

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 102. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony /sněmovní tisk 596/ – druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 102. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané 9. a 10. května 2024

Obsah:

Strana:

9. května 2024

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 994).

Řeč poslance Ladislava Oklešťka	9
Řeč poslance Marka Bendy	10
Řeč poslance Andreje Babiše	10

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	32
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	33
Řeč poslance Tomia Okamury	36

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Tomia Okamury	47
----------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	67
--	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Marka Bendy	71
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	72

Schválen pořad schůze.

1. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony /sněmovní tisk 596/ – druhé čtení

Řeč poslance Josefa Cogana	73
Řeč poslance Radka Vondráčka	75
Řeč poslance Romana Bělora	79
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	80

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Jakuba Michálka	84
Řeč poslance Viktora Vojtky	85
Řeč poslance Aleše Dufky	85
Řeč poslance Michala Zuny	85
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	86
Řeč poslance Milana Brázdila	86
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	87
Řeč poslance Radka Vondráčka	87
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	88
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	88
Řeč poslance Patrika Nachera	89
Řeč poslance Miloslava Janulíka	89
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	89
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	90
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	90
Řeč poslance Jiřího Maška	91
Řeč poslance Jakuba Michálka	91
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	92
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	92
Řeč poslance Patrika Nachera	93
Řeč poslankyně Taťány Malé	93
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	94
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	94
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	96
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	96
Řeč poslance Patrika Nachera	97
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	97
Řeč poslance Marka Bendy	98
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	98
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	99
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	99
Řeč poslance Patrika Nachera	99
Řeč poslankyně Věry Adámkové	100
Řeč poslankyně Karly Maříkové	101
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	101
Řeč poslance Roberta Králíčka	101
Řeč poslance Radka Vondráčka	102

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	102
Řeč poslance Roberta Králíčka	103
Řeč poslance Radka Vondráčka	103
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	104
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	105
Řeč poslance Romana Bělora	105

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	106
Řeč poslankyně Marie Pošarové	106
Řeč poslance Josefa Fleka	109
Řeč poslance Viktora Vojtky	109
Řeč poslankyně Jarmily Levko	109
Řeč poslance Aleše Dufky	109
Řeč poslance Marka Bendy	109
Řeč poslance Radima Fialy	110
Řeč poslance Jiřího Strýčka	111
Řeč poslankyně Karly Maříkové	114
Řeč poslance Lubomíra Brože	116
Řeč poslance Michala Zuny	118
Řeč poslance Josefa Fleka	119
Řeč poslankyně Romany Bělohlávkové	119
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	119
Řeč poslance Víta Vomáčky	119
Řeč poslance Jana Volného	119
Řeč poslance Radka Kotena	120

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Radovana Vícha	124
Řeč poslance Milana Wenzla	127
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	129
Řeč poslance Aleše Dufky	131
Řeč poslance Víta Vomáčky	132
Řeč poslance Martina Exnera	132
Řeč poslance Josefa Fleka	132
Řeč poslance Antonína Tesáříka	132
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	132
Řeč poslance Vladimíra Balaše	133
Řeč poslance Jana Hrnčíře	134
Řeč poslance Víta Vomáčky	136
Řeč poslance Josefa Fleka	136
Řeč poslankyně Romany Bělohlávkové	136
Řeč poslance Toma Philippa	137
Řeč poslankyně Jarmily Levko	137
Řeč poslance Jana Volného	138
Řeč poslance Josefa Fleka	139
Řeč poslance Aleše Dufky	140
Řeč poslance Michala Kučery	140
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	140
Řeč poslance Josefa Cogana	141
Řeč poslance Lubomíra Metnara	142

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Ondřeje Lochmana	144
Řeč poslance Martina Majora	145
Řeč poslankyně Romany Bělohlávkové	145
Řeč poslance Toma Philippa	145
Řeč poslance Michala Zuny	145
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	146

Řeč poslance Pavla Klímy	146
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	147
Řeč poslance Radka Vondráčka	150
Řeč poslance Aleše Juchelky	151
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	151
Řeč poslankyně Věry Adámkové	152
Řeč poslance Jiřího Maška	152
Řeč poslankyně Evy Fialové	152
Řeč poslance Patrika Nachera	153
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	153
Řeč poslance Lubomíra Brože	154
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	154
Řeč poslance Jiřího Kobzy	155
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	155
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	156
Řeč poslance Radka Kotena	156
Řeč poslance Patrika Nachera	157
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	157
Řeč poslance Aleše Juchelky	158
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	158
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	159
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	159
Řeč poslance Víta Vomáčky	160
Řeč poslankyně Evy Fialové	160
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	161
Řeč poslance Aleše Juchelky	161
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	162
Řeč poslance Lubomíra Brože	162
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	162
Řeč poslance Patrika Nachera	163
Řeč poslance Josefa Fleka	163
Řeč poslance Aleše Dufka	163
Řeč poslance Víta Vomáčky	164
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	164
Řeč poslance Pavla Klímy	165
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	165
Řeč poslance Aleše Juchelky	166

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	166
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	167
Řeč poslance Roberta Králíčka	167
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	167
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	168
Řeč poslance Patrika Nachera	168
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	168
Řeč poslance Jiřího Kobzy	169
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	169
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	169
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	170
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	170
Řeč poslance Lubomíra Brože	170

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	170
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	171

10. května 2024

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	174
Řeč poslance Aleše Dufka	175
Řeč poslance Toma Philippa	175
Řeč poslance Michala Kučery	176
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	176
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	177
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	181
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	181
Řeč poslance Tomia Okamury	181

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Karla Raise	197
Řeč poslance Igora Hendrycha	198
Řeč poslance Drahoslava Ryby	200
Řeč poslance Michala Zuny	203
Řeč poslance Víta Vomáčky	203
Řeč poslance Josefa Fleka	203
Řeč poslance Viktora Vojtky	203
Řeč poslance Jana Kuchaře	203
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	204
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	204
Řeč poslance Jana Kuchaře	204
Řeč poslance Jiřího Kobzy	205

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Aleše Dufka	209
Řeč poslance Josefa Fleka	210
Řeč poslance Hayata Okamury	210
Řeč poslance Jana Kuchaře	210
Řeč poslance Toma Philippa	211
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	212
Řeč poslance Marka Bendy	212
Řeč poslance Radka Vondráčka	213

Usnesení schváleno (č. 995).

Řeč poslance Marka Bendy	214
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	214
Řeč poslance Tomia Okamury	215

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Marka Bendy	216
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 996).

Řeč poslance Radka Vondráčka	217
Řeč poslance Radima Fialy	218

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Miloslava Janulíka	229
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	230
Řeč poslance Tomáše Helebranta	232
Řeč poslance Martina Kukly	233
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	233
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	234
Řeč poslance Petra Sadovského	235
Řeč poslance Romana Kubička	237
Řeč poslance Patrika Nachera	238
Řeč poslance Aleše Dufka	240
Řeč poslance Miloše Nového	240

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Věry Adámkové	241
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	243
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	244
Řeč poslance Jiřího Maška	244
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	246
Řeč poslance Radka Vondráčka	246
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	247
Řeč poslance Jiřího Maška	248
Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	248
Řeč poslance Tomia Okamury	248

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

9. května 2024

Přítomno: 166 poslanců

(Schůze zahájena v 11.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 102. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny odhlásila a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Tuto schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 101 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 3. května tohoto roku elektronickou poštou. (V sále je hlučno.)

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Michala Zunu. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím s jiným návrhem.

Zahajuji tedy hlasování a ptám se, kdo je pro určení těchto ověřovatelů schůze? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 této schůze je přihlášeno 111 poslanců, pro 105, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 102. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Michala Zunu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Berki Jan z celého jednacího dne z osobních důvodů, Berkovcová Jana z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Dražilová Lenka od 11 do 15 hodin z pracovních důvodů... (O slovo se hlásí poslanec Okleštěk.) Pan poslanec chce k hlasování? Tak já dočtu omluvy a pak vám dám slovo? (Souhlas.) Dražilová Lenka od 11 do 15 hodin z pracovních důvodů, Dvořák Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Faltýnek Jaroslav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Fifka Petr z celého jednacího dne z osobních důvodů, Foldyna Jaroslav do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Gazdík Petr z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Golasowská Pavla z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Haas Karel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Heller Šimon z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Horák Jiří do 16 hodin z pracovních důvodů, Kasal David do 13 hodin z pracovních důvodů, Klíma Pavel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Koten Radek do 23 hodin z pracovních důvodů, Kott Josef z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Kubík Jan do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Lacina Jan od 18 hodin z pracovních důvodů, Lang Hubert od 11 hodin z osobních důvodů, Lesenská Vladimíra do 15 hodin ze zdravotních důvodů, Levko Jarmila do 13 hodin z důvodu zahraniční cesty, Navrátil Jiří z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Němečková Crkvenjaš Zdenka z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Nový Miloš do 12 hodin z pracovních důvodů, Olšáková Eliška z celého jednacího dne bez udání důvodu, Philipp Tom od 12 do 13.30 z pracovních důvodů, Potůčková Lucie z celého jednacího dne bez udání důvodu, Pražák David bez udání důvodu z celého jednacího dne a následně osobní důvody uvádí, Rais Karel od 11 do 16.30 z důvodu zahraniční cesty, Šebelová Michaela z celého

jednacího dne z pracovních důvodů, Teleky Róbert z celého jednacího dne z osobních důvodů, Válková Helena z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Vondrák Ivo z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Martin Baxa od 18 hodin z pracovních důvodů, Bek Mikuláš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Blažek Pavel z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Dvořák Martin z celého jednacího dne z osobních důvodů, Hladík Petr z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jurečka Marian z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kupka Martin z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Rakušan Vít z celého jednacího dne z osobních důvodů, Síkela Jozef z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Šalomoun Michal od 12 do 16 hodin z pracovních důvodů a Výborný Marek z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Konečně jsou to tedy všechny omluvy, a pane poslanče, prosím k hlasování číslo 1.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poprosit o kontrolu mého hlasovacího zařízení, protože jsem opakovaně zasunul hlasovací kartu a pořád na mě blikala, a teď už ani neblíká, a tím bych chtěl i zpochybnit hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ve chvíli, kdy nefungovalo hlasovací zařízení, budeme hlasovat znovu z důvodu toho, že jednacím řád takovýto postup předpokládá. Já ale tedy poprosím, abyste si, pane poslanče, asi vyzvedl náhradní kartu, abychom napravili – nebo musíme nejdříve vyřešit problém s vaším hlasovacím zařízením. Ještě není vyřešeno, takže chvíličku vás, kolegyně a kolegové, poprosím o trpělivost. (Kontrola hlasovacího zařízení.)

Ještě pan poslanec Horák ruší svoji dnešní omluvu.

Už je to funkční? S vaší kartou? Nemáte, pane poslanče, náhradní kartu? Vaši kartu.

Tak abychom věděli, o čem hlasujeme: znovu budeme tedy hlasovat o určení ověřovatelů této schůze, protože předchozí hlasování prohlašuji za zmatečné. Pan poslanec Stanislav Berkovec a pan poslanec Michal Zuna by byli ověřovateli.

Zahajuji tedy hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 je přihlášeno 142 přítomných, pro 139, proti nikdo. A já tedy konstatuji, že jsme ověřovateli 102. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Michala Zunu. (Hluk v sále trvá.)

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 102. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad. Nyní však mám hned několik přihlášek s přednostním právem. Já vás poprosím o ztišení. Přečtu, jaké je pořadí přednostních práv ještě před samotným hlasováním o pořadu schůze. Jako první je přihlášený pan předseda Benda, následuje pan předseda Babiš, paní předsedkyně Schillerová, pan místopředseda Havlíček, pan předseda Okamura, pan předseda Radim Fiala, paní místopředsedkyně Dostálová, ještě znovu pan předseda Okamura a paní místopředsedkyně Richterová. To je pořadí přihlášených s přednostním právem před hlasováním o pořadu.

Nyní tedy poprosím o vystoupení pana předsedu Bendu a vás ostatní prosím o ztišení, abychom mohli vyslechnout jeho vystoupení.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že všichni čekáme, že dnešní den nebude úplně krátký. Z tohoto důvodu navrhuji jménem koaličních klubů, abychom si odhlasovali, že dnes budeme jednat a případně i meritorně hlasovat – aniž bych si myslel, že k tomu dojde – o zákonech i po 19. a 21. hodině. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Protože se jedná o procedurální návrh, přivolala jsem kolegyně a kolegy z předsálí a dám je tedy bezprostředně hlasovat.

Pan předseda Benda jménem pěti koaličních klubů navrhl, abychom dnes jednali i meritorně hlasovali i po 19. a 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 je přihlášeno 144 přítomných, pro 78, proti 61. Návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že dnes budeme jednat i hlasovat po 19. i 21. hodině.

Nyní tedy další přihlášený, kterým je pan předseda Babiš. Následuje paní předsedkyně Schillerová.

Poprosím ještě jednou, kolegyně, kolegové, o ztišení. Pokud máte cokoli k řešení, tak se prosím přesuňte do předsálí. Ještě než vám dám slovo, prosím o sečkání. Abychom zachovali důstojnost jednání, tak je nutné, aby kolegové odešli řešit své věci do předsálí. Ještě jednou prosím o ztišení.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobrý den, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci – a hlavně vážení spoluobčané, protože na tomto místě já hlavně vystupuji, abych mluvil na vás. Většina, ještě z pětikoalice tu někdo zůstal, z vlády je tu jeden, dva, dokonce jsou tu vícery ministři. A já jsem byl kdysi kritizován, že málo chodím do Sněmovny, no a teďka chodím a vystupuji tady, a vystupuji tady rád, protože tady je to místo, kdy, aspoň doufám, vám nebudou skákat do řeči, jak je to obvyklé v některých našich médiích. A stále mám to právo sdělovat lidem témata, která si myslím, že jsou pro ně důležitá. Většinou je to v úterý, dneska je to výjimka, tak se na to těším, že můžu tady sdělit věci, které naši spoluobčané neslyší, protože i ta média nějak pracují, my jsme si založili takový monitoring o manipulaci a chování jednotlivých moderátorů a je to hlavně tedy o veřejnoprávních médiích. Ale tím nechci začít. Chci začít tím, že ano, toto je svoboda slova, svoboda demokracie.

A téma je korespondenční volba. No a to jenom na začátek, co vlastně mi to připomnělo, jak to může fungovat. Protože bezpochyby stoosmička, která ovládá celou naši zemi, všechny instituce, i ty nezávislé, a brutálně se dožaduje svých cílů, tak samozřejmě vidí v korespondenční volbě další jejich podporu a voličské základny. Všeobecně ty výsledky

v zahraničí jsou – myslím, že naposledy ve sněmovních volbách měli Piráti 51 %, a další strany pětikoalice. Proč tomu tak je? No protože zkrátka naši krajané čtou některá média. A taky jsem byl překvapen, jak ta největší novinářská žumpa v České republice, Fórum 24, kde paní redaktorka, za odměnu ji vzal pan premiér Fiala do oválu do Bílého domu, no tak to čtou, a potom se nemůžeme divit, no a samozřejmě jsou tam další, že nás nevolí. Nemluvě o tom, že samozřejmě ty volby budou organizovat velvyslanci. No a kdo jmenuje a odvolává velvyslance? No přece náš světový lídr, produkt Blažka a Nejedlého, pan Lipavský. Ten teďka jezdí po světě a setkává se s krajaný a už samozřejmě dělá kampaň a přesvědčuje je, jak ta pětikoalice je úžasná.

Já se proto vrátím – potom, co v podstatě pětikoalice a díky i bývalému předsedovi Ústavního soudu změnili možnost koalic z 15 % na 13, tak tady vidí další potenciál voličstva a... Já neznám detail toho zákona, ale pokud... a tady je údajně nějaký druhý zákon, že údajně je tady i tendence najít nějaké naše předky a potom z nich udělat voliče. Jestli je to pravda, nevím. Snad když se otevře schůze, kolegové se k tomu vyjádří. Takže týká se to i prezidenta. Takže příštího prezidenta. Protože nepochybuju o tom, že systém pětikoalice nás tady převálcuje, tak se bude volit korespondenční volbou.

A jak to může probíhat. Tak vám teďka nastíním, jak to proběhlo za nás, nebo za mě, pokud můžu být osobní, protože samozřejmě ta média o tom nepíšou, Tak zkuste si vzpomenout, jak to bylo, jak někteří zaměstnavatelé nabízeli, nebo možná vyhrožovali svým zaměstnancům, že pokud nepřinesou volební lístek Babiše, aby ho mohli skartovat, tak bude zle. V hospodách proti lístku pro Babiše dávali panáky. Děti, tedy starší děti, vyhrožovaly svým rodičům, že když budou volit tohoto Babiše, tak – jsou to extrémní – neuvidí vnučku, nebo dám ti peníze, jdi na dovolenou. A zkrátka tak to bylo. To samozřejmě víme, jak to všechno proběhlo, ta skvělá kampaň, kde nás téměř ušlapali, kde nám vlastně zničili auta našich kolegů, vyhrožovali dětem a tak dále. Ale o tom nechci mluvit.

Chci mluvit o tom, že v podstatě tady u této volby se stane úplně stejná věc, že tam ten člověk, který má volit – a mimochodem Slováci, kteří byli kritizováni, jak tam byla hrozná kampaň, no tak tam kampaň hrozná nebyla. Ta naše kampaň tady, co předvedli příznivci pětikoalice, byla podstatně horší. A v Jablonci, tam skutečně nám šlo úplně o život, nemluví o těch anonymích a tak dále. Ale já si nechci stěžovat, já jsem rád, že to tak dopadlo, myslím, že všichni si to užívají, a já taky. Takže jenom chci říct, že ta korespondenční volba, kde tedy naši krajané, a když na Slovensku musí občan, tam ani nemůže volit někde na velvyslanectví, ale musí fyzicky volit na území Slovenské republiky, tak tady samozřejmě to bude tak, že není tam garance, že to bude svobodná volba.

Takže tolik k tomu, k té korespondenční volbě. Je to další krok po tom, co vlastně byl zaveden tady ten systém takzvaných dvoukoalic, ale je jich vlastně pět, že nerespektují vůbec nic. Nerespektuje to ani veřejnoprávní televize česká, která zase určitě do nějakých debat, kde já tedy nechodím a ani nebudu chodit, zase pozve určitě pět zástupců místo toho, aby tam byli jenom dva.

No a samozřejmě teďka se vrátím k těm aktuálním tématům. Tady vlastně jsme měli sněmovnu 19. dubna, a co se od toho období stalo? Měli jsme v mediálním prostoru takovou hezkou kampaň. Důchody, ilegální migrace, to byla ta hlavní témata, která tady byla v mediálním prostoru. Je neuvěřitelné, a já mám tady výpis hlavně, jak fungují někteří redaktori veřejnoprávní televize, České televize a rozhlasu. My jsme byli postaveni do polohy, jako kdybychom měli tady vládu, která před volbami ujišťovala všechny, že jak jsou úžasní, jak to všechno zvládnou, jako kdybychom my měli za ně tady řešit právě důchody. Proč právě důchody? Když my jsme ve Sněmovně od února 2022 nastolili tolik témat, o kterých jsme chtěli mluvit, která jsme navrhovali, například 16. února 2022 zastropování elektřiny u výrobců. U výrobců. Já jsem tady vystupoval, navrhoval jsem tady 1 500 korun za megawatt, ano. Aby stát vykoupil 100 % ČEZu. Potom jsme tady chtěli diskutovat o smlouvě o důl Turów, kterou tahle vláda zpackala. Potom jsme navrhovali různé schůze, kde jsme

navrhovali určité dočasné snížení na DPH. V září 2022 jsem tady vystoupil a navrhl jsem krizový plán pro Českou republiku s 28 body. Ano, i tam byla ta elektřina. Příspěvek 5 000 korun měsíčně na každé nezaopatřené dítě do 26 let. Navrhovali jsme, co má vláda udělat s ČEZem. Opakovaně jsme navrhovali, aby se zrušily rozhlasové a televizní poplatky pro starobní a invalidní důchodce, zdravotně postižené, nezaopatřené děti, navýšení normativních nákladů na bydlení, zvýšení základní výměry důchodů o 11 %, snížení DPH na stavební materiál na nulu do konce roku 2023. Mimochodem meziročně stavební výroba propadla asi o 8,5 %, jak mě informoval včera pan prezident Zeman, který má čas to všechno studovat. Zavedení bezplatného jízdného pro hromadnou dopravu do 50 kilometrů pro všechny, zajištění vstupu zdarma do státních památek pro seniory, studenty a nezaopatřené děti. Vyvolání jednání s bankami. Uvolnění dotací na výměnu 200 000 starých plynových kotlů za tepelná čerpadla. Prodloužení těžby uhlí minimálně do roku 2043. V červnu 2022 jsme navrhovali jednorázový příspěvek pro důchodce. Tato vláda samozřejmě důchodcům vzala, co mohla, hned jak nastoupili, tak půlka slevy byla pryč, i pro mladé, kteří tady sedí nahoře, i těm vzali půlku slevy. Zvýšení příspěvku na mobilitu na 2 000 korun měsíčně pro osoby zdravotně postižené. Zvýšení rodičovského příspěvku, to jsme měli v programu, na 400 000. Opakovaně jsem tady navrhoval neúspěšný návrh na zmrazení platu politiků. V létě 2023 jsme chtěli snížit spotřební daň na naftu a mělo to být jenom do konce roku 2023. Snížení DPH na potraviny. Ano, inspirované polským modelem. Taky jsme navrhovali referendum ke korespondenční volbě, k euru, na přijímání migrantů. Zdravotnictví tato vláda vzala hned 14 miliard. Odmítli taky zákon o strategických zásobách léků, zvýšení mezd učitelů na 130 % průměrné mzdy. Zvýšit peníze na nepedagogické zaměstnance, to se nestalo. Čtyřikrát jsme navrhovali zvýšení příspěvku na péči, slevy na poplatníka pro rodiny s hendikepovanými dětmi. Byli jsme proti zdražení dálniční známky. Slevy na jízdné, zákon o lobbingu a tak dále.

Takže prosím vás, ta trapná kampaň, která vznikla na základě toho, že jsme byli naivní a že jsme začali vyjednávat s panem Jurečkou, paní Schillerová se s ním potkala několikrát, ale nikdy nic nedodal. No a potom, protože jsme slušní, tak jsme akceptovali to pozvání pana prezidenta a v podstatě došlo k tomu, že z nás udělali totální pitomce, že my nic nemáme, žádný program. A samozřejmě kdo jiný než vybraná provládní média začala chrlit komentáře a debaty. A víte, co byl hlavní dotaz těch médií? Radiožurnál a Česká televize? Že jaký byl vliv Babiše na to rozhodnutí. To bylo jediné, co je zajímalo. A proč se nezeptali – tady Seznam Zprávy, to je pan premiér Fiala, 10. listopadu 2022: věkovou hranici odchodu do důchodu naše vláda neposune, řekl pan premiér. A zase lhal! A ta média se ho nezeptala, ta média tady... a já nebudu jmenovat ty redaktory, zase by z nich dělali hvězdy. Ale to jsou údajně nezávislá veřejnoprávní média, která dostávají 7 miliard ročně od vás všech, vážení spoluobčané, a ještě je málo. Ještě by chtěli navýšit ty poplatky. Ještě by navýšit. A já si myslím, že ta média nejsou objektivní. Nejsou objektivní.

A i slepý vidí, jak to funguje. Takže tady konkrétně když byl Karel Havlíček s kolegou Bendou, tak paní redaktorka opakovaně silně skákala Karlu Havlíčkovi do řeči, občas to mohlo na někoho působit lehce agresivně. Ale u této paní redaktorky to víme, že je to opakovaně, že není nezávislá, že je vysazená proti hnutí, a stále mluvila o dovolené Babiše. Babiš byl na dovolené a údajně něco měl měnit. To je ta mantra! To je ten mainstream! To je to základní zadání! Jestli to někdo vyrábí a dostávají všichni notičky, nevím. A bylo zjevné, že v momentě, kdy Karel Havlíček začal kritizovat současnou vládu, tak se ho moderátorka začala snažit utlumovat a přecházet k jiným tématům. Ano, to je ono! Většinou je to i v těch debatách před volbami, že něco pustí, nějakou lež, a nemáte možnost reagovat, protože hned mění téma.

No tak Českou televizi, já jsem na to i měl video, od roku 2017 všechny debaty byly proti nám. No, a tady pan Benda, ten reagoval a pan Havlíček se ptal třikrát na tohle, že proč pan Fiala sliboval, že nenavýší věk odchodu do důchodu. Proč to sliboval, když to nesplnil? No protože oni nesplnili nic. Naším médiím vůbec nevádí, že tahle vláda nemá žádný program. Ukažte mi jejich program. Proč se neptají na předvolební sliby? Nejenom že

nesplnili předvolební, ale oni nesplnili ani program, protože žádný program nemají! Oni nemají žádný program. Naše vláda, teď si už nevzpomínám, myslím každé pololetí, nebylo to každé tři měsíce, jsme vyhodnocovali program. Program (nesrozumitelné). Tahle vláda nemá. Nemá.

No, takže ti moderátoři to takhle dělají. Skáčou do řeči, jo? Manipulovali celý ten průběh debaty na Hradě, kde zkrátka pan prezident asi moc neposlouchal to jednání, to jednání vedl pan Bezděk, a kde hnutí ANO jednoznačně řeklo, že ne. A potom přišel zápis. Jednání bylo 28. 3. na Zelený čtvrtek. Zápis přišel 2. dubna, to bylo úterý. A po šesti hodinách Havlíček jasně napsal, že se zápisem nesouhlasíme, no a nějaký zaměstnanec na Hradě zkrátka poslal Havlíčka někam. Řekl no příště. No a mezi časem se vyrojili ti takzvaní ještě před volbou prezidenta nezávislí politologové, nezávislí analytici z bank, kteří samozřejmě mají ty své zájmy, a mluvili o tom, že vlastně hnutí ANO je nezodpovědné a že jsme to slíbili. Ale my jsme na to měli důkazy. A máme je, ty důkazy. Já jsem je taky ukazoval. Ukazoval, že to není pravda.

No a o co tady jde vlastně? Tady jde o to, že vláda dělá z občanů hlupáky a pitomce a lže! Jaká to je reforma? To není žádná reforma. Oni tvrdí, že za 30 let tím delším, to, že lidi budou muset, zaměstnanci, ne stávající důchodci, ti už jsou v důchodu, ale ti zaměstnanci budou muset pracovat déle. Déle. A kolik na tom ušetří? 300 miliard za 30 let. Tak 300 děleno 30 je 10, ne? Fajn. Potom berou v rámci formule lidem peníze. Takže ta jejich reforma, to není žádná reforma, jsou to parametrické změny, vlastně říká lidem: budete déle pracovat za méně peněz, dostanete méně peněz důchodu. No a teď 10, a to stojí 5 miliard, ta změna té formule, že příští důchodci dostanou méně peněz. Takže 10 a 5 je 15, ne? A co je 15? No 15 je přece EET! EET. Tahle vláda netuší vůbec, nebo nechce tušit, respektive podvádí, protože ona neřeší vůbec příjmy. Vůbec neřeší příjmy. A my jsme v naivitě, Karel Havlíček jim řekl zdroj peněz na důchody. Řekl. To není druhý pilíř pro bohaté. To je pilíř, to je zdroj peněz. A za nás, když jsme nastupovali 2014, byl důchodový účet minus 48 miliard a my jsme ho postupně snižovali. Snižovali. A v roce 2018 a 19 byl přebytkový. Byl přebytkový. Ano, 2020 byl covid, ano. Můžeme si tady vyprávět, jak vlastně nás kritizovali, že jsme dávali málo peněz, a když jsme potom dali peníze, potom jsme byli zase kritizováni, že jsme populisté a že rozhazujeme, a tak dále. Takže to je všechno... To je o tom. To je o tom, že zkrátka dvojí metr. A 2021 jsme to snížili a bylo to téměř na nule. Na nule.

Tahle vláda je skutečně nejhorší, nejprolhanější a totálně neschopná. Toto jsme tady ještě od revoluce neměli. To je fakt neuvěřitelné peklo. My jsme se vrátili do devadesátých. Tady bují šedá ekonomika. No protože ti dole si říkají, jo, tak oni zrušili EET, tak ty daně nemusíme platit, oni tam nahoře vlastně za naše daně utrácí zbytečně peníze, no tak proč bychom se my nechovali stejně.

Takže byla kampaň stále. Tady další debata se stejnou redaktorkou, Aleš Juchelka. Během duelu moderátorka skákala do řeči lehce agresivním způsobem především Juchelkovi, který se proti tomu musel sám ohradit: Nenecháte mě mluvit, paní redaktorko. Skopeček taky neodpovídá na vaše otázky a říká si, co chce. Vy chcete, abych odpovídal a na něj reagoval. A tak dále. Všechno Česká televize. A mluvili o Babišovi. O Babišovi zase. Babiš byl, že kde byl a proč byl a co říkal a tak dále. Oni dělají účelové citace z minulosti, ale ty čerstvé tady pana premiéra, to je čerstvé relativně dva roky, tak to nedají.

Takže proto, vážení spoluobčané, prosím vás, Česká televize a Český rozhlas manipuluje. Manipuluje. Věci, které by měli říkat, vymlčují a chodí tam do debat, do té nedělní debaty si pan moderátor vždy určuje, koho chce. A když my například chceme někoho nominovat, jako například proti Rakušanovi logicky by měla jít Vildumetzová, no tak pan Rakušan nechce s ní diskutovat. A televize nám řekne: no tak buď tedy... Je to podle Rakušana, jo? Takže aby bylo jasno, protože to se samozřejmě nikde nedozvíte. A pokud my řekneme například, do toho pořadu v České televizi že bychom někoho chtěli, tak tam dají zástupce SPD, nebo tam dají, koho chtějí. Tak jenom abyste věděli, že média jsou mocná.

Tahle vláda si je hýčká. Stovky milionů dali na různé nesmyslné kampaně, kde propagovali věci, které my jsme prosadili, a proto byste to měli vědět, vážení spoluobčané, jak to tedy funguje, a proto samozřejmě já využívám tady tenhle prostor k tomu, abych si zkrátka řekl věci, které nemám šanci – ale já už tam ani moc nechodím – někde komentovat.

My jsme mluvili jasně, že za nás na důchody bylo a vždy bude. Tahle vláda nemá ráda důchodce. A hlavně ODS už v roce 2010 dala důchodcům nulu! Nulu. A když jsme nastupovali 2014, tak jsme zdědili po nich 45 korun navýšení pro důchodce a to si pamatují všichni. A 2010 tahle stejná parta, která je u moci, strašila lidi, že nebude na důchody. Aby je mohli obrát! Důchodce! Ale vždyť to je 14 let! A za nás vždycky na důchody bylo. A dostali jsme to do přebytku.

Takže to je o tom strašení. Takže tahle vláda straší. Nebude na důchody, na ty příští hlavně tedy samozřejmě, a přitom je to směšná částka. Směšná částka! Patnáct miliard ročně je jenom tento rok záloha na F třicetpětiky, o kterých stále čteme, jak se nedaří je načas vyrábět a jaké mají problémy.

A druhá věc, kde vláda straší, je rozpočet. A to je stále dokola. Vždyť jste to slyšeli 2009, 2010, a proto to druhé strašení vždycky končí, že všechny zdaní a říkají, musíte šetřit. Ale oni sami nešetří. Tak můžete vidět, jak v podstatě to funguje. A proto je strašně zajímavé, když tady pan Bezděk vlastně jako expert, který je předsedou představenstva investiční společnosti Avant – nevím, co dělají – Avant, externí poradce pana prezidenta, připomíná, že omezení šedé ekonomiky ani obnovení EET a lepší výběr daní důchodové manko státu zdaleka nevyřeší. Ten člověk je úplně mimo. Ten vůbec nechápe, kde jsou ty příjmy. Vždyť ta vláda ani nevybírá ty daně pořádně. Však jasně vyslala signál, že není EET, nemusíte možná platit daně. Takže o tom to je.

Takže ty důchody prosím vás. My tady nejsme od toho, abychom za vládu dělali jejich práci. Vždyť to je jejich práce! Znovu opakuji, nemají žádný program, nikdo vlastně neví, co ještě bude do konce toho období, a my jsme jasně řekli ty zásadní věci, které jsou důležité pro nás: zastropování věku – maximálně 65 let, ponechání formule, ponechání možnosti jít pět let do předčasného důchodu, ne že se to snižuje na tři, ponechání výchovného. Vždyť pan ministr Jurečka, který je první ministr, který vlastně bojuje proti důchodcům, to tady ještě nikdy nebylo, vždycky ten ministr vlastně bojoval za důchodce proti tomu ministru financí, teď je to naopak. A samozřejmě my i říkáme to, že pokud důchodci chtějí pracovat, jako že jich je asi 600 000, tak samozřejmě by si zasloužili větší příjem, protože oni odvedou velké peníze a dostanou pár korun navýšení za to, že ještě pracují. A potom samozřejmě i ty náročné profese.

Takže my máme jasno. Oni vám stále lžou, že my vlastně nic nemáme, nemáme program. To jsou ty lži dokola. Já dneska ukážu, že některé věci, které my jsme už dávno připravili, ale tato vláda principiálně je odmítá, protože je jedno, jestli je to dobré, nebo špatné, ale i když je to dobré a je to z naší dílny, tak zkrátka jdou proti tomu.

Takže ta třetí věc ještě, kterou jsem zapomněl na začátku, je, že důchody, lži o ilegální migraci a prodej naší práce. Prodej naší práce. Oni prodávají jenom to, co my jsme připravili. A člověk až žasne, když pan premiér o tom mluví. U pana ministra Kupky občas máme pocit, že mu je to trapné, ale dobře, drží basu s panem premiérem, který nás baví a který brutálně lže. Co nám řekl pan premiér? Pan premiér zřídil vládní výbor pro strategické investice. A představte si, teď pan premiér se pochválil tady. Říká: „Myšlenka zřídit tento výbor, to bylo rozhodnutí naprosto správné a České republice se vyplácí. My jsme se dnes bavili o několika klíčových věcech. Za nejdůležitější považuji financování strategické dopravní infrastruktury.“ No super! Super, pane premiére! Potom je to samozřejmě samá lež, protože je pravda, že v momentě, kdy vznikla debata o ilegální migraci, tak Rakušan lhal podstatně více než pan premiér, ale stále v žebříčku lží vede pan premiér, a už jsem tady opakovaně říkal, že se má říkat lhát jako pan premiér Fiala, ne jako když tiskne.

Takže co říkal pan premiér? Letos dálnice – zprovozňujeme 118 kilometrů, stavíme 198 kilometrů, zahajujeme 115 kilometrů, připravujeme 550 kilometrů. V různých fázích rozestavěnosti a přípravy 800 kilometrů. To tady nikdy v minulosti nebylo, říká pan premiér. Fakt? Takže tahle vláda, která je u moci, nevím kolik, myslím 870 dní, vlastně ani ne tři roky, tohle dokázala? Samozřejmě že je to lež! Samozřejmě že je to lež. To, co se dělo za vlády ODS v minulosti, kdy kilometr dálnice stál 500 milionů a ministr dopravy vlastnil firmu Viamont, která stavěla ty dálnice, a jenom jsme slyšeli, kolik se platí úplatky v keši, ano, to tak bylo! A potom přišel 2010 pan Bárta, ta věvěčka, stal se ministrem dopravy a také asi něco chtěl. Údajně. A všechno se zastavilo, všechno se přestalo připravovat.

Takže pokud dneska se staví, tak celý ten start začal v roce 2015, když jsem řekl ministru dopravy Ťokovi, že musí udělat maximum, aby znovu – ne znovu, aby se začalo stavět. Já se ptám, co tedy od revoluce do roku 2014 tady strany, které jsou teď ve vládě, postavily? My jsme měli 800 metrů rozestavěno nebo připraveno. Osm set metrů. Havránková – 20 let s ní vyjednávali. Kdo dostavěl dálnici Praha–Ústí? 32 let to trvalo. V prosinci 2016, to jsme byli my. Teď jsem byl v Dluhonicích ohledně obchvatu v Přerově – D1. Také to trvalo desítky let a opakovaně jsme o tom jednali. To je všechno naše práce, ale samozřejmě pan premiér Fiala to vykazuje jako svoje. A snad i tomu věří, nebo nechápu to. Přece i malé dítě ví, že dálnici není možné postavit za dva a půl roku, když chcete vykoupit pozemek, když chcete udělat projekt, když chcete udělat audit na životní prostředí, když chcete stavební povolení. Ale mně to nevádí. Mně vadí ty lži, kde oni tohle prezentují jako svoje dílo. Jako svoje dílo, ano? A to je u dopravní infrastruktury. To jsou samozřejmě i rychlovlaky, to jsou samozřejmě ta nádraží.

A pan premiér řekl, že zřídil ten výbor pro strategické investice? Škoda, že si pan premiér nepřečetl tenhle Národní investiční plán České republiky. (Ukazuje publikaci.) První v historii. První v historii – od roku 2020 do roku 2050. Ano, tohle všechno jsme sepsali. Ano? Hodnota projektu, jaká byla tady? Celkem 8 000 miliard to bylo a bylo – ano, 8 000 miliard a bylo to 20 000 projektů. A je to tu všechno. Doprava například 6 100 miliard, průmysl, zdravotnictví je tady za 163 miliard. Tady jsou všechny projekty, pane premiére. To jsme udělali proto, aby každý ministr, například ministr kultury, tady sedí, že by si to přečetl a že by potom šel za Stanjurou a chtěl peníze. Ale on tam nemusí chodit, protože ho už tam ani nepustí do vrátnice. Protože projekt Nová scéna, který jsme připravili, není projekt Národní galerie. Není.

Projekt... Další projekty. Co je s tou věznicí v Uherském Hradišti? Vy jste se teď chlubili, chlubili jste se, dá se to najít – Lety. Každý tam stříhal pásku a všichni říkali, jak je to skvělé. Tak já chci jenom říct, že kdyby nebylo ministra za KDU-ČSL – tam se občas taky najde nějaký člověk, který chce tvořit – a jsem s ním Lety nenavštívil v roce 2016, tak nemáte nic. Nic nemáte. Stejně jsem navštívil Uherské Hradiště, ta věznice. Chtěl jsem vám udělat totalitní, protitotalitní muzeum. Už se tam byl vyfotit pan Fiala, pan Stanjura, ten zbytečný pan ministr. A co se děje, kdy to tedy bude? To jsme odmakali. Takže tam by bylo zajímavé vlastně, pane ministře, jestli tedy konečně budete mít peníze a něco také vytvoříte. Invalidovna a další věci.

Jaký byl ten rozdíl za nás? Za nás byl v tom, že ministři chodili za mnou a chtěli peníze od ministra financí a společně jsme ho nějakým způsobem přesvědčili, aby peníze daňových poplatníků efektivně využil na investice. U vás to je tak, že všichni se vymlouvají na pana ministra financí, který to vždycky zabije. Premiér vládu neřídí. Takhle to funguje. Tady máte Národní investiční plán a bylo by dobré... Založili jste nějakou nesmyslnou komisi, kde v podstatě jenom konstatujete, že budete otvírat věci, které jsou naší prací. Naší prací. PPP projekt, dopravní infrastruktura, proč už není konečně? Tak aspoň udělejte jeden. V prosinci tohoto roku pan premiér zase bude otvírat novou dálnici na Strakonicku, 32 kilometrů. To odmakal Havlíček. A zase budete lhát lidem, že je to vaše dílo. Není to vaše dílo!

Ta vaše vláda za dva a půl roku de facto neudělala vůbec nic. Tady máte, pane ministře, celý seznam. Například divadelní trakt otáčivého hlediště v Českém Krumlově. Novostavba divadla České Budějovice. Tady máte plno věcí. Kultura. Já vím, že když jsme to udělali my, že je zákaz v podstatě v tom nějak pokračovat, ale je to velká škoda, protože my jsme to dělali pro lidi a vy byste to taky měli dělat pro lidi. Vy tady máte 47 miliard, pane ministře kultury: 47 miliard. Dobrou chuť. Zkuste si to přechíst a aspoň jeden projekt dotáhněte. Tu Novou scénu, vždyť je hotová, je připravená. Uherské Hradiště. Když jsme tam byli, tak nás kolega z ODS pokutoval, že jsme údajně blbě parkovali. Tak to je asi jediné, co vy umíte. Ale zkuste udělat to muzeum, aspoň něco. A my vám budeme tleskat. Budeme říkat ano, konečně... Dobrý den. (Přichází ministryně Černochová...)... něco udělali. Vy se jenom chlubíte naší prací, to je všechno, co... Takže pan premiér, já už jsem mu to jednou dával.

Česká republika – země pro budoucnost, jsme psali. (Ukazuje materiál.) Ale naše země pod vaším vedením nemá žádnou budoucnost. A pokud vy tam budete ještě dál, tak to bude pro nás úplná katastrofa. Úplná katastrofa. Vy děláte jenom piár. Vy děláte jenom marketing. Pan ministr Síkela teď byl v Karlovarském kraji, takže tam podepsal nějaké memorandum o tom, že když naprší a uschne, přijde nějaký investor. No žádný nepříjde. Za vás? Proč by sem někdo chodil? Síkela je v Americe, přesvědčuje Microsoft? Microsoft měl přijít a nechtěl ani pobídku za 5 miliard. Ale když vidí, co vy děláte, kdo by sem chodil, prosím vás? To je úplně nenormální. Všichni jdou pryč.

Potom budu mít tady ještě zahraniční okénko pro pana Lipavského. I ten Číňan, prezident, si představte, že ho ten Macron doprovodil až k letadlu. To je co? Ta zlá Čína vaše. Lídrovská zahraniční politika. Víme, jak jsme dopadli. No ale k tomu se ještě vrátím.

Takže když pan premiér říká, že má nějakou komisi nebo co to je, tak se musím smát. Musím se smát. Protože za vás sem nikdo nepřišel. Nikdo. Kdo by tady chodil? Jenom slibujete něco. Slibujete, děláte tu hodnotovou politiku, která ani neexistuje pořádně. My jsme součástí Evropské unie a NATO. Tak proč neděláte stejnou politiku jak ostatní? Tomu nerozumím. Politiku ve prospěch občanů České republiky, ve prospěch českých firem? To neděláte. To nás vždycky pobaví, jak pan premiér, on snad tomu věří, že... A nejvíc je zajímavé to, že pan premiér přece seděl v té vládě Nečase, kterého řídila, ten kmotr a tohle všechno, ne? Viděli jsme ten seriál Sedm schodů k moci. Vždyť ten pan Fiala tam seděl s panem Stanjurou. Teďka objevili, že jak ta dopravní infrastruktura je důležitá. No škoda, že jste to neřešili hned po revoluci! Možná i ta dálnice do Vídně by nešla tam přes ta jezera a možná by někdy i byla dostavěna.

Vy se chlubíte jenom naší prací, ano. 5. 9. 2016 jsem byl s Hermanem v Letech. A tam jsem mu slíbil, že s tím něco uděláme. Potom mě Sobotka vyhodil, ale nějak se to dotáhlo. Teď nekomentuji, kolik to stálo. Všichni tam byli, pan prezident, pan premiér, všichni super, jo. Neudělali proto vůbec nic! Nic neudělali. A Uherské Hradiště. Tak to byste mohli. Tam jsem byl 27. května 2016 s Hermanem. Strašný zážitek! Strašný zážitek. A odmakali jsme to, aby Úřad pro zastupování... ÚZSVM, ten Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, aby si to vzal. Co to bylo práce tam přesvědčit tu soudkyni a kraj a město, a všichni do toho kecali. A my jsme vám to připravili. Máte to na talíři. Tak jste si mohl aspoň udělat nějakou čárku, že to uděláte, ne?

Tak. Věznice. No a potom Památník Bati. 1. května hnutí ANO, které má program bojovat za zájmy občanů České republiky v Bruselu, na rozdíl od pětikoalice, která má program bojovat proti hnutí ANO a překreslovat plakáty, ale my se těšíme. My jsme rádi, že nás tak propagujete. A těm pitomostem samozřejmě nikdo nevěří. Takže i tam jsem volal Hermanovi a říkám okamžitě potřebujeme tady 20 milionů. Protože Baťa byl génius! Génius! Absolutní génius, jo? Jeden z největších občanů v naší historii. Teď čtu nějaké články, že nějaký pán, který shání nějakou starou municí, že bude největší Čech. To už se všichni zbláznili tady.

Takže to jsou projekty, které my jsme dodělali. My jsme dodělali. Takže zkuste něco udělat taky. Zkuste. To by bylo fajn, kdybyste něco taky předvedli.

Pan premiér nás stále přesvědčuje, jak všechno funguje skvěle. A ta propaganda. Propaganda těch médií je samozřejmě obrovská. Protože ano, tady dokonce nová divize Seznam, to je to Právo a Novinky, je titulek, že ANO u důchodů zřejmě vyhrožuje. No nevyhrožuje. Nevyhrožuje.

My když se vrátíme do vlády, tak uděláme to, co jsme řekli. A když tak chodím všude po naší zemi, tak kdo vybudoval naši zemi? No přece ti důchodci. A ti příští důchodci taky. A oni mají pracovat déle? Proč? Protože vy nejste schopni najít peníze pro ně? My jsme byli. Tak nám to přenechte a my to uděláme. Za nás to bylo a za nás to bude! Takže i pan Jurečka sám, který se chlubil vždycky, že to výchovné, že to je jeho dílo, no tak teď řekl, že ne, že i matkám-důchodkyním vezmou, chtějí vzít ty peníze. A v podstatě tady mám i ty články, že strašíte lidi, že je to neudržitelné. A ti naši důchodci jsou tak seriózní, protože tak vyrůstali samozřejmě, tak vám to i věří. Přitom vy normálně jenom lžete!

Pan prezident z toho udělal divadlo, takže tam byly čtyři židle prázdné. Dostal od nás dopis. A pan prezident, když tedy měl takovou dojemnou starost o důchodce, tak mohl dát to veto, mohl jim pomoci. Mohl nám v tom pomoci, ne? Důchodcům se vzaly peníze. Proč jste nevezali, pane ministře – a vy tam máte inflační doložku, pan ministr kultury – církevní restituce? Ta módní ikona, která papala kaviár a popíjela vodu – to říkal Klaus – tady schvalovala o půlnoci ty podvodné církevní restituce za 168 miliard. Prodražené pozemky. Prodražené lesy. A teďka tam mají ještě 8 miliard navíc? Tak jste to mohli vzít a dát to například těm kuchařkám nebo dalším, které jste taky obrali o peníze v rámci školství. Ne? To je fakt neuvěřitelné!

Takže ty důchody. Tady mám ty důkazy, tady je ten zápis, tady Karel reagoval. Děkujeme a prosíme o změnu první odrážky, říká Karel šest hodin po tom, co jsme dostali ten zápis. No a pan Němec ho poslal někam. Vždyť o těch důchodech tady budeme mluvit, ne? Snad to sem přijde, někdy, pokud si to nerozmyslíte. A my doufáme, že ano. A projednali jste to vládou, takže uvidíme, jak to všechno dopadne. Ale pro lidi, pro ty stávající zaměstnance, to nedopadne dobře.

Samozřejmě pan premiér je stále v euforii, jak všechno funguje. Tak já mám tady článek: České domácnosti loni platily za elektřinu nejvíce v Evropské unii, přestože Česko vyvezlo takřka nejvíce elektřiny v celé EU. Vy tomu rozumíte? Vyvážíme elektřinu – a platíme nejvíce. A víte proč, vážení spoluobčané? Protože nás normálně brutálně podvedli! Protože když jsme říkali, že mají vykoupit 100 % ČEZu – a to by stálo tak 200 miliard, 250 max. – tak si normálně vzali 100 miliard z ČEZu, aby si vylepšili rozpočet v dividendě a windfall tax. Kde je ten windfall tax těch ostatních tedy? Ne, jenom ČEZ to zaplatil! A teď nebudu tady mluvit o tom, co vlastně vláda dělá vůči minoritním akcionářům. Měli je férově vyplatit.

Takže tady byla reportáž, a to by Česká televize určitě neodvysílala, kde se říká: Česká republika měla loni v přepočtu na kupní sílu nejdražší elektřinu v Evropské unii. Dobře slyšíte – nejdražší. Jo? Tady to je černé na bílém. (Ukazuje podklad.) Tak to je. A v čem byl ten podvod? No podvod byl v tom, že my jsme říkali 1 500, a oni to dali na 6 000. Čtyřikrát dražší, než to zastropoval Macron v rámci Francie, EDF. Tady dokonce je vidět, jak funguje ta Evropská unie. Tak jsem dohledal článek čerstvý, že Belgie požaduje prošetření významného omezení vývozu elektřiny z Francie. No a tím, že to ten Macron zastropoval a vykoupil ten jejich ČEZ, tak samozřejmě má na to vliv.

Tak poslouchejte dobře. 20. dubna rozdíl francouzské spotové ceny elektřiny oproti německé dosahoval až zhruba 80 eur (za) megawatt. 80 eur (za) megawatt! A 40 eur v případě Belgie a až 100 eur v případě Itálie. Takže to je jednoznačný důkaz, že Macron udělal to, co my jsme chtěli. Má nejlevnější elektřinu, ano? A Belgii se to nelíbí. Asi tamním výrobcům se

to nelíbí, protože to je konkurence. A chtějí kupovat všichni z Francie, protože to je nejlevnější. A my, kteří vyrábíme jako velice levně, protože Dukovany jsou samozřejmě odepsané a Temelín taky, a tam neplatí ty emisní povolenky, které pan premiér slíbil, jak to tam všechno vyřídí, no, nevyřídil vůbec nic. Tak to je Evropská unie tohle. To je Evropská unie. A to jen potvrzuje to, co jsme tady říkali.

Takže vy jste to zastropovali na 6 000, tvrdili jste lidem, jaké je to úžasné. A samozřejmě že to byl podvod. Protože potom jste dopláceli těm obchodníkům. A to byly samozřejmě zase známe firmy, které obchodovaly s elektřinou. A kolik jste jim dali? 50 miliard? Proč jste to nedali lidem? Proč jste znovu od 1. ledna 2024 zavedli poplatky na obnovitelné zdroje? 599 korun za megawatt. Každý občan platí. A to nemluvím o firmách, které platí. No a k tomu samozřejmě to kvazi nezávislé ERÚ, které si pozval pan Síkela na kobereček, tak navýšilo poplatky za přenos o 63 % a to bylo dalších asi 1 100 korun. Takže vy tady ohlupujete lidi a mluvíte o inflaci 2 %, jasně, a vytváříte dojem, že vlastně tady je zdražen o 2 %. Ne. Všechno za vás zdražilo minimálně o 30 % v kumulaci od roku 2021.

Proto stále o tom mluvím! Proto mluvím, kolik stál rohlík, ať se lidi podívají, kolik platili za elektřinu, kolik platí za plyn, kolik platí za léky. Kolik platí... A tohle všechno vy inkasujete do rozpočtu, ano? A místo toho, aby ty peníze, které zaplatili lidi, občané, tak to samozřejmě ještě děláte tak, že oberete ty důchodce, lidi zdaníte. Všechno je drahé. Nikdo tady neinvestuje. Kdo by tady investoval? A to je výsledek. To je výsledek vašeho působení! Takže jste vyhnali tu inflaci do hrozných výšek a v podstatě teď argumentujete nějakými věcmi. Není to pravda. Není to pravda. Máme stále nejdražší, nebo jednu z nejdražších... Tady je to černé na bílém, můžu to přecíst, ale to asi není jako potřeba.

Vy totiž nemáte ani ty slíbené miliony. Tady mám článek: Slíbené miliony na kuchařky jdou z platů učitelů. Já už jsem o tom mluvil, opakovaně. Vy nemáte žádný program pro ty učitele. My jsme měli v programu konkrétní výši mzdy. Myslím, že to bylo přes 48 000. Konkrétní výši důchodů. Vy nemáte nic, protože váš program neexistuje. A nikdo to ani od vás nechce. To je to absurdní! Kdyby to bylo za nás, pane bože, no tak to by bylo těch žlutých pásků na České televizi. Takže vzali jste pozice tohoto pomocného personálu, no a ta škola, když potřebovala tu uklízečku, tak co mohla udělat? Vzala peníze učitelům, které byly určené na odměnu. Normálně. 200 000. Základka v Bílině. Všechny zdravím. Byl jsem tam asi pětkrát nebo čtyřikrát. No to je jako neuvěřitelné! 800 milionů nemáte! 800 milionů nemáte. Ale samozřejmě pro obranu, ano, chápu, je válka, na to se vždycky najde. Ale v pořádku. Těch peněz je dost, akorát vy je neumíte vybrat a najít.

Tady mám další titulky, pan Stanjura 26. dubna 2024. Stanjura – titulek: Není prostor zvyšovat slevu na dani. Ministr financí v rozhovoru pro Lidové noviny říká, že rozpočet na valorizaci slev nemá, pokud se neušetří jinde. No.

Další titulek. Zadrhlý daňový slib, vyšší sleva na poplatníka. Přilepšení pro milion lidí – poslouvejte – je i součástí programového prohlášení vlády. – Tedy nevím kterého. To první, to nesplnili, potom ho nějak upravili, aby nebylo takové přísné. Takže údajně má vláda programové prohlášení vlády. A prosím vás, v tom druhém to má. No a mohli bychom ho vidět, tedy to programové prohlášení vlády, abychom věděli, co vlastně ještě máte v plánu? V tom programovém prohlášení vlády jste slibovali, jak lidem pomůžete, ale zatím jim všechno berete.

Takže pan ministr říká, že je to drahé. No, tak fajn. To, že má tři zbytečné ministry, že nešetří, že skutečně se utrácí... Tak to vypadá, že zase se nic nestane.

Tady je výborný titulek. Vyšší sleva na dani? Fajn, a co za to? – A co za to? říká ministr financí, kterého platíte, vážení spoluobčané, z našich daní. Takže pan ministr se ptá, co za to. Takže nesplní slib, který vám slíbil, programové prohlášení... Je to další podvod. Je to další podvod. Ale ta média to neopakují, ne? Po sítích běhá tolik těch videí.

Včera jsem byl na Nově. Tak jsem říkal... Ten Koranteng, ne? Tady byl pan premiér Fiala a říkal, nebudeme navyšovat daně, a tečka! A tečka. Ne? Vždyť lidi si z toho dělají srandu, ale ona je to tragédie. Jak je vůbec možné, že nám vládne parta, která neplní ani předvolební program, ani povolební program? Zkrátka neplní vůbec nic. Takže – a co za to? To je fakt dobrý. To jsem ještě neviděl.

Potom přišli lidovci zase. Vyšší odvody pro bezdětné. Neuvěřitelné. Co to je, tohle? Jako to vůbec nechápu. To je co? Vždyť plno lidí by si přálo mít děti a možná někteří nemůžou. Ale pane bože, vždyť oni za to nemůžou. Takže co to je za nápad – vyšší odvody pro bezdětné? Ne? Lidovci. To je neskutečné. Já nechápu, že mají 2 %. Měli by mít 0 %! Takováhle strana by měla zaniknout. Co to je jako?

Další nápad. Hybaj na pracák! Bez udání důvodu. Tady to je diskuse, Petr Kolman, právník a publicista. To je nějaký návrh NERVu, že tedy vlastně někdo si přeje tady čistý kapitalismus, že bez důvodu. V naší zemi, kde v podstatě máme nejvyšší nezaměstnanost, firmy jezdí po celém světě, aby získaly nějaké zaměstnance, tak samozřejmě každý normální zaměstnavatel si váží svých zaměstnanců, protože co by bez nich dělal? Takže to je nějaký návrh NERVu. NERV vždycky měl nějaké nápady, akorát ti lidé nepracovali, nevědí, co to je pořádně státní správa, a samozřejmě to ani nerealizovali. Takže to jsou další nápady. Člověk se nestačí divit.

Ten Microsoft, o tom jsem mluvil. Pan Síkela byl ve Spojených státech, tak je tam přesvědčoval, že... Ano, to datové centrum bylo vyjednané za nás a potom si to Microsoft nějak rozmyslel. Údajně jdou do Polska. Takže kdo sem přijde? Někde ty sliby, že budete mít nějaké gigafactory, na to všichni zapomněli. Ale hlavně vy stále jezdíte po světě, ne? Pan ministr zdravotnictví byl v Maroku. Maroko je super, já jsem tam pracoval pět let. Mají tam dobrou polévku, harira, kuskus, méchoui. Co jste tam řešil jako? Vakcíny pro kašel nebo drahé léky? Proč nešel na tu Zentivu? Já to nechápu vůbec. Nechápu.

Pan premiér, ten nenavštěvuje naše firmy. Mimochodem, na té Liberty – tady je další článek ze 7. května, že poprvé nezaplatila zdravotní a sociální pojištění za svých více než 5 000 zaměstnanců. A nebudu tady opakovat tu privatizaci, kdo si tam vzal 60 miliard na dividendách a kdo mu u toho svítil. Pan premiér to ani jednou nenavštívil, ani pan Síkela. My jsme tam s Havlíčkem byli opakovaně. Já jsem tam byl minimálně čtyřikrát. Měli jsme v dozorčí radě zástupce Ministerstva průmyslu. A když se naši ptají, jestli Liberty je v defaultu vůči EGAPu – to je státní firma, to bychom měli vědět – no tak nám nikdo neodpoví. Nikdo nám neodpoví. Kolik času my jsme strávili s odboráři z Liberty. Takže zase se nikdo nestará. Ano, řekli, je to soukromá firma. Jasně, tomu rozumím. No tak otázka je potom, jak to, když to nedopadne – možná to dopadne, doufejme – jak to vlastně dopadne na celý region.

Daň na tiché víno, to nebudu komentovat, to nechám tady Alence asi. Určitě to je její téma. Tam každou chvíli říkají něco jiného. Pan ministr zemědělství se probudil a samozřejmě pro zemědělce od nástupu do funkce neudělal vůbec nic. Ale dobrý, no. Mají hlavně ta hodná média.

Potom mě zaujal tady komentář s titulkem Po solárním tunelu je tu další. Možná ještě větší. Čeští solární lobbisté otevírají šampaňské, protože se otevřela cesta k dalšímu solárnímu Klondiku, který jim zajistí mnohamiliardové zisky, přitom jsme ještě ani nesplatili 15 let starý první solární tunel, píše ve svém komentáři pro Mladou frontu DNES mluvčí spolku Realistická energetika a ekologie Milan Smutný.

Připomeňme, že na základě zákona o podpoře obnovitelných zdrojů energie a vlivem šílených výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů energie přijde tento tunel v letech 2010 až 30 na bilion korun, to je 1 000 miliard. Ten příběh – o tom jsme tady přece mluvili, že někdo stanovil výkupní cenu a potom brutálně zlevnili ty solární panely, které dováželi z Číny, a všechny státy to upravily, jenom Česká republika ne a někdo na tom brutálně

vydělal. Takže 2010 až 30 je to bilion korun, z toho 800 miliard obdrží provozovatelé velkých solárních zdrojů. To je cena, za niž by se bývaly daly zaplatit nové jaderné bloky. České domácnosti a podniky se letos v lednu rozčilovaly, když vláda opět vrátila – o tom jsem mluvil – do regulované složky ceny za elektřinu poplatků za OZE ve výši 0,60 koruny za každou spotřebovanou kilowattu (kilowatthodinu). Za energetické krize to hradil státní rozpočet. – O tom jsem mluvil. – Ale je to bohužel jen závdavek na nové platby, jež české daňové poplatníky zcela jistě čekají, ať přímo v ceně elektřiny, nebo prostřednictvím daňových odvodů do státního rozpočtu. Evropský parlament totiž 11. dubna schválil reformu evropského trhu s elektřinou. – Pane bože, to bude zase něco! Víte o tom, že Evropský parlament vlastně nás donutil k tomu, abychom měli obchodníky s elektřinou? Proč máme tady 200 obchodníků s elektřinou? Bohemia Energy? ERÚ to neuhlídá, nezávislý orgán? Kdyby prodávali elektřinu jenom výrobci, tak by k takovým věcem nedošlo.

No a teď Evropská unie schválila reformu, v jejímž rámci dostaly OZE povolení, aby mohly využívat takzvané rozdílové smlouvy. Výrobci energie, nových solárních, větrných a dalších OZE díky těmto smlouvám vlastně dostanou garantovanou výkupní cenu. No to je sen každého podnikatele, že vlastně něco prodává a má to garantované. Co mi to jen připomíná, ne, i ty emisní povolenky, co je pouhá spekulace a na tom také vydělávají neskutečné peníze.

Tím se má zajistit existence těchto zdrojů v energeticky nejisté situaci, kdy stát uhradí výrobci prostředky, pokud budou ceny elektřiny příliš nízké, a naopak výrobce bude kompenzovat ze svého příliš vysoké ceny elektřiny zpětně státu, potažmo zákazníkům. Tyto smlouvy dávají smysl u tak kapitálově náročných investic, jako je jaderná energetika, kdy se ovšem při životnosti nových bloků 80 až 100 let tato investice bohatě vrátí s obrovskými zisky. Tento princip se uplatní při stavbě nových jaderných bloků v Dukovanech a Temelínu. Špinavý kompromis. Nyní ovšem vedení Evropské unie, kde dosud zelená a levicová většina – ti šílenci – se skřípěním zubů akceptovala jadernou renesanci v 11 členských zemích za vedení Francie, došlo k přijetí tohoto špinavého kompromisu. Chcete-li rozdílové kontrakty na jádro, musíte je povolit i na OZE. A v čem je amorálnost takového řešení? Zatímco jaderné zdroje spolehlivě fungují 83 % z času v roce, nespolehlivé, přerušované a nestabilní solární elektrárny jenom 13 % z času roku. Proto se podle záměru zelených plánovačů má v Evropské unii zásadně zvýšit kapacita solárních a větrných elektráren, aby tyto mizerné zlomky procent se v zimním čase nevýroby zvýšily alespoň na jednotky procent. Takže si naprojektujeme vizi národního klimatického energetického plánu na rok 2030 pro hezký letní den. Pojede naplno výkon 4,3 gigawattu z jaderných elektráren, který se nedá rychle odstavovat či zase připojovat, takže při výkonu 10 gigawattů ze solárů nebude na trhu poptávka doma ani v zahraničí. Aby (sít') nezkolabovala, bude se asi muset většina výroby elektřiny ze solárů odstavit a zmařit. Ovšem majitelé solárních a větrných elektráren za ni dostanou díky rozdílové smlouvě zapláceno, jako kdyby jejich elektrárny plně vyráběly. No, není to báječný byznys?

No to je normálně na hlavu. To se normálně zbláznili. Nedávno jsem točil video o tom, že v Polsku byl téměř blackout. Ano, protože svítilo, foukalo a museli odstavovat. Takže tahle šílenost – a hlavně jeden europoslanec Pirátské strany stále vykládá, že v podstatě můžeme jet jenom na tyto obnovitelné zdroje. To je neuvěřitelné. Neuvěřitelné, kam jsme se to dostali. V České republice čeká na připojení na soláry 16 800 megawattů. Ano, ten původní projekt byl skvělý. Měli jsme to mít na domku, na bytě, na firmě, na budově, ale rozumně, abychom byli nezávislí. Ne, stal se z toho solární tunel, 600 miliard, a teď zase se v tom pokračuje. Tak já už nevím, jestli se všichni zbláznili, nebo co to vlastně tam je.

Proto je důležité, vážení spoluobčané, abyste začátkem června přišli k evropským volbám a volili hnutí ANO, které udělá maximum pro to, abychom vyhnali tyhle zelené šílenky z Evropského parlamentu, a doufejme, že zvolí i ty ostatní členské státy normální komisaře a předsedu Komise.

No, tady mám další článek, jak funguje asi to u nás teď. Za staré kotle hrozí brzy vysoké pokuty. Výměny ale vážnou. V Česku je 150 000 nevyhovujících kotlů. No tak nevím, co tam ten příslušný ministr dělá nebo nedělá.

No, my jsme – teď odbočím a vrátím se k tomu tématu, o kterém jsem mluvil na začátku, a to je migrace. No tak to je skutečně, co tady předvádí pětikoalice a hlavně pan ministr Rakušan, který je skutečně jednotka arogance a předstihl v lhaní pana premiéra. Pan premiér teď vlastně oznámil, jako nevím, jestli se probudil, tak samozřejmě oni dobře vědí, že to celé podělali, že pozvali ty migranty, že se s tím chlubili, jaké je to skvělé, a že to připravili v rámci předsednictví. Vždyť si to pamatujeme. Akorát jim to ta média nepřipomenou. To dohadování, jestli je to kvóta, není to kvóta. Samozřejmě že je to kvóta. Samozřejmě že je to pozvání. No a teď pan premiér se probudil a tady se tvrdí: Premiér Petr Fiala považuje za nutné postupovat nad rámec migračního paktu EU a odradit nelegální migranty od toho, aby do Evropy přicházeli. Hurá! Česko podle ministerského předsedy patří do skupiny zemí, které chtějí nelegální migraci čelit důrazně! Chápete to? On nemá problém. Jako ještě nedávno říkal, jak je to super. A zástupci států EU potvrdili shodu na konečné podobě balíčku.

A já se ptám, pane premiére, když tedy vy jste rozbil tu Vé čtyřku, jediný spojenec podle vás je Polsko, proč to Polsko hlasovalo proti? Maďarsko je jasné. Slovinci hlasovali částečně, ale taky byli proti. A proč vy nejste proti? Proč nejste proti, když to má logiku? No, v podstatě dobře víte, že jste to celé zpackali, že pan ministr tady opakovaně neříkal pravdu. Jo? Ale on samozřejmě jde do debaty a potom mele, mele, mele a lže neuvěřitelně.

Stále opakuje, váš zbytečný ministr, že jste pokračovali v nějaké naší strategii. Není to pravda! Už jsem to tady ukazoval stokrát. (Ukazuje.) Toto je rámcová pozice Hamáčka z 20. 10. 2020. Už jsem to četl tady pětkrát, že – tady to říká – Česká republika považuje za velice problematické a rozporné s dlouhodobou pozicí České republiky. To byl ten pokus prosadit to, co vy jste prosadili a my jsme nechtěli. Tady je titulky: Pokud nebudeme přijímat uprchlíky, nemůžeme je vracet. To je antibabišovsky Deník N, to říká 8. září 2020. Ale v podstatě tyhle lidi jako pan Fiala nebo Rakušan, oni vám řeknou, že – v podstatě nevím, co si vymyslím, že Poslanecká sněmovna? No vůbec nevím, co to je. Lžou a lžou a lžou. Ne? A zkrátka to tak je. A nepřiznají si chybu. Samozřejmě že ne, protože vědí, že to podělali.

Pan premiér, nevím jako o čem vlastně mluví, a když chce, když chce... A teď se probudil a že jde nad rámec. No tak my jsme kdysi jako Vé čtyřka posbírali 30 milionů eur na ty lodě. Ne? Takže – důrazně. Ale pan premiére, já už jsem vám řekl opakovaně, co máte udělat, co máte prosazovat. Ale vy tomu nerozumíte. Máte vzít peníze neziskovkám, které organizují spolupráci s pašeráky, ilegální migraci. To máte udělat. Máte aktivně bojovat proti pašerákům. Máte potápnout jejich prázdné lodě. Máte udělat dohodu, s Tureckem máte, Egypt funguje, s Libyí, Tunis, Alžír, Maroko. Ano, z těchto států. To není migrace kvůli válce nebo klimatické změně. Není! Není. Oni jdou za dávkami. Za lepším životem. A za to platí peníze. Za to platí peníze. Takže o tom to je. A teďka nevím, co vlastně pan premiér v tom chtěl říct, že tady říká, že má – ano, předcházet. Tak jste se měl zeptat té Ursuly, proč nedotáhla Tunis, proč tam není ten takzvaný Ellis Island, ten ostrov, kudy šli všichni naši předkové za prací do Ameriky. A ne všichni se tam dostali, ne? Šli na pohovor, a až potom vlastně mohli buď vstoupit na americkou půdu, nebo ne.

Migrace – tady je článek, Lukáš Kovanda: Držte si peněženky, přichází migrační dohoda EU. No. Tady je dokonce článek, který tvrdí, že... ano, ministr pro Evropu, zbytečný ministr, se u paktu plete. Ano.

Všichni víme, co se děje v Evropě, a všechny státy reagují. Vy jste ani nevěděli, kde to máte bránit, kde je ta hranice Schengenu. Vy vůbec jako ani tomu nerozumíte.

No, tady mám nějaké titulky. Nebudu to číst jako minule. Somálský pirát žije deset let z daní Němců a dělá na ně dlouhý nos. Deportace se bát nemusí. Alžírčané v Německu se zaplétají do zločinů. No a teďka novinka je, že v Rakousku rakouský kancléř Nehammer by

rád prostřednictvím testů DNA a jinými opatřeními omezil imigraci rodinných příslušníků uprchlíků do země. No, představte si, tak my naštěstí ty uprchlíky, tady oni přijdou a potom, když je pustíte, tak jdou dál, naštěstí. Ale to je jako velice progresivní nápad. Logicky, protože ti ilegální migranti nemají žádné doklady. Oni můžou lhát o všem. O věku, o původu, kde se narodili, no, a takových tady je v Evropě. Takže lidovecký premiér rakouský ohlásil četnější a dokonalejší využívání genetických testů a prokazování rodinných vztahů. Platí totiž, že ten, kdo získal v Rakousku azyl, si může přivést svého partnera nebo nezletilé děti. Testy DNA se v současné době používají pouze v jednotlivých případech. Na dotaz listu Die Presse, jaký je rozdíl oproti současnému právnímu stavu, kancléřství odpovědělo, že testy DNA se v současné době používají pouze v individuálních případech. V zákoně se uvádí, pokud cizinec není schopen prokázat domnělý příbuzenský vztah pomocí nezpochybnitelných dokladů nebo jiných vhodných a rovnocenných způsobů osvědčení, spolkový úřad nebo spolkový správní soud mu na jeho žádost a náklady umožní provedení analýzy DNA. Testy DNA však nyní budou muset být provedeny v případě sebemenší pochybnosti, abychom si mohli být naprosto jisti, že zde nedochází ke zneužití.

No prosím. Já nevím, co my máme v zákoně, ale můžu vám jenom říct, vážení spoluobčané, pokud my se vrátíme do vlády, tak určitě zavedeme tvrdý azylový zákon. Protože Česká republika musí rozhodovat, kdo u nás bude pracovat, kdo u nás bude žít, kdo se u nás bude zdržovat. Jedině tak to je. My jsme svrchovaný stát! A nebude nám do toho nikdo mluvit.

No teď jako to Německo, to je úplně peklo. Další článek: Korán je nad zákony, myslí si německá muslimská mládež a užívá si pohodlí Západu. Pravidla koránu jsou důležitější než německé zákony. Takový je závěr studie Výzkumného ústavu kriminologického spolkové země Dolní Sasko, kterou instituce provedla mezi 8 600 studenty, jejichž průměrný věk činil 15 let. Přibližně dvě třetiny, přesně 67,8 % respondentů hlásících se k islámu, prohlásily, že pravidla koránu jsou pro ně důležitější než zákony Německa. Téměř polovina věří, že islámská teokracie je nejlepší formou vlády, uvádí výzkum KFN. Více než polovina, 51,5 %, muslimských studentů věří, že pouze islám je schopen vyřešit problémy naší doby. Celkem 35,3 % dotázaných uvedlo, že mají pochopení pro násilí proti lidem, kteří urážejí Alláha nebo proroka Mohameda. Tak toto je Německo.

A viděli jste, co se děje ve Velké Británii, kde teďka se probudili, a tedy mají nový azylový zákon a deportují? No, tam zkrátka vyhráli volby muslimové. Tak to je.

Titulek: Další šok pro Němce. Členka vysílací rady v ARD – to je taková Česká televize, přibližně, teďka tam byl pan prezident Pavel, myslím, že tam měl rozhovor – hájila chalífát a chválila právo šaría. Kauza s islámskými demonstranty má překvapivou dohru. V hamburské demonstraci, která minulou sobotu požadovala chalífát, se v německé ARD vyjádřila muslimka, která je rovněž členkou vysílací rady veřejnoprávních stanic. Její pozitivní postoj k chalífátu a právu šaría přitom popudil nejen veřejnost, ale i politické zástupce. Podle Bildu, to je jejich Blesk, je to další šok pro Němce. Odvolání Kholy Maryam Hübsch z rady není namístě, kvůli novele zákona mají zástupci islámu své místo ve vysílacích radách, informuje například deník Bild. Jedná se navíc o dceru německého spisovatele a levicového radikála Paula Gerharda Hübsche, který v 60. letech konvertoval k islámu. No, tak prosím, to je Německo. Jen abyste věděli, kam to všechno směřuje.

Tento rok, když mě zkoušela média, proč jsem nebyl na CPACu v Budapešti, to je ta konzervativní konference, tak vám doporučuji vystoupení té aktivistky Evy, fakt. Já jsem ho neretweetoval, protože ona to pokazila ve finále, kdy mluví, že Evropskou unii je potřeba zrušit, nebo něco. To my samozřejmě nechceme. My to chceme změnit, my chceme zabránit tomu, aby Evropa skutečně nedopadla špatně po všech stránkách. Ale ten její projev byl absolutně geniální. Je to velký hit na sítích, údajně to vidělo už 50 milionů lidí. A skutečně to pojmenovala úplně, až jde z toho strach. A co ona říkala? Já už si nepamatuju ta čísla, ale Rotterdam, Amsterdam, Haag, všude je už 56, 58 %, 52 % muslimského obyvatelstva. Ano.

Ale my přece chceme, aby v Evropě... já nemám nic proti tomu, já jsem žil v Maroku pět let, mám tam plno přátel, super. Ale já si nemyslím, že bychom měli mít v Evropě v podstatě státy, ve kterých ti migranti žili, narodili se a teď to chtějí jako proměnit. Takže o tom to je. A proto ilegální migrace je pro nás, pro nás, to nejdůležitější.

Tady mám takový zajímavý článek, protože samozřejmě všichni víme, že hlavní cenzor, a v této chvíli asi nejhlavnější, agresivistický ministr pan Rakušan, tady je článek: Vnitro sahá po kamerách na rozpoznávání obličejů. Hrozí špehování jako v Číně, varují experti. Tak nevím. Tak to je jenom takový článek.

No, o tom, co všechno jsme mohli tady projednávat, a v tom kontextu těch důhodů nám bylo vyčítáno, že my nechceme. My chceme, ale my jsme chtěli úplně jiná témata. A mě stále mrzí to, že v podstatě ohledně té tragické střelby na fakultě stále jsou nějaká nová odhalení. Stále se něco dozvídáme, ano. Byla tady na výboru debata a je jako neuvěřitelné, v podstatě pan Rakušan hned po tom, po té tragédii, nám vlastně hned oznámil, že všechno bylo v pořádku a na nic se neptejte de facto. A teď nemluvím o tom – včera byl svátek, ano, jak zase někteří politici si dělali selfička na těch památných místech. Neuvěřitelné. A také selfička si dělali ihned po té tragédii. A náš kolega Richter v čase, když my jsme hledali, kde má dceru, a byli jsme úplně hotoví z toho, a pan Jurečka měl mejdan, no tak jako někteří si tam normálně se fotili. To je neskutečné! Co jsou to za lidi, tohle? Tak tomu nerozumím. Takže teď vlastně nám bylo řečeno, že se nemáme na nic ptát a že to bylo všechno v pořádku. Jako já tomu nerozumím. Já netvrdím, že kdybychom my byli ve vládě, že by se to nemohlo stát. Teďka ale samozřejmě se musí udělat ta opatření. Ale určitě bychom se tak nechovali. Ta arogance, to je neuvěřitelné! Neuvěřitelné. A my víme, co jsme všichni tady si zažili, když tedy tam byla dcera našeho kolegy. A díky bohu za to, že to přežila. A ty zážitky, člověku bylo do breku z toho.

To jsou věci, které vy stále odmítáte, protože to je jasné. Vyšetřovací komise byly na vymyšlenou Bečvu, na vymyšlenou sprostárnu odvěčení syna Babiše, to je prostá lež a jednoznačně jeho matka v protokolu policii uvedla, že to tak nebylo, ale stále se to opakuje. A na to jste tady dělali schůze. Ale tady že tento, nevím, jak toho člověka nazvat, zastřelil 14 studentů, o tom není debata. Protože pan Rakušan řekl, že všechno bylo fajn. Fakt neskutečné! Neskutečné.

Potom pár slov k Vrběticím. Já jsem tedy překvapený, že to policie odložila. Proč nestíhají ty dva teroristy? Jak se jmenujou? Čepiga a Miškin. Proč je nestíhají? Proč je nedali na nějaký mezinárodní zatykač? Ne? My samozřejmě jsme byli u toho. Zeptal se nějaký novinář, novinář, někoho, proč ty sklady ve Vrběticích, které patřily armádě, pronajali soukromé firmě? Zeptal se, proč to udělali, kdo za to může? No tam to začíná, ne? Proč to pronajali firmě, velice kontroverzní firmě. A když se to stalo 2014, tak jsem byl ministr financí. Já jsem křičel, jak je to možné vůbec, že tenhle majetek se pronajme! Zabili tam naše dva lidi. Tam jsem se vyjádřil nějak. Ano, byla to munice. Z toho hned udělali – munice je taky zboží, ale z toho novináři provládni, to vždycky jako ten Babiš. Ne? A nikdo se neptá, kdo to pronajal, ty sklady. Proč? Vyšetřoval někdo tu firmu Imex? Jak to bylo? Tam byla nějaká delegace, někam letěli, a nechápu, proč to tedy takhle dopadlo, proč to nedopadlo obviněním těch lidí, když tedy, ano, já myslím, že to tak je, že to udělali.

No a potom dobrá otázka je, proč tihle lidi to mohli udělat. Proč ten výbuch 16. října 2014... Oni sem přišli normálně. Údajně na ruské pasy. A šest a půl roku po tom jsme byli postaveni před tu věc, ano, koukali jsme, co to je vůbec, jak je to možné. A proto je absolutně směšné, když někdo nás obviňuje z nějakých sympatií k Rusku. Mimochodem jste zapomněli na to, že když byla kauza Skripal, to je, jak ti agenti tam chtěli otrávit, ve Velké Británii, 26. 3. 2018 my jsme vyhostili, vyhostili tři ruské špiony, kteří si tady hráli na diplomaty. My, naše vláda. Vaše vlády o tom jenom kecaly! Ne? Stále jste měli plno řečí, ale neudělali jste nic. A potom, když se to stalo, tak jsme vyhostili, vyhostili celkem 80 ruských diplomatů. Za vás jste o tom jenom mluvili, ale nic jste neudělali proti tomu. My jsme to udělali. Proto považuju

za absolutně neuvěřitelné, že mě jste strčili na plakát ještě před volbami, ne?, a teď jste naši marketingovou kampaň předělali. A pan premiér se nám vysmíval, že jsme úplní pitomci, že jsme si to nechali nějak ukrást. A nám je to úplně jedno. Dávejte si tam, co chcete. Normální člověk si o tom udělá obraz. My jsme nikdy s Ruskem nic neměli. Já osobně nikdy. Nikdy! A taky jsem byl na návštěvě v Bílém domě, v CIA, FBI, Pentagonu a všude. Chvilku jste tady řešili, že Babiš je bezpečnostní riziko. Ale já jsem nejedl ten kaviár v Kremlu ani nechlastal tu vodku, když tam byl na návštěvě Klaus a ikona tady ODS paní Němcová, senátorka 30 let, nebo kolik tam je. Tak z nás děláte, že my jsme rus...? Jenom proto, že se ptáme a klademe otázky, když jde o dodávky munice. Ne? Takže to je...

No a pan premiér potom tady v rozhovoru říká, že proruský Babiš je prý nadsázka. To je neskutečné. Ten rozhovor, to jako člověk žasne, když to čtete. Radek Bartoníček, ne, to je součástí pětikoalice, ten chodí a všude natáčí a dělá ty rozhovory. Radek Bartoníček, Aktuálně.cz samozřejmě, jsem zapomněl. Když jsme byli ve vládě, tak mi kladl asi 13 nebo 15 otázek, stále se něco ptal, no. A ptá se pana premiéra: Nepřibližujete se svým chováním těm, kteří se v kampani chovají nefér? – Ničemu se nepřibližujeme. Podívejte se na sociální síť hnutí ANO Andreje Babiše, kde je každý den nenávistný a lživý útok. – No já bych ho chtěl vidět, pane premiére, kde je ten nenávistný a lživý útok. Jaký nenávistný? To že vás kritizujeme, že jste totálně neschopný? Že vy neumíte řídit tu vládu, že se o nic nestaráte? Jenom o Ukrajinu, a o Českou republiku se nestaráte? A staráte se? A kde je ta munice? Vždyť 1. února to řekl pan prezident. V Mnichově. Dokonce identifikoval i možnou zemi, odkud to přijde. Ne? No z toho jste si udělali PR akci. Ještě jste k tomu zneužili náš státní znak. Takže kde byl nenávistný lživý útok? My říkáme pravdu. My to totiž umíme i zdokladovat. Na to jsou čísla.

A pokud my – to je zajímavé, jak to média interpretují, že přišlo WhatsAppem. Ano. Lidi dělají neskutečné věci. Nevím, kdo to všechno vymýšlí, je to vtipné. A když něco přijde, a já neříkám, že například kolegové nedělají nějaká videa, ale k tomu se hlásíme. A vy jste to změnili. Vy jste udělali fotomontáž, dali jste tam ruské vlajky a Rusko a ještě jste to označili. Takže ty náklady byste asi měli vykázat v kampani, když je to antikampaň. Takže já bych rád viděl, kde každý den je nějaký nenávistný nebo lživý útok. Myslím si, že my jako opozice mluvíme velice k věci, konkrétně.

Tady je další otázka. Radek Bartoníček, Aktuálně.cz: Říkali jste, že budete dělat pozitivní kampaň. – Naše kampaň je pozitivní, vidíme to v celé zemi. Podívejte se, jaké billboardy máme. – Neztratíte určitou část voličů tím, co jste nyní udělali? – Neztratíme nikoho. Dnes je součástí každé kampaně poukázání na slabiny soupeře.

Takže slabina naše je v tom, že jsme si to nějak (nesrozumitelné), protože jsme nepočítali, ale to je úplně jedno, my to ani nebudeme nějak řešit. My jsme na to zvyklí. Vždyť oni nemají žádný program. Představte si, že na Ukrajině není válka a neexistuje Babiš. Můžou se jít zabít. Nic nemají! Nic nevědí! Co by tady prezentovali? Co?

Tady přišla mladá generace. Taky jí vzali tu slevu na jízdné. A když si náhodou, já nevím, jestli jsou to vysokoškoláci, náhodou vydělají víc peněz, no tak je ten Stanjura zdání! Kolik platí za intrák? No tak o tom to je.

Žádného slušného voliče neztratíme. Neztratili jsme ani v minulosti, když jsme něco takového... – Ano, strčili Babiše s Putinem, že jsem hrozba nějaká. No já jsem hrozba. Ale jejich. Jejich. Protože já se neživím politikou. (Potlesk z lavic ANO.) Já jsem si všechno na úřadě vlády platil! Všechno. A taky si pamatujeme – ne, Alenko? – že naše vlády byly v šest ráno. Ne jak za Sobotky, že se všichni naobědvali zdarma. To Babiš nesnášel. V šest ráno! Potom přišli socani, tak v osm ráno. My jsme neplýtvali.

Neváhal jste, když vám marketinkový tým či někdo jiný navrhl takovou část kampaně? Neměl jste pochybnosti? Mně od počátku připadalo zajímavé poukázat na to, že někdo, kdo si zakládá na tom, že má skvělý marketink, ale my to neříkáme, udělá tak zásadní chybu. Přitom

nás všichni kopírují. Mimochodem, ti, kteří stále píšou, jak je ANO dokonalé... tak znáte někoho, kdo psal, že ANO je dokonalé? Já neznám. Tady vidí, že není. Ano, nejsme dokonalí, nejsme dokonalí a děláme plno chyb. Moje největší chyba je, že jsem šel do politiky, mimochodem, když už tady máme návštěvu, no. Neobáváte se, že když odteď budete tvrdit, že jste ti slušní, tak vám politici ANO budou připomínat to, co jste nyní udělali? Oni budou říkat to, co říkají pořád. Budou strašit, lhát a říkat o nás nesmysly. No prosím, tak jak v blázinci. Jednou jsme jim nějakou ránu dali takto napřímo a je vidět, že je to zasáhlo. Tak jsem zasažen. Zase bych se tím tak netrápil. Naše kampaň je od začátku tematická. Tam mají plno rodin, tam jsou nějaký syn herečky, ale já nevím, který to je. To jsou tam různé ty party spolu. Ne? Niedermayer, ten chce euro, Vondra nechce, nevím, co se v tom vyzná. Oslovujeme voliče bezpečností, konkurenceschopností a tím, že chceme mít silný hlas v Evropě. No to určitě. Víme, co chceme prosazovat. Chcete prosazovat hlavně zlikvidovat Babiše. Šíříte pravdu, když ukazujete Babiše jako proruského politika? Otázka. Je to určitá nadsázka. Na druhé straně jestli někdo není připraven pomáhat našim partnerům v rámci NATO, co je lež, jestli někdo pořád mluví o míru? Ano, mluvím o míru. Já nevím, jestli tady mladým je už 18, a určitě asi by nechtěli válčit. Zpochybňuje českou muniční iniciativu. Já nezpochybňuju, já se ptám. Kdo to koupil, za kolik, jestli si tam někdo nenamastil kapsy? Ne? To je všechno. Nesnáším korupci. Tak tím nahrává Rusku. To je potřeba taky říct a pojmenovat. Tak, určitě. Takže jako... Neuvěřitelný rozhovor... Takže kampaň, vážení spoluobčané. SPOLU je proti hnutí. Takže oni nekandidují za vás, tak je prosím vás ani nevolte. Však to jako nemá smysl, ne? Já myslím, že svůj hlavní cíl dosáhli, že jsme v opozici. My samozřejmě máme stínovou vládu, jsme připraveni se vrátit, pokud lidi samozřejmě nám dají důvěru.

O tom skvělém starostovi v pražských Řeporyjích radši nebudu mluvit. Když říkal, že Zemana a Babiše je potřeba zabít, nebo nevím co, a když říkal, že tu chudinku Bartošovou taky jako že bulvár zabil. No co na to říct? Mladého Klause ODS vyhodila, nevím už na také čeho, na také blbosti, ale k tomuto pánovi tam chodí všichni, prezident, kandidátka na všechno. A tak dále, takže... a všichni jsou v pohodě. No.

Potom tady mám ještě okénko pro pana ministra zahraničí, který je tady přítomen, tak jsem se jenom chtěl zeptat, že jak tedy hodnotí tu návštěvu prezidenta čínské republiky? Pan Macron ho doprovodil až k letadlu, takové zajímavé... My samozřejmě Čínu – tedy vy považujete za nějaký režim, s kterým se nemluví. Jezdíte na Tchaj-wan. Tak proto Tchajwanci investují tu fabriku na čipy v Drážďanech, aby i ten chudák Rýdl, který udělal průmyslovku ve Varnsdorfu, ti učni všichni půjdou do Německa. Takže naši živnostníci – nevím, kde budou hledat toto. I zaměstnanci samozřejmě. Takže to je takové zajímavé v té zahraniční politice, že když samozřejmě tady byl prezident na návštěvě u nás, tak Kalousek se balil do tibetské vlajky a protestoval tam někde na Hradě. No tak čínský prezident byl i v Americe, byl i u britské královny a tak dále. Takže já nevím, jestli tedy my, taková velmoc, když máme takové světové lídry, v podstatě máme tu správnou politiku. No ta politika je taková, že naše firmy přišly o kšefty v Číně, a v podstatě si myslím, že... Bylo tady pět leteckých linek z Číny, ano. Možná na Pařížské si to nahradili, že tam chodí nakupovat někdo jiný, ale je to jedno s druhým. Takže ta naše zahraniční politika, té naší země, která není malá, by měla být asi pragmatická, ale dobře.

No potom mě zaujal, pane ministře, článek, že... tady jako také článek, že neshody trvají, ale Čína a USA spolu chtějí dál mluvit. No tak vidíte. My tedy s nimi nemluvíme, i když ten člověk, který asi tady v té vládě má hlavní slovo v bezpečnosti, tam byl na návštěvě, v té Číně. To by bylo zajímavé, co tam vlastně řešil? Myslím, že i se šéfem rozvědky že tam byli. Co tam dělali, nevím. Ale faktem je, že čínský prezident navštívil Francii, byl v Srbsku a dneska je v Budapešti.

Tady mě zaujalo to, že Česká republika měla tajnou misi do Sýrie. Delegaci prozradil snímek v agentuře. Proč jednala s Asadovým režimem? Syrský prezident Bašár Asad má

pověst vcelku bezskrupulózního diktátora, který neváhá k potlačení opozice použít násilí, a tak dále. A paní Filipi, na kterou si pan ministr nenašel čas, ale dozvěděl jsem se v rozhovoru, že paní ministryně Černochová ji přece jenom ocenila. To je samozřejmě dobře, ano, kříž ministra obrany, že si to zaslouží, tak tam šla nějaká mise, která se potkala s nějakým syrským ministrem zahraničních věcí, který je údajně na indexu, teď nevím koho. Je to takové zvláštní tedy, že – já tady nebráním ten režim, ale i s jinými režimy je potřeba asi mluvit. Měli jsme tam velvyslance, zastupoval i zájmy Spojených států a Evropské unie. Myslím si, že pan ministr se k paní velvyslankyni nezachoval slušně. Ale o tom to není. Je to o tom, co tam vlastně řešili, proč tam šli, když tedy je to asi v rozporu s těmi různými deklaracemi zahraniční politiky, kterou tato vláda prosazuje.

Teď moje oblíbené téma, zdravotnictví. Tak pan ministr se vrátil z Maroka. On byl na výletě. Doufám, že si dal haríru nebo méchoui nebo nějaký kuskus. Já jsem tam pracoval pět let, Maroko má skvělou kuchyň. Skvělou. A určitě mám tam plno přátel. Ale co tam dělá pan ministr, když u nás v našem zdravotnictví je tolik problémů, tak tomu nerozumím. Ale já chápu, že je tam hezky. Já nevím, kde všude byli, jestli byli v Marrákeši například nebo na Sahaře nebo v Agádíru. Krásná země. Já jsem tam pracoval do roku 1991, kdy jsem odešel. A když jsem se tam vrátil jako premiér, tak za ten čas postavili 1 600 kilometrů dálnic a mají tam to TGV, train à grande vitesse. Ano, to postavili. No, tak u nás po té revoluci jsme se nešli zeptat někam, aby nám poradili, co máme dělat tady. Ale teď pan Kupka s panem Fialou říkají, že to je super, že ty dálnice... kde byli (byly?) doposud, nevím, ale to je jedno.

Takže co se stalo? Pan ministr udělal analýzu. Představte si, analýzu. Takže on tam je 874 dní a je ještě bohužel mu zbývá 587. To je špatná zpráva pro všechny, kteří potřebují zdravotní pomoc, respektive navštěvují naše zařízení. Ano, to je pan ministr. Pan ministr zničil reformu psychiatrické péče, které jsem předsedal. Těch 30 center, kde jsme chtěli, aby lidi nezavírali do Bohnic a nenapíchali je injekcemi, aby tam byli celý život, přeháním samozřejmě, ale aby dostali pomoc doma. Ano, to jsme chtěli. To jsme začali reformu.

Potom zničil národní boj proti rakovině. Já jsem vybojoval v Evropě 55 miliard korun. Tenhle prospekt, vážená mládeži, je to na sítích. Vy jste mladí, ale pozdravujte rodiče a prarodiče. Prevence. Jenom 65 % našich lidí chodí na prevenci. Mimochodem v Praze žádná prevence ani pořádně není. Jediná onkologická nemocnice je v Brně, Masarykův onkologický ústav.

Takže jsem dovezl 55 miliard. Chtěl jsem Pražákům, kteří mě údajně nesnáší, postavit nejmodernější onkologickou nemocnici v Evropě, možná na světě, protože ta rakovina je skutečně zákeřná choroba. Teď mě napadl ten člověk, ten starosta, který se vyjádřil úplně katastrofálně, až normálně mám husí kůži. A týká se to i mladých lidí. Bohužel. Takže to byl náš projekt. Udělali jsme ten prospekt. Tady křičel na mě Jurečka, že to je kampaň, a nevím, co všechno. Nesmysly. Takže to jsme udělali.

V září 2018 jsme rozhodli o tom, kdy jsem se dozvěděl, že 2 500 studentů udělá přijímačky na lékařskou fakultu a nedostanou se, tak jsem se ptal proč. Nejsou peníze pro pedagogy. Tak jsme jim dali 7 miliard na 10 let. To je konkrétní výsledek.

Dovezli jsme peníze v rámci REACT-EU. Tam to fungovalo, jak jsem vám o tom mluvil. My jsme se zeptali nemocnic, kdo chce moderní přístroje. A zájem byl obrovský. A Klára říká, já mám jen 12 miliard a potřebuju 26. Tak jsme to zařídili. 108 zdravotnických zařízení dostalo v rámci REACT-EU nejmodernější magnety, mamografii, cétečka, PETy a já nevím co všechno. 108 bez rozdílu na jejich politickou příslušnost, že ano, pane starosto, v Nymburce? Ta nemocnice u vás dostala, zdravím paní ředitelku, 150 milionů! Nejmodernější magnet. Ano, to jsme udělali. Běžte se podívat do Ústeckého kraje, co všechno se tam vybudovalo díky Krajské zdravotní. Nejmodernější, nebo velice moderní kardiocentrum v Ústí, bude se brzo otvírat, za 1,7 miliardy. Ten projekt Adama Vojtěcha,

centrální urgentní příjem všude. Chomutov – nová nemocnice, Děčín, Teplice. Pět miliard investovali do zdravotnictví. A to je všechno naše dílo.

Pan ministr šel i s panem premiérem v Brně, ne, tam jsou doma, otvírali začátek stavby pavilonu prevence za miliardu. Já osobně jsem uháněl našeho hejtmana, a jak dlouho to trvalo, aby prodali té nemocnici pozemek? Takže kromě toho, že pan premiér a pan Kupka se chlubí projekty dopravní infrastruktury, to jsou všechno naše projekty. Ale to je fajn, že to staví. Pavilon IKEMu. My máme v Evropě nejlepší lékaře na transplantace: Vídeň, Berlín, Praha. Nový pavilon se staví. Plicní klinika v Thomayerce. Když jsem tam byl, tak mi říkali, že v suterénu jsou potkani a že je tam nábytek ze šedesátých let. Hrozně vypadá ta nemocnice. Teď v květnu se budou stěhovat do nových prostor.

Ano, takže my jsme měli projekty, a je to i v tom národním (nesrozumitelné), za 14 miliard. Některé nemocnice vypadají famózně. Plzeňská fakultka, Olomouc nebo Hradec a další. Ano? Dostávaly od nás peníze. Pro nás to byla priorita. Tahle vláda nastoupila a první, co udělal pan ministr Stanjura, vzal pojišťovněm 14 miliard. Ne? Hned jim to vzal! A měli jsme projekt 43 center – zubaři. Zubaři 24/7. Čtyřicet procent našich lidí, obyvatel České republiky, chodí k zubaři, jen když je bolí zuby. Tak 24/7. To jsme měli jako projekt. Zdarma. Zubař má být zdarma. Tečka. A jsou na to peníze. Jsou na to peníze! A peněz je dost, akorát se utrácejí na věci, na které by se neměly. A to jsou všechno věci, které my jsme dělali.

A potom přišel covid, bohužel. Bohužel. My jsme měli smůlu. A pokračuje se v těch projektech, které jsme připravili? Tady s paní Schillerovou jsme vylobbovali, protože přesvědčit Ministerstvo zdravotnictví, aby zprocesovali papíry včas, porodnici v Bohunicích. Staví se? Nevím. Asi ne. Spáleninový pavilon na Vinohradech. Co je s tou Bulovkou? Už jste vyřešili ty pozemky s Prahou? Proč, když už jste zabili projekt toho administrativního centra pro úředníky na konci metra v Letňanech, návratnost pět let to byla, tak jste tam mohli postavit aspoň novou nemocnici a přesunout tam Bulovku, možná s Královskými Vinohrady. Něco. Nemáte nic. Nemáte nic!

Takže zdravotnictví byla naše priorita. Byla naše priorita. A tahle vláda? Na to kašle. Tady mám články: Rakovina – přibývá mladých pacientů. Přibývá nádorů mladých. Rakovina slinivky. To je to nejhorší, co může být, ne? A zabývá se tím někdo centrálně? Teď bude zase onkokonference 30. května. Pan primátor tam minule byl. A je to důležité. Pan primátor mě neposlouchá. Rakovina – přežití závisí i na adrese. Tak. Studie. Dostupnost nejlepší péče je podle regionu výrazně rozdílná. Onkologové se hromadí v Praze a v Brně. Ale v tom zdravotnictví my jsme chtěli, a už jsme to nestihli, to udělat od začátku všechno.

Vzdělávání sester. Proč je 4+3? Proč sestra, když má gymnázium, musí mít na vošce ty tři roky, potom je stejná. Proč se to nezkrátí, když má odejít do důchodu 12 000 sester? Jaké má projekty pan ministr? No projekty nemá žádné. Protože když vám přečtu, co tady píše, tak je vidět, že tam neudělal vůbec nic. A nebavím se, proč nejsou léky? Už jsme mu desetkrát řekli, pane ministře, navštivte Zentivu, kterou vaši partáci zprivatizovali za 2 miliardy, nebo dvě a půl, a má hodnotu 150. To je jedno. To už je pryč. Nevratně.

Ale proč jim nedáte ten seznam léků, jak to udělal Macron ve Francii? Tady máte, Zentivo, seznam 50 léků. Vy jste slibovali, že budete vyrábět penicilin, tak ho vyrábět nebudete teď, protože se bude jenom přebalovat. A proč neřeknete Zentivě, tak co byste chtěli od státu, abyste tohle vyráběli, abychom tady měli dostatek léků? Já vám jako ministr zdravotnictví nabízím, že si od vás koupím základní status léků s velkou expirací, vezmu si to ze státních hmotných rezerv, tedy nějakou pobídku? Nebo co? Řekněte si podmínky. Vždyť ta Evropská unie to neřeší centrálně, tak bychom si to měli řešit. Ale protože pan ministr je totálně neschopný, tak samozřejmě tady článek: Přežití závisí i na adrese. Mají plno, pacienti neberou. Tak se zeptejte, jak dlouho se čeká na operaci páteře. Tady titulky: Žádná výroba, penicilinová antibiotika se budou v Česku balit, řekl pan ministr. Tak zase neříkal pravdu, jo? Takže potom když člověk čte... toto vyšlo, tak to je normálně neuvěřitelné. Pan ministr potom,

co tam je 874 dní, říká: Českému zdravotnictví hrozí, že nebude ekonomicky udržitelné. No už zase. Co to znamená? Co tím sleduje? Bude privatizace? Nebo co to je? Vyplývá ze strategické analýzy ministerstva. Podle týmu odborníků, kteří ji zpracovali, selhala dostupnost péče v oborech, jako je duševní zdraví. No a kdo to zničil, to duševní zdraví? Kdo to zničil? Co jste vy udělal? Zničil jste náš projekt. Kolik je tady dětských pediatriů? Sto osmdesát.

Nadace Agrofertu minulý rok vypsala 3 miliony pro studenty, kteří studují hlavně psychiatrii, a tento rok je to 5 milionů, aby zůstali v branži. Vy děláte co proto? Nebo praktické lékařství pro děti a dorost. No dobré ráno. Dobré ráno. Proč se nesnažíte prosadit, aby například ve Zlínském kraji byla lékařská fakulta a aby byla i v Karlovarském kraji lékařská fakulta. Já jsem byl v té sokolovské nemocnici. No to je tedy něco! Takže proč jste říkal, že budete dělat nějakou onko v Karlovarském kraji? Zase jste lhal. My jsme měli projekt, že dáme karlovarskou nemocnici pod Ústřední vojenskou nemocnici, úvéenku, a ona z toho vybuduje nějakou pořádnou nemocnici. Protože zkrátka i lidé v Karlovarském kraji si to zaslouží. A ty profese? Jak se angažujete? Které profese chybí? Pediatr, psychiatr, radiolog. Radiolog – tedy pan ministr nechybí v Brně a jsou všichni šťastni, že odešel. To je jeho profese.

A co dalšího? Teď údajně má být nějaký návrh zákona, nevím co, nějaká čtyřicetosmička, já se v tom nevyznám, která zase něco má měnit. Takže vy jste vypočetl nějakou studii, která je absolutně zbytečná, protože všechno víme, co tady píšete. Autoři upozorňují také na dopady stárnutí populace – tak škoda, že to váš zakladatel, který je v politice od roku, nevím, 1991, neudělal – kvůli němuž porostou výdaje na zdravotní péči. Ministr zdravotnictví Vlastimil Válek nyní chce s materiálem seznámit prezidenta – aha, tak nevím, jak prezident tomu pomůže, ale dobře – i poslance zdravotního výboru. K dokumentu se nyní mohou vyjádřit odborníci, i opozice se může vyjádřit – to jsme my. S upravenou verzí začne rezort pracovat v létě. A co bude dělat ten rezort? Nechápu. Jak chcete vy vlastně investovat? Co kdybyste udělal z toho vašeho oddělení, co tam ty dámy schvalují a chodí tam ti ředitelé nemocnic prosíkat o to, aby ten jejich projekt... mimochodem koncentrace Karláku, ne? To byl také náš projekt. Co s tím je? Nic! Tak jste si to měl udělat, že když vymýšlí stále vláda nějaké nové instituce, tak jste si mohl udělat nějaký projektový odbor, abyste to nemuseli soutěžit například. Rozbili jste ty struktury. A ti, co tomu rozumí, tak hezky na tom vydělávají.

Takže se vyjádříme v létě. No já jsem se vyjádřil dneska. Je to celé o ničem, jo? Má zásadní problémy? No a co tady bylo do roku 2013? Co tady bylo? Šnajdr a do 2017 porodil šnajdroida. Socanský Němeček. To byl taky šnajdroid. A my jsme přišli 2017. Chudák Adam Vojtěch. A udělal tam víc práce než vy všichni od revoluce. Slušný člověk, který naslouchal. Naslouchal, ano? A to jsme měli smůlu s tím covidem. Protože jsme zdědili hygieničku. V lednu (2020?) nám řekla: No, to je v Číně ten covid, to k nám nepříjde. Jo? Státní hmotné rezervy, kolik jsme tam měli? Deset tisíc kusů. Nechali jsme tam 160 milionů například.

Takže tady jsme se dozvěděli neuvěřitelné věci. A bez přijetí potřebných opatření včetně legislativních změn povede tato situace nutně k vyčerpání zdrojů zdravotního pojištění – ano, to jste jim vzali 14 miliard hned – uvádí materiál. A systém naráží na své limity. A dle ministerstva se zanedbala tvorba sítě, což je odpovědnost pojišťoven. Aha. Výsledkem je asymetrická distribuce kapacit mezi regiony. Ano. My jsme zachránili například nemocnici v Rumburku. Nebo jsme zachránili nemocnici v Litoměřicích před privatizací, jak to privatizoval Středočeský kraj a tak dále. Ano, my jsme to koncentrovali. Koncentrovali jsme to. Výsledkem je distribuce kapacit... Přičemž reálná kapacita některých velmi důležitých odborností v čase spíše klesá, sdělil rezort, například psychiatrie, diabetologie. Ano, jasně. A dialýza. Teď jsme viděli novou dialýzu v Plzeňském kraji za 50 milionů. Stárnutí populace a tak dále.

Hrozí nedostatek sester. Tak proč nepokračujete v projektu, co měl Adam Vojtěch? Že by si sestry, to pro mě je ještě důležitější, nejdůležitější profese, lékař, lékaři samozřejmě, tak

proč nedostanou sestry výsluhy například? Měli jsme na to projekt. Minimálně ty v nemocnici, na jipkách a tak dále. Jak je chcete motivovat? Ano, my jsme jim dali peníze. My jsme navýšili ty peníze dramaticky. Vy to berete. Jo? Takže... Připravit se na nové léky. Například když se nám sem povede dostat lék na Alzheimerovou nemoc. Ten ale ještě neexistuje, pane ministře. Ten náš člověk, který se narodil v České republice a kterého já jsem navštívil myslím v 2015, na tom pracuje už pět let, ale nevím, co sem patří jako. Tady vlastně pan ministr udělal nějaký materiál, že chce dělat reformy.

Vyšší náklady v systému přináší péče o lidi s nemocemi, kterým se dá předejít například zdravým životním stylem. A že občané se o svoje zdraví starají nedostatečně a pojišťovny je v tomto směru významně nemotivují, říkají tady ti experti. Tak údajně chcete dávat 3 % z těch peněz na tu motivaci. No nevím, jak to budete rozdělovat, jestli tam nebude zase nějaká korupce v tom. No peklo.

Osm set sedmdesát čtyři dní, a pan ministr nám sdělil, že vlastně naše zdravotnictví má nějaký zásadní problém. Ale co tam dělal doposud? Co vlastně udělal? Já jsem tady řekl, co my jsme udělali, no tak to nám nesdělil. Takže já nevím, o čem má být ta debata. Já nejsem tedy lékař, ale aspoň jsem naslouchal a ty projekty, které byly, tak jsem se je snažil realizovat. Mimochodem i tenhle prospekt, to je o prevenci rakoviny, co tady koalice zakazovala. Zakazovala ano, protože... A samozřejmě jak už to bývá zvykem, tak tady pan redaktor ze Seznam Zprávy, to je jako neuvěřitelný. Ministr Válek si postavil solidní pomník. Chápete to? To je neuvěřitelný. Že to je dokument. Ale takový dokument my jsme udělali už předtím, to schválila i vláda. To byl dokument Strategie zdravotnictví do roku 2030. Takže tady pan redaktor říká, jak je to úžasné. 123 stran souvislého textu, rozděleno do deseti kapitol. No tak udělal do Dušek. Tak známe Duška. Ten má ta data, on je jediný. Přeju mu hodně zdraví. Nedej bože, kdyby se mu něco stalo, tak tenhle stát nemá žádný dva tácy (?), aspoň tak si to pamatuju, když jsme dělali covid. Ale Dušek je super. Má krásná data. I například o vývoji rakoviny v jednotlivých krajích a tak dále. A dal dohromady i přesvědčivý obraz českého zdravotnictví a jeho problémů. Tak to je fajn. Jo?

Ale my jsme měli strategii. A my jsme dělali konkrétní věci. A já se ptám, aby... Nebo DRG – to byl náš projekt, ne? Když tedy fakultka, nevím, dělá nějakou operaci a menší nemocnice dělá operaci, tak dostanou různou odměnu za stejný zákrok. To je to DRG – aby se to narovnálo, aby ne že sestřičky, nevím kde – to bylo v Jílovci? – braly 30 000, v Ostravě 40 000 a v Praze 60 000.

Mimochodem ta Krajská zdravotní, ty nové nemocnice, které by mohla i Praha závidět, jsou tak úžasné, že když jsem se ptal, jestli nemají problém s personálem, tak řekli ne. Dokonce i lidi z Německa se vracejí, protože je to krásné. Centrální urgentní příjem – to je projekt Adama Vojtěcha. Všude se realizuje. Akorát pan ministr to zase brzdí, zase tam něco přepočítává. A nevím, co tam zase dělá. Takže nevymyslel nic.

Dušek udělal tenhle materiál. A co z toho jako? Takže bude debata v létě. To nevím, kdy je pro pana ministra léto. Jestli to je až v září, nebo to bude v červenci? (Listuje v podkladech.) Co tady je? Komplexní systém kvality péče. Takže zase jenom PR. Zase nic konkrétního. Nic konkrétního, jo?

Mimochodem, to zničení reformy psychiatrické péče kritizovaly i odborné společnosti, že doslova pan ministr to zničil, nejen tu radu. Tak samozřejmě, tak premiér de facto nedělá nic, on nechá ty ministry, aby si dělali, co chtěli. A když už je občas nějaký problém, tak tam jde. Ale zkrátka... Takže kromě tady pana redaktora ze Seznamu Zprávy, který napsal, že to je „solidní pomník“ – to je normálně výsměch, nebo si z nich dělá srandu, nebo co to je? – „snad nezapadá prachem.“ Fakt. Pane bože. Chápete to? To je jak v blázinci normálně. Tak to jako máme materiál.

Takže tahle vláda – znovu – žije z naší práce. Všechno, co je konkrétní a co se realizuje, je naše. A oni dělají PR. PR! No a pan ministr si skočil ještě do toho Maroka se podívat, jak to

tam všechno funguje. Takže to zdravotnictví. My jsme dneska měli jednání s odboráři. Byla tady paní Žitníková a další kolegyně, tak jsme se o tom bavili. A samozřejmě my jsme tomu dávali prioritu. My skutečně jsme se o to starali. A doufám, pokud se jednou vrátíme do vlády, tak samozřejmě v tom budeme pokračovat, protože zdravotnictví je nejdůležitější.

Já jsem byl na konferenci o nemocnici, kde se ptali pana Stanjura, to bylo úplně na začátku, když nastoupila vláda, jestli je zdravotnictví prioritou. Není. Není! Tak. A je to o tom, kdo je ten ministr. (Otáčí se.) Paní ministryně odešla, to nevádí. Ale kdyby byla Černochová ministryně, už jsem vám to říkal, ta by vykřičela všechno. Takže by nebyly F-35, ale byly by peníze na zdravotnictví, na všechny ty investice. No, tak ale ona je seřve vždýcky na vládu všechny. A jelikož premiér je takový, jaký je, a Stanjura, tak potom není nic, ne? Takže tak to tady máme.

Tedy máme tady... (Listuje podklady.) Tady ještě máme to plýtvání. 50 milionů pro Michelina. Na to jsme zapomněli, ne? Michelin. My potřebujeme Michelina nějakého? Já nevím. Jako 50 milionů? Já nevím, jestli to dali, nebo nedali. Já o tom Michelinovi něco vím, tak nevím, proč pan premiér tvrdil, že se mu to nelíbí, potom ho ukecali. Tak to je jako škoda.

A teď mám tady citlivé téma a to je Ministerstvo obrany. No, já tedy nevím, co se vlastně děje. Ale můžu vám říct, že jak jsme teď byli na návštěvě Karlovarského kraje, tak tam mám známé, kteří pracují v Německu. A tady je nějaký lék. (Ukazuje.) Jmenuje se to Kaliumiodid, Kaliumiodid Lannacher. A policisté a záchranný systém v Německu měli školení ohledně aktivace záchranného plánu pro třetí světovou válku. Chápete to? Každého z nich a rodině – podle toho dostal každý policista jódovou tabletu pro každého člena v jejich rodinách. Oni se normálně zbláznili všichni. Normálně se zbláznili. Třetí světovou válku! Dostávají tohle! V Německu!

Tak pan Řehka nám říkal v minulosti, že tedy my budeme první na tapetě, že vlastně máme se připravovat... Já fakt nechápu, proč vůbec takovýhle scénář je na stole. Škoda, že naše média neinformovala o tom, že ještě začátkem roku 2022 byla mírová jednání mezi Ukrajinou a Ruskem v Turecku. A tehdy, když jsme organizovali pro ukrajinské samoživitelky tu plavbu na Vltavě a měli jsme to tričko proti válce – teď jsem si ho dal, abych to připomněl – no tak všichni se šli zbláznit. Protože když řekneme mír nebo jsme proti válce, tak údajně fandíme Rusku. Což je samozřejmě totální pitomost. Nikdy to nebylo. Už jsem to stokrát vyvracel. Ale samozřejmě někomu se to hodí, aby o tom mluvil.

Takže já nechci jako tady provokovat, ale mě by zajímalo, že když tam v Německu distribuují ty tabletky a všichni tady mluví o tom, jak porazíme a jak vyhrájeme, já bych si to samozřejmě přál, ale nechápu, co se v tom Německu děje tedy, když tohle je distribuováno. Já jsem si to ověřoval. A je to samozřejmě zvláštní.

Co mě hlavně mrzí, je, že všechny ty informace, které jsem dostal teď ohledně nákupů na Ministerstvu obrany, jsou takové zvláštní. A tady mám celý seznam nákupů dronů. A co je tedy samozřejmě velice zvláštní, je, že Ministerstvo obrany nakoupilo 10 dronů bez soutěže od firmy, ve které pracoval pan Pojar. Pan Pojar je dneska hlavní osoba bezpečnosti naší země. Je to člověk, který pravděpodobně všechno řídí. A informace, které my máme, je, že těch 10 dronů stálo 35 milionů, a mělo stát jenom 5. Tak teď je otázka, jestli se to jenom prodražilo, nebo někdo udělal nějaký kšeft. A tady je celý seznam toho, jak se nakupovalo bez soutěže. (Ukazuje.) Většinou to bylo dražší o 20 %. Například drony od izraelské firmy, které údajně Izrael vyřadil z provozu, tak původní plán pořízení byl 1 miliarda 600, potom to bylo navýšeno na 2 miliardy 700. Potom, když byla kritika, tak se to zrušilo. A za námi chodí firmy, které vlastně říkají, že se tam nesoutěží, že mají nevýhodu. Tady mám dokonce i rozhodnutí soudu jménem republiky, kde ukládá Ministerstvu obrany, aby zveřejnili cenu, za kterou se nakoupilo. A ministerstvo odmítá.

V podstatě je to škoda, protože ta firma například, tady teď se píše, to je ta firma Primoco, postaví továrnu pro českého výrobce... Uzbekistán postaví továrnu pro českého

výrobce Primoco zdarma. Takže ty naše firmy si stěžují, že ty zakázky jsou z ruky. Já neříkám, že asi i za nás to bylo, ale myslím si, že to bylo transparentní. A pokud tedy v tom figuruje poradce pana premiéra, takový významný, který samozřejmě dává rozhovory a říká, že investice do české obrany jsou klíčové. Stále se opakuje podle mého názoru nesmysl, že by Rusko zaútočilo na Česko. Ale pokud to tak je a někdo má takové informace, no tak nám to řekněte, jak to je tedy? Jak to je tedy?

Takže členské státy NATO, které mají dvanáctkrát nebo čtrnáctkrát větší rozpočet než Rusko, Rusko, které se nezvládá ani bránit, a to je dobře, tak nevím, proč se tady stále straší. A navíc samozřejmě Ukrajina získala obrovskou pomoc amerického Kongresu, získá rakety a tak dále. Mně vadí na té iniciativě, já jsem to psal paní ministryni, že zkrátka je to netransparentní. Přitom samo ministerstvo zveřejnilo informaci, že budou transparentní. Tady to mám. To bylo 22. 4. 2024. Ministerstvo obrany klade důraz na transparentnost české muniční iniciativy. No tak fajn, já jsem se jen ptal, když se o tom mluví od 1. února. Už pan prezident to řekl, ano, že tedy je nějaká munice. Já jsem se ptal, položil jsem ty otázky, proč to nenakupují státní podniky, kolik to je, proč to nemůžeme vědět. No, takže se mlží. To neznamena, když se ptáme, že to zpochybňujeme. Nás to zajímá, protože není morální, aby obchodníci se zbraněmi vydělávali a zneužívali tu situaci extrémně. Extrémně, ano? Protože je to na úkor té Ukrajiny. Na úkor té Ukrajiny je to. A to by tak být nemělo. Nemluvě o tom, že samozřejmě jsme tady měli tu kampeličku, že tam byly také peníze určené na zbraně pro Ukrajinu. Dopadlo to podivně, ta kampelička asi byla zlikvidována. Média o tom samozřejmě nemluví. To kdyby bylo za nás, tak to je jako už revoluce.

Tady je další článek, 3. května. Byty za peníze z korupce. Po velkém korupčním případu na Ukrajině ukázali vyšetřovatelé na nemovitosti v Praze. V tuzemské bezpečnostní komunitě se už dlouho spekuluje o tom, že část milionů z korupce kolem zakázek ukrajinské armády a tamního ministerstva obrany může končit v Česku, konkrétně zdejších nemovitostech. Mladá fronta DNES nyní vypátrala konkrétní případ. Jde o majetek, který si v pražských Holešovicích pořídil jeden z podezřelých v kauze kolem podnikatele Ihora Hrynkeviče. Jeho společnost patřila mezi největší dodavatele ukrajinské armády, ano? Takže jde o to, že když tam jdou ty peníze, aby to někdo hlídal, aby se to nerozkradlo a aby v podstatě na tom neprofitovali neúměrně i ti obchodníci. O to jde. Jo? Takže když o tom mluvím, tak samozřejmě je to problém.

Když tady pan Řehka vystupoval: pokud bude válka mezi Ruskem a NATO, budeme účastníkem od první minuty. No tak nevím, proč to říká? Co budeme dělat tedy? Takže myslím, že – já jsem tady opakovaně četl Chartu NATO. Je to obranný pakt. Členské státy NATO mají usilovat o řešení konfliktu mírovými prostředky. To jsem tady říkal opakovaně. Nám jde jenom o to, aby to nedopadlo tak, že kolem pana premiéra zase někdo bude dělat kšefty, jako to bylo v IKEMu. Na to už se také nějak zapomnělo. Já si myslím, že když tedy všichni hlásají ty hodnoty a transparentnost, že přece jenom máme právo to vědět. Někaké ty argumenty, že se to někdo dozví. Prosím vás, nebuďme naivní. Nebuďme naivní. Pokud mně to chodí, tak to chodí všem. Tak to chodí všem, jo? A nechápu, proč se stala z toho PR akce. Kdyby se to zařídilo, dodalo, a potom by šel pan premiér za Zelenským do Kyjeva, by řekl: tak teď jsme dodali tady granáty. Ne? Ne. Oni stále mluví v Bruselu, všude se o tom mluví. Já mám už dneska signály, že i naši partneři začínají mít z toho špatný pocit, z těchto nákupů a dalších věcí.

Takže to jsem chtěl jenom říct na okraj toho, že hnutí ANO určitě bojuje za to, aby ta válka skončila. Kdo by nechtěl? Teď je debata, že ano, Ukrajina dostane munici, dostane moderní zbraně, nemá vojáky. A jak to tedy bude vlastně? Polský a litevský ministr tvrdí, že uvažují o tom, že by podpořili nebo poslali ty Ukrajince, kteří žijí u nich, do války. No, a paní Černochová to nějak komentovala. Takových je 650 000 v Evropě. No, ale co bude tedy? Ten Zelenskyj měl mít nějaký vstup. Tady byla konference 20 let vstupu do Evropské unie. Nemáme tady velvyslance ještě stále. Takže chce Zelenskyj ty vojáky, nebo nechce? A vlastně

co chce tedy vláda, když tedy paní Černochová řekla, že nemáme na to zákon. A když nás ti Ukrajinci požádají, tak ten zákon uděláme? Vydáme je na smrt? Ano? Maďaři říkají, že ne. A já nevím tedy, jaká je pozice vlády. Takže vláda stále o munici, ale možná to je také téma, které bychom rádi slyšeli od této vlády, co vlastně chce. Protože my to fakt nevíme.

Takže za mě dneska asi všechno. Jsem rád, že můžu tady mluvit ještě. Hlavně tady mluvím kvůli lidem. Já už moc do těch médií nechodím. Takže sledujte mě hlavně na sítích a hlavně nevěřte některým médiím, vážení spoluobčané. Děkuji za pozornost a na shledanou. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní budeme pokračovat v přednostních právech. Přihlášena je paní předsedkyně Schillerová, poté pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, stagnace, nerůst, nedostatek inovací a propad kupní síly, takové jsou hlavní problémy české ekonomiky. Shodně se na tom většina ekonomů a makroekonomická čísla to potvrzují. Jako jediná země na světě jsme se dosud nevrátili na úroveň před covidem. V této chvíli přichází ministr financí s dalším z řady svých nevydařených návrhů, kterým přímo ohrozí 30 000 pracovních míst spojených s vinařstvím v naší zemi, podpoří růst černého trhu s vínem o 30 %, sníží jeho export a Celní správě přinese dodatečné administrativní náklady ve vysokých desítkách milionů korun. Ano, právě takové by byly avizované dopady záměru vlády udělat z České republiky jedinou vinařskou zemí v EU, která zatíží tiché víno spotřební daní.

Jako poslankyně z jižní Moravy moc dobře vím, co by to znamenalo pro malá rodinná vinařství, která by se musela potýkat s enormním nárůstem administrativy a nákladů. Ten dopad by byl bolestný a pro mnohé fatální. Tuzemská produkce vína, už tak pro naši zeměpisnou polohu je mnohem nákladnější než třeba v Itálii, Španělsku nebo ve Francii, by se stala ještě méně výhodnou. A zatímco všechny vinařské země své vinaře podporují, Česká republika má být kvůli své od reality odtržené vládě jedinou vinařskou zemí v Evropě, která jim bude házet klacky pod nohy.

Kromě toho, že s vinaři hovořím a jejich branži znám, jsem také člověk, který se většinu svého profesního života pohyboval ve finanční správě, a proto velmi dobře vím, že žádný významný rozpočtový přínos by zavedením této obtížné a nákladně spravovatelné daně nenastal. Jakékoliv izolované řešení, které nebude platit pro všechny členské země EU, ale bude postihovat jen vinaře z České republiky, je totiž řešení špatné a povinností parlamentu by mělo být se mu jednoznačně postavit. Nemohu uvěřit, že pan premiér Fiala, který možná čtvrtinu své volební kampaně strávil mezi vinohrady, hodlá této zoufalé iniciativě zbaběle přihlížet. Nedovedu si představit, že KDU-ČSL se svým ministrem zemědělství nebo hejtmanem Jihomoravského kraje nesebere všechny relevantní argumenty a nejde bušit na Ministerstvo financí, aby zatáhlo za záchranou brzdu, dokud je ještě čas.

Dámy a pánové, tady nejde jen o tisícovku našich vinařů. Naše země je spjata s vinařskou kulturou, na vinařství stojí miliardové příjmy turistického ruchu, moravská krajina je krajinou vinohradů a vína. Moravská krajina je jedním ze symbolů našeho státu, folkloru a národní hrdosti. Prosím, nedovolme toto naše národní stříbro zlikvidovat pro pár stovek milionů, které by zodpovědný ministr financí měl raději hledat v oblasti zatajených tržeb, v úniku na DPH nebo na dani z příjmu, kde trestuhodně selhává.

Vyzývám všechny poslankyně a poslance z jižní Moravy, aby se postavili nejen za svůj region, ale také za zdravý rozum. Paní poslankyně Jano Bačíková z ODS, pane poslanče a ministře Pavle Blažku, pane poslanče a premiére Petře Fialo, pane poslanče Pavle Kašníku z ODS, pane poslanče Josefe Fleku, Martine Hájku, paní poslankyně Jano Krutáková a Petro Quittová ze STAN, pane poslanče Jiří Horáku, Antoníne Tesaříku, Miroslave Zborovský, paní poslankyně Marie Jílková z KDU-ČSL, pane poslanče a ministře Vlastimile Válku z TOP 09, vážené kolegyně, vážení kolegové z jižní Moravy, ta jižní Morava je jistě krásná zem osázená vinohradem. Všichni tu píseň známe, všichni ji rádi zpíváme. Ale jestli to tak zůstane, bude záležet právě na vašich hlasech. Společně s opozicí nepotřebujete ani jeden hlas navíc, abyste svůj region v tomto historickém boji dokázali podržet. Ale pokud selžete a klid v koaličním projektu pro vás bude důležitější než zájmy lidí, kteří vás zvolili, tak vězte, že jižní Morava vám to nezapomene. A vy to moc dobře víte. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Karel Havlíček, připraví se pan předseda Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já využiji dnes svého přednostního práva a před tím hlavním soubojem o korespondenční volbu předkládám zde na půdě Sněmovny výzvu předsedovi Občanské demokratické strany Petru Fialovi, aby se kategoricky distancoval od výroku, chování a hlavně od osoby řeporyjského starosty, který vykonává vysokou veřejnou funkci jako zastupitel a jako starosta právě za ODS. Protože pokud někdo žije v přesvědčení, že jde pouze o politického provokatéra, poté se velmi, velmi mylí. Jde o nebezpečné individuum s psychopatickými sklony, které, pokud se zavčas nezakročí, může bezprostředně ohrozit svoje okolí. Vše nasvědčuje tomu, že jedná pod návykovými látkami, které jej zbavují schopnosti rozeznávat realitu od fikce. Nejedná se opravdu o žádného gaučového kritika, nějakého blázna či provokatéra na sítích. Jde o veřejnou, podotýkám veřejnou osobu, která má nemalé pravomoci a která může toto vykonávat pouze díky krytí své mateřské strany, tedy Občanské demokratické strany.

Ač nerad, musím bohužel říct několik příkladů z jeho výkonů, v uvozovkách: Češi jsou nejhorší! Válku na ně! Palestinci, tak to jsou opice, které mají být vybombardovány. Prezidenta Zemana volí dle řeporyjského starosti kretění, které by shodil z útesu. Dochází k cílenému zneužívání nemocného dítěte opozičního politika. Poslouchej, ty ubohá kurvičko – tak takhle častuje opoziční političky. Já se omlouvám, paní místopředsedkyně, ale mám-li hovořit o řeporyjském starostovi, tam to nelze říkat slušně, protože pouze říkám to, co říká on. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane místopředsedo, vzhledem k tomu, že vím, že citujete nějaká prohlášení, ale i přesto vás vyzývám, že by taková slova neměla zaznívat na půdě Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Rozumím vám, pokusím se to zeliminovat, ano. Ale je to stejné, jako kdybych měl trénovat fotbalové mužstvo bez míče.

Češi by potřebovali válku, vyhnat je v noci z baráku, zabít dítě, ženu podříznout a zapálit barák. Toto říká starosta za ODS!. Měl by viset. Tak to říká na adresu bývalého šéfa policie prosím pěkně. Ano, je to člověk, který se nikdy netajil tím, že k smrti uštvě psychicky nemocného člověka. Jde o bývalou zpěvačku. A tak jak tvrdí, až vyhcípá generace důchodců, budete pěkně sloužit, politici – ukazuje na opozici – nám, Židům. Blbec, kretén, nácek, kokot, koště. Tak to jsou ta lepší označení, která používá řeporyjský starosta za ODS. A naposledy, jak všichni víme, těžce zasáhl rodinu známého hudebníka. To jen proto, že ten si dovilil udělat si fotku s kandidáty do Evropského parlamentu. Tak za toto rovnou pohřbil jeho vážně nemocnou dceru.

Mohl bych pokračovat, ale nemá to cenu. Nechci vzbudit pobouření zde ve Sněmovně. Konečně za své chování je v podmínečném trestu, a to za nebezpečné pronásledování svého oponenta. Navíc soudkyně na Praze 5 došla k závěru, že mu lze podmínku kvůli sérii přestupků přeměnit na vězení, ale nakonec se rozhodla dát starostovi ještě poslední šanci a prodloužila mu podmínku o rok. Nařídila, že má absolvovat program sociálního výcviku. Opakuji, jedná se o starostu za ODS v ne nevýznamné části Prahy.

Já striktně odmítám bagatelizaci tohoto. Odmítám dále vůči němu být politicky korektní. Odmítám, že jeho stranický šéf a shodou okolností premiér pouze zkonstatuje, že – a teď doslova cituji – „jeho provokace mě nebaví, nezajímají mě a nechci je komentovat“. Tak pane předsedo, budete muset, protože je to váš člen. Je to člověk, který díky vám je na vysoké pozici starosty části Prahy. Takhle jedná lídr země? To myslíte jako premiér skutečně vážně? Neumíte bouchnout do stolu a zjednat si pořádek? Nedokážete se s takovýmhle společenským škůdcem vypořádat? Chcete řídit stát? Vůbec si neuvědomujete, že je to nebezpečný psychopat? Nevidíte, že je ovlivnitelný a že je zcela nevyrovnaný? Nevím, jestli se dokážete vžít do situace jeho veřejně známých rodičů a celé té dotčené rodiny. Já nevím, jestli si všichni ti, kteří nad tím jenom takzvaně pohoršeně mávnou rukou, uvědomují, že to, co se stalo dceři toho známého hudebníka, se může stát komukoliv jinému. To se může stát i vám.

Ano, je pravda, vystoupil jsem proti němu velmi neomšele. Uznávám. Snažím se v politické diskusi být férový, ano, někdy sarkastický, ironický, tvrdý, uznávám, ale snažím se být slušný. Zde jsem to v těch posledních dnech porušil. A porušil jsem to vědomě a naprosto cíleně. Ano, nečekal jsem, že malý pind'our starosty z Řeporyj udělá velké divadlo, ale tušil jsem...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane místopředsedo, vyzývám vás, abyste nepoužíval takovéto výrazy zde v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Nezlobte se.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: I když tím chcete vyjádřit pohoršení nad výroky jednoho člena ODS.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já myslím, že pind'our není nic, co by bylo jaksi úplně nevyslovitelné ve Sněmovně, ale já jsem tím chtěl, tím, jak jsem ho označil, ani ne jeho, ale spíš jaksi tady přirození, tak jsem chtěl...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane místopředsedo, já se omlouvám. Hodnocení toho, jaký výraz je vhodný nebo nevhodný, prosím nechte na mně, protože já jako předsedající mám právo zhodnotit vaše výroky. A toto slovo rozhodně nepatří na půdu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dobře. Já už nebudu to slovo opakovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Beru to. Ale k čemu naštěstí došlo, je to, že to tu diskusi vyvolalo. A vyvolalo to diskusi takovou, kdy došlo ke kategorickému odmítnutí řady lidí, bohužel nikoliv těch, od kterých jsme to očekávali. Protože ano, cílem toho, co jsem řekl, a to přiznávám, té provokace, bylo, abych vzbudil pokud možno všechny spící veřejné osobnosti, které si jindy neberou servítky. Chtěl jsem probudit politiky, aby přestali být v takovýchto případech politicky korektní. A ano, konečně, chtěl jsem tu ubohost a sprostotu zviditelnit i zde v Poslanecké sněmovně, stejně jako v médiích nebo na sítích, protože bez toho, že to zviditelníme, tak k žádnému závěru nedojdeme. A já chci, abychom k tomu závěru tentokrát došli. A já to opravdu chci dohrát. Budu v tom nekompromisní a tvrdý. Já jsem fakt nechtěl zviditelnovat to individuum. Věřím, že za to nikomu z nás, ani těm, co tu sedíte, nestojí. Já tady ani jednou nevyřknu jeho jméno. Nestojí mi za to.

Udělal jsem to proto, abych také ukázal na veřejné osoby, nikoliv na hatery, každý ať si hejtuje koho chce a kdy chce, ale na veřejné osoby, které to jeho řádění buď přímo, nebo nepřímou podporují. Ano, bagatelizují ho, zastávají se ho anebo se s ním fotí jenom proto, aby měli větší zásah na svých sítích. Ano, jedná se o Danuši Nerudovou, jedná se o Miroslava Kalouska, Janu Černochovou a jedná se i o Petra Fialu. Ano, i vy nesete tím pádem odpovědnost za tu žumpu, která v Řeporyjích na nás padá. A já vám garantuji, že v hnutí ANO, jakkoli se nám můžete smát, by se něco takového nestalo. Letěl by po prvním extempore.

Ano, mým cílem je vyprovokovat vás k činům, ty, kteří tomu mohou udělat přítrž, a to není nikdo jiný než ODS, než její vedení, než její předseda, pan premiér. A neberu, nezlobte se, že řeknete, on se omluvil. On tohleto dělá denně. Pouze nyní, díky tomu, že se to více nasvítilo a že už šel opravdu za čáru, tak je to více vidět. Mimo jiné víte, jak proběhla ta omluva? No tak já se tedy omlouvám za zcela nevhodný tweet. A jděte na týden do... A už to nebudu ani říkat. Tak to je omluva. Skvělé. Gratuluji oděesce. Jak hluboko jste klesli. Nechápu vůbec.

Neberu ani argument, že je řádně zvolený, a tudíž nedotknutelný. Ne. Jeho mateřská strana musí v tomhle případě reagovat průběžně na jeho chování, protože on je součástí, díky vám, veřejného života. A neberu ani argument, že má rozhodovat případně soud. Ten konečně už rozhodl. Je v podmínce a možná dokonce půjde sedět. Ale ne že se bude čekat na rozhodnutí soudu. Vy jako politici, kteří na ně máte vliv, my nemáme jako opozice, jaký my na ně máme vliv? Já to tady můžu maximálně říkat, nebo v médiích, ale vy, kteří na ně vliv máte, vy máte rozhodovat. Vy si hrajete na morální majáky? Vy máte tu drzost nás pérovat za to, co děláme? Ne, udělejte si pořádek nejdříve před vlastním prahem! Když jste se potřebovali zbavit Václava Klause mladšího, v zásadě slušného člověka, ten vám také

neseděl, tak jste to udělali okamžitě. Čili není to otázka procesu, není to otázka toho, že to nejde. Jde to, ale musíte chtít.

Takže já nebudu dlouze mluvit, protože je mi špatně, jen když si vzpomenu na to individuum, a omlouvám se, že jsem tady musel použít pár jeho výrazů. Ale já tímto vyzývám předsedu Občanské demokratické strany a pana premiéra toho času, aby se okamžitě a kategoricky distancoval od člena ODS a od starosty za ODS a aby udělal vše pro to, aby zmizel z veřejného politického života, kde je jenom, jenom díky Občanské demokratické straně. A pokud tak neučiní, nese plnou odpovědnost za jeho další výroky, ale pochopitelně i činy. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní zde mám přihlášku pana předsedy Tomia Okamury. Poté následuje pan předseda Radim Fiala a dále paní místopředsedkyně Dostálová a paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se tady rád jménem SPD vyjádřil k aktuálním záležitostem, které se tady zase staly během těch několika dní.

Včera došlo k dalšímu obrovskému podrazu Fialovy vládní pětikoalice na naší republiku. Místo aby včera v Bruselu hlasovali proti novému migračnímu paktu EU, tak se pouze alibisticky zdrželi a migrační pakt byl odsouhlasen. Hnutí SPD tady nechce žádné africké a islámské migranty. Nebudeme migrační pakt respektovat, a pakliže budeme v příští vládě, znovu migrační pakt na evropské půdě otevřeme a odmítneme.

V tom věřejším hlasování bylo proti Maďarsko a Polsko. Schválený postoj států Evropské unie je definitivní. Nová migrační a azylová pravidla už jen formálně schválí ministři financí členských států EU příští týden v úterý. A já jsem už minulý týden tady Fialovu vládu vyzýval, aby hlasovala proti migračnímu paktu. Fialova vládní koalice ale vlastizrádně, doslova vlastizrádně, nehlasuje proti a nechá zcela bez odporu ten migrační pakt projít. A i u toho posledního, finálního hlasování, které má být příští týden v úterý, tak již Fialova vláda, vládní pětikoalice, avizovala, že se opět jménem České republiky při hlasování pouze zdrží a nebude proti.

Takže Fialova vládní koalice chce, a ostatně celou dobu to prosazujete, že chcete, aby do České republiky byli přerozdělováni afričtí a islámští migranti, a to my prostě zásadně odmítáme. Vy chcete zničit Českou republiku, chcete zničit naši budoucnost. A já znovu říkám, že to je prostě absolutně nepřijatelné.

My jako SPD řešení nabízíme a už jsme ho mnohokrát představovali. My prosazujeme nulovou toleranci, nulovou toleranci jakékoli této nelegální migrace. Znovu říkám, nechceme tady žádné, žádné africké a islámské migranty. A musím říct, že migrační pakt, který vy jste nechali prosadit, Fialova vládní pětikoalice, tak vy budete, to znamená jinými slovy, že budete legalizovat, legalizovat nelegální migranty z Afriky a z islámských zemí, kteří přicházejí do Evropy. A je to opravdu neskutečný podraz i ve světle toho, že už všichni víme, a ty informace jsem tady říkal, že Evropská unie přece nechce vůbec chránit Evropu před migrací. Vždyť to řekla naše milovaná eurokomisařka, která má na starosti migraci, Ylva Johansson, to je eurokomisařka pro vnitřní záležitosti, tak řekla letos v lednu, řekla, že Evropská unie, eurokomisařka, Evropská unie chce ročně dostat do Evropské unie o milion migrantů víc. Samozřejmě mluvíme o afrických a islámských migrantech. Takže o milion legálních přistěhovalců víc. To znamená těch nelegálních, migračním paktem je zlegalizujete, přerozdělíte a samozřejmě je tady chcete upíchnout u nás. To je politika Fialovy vládní pětikoalice a my v SPD toto chceme zarazit.

Proto bych chtěl poprosit občany České republiky, aby přišli k volbám. Aby přišli k volbám teď, které budou příští měsíc, budou hned v první polovině června a budou to volby do Evropského parlamentu, evropské volby. Abychom zarazili Fialovu vládní pětikoalici, abychom našim volebním výsledkem, potažmo výsledkem naší frakce v Evropském parlamentu, to je frakce Identita demokracie, ID, kde je společně se mnou v té frakci Marine Le Pen, moje kamarádka, francouzská politička číslo jedna v preferencích teď ve Francii. Už dvakrát vyhrála evropské volby ve Francii, je dvojnásob vítězkou, vypadá to, že vyhraje i teď evropské volby ve Francii, je to naopak protivník, přímý protivník Macrona, tohoto ničitele Evropy, ničitele Evropy Macrona, který prosazuje migraci, který prosazuje migraci do Evropy, šílený úplně. My se s Macronem nebratříčkujeme, já ho nechci ani vidět, takového člověka, on mě určitě taky ne, to je tak nastejno. Protože já nechci vidět tyto politiky, kteří ničí Evropu migrací, a pak to chtějí ještě na základě toho, že Francie hlasuje proti nám, tak chtějí ještě ty migranty, co si tam nasáčkovali a nemůžou je zvládnout, tak je chtějí přerozdělit. Tak je chtějí přerozdělit k nám ještě. To stejné, co oni udělali tu chybu, rok 2015, ale i z dřívější, že tam přijali úplně neřízené, nezvládnutelné množství nepřizpůsobivých islámských a afrických migrantů, tak teď chtějí, abychom tu stejnou chybu za souhlasu Fialovy vlády, ta to podporuje, ta s tím souhlasí, tak chtějí nám teď ty migranty přerozdělit sem, abychom se dostali do stejných problémů co oni. No a kam to budeme přerozdělovat my potom? Takže toto je úplně neuvěřitelný!

A ty řeči, co já slyším od premiéra Fialy, od toho notorického lháře a politického podvodníka, který říkal, že nebudou zvyšovat daně, a zvýšili jste je od ledna všem občanům, přitom jste slibovali veřejně občanům, že žádné daně zvyšovat nebudete, tak vy teď říkáte, že prý ten migrační pakt prý snad má usnadnit nějakou návratovou politiku. Ale každému občanovi je přece jasné při pohledu na západní Evropu, že žádná návratová politika se samozřejmě nedaří. Ostatně jak chcete vracet milion migrantů ročně, kteří sem přicházejí do Evropy, když ty africké země je vůbec nechtějí vzít zpátky? Naopak jsou rády, že se jich zbavily. Návratová politika je fikce, vůbec to nefunguje. A jestli se podaří někdy někde pár migrantů vrátit z toho milionu, co sem přichází, z těch milionů, tak je to samozřejmě přece úplně nesmyslný argument.

Krátce a stručně řečeno, Fialova vládní pětikoalice, to je prostě vlastizrada. A já jako chápu občany, když se podíváte na moje sociální síť, sleduje mě 600 000 lidí, tak spousta, stovky tisíc lidí tam píší, že poté co prohrajete volby, že vás chtějí postavit před soud, abyste byli souzeni za vlastizradu. Za to, jak ničíte Českou republiku. To tady říkám, co říkají občané. Já jsem pro ty demokratické. No tak soud je taky demokratická metoda samozřejmě, nicméně já bych to rád v první řadě vyřešil samozřejmě ve volbách, to je pro nás důležité, volebně uspět a vyměnit Fialovu vládu. Ale občané to vidí jinak. Občané vás skutečně nazývají jako vlastizrádce. Já s nimi souhlasím, musím říct, bezesporu to je vlastizrádná politika přijímat sem africké a islámské migranty, protože to většina lidí nechce a zničí to naši zemi. A to je Fialova vláda. Samozřejmě už i konečně mainstreamová média píšou, že – tady mám článek třeba Novinky, já už jsem na to ale upozorňoval dlouho, ale už i mainstream to vidí, že migrační pakt může Česko stát miliardy korun, právo veta mít nebudeme. Je to tak. A stejně tak může rozhodnutím většiny členských států o nás bez nás nabobtnat český příspěvek na miliardy korun. Je to šílený úplně, je to úplně otrěsný, do čeho jste nás tady uvrtali za vašeho souhlasu, že jste se alibisticky zdrželi, místo abyste hlasovali proti! Proti hlasovalo Maďarsko a Polsko. Slovinci taky hlasovali v některých věcech proti, dále se zdrželi.

No a jaká je dneska situace? Evropa zaznamenává obrovský příliv především muslimských imigrantů. A počet poprvé podaných žádostí o azyl, těch poprvé podaných žádostí, ne že poprvé, ale poprvé podaných žádostí o azyl ze strany migrantů v zemích EU loni meziročně stoupl o dalších zhruba 20 %, a to na více než jeden milion. Za rok jeden milion nelegálních migrantů navíc. Je to přesně tak, přesně podle toho, jak říká eurokomisařka Ylva Johansson, kterou podporuje Fialova vládní pětikoalice, ale podporuje to i hnutí ANO, protože tam má, eurokomisařka pro Českou republiku je za hnutí ANO Jourová. Mlčí celou

dobu. Místo aby řekla ne, nechceme to, tak ona mlčí. To je samozřejmě problém. My jako SPD říkáme od začátku, že jsme proti. Takže přesně v souladu s politikou EU sem Evropská unie pouští milion nelegálních migrantů ročně navíc z Afriky a z islámských zemí. Následně za souhlasu Fialovy vlády jste odsouhlasili migrační pakt EU a teď ten milion se bude přerozdělovat do jednotlivých zemí EU včetně České republiky. Připomenu, že migrační pakt má začít platit za dva roky.

Takže proto jsou teď velice důležité volby do Evropského parlamentu, protože samozřejmě můžeme změnit složení Evropského parlamentu. Z toho samozřejmě, i z výsledku voleb, vychází složení Evropské komise. A samozřejmě je tady určitá šance, byť ne velká, vyměnit a změnit v tomto tuto politiku, protože samozřejmě tu většinu mají v Evropském parlamentu ty západoevropské země. Je to v poměru na počet obyvatel. Takže oni samozřejmě mají většinu a oni se těch migrantů chtějí zbavit, těch, které si tam nasáčkovali. Tak se těchto afrických a islámských migrantů chtějí zbavit a přerozdělit je právě do východní Evropy, do střední a východní Evropy, abychom my ty problémy měli taky, ty které oni si způsobili. A Fialova vláda s tím souhlasí. Je potřeba zdůraznit, že ministr Rakušan jménem Fialovy vlády hlasoval pro migrační pakt, jak si všichni pamatujeme. Pro!

To znamená, a my jsme mu to tady vytýkali a ministr vnitra Rakušan z hnutí STAN ještě nám tady potvrdil při mimořádné schůzi v loňském roce, že si to ještě přeprověřoval před tím hlasováním telefonicky s premiérem Fialou. To bych chtěl vidět, to je opravdu komunikace neuvěřitelná o tak zásadní věci. A že má hlasovat na základě pokynů premiéra Fialy za ODS, má být pro migrační pakt, takže hlasoval pro. Je to samozřejmě likvidace České republiky. Protože my za SPD říkáme jasně, že nechceme tady chodit mezi nějakými africkými islámskými migranty, protože se zhorší bezpečnost našich občanů. To není ani xenofobie, ani rasismus, je to prostě normální obava o naši bezpečnost, protože to vidíme v západní Evropě.

A už jsem tady vyzýval minule poslance Fialovy vládní pětikoalice a vaše ministry, ať nám to ukážou a jdou příkladem. Nastěhujte si domů mladého islámského migranta, zvláště když doma máte dceru, dcery. Běžte do práce, nechte je tam spolu. Podle vás je to v pořádku. Podle mě je to v nepořádku. Já bych to nikdy neudělal, protože bych se bál. Nikdy bych nechtěl mít tyto migranty nastěhované doma, zlegalizovat je, zlegalizovat jim pobyt u mě, protože prostě mám strach a nebudu se cítit bezpečně. A vy to samé děláte nám všem v České republice. A zajímavé je, že nikdo z vás tím příkladem nejde z vládních poslanců a nikoho si domů takového nenastěhuje. To je pozoruhodné. Z eráru, ano. Z eráru obtěžujete. Ale abyste šli příkladem – české přísloví je takzvané ukázaná platí – tak to už ne! Takže samozřejmě jediným způsobem je ukončit vaši vládní koalici a pohnat vás samozřejmě k odpovědnosti, protože tohleto je neuvěřitelné.

Počet žádostí o azyl v Evropské unii tak výrazně roste už třetí rok v řadě a dostal se již na úroveň dosavadního vrcholu migrační krize z let 2015. Jedná se převážně o migranty z muslimských a afrických zemí. Nejvíce žádostí o azyl pochází od občanů Sýrie, následují Afghánci a Turci. Hnutí SPD odmítá masovou imigraci do Evropy a v rámci zájmu zachování bezpečnosti České republiky a jejích občanů požadujeme zavedení stálých kontrol našich hranic, protože o kontrole vnější hranice EU se dlouhodobě pouze hovoří.

Mimochodem, bude to docela zajímavé a ještě jsem to nikde mediálně neřekl. My děláme 23. května 2024 na Václavském náměstí setkání, veřejné setkání evropských vlasteneckých stran. Od 17 hodin na Václavském náměstí ve čtvrtek 23. května. A mimochodem, mám to zatím předběžně potvrzeno, tak doufám, že to tak dopadne, tak jedním z hostů, který tam vystoupí, by měl být Fabrice Leggeri. To je ten šéf, to je ředitel, šéf Frontexu, který vedl Frontex od roku 2015 do roku 2022. Sedm let vedl Frontex. A právě Fabrice Leggeri položil sám od sebe funkci šéfa Frontexu, nejvyššího člověka Frontexu, to znamená evropské pohraniční stráž. A pro francouzská média, proběhlo to všemi i mainstreamovými západními médii, řekl, že mu Ylva Johansson říkala, když to volně přeložím, protože teď nemám ten citát před sebou, ale už jsem to tady říkal ve Sněmovně,

přesně jsem jel po tom jeho článku, po tom jeho rozhovoru, tak řekl, že mu říkala, že nemají chránit hranice, nemají bránit migrantům ve vstupu, ale naopak že těm migrantům mají umožňovat příjezdy na území Evropské unie. Fabrice Leggeri. Sedm let vedl Frontex, 2015 až 2022. A řekl, že nastupoval do Frontexu s tím, že bude chránit evropské hranice, a pak zjistil, že politika Evropské komise je přesně opačná a že nemá chránit evropské hranice, ale že naopak má ty migranty pouštět sem. Proto to sám od sebe položil a dneska je kandidátem do Evropského parlamentu za Národní sdružení Marine Le Pen. Takže máme ho tady mít na pódiu na Václavském náměstí 23. května v 17 hodin.

Určitě víte, o kom mluvím. Ostatně tady je pan Takáč. Když jsem byl v interview ČT 24 v pondělí, tak taky věděl přesně, o kom mluvím. Paní Jourová s panem Dvořákem, když byly otázky Václava Moravce, byla tam naše paní poslankyně Pošarová, tak taky přesně věděli, o kom je řeč. A paní Jourová z hnutí ANO tam říkala, že to prý není pravda. Tak za prvé, ať nelže tato obhájkyně migrace. A tady toho, přímo toho člověka, o kterém tady všichni mluví, tak my jsme si ho pozvali. Zatím to máme předběžně potvrzeno, samozřejmě v případě, že nebude moci přijet, tak z Národního sdružení přijede někdo jiný na úrovni poslance, který nám tam vystoupí. Ale samozřejmě bude tady velmi vzácná příležitost to slyšet z první ruky, co Evropská unie předvádí.

Takže tady už nelžete, Fialova vládní pětikoalice. Vždycky jsem tady slyšel Frontex, pošleme tam někoho. Vždyť Frontex naopak funguje jako zvací organizace, která místo aby chránila hranice schengenského prostoru, tak dělá pravý opak! To je politika Evropské unie. Tak už tady nelžete, protože ty vaše lži už všichni prohlídli. Takže to jenom tady říkám na okraj, co chystáme, a doufám, že nám to klapne. Samozřejmě, budou tam vystupovat i předsedové dalších západních vlasteneckých stran, jako z Belgie a tak dále.

Takže chtěl jsem jenom říct, že taková je situace ohledně migrace, ohledně Frontexu. Takže posilování vnější hranice Evropské unie je fikce. Není to fikce. Je to lež! Je to podvod na občany Evropské unie, na občany států Evropské unie. Tak už nelžete!

To, pro co souhlasila Fialova vláda, vy jste odsouhlasili migrační pakt EU, tak je plně v souladu s politikou EU, to znamená milion migrantů ročně do Evropské unie z Afriky a z islámských zemí. Vy zničíte Českou republiku. Já už říkám předem a budu říkat veřejně celou dobu: Za jakýkoliv trestný čin, za jakoukoliv kriminalitu migranta na území České republiky, u těch Ukrajinců už to tak je a občané to vidí, tak za to plnou odpovědnost nese Fialova vládní pětikoalice ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů. Vy za to můžete! My v SPD říkáme – nulová tolerance. Vy za to můžete! A budu vám to připomínat celou dobu, jakýkoliv kriminální čin, který tady bude, a už taky byly, tak za to může pan Rakušan. Ten za to může přímo samozřejmě jako ministr vnitra. A samozřejmě za to můžou předsedové a členové vlády Fialovy vládní pětikoalice. Vždyť vy nejste schopni hlasovat ani proti tomu migračnímu paktu. To je neuvěřitelný! Poláci a Maďaři hlasovali proti. Vy nejste schopni ani být proti. Takže za to máte samozřejmě plnou odpovědnost a při každém trestném činu vám to tady budeme připomínat hlasitě, kdo za to může. Takže tohle to je samozřejmě úplně šílený!

Rovněž je nutné ukončit ekonomickou motivaci k migraci v podobě snadno dostupných a vysokých sociálních dávek a dalších benefitů pro imigranty v zemích západní Evropy. Proto my od začátku říkáme, že je potřeba prosazovat nulovou toleranci. To znamená, žádná nabídka. Žádná nabídka sociální, nic. Prostě nic pro jakékoliv nelegální migranty. Ať si prostě požádají na zastupitelských úřadech, jestli mají nějaký problém. Jestli mají pocit, že mají právo na nějaký azyl, tak si můžou požádat v první bezpečné zemi, což je mimochodem Turecko například a další země, ale hlavně nikoho sem nebrat.

Mimochodem právě ta politika Frontexu je taková, že místo aby oni vytlačili ty lodě i na moři z toho schengenského prostoru, normálně vytlačili na sílu, nekompromisně, tak oni je sem ještě vozí do Evropy. To je prostě problém. To znamená, zatímco, dám takový příklad, třeba když se přepadávají evropské lodě a lodě z civilizovaného světa, například se

přepadávají kolem toho Arabského poloostrova, to je ten Jemen tam a tyhle země, tak je zajímavé, že po těch somálských pirátech se tam střílí normálně. Normálně se po těch lodích střílí. A to často není ani žádná oficiální... To nejsou ani policisté, ani vojáci často, prostě na těch lodích je bezpečnostní služba a střílí na ty piráty. Zajímavé je, že když se jedná o oficiální bezpečnostní složky, jako je Frontex, tak v podstatě dochází k politice, že ty lodě se vozí do Evropy. A to je špatně. Ten migrační pakt je otevřenou pozvánkou.

To znamená, já si myslím, že by se ty lodě měly vytlačovat zpátky, ale to už je riziko potom těch nelegálních migrantů. To přece není naše riziko. Oni vědí, že dělají nelegální věci. A my máme přece právo chránit svoji bezpečnost a chránit naše území před těmi hordami nepřizpůsobivých afrických a islámských migrantů.

Já tady nechci, aby to bylo jako v Hamburku před týdnem, že tam prostě mladí muslimští migranti, ovšem často s německým občanstvím už, potomci migrantů a migranti, tak tam vyhlásují chalífát. A korunu tomu teď nasadila ta členka rady veřejnoprávních médií, ta muslimka, která nejenom že neodsoudila vyhlášení chalífátu, ale ještě to podporuje! To je muslimka s německým občanstvím, která už se tam narodila, zahalená v šátku, za veřejnoprávní média – a oni ji nemůžou ani odvolat, protože na základě právě té přehnané benevolence ona je zástupkyní právě nějaké organizace, která má právo nominovat do těch veřejnoprávních médií, do té rady. Takže oni se jí teď nemůžou – s tím nikdo nic nemůže dělat. Už mají trojské koně tam prostě! Nic s tím nemůžou udělat. Oni se těch migrantů nemůžou zbavit. Mají tam somálského piráta, kterého se také nemůžou zbavit a vesele sosá dávky. Tímto směrem to chce přesně dovést Fialova vládní pětikoalice. Mimochodem i ohledně těch médií, vzpomínám tady na váš návrh. Vždyť je to kdy? Vloni to bylo, ne? Předloni? Kdy vy jste chtěli, to bylo tuším ze Senátu, ale byli to vaši senátoři vládní, možná to byl i tady pan Baxa, ministr kultury, ale prostě byli to z pětikoalice lidi, z vaší, tak navrhovali, aby členy mediálních rad nevolili tady poslanci, na návrhy tady, že projde to sítím tady, ale aby přímo to tam navrhovaly jenom určité tyhle neziskové organizace. A vy jste v podstatě téměř ztratili už vliv na to, to znamená, nikým nevolení lidi by v podstatě dosazovali členy mediálních rad. To je přesně ten německý model, s kterým teď jsou problémy!

Takže takhle to nejde, protože... Já neříkám, že by se něco mělo politizovat, to jste zpolitizovali vy teď, ty mediální rady, vy jste to zpolitizovali, ale přece není možný, přece tady je aspoň nějaká minimální odpovědnost za to, že jsou tady lidi, kteří jsou zvoleni občany, takže občan má možnost si ty naše kroky potom vyhodnotit ve volbách nějakým způsobem. Ale aby nikým nevolení lidi tímto způsobem ovládli veřejnoprávní média, to přesně vidíme, kam to jde. Kam to došlo v Německu.

Mimochodem to, jak se v Německu napadají teď ti politici, to je zajímavé, jak se to teď v Německu řeší, když se napadají vládní politici. Ale když běžně napadali za uplynulých mnoho let, napadali politiky AfD mimochodem, tak to všem připadalo normální, těm sluníčkářským politikům! To je vlastně ekvivalent Fialovy vládní pětikoalice. Všem vlastně v podstatě to přišlo normální, nikdo se nevymezil. To znamená, když například jsou známé kauzy, kdy například měla problémy dcera politika AfD na střední škole jenom proto, že má tatku v AfD, nebo například v Drážďanech do kina šel politik AfD a oni ho odtamtud vyhnali, z toho kina, jenom proto, že je za AfD. Prostě to je přesně to. Jenom dát ještě tu hvězdu, onálepkovat někoho, protože má jiný názor. A teď nemluvím o nějakých, teď co se řeší kolem AfD. Já říkám o tom, jak teď se všichni díví, že právě tuhle politiku jako v Čechách, tuhle nenávistnou politiku, začala tady vládní pětikoalice vůči opozici, nenávistnou politiku, štvavou politiku, nenávistnou politiku, a teď se najednou díví ti vládní politici v Německu, protože se vítr obrátil a lidi už mají té vlády dost, hlavně těch zelených tam mají dost, to jsou Piráti, že ano, v Čechách, jinými slovy, a té sociální demokracie tam mají dost, protože samozřejmě zdražení, že ano, energetická krize, recese a tak dále, najednou se to dotklo samozřejmě peněženek Němců, tak ti nestačí zírat, tak samozřejmě se ta zloba teď, protože to, jaký vlastně ten standard nastavila ta vládní pětikoalice, tak teď se to vrací jim.

Takže je to přesně tak, jako když poslanec KDU-ČSL nebo poslanec TOP 09 Kolář schválně zveřejňovali můj dům, fotili se před ním, třeba ten Kolář z TOP 09, zveřejňovali to, aby poštváli názorové oponenty proti mému bydlišti, přestože tam bydlí i moje rodina, je to všeobecně známé, tak tyhle fašistické metody vládní pětikoalice se vám ale jednou vrátí, protože lidi už toho začínají mít také dost. A zcela oprávněně! Lidi proto, že vy děláte tuhle nenávistnou politiku, já jsem v životě nevyzýval k tomu, ani by mě to napadlo, vyfotit se před vaším bydlištěm a dát to na internet a říct: tady bydlí politik KDU-ČSL, tady bydlí politik TOP 09, tady a tady přesně bydlí, aby mu tam šli lidi nadávat a vyhrožovat jeho rodině. To je politika Fialovy vládní pětikoalice, tyhle fašistické metody.

Ale znovu říkám, všeho do času! Vy tu strunu už napínáte tak, že ona jednou praskne, a pak se to bude stávat i vám. Já to vydržím, protože já cítím podporu našich voličů a ta mě drží. Ale tyhle fašistické metody přesně dělá Fialova vládní pětikoalice a jednou se vám to vrátí. Ostatně vím, tak to vím úplně, že i představitelům vlády přibývá výhrůžek smrti samozřejmě a přibývá prostě těchto výzev. A ta situace není radostná, protože lidi už nemají peníze, jsou zoufalí, stoupá počet sebevražd, lidi už neví kudy kam často, stoupá počet exekucí za vaší vlády, protože lidi nemají peníze. Já už jsem na to tady upozorňoval před dvěma lety. Vy s tím nic neděláte. My jsme aspoň navrhli tady zestátnění exekutorů, navrhli jsme i další kroky. Hlavně aby lidi měli víc peněz. A to jste nám tady zamítli všechno.

Takže musím říct, že to, jakým způsobem vaše vládní pětikoalice napíná tu strunu úplně k prasknutí, že už to miliony lidí nemůžou vydržet – sociálně, finančně – tak opravdu na to včas upozorňuju. A viníkem budete pouze vy, jako těch důsledků. Bohužel je, že to může způsobit skutečně velké problémy v celé České republice, tahleto atmosféra. Já jsem vás opakovaně vyzýval, abyste přestali útočit na moje bydliště, co vy s oblibou děláte. Ano, je to KDU-ČSL a TOP 09. Tam jsou ti poslanci, kteří se tímto způsobem chovají. A odměnou poslanci Kolářovi je volitelné místo na kandidátce do Evropského parlamentu za toto chování TOP 09. Tak ale to tak jako samozřejmě dokládá tuhle věc.

Mimochodem, vždycky jsem tady slyšel nějaké útoky KDU-ČSL, ale že jste se nevyjádřili k tomu, že odsoudili, že soud odsoudil vašeho europoslance Zdechovského? To je lídr vaší kandidátky KDU-ČSL do Evropského parlamentu. Byl soudem odsouzen teď aktuálně, tak mi chybí to vyjádření KDU-ČSL. Vy jste tak horlivě tady chodili vždycky na mikrofon, abyste útočili na ostatní. Vaše jednička do Evropského parlamentu byla odsouzena soudem. Tak kdy se k tomu vyjádříte? Takže váš lídr je soudem odsouzený. Soudem odsouzený lídr, jednička kandidátky KDU-ČSL pro volby do Evropského parlamentu, je soudem odsouzený člověk! To je neuvěřitelný! Vy tady vždycky mistrujete ostatní, tak když tedy budu mluvit těmi slovy, co vy tady vždycky říkáte ostatním, tak by měl převzít snad politickou odpovědnost a nějak byste to měli řešit, ne? v KDU-ČSL? Protože mít soudem odsouzeného člověka jako jedničku kandidátky, jako lídra kandidátky KDU-ČSL, to je tedy opravdu unikát tedy, musím říct! To je unikát. Soudem odsouzený člověk! To je neuvěřitelný úplně.

Tady by se mi líbilo – tak vždyť tady vidíme vás zrovna, pan místopředseda Bartošek. Vy vždycky útočíte na každého, tak by mě zajímalo vyjádření k tomu, že váš lídr je soudem odsouzený. To by myslím bylo adekvátní vyjádření. Takže tohle je myslím že věc, která by také neměla zapadnout, když už tedy. Mělo by se o tom mluvit. Já vím, že vaší odpovědí bude, že i ten byl odsouzen, tamten byl odsouzen a tohleto, ale vy máte lídra do Evropského parlamentu odsouzeného soudem. Tak jak to tedy je? A to ještě útočil na mě před rokem. Takže to je úplně neuvěřitelné. Takže asi takhle.

Půjdu dál, protože tohle je pořád dokola. Ostatně k lidovcům se ještě dostanu, ale dostanu se k vašim sociálním návrhům v sociální oblasti, protože tady je potřeba o tom mluvit, že vy jste proti rodinám s dětmi, a teď – ale já se k tomu všemu ještě dostanu, doufám, protože je času dost samozřejmě, protože je potřeba rozebrat všechny tyhle věci podrobně. Už jsem to říkal minulý týden, ale já myslím, že je potřeba znovu zdůraznit návrh KDU-ČSL, že

chcete zvýšit povinné odvody pracujícím lidem. Ano, KDU-ČSL chce zvýšit odvody pracujícím lidem, odvody na povinné sociální pojištění pracujícím lidem. Je to váš návrh, chcete zvýšit. Takže opět jdete proti pracujícím lidem. Proti pracujícím lidem! A my s tím samozřejmě nesouhlasíme. My naopak chceme podpořit pracující lidi a rodiny s dětmi. Ostatně je to KDU-ČSL, která, jak víme, tak na základě takzvaného konsolidačního balíčku, neboli okrádacího balíčku, který platí od 1. ledna letos, tak vy jste vzali malým rodinám s dětmi, KDU-ČSL, ministr Jurečka spolu s Fialovou vládou samozřejmě, s vaší pětikoalicí, jste vzali až 44 000 korun ročně rodinám s malými dětmi, což je neskutečný! To je neskutečný plivnutí do tváře všem pracujícím rodinám s dětmi. KDU-ČSL je lídr protirodinné politiky. Lídr toho, jak okrást, okrást slušné a pracující rodiny!

Takže hnutí SPD zásadně odmítá migrační part EU, který zavádí přerozdělování migrantů a který absolutně nebojuje proti příčinám migrace do Evropy, ale nepřijatelným způsobem řeší pouze její důsledky přerozdělením. Fialova vláda navíc o obsahu migračního paktu informuje zavádějícím způsobem, když například tvrdí, že neobsahuje žádné kvóty na přijetí migrantů, přestože pravdou je pravý opak, anebo že Česká republika má z tohoto paktu jakousi výjimku kvůli přijetí uprchlíků z Ukrajiny, ačkoliv o tom není v jeho textu ani zmínka. Jak jsem říkal, tím nejbližším řešením jsou volby do Evropského parlamentu, které jsou za měsíc, a bude to takové referendum o Fialově vládní pětikoalici.

Ten migrační pakt už jsem tady rozebíral mnohokrát. Je to samozřejmě katastrofa pro Českou republiku, ostatně proto Poláci a Maďaři hlasovali proti. A je to samozřejmě obrovský podraz. Je to další podraz Fialovy vlády na naše občany. Mimochodem, rád bych upozornil, že kriminalita imigrantů je v průměru několikanásobně vyšší než kriminalita místních občanů. Německý deník Bild přinesl před několika dny statistiku kriminality imigrantů v jednotlivých spolkových zemích Německa. Podíl pachatelů, kteří nemají německé státní občanství, na celkovém počtu spáchaných trestných činů je zhruba trojnásobně vyšší, než je podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel žijících ve Spolkové republice Německo. Mimochodem o těchto skutečnostech informoval i server Novinky. Ještě je třeba připomenout, že do toho nejsou zahrnuti lidé s migračním pozadím, kteří již německé občanství mají. To jsou ti, jak vyhlášovali například ten chalífát.

Když už jsem u toho Německa, tady se chvilku zastavím. Tady je potřeba se zastavit u KDU-ČSL, jejíž lídrem kandidátky do Evropského parlamentu je poslanec Zdechovský, právě odsouzený poslanec, odsouzený soudem. Vy navrhuje – teď je to váš návrh z minulého týdne, KDU-ČSL, za podpory Fialovy vlády ovšem – vyznamenání, státní vyznamenání pro Bernda Posselta, předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu. To jsou pohrobci nacistů. A navrhuje to poslanec Heller. Heller, u kterého přesně nevím, jak vypadá, protože se tady neprojevil ve Sněmovně, poslanec Heller z Jihočeského kraje. Tady kolega pana Bartoška, KDU-ČSL, z Jihočeského kraje. To je ten, který, jestli si vzpomínám dobře, když ještě nebyl poslancem, tak na mě podal trestní oznámení kvůli tomu, že jsem proti migraci. Takže tohle je KDU-ČSL!

Mimochodem to, že jsem proti migraci a že tady nechci africké a islámské migranty, trestní oznámení na mě podal i poslanec Kolář z TOP 09, když byl ještě starostou Prahy 6. A provládní média, respektive média pro Fialovu vládní pětikoalici, to široce dávala na titulní strany, protože on to udělal schválně těsně před volbami, volby 2017, a schválně to na mě dal. Mělo mě to poškodit před volbami. Těsně před volbami to dal. A všechen ten mainstream napsal, že na Okamuru je trestní oznámení, protože je proti migraci. Děkuju. Dostali jsme ve volbách dvouciferný výsledek. A samozřejmě policie to trestní oznámení hned po volbách hodila do koše. Hodila ho do koše.

Takže to jsou metody Fialovy vládní pětikoalice! Vy jste promigrační strany. Vy chcete přijímat migranty, vy chcete zahltit nepřizpůsobivými migranty Českou republiku, a ještě podáváte trestní oznámení na mě, které pak policie hodila vždycky do koše, protože já jsem lídr – a jsem lídr, nestydím se za to, tématu migrace, že nechci tady migranty a nechci tady ani

islám. Ano, bylo to pro mě ocenění, protože správně jste vyhodnotili, že SPD, že Okamura je tím jediným politikem, který tady celou dobu bojuje proti nelegální migraci. Také za to celou dobu schytávám trestní oznámení. Že se někdo přidal teď v poslední době, hnutí ANO, tak tady už to bude potom trochu spíš možná třeba slíznutí nějaké smetánky. Ale ten boj prokousat se těmi trestními oznámeními, těmi nenávisnými útoky za 10 let, to už jsem absolvoval a jsem rád, že jsme to vybojovali a že teď se třeba přidali i další. A neustoupil jsem nikdy, když jsem o tom začal mluvit už poprvé v roce 2012.

Vzpomeňte na můj plakát, za který se vůbec nestydím, a každý si ho může dohledat, kdy byl náš plakát, že na mapě České republiky bílé ovečky vykopávají jednu černou. Ale to nebyl žádný rasismus. Zase to převrátili, pamatuju v roce 2014. To byl plakát švýcarské strany, která tuším je dokonce vládní stranou ve Švýcarsku, nebo byla určitě, a bylo to referendum ve Švýcarsku, plakát k referendu o odmítnutí nelegální migrace. A to referendum dopadlo, že Švýcaři zpřísnili migrační politiku. To byl demokratický plakát z demokratického Švýcarska, kdy my jsme si vyžádali povolení té švýcarské strany, švýcarské parlamentní strany, zdali ho můžu použít, ale místo švýcarské vlajky pod to dát českou. Povolení jsme dostali a využili jsme to.

A zase mi někdo říkal, že jsem rasista. Já? S mýma šikmýma očima? Vždyť vy jste rasismus nikdy nezažili! Mně se líbí, jak tihle podvodníci, političtí podvodníci z vládní pětikoalice, a ti aktivisti a ti provládní novináři mluví o rasismu. Ti, kteří nikdy rasismus nezažili! Já vím, co je to rasismus. Já na rozdíl od vás jsem ho zažil a zažívám ho často.

Samozřejmě, protože na mě není žádný argument, protože jsem nic nikomu neukradl, nikdy jsem nebyl souzen, nikdy jsem nebyl ani obviněn z ničeho. Já jsem žádný kriminální čin nedělal. Jo, za názory, to jo, to tady ještě probíhat bude v České republice. Něco řeknu, a pak někdo řekne a pak se někdo soudí. Ale nikdy jsem neměl žádnou trestní kauzu samozřejmě a nikdy jsem nic špatného nikomu neudělal. Takže vytahujete tyto argumenty. A já jsem tenkrát argumentoval, protože jsem se informoval u té švýcarské strany. Ale jak jako černá a bílá? To znamená, říct, že v Metru je černý pasažér, je rasismus? Říct, že je někdo černá ovce v kolektivu, to je rasismus? To snad ne. To je přece normální přírůstek. Tímto způsobem se jakoby převrací tady... a za každou cenu ti zastánci migrace, ti, co chtějí migranty do České republiky, což je Fialova vládní pětikoalice a ta provládní média typu Seznam Zprávy, aktivisti v České televizi a další, tak převrátí, co můžou. Ale já neustoupím. Já nikdy neustoupím z toho, co tady deset let prosazuju, protože je to moje téma. Je to téma, které celou dobu říkám, a věřím tomu, že prostě přijímání migrantů do Evropy a do České republiky je konec. Bude to zkáza České republiky! A po těch deseti letech vidíte, že mi čas dává plně za pravdu.

A teď vám řeknu ještě jednu věc. A zase si na mě vzpomeňte, jestli si někdo bude chtít vzpomenout. Ale oni si to tito lidi, kteří prosazují migraci, nechtějí připustit, že Okamura měl v těchto tématech vždycky pravdu. Teď po tom migračním paktu totiž nastoupí další věc. Tlak na to, aby sociální podpora a dávky pro migranty byly plošné stejně v celé Evropské unii. Nebo aby se minimálně zvýšily v těch zemích střední a východní Evropy tak – vzpomeňte si na to, že vám to tady říkám, že toto budou další kroky, o které se budou snažit, pakliže Evropská unie bude pokračovat tak, jak bude pokračovat. To znamená, aby došlo zároveň k přirozenému přerozdělování těchto afrických a islámských migrantů i do střední a východní Evropy. Aby padl ten argument, že oni k nám vlastně nechtějí. Nejenom že to není pravda, že když připomenu to odporné znásilnění v Lukavci u Terezína nezletilé české dívky. Africký nelegální migrant přišel k nám a za bílého dne šla nezletilá dívka pouze z vesnice do vesnice, za bílého dne, a on ji tam znásilnil brutálně. Já jsem na to hned upozornil, vzpomeňte na tu kauzu, kdy mě tady začal šikanovat Český rozhlas, redaktorka a začala říkat, kde mám důkazy a co to má znamenat. Udělali zase štvavou kampaň proti mně všechny sluníčkářské deníky, a pak se po dvou dnech ukázalo, že Okamura měl pravdu, že to byl islámský nelegální migrant, protože jsem měl tu informaci interně. A poštvali tady proti mně všechna možná

tahleta sluničkářská média. A jak to dopadlo? Dostal dva roky za to. A protože prý je psychicky nemocný, tak že se má léčit. Za naše peníze? Vykastrovat by ho měli! (Poslanec Brázdil z pléna: Správně.) Teď by se mi chtělo říct sprosté slovo, ale už bych byl zase napomenutý. Hajzla jsem chtěl říct. Jako jo. (Předsedající: Pane předsedo, skutečně nepoužívejte vulgární slova.) No, vždyť jsem to říkal, že budete reagovat. (Předsedající: Ano, avizoval jste to a myslel jste to správně.) Já vím, že musíte. Já vím, že musíte.

Ale protože nelegální africký, islámský migrant tady šáhne na naši nezletilou holku za bílého dne, která jde z vesnice do vesnice, brutálně ji znásilní, pak mu soud dá ještě dvouletý trest, pak se tedy došlo k odvolání, protože my jsme to tlačili mediálně, lidi už se začali bouřit, že jo? – a pak dostal čtyři roky. Čtyři roky? A ještě budeme platit nějakou léčbu? Jakou léčbu? To znamená, řekl jsem tvrdší slovo, ale je to zcela adekvátní slovo. Co za to ta holka může, když je doma a jde z vesnice do vesnice? A to je všechno výsledek té vaší migrační politiky té Evropské unie, kterou vy tady podporujete! To je pak ten migrační pakt EU. Ten migrant, jak víte, tak už byl, byl to kriminálník, který byl právě propuštěn v Německu, v Sasku, a přešel hned po propuštění na naše území. To je výsledek téhle politiky. A takových kriminálních činů, jak víte, bychom mohli pokračovat. Je toho plná západní Evropa. Plná západní Evropa je toho. Dnes a denně! Dnes a denně!

Včera jsem zveřejnil fotografii z Bruselu na mých sítích, může se každý podívat, kde je plná ulice zahalených muslimek. A neinformovaného člověka okamžitě napadlo, a já jsem tu fotografii zveřejnil ještě také už jako podobnou v minulosti, tak si mysleli, že to je jako Orient, nebo že to je Blízký východ. No ne, to byl Brusel. To je Brusel. Tam ani nevidíte v tom davu jiného člověka než muslima v těch muslimských čtvrtích. A my tady nechceme, my se přece rádi podíváme, cestujeme rádi určitě, já tedy moc ne, protože na to nemám čas, ale rád bych zase někdy cestoval, a proč se nepodívat do Egypta? Památky. Já jsem tam byl také. Proč se nepodívat někam jinam? Ale už je to hodně dávno, je to patnáct let třeba, před vstupem do politiky, teď nemám čas už moc. Ale vždyť je to pěkný. Přece my nemáme nikdo nenávist vůči Afričanům, muslimům a takhle. Ale přece to neznamená, že budeme podporovat nelegální migraci těchto lidí k nám do Evropy a do České republiky. To je přece úplně něco jiného.

Takže to jsem také zaznamenal v minulosti zoufalé tyhle argumenty. To přece není pravda vůbec. Není to nenávist k jiným národům. Naopak je to ochrana nás samotných. Je to láska k našemu národu, k naší zemi, že chceme, aby tady bylo bezpečno. Ne abyste to zdevastovali, tak jak to děláte vy.

Tohleto je opravdu... ta kriminalita u těchto migrantů a jejich potomků z těchto zemí je samozřejmě násobně vyšší a v Německu už o tom otevřeně mluví i statistiky. Já už jsem na to ale v minulosti upozorňoval. A to nemluvím o tom, že tihle migranti z těchto zemí, že mají v poměru samozřejmě i k původnímu obyvatelstvu Evropy, že mají mnohem vyšší poměr, co se týče závislosti na sociálních dávkách, čerpání sociálních dávek, že zatěžují i systém a je tam samozřejmě i mnohem vyšší kriminalita.

Mimochodem jsem viděl, ale to už je tak tři roky, statistiky porodnosti, tuším, že to byla Francie, nebo je to tak pět let možná, a oni mají mimochodem muslimské matky, ty rodiny mají i násobně vyšší porodnost. Mě to až zaskočilo. Nevím, jestli to číslo si pamatuji dobře, ale bylo to snad až osm dětí na matku. To znamená, oni samozřejmě úplně přebijí to původní obyvatelstvo tou natalitou a prostě přebijí... a v podstatě vytlačí postupně evropské obyvatelstvo z toho našeho kulturního prostoru. To samozřejmě je všechno problém, na který já upozorňuji. A hlavně jsou to nevratné problémy. To znamená, podle mého názoru západní Evropu už nelze zachránit. Je to jeden z mnoha důvodů, proč SPD prosazuje posílení spolupráce v rámci V4. Protože tady je ještě ten prostor, který můžeme zachránit před tím, aby nás tady postupně zahltili afričtí a islámští migranti. Jo? Mně už je padesát jedna. Ale mám syna a tak dále. A prostě rád bych někdy odešel s tím, že prostě jsem udělal maximum

proto, že tady bude Česká republika bezpečná, aby tady naši potomci mohli samozřejmě bezpečně žít.

Ale to, co vy předvádíte, to je opravdu neuvěřitelný! A takhle zničit za dva roky Českou republiku, a k tomu se ještě dostanu, že budu mluvit i o rozpočtu samozřejmě, těch témat tady mám poměrně hodně, která chci říct, tak k tomu se samozřejmě dostanu. To je úplně nevidaný. Vy jste úplně nejhorší vláda, nejhorší vláda od roku 1989. A spousta lidí píše, že dokonce až na období druhé světové války jste nejhorší vláda vůbec od vzniku samostatnosti Československa. To nemůžu posoudit, protože jsem v té době nežil samozřejmě, ale když to posuzují z dnešní reality, tak si myslím, že na tom bude asi hodně pravdy. Protože takto sociálně uvrhnout miliony lidí do sociálních problémů, tak to si myslím, že je úplně nevidaný. Nevidaný. Ať je to zubařská péče například, ať je to bezpečnost na ulicích, ať jsou to dluhy, co mají občané, ale i státní dluh mimochodem.

Takže to bylo téma migrace. A jak z toho ven samozřejmě, to už jsem tady naznačil. Je potřeba vás vyměnit ve volbách. Teď se tady blíží volby do Evropského parlamentu a my si samozřejmě přejeme... Teď jsem slyšel, že paní Pekarová Adamová má prý problémy, že ji možná vymění v TOP 09. Ale já bych nechtěl, aby ji vyměnili v TOP 09. Já vás možná překvapím. Já nechci. Prosím vás, neměňte paní Pekarovou! Jestli můžu mluvit k TOP 09. Naopak, tu my potřebujeme! Protože paní Pekarová je tou nejlepší ukázkou toho, právě to je takový ten pomyslný červený hadr, kdy všichni vidí, koho nechtějí. Protože podle Centra pro výzkum veřejného mínění Akademie věd, jak byl ten průzkum, tak je nejméně populární političkou vůbec v České republice. Takže naopak, jestli vás můžu poprosit, nechte si paní Pekarovou v čele TOP 09! Jestli vás můžu poprosit. To je ideální stav pro nás. Ideální stav. A také by bylo ideální, aby co nejvíc mluvila. Prosím vás, ať mluví co nejvíc paní Pekarová. To potřebujeme, jo? Ať chodí co nejvíc do televize, ať tam říká dál ty své svetry, a že se vláda nemá starat o lidi, jo? Ať dál řekne, že dala do nějaké databanky mouku – jednu. Přitom všichni vědí, jaký má plat. Já vím, že to bylo předtím, než byla předsedkyní Sněmovny. Ale stejně. Ale už byla v Poslanecké sněmovně. To znamená, je potřeba, aby ona mluvila dál. Takže o to jsem vás chtěl poprosit, abyste paní Pekarovou dál tam... Prosím vás, neodvolávejte ji! Protože my stejně chceme vyměnit vládu jako celek. Takže to už je prašť jako hod'.

Samozřejmě v této souvislosti bych chtěl poprosit i ODS, protože je skvělé, že máte předsedu, premiéra Fialu. Petra Fialu. Jako tady se nám to osvědčuje. Samozřejmě to myslím ironicky všechno. To, doufám, chápete. Osvědčuje se to v tom, že náš občan vidí všechny ty minely a všechna ta zvěrstva, všechny ty politické zločiny, které vaše vláda dělá. A já si myslím, že potom by to mohlo usnadnit rozhodování občanů ve volbách. Ale k premiéru Fialovi se ještě dostanu samozřejmě. Takže to jsem samozřejmě řekl ironicky. Řekl jsem to samozřejmě s nadsázkou. Doufám, že to všichni pochopili. Už zase vidím nějaká sluníčkářská média, která by vytrhla můj citát z kontextu, že bych si snad měl přát premiéra Fialu. To opravdu ne. To je potřeba ukončit samozřejmě a vyměnit ve volbách. Ale my chceme odvolat vládu jako celek samozřejmě.

Premiér Fiala, ano, o tom jsme hovořili. A chtěl jsem hovořit taky o těch důchodech. Premiér Fiala pro české občany neudělal nic. Respektive udělal to, že zvýšil daně a snížil důchody, což je strašné. My jsme tady proti tomu protestovali, obstruovali jsme, bránili jsme tomu všemi možnými prostředky. Vy jste si to nakonec tady prohlasovali. No a premiér Fiala dál věnuje čas nikoliv českým občanům. On na české občany kašle. Petr Fiala z ODS dál lítá po Evropě a čeští úředníci lítají po světě, aby sháněli zbraně a peníze pro Ukrajinu. Peníze Ukrajincům sháníte! Takže nikoliv peníze Čechům, ale sháníte peníze Ukrajincům. A na to používáte české veřejné prostředky, vládní letadlo, peníze daňových poplatníků. Takže lítáte po světě a sháníte peníze Ukrajině. Na české občany úplně kašlete!

Teď jsem samozřejmě slyšel i v televizi vyjádření místopředsedy poslaneckého klubu hnutí ANO, pana Juchelky. A je to tak. Já jsem si to přebral schválně na ČT24, kde opakovaně

říká a dokola říká v rozhovoru s vládním poslancem, že hnutí ANO vždy podporovalo, bude podporovat zasílání peněz a zbraní Ukrajincům. Říká, že hnutí ANO, je to tak, je to pravda, „vždy“ tam říká, hlasovalo – já sám to taky říkám, že to tak je – pan Juchelka to taky tam říká, že hnutí ANO vždy hlasovalo a bude hlasovat pro všechny zákony na podporu Ukrajinců a Ukrajiny. To znamená, jsou peníze Ukrajincům, lex Ukrajina, peníze Ukrajincům, zbraně Ukrajincům. Ano, je to tak. Hnutí ANO společně s vládní pětikoalicí podporují posílání peněz a zbraní Ukrajině a Ukrajincům.

Hnutí SPD je jedinou stranou v parlamentu – jedinou stranou v parlamentu – která říká: peníze Čechům, ne Ukrajincům a Ukrajině. A nestydíme se za to! Jedno mi trochu chybí: ty reakce, které jsem tady viděl na sebe vloni a předloni. Nebyl to zrovna tady pan Bartošek z KDU-ČSL (aktuální předsedající), který na mě za to útočil? Teď by se mi to hodilo, pane místopředsedo Bartošku, vaším prostřednictvím, kdybyste šli říct: SPD je jediné v parlamentu, protože to tak je po celou dobu, kdo je proti posílání peněz a zbraní Ukrajině a Ukrajincům! Prosím vás, můžu vás poprosit, že byste to řekl znovu na mikrofon? Nám by to hrozně volebně pomohlo. A naopak, kdyby ještě KDU-ČSL řeklo, že vy jste ti, kdo pro to jste. Můžu vás poprosit? Vždyť vy jste konzistentní jistě v názorech. Pojděte to zopakovat na mikrofon, někdo z KDU-ČSL. A vyjmenujte přesně vás všechny, co pro to jste, a řekněte, že SPD – to je pravda přece, pravda, ne? Pravda, láska. Že jo? Je to pravda. – SPD je jediné proti. Je to potřeba zdůrazňovat. My jsme si to dali i na plakáty, že jediná jsme proti. Jediní! A prosíme občany o podporu v tomto.

Průzkum agentury STEM. Téměř tři čtvrtiny Čechů, 69 %, by podpořily rychlé ukončení války na Ukrajině i za cenu, že Rusko by získalo část ukrajinských území. 69 % občanů. Průzkum agentury STEM. Ano, já jsem rád, že v tomto tématu je SPD jediné, které podporuje většinový názor českých občanů. Ale pro strany vládní pětikoalice je 69 % občanů extremisti a populisté, jak vy říkáte. Kdo si to myslí, je extremist a populist nebo je proputinovský a proruský. 69 % občanů takto označují politici KDU-ČSL a dalších stran vládní pětikoalice. 69 % občanů urážíte. Urážíte je pro jejich názory. Označujete je za extremisty a populisty, za proputinovské a proruské. No, já myslím, že nic z toho není pravda, že to tak není. Je to legitimní názor. Názor, který prosazuje také SPD. A to jsme ani neřekli o těch územích nikdy. Ale pravdou je, že ti etničtí Rusové žijící na těch územích nechtějí být součástí Ukrajiny. Nechtějí. Takže to ani nikdy nebude součástí Ukrajiny. Protože oni nechtějí. A je jich tam několik milionů. Je nepřestěhujete nikam jinam, protože oni tam žijí po staletí. Prostě nechtějí být součástí zkorumpované Ukrajiny. Takže ten problém nemá vojenské řešení. A říkám to od začátku. Takže správně si to vyhodnotilo 69 % občanů České republiky. Průzkum agentury STEM. Ale vládní pětikoalice ve spolupráci s hnutím ANO – pořád tam posíláte české peníze, Ukrajině a Ukrajincům tedy, a české zbraně.

Takže já bych chtěl znovu požádat tady pana Bartoška z KDU-ČSL, protože ten se tady do mě vždycky navážel a útočil a přál mi smrt v Partii televize Prima, že prý jak se do lesa volá, tak se z něj ozývá. Jednoduchým kliknutím na Googlu, protože jsme to tady řešili minule, tak to vám hned vyskočí. Každý si to může přehrát. Takže by bylo dobré, mně by to, nám by to hodně pomohlo, kdybyste dál vy, co jste tady na mě útočili za tyhle názory, kdybyste dál tohleto potvrzovali, tenhle můj názor. Ono jsou to už tři čtvrtiny Čechů, tak to by bylo dobré na to upozorňovat. Takže vás prosím o spolupráci, protože máme před volbami, takže my bychom to uvítali, jo?, kdybyste to dál říkali pravdivě, že to tak je. Ano, je to tak, je to tak, je to tak. Ano, je to tak. Jo?

To, jak jste říkali, že jste, že vaše vláda, že nebude Česká republika závislá na ruském plynu a že to prý vyřešíte. Aha? A jaká je situace? Od loňského října začal ruský plyn proudit opět do České republiky. A do Evropy v meziročním srovnání tyto dodávky vzrostly dokonce o 26 %, o čtvrtinu. Tak zase jste lhali, lháři prolhaní! Takže kvůli vám tady dva roky lidi platí drahý plyn, předražený plyn, zatímco Maďarsko mělo nejlevnější plyn v Evropě díky té bilaterální smlouvě, a nakonec tu vaši neschopnost a diletantství jsme si všichni zaplatili ze

svých peněženek, a stejně to nefunguje? Zase jste lhali? Slibovali jste něco, co nedokážete? Co je nereálné?

Teď nevím... Vidíte, tady mi vyskakují další témata. Novinky, koukám. Nadpis – Česko jede stále na dluh a trhá rekordy – z minulého měsíce, 19. 4. Fialova vláda trhá další rekordy v zadlužování České republiky. Já to tady schválně zdrojím. Já to vím, ta čísla samozřejmě. Ale protože jak tady vždycky už vám nezbyvá jiný argument než... tak o opozici, o našich voličích, říkáte – protože my zastupujeme naše voliče – tak o celé opozici jako celku, obou opozičních stranách, říkáte, že jsou to populisté a extremisté. Takže urážíte několik milionů voličů opozice. Tak já si tady vždycky pomáhám už těmi... vždycky to ozdrojuju. Ministerstvo financí to oznámilo, protože ti úředníci nakonec navzdory ministru Stanjurovi nemůžou lhát úplně. Nemůžou lhát, že jo? Takže Fialova vláda trhá další rekordy v zadlužování. Míra zadlužení stoupla na 43,6 % hrubého domácího produktu, což je nejvyšší hodnota od vzniku státu. Státní dluh se letos do konce března zvýšil o 110 miliard korun na 3,2 bilionu korun, oznámilo Ministerstvo financí. Za celý loňský rok stoupl státní dluh o 216 miliard.

Takže rozhazujete všude možné peníze našich občanů, vydáváte ještě dluhopisy, takže dál zadlužujete Českou republiku, všechno na dluh, peníze posíláte do Ameriky, na Ukrajinu a všude možně, hlavně na Ukrajinu. No a na českého občana peníze nezbyvají a stoupl dluh na českého občana, ten teoretický, když ten dluh vydělíme počtem českých občanů, na 296 000 korun na osobu včetně kojenců. Takže to je čeká budoucnost díky vaší vládě.

Jak jsem říkal, dneska už Česká republika dluží za dluhopisy kvůli vaší vládě, kde je splatnost až rok 2058. Takže za 30 let budeme vzpomínat na to, jak vy jste zničili naši zemi. To je šílený! To je šílený, ta vaše vláda! Takže Česko jede stále na dluh, trhá rekordy. Ty vaše lži a volební podvody, kdy jste se dostali do vlády podvodem, protože kdybyste řekli před volbami, že budete zvyšovat daně, vy jste ale tvrdili pravý opak, přímo jste ještě říkali, kdybyste alespoň mlčeli, že nebudete zvyšovat daně, tak byste tady ve vládě vůbec nebyli.

Takže ta iniciativa... Už toho nechte, toho posílání zbraní a toho shánění peněz na Ukrajinu. Už toho nechte! My to prostě nechceme. Většina lidí to nechce. A vy pořád jednáte proti většině lidí v České republice. Tak si to zaplatte sami. Vy si to zaplatte! Jestli chcete bojovat, tak máte všichni z vládní pětikoalice příležitost jít do první linie na Ukrajinu, když se vám tak chce. Já nechci. Proto říkám mír a ukončíme konflikt. Já to říkám na rovinu, já nechci. Ale vy jste chciválkové, tak běžte bojovat za Ukrajinu do první linie! Předved'te nám to hrdinně. Ne slova, ale činy! Známé české přísloví. Tak běžte. To je zajímavé, že nikdo z vás nejde. Přitom jste měli možnost jít i v uplynulé době. Ostatně vždyť na to dával prezident výjimky, kdo tam chce jít bojovat. Zajímavé je, že se z vás nikdo nepřihlásil. A ten problém je samozřejmě obrovský, protože dneska je ta situace taková, že – a o tom chci teď mluvit – jaké vy z nás děláte idioty. Doufám, že to je v pořádku slovo. Děláte z lidí užitečné idioty, vaše vláda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo...

Poslanec Tomio Okamura: To není sprosté slovo, to je lékařská anamnéza. To asi víte, ne?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Volte mírnější vyjadřování.

Poslanec Tomio Okamura: No jasně že jo, idiocie je lékařská anamnéza. Tak já nechápu, co mám použít za slovo? Tak se buď dovzdělejte, pane místopředsedo, nebo nevím. Kdybych řekl blbeček, tak to není anamnéza, ale idiocie je přece normální. Tak nevím. Tak nechcete vybírat už slovník?

Takže z nás děláte užitečné idioty, protože situace je taková, že Ukrajinci v raném (branném?) věku... Já jsem to totiž schválně zopakoval, protože jsem věděl, že si naběhnete, a vy jste se chytil. No vyšlo to, dobrý. Trošku jsem se snažil si to ozvláštnit, protože budu mluvit ještě delší dobu pochopitelně.

Takže protože dneska se cirká 650 000 Ukrajinců v branném věku vyhýbá branné povinnosti na Ukrajině... Takže podle ukrajinského zákona, podle ukrajinského branného zákona oni mají narukovat na Ukrajinu bránit svou vlast, ale vyhýbají se. Krátce řečeno, nechťejí bojovat za Ukrajinu. 650 000 ukrajinských mužů v branném věku je ve státech EU, z toho 95 000 na území České republiky. Takže vy na jednu stranu posíláte z našich peněz, z peněz českých daňových poplatníků, peníze a zbraně na Ukrajinu a zároveň tady necháváte, v Evropě a České republice, muže v branném věku, kteří nechťejí bránit Ukrajinu? To přece nemá žádnou logiku. Já neříkám, že tam mají jít. Já chápu, že nechťejí bojovat za Američany a za Fialy a za Brusel a za zbrojařské firmy. Oni prostě nechťejí bojovat za Ukrajinu. 650 000 Ukrajinců se vyhýbá branné povinnosti podle ukrajinského zákona.

Zajímavé je, že vy všichni z vládní pětikoalice a také hnutí ANO, vy všichni podporujete Ukrajinu, hlasujete tady pořád pro posílání zbraní a peněz Ukrajině, Ukrajincům, tak že nepomůžete Ukrajině v tom, aby ti bojeschopní muži tam tedy byli v souladu s ukrajinskými zákony, když tak milujete tu Ukrajinu, tak aby tam šli bojovat. Vy radši sedřete české občany z kůže, vezmete na dluh peníze českým občanům, takže tady čeští občané se nemůžou dostat k zubaři, a když už se dostanou, tak je to tak drahé, že na to ani pořádně nemají, protože se nic skoro neproplácí, nemůžou se dostat na specializované vyšetření k lékaři, měsíce čekají. Jak jsem říkal, už i ty statistiky říkají, ještě se k tomu dostanu, tak až 2 miliony lidí v České republice žije na nebo pod hranicí chudoby. Takže vy sedřete české občany z kůže, pošlete peníze a zbraně na Ukrajinu, ale Ukrajinci sami nechťejí za Ukrajinu bojovat a nechťejí bránit svoji zemi, a ty tady necháváte. Ano, já to chápu, že oni nechťejí jít bojovat za zkorumpovanou Ukrajinu v cizím zájmu. Ale v tom případě ukončíme, tak jak říká SPD, ukončíme posílání zbraní a peněz na Ukrajinu a ukončíme tu válku. Protože v okamžiku, že se přestanou posílat peníze a zbraně Ukrajincům a Ukrajině, tak válka končí. To je přece jasné.

A jak válka končí? Vždyť jsem vám na to odpovídal. 69 % občanů České republiky podle průzkumu agentury STEM by podpořili rychlé ukončení války na Ukrajině i za cenu, že Rusko by získalo část ukrajinských území, kde žijou ale ti etničtí Rusové, že jo, samozřejmě. Protože oni stejně nechťejí být součástí Ukrajiny a není to řešitelné. Protože Minské dohody jsou passé, ta široká autonomie NATO, to Ukrajina nedodržovala. Takže tam samozřejmě ta diskuse v tuto chvíli už není. Šance byla, ale ta se promarnila. Takže ano, je to tak. Je to tak. Ale mně to připadá, že je to tak správně, jako si to myslí 69 % České republiky, drtivá většina, protože to nemá řešení. Vždyť to po dvou letech vidíme. Jenom ten, kdo je zaprodaný západním zbrojním firmám, tak ten může podle mě v cizím zájmu tohleto ještě podporovat. Zbytečné umírání mladých lidí. Oni už tu brannou povinnost věkově rozšířili, takže už jsou to i starší lidi. Úplně zbytečně tam budou umírat. A fronta se posouvá o kilometr sem, o kilometr tam. Tohle je zamrzlý konflikt.

Takže jak tady pan Bartošek z KDU-ČSL vždycky horuje za Ukrajinu, a premiér Fiala a paní ministryně Černochová, tak nám to běžte předvést. Můžete jít do frontové linie. Jako šel pan Farský se školit do Ameriky ohledně federalizace, neboli šel se proškolit, jak ukončit samostatnost České republiky, tak vy zas můžete jít na východ nám ukázat, jak se to tedy má dělat tam. Ale to nepůjdete. Takoví hrdinové nejste.

Takže tohle je k ničemu a je potřeba ten konflikt ukončit. A znovu opakuju, doufám, že to slyší všichni, když se mě ptají, jak ukončit – ukončení posílání zbraní a peněz Ukrajincům a Ukrajině. A hnutí SPD je jedinou stranou v parlamentu, která to říká, protože hnutí ANO a pětikoalice hlasují po celou dobu pro zasílání peněz a zbraní Ukrajině a Ukrajincům. Doufám, že se nikdo nestydí za to svoje hlasování, abych se nikoho nedotknul, ale snad ne. Říkám jenom fakta, jo? Takže my se v SPD nestydíme za žádné naše hlasování. Naopak budeme rádi, když to budete co nejdříve opakovat, jak my hlasujeme a jak postupujeme.

Ano, hlásím se k tomu, že SPD bylo jedinou stranou v parlamentu, jehož poslanci nevstali a netleskali prezidentu Zelenskému, když tady měl projev ve Sněmovně. Vy všichni jste vstali a tleskali. Hnutí ANO a vládní pětikoalice. Všichni do jednoho. Jediné hnutí SPD, naši poslanci zůstali sedět a netleskali jsme. Jediní jsme byli. Já se za to nestydím, je to tak. Nebudu – já když jsem slyšel ten projev Zelenského, kde nebylo ani jedno slovo mír, jestli si na to pamatujete, já si na to pamatuju velmi dobře, byla to jenom válka a ani jedno slovo mír tam nebylo – tak já pro válku hlasovat nikdy budu. Já budu hlasovat pro mír. Já chci mír. My v SPD říkáme jasně: mír, ne válka. Říkáme jasně: mír a mírová jednání, ne válka a bída. Říkám jasně: mír a prosperita, ne válku a bídu. To jsou slova SPD. A také říkáme, ale to víte, že je to náš slogan, náš letitý slogan: Česká republika na prvním místě a český občan na prvním místě. Vím, že jsme jediní, kdo má tento slogan – SPD. Někdo říká, že jsme – my říkáme vlastenci, patrioti, někdo říká nacionalisti. Schválně se nám snaží podsouvat nějaké ošklivé slovo s nějakou řečí bych zabarvenou konotací. Ale my to tak cítíme, že jsme vlastenci a patrioti. Prostě český občan, Česká republika na prvním místě. Kdo jiný? Mě spíš překvapuje vládní pětikoalice, která říká: Brusel na prvním místě, Ukrajina na prvním místě nám tady celou dobu říkáte, Ukrajinci na prvním místě. A vždyť nikdo nemá nic proti Ukrajincům. Nikdo s nimi přece... na pracovní profese, na které nelze zaměstnat českého občana, vždyť je tady spousta Ukrajinců, kteří se snažili asimilovat – nebo asimilace je možná zase ošklivé slovo, ale začlenit.

Už mi tady podsouvali všichni, tady pan Bartošek je tady odborník na to mi podsouvat vždycky nějaké jeho výmysly a lži. To je, jako když tady pan Bartošek, místopředseda Sněmovny, vaším prostřednictvím, tady v minulém volebním období mě chtěl politicky zlikvidovat, takový novodobý Hitler je to taky, jako jo. Mně tak připadá vždycky ta jeho dikce. A mně třeba voliči píšou často, že ještě knírek dát, a je to jako úplně ta dikce. Já připomenu tu vaši kauzu. Vy jste říkal, že když mi vyhrožovali smrtí, že jak se do lesa volá, tak se ozývá, v televizi Prima. Tak to je vaše – takhle, já s vámi budu mluvit taky, že přát někomu, aby ho zabili, když mi vyhrožují, v televizi Prima v Partii jsme byli spolu, to tedy to překročilo jakoukoliv linii jako už, tohleto chování.

Já připomenu, jak vy jste, pane místopředsedo Bartošku, vaším prostřednictvím, mě chtěli odvolávat. Vy jste byl ten iniciátor z pozice místopředsedy Sněmovny v minulém volebním období. Vy jste normální lhář a politický podvodník, protože vy jste řekl, že zpochybňuju holocaust, a rozjel jste obrovskou kauzu, lživou, podvodnou kauzu ve své nenávisti. Vy jste neskutečně zlý člověk. Jo, prolhaný a zlý jste. Na mě bylo kvůli tomu, to byl ten tábor v Letech, na mě bylo deset trestních oznámení. U policie si podobnou věc řekl exprezident Klaus a pro jistotu si vyžádala policie dva znalecké posudky, ne jeden. A všechna trestní oznámení byla odložena a hozena do koše, protože řekli, že jsem nic špatného neřekl, naopak, že moje vyjádření vycházela z historických skutečností. A vy jste si tady sesbírali podpisy, vy jste byl tenhle, jo, protože já si to moc dobře pamatuju, jaký vy jste člověk. Zlý, zákeřný, prolhaný a nepřející! A potom policie po půl roce to vyšetřila na základě dvou znaleckých posudků a odložila všechna trestní oznámení, protože Okamura nic neudělal. A vy už jste tady hlasovali a chtěli jste mě odvolávat za něco, co jsem neudělal. Za něco, co vůbec nebylo špatně. No neuvěřitelné, co vy jste za člověka! Podrazák nejvyššího kalibru normálně! Já v podstatě neznám tady lidsky horšího člověka, než jste vy. Je to tak prostě. Takže tohleto jenom připomínám, to, co vy jste tady dělal vůči SPD v minulém volebním období. No přesně, pogromy. Něco si vymyslíte, chcete někoho politicky zlikvidovat, už byste ho

zlikvidoval, a potom oficiální orgány, na které nemám vůbec vliv, řeknou, že ten člověk nic neudělal. Ale kdyby bylo po vašem, tak už je dávno zlikvidovaný. To jsou metody KDU-ČSL! To jsou metody lidovců!

Vlastně ani se nedivím, proč taky podporujete Sudetoněmecký landsmanšaft, protože ten založili kovaní nacisti. Mezi zakladateli jsou i lidé, kteří stříleli české vlastence na Kobyliské střelnici za druhé světové války. A lidovci, vy jezdíte pravidelně na ty sjezdy Sudetoněmeckého landsmanšaftu a vy teď navrhuje vyznamenání pro předsedu Sudetoněmeckého landsmanšaftu Berndu Posselta. Kdybyste aspoň navrhovali to vyznamenání, ale vy ještě to chcete eskalovat. No ten Herman, ten tam jezdí taky, to je ten exministr kultury za lidovce, a další. Pan Bělobrádek tam byl třeba z KDU-ČSL.

Takže tohleto je opravdu velký problém. A kdyby se náhodou lidovci ptali, proč o nich mluvím, možná proto, že váš poslanec zveřejňuje moje bydliště, tyhlety fašistický metody, a dává to na internet a štví tam názorové oponenty proti mojí rodině. Možná je to ten důvod. Možná. A byl by to docela relevantní důvod, protože to se nedělá, tohleto. A já se budu bránit a nenechám si tohleto líbit od vás, tohleto značkování, jako se značkovali Židé za druhé světové války, tyhlety fašistické metody, co vy máte, které jste nasáli možná tam někde. Tohleto je hnus! A budu to tady opakovat pokaždé, protože to byl poslanec KDU-ČSL, jehož jméno určitě vy znáte, já ho ale říkat nebudu, a byl taky poslanec TOP 09, který to dělá. No a samozřejmě těch útoků bude jistě přibývat, protože vy nemáte žádný program pro občany. Vy nemáte žádný pozitivní program. Proto vy, místo abyste třeba pomohli rodinám s dětmi a pracujícím lidem, když máte v gesci Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak berete slušným lidem peníze a jedinou aktivitou, které se ovšem věnujete, je, že ztrácíte čas, věnujete čas návržení na vyznamenání předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu. Takže takhle. A znovu říkám, že ten, kdo na mě takhle útočí, tímto podlým způsobem, tak samozřejmě nemůže očekávat, že my k tomu budeme mlčet. Ten, kdo se chová slušně v rámci politického boje, byť tvrdého politického boje, samozřejmě, ale je to korektní, tvrdý boj – zase musím říct, že takových poslanců je tady řekl bych možná i většina, že se sice tvrdě střetneme v televizi, ale dokážeme si podat ruku, a dokonce i potom pokecat. Tak to je v pořádku, protože jsme tady, je to prostě Poslanecká sněmovna, je to jako ve fotbale, v hokeji, když se hraje extraliga. Ale pak, když si dokážeme podat ruce a ty argumenty jsou věcné, tak to je podle mě v pořádku a každý z nás to musíme skousnout. A já s tím problémem vůbec nemám samozřejmě. Ostatně to asi očekáváte. Ale to jako, fotit se před mým domem nebo tady štvát proti mně média kvůli vymyšleným kauzám, když se pak záhy ukáže, že je to úplně jinak, tak to si opravdu my líbit nenecháme. Naši voliči to také očekávají, že se tomu postavíme. Takže tomuhle jsem se tady věnoval, protože když tady vidím řídícího schůze pana Bartoška, tak je potřeba o tomhle mluvit.

Teď tedy pojďme k těm Ukrajincům. Znovu říkám, v okamžiku, že se tady vyhýbá 650 000 ukrajinských mužů v branném věku branné povinnosti na Ukrajině, dobře, Ukrajinci už nechtějí bojovat za Ukrajinu, tak z nás nedělejte užitečné idioty a ukončeme to. Přestaňte posílat zbraně a peníze na Ukrajinu. Jsem rád, že se k té vaší iniciativě – no ony se k ní nepřidaly ale ani některé země ze střední Evropy. Jestli mám správné informace, tak k té vaší iniciativě na vyzbrojování Ukrajiny se nepřidalo Rakousko a Maďarsko například. Když tak mě opravte, já také nemám všechno v hlavě. No tak Rakousko logicky, to je jasné, to je neutrální země, což by se mi líbilo, to je také hezký model, který by se mi líbil i pro Českou republiku, já ten model prosazuju. Protože poté, co vidím paní ministryni obrany Černochovou, tak opravdu, tak takové vedení prostě Ministerstva obrany, to jako... nejenže nemá důvěru, ale to je opravdu, já nevím, co na to říct. To je úplně... no nic, tak prostě takhle. Opravdu mě jenom přesvědčuje čím dál víc, že aktivista v čele Ministerstva obrany, jo... Vzpomeňme, jak málem nás dostala do války. Ministryně války se jí od té doby přezdívá, paní ministryně Černochová z ODS, které také zbyly už na moji adresu pouze nadávky, protože argumenty nemá, zoufalé výkřiky, nějaká přizviska mi dává jako v mateřské škole, to je úplně... na téhle úrovni mít ministryni obrany, to je strašný, člověk který nezvládá emoce.

Tak ona přece řekla – pamatujete, jak napsala na internet, Twitter to byl, že když spadla ta raketa na to Polsko, tak řekla, že je to ruská raketa, a bez přeověření málem nás zatáhla do války? Pak se ukázalo, že to byla ukrajinská raketa? Tohle je ministr obrany? Tohle je ministr obrany České republiky? Která neumí ovládat svoje emoce a napočítat si do deseti?

Mimochodem ale, nikdy jsem to nechtěl komentovat, ale já když teď na mě vyběhla ta fotka paní ministryně Černochové, jak přišla tamhle k panu předsedovi hutí ANO Babišovi a roztáhla to sako nebo co na sobě měla, aby ukázala svoji hrud', no nezlobte se na mě, tak nepříjemný moment bych opravdu nechtěl zažít, jo, a nechám to dál bez komentáře. Pro mě jako pro chlapa, jo, prostě chlapa, který prostě je, jo, tak to byl jako, já bych chtěl poprosit, aby kdyby to náhodou někoho napadlo typu paní Černochové, prosím vás, ušetřete mě toho zážitku, a to i kdyby měla svoje bílý tričko úplně. Protože já tohle vidět nechci. Nechci! Je to nechutný úplně! Vůbec nechci, aby někdo tohleto přede mnou předváděl. Nechci být součástí takových věcí. Jo? Já myslím, že by bylo dobré, aby paní ministryně Černochová měla určitou soudnost. Jo? A to si myslím, že by bylo adekvátní. Protože já když teďka o tom mluvím, úplně na mě jde husí kůže. Protože tohleto opravdu zažít nechci. No to je úplně... No, nebudu to víc rozebírat. Ale tedy jako chlapovi, to je úplně, jako paní Černochová že by takhle přede mnou, to tedy je opravdu hrozný. Ale to prostě je úroveň opravdu velmi neadekvátní. A tím bych to ukončil. Doufám, že takový zážitek mít nebudu. Takže tohleto bych chtěl tímto způsobem říct. Takže pojďme dál. A zase, není to z mé strany nic špatného, že to říkám. Vždyť já jsem to neudělal. Já jenom reaguju na to, co se tady děje, že jo? Já tyhle ty nápady nemám, abych tady chodil před ostatní poslankyně, že bych šel před poslankyně a rozepínal si sako a ukazoval hrud'. Jo? Co to je? Hrozný úplně. Mě by ani nenapadla takováhle úroveň.

Takže české domácnosti. No jasně. České domácnosti platily za elektřinu loni nejvíce v celé EU v přepočtu na paritu kupní síly. To je výsledek Fialovy vládní pětikoalice. Přestože Česká republika vyvezla takřka největší objem elektřiny ze všech členských států EU. České domácnosti, jak jsem říkal, tak v přepočtu na paritu kupní síly platily kvůli Fialově vládě ze všech zemí EU po přepočtu nejvíce. Takže jste doslova okradli české občany úplně zbytečně o peníze. Ale to jsou velmi drahé peníze. A proč jste je okradli vy? Proč je to kvůli neschopnosti Fialovy vlády? No jasně, protože když se podíváme na jiné země, tak nejnižší ceny elektřiny v Evropské unii v přepočtu na paritu kupní síly byly vloni v Maďarsku, přestože je Maďarsko čistým dovozcem elektřiny, zatímco Česká republika je vývozcem elektřiny, a dokonce vývozcem levné elektřiny, a dokonce Česká republika vyvážela čtvrtý největší objem elektřiny v rámci zemí EU po Francii. Francie vyváží nejvíce elektřiny v EU, na druhém místě je Švédsko a na třetím je Nizozemsko. Takže my jsme čtvrtí největší vývozcí elektřiny v celé Evropské unii, navíc levné elektřiny, a přesto jsme měli nejdražší ceny elektřiny v přepočtu na paritu kupní síly. A abych tu informaci ještě doplnil, aby to bylo zcela zřejmé, tak právě i ta Francie, Švédsko a Nizozemsko měly výrazně nižší ceny elektřiny než domácnosti v České republice. Tohle je vlastně úplně ekonomická anomálie. Vyvážíme, jsme jedni z největších vývozců levné elektřiny, kvůli Fialově vládě ovšem máme nejdražší elektřinu. A ti, kteří jsou čistým dovozcem elektřiny, jako Maďarsko, ale mají schopnější vládu, tak mají nejlevnější elektřinu.

To je úplně neuvěřitelná věc, co se tady děje za vaší vlády. Mimochodem, meziročně stoupla cena elektřiny v České republice o 83 %. Už tenhle moment je na okamžité odstoupení Fialovy vlády. A já doufám, že občané to vyhodnotí v nejbližších volbách do Poslanecké sněmovny. Všechna tato data dokládají tragickou nekompetentnost vlády Petra Fialy, jež nedokáže českým občanům zajistit nízké ceny elektřiny, kterou v České republice v dostatečném množství a levně vyrábíme.

Recept SPD je jasný. Hovoříme o něm dlouho. Zastropovat ceny elektřiny přímo u jejích výrobců a následně i u dodavatelů, a to vše ve prospěch koncových zákazníků. Cestou k tomu je i stoprocentní státní vlastnictví společnosti ČEZ, která je z hlediska výroby, cenotvorby a distribuce elektřiny rozhodujícím subjektem v České republice. Je rovněž

nezbytné prodávat v České republice vyrobenou elektřinu přímo, bez zahraničních prostředníků a komoditních burz, jejím českým spotřebitelům. Současně musíme jako stát odmítnout nařízení EU v oblasti energetiky vyplývající z projektu Green Deal a ze systému emisních povolenek EU. Musíme si zachovat suverenitu v rozhodování o podobě našeho energetického mixu a urychleně rozšířit kapacity našich jaderných elektráren. To je cesta k zachování naší energetické soběstačnosti a bezpečnosti.

No, jaderné elektrárny, no to tedy zase dopadlo, ta neschopnost Fialovy vlády. Všichni jsme si teď přečetli, jak výsledkem dostavby jaderného bloku bude to, že se šlo úplně na ruku Němcům. Takže v podstatě my budeme vyrábět elektřinu, ale budeme ji mít drahou a budeme plně závislí na diktátu z Německa a z Bruselu. Takže nám to v podstatě vůbec nepomůže. Jako opravdu takové poškozování České republiky a českých občanů, tak vám to nevadí. Protože vy jste zaprodanci! Vy nehájíte zájmy České republiky. Ale to je opravdu šílený! My jsme o tom mluvili dnes i na tiskové konferenci.

Jak už jsem o tom hovořil, tak Fialova vláda rekordně zadlužuje Českou republiku. Ministerstvo financí informovalo o tom, že se český státní dluh v letošním prvním čtvrtletí zvýšil o 109,9 miliardy korun na celkových rekordních 3,2 bilionu korun. Na každého občana České republiky tak v průměru připadá dluh ve výši 295 480 korun. Takže vzrostl. Jednou z příčin nárůstu státního dluhu je i další prodej státních dluhopisů. No jasně, protože to všechno děláte na dluh. To dramaticky zdražuje výdaje státního rozpočtu na takzvanou dluhovou službu, což vede k výraznému nárůstu deficitu našich veřejných financí. Už jenom dnes, jen letos směřuje ze státního rozpočtu na splátky státního dluhu přes 94 miliard korun. Takže jenom na ty splátky 94 miliard. Za posledních pět let se zadlužení zvýšilo už o téměř 1,5 bilionu, přičemž vláda Petra Fialy z ODS plánuje za čtyři roky svého vládnutí zadlužit Českou republiku o více než 1 bilion korun, což je zhruba třetina našeho celkového státního dluhu, zatímco doba jejího vládnutí Fialovy vlády bude tvořit jen devítinu období od změny režimu v listopadu roku 1989. To znamená, ty čtyři roky, co vy budete vládnout podle všeho, zatím to tak vypadá, tak je to devítina období od roku 1989, ale přitom za tu vaši velmi krátkou dobu vládnutí jste zničili Českou republiku tak, že státní dluh stoupne o třetinu, což je úplně šílený.

Dynamický růst deficitu veřejných rozpočtů je jedním z hlavních důvodů dlouhotrvající vysoké inflace, a tudíž i poklesu reálných příjmů a životní úrovně českých občanů. Podstatná část státního dluhu je spojená s členstvím České republiky v Evropské unii a s platbami a povinnostmi, které z tohoto členství vyplývají. Cílem hnutí SPD je postupné snižování deficitu našich veřejných rozpočtů a vyrovnaného hospodaření státu.

No a co jsou další konkrétní návrhy, které v tomto ohledu máme? Já už jsem jich představil spoustu opakovaně, samozřejmě kdo se zajímá o politiku, tak jsou to notoricky známé naše návrhy, tak přidám ještě nějaké další, co se týče aktuálních záležitostí. Například je potřeba důsledně vymáhat daňové nedoplatky. Nic navíc, jsou to jenom daňové nedoplatky na základě stávajících zákonů. Jen za rok 2022 se jednalo o 100 miliard korun, to jsou poslední aktuální čísla, rok 2023 bude logicky něco podobného.

Dále je potřeba se podívat na zdanění 100 miliard korun vyváděných nadnárodními firmami z České republiky do zahraničí, nebo upravit legislativu tak, aby nadnárodní korporace, protože vyvádí se 300 miliard, odhady jsou až 500, tak například upravit zákony tak, aby byla povinnost určitou část těchto dividend, těchto peněz, reinvestovat v České republice. Na straně výdajů pak musí jít především o razantní omezení veškerých zbytných výdajů do zahraničí. A tady už jsem to říkal mnohokrát, týká se to například předražených nákupů zbraní a vojenské techniky, odvodů do rozpočtu EU a záruk za její dluhy anebo financování konfliktu na Ukrajině.

To je taky opravdu velice důležitý moment, ty záruky za dluhy EU. Protože byste už konečně měli přestat lhát vy ve Fialově vládní pětikoalici, ale i hnutí ANO je probruselská

strana, protože nechcete referendum o vystoupení z Evropské unie, chcete, aby Česká republika pokračovala, s naivní myšlenkou, tedy musím říct, že je Evropská unie reformovatelná. No tak to říkal pan Zahradil z ODS, před 20 lety to tady tvrdil ve volební kampani. Obelhali lidi, ODS, a po 20 letech nejenom že Evropská unie, se ukázalo, že není reformovatelná, ale výsledkem té politiky za 20 let je Green Deal, ten šílený Green Deal EU, který nám zdražil energie, potraviny a bydlení tak, že na to dneska lidi nemají. A to zdražení bude ještě pokračovat, jak víte. Teď ta směrnice o tom zateplení, na to už vůbec lidi nebudou mít. O povinném zateplení budov. Teď samozřejmě ta elektroauta taky drahá, nemá to dojezd. Když to lidi prodávají, právě proto ty prodeje jdou dolů i v Evropě těch elektroaut, protože když to lidi pak chtějí prodat, tak zůstatková cena je samozřejmě úplně zlomková, protože to už nikdo nechce koupit. Takže lidi na tom prodělávají, nechtějí to kupovat, prostě je to blamáž. A samozřejmě lidi už na Green Deal nemají peníze, protože ochrana přírody – ano, SPD prosazuje ochranu přírody, ale musí to být rozumně, s tím, jaké máme reálné možnosti, jaké mají naši občané a firmy reálné možnosti, nikoli na základě diktátu Zelených tam někde z Bruselu a z Německa, úplně nereálné návrhy, které úplně zlikvidovaly konkurenceschopnost Evropy. Takže Evropská unie prosadila zákaz prodeje spalovacích motorů od roku 2035. A Fialova vláda brojí proti Číně, a pak se ukázalo, že ten, kdo je největším výrobcem elektroaut, jsou čínské firmy, které to teď dovážejí do Evropy. No další blamáž, další selhání. To je úplně neuvěřitelný! To je neuvěřitelný úplně, co tady předvádí tihle aktivisti, vedení Evropské unie a Fialova vládní pětikoalice, která to všechno podporuje. Ale pro Green Deal hlasovalo i hnutí ANO. My jsme byli jediní, kdo jsou proti, hnutí SPD, protože jsme věděli, že chceme chránit přírodu, ale musí to být na základě našich reálných možností, nikoli aktivismus.

A my jsme přesvědčeni o tom... Takže ty dluhy, to jsem teď viděl statistiku, statistiku Ministerstva financí, které říkalo, jaké je saldo, jaký je vlastně příjem peněz z Evropské unie, a započítali do toho i příjmy z dotačních programů EU, ale zamlčeli, že například z toho programu NextGenerationEU 39 miliard, že to my budeme splácet, že to splácíme, protože je to, to je ročně 39 miliard, protože to jsou ty dluhopisy do roku 2058 mimochodem, za které ručí Česká republika, a oni to započítávají do příjmů, přestože je to dluh na základě dluhopisů EU, za který ručí všechny členské státy včetně nás, a ten dluh musíme splácet do roku 2058! To znamená, to přece není příjem, ale je to taky náklad. Je to hlavně náklad, že jo? No a takhle se to tam prostě kamufluje. Takže jako kdybyste si půjčili peníze a půjčku počítáte jako čistý příjem? No to snad nemyslíte vážně! Vy tu půjčku snad musíte splácet, ať je to hypotéka, nebo něco. Takže někdo si vezme 2 miliony hypotéku a řekne, dostal jsem 2 miliony? A neřekne, že 2,5 milionu musí splatit potom, a už je splácí každý rok? No co to předvádíte za blamáž? Co to je za čísla?

Mimochodem, když jsem viděl ty náklady, tak když jsem viděl ty příjmy z EU, tak tady vy jako, vy jako eurohujerí tam zapomináte a nezapočítáváte tam cirká 200 miliard, které nás stojí to členství v EU. To je víc, než odtamtud dostáváme. A to nejsou jenom ty náklady na splácení těch dluhů, ale jsou to třeba emisní povolenky, teplárny, poplatek za obnovitelný zdroj energie. To jsou desítky miliard korun ročně, už jenom tohle, které se započítávají do cen. Samozřejmě mohl bych mluvit i o únicích, o clech. Protože cla, jak víte, tak nevybírám Česká republika, ale vybírá Evropská unie, za zboží, které ale jde do České republiky. I už to je jenom přes 10 miliard kvůli členství v Evropské unii, které bychom si mohli vybírat sami, to clo. Protože přichází to zboží do Hamburku, do Rotterdamu a takhle a tam to zkrátka Evropská unie za zboží, které se prodává v České republice, a samozřejmě je to potom započítáváno v té ceně.

Takže kdyby férově, férově bylo započítáno, kolik nás stojí všechny ty regulace, a to nemluvím o regulacích, co všechno firmy musí vyplňovat, a žárovky a záchody a všechno možné, všechno se musí předělávat postupně, tak se podle kvalifikovaných odhadů špičkových ekonomů pohybujeme, jenom náklad na členství je cirká 200 miliard ročně. To

znamená, je to mnohem více než nějaké peníze, co odtamtud dostaneme. Takže by bylo dobré, abyste to říkali férově.

A já už se těším na další pozvání do televizních pořadů na toto téma, protože už jsem to tam rozebíral několikrát a myslím, že toto musí zaznívat. Vždycky mi tam skočí do řeči, snaží se mi skákat do řeči, já bych to taky rád někde dopověděl v nějaké televizi. Takže toto je potřeba vidět.

Samozřejmě přimíchávání biosložky do pohonných hmot. Vždyť to zase platíme, všechno to platí občané a zase je to výmysl Evropské unie. A tak bych mohl pokračovat, ty náklady, které účelově nezapočítávají ti eurohujeri. A obelhávají veřejnost, protože náklady na členství, které platí každý občan těmito formami, které jsem tady řekl, tak převyšují ten příjem z Evropské unie. Takže bych byl rád, aby všichni psali o tom férově.

A to jsem ani nerozebral tady dotace, to znamená kofinancování dotací například. Protože samozřejmě když se podíváte na zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu z loňského roku, který analyzoval období cirká sedmi let uplynulých ohledně dotací, tak prezident Nejvyššího kontrolního úřadu České republiky Kala tam uvádí, a cituju, že ty dotační tituly, podívali se na dotační tituly v hodnotě 750 miliard korun – 750 miliard korun, ne milionů korun, 750 miliard – tak protože to bylo, hodnotili období, tuším, za sedm, osm, nebo dokonce deset let, tak pouze z 10 %, tam píšou, splnili ty předpoklady z hlediska toho účelu dotace. Z 10 % jenom to splnili. Takže to je výsledek dotační politiky. Takže bych byl rád, aby se tyto údaje nezamlčovaly, abyste nelhali. A opět jsem si, pomohl jsem si čísly Nejvyššího kontrolního úřadu, údajem. Všichni se do té zprávy můžete podívat. Vyšlo to vloni. Já tu zprávu samozřejmě tady nemám, mám ji na stole, ale každý si to může dohledat, to bylo i v médiích samozřejmě. Takže samozřejmě tohle je všechno potřeba říkat. Takže když někdo operuje dotacemi, tak nelžete a řekněte celou pravdu.

Neboli když to shrnu, kdyby ty dotace, kdyby ty peníze se do Evropské unie neodvedly a rozhodovali jsme si tady sami o České republice, tak i na ty dotace, které bychom sami určili třeba na zdravotní vybavení do nemocnic a podobně, jistě, a tak dále, tak bychom je podle mého názoru využili účelněji a neměli bychom třeba ty rozhledny v údolí, předražené lavičky. Ono třeba i ten projekt počítače do škol, ten už skončil, to bylo už před lety. Když jsem mluvil tenkrát s řediteli škol, třeba středních škol, tak říkali, že z té dotace jenom 40 % šlo na vybavení učebny počítači a 60 % šlo na propagaci a kontrolu dotace. To je neuvěřitelný! A samozřejmě zase ti eurohujeri, ti zastánci Bruselu, započítají stoprocentní částku do statistiky, a už neřeknou, že z toho 60 % šlo na kontrolu dotace a propagaci dotace. Propagace, to je to, jestli vzpomínáte, vždycky jak je placený celostránkový inzerát třeba byl, nebo půlstránkový, v novinách: toto, toto udělat bylo z projektu EU. Vyhozené peníze úplně, jen aby se sebepropagovalo, taková ta goebbelsovská propaganda, aby se sebepropagovala Evropská unie. Ale tu dotaci jako celek ti zastánci Evropské unie započítávají do toho součtu, a přitom neřeknou, že na tu věc samotnou šlo třeba 40 %, anebo někdy víc. A tak dále. A hlavně se nemluví o auditu těch dotací, o té účelovosti. O té účelnosti, pardon.

A konečně Nejvyšší kontrolní úřad, prezident Kala, je to zajímavé čtení v té zprávě, to je za x uplynulých, a myslím, že to bylo sedm, nebo dokonce deset let analyzovaných. Teď já to mám v kanceláři na stole, ale to je jedno, principiálně je to správně, to, co říkám. Tak pouze zdůrazňuju, že tyto dotace splnily pouze účel té dotace z 10 %, se dá říct. Říkal z 10 %. Ne z 90 % a z 10 %. Z 10 % pouze. To je neskutečný! A nikoho to nezarazí. Nikdo se na to neptá. A dál se tady melou dokola ty nesmysly. Teď bylo výročí 20 let členství v EU a zase se mele prostě v mainstreamu, kolik jsme dostali dotací a jak jsme v plusu. Přitom nikdo se nezeptá na to, jaká je... nikdo se nepodívá, zamlčují účelově ti novináři prounijní, zamlčují tahle fakta. A je to škoda, protože je to taková sebedestrukce naše potom, sebedestrukce České republiky, protože ty peníze jsou jenom jedny. A jsme zadlužení až po uši. A každý odpovědný hospodář, a určitě doma i ti, kteří takhle aktivisticky říkají polopravdy, tak určitě doma by takhle nehospodařili, určitě doma každou korunu zvažují a zvažujete, a zvažují, jestli

je účelné to vynaložit a zdali to nebude na nějakou blbost. Jenom když je to z eráru a když je to ideologická věc jako Evropská unie, tak všichni přimhuřují oči. Ale my v SPD chceme hospodařit odpovědně. My chceme odpovědné hospodaření a nechceme, aby prostě tímto způsobem se prošustrovaly peníze českých občanů.

Tak mimochodem to, jakým způsobem Fialova vládní pětikoalice rekordně zadlužuje Českou republiku, tak právě ten dynamický nárůst deficitu veřejných rozpočtů je i jedním z hlavních důvodů dlouhotrvající vysoké inflace, a tudíž i poklesu reálných příjmů a životní úrovně českých občanů. Podstatná část státního dluhu, to už jsem naznačil, je pak spojena s členstvím České republiky v Evropské unii a s platbami a povinnostmi, které z tohoto členství vyplývají.

Takže vy tady mluvíte o příjmu a přitom doufám, že jsem tady naznačil dostatečně, byť tady nemám větší prostor to rozebrat, ale myslím, že jsem dostatečně mluvil konkrétně, že každý odpovědný hospodář by nemluvil o příjmech, mluvil by taky o nákladech a trochu si tu rozvahu udělal opravdu vyváženě. Jenom tady se mluví v médiích, a aktivisti prounijní, bůhvíkým jsou placeni, to jsou ty neziskovky placené z EU, tak samozřejmě další, a tady provládní politici, vládní pětikoalice, to takhle překrucují. Mluvte o tom. Mluvte o tom férově, že Evropská unie nemá peníze. Evropská unie nemá peníze. To je dluhová unie. Evropská unie si neustále bere uplynulé roky dluhopisy, neustále vydává dluhopisy. To není jenom ten NextGenerationEU, neustále vydává dluhopisy a za ty dluhopisy ručí i členské státy včetně České republiky. Tak bych byl rád, aby ti zastánci Evropské unie přestali lhát a říkali (říkat), že jsou to peníze z Evropské unie. Nelžete a neříkejte, že nám Evropská unie nedá peníze. To jsou naše peníze! Které jsme tam poslali a draze, draze za ně platíme i tím, že od nás nadnárodní korporace, třeba za to členství platíme i tím, že vyvádí se tady ty dividendy, i tím, že tady jíme často horší potraviny. Dvojí kvalita potravin a tak dále. I tím. I tím, že potom budeme ty dluhy splácet desítky let. O tom jsem už hovořil. Ale říkejte férově, že Evropská unie si půjčuje. Že Evropská unie nemá peníze žádné. No nemá! Evropská unie nemá a bere si dluhopisy. To je Evropská unie. Já tomu přezdívám dluhová unie. To je dneska správný název.

A skutečně úplně děším se toho – děšivé by bylo přijetí eura v České republice. To prosazuje Fialova vládní pětikoalice. Vy prosazujete přijetí eura. Vy prosazujete, nejenom že nás chcete zlikvidovat africkými islámskými migranty a neskutečným zadlužením a taháte nás do války, zatahujete nás neustále do války. A SPD chce mír, my nechceme válku. A znovu vám říkám, ptají se mě, jak toho míru chci dosáhnout. No ukončete posílání zbraní a peněz na Ukrajinu a Ukrajincům, přece je to jasné, jo, a iniciujte na mezinárodní scéně mírová jednání. Tady jste propásli šanci. Protože když se Česká republika, když jste předsedali před téměř dvěma roky Evropské unii, tak to měl Fiala udělat. A já jsem to tady říkal. Neudělali jste nic! Šance byla. Neudělali jste vůbec nic! Jako tam byla šance otevřít tu debatu postupně, když jste ještě na něco měli vliv. Ale v podstatě vy jste neudělali vůbec nic a tohle je výsledek. Ale i tak jako tak, místo abyste sháněli, vládními speciály abyste lítali, lítali po světě a sháněli peníze Ukrajincům, tak byste udělali mnohem líp, kdybyste tam iniciovali jednání o míru a o ukončení konfliktu. A k tomu nevede posílání zbraní a peněz Ukrajincům. To už vidíme dva roky a nikam to nevede, jo? Takže... A přesně tak jako si myslí drtivá většina občanů České republiky, už jsem tady ukazoval, tak já jsem přesně říkal, co k tomu podle mého názoru vede.

Tak. Český státní rozpočet, tak jak říkáme, tak český státní rozpočet musí být primárně určen na zabezpečení klíčových veřejných služeb typu zdravotnictví, školství a sociálních systémů včetně důstojných důchodů, na podporu českým občanům, českým firmám a podnikatelům. Tak pojďme dál.

Důchodová reforma. Vy tomu říkáte důchodová reforma, já tomu říkám podraz na všechny současné a budoucí důchodce. To je správné slovo. Ano, je to opět KDU-ČSL, která s tím přišla, ale je potřeba říct to popravdě, je to návrh celé Fialovy vládní pětikoalice. A vy

navrhujete, už jste si to odsouhlasili na vládě, kdy to bylo? Minulý týden, předminulý týden? Vy navrhujete zvýšení věku odchodu do důchodu bez omezení – pozor, to je potřeba zdůraznit – bez omezení horní hranice. Já když jsem to řekl někde, tak lidi nevěřili svým uším. Je to tak ale, bez horního omezení hranice navrhujete zvýšení věku odchodu do důchodu. To je neuvěřitelný! A zároveň navrhujete snížení výše vyplácených penzí.

Hned na úvod řeknu, že to je pro SPD absolutně nepřijatelný návrh! Absolutně nepřijatelný a my budeme hlasovat proti! To je úplně nepřijatelný návrh. Fialova vláda představila ten váš návrh. Pro nás jsou nepřijatelné nejenom tyto dva základní parametry, prostě my odmítáme zvyšování věku odchodu do důchodu, nelavírujeme v této otázce. SPD nepotřebuje si vyžádat podklady k tomu, abychom se rozhodli o této otázce, my prostě máme na to jasný názor. Ale samozřejmě snižování výše vyplácených penzí taky nechceme, to je jasné, jsme proti. No a neakceptovatelné je pro nás i rušení a omezování takzvaného výchovného pro ty příjemce důchodů, kteří vychovali děti. Panečku, to je politika KDU-ČSL! Jo? Připravit rodiny s dětmi o peníze. To je politika KDU-ČSL. Vy máte ministra práce a sociálních věcí. No samozřejmě že tenhle ten návrh podporuje asociální ODS, TOP 09, Piráti a STAN, tak u těch jsem to čekal, to je jasný, že jsou proti lidem. Proti slušným pracujícím lidem. Vy děláte politiku pro elity. Ale lidovci, že poté, co ministr práce a sociálních věcí Jurečka z KDU-ČSL ve spolupráci s Fialou vládou – okradli jste vloni důchodce a snížili jste jim zákonnou valorizaci důchodů a zhoršili jste podmínky pro odchod do předčasného důchodu, tak poté ještě pokračujete v téhle asociální politice? To je opravdu neuvěřitelný, co předvádí lidovci. Protože vy normálně jdete přímými, konkrétními kroky proti rodinám s dětmi a okrádáte slušné rodiny s dětmi. To je prostě úplně neskutečný. My jako...

Samozřejmě v tom vašem návrhu úplně chybí hledání nových příjmů do důchodového systému, což lze bez zvyšování daní a sazby důchodového pojištění. A samozřejmě to, kde lze seškrtnat výdaje, to už jsem tady probral v jiné pasáži, ale tady samozřejmě, když mluvíme tedy o důchodech a o tom, co s tím, tak když to ještě zkonkretizují, tak samozřejmě v tom vašem návrhu úplně chybí nastavení aktivní prorodinné politiky za účelem podpory porodnosti v pracujících rodinách. Naopak, vy jste jim peníze vzali! Vy jste jim peníze vzali. A v rámci vašeho zdražovacího balíčku, jak jste zvýšili lidem daně, tak vy jste zároveň okradli, jak víme, rodiny s malými dětmi až o 44 000 korun ročně. Takže vy děláte naopak protirodinná opatření, která ještě snižují porodnost, a pak chcete řešit financování důchodového systému migranty. Tak to je fakt zvěrstvo tedy, musím říct. To je zvěrstvo! Takže místo abyste podpořili rodiny s dětmi, české rodiny s dětmi, aby se nebály mít dvě až tři děti, protože samozřejmě ty děti, když potom dorostou do pracovního věku a zapojí se potom v dospělosti do práce, tak samozřejmě do toho systému potom právě potřebujeme co nejvíce dětí, pokud možno z pracujících rodin samozřejmě, protože je tam samozřejmě předpoklad, že budou mít návyky taky pracovat na rozdíl od těch nepřizpůsobivých, které si nasekají děti a potom zneužívají sociální dávky.

Mimochodem, to už jsem tady taky říkal, to je náš návrh zákona SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. A právě tento náš návrh nám Fialova vládní pětikoalice, jste nám ho odmítli tady vloni na jaře. Prostě jste nám ho tady odmítli, o našem návrhu se hlasovalo. A sami jste nic nenavrhli. Takže se tady dále zneužívají sociální dávky. Vesele je tady zneužívají ti nepřizpůsobiví. Nemluvíme o žádném etniku, já tomu říkám takzvaní nepřizpůsobiví. Nepřizpůsobivý je pro mě i bílý feťák, který tamhle obtěžuje někde na sídlišti. To je úplně jasné, jo? Vy tady naopak legalizujete psychotropní látky, to je také úplně neuvěřitelné. SPD s tím nesouhlasí. Návykové látky.

My prostě si myslíme, že je potřeba podpořit pracující rodiny a porodnost, protože z toho dlouhodobého hlediska, samozřejmě projeví se to za 20 let, ale už se to mělo dělat před 30 lety, před 20 lety, co právě byla u vlády ODS a KDU-ČSL. Byly tady tři strany nejdéle u vlád od roku 1989. Je to ODS, KDU-ČSL a ČSSD. Neudělali jste nic! Nic!

A teď se mě v pondělí, když jsem byl v Interview ČT24, redaktor pan Takáč se mě ptá, protože je to provládní redaktor, samozřejmě když se podíváte na diskusi, já jsem to celé zveřejnil, tak se podívejte na diskusi pod tím videem, co si myslí naši voliči, tak prostě přes veškerou snahu a přes veškeré ujišťování o vyváženosti, tak já jsem jim to říkal, že to prostě, já jsem to po pořadu říkal, že to prostě vnímám jinak. Oni mi nevěřili, ale když se podíváte na obrovské množství příspěvků, které je pod těmi videi na mých profilech, tak prostě je to tak. Občané to tak vnímají, voliči naši. Jo? No, takže naopak jsou mnozí redaktori, u kterých to tak nevnímají. Takže to není o mně, že bych si to měl myslet. Protože já znám naše voliče a vážíme si jejich názoru, tak samozřejmě to tak je. Jsou to názory koncesionářů. No prostě číselo to z toho. Takže tak to je. A někdo to prostě už v sobě má, že je aktivista redaktor, přestože pracuje v České televizi, a přes veškerou snahu – snahu jsem tam viděl určitě, skákal mi do řeči o něco méně, než to bývalo, ale prostě... to tam prostě číší, no, prostě není to profesionální, to tak prostě je a koncesionáři to vidí z řad našich občanů.

Takže samozřejmě on se mě tam ptal, no ale to buď se projeví až za 20 let. Jako kdyby nevěděl, že celých 30 let byla u vlády ODS tady na střídačku s ČSSD a s lidovci! Sedí (?) už tady zase na tom Ministerstvu práce a sociální věci. Tak jsem mu říkal, no ale SPD je nejmladší stranou v parlamentu. Nejmladší ze všech. My jsme vznikli v roce 2015. Až budeme ve vládě, tak se to budeme snažit realizovat, ale teď přece nemá smysl, jako to tam úplně vyplynulo z toho, jako kdybych já za to snad ještě mohl. Přitom za to můžou naopak oblíbené strany tady pana Takáče. Že jo? Takže to samozřejmě takhle je. Takže to tak je. Ale samozřejmě rád do Interview ČT 24 zase půjdu a doufám, že mě pozvou. Já s tím nemám vůbec problém tam jít, protože ta debata jinak byla, bylo to o politických tématech. Nebyly tam osobní útoky, jako jsem byl zvyklý z dřívějšíka, takže se to aspoň trochu posunulo k nějaké korektnosti. Takže samozřejmě proč ne?

Ale... Ted' jsem se zasmál. Když už mluvím o těch médiích, upozornili mě kolegové, upozornil mě někdo z mých přátel, tak jsem na to dal status, jak brečí ten pan Veselovský, na jehož jméno už jsem zapomněl, protože už jsem ho dlouho v televizi ani neviděl, nikde není, vůbec není vidět, tak se mi připomněl, tak brečel na Seznam Zprávách, že prý k němu do DVTV nechodí Okamura a Zeman, byl nadpis na Seznam Zprávách. Je to asi tři dny. A říkal tam něco, že tam nechceme chodit, nebo že, teď nevím, to jsem zapomněl, jestli se bojíme nebo něco takového, nějaké nesmysly tam byly. Tak můj kolega, který to četl, můj kamarád, tak mi to okomentoval do mobilu, tak jsem to vlastně využil, ten jeho komentář, protože mi připadal vtipný, ať si pan Veselovský nefandí, ať není tak arogantní a sebestředný, protože já jsem v jeho pořadu byl samozřejmě, to si každý může dohledat, ale ten pořad měl tak mizivý dosah z hlediska našich voličů a potenciálních našich voličů, že je to vůbec nezajímalo. Vůbec je to nezajímalo. Pan Veselovský je nezajímá, protože ten pořad nesledují, protože je nezajímá, protože je to provládní aktivista. Tak to mělo tak mizivý ohlas, že to pro mě byla ztráta času. Takže já radši půjdu jinam, protože času mám málo, protože samozřejmě mám toho hodně. Chodím prostě za voliči a tak dále, takže samozřejmě nemám čas na média, která si nedokážou zajistit sledovanost, jo? Takže jsem mu vzkázal s úsměvem, že si holt bude muset tu sledovanost zvýšit na někom jiném než na mě nebo na prezidentovi Zemanovi, které tam jmenoval právě v tom rozhovoru, a byl to i nadpis na Seznam Zprávách. To si bude muset zajistit holt někde jinde. Ale prostě brečí na špatném hrobě. Bude muset si využít někoho jiného. Já jsem tam byl v tom pořadu, a jak říkám, ohlas v mém okolí byl nulový, musím říct přímo. Nulový. Vůbec si nikdo nevšiml v mém okolí, a to mám kolem sebe logicky, protože jsem v politice, tak mám lidi, co sledují politiku, sledují politické pořady. Ohlas byl nulový doslova. Nikdo si nevšiml, že jsem tam byl. Takže to je ten důvod. Přece nebudu ztrácet čas s nějakým DVTV a s panem Veselovským, když to vůbec nesledují lidé. Nikdo mi to neřekl po tom pořadu, že by mě tam vůbec viděl. Tak to nemá cenu. Já radši půjdu rád půjdu na Primu, radši půjdu na Novu, radši půjdu do České televize, radši půjdu na Barrandov a tak podobně, i do XTV půjdu rád a tak dále, když už jsme u nějaké té internetové televize. Ted' jsem byl na XTV dvakrát, a řekli mi to lidé kolem, i mi to lidé napsali, že jsem tam byl, že se

jim to líbilo a tak dále. Ale když jsem byl tenkrát na DVTV, nevím, jestli jsem tam jednou, možná i dvakrát jsem tam byl, nikdo mi nic neřekl. Nikdo z toho nevšiml. Takže ať si přestane fandit tady DVTV a nejdřív, ať si tedy, protože on si hrozně fandí, tenhle člověk evidentně, jak je skvělý, ale ty výsledky, dosahy tohoto jeho pořadu jsou, tohoto jeho aktivistického provládního pořadu, jsou skutečně úplně, jsou fakt minimálně na lodi, které já má okolo sebe a na kterých mi záleží, to se týče našich voličů, potenciálních voličů a tak dále, tak jsou mizivé.

Takže já samozřejmě se rád budu zpovídat ze své práce, proto chodím také do médií pravidelně, proto chodím do hlavních televizí. Naopak vyzývám Českou televizi, Otázky Václava Moravce, který mě už devět let nepozval, tenhle mediální podvodník. Zneužívá koncesionářské poplatky voličů SPD, tak už devět let mě nepozval do Otázek Václava Moravce. Devět let, slyšíte dobře. Ani jednou jsem neodmítl. Ani jednou jsem neodmítl. Prostě mě nepozval, protože straní Fialově vládní pětikoalici. Je to provládní redaktor, zprivatizoval si pořad. Takže samozřejmě já naopak vyzývám opakovaně, aby mě tam pozval. On nechce. Já se nebojím hlavních pořadů. Tak logicky, kdo by to ode mě čekal, že bych se měl snad bát chodit do televize, že ano? Ale naopak.

Takže naopak vyzývám opakovaně už dlouhodobě premiéra Fialu, aby šel do televize proti mně. On nechce. Vyhýbá se tomu, přestože mi to slíbil loni na jaře před svědky v televizi Prima. Slíbil mi to v předsálí. Byli u toho dva další svědkové – jeho mluvčí a naše mluvčí. On nechce. Prostě lže zase. Lže. To je hrozný. Prolhaný premiér. Hrozný úplně. Bojí se prostě. Takže já proti nejsilnějším soupeřům, proti premiérovi bych rád šel, nemám s tím vůbec žádný problém, ale on nechce. On se bojí. To je prostě neuvěřitelná úplně. To je neuvěřitelný, tahle vláda! Takže tohle je hrozný, jo?

Takže já jsem chtěl říct, že my jsme samozřejmě ten náš návrh důchodové reformy předložili jak ministru Jurečkovi, tak jsme ho představili na tiskové konferenci, takže my máme v tomhle čisté svědomí. Samozřejmě ale ten vládní návrh z těch důvodů, protože my jsme proti zvyšování věku odchodu do důchodu a proti snížení výše vyplácení penzí a nechceme ani rušení a omezování takzvaného výchovného, tak my samozřejmě budeme hlasovat proti a předložíme také řadu pozměňovacích návrhů.

Migrační pakt, to už jsme tady probrali. To je jenom připomenutí, jak tady lhal zase ministr vnitra Rakušan, že Česká republika má nějakou výjimku z migračního paktu. Tak tyto lži už byly vyvráceny. Já vůbec nevím, jako tohle předvádět jiný ministr, kdyby to nebyla Fialova vládní pětikoalice, kterou podporují média, tak už by přece dávno se musela i média přidat k tomu, aby ho odvolali. To je přece úplně neuvěřitelný! Prostě lže. On vyhlásí boj proti dezinformacím, přitom je hlavním lhářem a dezinformátorem on. To je úplně neuvěřitelný. A nikomu to nevadí!

Jinak já jsem mluvil o té životní úrovni českých občanů. To je opravdu, to klesá, je to velký problém, protože aktuálně 67 % českých zaměstnanců nedosáhne na minimální důstojnou mzdu, která je definována tak, aby pokryla základní potřeby a náklady dospělého člověka s dítětem, volný čas i menší spoření. Pod touto částkou se aktuálně pohybuje 67 % českých zaměstnanců a dle posledních statistických údajů by měla takzvaná minimální důstojná mzda, se to jmenuje v České republice, v roce 2023 činit 45 573 korun hrubého měsíčně, přičemž skutečná minimální mzda v České republice činila vloni 17 300 korun měsíčně a průměrná mzda 43 341 korun měsíčně. Takzvaný mzdový medián byl pak na úrovni 37 227 korun měsíčně. A pod hranici důstojné mzdy se vloni meziročně propadlo dalších 184 000 zaměstnanců. To vše vyplývá z aktuální analýzy expertů platformy pro důstojnou minimální mzdu.

Navíc reálné mzdy v České republice klesají již dva a půl roku v řadě, tedy po celou dobu Fialovy vlády, která ovšem nic nedělá pro to, aby se tento neúnosný stav zlepšil. Naopak v rámci takzvaného konsolidačního balíčku vláda zrušila pracujícím rodinám s nejmenšími

děťmi daňovou slevu ve formě školkovného a zásadně omezila přístup těchto rodin k daňové slevě na manželku či manžela. Takže Fialova vládní pětikoalice, jak už jsem tady hovořil, v čele s KDU-ČSL a dalšími stranami, Piráty a dalšími, potopila mladé rodiny s dětmi. Potopila mladé rodiny s dětmi, pracující rodiny a samozřejmě čím dál více lidí se propadá do chudoby. A kvůli tomuto kroku vlády, jak jsem právě hovořil o tom, že Fialova vláda v tom konsolidačním balíčku neboli okrádacím balíčku, už jsem tady o tom hovořil vícekrát, omezila přístup rodin k daňové slevě na manželku či manžela, tak kvůli tomuto kroku vlády přišly rodiny s předškolními dětmi od tří let věku o 44 000 korun ročně, což je samozřejmě zcela asociální protirodinná politika, která ještě více prohloubí již tak dramaticky klesající porodnost v České republice.

Samozřejmě podle názoru SPD, a já myslím, že je to zcela zřejmé, důstojné mzdy jsou klíčovým předpokladem slušné životní úrovně poctivě pracujících lidí, včetně jejich důstojného zabezpečení v budoucím důchodu. Naopak nízké mzdy vedou k nepřijatelnému propadu pracujících lidí do příjmové chudoby a závislosti na sociálních dávkách a ve svých důsledcích i k prohlubování deficitu veřejných financí včetně deficitu takzvaného důchodového účtu. Z pohledu hnutí SPD je přitom zcela klíčové všestranně podpořit pracující rodiny s dětmi a stimulovat porodnost.

Proto jsme předložili za SPD návrhy zákonů na výrazné zvýšení daňových zvýhodnění rodičů nezaopatřených dětí a navrhuje zvýšit porodné a vyplácet jej i na třetí a každé další dítě v rodině, pokud alespoň jeden z rodičů pracuje. Klíčové je i systémovými kroky zajistit dostupné bydlení pro mladé pracující rodiny, kde máme mimo jiné připravený projekt výhodných manželských a rodinných půjček garantovaných státem. Jedno z dalších hesel hnutí SPD je „rodina na prvním místě“. Což je přesně v rozporu s tím, co prosazuje Fialova vládní pětikoalice. Pro vás je Ukrajina na prvním místě. Ukrajina a nepřizpůsobiví jsou pro vás na prvním místě, protože jste odmítli tady návrh SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Všude po světě sháníte peníze pro Ukrajinu, místo abyste sháněli peníze pro české občany. To je opravdu problém.

Ještě jen tak mimochodem k tomu vašemu chování. Tady se jenom krátce k tomu vrátím, k čemu tady došlo. To je čtrnáct dní zpátky. Ještě jsem to tady vlastně dostatečně nekomentoval. Jak vládní pětikoalice neumožnila demokratickou kontrolu Bezpečnostní informační služby – BIS. Což samozřejmě vzbuzuje pochybnosti o fungování této tajné služby. A to nejsou pochybnosti SPD, to nám píše řada našich voličů, že nevěří BIS. Právě proto, že se Fialova vládní pětikoalice takhle chová. Protože poslanci vládní koalice, jak víte, tak v předminulém týdnu, odmítli podpořit volbu Jaroslava Foldyna z SPD, našeho poslance, do komise pro kontrolu Bezpečnostní informační služby Poslanecké sněmovny. Jaroslav Foldyna byl kandidátem hnutí SPD do tohoto orgánu namísto nedávno zesnulého poslance Jaroslava Bašty. Vládní poslanci tak hrubě porušili letité pravidlo, že v tomto kontrolním orgánu mají svého zástupce všechny politické strany a hnutí zastoupené v Poslanecké sněmovně, vládní i opoziční. Jde o zásadní narušení procesu demokratické kontroly zpravodajských služeb.

Jaroslav Foldyna, náš poslanec, byl občanem již čtyřikrát zvolen poslancem Parlamentu České republiky. Má tedy mezi lidmi, mezi našimi občany, dlouhodobě vysokou důvěru a kredit. Opakovaně byl zvolen i z opozice lídra do Zastupitelstva Ústeckého kraje, kde vykonával i funkci náměstka hejtmána i do Zastupitelstva města Děčína, kde žije. Neexistuje tedy žádný relevantní důvod, proč by Jaroslav Foldyna nemohl být členem kontrolního orgánu, který dohlíží na zákonnost a ústavnost činnosti Bezpečnostní informační služby, která se v posledních letech navíc opakovaně a nepokrytě v rozporu se svým posláním zapojuje do naší vnitřní, ale i zahraniční politiky na straně subjektů současné vládní koalice, a nepřípustně tak zasahuje do demokratické politické soutěže. Nezvolený zástupce SPD do komise pro kontrolu Bezpečnostní informační služby poslanci vládní koalice vzbuzuje i závažné pochybnosti o tom, zda je činnost této služby z pohledu našich zákonů skutečně v pořádku.

A samozřejmě tady se hodí to přísloví „jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá“. Samozřejmě o všem rozhodnou voliči, uvidíme, jak to bude. Nikdo nemáme věšteckou kouli. Někdo tady bude, někdo ne, my třeba ne, někdo jo, uvidíme. Byli bychom rádi, kdybychom uspěli ve volbách. Ale samozřejmě těžko pak můžou počítat ti neaktivističtější poslanci vládní koalice, kteří tady brojí proti nám, tak samozřejmě těžko pak můžou počítat s jakoukoliv podporou v čemkoliv. Protože jestli poslanec Foldyna, který byl čtyřikrát zvolen občany do parlamentu, a to i z pozice lídra kandidátky, tak jestli vy ho považujete za toho, kdo nemá mandát, tak to mi připadá opravdu neadekvátní. Přičemž hnutí SPD volí konstantně cirká 10 % občanů České republiky. Tady je vidět to vaše nedemokratické chování. Ale to víte, uvidíme, jak to bude zase po volbách, buď to bude tak, nebo to bude onak. Ale prostě s tímto přístupem nemůžeme souhlasit.

Samozřejmě už jsem to tady krátce zmiňoval... nebo teď přejdu na (nesrozumitelné) novinku, o které jsem tady ještě teď nemluvil, ani minulý týden. A to je, jak vláda, Fialova vládní pětikoalice chce omezit právo legálně držet zbraň a chce perzekvovat vlastníky zbraní. To je potřeba zdůraznit. Fialova vláda prosazuje omezení práva držet zbraň a perzekuci vlastníků zbraní. Nás, co máme zbrojní průkaz, je 320 000. Je to samozřejmě víc lidí, protože třeba ve služebním poměru nemusí mít zbrojní průkaz a určitě takových lidí je také spousta při výkonu služby. Vláda Petra Fialy schválila velmi kontroverzní novelu zákona o zbraních. Touto změnou by mimo jiné došlo k prolomení letitého pravidla, že právo na držení zbraně je v případě bezúhonných občanů po splnění zákonných podmínek nárokové. Nyní by bylo nahrazeno zásadou, že povolení držet zbraň bude vydáváno na základě neprůhledného individuálního úředního posouzení.

Pokud by tato novela nabyla účinnosti, zavedla by se obchodníkům se zbraněmi povinnost hlásit takzvané podezřelé nákupy a policii by se výrazně zvýšily pravomoci v oblasti provádění domovních prohlídek a zabavování zbraní jejich legálním držitelům. Zavádí se rovněž institut preventivního zabavení zbraně. Policie by tak nově mohla zadržovat zbraně v případech, kdy o jejich držiteli získá informaci, že může představovat vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost, což je snadno i politicky zneužitelné a pro hnutí SPD nepřijatelné. I proto, že v takovém případě nejsou v návrhu zákona pro toto zadržení zbraní uvedeny žádné časové lhůty a neexistuje zde ani možnost využít opravný prostředek, tedy odvolání, což je v právním státě neakceptovatelné.

Proti této novele o zbraních protestují nejen odborné asociace, ale i podnikatelské svazy. Na jednu stranu tady vidím ministryni obrany paní Černochovou z ODS, říká, že má zbrojní průkaz a jak si jde třeba někam zastřílet, nevím jak často. A hanlivě mě nálepkuje jako v mateřské škole, jako kdyby měla pubertu pořád. Směšný úplně. Směšný. Komolení jména takovéhle, to je úplně zastydlá puberta. To je úplně neuvěřitelný, jaká je to zoufalost úplně. Ale na druhou stranu vládní koalice jde proti držitelům zbraní. Ano, proti nám, držitelům zbraní. A to tady ve veřejném prostoru koluje informace, že hlásit se mají nákupy střeliva třeba 1 000 kusů a více. Tak já nevím, co kdo střílí, ale my když střílíme, já jsem ve sportovním klubu, takzvaná disciplína trap, to je to střílení na ty létající terče, a jenom na jeden trénink se běžně vystřílí 150 terčů, 100 až 150 terčů, když logicky na to máte dva náboje, tak je to 300 nábojů za jeden odpolední trénink, když si jdete pro zábavu zastřílet. To znamená, když si jde člověk koupit náboje na tři dny, tak už by měl být nahlašován? No to je opravdu perzekuce. To je opravdu šílený!

Tady se někdo chlubí tím, že si jde někdy někam zastřílet, ale vy ani nevíte, která bije vůbec. Tak to neříkejte, nebo se v tom orientujte opravdu. Nebo říkejte si, co chcete. Ale tohleto u střelecké veřejnosti vzbuzuje opravdu obrovské otazníky, ta nekompetentnost. Prostě je to perzekuce. To znamená, sportovní střelec aby ještě byl pod hrozbou šikany, že si jde kupovat náboje prostě na normální běžnou střelbu. To je úplně neuvěřitelný! To by musel být nahlašovaný v takovém případě každé tři čtyři dny ten, kdo aktivně již v podstatě se tomuhle věnuje. A jako že znám takových lidí spoustu, kteří třeba, jsou to podnikatelé nebo

živnostníci, kteří nemají pravidelnou pracovní dobu, tak si jdou zastřílet i v pracovní dny, o víkendu, mají to rádi, chodí na závody, tak prostě vystřílí opravdu stovky nábojů během týdne úplně bez problému. A samozřejmě tohleto je neuvěřitelný. Proto samozřejmě souhlasím s těmi odbornými asociacemi, podnikatelskými svazy, které protestují proti této vaší novele zákona. Protože je to připraveno úplně diletantsky a aktivisticky.

Respektujeme, že vydání zbrojního průkazu a právo držet zbraň musí vycházet ze splnění přísných zákonných podmínek, s absolvováním odborné zkoušky a lékařských testů a že cílem tohoto procesu musí být minimalizace zneužití držení zbraně. Ale současně odmítáme bezdůvodnou státní šikanu občanů legálně držících zbraně, kde hrozí i politické zneužití policejních složek a pošlapání zásad právního státu.

Takže bych chtěl jenom říct, když už tady jsou členové vlády, kteří se rádi fotí s fotkou ze střelnice, tak to není to, co střelecká veřejnost očekává. Minimálně ti, co já mám kolem sebe. Kdybyste byla skutečně srdcem střelkyní, tak byste nikdy nemohla, paní ministryně Černochová, hájit tenhle návrh zákona, protože víte, že je to proti – proti – legálním držitelům zbraní. A radši byste měli přistoupit k tomu, aby se dodržoval stávající zákon. To znamená, když nějaký lékař zjistí, že někdo má třeba nějaké zdravotní potíže, tak aby to nahlásil. Ale rozhodně tou cestou není zpřisňování. To znamená, fotit se na střelnici je jedna věc. Druhá věc je, když o něco nám střelcům jde a někdo nás chce omezovat a šikanovat a perzekvovat, tak tady by se měl správný střelec postavit za tu svoji zájmovou a profesní skupinu, postavit se za ně a hájit jejich zájmy. To je rozdíl mezi mnou a těmi, kteří si jenom dávají fotky, že někde jakoby střílejí, byť střílejí, mají zbrojní průkaz, to je v pořádku. Ale když přijde na lámání chleba, tak vlastně mlčí a za nás střelce nebojují. Dokonce jsou proti nim. Takže takhle, jo? Takže tenhle návrh zákona, ten jde proti nám. Proti nám, legálním držitelům zbraní, proti nám, slušným střelcům, kterých je tady 320 000 v České republice. Jo?

Dál si určitě zaslouhuje komentář, protože ta kauza evidentně ještě nekončí – to je to, jak tady má personální potíže TOP 09 paní Pekarové Adamové. Jako paní Pekarové Adamové a TOP 09 se nedaří. Nedaří se jim ohledně obsazení postu ministra pro evropské záležitosti. Teď tam nominovali politologa, pana Ženíška, který je politolog, má být ministrem pro vědu, výzkum a inovace. Já na to mám názor jasný. Mě se teď v televizi ptali, jak bych to řešil já. Jednoduše. Já bych ty tři ministerské posty zrušil, protože jsou navíc. Ministr pro evropské záležitosti, ministr, předseda Legislativní rady vlády, a ministr pro vědu, výzkum a inovace. Protože to jsou ministři, kteří byli uměle vytvořeni navíc. Minulá vláda měla 15 členů. Vy, abyste nechali u korýtek chrochtat všechny možné zástupce pětikoalice, protože jste v pětikoalici, tak jste to zvýšili na 18. A prostě jste vytvořili nová ministerstva s novými sekretariáty. A vláda a aparát nabobtnaly. Vidíte, kdybyste nebyli tak hladoví a hamižní, tak by se nemohla TOP 09 stát ani tahleta blamáž, protože by ten ministerský post neexistoval. Uměle vytvořený. Přičemž ministr pro evropské záležitosti – v jiných zemích to mají pod ministrem zahraničí například. No, tak kde jinde? Samozřejmě. Ministr – předseda Legislativní rady vlády není ministrem standardně, ale je to jenom předseda Legislativní rady vlády. Ministryně pro vědu, výzkum a inovace není. Taky zbytečné ministerstvo, protože podle kompetenčního zákona to spadá pod Ministerstvo školství. Samozřejmě věda, výzkum a inovace jsou důležité věci. Tomu se ovšem paní Langšádlová nikdy nevěnovala, jak víme. Taký to takhle dopadá, že její práce je neviditelná. Takže samozřejmě ta místa jsou navíc.

My za SPD říkáme, že by bylo dobré zrušení těchto ministerských postů, protože jsou to prostě podle našeho názoru ministerstva... nemají být zbytečné pašalíky pro představitele vládní pětikoalice. Takže jak jsem říkal, to je třeba zrovna u toho ministra pro tu vědu, podle našeho názoru by to mělo být zařazeno pod Ministerstvo školství, jak vyplývá z kompetenčního zákona. Měl by řídit tuto agendu nestranický odborník, manažer s dlouhodobými zkušenostmi v těchto oborech. A vládní pozice paní Langšádlové, potažmo tyto vládní pozice, které jsou uměle vytvořeny navíc, by měly být podle našeho názoru zrušeny s veškerým příslušenstvím. Ministerstva mají být podle našeho názoru nejvyšší úřady

státní správy s reálnou a logickou agendou a věcnou náplní, nikoliv zbytečné pašalíky pro představitele pěti koaličních vládních stran, které pouze zatěžují státní rozpočet.

Pojďme dál. Tady na mě něco vyskočilo. No jasně, hezky. Fialově vládě nedůvěřuje 78 % lidí a s politickou situací je nespokojeno 65 % občanů, z toho plně důvěřují Fialově vládě pouze 2 % občanů. Zdroj – průzkum pro Centrum pro výzkum veřejného mínění Akademie věd. No tak jako není divu. Protože Fialova vláda likviduje české školství i zdravotnictví a mnoho dalších oborů. Fialova vláda hájí zájmy Evropské unie, USA a Ukrajiny, a suverenitu naší země pošlapává. Takže občané si to vyhodnotili, což je dobře. A vláda s takovou důvěrou? Když měla takovou důvěru Nečasova vláda, tak byly předčasné volby. Ale vy se držíte prostě jako klíšťata.

Další průzkum, opět Centrum pro výzkum veřejného mínění Akademie věd. Tři pětiny občanů považují ekonomickou situaci Česka kvůli Fialově vládě za špatnou. Naši občané za Fialovy vlády zchudli nejvíce ze zemí OECD. Máme nejvyšší energetickou inflaci v EU. Jsme v recesi, padá průmysl. Vládě skoro nikdo nevěří. Ano. Za špatnou a velmi špatnou považovalo ekonomickou situaci v České republice, už je to na konci roku 2023, je to průzkum, 38 % lidí. Jo? Ne. 20 a 38. 58 % lidí. Ale to už je starší průzkum, jo? Taky tady: Dopady vysoké inflace, Ipsos agentura. Průzkum. Dopady vysoké inflace pocítuje 85 % Čechů. A do toho nám Fiala tvrdí, premiér Fiala, že inflace není. To nezasluhuje už komentář. Premiér je už úplně mimo, jak vidíme. Ten je vedle jak ta jedle.

Ale zajímavá je, už jsem o tom částečně tady už hovořil, o nějakých skutečnostech, kde z té zprávy, z jiné zprávy, tedy Nejvyššího kontrolního úřadu, ale právě ta výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2023, tak i ten nezávislý Nejvyšší kontrolní úřad... Co tady píše v té zprávě? Píše, že vysoká inflace vedla k poklesu reálných příjmů. Cituju z toho, jo? Píše dále, že nedošlo k ekonomickému růstu. Ano, to je v podstatě hodnocení Fialovy vlády. Je to výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2023. Dále: Nepodařilo se snížit tempo zadlužení. Dluh meziročně vzrostl o 216 miliard korun, o tom už jsem mluvil. Na konci roku bude 3,1 bilionu korun. Známá čísla. Už jsem o tom mluvil. Obsluha dluhu. Od roku 2019 se obsluha dluhu zvýšila o 29 miliard korun na 68,3 miliardy. Ovšem já už jsem tady uváděl číslo za letošní rok, které je samozřejmě vyšší.

Dále: Ministerstvo obrany – tady vidím paní ministryni Černochovou z ODS – tak k vám píše Nejvyšší kontrolní úřad, že ministr obrany nevyužil efektivně prostředky. Takže takovýmto způsobem se hospodář na Ministerstvu obrany. (Reakce ministryně Černochové mimo mikrofon.) Je to výroční zpráva NKÚ za rok 2023. V ní je to uvedené. (Ministryně Černochová opět reaguje.) To tady nemám poznamenané, ale bylo to uvedeno ve výroční zprávě za rok 2023, ale není to uvedeno myslím úplně... překrývá se to i s tím vaším obdobím určitě. Teď tady ten rok tedy, přiznám se, nemám, ale férově to upřesňuji. Já jsem si ten výpisek totiž dělal, ale to jsem si tady nepoznamenal, to máte pravdu. Jo. Tak to zmírníme, ať je to tak, nebo onak, prostě Ministerstvo obrany efektivně nevyužilo prostředky. To bylo za vás nebo za vašeho předchůdce. Tak jako tak, SPD tam nebylo. Takže vidíte, tady zrovna jsem si ten rok – je to výroční zpráva za rok 2023, ale to jsem si zrovna tady nepoznamenal. Ale bylo to tam, no. To tedy bylo, ale já jsem si tady poznámku zrovna neudělal, tak si na to zrovna právě nepamatuju z hlavy.

Potom k digitalizaci. Digitalizace je nízká, je tady napsáno, To je ministr, Pirát, ministr Bartoš je vicepremiér pro digitalizaci. Takže víc to nebudu rozebírat, protože pravda, tady ty poznámky mám jenom kratší, ale ty zásadní jsem si z toho vypsál. Jo?

Copak to tady máme teď? (Listuje v podkladech.) No jo. Česká republika patří mezi evropské země, kde se za poslední roky nejvíce zdražovalo. Za dva roky o 28,5 % v průměru. Samozřejmě energie, to už jsem říkal, tam je to úplně monstrózní, to zdražování. A další položky. Ceny potravin například stouply o 31 %. Informuje o tom specializovaný server FinTag. Promiňte, já jsem se spletl. Tyto závěry vyplývají z analýzy České spořitelny

s názvem Jak doháníme Západ, podle kterého Česko v cenách potravin aktuálně prakticky dohnalo vyspělé západní země, ovšem zároveň jsme je nedohnali v platech. Takže to je ten problém. Za dva roky, to znamená za dobu Fialovy vlády, vzrostly ceny v České republice v průměru o 28,5 %, ceny potravin o 31 %. Takže to je prostě problém, jo? A dokonce mnoho cen máme samozřejmě dražších, než je vůbec průměr v Evropské unii, to je potřeba říct, přestože naše platy těch západoevropských nedosahují, nemáme platy jako v Německu nebo v Rakousku. Například i v takových základních věcech, jako jsou ceny oblečení a obuvi, jsme na 112 % úrovně EU a máme je páté nejdražší v zemích EU prosím vás. My máme páté nejdražší ceny obuvi a oblečení v EU. Vyšší ceny oblečení už mají jenom severské státy, upřesňuje další autor analýzy České spořitelny Radek Novák.

Komunikační služby. Zase s tím vůbec nic neděláte ve vládě, přitom už tohle téma jsem tady řešil, nebo z opozice jsem o něm mluvil už i v minulém volebním období i předminulém, protože jsme řešili, jak má Česká republika předražené ceny mobilních služeb, to znamená telefonních služeb, mobilní operátoři. No a stejně jste se na to také vykašlali. Cenová hladina komunikačních služeb je nad průměrem zemí EU a je na 116 %. Máme deváté nejdražší ceny za komunikační služby v Evropské unii. Takže opět jsme dražší než jinde. Vy to prostě vůbec neřešíte. Řešíte Ukrajinu a věnujete čas shánění peněz na Ukrajinu, ale problémy našich občanů jsou vám úplně ukradené.

Samozřejmě třeba v oblasti stravování v rámci zemí EU jsme měli třetí nejrychlejší nárůst. Obdobně na tom byla kategorie bydlení, voda, energie, kde došlo k nárůstu o 72 %, což je třetí místo v EU. Takže samozřejmě dochází tady k neuvěřitelnému zdražení. Dokonce u některých vybraných položek máme cenový nárůst vůbec nejvyšší v celé Evropské unii, což je například oblečení, obuv, sportovní vybavení, kino, divadla a koncerty. V první trojce v EU, co se týče růstu cen, se Česká republika umístila v cenách energií, ve farmaceutických výrobcích. Neboli léky, předražené léky jsou tady. Potom jenom dodám, že například v ojetých vozech, v hračkách a hrách a v restauracích a kavárnách. No prostě neskutečné zdražení. Hlavně mluvím o té vodě, potravinách, energii a lécích samozřejmě. To je absolutně špatně všechno.

Takže teď jsem udělal takové okénko do statistik a pojďme dál. Tady bych chtěl znovu zopakovat, protože tohleto je strašně důležité a stále od Fialovy vlády neslyším vůbec žádnou odpověď. To má na sebe asi ministr Síkela, ministr průmyslu z hnutí STAN, ale samozřejmě je to o Fialově vládě jako celku, o tom, že premiér Fiala nic pro Českou republiku a naše občany nedělá.

Tak kdy se konečně vyjádříte k tomu, že Evropská unie schválila v rámci Green Dealu, který vy podporujete – my jsme proti – ekonomicky likvidační opatření pro Českou republiku a její občany, které ještě více rapidně zdraží bydlení? Protože Evropská unie, jak víte, schválila směrnici, Rada EU schválila neboli vedení EU schválilo směrnici o povinném zateplování budov. My už jsme to říkali před 14 dny na tiskové konferenci. Tady jsem to navrhoval, že jsem se chtěl zeptat vlády, protože občané píší samozřejmě, že jsou nespokojení a jsou samozřejmě zděšení, protože to jsou neskutečné peníze. Tak jsem chtěl, abychom tady o tom diskutovali, jaké tedy bude řešení téhle věci. Protože Rada EU schválila směrnici o povinném zateplování budov, která v blízké budoucnosti zásadně a negativně ovlivní životy občanů evropských zemí. Konkrétně se jedná o takzvaný projekt zelených budov skrze směrnici EU o energetické náročnosti ve stavebnictví, která vyžaduje, aby nové soukromé budovy – tak to mluvíme i o bytových domech, o rodinných domech – měly od roku 2030 nulové emise, a veřejné budovy dokonce již od roku 2028. Od roku 2040 by se podle tohoto plánu měly úplně přestat používat kotle na fosilní paliva, přičemž už od roku 2025 bude zakázáno na tyto kotle poskytovat dotace. Takže další zdražení jak vytápění, tak to zateplení.

Ale to zateplení je opravdu problém. Já se k tomu ještě dostanu. Protože kde na to mají lidi vzít peníze a kde na to má stát vzít peníze a kde na to Evropská unie má vzít peníze? Vždyť už teď je to všechno na dluh, formou dluhopisů. Evropská unie vydává už teď

dluhopisy, obrovské dluhopisy, protože sama nemá peníze. Tak co tam děláte v té Evropské unii, když tam Fialova vláda jezdí, když tam ministři jezdí? Proč mlčíte a proč jste se nepostavili proti, když se o tom hlasovalo na radě EU? No jasně, Fialova vláda nehlasovala proti. Proti hlasovalo Maďarsko například a Itálie. A zástupce české vlády se opět nesmyslně alibisticky zdržel, což je neakceptovatelné a neomluvitelné! Vy se zdržíte u migračního paktu, zdržíte se u zásadního zdražení bydlení pro české občany. Máte vůbec nějaký názor v té Fialově vládě? To jste tak nekompetentní, že se u všeho zdržujete, u škodlivých věcí pro Českou republiku?

No tak ono to ale v podstatě trochu vykresluje ten profil premiéra Fialy. Chtělo by se mi říct, že je to takový po... Ale to slovo už nedořeknu, protože by mě tady zase napomínali. No prostě nemá koule, slovy Mirka Topolánka, předsedy ODS, abych řekl slova předchůdce premiéra Fialy. Takže to není vulgární z mé strany. To řekl sám předseda, jsou to slova premiéra za ODS, kdy označil takové lidi, že nemají koule.

Takže vy se zdržujete, místo abyste řekli ano, nebo ne. No samozřejmě ne v těchto případech. Takže Maďarsko hlasuje ne, Itálie hlasuje ne, ale vy se zase zdržíte, přestože to zásadně poškozuje české občany. Má vůbec vaše vláda nějaký názor na tyhle zásadní věci? No nemá! Přitom je to opravdu problém. Takže Fialova vláda přes předvolební sliby na půdě orgánů EU vůbec nevystupuje a nehlasuje proti nesmyslným opatřením Green Dealu, a naopak umožňuje jejich hladké přijímání a schvalování. To se týká i migračního paktu.

Jenom doplním, že před několika týdny již tuto směrnici schválil i Evropský parlament, takže definitivně vstoupí v platnost a její aplikace se stane pro členské státy povinnou. Pro Českou republiku a české občany jde doslova o katastrofální záležitost. Tři čtvrtiny rodinných domů, tedy zhruba 700 000 nemovitostí, slyšíte dobře, jsou to nemovitosti postavené v České republice před rokem 1980, nejsou dosud zatepleny, a týká se to tři čtvrtin rodinných domů v České republice, tedy zhruba 700 000 nemovitostí. A u bytových domů by bylo nutné zateplit polovinu z nich, to znamená zhruba 100 000 budov, dohromady 800 000 budov normálně. A to mluvím jenom o bytových domech a o rodinných domech, k tomu veřejné budovy. A jako mě opravdu by zajímalo, proto znovu a znovu vyzývám Fialovu vládu, aby tady ministr vystoupil, nebo premiér Fiala, a řekl, co tedy bude. Za prvé, proč jste se zdrželi a nebyli jste proti na rozdíl od Itálie a Maďarska? Proč zase poškozujete naše občany a vytahujete jim peníze z kapes a děláte jenom našim občanům problémy a děláte jim zle? A teď mě zajímá tedy, z čeho to budete platit. Z čeho to budou občané platit? Takže to bude dotace 800 000 občanů, pro 800 000 občanů v České republice bude dotační program, ovšem na dluh, protože vy jste zadlužili Českou republiku až po uši. Státní dluh je 3 biliony korun, 3,1 bilionu. A Evropská unie je také zadlužená až po uši, proto si bere dluhopisy se splatností až do roku 2058 dneska už. To znamená, na 30 let předem už si bere dluhopisy. A teď to budou další bilionové dluhopisy? Bilionové, ano. Protože Green Deal EU jako celek bude Českou republiku stát podle kvalifikovaných odhadů samotné Evropské komise – stovky miliard korun ročně má stát jenom Českou republiku právě proto, že my máme tahleta specifika, že nemáme zateplení domů, a tak dále, a tak dále. Takže to je normální kolaps ekonomický úplně. To je kolaps! Ekonomický kolaps úplně už České republiky tohleto. A samozřejmě naši občané budou mít problém. Osm set tisíc budov a k tomu veřejné budovy? Jenom abyste měli představu, kolik to stojí. Je takové zajímavé, kdo byl s námi na petičním výboru teď v úterý, tak já jsem tam dal dotaz Úřadu vlády, protože jsme se dozvěděli, že Úřad vlády nově zateplil střechu právě v souladu s parametry EU. A to nebude teď kritika. Mě zajímalo fakticky, protože Úřad vlády to zajisté dobře vysoutěžil, což bylo potvrzeno, a dával si pozor na to, aby to nebyla nějaká blamáž. Zateplení střechy Úřadu vlády stálo 12 milionů korun. Takže to je možná zajímavá informace i pro lidi z vládní koalice. Nebudu to kritizovat. Ale je to dobré měřítko na to se podívat, kolik stojí, a teď si to násobte těmi... a to je střecha tedy jenom, jo? Já si myslím, že tady to zateplení, nejsem na to odborník, ale to se může týkat i samozřejmě zdí a podobně, že jo. Nejsem stavař, ale také bydlím v rodinném domě, tak si to umím poměrně představit, co to může znamenat, zateplení v souladu, pakliže to má mít

nulové emise nebo takhle, tak to nebude jen tak. Takže teď si představte ty obrovské náklady, co to bude. Všechny veřejné budovy a 800 000 soukromých budov, bytových domů a rodinných domů.

Podle názoru SPD tato nesmyslná, nebezpečná směrnice EU povede k rapidnímu zhoršení už tak velmi špatné dostupnosti bydlení v České republice a k dalšímu významnému zdražení vlastnického i nájemního bydlení.

K dosažení cíle takzvané energické neutrality stanoví tato směrnice pro členské státy řadu závazných cílů. Patří mezi ně snížení průměrné spotřeby energie v obytných budovách, povinná renovace energeticky nejnáročnějších budov a zavedení nulové emisní normy u všech nově budovaných budov. Směrnice rovněž vyžaduje povinnou instalaci solárních panelů na nových budovách, na stávajících veřejných budovách a na budovách s nebytovými prostory. Takže z hlediska České republiky, jak jsem říkal, jde samozřejmě o doslova likvidační opatření. Ono to na první pohled může znít dobře, že jo. Prostě bude zelená zeměkoule, budeme chránit prostě přírodu, to zní dobře. Ale my žijeme v reálném světě, kde mají naši občané reálné životy s reálnými rozpočty, s nějakými penězi v kapsách, a i Česká republika a Evropská unie nemají peníze. Všechno už je na dluh. Takže tady je to B. A doufám, že tady nikdo nebude populisticky říkat, že Okamura snad nechce chránit přírodu nebo že nechce hezkou zeměkouli. O tom to není. Tady je to o tom – já se ptám, kde na to vezmete? Kde? A kdo to zaplatí v takovémto rozsahu?

Znovu zopakuji postoj SPD. My máme i v programu, prosazujeme ochranu přírody, ale tak, aby to bylo v souladu s možnostmi našich občanů a firem, nikoliv aby to zlikvidovalo naše životy. A to je problém toho Green Dealu. To je problém toho Green Dealu, že to přesáhlo někam, co je za realitou, co je za možnostmi našich občanů a firem a našeho státu a evidentně za možnostmi Evropské unie, protože všechno je to už na obrovské dluhy. Znovu zopakuju tu blamáž, to je taky opravdu ten typický příklad, možná už jsem tady dneska říkal. Dneska už jsem o tom mluvil možná někde jinde, protože jsem samozřejmě těch vystoupení měl už dneska víc. Takže Evropská unie nejdřív řekne, že je tady zákaz prodeje spalovacích motorů od roku 2035, takže všechno elektroauta. Pak se ukáže, že Evropská unie není schopna ve výrobě elektroaut konkurovat a že hlavním výrobcem se stala Čína, která to do té Evropské unie dováží a navíc si teď třeba postaví fabriku v Maďarsku, protože do České republiky žádný investor pořádný nechce. Radši si postaví továrnu na čipy Tchaj-wan v Německu, kde je dražší pracovní síla, protože paní Pekarová je možná dokonce odradila, jak si tam šla pro vyznamenání na Tchaj-wan, ale samozřejmě skutek utek. To je úplně typické pro paní Pekarovou. Jo? A stálo nás to jenom peníze zbytečné. Draze placené výlety paní Pekarové, která rekordně utrácí za zahraniční cesty v Poslanecké sněmovně. To by bylo dobré, kdyby se na to novináři podívali, už jsem na to upozorňoval. Avizovala úspory, přitom rekordně jezdí po světě a utrácí tady peníze. Jo? Žije si luxusním životem na úkor daňových poplatníků, ale výsledky práce jsou nula. Dokonce negativní! Jela na Tchaj-wan, šla si tam pro soukromé státní vyznamenání, nepřivezla nic. Vystrčil z ODS, to samé, předseda Senátu. Sliboval linky, pět linek. Pět linek nefunguje vůbec, tuším, že funguje jedna, zbytek je někde uložený. Tuhle o tom byl článek dokonce někde na iDNES. Takže prostě selhání, ale hlavně že tam dostali pro sebe soukromé vyznamenání státní.

Elektroauta. Číňani investují v Maďarsku. Největší výrobce elektroaut tam investuje, Evropská unie na to kouká. Nejdřív zavede pravidla, pak to není schopná ani vyrobit. Jo, to prostě je jako opravdu neuvěřitelný. Takže na tomhle ideologickém aktivismu Evropské unie potom vydělávají státy mimo Evropskou unii, které samozřejmě nečekají a jsou akční. Takže to je prostě opravdu současný stav. Je to smutné. A samozřejmě Fialova vládní pětikoalice na jednu stranu brojí proti Číně a bojuje za Green Deal a na druhou stranu v Číně – Čína se stala lídrem ve výrobě elektromobilů a teď je tady budou dovážet a dováží. Tak to je to prostě takový Kocourkov tady, jo, který vy děláte. To je jako s tou Ukrajinou, jak jsem tady říkal, že tady je prostě skoro 100 000 Ukrajinců v branném věku, kteří nechtějí jít bránit na Ukrajinu,

no a 650 000 v EU je jich těch, co podléhají brannému zákonu na Ukrajině. No a vy tam do toho posíláte pořád zbraně a peníze, přitom sami Ukrajinci nechtějí bojovat a vyhýbají se válce. Takže prostě pak je opravdu otázkou, a doufám, že se to třeba i v budoucnu dozvíme, co za tím je, že za tím jsou nějaké úplatky třeba od zbrojní lobby nebo podobně, protože tohle jinak nemá absolutně logiku přece, tohleto.

No a samozřejmě teď bude důležité, když se vrátím k tomu Green Dealu, aby se... Protože teď budeme mít za měsíc volby, červnové volby do Evropského parlamentu, tak půjde mimo jiné o to, aby se v něm ustavila taková poslanecká většina, která bude mít dostatečnou sílu normy tohoto typu zrušit. Hnutí SPD a naše partnerské strany z uskupení Identita a demokracie v tom v případě silné voličské podpory mohou hrát důležitou roli.

Jak jsem říkal, já jsem teď mluvil o Evropské unii, tak teď bylo nedávno, před týdnem, 1. května, výročí, byl to den, kdy bylo dvacet let od vstupu České republiky do Evropské unie. Ten vstup do Evropské unie nám přinesl likvidaci značné části politické a ekonomické suverenity. Přináší nám nyní formou migračního paktu, se kterým souhlasila Fialova vládní pětikoalice, i islamizaci, zničení průmyslu, viz Green Deal, energetiky a zemědělství. Evropská unie je výtvořem globalistů a prosazuje likvidaci suverénních národních států, tradičních křesťanských hodnot, občanských svobod a prostřednictvím svých regulací a pseudozelené ideologie i likvidaci ekonomiky. Unie otevřeně podporuje masovou imigraci a islamizaci Evropy, přesně tak, jak to podporuje i Fialova vládní pětikoalice. Evropská unie nás dovedla ke ztrátě potravinové soběstačnosti a prostřednictvím Green Dealu likviduje naši ekonomickou i naši energetickou nezávislost, likviduje náš průmysl i zbytky zemědělství. V současnosti jsou odhady, že Brusel rozhoduje o 85 % legislativy platné v národních státech. Jsou to údaje německého Ministerstva spravedlnosti i známého experta na evropskou integraci Michaela Bruttera z London School of Economics.

Proto hnutí SPD jako jediná parlamentní strana prosazuje referendum o Evropské unii, protože my chceme, aby čeští občané mohli znovu rozhodovat o své zemi a aby nám nevládl Brusel. My prosazujeme jako jediná strana v parlamentu, jak víme, tak jsme podali návrh zákona o referendu, který umožňuje, a já ten zákon podávám každé volební období a vy nám ho tady blokujete, my chceme zákon o referendu včetně možnosti, aby občané mohli vyvolat referendum o mezinárodních smlouvách. To znamená, pakliže občané budou chtít, aby mohli vyvolat referendum o členství či vystoupení z Evropské unie, stejně tak o NATO. Já neskrývám, že se mi líbí rakouský model, model neutrality, Rakousko není v NATO, protože prostě je to krásná bezpečná země, kde prostě vychází se všemi zeměmi, snaží se vycházet se všemi, s kterými to jde, samozřejmě. Politické vedení Rakouska netahá občany do války, jako to dělá Fialova vládní pětikoalice, že nás tahají do války. Taháte nás prostě do války a eskalujete ten konflikt zbytečně úplně už. Přitom, znovu říkám, 650 000 Ukrajinců v branném věku už nechce bojovat, Ukrajina jasně řekla letos, že potřebuje 200 000 vojáků, jinak to nemá smysl, jinak armáda už nemůže fungovat, 100 000 ihned a 100 000 do konce roku, říkali. Ti vojáci tady jsou k dispozici, ti muži podléhající branné povinnosti. Ale oni už nechtějí bojovat za Ukrajinu. Takže to nemá smysl. Nemá smysl krvácet za někoho, kdo sám nechce bojovat. Jo? Takže to nemá smysl, kromě toho, že někoho zajímají zbrojní zakázky a něco z nich má. To je evidentní. To nemá smysl.

Mimochodem, ať si o tom myslíme, co chceme, to nebudu komentovat, ale teď jsem viděl video, protože já takhle si sleduju po nocích, mám ve zvyku tak dvě hodiny číst, chodím spát někdy ve tři, a díval jsem se na video, normálně je to na YouTube, všichni si to můžete dohledat, teď měl setkání ruský ministr obrany Šojgu s čínským ministrem obrany. Čína versus Rusko. Samozřejmě jsem se rád podíval, protože to je samozřejmě pozoruhodné mít informace i tohohle typu, co se kde říká, veřejně to tam bylo, veřejně tam spolu, to byla ta úvodní část toho jednání, kde se mluví i před novináři, na každé straně deset lidí. Přímě tam říká Šojgu, a můžeme si o tom myslet, co chceme, teď to nebudu komentovat, že Rusko nemá žádný zájem vojensky postupovat mimo ta území, kde žijí ti etničtí Rusové v rámci té

Ukrajiny. A bylo to řečeno před čínským ministrem obrany jako veřejně. Já to tady nebudu nijak komentovat, jenom to říkám, co je veřejně řečeno. Teď aktuálně, je to dva dny zpátky? Kdy jsem se na to díval? Dneska v noci to nebylo, tak to bylo asi včera v noci. Takže jenom říkám, nikoho nehájím, nikoho neobhajuju, jen říkám, jestli to všichni sledujeme, tyhle veřejné sliby, tuhle veřejnou diskusi. Na druhou stranu vidíme i sliby různé na obou stranách, které byly a vzájemně tam nedochází k dodržování, takže to uvidíme. Jenom poukazuju na to, co jsem teď aktuálně viděl.

My jako SPD prosazujeme úzkou spolupráci suverénních a svobodných evropských států. Na to, abychom spolu mohli spolupracovat, obchodovat, a na to, abychom mohli cestovat po Evropě a studovat v evropských zemích, nepotřebujeme jednotný evropský superstát. Na to nám stačí organizace suverénních států například po vzoru Evropského sdružení volného obchodu, EFTA.

Mimochodem, co se týče toho Schengenu, ano, teď jsem byl také tázan v médiích, jestli hnutí SPD je pro vystoupení ze Schengenu nebo co tedy s Schengenem dál. Tak Schengen nefunguje. Vždyť to vidíme. Schengen nefunguje a podle mě takový Schengen nemá vůbec smysl, řeknu vám to na rovinu, protože už i státy Schengenu si chrání vnitřní hranice. Viděli jsme, že si chrání hranice Německo – Rakousko, Německo – Itálie, Slovensko – Maďarsko. Prostě ochrana vnější hranice nefunguje. Ostatně už jsem to tady sděloval, že nás má navštívit a vystoupit na našem mítinku, doufám, že se nám to podaří, že na poslední chvíli se to nezmění, já neumím francouzsky, ale je to pan Fabrice Leggeri, který sedm let byl šéfem Frontexu, 2015 až 2022. To je právě ten, kterému eurokomisařka Ylva Johanssonová říkala, že nemá odrazovat migranty, nemá vracet migranty, naopak je má přijímat a přivážet do Evropy, takže on to pak po sedmi letech položil. Takže to svědectví tady určitě podá a my se na to budeme ptát. Takže takovýhle Schengen... volný pohyb osob můžeme mít logicky i bez takového Schengenu. Bezvízový styk máme samozřejmě, hranice jak cedník, nelegální migranti tady procházejí, úplně mají volnou ruku, i ze Slovenska. Ostatně když se zeptáte lidí na jižní Moravě, tak prostě ty pravidelné záchyty jsou tady po dálnicích všechno. Takže není zájem chránit tu vnější schengenskou hranici. Zájem je dělat přesný opak. To znamená, za této situace podle našeho názoru je potřeba, abychom si chránili své vlastní hranice. A to strašení frontami na hranicích, to vždycky tady někdo z vládní koalice říká, fronty na hranicích. Jaké fronty na hranicích? No tak já bych si klidně postál. A naši voliči, my už jsme to s nimi komunikovali, jako pár minut na hranicích místo toho, abych věděl, že máme bezpečnou Českou republiku, to já bych si raději pár minut na hranici byl a ukázal tam občanku a jel dál. Ale hlavně to slouží od toho, aby nám sem nepronikali nějakí afričtí a islámští migranti nelegální a nepáchali tady nepolehu nebo kriminalitu.

Takže o tom to je. Není to o žádném uzavírání hranic. My nechceme uzavírat české hranice. My chceme, abychom věděli, kdo se pohybuje na území České republiky, a aby tady bylo pro české občany bezpečno. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí paní místopředsedkyně Dostálová. Paní místopředsedkyně, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se nejprve v úvodu chci omluvit ctěné Poslanecké sněmovně, protože vím, že dneska máme na pořadu korespondenční volbu. Nicméně si myslím, že máme daleko závažnější témata, a já jsem moc ráda, že do lavice usedl i pan ministr financí, protože on vlastně bude mít v ruce tu poslední možnost, jak zvrátit neblahou situaci kolem migračního paktu, protože

pravděpodobně to definitivní schválení se odehraje příští týden na Ecofinu, kam za Českou republiku pojede pan ministr financí.

Včera byl státní svátek, dozvěděli jsme se, že zasedl Coreper neboli velvyslanci, kteří připravují vlastně takové podhoubí pro zasedání Rady, která by se měla se migračním paktem zabývat. Česká republika se zdržela na tomto jednání, proti bylo Maďarsko a Polsko. Slovensko v některých nařízeních bylo proti, někde se zdrželo. To znamená V4 jako komplet má velmi negativní postoj k migračnímu paktu jako takovému.

Korespondenční volba je určitě důležité téma, na druhou stranu migrační pakt skutečně má potenciál ohrozit bezpečnost České republiky, naši kulturu a naše hodnoty. Celý migrační pakt, a já jsem ráda, že se v tomto tématu shodují například i se zástupci koalice, je od samého začátku špatně. Ten migrační pakt řeší až následky, to znamená, řeší „jsem migrant na pláži, Evropo, postarej se o mě“, místo toho, aby řešil ty nejdůležitější věci, které by předcházely tomu, aby se uprchlíci odebírali do zemí Evropské unie.

Migrační pakt vůbec neobsahuje ta nejdůležitější témata, jako je ochrana vnějších hranic, boj s pašeráky, efektivní návratovou politiku nebo spolupráce s třetími zeměmi. Bohužel, a opravdu tady potřebuju zdůraznit to slovo bohužel, celý tento paskvil, který je nyní na světě a který pravděpodobně tedy opravdu bude definitivně schválen příští týden na jednání Ecofinu připravila česká vláda za českého předsednictví, což koneckonců potvrdila i paní komisařka Johansson. Žádná explicitní výjimka pro Českou republiku v migračním paktu neexistuje a nikdy neexistovala. Já myslím, že tady pan ministr Rakušan nejenom že podvedl Českou republiku, ale podvedl i svou vlastní vládu, protože to, co v migračním paktu je, je v podstatě jenom pro všechny členské země, které se dostanou pod nějakou migrační vlnu, že mohou o toto požádat. Česká republika se ohání slovy pana ministra Rakušana, že tady máme mnoho Ukrajinců, kteří vlastně... a budeme moci požádat o tu výjimku na základě dočasné ochrany.

Znovu, prosím, znovu tu zopakuji: Ukrajincům končí dočasná ochrana. 31. 3. 2025. I kdyby to vláda prodloužila o rok, tak to bude rok 2026, a celý migrační pakt začne platit od schválení, tedy pokud to schválí rada Ecofin, za dva roky. To znamená, to referenční období bude rok 2026 a první migrační zpráva bude k 15. říjnu 2027. Takže s nejvyšší pravděpodobností se na nás nikdy tato výjimka vztahovat nebude a Česká republika se dostane pouze do té situace, tak jak o tom hovoří migrační pakt, to znamená povinná solidarita, minimálně 30 000 uprchlíků v rámci přerozdělení, nebo se vyplatit 20 000 eur za jednoho.

Ještě bych ráda zmínila, že jsme slyšeli i tady na půdě Poslanecké sněmovny od pana ministra Rakušana, že přece je tam ještě ta třetí možnost, že můžeme poslat tu technickou pomoc těm členským zemím. Tak prosím vás, to se nazývá takzvané alternativní solidární opatření a je to o tom, že je to pouze na vyžádání členského státu. Pokud členský stát, který je pod migrační vlnou, řekne, že o nic takového nemá zájem, tak nám nezbývá nic jiného než buď přijmout, anebo se vyplatit. Takže já se k tomu ještě potom vrátím, protože už mě opravdu nebaví ten věčný ping-pong mezi námi, takže si tady budeme citovat přímo z migračního paktu, abyste přesně slyšeli ty věty, jak je to tam napsáno.

Co je dále zarážející, je, že v tom samém migračním paktu je napsáno, že Komise může určit vyšší počet. Vyšší počet. To znamená, těch 30 000 uprchlíků a 20 000 za jednoho je pouze minimální hranice minimální částky. Rada to může schválit kvalifikovanou většinou, to znamená, že je jasné, že malé státy budou přehlasovány. Zároveň je v migračním paktu klíč, který vlastně udává, kolik, jakými procenty se ty členské země budou na té povinné solidaritě podílet. Je to na základě počtu obyvatel a výkonnosti ekonomiky, to znamená, pokud bych to počítala k dnešnímu dni, tak to je někde zhruba kolem 3 %, ale předpokládám, že snad se konečně začne české ekonomice trochu dařit, to znamená, v tom roce 2027 to také klidně může být 4–5 %.

Já bych se moc ráda vyjádřila k některým věcem, které jsem zaznamenala i v médiích, a jsem moc ráda, že i česká média se k tomuto tématu vyjadřují. Například Novinky uvádějí, že nařízení o řízení o azylu a migrace uvádí, že Evropská komise každý rok navrhne počet přerozdělovaných migrantů a částku, která má být ve společném fondu. Jako výchozí bod je uvedeno 30 000 osob na přerozdělení a 600 milionů eur ve fondu. Z toho vyplývá, že za jednoho nepřijatého migrantů a zaplatí země 20 000 eur, tedy půl milionu korun. Na Českou republiku připadají i podle slov pana ministra Rakušana zhruba 3 % celkové zátěže podle uvedených hodnot. To znamená, pokud se budeme bavit pouze o tom minimální množství, tak se bavíme, a znovu říkám, minimální množství, tak se bavíme o 900 migrantech za zhruba 500 milionů korun. Ovšem na rovinu tady přiznávají i vlastně novináři, že Komise může určit vyšší počet relokací nebo vyšší finanční příspěvky, než je stanoveno.

Návrh Komise pak zamíří do Rady Evropské unie, kde sedí ministři členských států, ti mohou návrh dále měnit. Členské státy zde nemohou použít právo veta, hlasuje se kvalifikovanou většinou. Státy tak mohou být prakticky přehlasované, vysvětlil Michal Tomášek, odborník na evropské právo z Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Stačí, když se pro návrh vysloví 55 % členských států, které tvoří 65 % obyvatel. Pokud se tato většina rozhodne navýšit počet přerozdělovaných migrantů nebo finanční příspěvek, menšina nic nezmůže.

Tak a teď si podívejme na aktuální čísla. Tak například podle statistiky Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky přišlo vloni pouze přes Středozemní moře 270 000 lidí. To znamená, pokud bychom na to aplikovali ten distribuční klíč a Česká republika by nechtěla tyto migranty přijímat, tak jsme na částce 4 miliardy korun. Pokud bychom ale už aplikovali číslo, které například bylo v roce 2015, anebo celé číslo uprchlíků z loňského roku, což je 1,2 milionu lidí, a na to jsme aplikovali ta 3–4 %, tak už se tady bavíme o 10 000 lidech na přerozdělení, anebo vyplacení v řádech desítek miliard korun.

A teď se ptám, a ptám se velmi vážně vlády České republiky, jak to budeme platit? Protože zároveň, když se budeme bavit o tom roku 2027, kdy bychom se začali poprvé vyplácet, tak chceme splácet jádro, splácet F pětaticítky, teď do toho přistála nová směrnice na snížení energetické účinnosti budov, kde podle CNN Prima News bude částka zhruba 500 miliard korun na deset let, a do toho se budeme vyplácet z těch uprchlíků. Já jsem nikdy nechápala některé kroky české vlády. Vždycky jsem si říkala, jak to prostě ta vláda jako myslí? Prostě zdaňuje lidi, nemyslí na důchodce, nemyslí na naše rodiny. Ale já už tomu teď začínám rozumět. To je prostě systém po nás potopa, protože oni sami si nepřejí vyhrát ty volby parlamentní, protože nejsou vůbec připraveni na to, všechny ty závazky, ke kterým se nás tady zavazují do naší budoucnosti, vůbec realizovat.

A podívejme se na další článek. Ministr Dvořák se v migračním paktu plete. Rozebrali jsme jeho výroky, říkájí Novinky.cz. A musím říci, že to je velmi zajímavý článek. Chtěla bych za něj i poděkovat, protože tady konstatují, že pan ministr Dvořák je ministrem pro evropské záležitosti. O klíčovém evropském dokumentu, migračním paktu, se však vyjadřuje zavádějícím způsobem. Ministr Dvořák ze STANu hovoří o výjimce pro Česko, která ovšem v nařízení není. Povinnou solidaritu v paktu nevidí, přitom se v nařízení mluví o povinném spravedlivém podílu. Podívali jsme se tedy na jeho výroky, tak si ty výroky připomeňme, ať víme konečně, kde je ta pravda.

První výrok pana ministra Dvořáka. V migračním paktu nejsou kvóty, není tam povinná solidarita. Ti, kdo to napadají, buď neumí anglicky, nebo prostě lžou. A Novinky řekly, že pan ministr Dvořák z hnutí STAN mluví nepravdu. Jak bychom my hezky česky normálně řekli, pan ministr lže. Tak a teď se podívejme na to, co je slovo kvóta. Kdyby byla milá ctěná Sněmovna, nebo samozřejmě i naši posluchači a diváci si nyní zadali do Wikipedie, co znamená slovo kvóta, pokud se to někomu nechce hledat, tak já mu to řeknu. Slovo kvóta znamená stanovený počet nebo poměr. Tak a teď prosím, kdybychom si všichni nalistovali v migračním paktu čl. 12 – budu citovat přímo z migračního paktu. V návrhu Komise

uvedeném v odst. 1 se stanoví celkový roční počet požadovaných relokací a celková roční výše finančních příspěvků do ročního rezervoáru solidarity na úrovni Unie, které budou dosahovat alespoň 30 000 relokací nebo 600 milionů eur.

Takže prosím, přestaňte si tady hrát se slovíčky. Migrační pakt jednoznačně má v sobě skryté kvóty neboli stanovený počet, který ve Wikipedii jednoznačně se určuje jako kvóta. Novinky tedy napsaly k tomuto: Kvóty, pokud se jimi rozumí povinné přijímání migrantů, v textu nejsou, ale s povinnou solidaritou migrační pakt počítá. Zmiňuje ji postoj Evropského parlamentu k nařízení o řízení azylu a migrace. V bodě 40 se doslova píše: Nový povinný mechanismus solidarity by proto měl umožnit posílení připravenosti členských států na řízení migrace, řešení situace, kdy členské státy čelí migračnímu tlaku, a usnadnění pravidelné solidární podpory mezi členskými státy. Povinnost je zmíněna i v textu samotného nařízení, konkrétně v bodě 57 odst. 3, které hovoří o zasedání fóra členských států. Konkrétně se uvádí: Během tohoto zasedání členské státy rovněž přislíbí své příspěvky do ročního rezervoáru solidarity v souladu s odst. 4 tohoto článku a povinným spravedlivým podílem vypočteným podle klíče stanoveného v čl. 66.

A dostáváme se dál. Takzvané vyjádření pana ministra Dvořáka o výjimce pro Česko. Pan Dvořák řekl: Dozvídáme se, že pan vicepremiér Lhal, když tvrdil, že tam nejsou kvóty, a když je tato lež o lži vyvrácená, dozvíme se, že pan vicepremiér a pan premiér Lhali, když tvrdili, že tam je výjimka – a ona tam skutečně je. V Poslanecké sněmovně dne 18. 4. 2024. A jak to vyhodnotily Novinky.cz? Nepravda. Neboli pan ministr Dvořák Lhal. Ve skutečnosti žádná výjimka v nařízení o řízení azylu a migrace není. Není pravda, že by se česká (Česka) povinná solidarita automaticky netýkala kvůli tomu, že přijalo statisíce uprchlíků z Ukrajiny. Ve skutečnosti se jedná o mechanismus, na základě kterého je možné požádat o vyjmutí z povinné solidarity, ale bude vždy záležet na konkrétním posouzení žádosti. Zda výjimka bude uznána na návrh komise, bude rozhodovat Rada ministrů, tedy zástupci členských států, a to kvalifikovanou většinou – čl. 11 odst. 4. Tento fakt koneckonců potvrdilo i samotné Ministerstvo vnitra, že skutečně nejde o žádný automat.

Další usvědčení z nepravdy vyjádření pana ministra Dvořáka: Strašně se mi líbí, jak kdekdo vykládá pakt, který má 350 stránek a ještě nemá českou verzi, ale všichni už vědí, co tam je a co to způsobí. Z pořadu Terezie Tománkové na CNN Prima News 21. dubna letošního roku. Novinky.cz konstatují: Nepravda neboli lež. Pakt je ve skutečnosti tvořen deseti různými legislativními úpravami. Jen nařízení o řízení azylu a migrace má přes 300 stran, ostatní dokumenty tvoří další stovky stránek. Jejich český překlad je volně k dispozici na stránkách Evropského parlamentu a byl k dispozici už v době ministrova výroku.

No a poslední, který tady asi zmíním v kontextu článku Novinky.cz, o postoji Babišovy vlády. To opravdu stojí za to. Takže pan ministr Dvořák v Poslanecké sněmovně 18. dubna 2024 říká: Dovolte mi nejprve citaci: Vláda bude navrhovat jiný systém, podtrhuji jiný systém řešení vyvolané migrace, pokračuji, které je v souladu s mezinárodními konvencemi a respektuje, opět podtrhuji, princip solidarity mezi státy Evropské unie. Prosím pěkně, to je programové prohlášení vlády Andreje Babiše z roku 2017. A jaké je konstatován serveru Novinky.cz? Že to je nepravda, že je to zavádějící. Skutečná pasáž je ve skutečnosti delší a obsahuje kromě jiného také odkaz na spolupráci zemí Vě čtyřky a výběr uprchlíků mimo hranice Evropské unie. Konkrétní pasáž zní: Česká republika se aktivně zapojí do zásadních politických jednání v rámci Evropské unie a spolu se zeměmi V4 a jinými evropskými spojenci bude navrhovat jiný systém řešení vyvolané migrace založený na bázi zajištění bezpečnosti vnějších hranic, práva selekce a výběru uprchlíků na území před vnějšími hranicemi Evropské unie, a to jako efektivní evropské řešení, které je v souladu s mezinárodními konvencemi a respektuje princip solidarity mezi státy EU. Tak. Tolik v podstatě konstatování k tomu článku.

Já možná bych se ještě velmi ráda vyjádřila k některým věcem, které jsou také obsaženy v tom migračním paktu. První, na co bych ráda upozornila, je skutečně ta nebezpečnost celého

migračního paktu v kontextu toho, co tam je napsáno. Protože v migračním paktu se hovoří o tom, že jakmile ten uprchlík vstoupí na půdu Evropské unie, tak jsou mu samozřejmě zaručena práva. Jsou mu zaručena práva. A když se podíváte na čl. 19 odst. 1 a odst. 3, tak jenom si odcitujeme tyto dva odstavce, ať se tady nezdržujeme dlouho. Odstavec 1: Právo na bezplatné poskytování právních informací ve věcech týkajících se uplatňování kritérií stanovených v kapitole dvě nebo ustanovení uvedených v kapitole tři této části ve všech fázích řízení o určení příslušného členského státu podle čl. 21. Článek (?) 3: V případě odvolání nebo přezkumu právo na bezplatnou právní pomoc na základě žádosti, pokud si dotčená osoba nemůže dovolit uhradit náklady.

No a pak by mě velmi zajímalo, jak by mně pan ministr Rakušan vysvětlil čl. 63 odst. 3. Já musím říci, že my jsme se snažili mimořádnou schůzí, zařazením bodu tyto věci projednat, abychom měli relevantní postoj České republiky k migračnímu paktu. Pětikoalice nám to vždycky zamítla. Jenom abyste věděli, co to je, ten čl. 63 odst. 3. Tam jde o to, že pokud ty relokace nebo finanční podpora nedosáhnou třeba 60 % referenční hodnoty použité pro výpočet povinného spravedlivého podílu na relokaci v rámci toho rezervoáru solidarity, budou muset ty státy převzít příslušnost u žádostí o mezinárodní ochranu. A já se ptám: Co to bude tedy v kontextu toho znamenat? Protože tento článek (?) 3, to znamená čl. 63 odst. 3, se odkazuje na čl. 13 odst. 4. A čl. 13 odst. 4 říká: Pokud se Rada z podnětu členského státu nebo na výzvu Komise domnívá, že solidární příspěvky do ročního rezervoáru solidarity jsou ve vztahu ke zjištěným potřebám nedostatečné, včetně případů, kdy bylo schváleno významné snížení příspěvků v souladu s články 61, 62, Rada prostou většinou znovu svolá fórum na vysoké úrovni, aby požádalo členské státy o poskytnutí dodatečných solidárních příspěvků.

Každé jednání o příslibech příspěvku se řídí postupem stanoveným v čl. 57 odst. 1. A když se podíváme na čl. 57 odst. 1, a to je, na co upozorňuju, že ten migrační pakt se musí číst v těch souvislostech, s těmi odkazy, aby se nevytrhávaly věci z kontextu. Článek 57 odst. 1: Rada každoročně před koncem každého kalendářního roku prováděcí (provádějící?) akt za účelem vytvoření ročního rezervoáru solidarity včetně referenčního počtu požadovaných relokací a finančních příspěvků pro roční rezervoár solidarity může kvalifikovanou většinou návrh Komise uvedený v čl. 12 změnit. Tak. A to jsou samozřejmě věci, které nás nemohou nechat úplně klidnými, protože to, co se na nás valí v podobě migračního paktu, koneckonců můžeme dnes a denně sledovat pomocí zahraničních médií. A asi nikdo z nás by se nechtěl dočkat těch neblahých věcí, které bohužel vlastně zažívají naši sousedé, ať už jsou to no-go zóny, nebo samozřejmě zvýšená kriminalita.

Já bych chtěla tedy znovu požádat, ještě je prostě čas, pana ministra financí Stanjuru, který bude za Českou republiku reprezentovat Českou republiku na radě Ecofin, aby se ještě pokusil sehnat blokační menšinu a zarazil naplňování migračního paktu. Sama ale nevěřím tomu, že se tomu tak stane, a pak už nám opravdu zbývají jenom evropské volby a zvolit natolik rozumné zástupce, kteří se pokusí zvrátit tyto věci. A mohou je zvrátit pouze vyražením klínu klínem, to znamená, rychle připravit legislativu, která by právě řešila ty příčiny – efektivní ochranu vnějších hranic, návratovou politiku, boj s pašeráky a spolupráce s třetími zeměmi, aby ta hrůza, kterou schválil pan ministr vnitra a česká vláda, v podstatě nikdy nebyla naplňována. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a vnímám s přednostním právem pana předsedu Marka Bendu. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, nemám rád, když se z Poslanecké sněmovny stává maraton dobíhání, protože si myslím, že jsme před hlasováním

o schůzi, tak bych poprosil o přestávku čtyři minuty na poradu poslaneckého klubu ODS, abychom se sem důstojně dostavili.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přerušuji tedy jednání do 17.26... (Hlásí se poslankyně Pastuchová.) To je bezprostřední využití? Chcete ještě navázat, paní poslankyně, jako zastupující paní předsedkyně? Chcete přidat pauzu, kterou bych jinak musela vyhlásit bezprostředně? (Ano.) Prosím, to tady bývá zvykem. Prosím, paní poslankyně Pastuchová zastupuje paní předsedkyni Schillerovou. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěla na poradu poslaneckého klubu vzít pauzu 15 minut.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Čímž tedy, pokud s tím souhlasíte, to nepřipojím za, ale předpokládám, že to tedy má být do – 17.23 plus 15 – 17.38. Je to tak? (Ano.) Prosím. Jsem ráda, že jsme se dohodli. Vyhláшуji tedy pauzu jednání do 17.38.

(Jednání přerušeno v 17.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.38 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené dámy, vážení pánové, uplynul čas vyměřený na pauzu. Ano, vnímám žádosti o odhlášení, všechny jsem tedy odhlásila. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a protože už nemáme nikoho přihlášeného, tak přivolám kolegyně, kolegy z předsálí, protože máme hlasovat o celém návrhu pořadu 102. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen.

A ještě konstatuji, že je upřesněna omluva pana ministra Beka, který se omlouvá dnes od 16 hodin do konce jednacího dne a dnes do 14 hodin, a to z pracovních důvodů. A dále pan poslanec Kubík ruší omluvu. Ještě k omlouvám, pan poslanec Jan Hofmann se omlouvá z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vít Kaňkovský od 11 do 15 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Hubert Lang bere zpět svou omluvu z osobních důvodů, paní poslankyně Ivana Mádlová se omlouvá od 17 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Vojtěch Munzar od 18 hodin z důvodu zahraniční cesty a pan poslanec Miloš Nový bere zpět svou omluvu do 12 hodin z pracovních důvodů. Ještě pan ministr Michal Šalomoun se omlouvá od 19 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Vlastimil Válek od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů. To by byly vypořádány všechny došlé omluvy.

Nyní tedy budeme hlasovat, jak už jsem avizovala, o celém návrhu pořadu 102. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 4 bylo přihlášeno 153 hlasujících, pro 85, proti 68. Čili konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Nyní přistoupíme k jedinému bodu našeho pořadu a tím je

1.

**Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky,
Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy,
Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix,
Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na vydání zákona,
kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony
/sněmovní tisk 596/ – druhé čtení**

Poprosím, aby k předloženému návrhu vystoupil za navrhovatele pan poslanec a předseda klubu hnutí STAN Josef Cogan. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se vrátil k tomu, co je podstatou dnešní mimořádné schůze, a to je návrh zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony, sněmovní tisk 596, návrh zavádějící korespondenční hlasování. Návrh zavádí korespondenční hlasování pro volby do Poslanecké sněmovny, Evropského parlamentu a pro volbu prezidenta republiky. Návrh vychází z programového prohlášení vlády a předložený návrh konečně naplňuje i nesplněné závazky předchozích vlád. Návrh má hlavně usnadnit dostupnost výkonu volebního práva českým občanům žijícím v zahraničí. Ostatně také korespondenční hlasování umožňuje už nyní většina států EU, přičemž volební právo patří mezi základní občanské právo a teď tímto zákonem by mělo dojít k tomuto naplnění i pro naše kolegy, občany, kteří jsou v zahraničí.

Návrh byl připraven s odbornou podporou Ministerstva vnitra a Ministerstva zahraničních věcí a za předkladatele bych chtěl říct i poděkovat kolegům z opozice, že jsme mezi prvním a druhým čtením provedli několik jednání, kdy jsme se sešli nad tímto návrhem, a byť v těch základních postojích jsme zůstali odlišní, tak jsme se snažili na těch společných jednáních najít a vyztuzit vlastně tu úpravu, která byla předložena, o případně další instituty, které by ještě dále – jak bych to řekl? – podržely tu volbu jako celek a volby obecně.

Musím říct, že jsme došli k závěrům, které vlastně mají svůj odraz i v konečném rozhodnutí ústavně-právního výboru, který ve věci zasedal a který schválil část těch pozměňovacích návrhů, které byly předloženy do té doby. Jedná se vlastně o pět koaličních návrhů a jeden společný pozměňovací návrh, ten se týkal trestního zákoníku. Já bych jenom shrnul pro kolegy právě to, co vzešlo z těchto jednání, a tyto návrhy i jako za navrhovatele bych rád podpořil.

Takže tím prvním pozměňovacím návrhem byl určitý návrh, který měl taky komplexnější rozměr. Upravoval několik věcí. Jedním z návrhů bylo, že se navrhuje nahrazení pojmu bydliště pojmem místa adresy, kde volič pobývá. To vymezení bydliště v rámci občanského zákoníku je pro řadu voličů v zahraničí nepřesné. Je to například pro studenty na zahraničním pobytu. Pro ty by byl pojem bydliště takový, který by nešel úplně přesně aplikovat, jelikož se předpokládá časové omezení pobytu, nikoliv trvalé. Přesto zastupitelský úřad i tyto studenty do zvláštních seznamů zapisuje. V praxi se tedy nic moc nezmění, ale pojem se zpřesní a více odpovídá právě výkladové praxi. Je to tedy v této části zejména terminologická úprava.

Druhým významným bodem tohoto pozměňovacího návrhu byla úprava, která odstraňuje potřebu dokládání údajů o bydlišti voliče originálem nebo veřejnou kopií, ale písemnosti zašle právě zastupitelský úřad voliči pouze na adresu, která se nachází ve státě, jehož území spadá do působnosti tohoto zastupitelského úřadu. Původně se ta adresa doručení

neomezovala a bylo možné zasílat i do České republiky, to se vlastně v tomto návrhu ruší a bude možné zaslat ty písemnosti pouze na adresu v tom obvodu zastupitelského úřadu. Tím se významně zvyšuje komfort při podání žádosti. Ověření, že žadatel má právo volit korespondenčně, se důkladněji provádí už při zápisu do zvláštního voličského seznamu. Omezením zasílání volební dokumentace jen do obvodu příslušného zastupitelského úřadu předcházíme případné snaze žádat a následně hlasovat korespondenčně z území České republiky.

Dalším z významných bodů bylo, že se doplňuje rozšíření možnosti požádat o korespondenční volbu i pro volby v roce 2025 přes Portál občana. To by mělo určitě zvýšit komfort při podání žádosti. Návrh také odstranil ustanovení, které znemožňovalo v té chvíli před tím prezenční převolení na zastupitelském úřadu. Možnost odhlasovat prezenčně je takovou jasnou pojistkou pro případ, že by nebyly voliči doručeny písemnosti, anebo by byli (voliči?) vystaveni nějakému tlaku, tak v tom případě voliči mohou dorazit na zastupitelský úřad a vlastně volit prezenčně. Tím samozřejmě by potom ten lístek, který byl zaslán, byl vyrazen.

Co se týče dalšího pozměňovacího návrhu, tak na jeho základě volič může k převzetí písemnosti zplnomocnit jinou osobu a jeden zmocněnec může u jednoho zastupitelského úřadu převzít toliko sedm písemností. Tento počet byl stanoven na základě určité dohody mezi koalicí a opozicí, kdy původně se s tímto limitem nepočítalo, ale při tom jednání jsme došli k určité limitaci s tím, že se jedná o takovou řekneme větší rodinu.

Co se týče dalšího návrhu, který byl takto projednán, je forma prováděcího předpisu, jež stanovuje územní obvody zastupitelských úřadů, v nichž mohou voliči využít korespondenční volbu, a ta se v tom základu mění z vyhlášky Ministerstva zahraničních věcí na nařízení vlády. Je to řekneme posun o jednu třídu výš, to znamená, že úprava také zároveň zpřesňuje demonstrativní výčet podmínek, kdy nelze korespondenční volbu využít. Je to zejména válečný konflikt, občanská válka, přírodní katastrofy. Nařízení vlády v tomto případě považujeme společně za vhodnější formu než vyhlášku Ministerstva zahraničních věcí vzhledem k tomu, že vláda je kolektivní exekutivní orgán a omezení možnosti volit korespondenčně by mělo podléhat rozhodnutí celé vlády. Tím se řekneme tento právní předpis o něco posílí.

Další z těch návrhů, který byl projednán na společné schůzce koalice a opozice, je rozdělení světa. Původní návrh byl na dvě části. Nyní se navrhuje rozdělit svět na čtyři části. Je to ve smyslu západní Evropa, východní Evropa, Amerika a zbytek světa. Přičemž výsledky by se přidělily do (losu?) do čtyř největších volebních krajů, což je hlavní město Praha, Středočeský, Jihomoravský a Moravskoslezský. Původně, jak jsem říkal, byl řešen model dvou, kdy se měly vlastně losem určit z těch čtyř největších krajů pouze pro dva. Nyní jsme došli k závěru, že dojde k tomu rozložení na ty čtyři největší kraje s tím, že tato úprava by měla zajistit ještě rovnoměrnější rozprostření hlasů ze zahraničí. Tím se zamezí koncentraci hlasů do dvou krajů, kde by mohly neúměrně navyšovat počty mandátů.

Samozřejmě už jenom to, že co jsme udělali ve správě, že jsme to posunuli na ty dva největší kraje, kde už to nemá vlastně v podstatě takový vliv. Je potřeba si uvědomit, že velké kraje mají přes dvacet mandátů, což už znamená, že to, že se tam přisadí jeden mandát navíc, nezpůsobuje nějaké řekneme problémy rovnoměrnosti, jako by to bylo dříve, to byl pouze jeden vylosovaný kraj v celé České republice, ke kterému se přičítaly ty hlasy. Takže to je další úprava, ke které jsme došli společným jednáním.

Další z návrhů, který byl na těchto jednáních a potom byl projednán a schválen ústavně-právním výborem, je, že volební strany by měly možnost delegovat své zástupce do zvláštní okrskové volební komise při zastupitelském úřadu. Doposud tato praxe nebyla možná a kandidující subjekty mohly delegovat své zástupce pouze do okrskových volebních komisí na území České republiky. Zavedení korespondenční volby vlastně rozšíří úkoly pro zvláštní

okreskové volební komise, což pochopitelně zvýší i zájem kandidujících subjektů, aby měly možnost prostřednictvím svých delegovaných zástupců se na činnosti podílet. Je to určitě významný prvek kontroly. A my se domníváme společně, že samozřejmě tento prvek toho zástupce ve zvláštní okreskové volební komisi za jednotlivé strany zas zvýší jednoznačně důvěryhodnost voleb jako celku.

Poslední úpravou, která byla i na ÚPV braná jako společná, tak je to úprava týkající se pozměňovacího návrhu trestního zákoníku. Tento návrh upravuje skutkovou podstatu trestného činu maření přípravy a průběhu voleb. Navrhuje kriminalizovat i další případy, v nichž dochází ke znemožnění nebo omezení svobodného výkonu volebního nebo hlasovacího práva. Jsou to například způsoby způsobení vážné újmy na dobré pověsti a především se výslovně také zmiňuje, že doposud vlastně v trestním zákoníku nebyly uvedeny volby do Evropského parlamentu a volby prezidenta. Tato novela toto napravuje a zařazuje do toho jak ty volby do Evropského parlamentu, tak volby prezidenta. Současná úprava nezmiňuje právě tyto volby a návrh tuto otázku zpřesňuje, což by mělo být taky celkově určitě pozitivní v tom smyslu, že tady bude i ta druhá strana restriktivní. Pokud by někdo chtěl porušovat volební právo, chtěl by narušovat demokratické volby, tak bude větší možnost i proti němu represivně zasáhnout.

Tak to je asi shrnutí dosavadního průběhu. A samozřejmě za navrhovatele budu očekávat další návrhy v našem jednání a posun na základě druhého čtení potom ke třetímu čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu poslanci, že návrh uvedl za navrhovatele. My jsme ho v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu a dále byl tisk přikázán zahraničnímu výboru. Iniciativně pak tento tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení těchto výborů byla doručena jako sněmovní tisky 596/2 až 596/8.

Nyní požádám, aby se slova ujal pan zpravodaj ústavně-právního výboru, pan poslanec Radek Vondráček, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Co se týče korespondenční volby, mám samozřejmě na srdci mnohé, ale přihlásím se řádně do rozpravy, nebudu využívat postavení zpravodaje a disciplinovaně se soustředím na to, o čem jednal ústavně-právní výbor.

Ústavně-právní výbor jako výbor garanční rozhodl na své 35. schůzi 24. dubna 2024 poté, co ten tisk a jeho projednání – to projednání bylo jednou přerušeno jiným usnesením – rozhodl tak, že po vyjádření členky návrhové skupiny poslanců, paní poslankyně magistry Lucie Potůčkové, zpravodaje poslance Radka Vondráčka a po rozpravě: za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky – následují jednotlivé pozměňovací návrhy, které tady jednak zmínil zástupce navrhovatelů a které skutečně vycházejí z jednání pracovní skupiny, kde se sešli zástupci všech poslaneckých klubů. Výsledkem těchto jednání bylo šest pozměňovacích návrhů, jež následně byly aťahovány do usnesení ústavně-právního výboru.

Je to za prvé pozměňovací návrh, jehož předkladatelem v systému je uvedena paní poslankyně Potůčková, je to návrh skupiny poslanců a týká se omezení počtu plných mocí, kdy se jedná o omezení zplnomocněnců vyzvednout lístky ke korespondenční volbě pouze na

sedm osob. Je to určité vyhovění námitkám, které jste si vyslechli v rámci prvního čtení, že by mohlo docházet ke zneužití tohoto ustanovení a k masovému používání toho, že jeden člověk by si vyzvedl volební dokumenty za větší množství osob, a mezi vyzvednutím dokumentů a vhozením lístku do poštovní schránky už potom vlastně stojí jenom jeden neověřený podpis na identifikačním lístku. Číslovka sedm je výsledkem kompromisu, kdy opozice navrhovala pět maximálně, nebo začínali jsme dokonce na třech, jak na mě kolega ukazuje – opozice. Koalice začínala na deseti. Proč zrovna číslo sedm? Vychází se z toho, že ten, kdo je zmocněn, plus sedm osob je dohromady osm, což v podstatě představuje klasickou dvougenerační rodinu, a tento počet nebude překročen.

Dále ústavně-právní výbor doporučil v rámci svého usnesení pozměňovací návrh, který se týká úpravy zákonného zmocnění. Jedná se opět o námitku opozice z prvního čtení, kdy se nám nelíbilo to vágní zákonné zmocnění. Chtěli jsme čísla od Ministerstva zahraničí. Chtěli jsme čísla od Ministerstva vnitra. A namítali jsme, že pouhá ministerská vyhláška s takovým širokým dosahem není vhodná u tak zásadní otázky, jako jsou volby ze zahraničí. Výsledkem našich jednání je pozměňovací návrh, který připravilo ministerstvo, nebo sepsalo. Opět je veden v systému pod jménem paní poslankyně Potůčkové jako 4266, nicméně byl atrahován i do usnesení ústavně-právního výboru. Jde o to, že tedy budeme mít nařízení vlády a v tom nařízení vlády budou určeny územní obvody, popřípadě části územních obvodů zastupitelských úřadů, v nichž mohou voliči využít korespondenční hlasování. Vláda stanoví svým nařízením s ohledem na infrastrukturu, vnitropolitickou situaci, případný válečný konflikt, přírodní katastrofu nebo jinou obdobnou situaci ty podrobnosti namísto původního zmocnění ministra zahraničí a vše by mělo vycházet z dostupnosti a podmínek poskytování poštovních služeb na příslušném území.

Třetím z těch šesti pozměňovacích návrhů, které přijal ústavně-právní výbor, je to zmiňované rozdělení světa na čtyři části. Namísto dvou krajů se bude losovat ze čtyř největších krajů, tak aby došlo ke spravedlivějšímu rozdělení hlasů. Jedná se o hlavní město Praha a kraje Středočeský, Jihomoravský a Moravskoslezský. Každé oblasti musí být vylosován jiný volební kraj. Rozdělení světa na čtyři části je potom uvedeno v příloze. Myslím si, že není teď nezbytně nutné, abych to celé četl z usnesení ústavně-právního výboru.

Čtvrtým pozměňovacím návrhem je nominace do zvláštních okrskových volebních komisí. Opět je to něco, po čem volala opozice v rámci prvního čtení. Navrhuje se tedy zakotvení práva volebních stran delegovat své zástupce i do zvláštní okrskové volební komise. Pokud bude kandidovat pouze v některém z losovaných volebních krajů, pak bude delegovat jen do těch zvláštních okrskových volebních komisí, u kterých voliči v zahraničí hlasují pro kandidátní listiny toho volebního kraje, kde kandiduje nebo kde je kandidováno. Náklady na vyslání hradí delegující subjekt. To znamená, ty úhrady budou standardní, stejně jako u vnitrostátních volebních okrskových komisí. Ty náklady nadto, jako je úhrada cestovních výdajů, případně ubytovacích nákladů, jdou za politickým subjektem.

Dalším pozměňovacím návrhem, který vzešel z té pracovní skupiny – a který je řekněme kompilací více návrhů, není to vše na základě podnětu opozice – je návrh, který se týká bydliště, zasílání písemností a hlavně možnosti přehlasování, na což jsme upozorňovali opakovaně v rámci prvního čtení, nahrazení bydliště v zahraničí místem, kde osoba v zahraničí pobývá, a vypuštění povinnosti doložit bydliště dokladem plus rozšíření možnosti podání pro volby v roce 2025 přes Portál občana. Jestli si vzpomínáte, tak opozice spíš navrhovala naopak zpřísnění doložení bydliště v zahraničí a ten pozměňovací návrh jde poněkud jiným směrem.

Písemnosti pro korespondenční hlasování zašle zastupitelský úřad současně voliči pouze na adresu, která se nachází ve státě, jehož území spadá do působnosti tohoto zastupitelského úřadu. To znamená, nebude možné doručování volebních dokumentů na území České republiky nebo na území v jiném obvodu. No a samozřejmě ta možnost přehlasování, kdy je možné přijet na zastupitelský úřad a odhlasovat prezenčně. To je taková poslední záchrana,

poslední možnost, jak se postavit fenoménu family voting a tomu, o čem jsme tady dlouze debatovali v rámci prvního čtení, že korespondenční volba má deficit v oblasti tajnosti a svobody volby, protože nikdy nemůžete zaručit, zda ten dotyčný člověk opravdu volí svobodně. Dokonce ani to, jestli on osobně ten hlas dává do příslušné obálky a dává na poštovní úřad. V tomto smyslu skutečně dochází ke snížení kvality a standardu, na které jsme zvyklí.

Ten pozměňovací návrh samozřejmě nic zásadně sám nevyřeší, protože jestliže jsme tady poslouchali debaty a ty dlouhé srdceryvné příběhy o tom, jak ti lidé z velkých států musí cestovat celé hodiny, aby mohli volit na zastupitelském úřadu, a jaké je to narušení principu všeobecnosti voleb, tak všichni ti koaliční poslanci, kteří o tomhle mluvili v prvním čtení, musí uznat, že stejný nedostatek je i v případě tohoto pozměňovacího návrhu. Nicméně musím ocenit, že je to alespoň krok dobrým směrem, že tam je alespoň ta nejzazší možnost, jak zvrátit nesvobodné ovlivněné hlasování v nějakém prostředí, kde by člověk neměl svobodu se vyjádřit.

Byli jsme nedávno s mandátovým a imunitním výborem v Estonsku, navštívili jsme ústřední volební komisi. Tam nás informovali, že v Estonsku 10 % estonských voličů využívá možnosti převolby, což je poměrně velké číslo, 10 % všech voličů. Oni to samozřejmě dělají v rámci elektronické volby, která má svá jiná specifika a své jiné nedostatky. Na druhou stranu je vidět, že tento fenomén existuje. Když si vezmete, že někdo může korespondenčně odvolit 30 dnů před volbami a následně dojde ještě k nějakému třeba zásadnímu skandálu nebo vyjde najevo nějaká jiná zásadní informace o tom politickém subjektu a ten člověk změní názor, tak v Estonsku je běžné, že 10 % lidí změní názor. To samozřejmě není tak jednoduché v rámci té klasické korespondenční volby, tak jak navrhuje koalice, nicméně zaplat' pánbůh, že tam alespoň tato drobná změna je. Je potom otázka, zda to tedy bude podpořeno opozicí, nebo ne, ale to už bych vyklouzl ze své role zpravodaje.

Šestým pozměňovacím návrhem, který přijal ústavně-právní výbor, je novela trestního zákoníku. Je to myšlenka, kterou od počátku prosazovala paní poslankyně Válková, která je bohužel ze zdravotních důvodů omluvena. Zřejmě se nebude účastnit druhého čtení, tak doufám, že někdo zvedne její prapor a ještě ten pozměňovací návrh lépe odůvodní.

Je pravda, že ze všech těch návrhů, které ta pracovní skupina projednávala, tenhle byl nejméně kontroverzní a i zástupci koalice v podstatě okamžitě uznali, že na to nebylo myšleno a že ta korespondenční volba s sebou přináší nové možnosti a způsoby, jak manipulovat s volbami, jak obcházet zákon, jak se dopouštět volebního podvodu. Je třeba na ty skutečnosti reagovat a vhodným způsobem doplnit trestní zákoník. Konkrétně doplnění skutkové podstaty § 351 trestního zákoníku, trestného činu maření přípravy a průběhu voleb a referenda a zneužití totožnosti jiného, jakož i zneužití toho, že výkon volebního práva probíhá korespondenčním způsobem. Ten návrh je samozřejmě – ne samozřejmě, ale je nahrán v systému pod číslem 4270 paní kolegyní Potůčkovou, nicméně je i součástí usnesení ústavně-právního výboru.

Ústavně-právní výbor se za třetí dále usnesl, že pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu. Za čtvrté, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně-právního výboru, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy. Tolik k projednání v ústavně-právním výboru.

Celková rekapitulace. Tento návrh byl předložen 7. prosince 2023. Prvé čtení proběhlo 17. až 25. ledna 2024, celkem šest jednacích dnů. Garančním výborem, jak jsem řekl, je ústavně-právní a dále to bylo přikázáno výboru zahraničnímu. Jak jsem se dnes dozvěděl, tak to projednal ještě výbor pro veřejnou správu.

Kromě těch pozměňovacích návrhů, které jsem vám četl, je v systému už teď nahrána celá řada dalších pozměňovacích návrhů. Je to například návrh pana poslance Raise, který navrhuje, aby probíhal centrální tisk hlasovacích lístků na zastupitelských úřadech. To znamená, aby oproti navrhovanému řešení, kdy si hlasovací lístek vytiskne každý volič sám, tak tento pozměňovací návrh navrhuje, aby došlo k centrálnímu tisku a dodání lístku zastupitelskými úřady. Ten návrh je podáváný z toho důvodu, že jsou volební okrsky, kde dochází k volbě opravdu jednotek, kde přijde jenom několik voličů, třeba sedm. Máme ty zkušenosti z minulosti. Tím, že si každý vytiskne ten lístek na svůj vlastní papír svou vlastní tiskárnou, tak v podstatě je potom snadno identifikovatelný a ta volba pak naráží na další svůj korespondenční limit a to je anonymita volby. Proto kolega Rais přichází s tímto návrhem.

Dále je zde návrh poslanců Strýčka a Maška, který se týká data přijetí, kdy je doplněna povinnost zastupitelského úřadu vyznačit na doručovací obálce od voliče, který hlasuje korespondenčně, kromě času přijetí i datum přijetí. Jedná se o zpřesnění stávajícího poslaneckého návrhu zákona. Je to uvedeno pod sněmovním dokumentem 4244.

Stejně tak poslanci Mašek a Strýček navrhuji ještě výslovné zpřesnění způsobu evidence vydaných písemností. Jde o to, že návrh na zavedení korespondenční volby s sebou přináší možnost, aby písemnosti ke korespondenčnímu hlasování byly vydány jiné osobě než voliči. Aby se eliminovalo možné riziko zneužití, předkládá se tento návrh. Je to v podstatě rozvedení toho, na čem se ta pracovní komise shodla, o limit počtu plných mocí, je to další zpřesnění a snaha o to, aby se ztížila případná manipulace s korespondenční volbou.

Do třetice stejná dvojice navrhovatelů navrhuje povinnost úředně ověřeného podpisu voliče na identifikačním lístku, což je věc, která by nám řešila značnou část námitek, těch administrativně technických, které opozice má vůči tomu předloženému návrhu. My jsme se v rámci pracovní skupiny snažili tento návrh prosadit a dohodnout se s koalicí, nicméně se to nepodařilo. Předpokládám, že bližší odůvodnění ponechám na předkladatelích.

Chtěl bych dále upozornit na pozměňovací návrh paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, která přichází s povinnou náležitostí hlasovacího lístku – grafickým kódem, takzvaným QR kódem. Ten kód bude možné načíst mobilním zařízením a uvedené má pomoci osobám se zrakovým postižením lépe pracovat s konkrétním hlasovacím lístkem, zejména umožnit si ověřit, že je do úřední obálky vkládán jimi vybraný hlasovací lístek. Návrh je nahrán do systému pod číslem 4305. A já tady upřímně doufám, že se najde dost poslanců i z řad koalice, kteří pro něj zvednou ruku a kteří jej podpoří, protože bude to pro ty hlavně nevidomé osoby velký krok kupředu, že nebudou odkázány na služby asistenta za plentou. Více si určitě řekne paní předkladatelka.

Dále je zde pozměňovací návrh paní poslankyně Peštové, je tam podepsána i paní poslankyně Ožanová, jde o povinnost prokázat kvalifikovaný vztah k České republice k možnosti hlasovat korespondenčně, nikoliv hlasovat ze zahraničí obecně. Volič pobývající v zahraničí může požádat o vydání písemnosti ke korespondenční volbě, pokud má místo trvalého pobytu na území České republiky nebo vlastní nemovitou věc umístěnou na území České republiky nebo má vůči České republice daňovou povinnost nebo d) je účasten důchodového nebo nemocenského pojištění a je plátcem zdravotního pojištění v České republice. Tento návrh je uveden pod číslem 4306. Mně se to líbí, to označení: když neplatíš, tak nepřepínej. Doufám, že bude předmětem debaty ve druhém čtení.

Pak jsou tady dva pozměňovací návrhy, které jsem nahrál dnes do systému já. Já se hluboce omlouvám za to, že mou lidskou chybou a nedopatřením jsou tam v podstatě čtyři sněmovní dokumenty, nicméně já se ke dvěma nepřihlásím, přihlásím se jenom k těm dvěma správným. A jde mi o ten jeden zásadní, a to posun účinnosti k 1. 1. 2026. Jestliže jsme tady vynaložili tolik energie a byli jsme schopni se v této Sněmovně shodnout na triádě volebních zákonů, které už jsou přijaté, dokonce na změně ústavy, to znamená, že ten dialog za určitých okolností může fungovat i v této Sněmovně, a kde jsme se dohodli, že zákon o správě voleb

bude účinný až od 1. 1. 2026, a jedním z nejzákladnějších pilířů je elektronický systém voleb, který zjednoduší, zpřesní a zkvalitní všechny procesy v rámci voleb, tak je logické, aby i korespondenční volba, která má spoustu úskalí, aby toto ustanovení bylo účinné až společně poté, co naběhne ten elektronický systém voleb. Je to logické.

Co je spíš nelogické u tohoto návrhu, a už jsme to probírali v prvním čtení, že tento návrh obsahuje část sedmou, kterou dokonce i sami navrhovatelé v tom odůvodnění otevřeně nazývají kvazi přechodným ustanovením, a jde o to, že my tu korespondenční volbu vlastně máme v tom zákoně dvakrát, jednou od roku 2026, tak jak je to logické, když už tedy, a jednou ji tam máme opsanou znovu, aby platila od roku 2025. A to samozřejmě jenom potvrzuje to, co říká celou dobu opozice, že ta změna je účelová a směřuje jenom k volbám v roce 2025, kde se upínají naděje některých politických subjektů, že získají ze zahraničí nějaké hlasy navíc.

Tolik k obsahu tisku, k obsahu jednání na garančním výboru a nějaké shrnutí toho, co se v rámci projednání tohoto návrhu zákona děje. To je z mé strany jako zpravodaje vše a já se následně přihlásím do obecné rozpravy. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane zpravodaji. Chcete rovnou být zanesen do pořadí s vaším přednostním právem zpravodaje? (Poslanec Vondráček mimo mikrofon: Nechtěl jsem ho zneužít, přihlásím se do obecné rozpravy.) Dobře, nechám to na vás následně.

A nyní poprosím pana zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Romana Bělora, aby se ujal slova. A ještě zde máme možnost, aby vystoupil pan zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Robert Králíček následně. Požádám pana poslance Bělora, aby vystoupil jako první a informoval nás o projednání návrhu i v tomto výboru. Prosím.

Poslanec Roman Bělora: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný. Zahraniční výbor se vyjádřil pozitivně k tomuto návrhu. Myslím, že je to jednoznačná záležitost. Jenom připomenou, že se také jednoznačně ve prospěch tohoto návrhu zákona vyjádřil podvýbor, který má na starosti krajanů. To je podvýbor, kterému já předsedám. K tomu asi není potřeba dodávat žádné další podrobnosti.

A snad už jenom za sebe nad rámec tohoto stručného zpravodajství dodám, že korespondenční volba je věc, která je ve veřejném prostoru a i vlastně v tom legislativním prostoru téměř čtvrt století. Nejedná se o nic konjunkturního. Ta účelovost, kterou zmínil pan zpravodaj, myslím, že je velmi diskutabilní. Já si myslím, že odkládat to o další rok by znamenalo další generaci krajanů vlastně upírat toto právo snadněji volit, případně volit vůbec. Zásadní otázkou, kterou tady řešíme, není pouze technická stránka těch voleb. Myslím si, že to je věc, která se dá snadno vyřešit. Jsem celkem rád za to, že se podařilo i v rámci diskuse o tomto zákonu najít jakousi platformu debaty o těch technikáličích. Já velmi podporuji vlastně všechno to, na čem jsme se dohodli napříč politickým spektrem, byť samozřejmě očekávám, že opozice k tomu ještě řekne své. Korespondenční volba je široce užívána i mezinárodními organizacemi. Já jsem sám měl kdysi funkci v Unescu, které korespondenční hlasování a korespondenční volbu běžně užívá.

Podstatnou otázkou, před kterou dneska stojíme v rámci debaty o korespondenční volbě, je to, zda stojíme o to, aby naši občané žijící či pobývající delší čas v zahraničí věděli, že jsme ochotni jim usnadnit, v mnoha případech i vůbec vlastně umožnit výkon práva volit a podílet se na dění v jejich vlasti. Logicky tím poměrujeme to, zda stojíme o to, aby náš stát

reprezentovali a pracovali v jeho prospěch. My často debatujeme o těch krajanech s tím, že samozřejmě jsme si tady připomněli v těch historických exkurzech to, že krajané měli velkou zásluhu vůbec na vzniku Československa. Češi a Slováci v zahraničí měli velkou zásluhu i na obnově našeho státu po druhé světové válce a je nesporné, že Češi a také Slováci pochopitelně v zahraničí měli velkou zásluhu na tom, že se u nás podařilo po roce 1989 obnovit demokratický systém. Měli bychom myslet ovšem na to, že dnes nám nejde jenom o Čechy, kteří jsou nebo pobývají v zahraničí, ať už z jakýchkoliv důvodů, že musíme myslet také na Čechy, kteří vlastně do zahraničí teprve vycestují a budou v zahraničí delší dobu pobývat. To jsou lidé, kteří budou odcházet s pocitem, že o ně tento stát stojí a že stojí o jejich názor. A já pevně věřím, že zkušenosti, které ve světě nabudou ať už na poli vědeckém, nebo jakémkoliv jiném, mohou vrátit tomuto národu s tím, že když se vrátí, bude to ideální. Když se nevrátí, budou to naši velvyslanci, budou to lidé, kteří budou pro tento národ a pro tento stát pracovat.

Věřím, že po zapracování všech logických pozměňovacích návrhů, a o těch pan zpravodaj referoval podrobně, se podaří korespondenční volbu prosadit. Pevně v to věřím a děkuji za spolupráci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji pěkně panu zpravodaji zahraničního výboru, poslanci Romanu Bělorovi. Bylo mi indikováno, že pan poslanec Robert Králíček nevyužije svého práva zpravodaje, čili já mohu nyní otevřít obecnou rozpravu. Jenom konstatuji, že faktické poznámky reagují vlastně na průběh rozpravy, čili když zde mám přihlášeného, tak mu nemůžu dát slovo nyní.

Máme zde paní předsedkyni klubu hnutí ANO Alenu Schillerovou přihlášenou s přednostním právem, ale nevidím ji v sále, takže předpokládám, že se posouvá na pozdější dobu. Jako první je zde přihlášena paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová.

Než dojde k pultíku, načtu omluvy. Pan poslanec Milan Feranec se omlouvá z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Patrik Nacher od 20 do 22.30 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Zuzana Ožanová z celého jednacího dne také z důvodu zahraniční cesty.

Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní předsedající, vážený jeden člen vlády, který je zde přítomen, kolegyně, kolegové, já bych se ráda vyjádřila k novele zákona o správě voleb, k takzvané korespondenční volbě, která je v tuto chvíli ve druhém čtení.

Chtěla bych na úvod znovu zdůraznit jednu velmi důležitou věc a to je, že tento zákon o správě voleb není vládním návrhem zákona, neprošel standardní legislativní cestou, nemáme k němu vyjádření Legislativní rady vlády. Víím, že řada kolegů může říct ano, je možné podávat takto návrhy, ale podle mého názoru je velmi nestandardní, aby právě takový návrh – a když se podíváme, kdo tento návrh předkládá, tak ho předkládá ministr vnitra Vít Rakušan, předseda vlády Petr Fiala, ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka, předsedkyně Poslanecké sněmovny a předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, předseda Pirátů a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš. Já jsem přesvědčena o tom, že i na mě to v tuhle chvíli působí tím dojmem, že i když můžete argumentovat tím, že je to v souladu samozřejmě s jednacím řádem, že takto se mohou sněmovní tisky podávat a podávají se, podává je řada poslanců, ale myslím si, že pokud je tady podepsaný Vít Rakušan, pod kterého spadají volby jako takové, a pokud tady před několika měsíci novelu zákona o správě voleb

předložil a předložil ji jako vládní návrh, tak i tento zákon měl jít standardní legislativní cestou.

Nebudu – a myslím si, že asi všichni víte, že Legislativní rada vlády je poradním orgánem vlády, vždycky jí předsedal ministr spravedlnosti. Tato vláda je specifická tím, že má nejvíce ministrů v historii, nevejdou se tady ani do těch lavic, takže máme teď ministra pro legislativu, který je tady dnes asi jako jediný, a musím říct, že ta Legislativní rada vlády má třicet členů, jsou to externí odborníci, právníci, právě právníci na ústavní právo, má osm pracovních komisí. A mně pořád nikdo nevysvětlil a nikdo neřekl, proč to nemohlo jít tou standardní legislativní cestou a proč se k tomu Legislativní rada vlády a prakticky jakoby nejlepší právníci, protože do Legislativní rady vlády opravdu chodí ti nejlepší odborníci, a to doufám, že potvrdí pan ministr pro legislativu, no tak jestli jste předseda, tak určitě se i snažíte tam jistě získat ty top odborníky, vždycky tomu tak bylo v rámci ministrů spravedlnosti, takže v tuhle chvíli, omlouvám se, že ta vaše reakce z vaší strany na mě působila, že možná to tak není, já si to tedy nemyslím. Když jsem přišla na Legislativní radu vlády, tak jsem vždy viděla, že jsou tam opravdu odborníci právníci, právě ti, kteří by tam měli být.

Protože se tomu tak nestalo a protože my pořád říkáme, že jsme přesvědčeni o tom, a to je asi ta věc nejdůležitější, že vy sem přicházíte s korespondenční volbou, ano, ale jestliže je tady mezi námi rozpor a my říkáme, že to je právě ne v souladu s ústavními zákony, tak vy přinášíte zákon o správě voleb. A jestliže chcete tedy korespondenční volbu podle mého pohledu prosadit, tak jste ji měli přinést právě novelou těchto ústavních zákonů a získat si zde v Poslanecké sněmovně samozřejmě ústavní většinu. Protože když se na to tedy podíváme tím pohledem, tak pro volební právo v České republice platí stejné zásady svobodných voleb jako pro volební právo obecně. Musí být volby všeobecné, to znamená, že právo volit má každá osoba, která dosáhla potřebného věku a je způsobilá k výkonu volebního práva. Volby musí být rovné, to znamená, že každý hlas musí mít stejnou váhu. Volby musí být přímé. Přímá volba bez zprostředkovatele. A volby především musí být tajné, to znamená, že když jdete za tu plentu, v tu chvíli jsou tajné a není možnost spojit toho voliče s jím odevzdaným hlasem. A je tam zajištění té dané osobní volby.

Základy právní úpravy. Volební právo je zajištěno vícenásobně, a to v ústavě čl. 2 odst. 2: Lid je zdrojem veškeré státní moci, vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.

A volební právo je zaručeno v dalším ústavním zákoně, což je Listina základních práv a svobod, čl. 21 zní – přečtu pouze ty, o kterých si myslím, že jsou právě ty, které popřípadě nebudou naplňovány: Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. Volby se musí konat ve lhůtách nepřesahujících pravidelná volební období stanovená zákonem. Volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon.

Musím říct, že tato vláda pořád hovoří o tom, že je nutné chránit demokracii, principy demokratických voleb. Já znovu říkám, že svobodnou a tajnou volbu nikdo nezaručí. Pokud chceme jít touto cestou a rozhodneme se tak, tak znovu říkám, pojd'te to ale udělat tak, jak by to mělo být, a to znamená, že to nemůže být novela zákona o správě voleb, ale musí to být novela těchto ústavních zákonů. A je vidět ze strany koalice, že samozřejmě to především hrne na sílu, dělá všechno pro to, aby už ten zákon byl schválen a aby byl především schválen už od toho příštího roku, kdy budou volby klíčové, řekněme si to na rovinu, volby do Poslanecké sněmovny.

Ale já bych byla hrozně ráda, a v tuhle chvíli bych se tady ještě chtěla vrátit k novele volebního zákona v roce 2021 o volbách do Parlamentu. Určitě si všichni pamatujete, jak Ústavní soud rozhodl o tom, že hlasy občanů mají různou váhu především podle krajů, a především také napadl tu d'Hondtovu metodu a my jsme museli na základě toho to tady

nějakým způsobem řešit na půdě Poslanecké sněmovny. A vy víte, já jsem z malého kraje, z Karlovarského kraje, tak já jsem si říkala, no tak asi i to nejenže se tam tedy řeší, že koalice se dostanou do Poslanecké sněmovny při jakoby menším procentuálním zisku, ale asi je to pravda, protože jsem to mnohokrát viděla na vlastní oči, tak já bych vám teď ráda, když tedy se tady přišlo s tou novelou volebního zákona, tak bych vám tady teď chtěla ukázat, jak se to tedy vůči těm malým krajům narovnálo.

Takže v roce 2017 hnutí ANO v Karlovarském kraji získalo 43 268 hlasů a získalo tři mandáty. V roce 2021 po té novele získalo 43 081 hlasů a získalo pouze dva mandáty. Takže my jsme získali stejný počet hlasů, ale minus jeden mandát. No a teď ty paradoxy. V roce 2017 například Občanská demokratická strana, tamhle zrovna vidím kolegu, tak získala 8,83 %, ale mandát poslanec nezískal. Ale například v Jihomoravském kraji ten kandidát nezískal ani, nebo ten subjekt politický měl 4 %, přesto mandát získal. No a nemusím připomínat, že tedy potom, když toto nové se schválilo, tak Karlovarský kraj získal znovu pět mandátů, ale pak se stalo to, že hnutí STAN dalo správnímu soudu stížnost na složení Poslanecké sněmovny, kde napadli prakticky tři poslance, pana Babku Ondřeje z Jihočeského kraje, paní Karlu Maříkovou z Karlovarského kraje a pana Jaroslava Dvořáka ze Zlínského kraje, a řekli, že se ten přepočít udělal špatně a že by na ty mandáty měla mít nárok Vysočina, Jihomoravský kraj a Olomoucký kraj. Takže v roce 2021, když Ústavní soud nám říkal to stanovisko, tak říkal, že hlasy mají různou váhu, a právě poukazoval právě na ty malé kraje.

A k čemu jsme tedy došli? Došli jsme k tomu, že malé kraje mají stále méně mandátů. Když tady dneska hovořil pan Cogan, prostřednictvím paní předsedající, že se tady, že jste se dohodli na tom, že tedy rozdělení světa bude na čtyři části místo dva kraje, tak já si říkám, jestli si vůbec Poslanecká sněmovna a všichni uvědomují, čeho se tady díky tomu můžeme dočkat. Takže této Poslanecké sněmovně budou vládnout už tyto čtyři kraje. Protože já když se na to podívám optikou roku 2021, tak víte, kolik získal Středočeský kraj, Praha, Jihomoravský kraj a Moravskoslezský kraj? Tak oni mají dneska 94 mandátů. Pokud se těmito čtyřem krajům budou připočítávat lidé v rámci korespondenční volby, kterých může být až 600 000, tak tyto čtyři kraje budou mít v rámci Poslanecké sněmovny nadpoloviční většinu a budou nám tady prakticky diktovat, mohou nám diktovat, a to já prostě považuju za neskutečně nefér, protože malý kraj, menší kraj, nemůže přece být diskriminován za to, že má malý počet obyvatel a malý počet voličů.

Já bych vás chtěla všechny požádat, abyste se opravdu nad tímto velmi zamysleli, protože není možné to dávat pouze do čtyř největších krajů. A jestli jste si přišli s tímto tiskem, tak jste měli v rámci Ministerstva vnitra najít cestu, aby to rozložení bylo do všech krajů, a ne pouze do čtyř krajů. Takže to považuju za velmi neférové. A je to vidět už na tom příkladě, že tedy Ústavní soud nám tedy říká, musíte to změnit, je to neférové vůči těm malým krajům. A čeho jsme se dočkali v roce 2021? A jak je vidět, tak čeho se dočkáme v roce 2025.

Chápu, protože když se podívám na ty předkladatele, tak většina jich je právě z těch krajů velkých, ať už je to Praha, Středočeský kraj, Jihomoravský a Moravskoslezský kraj. A já chápu, že tady každý poslanec chce bojovat za svůj kraj, i to chápu, ale myslím si, že všechny kraje potřebují mít rovnoměrné a řádné zastoupení. A opravdu, pokud dnes tyto čtyři kraje už mají 94 mandátů, tak je jasné, že tím přepočtem by popřípadě mohly překročit i tu nadpoloviční většinu.

No a nyní bych se ještě ráda vyjádřila k věci, a to je, že když mnohokrát mluvím s lidmi, tak řada lidí si myslí, že korespondenční volba se zavádí proto, že ti lidé, kteří žijí v zahraničí, dodnes nemohli volit. I určitě se také setkáváte s takovými reakcemi lidí, kteří říkají: nežijí tady, neplatí tady daně, tak i takový názor lidí je, a řeknou, tak proč by měli, proč by měli volit? Mnohokrát se snažím těm lidem vysvětlit, že ti lidé vždycky měli volební právo, kteří žijí v zahraničí. Jediné, co museli, jet na zastupitelský úřad, jako my musíme jet do volební místnosti, tam si vyzvedli hlasovací lístky a šli jako my za plentu, kde svobodně a tajně rozhodli a pak tento hlasovací lístek dali do urny. Takže musím říct, že je velmi férové

říkat a neustále opakovat, že lidé, kteří žijí v zahraničí, vždycky měli volební právo a vždycky mohli volit. Je jasné, že se může argumentovat tím, že počet lidí, který to využil, nevím, jestli řeknu správně to číslo, ale v minulých volbách si myslím, že to bylo zhruba 18 000 lidí, kteří žijí v zahraničí.

Také mě velmi mrzí, že když jste přišli s tímto návrhem, že jste se opravdu neinspirovali těmi jinými státy jako Estonsko, které když zaváděly korespondenční volbu, tak šly tím pilotním projektem, kde určitě je velmi dobré, a vy moc dobře víte, že vždycky pilotní projekty pomůžou k tomu, že věci, které se při pilotním projektu stanou, a stane se, určitě bude řada úskalí, tak se právě v rámci toho pilotního projektu pak mohou lépe nastavit.

Já předpokládám, že jak vám, tak nám jde přece o to, že dneska, a já jsem o tom přesvědčena, že lidé v České republice věří ve volby, věří ve volby férové, které tady jsou nastavené, ten systém tady je nastaven, 14 800 volebních okrsků, kdy tedy musím říct, že se bojím právě toho, že řada lidí na základě toho, pokud nebudou ty procesy nastavené, aby byly opravdu nastavené tak, já vždycky říkám, že to musí být všechno fair play a férové, tak je to také může v rámci voleb velmi odradit. A já si myslím, že to je právě úkolem nás zákonodárců udělat maximum pro to, abychom toto v těch lidech nevyvolali. A právě v tuto chvíli mám velkou obavu, že tak jak se tady tlačí na sílu korespondenční volba již od roku 2025, tak že je tady pouze jeden ten záměr a to je získat některé hlasy, především strany, které dneska se třeba dostávají i pod tu pětiprocentní hranici.

A ono to ani nedává logiku, jestliže pan ministr vnitra Vít Rakušan sem přinesl zákon o správě voleb, kde, a já to velmi vítám, konečně budeme mít jednotný informační systém, budeme mít digitalizaci voleb, víte, že mnohokrát jsem ho vyzývala k tomu, jestli máme počet vydaných a počet odevzdaných voličských průkazů, a toto všechno bude nastavené, že si budu moct o voličský průkaz přijít požádat na kterýkoliv úřad, tak já nechápu, proč tedy do toho zákona o správě voleb, když jste tu digitalizaci navrhovali, tak proč jste ji nedali s účinností od 1. ledna roku 2025, nebo respektive od toho data, kdy budou volby do Poslanecké sněmovny. To bych ještě dokázala pochopit, protože si myslím, že právě ta digitalizace velmi pomůže v rámci všech těch věcí, aby popřípadě nedošlo k některým případům, kde by mohl popřípadě někdo dělat věci, které jsou samozřejmě v rozporu se zákonem v rámci voleb jako takových.

Já jsem při jednání, která probíhala v rámci koalice, přítomna nebyla, můžu pouze konstatovat, jak tady Radek Vondráček hovořil o tom, že budu předkládat pozměňovací návrh, tak bych z tohoto místa chtěla velmi ocenit vrchního ředitele na Ministerstvu vnitra pana Vokáče a zároveň pana Jírovce, který má volby na starosti jako takové na Ministerstvu vnitra. A musím říct, že jsme se sešli i s panem předsedou Národní rady pro osoby se zdravotním postižením. Velmi mu děkuji, že přišel také na tu schůzku, kde vy víte, že jsem v prvním čtení velmi kritizovala, že když tedy se přichází s tou korespondenční volbou, tak že v České republice máme 83 000 lidí, kteří jsou zrakově postižení, a že mně tedy vadí, že bychom se popřípadě měli postarat i o tyto lidi, kteří, když dneska jdou volit, tak musí volit prostřednictvím asistenta a prakticky nevědí, jaký ten hlasovací lístek se do té obálky vkládá. Potvrdil to samozřejmě pan předseda a byl velmi rád, že by tento pozměňovací návrh tady byl předložen. Spočíval by tedy v tom, že osoby se zdravotním postižením, především samozřejmě pro osoby nevidomé, že povinnou náležitostí hlasovacího lístku by byl grafický kód, takzvaný QR kód, který by bylo možno načíst mobilním zařízením, to znamená čtečkou QR kódů, které jsou samozřejmě součástí dnes i všech mobilních zařízení vybavených fotoaparátem. To znamená, že už by nemuseli přijít do té volební místnosti s asistentem a tyto hlasovací lístky by tedy od roku 2025 byly již upraveny touto náležitostí. Musím říct, že to určitě bude mít nějaký dopad do státního rozpočtu. Tak jak Ministerstvo vnitra zde avizuje, tak si myslí, že to bude v rozsahu asi 2 miliony korun na jedny volby, ale že ta výše může být proměnlivá s ohledem na počty kandidujících subjektů.

Takže já bych chtěla avizovat, že tento pozměňovací návrh jsem s mojí kolegyní Renatou Oulehlovou a s Patrikem Nacherem předložila do systému a samozřejmě že se k němu přihlásím ještě v podrobné rozpravě, a předpokládám, a znovu bych chtěla poděkovat Ministerstvu vnitra, protože ten pozměňovací návrh byl připraven tím, že prakticky ho napsalo Ministerstvo vnitra. A znovu bych chtěla zdůraznit, že určitě dobře, že tito lidé budou moci volit v souladu s tím, co tady říkám, svobodně, tajně, a budou mít opravdu konečně i pocit, že když jdou volit, tak budou volit přímo oni sami. Byl tam ještě jeden požadavek, který jsme řešili s vnitrem, že by byli velmi rádi, že když přijdou do té volební místnosti, zda by je někdo před vchodem dovedl do té volební místnosti a poté odvedl. Také mi bylo řečeno, že to nebude určitě žádný problém a že to ze strany Ministerstva vnitra bude zajištěno.

Zároveň ale, tak jak jsem já tady dnes hovořila, tak mně vadí ještě jedna věc a to jsou ty dva druhy voličů. Já jsem pořád si myslela, že v tom návrhu, a možná tady teď předkladatel pan Michálek mně možná řekne, že je to jinak, ale když tady byli zástupci Ministerstva vnitra, tak já jsem si myslela, že když budu mít dlouho plánovanou zahraniční cestu a budu v zahraničí, tak že když tady se tedy zavede korespondenční volba, a můžu jet třeba i za rodinou nebo já asi ne, ale třeba někdo jiný může do zahraničí, tak že i on bude mít popřípadě možnost tedy v tu chvíli volit korespondenčně. Bohužel tomu tak nebude. To znamená, že korespondenčně budou moci volit pouze lidi žijící v zahraničí. A pokud například můj kolega Milan Brázdil pojedje třeba do Ameriky, jako příklad, tak on nebude moci volit korespondenčně, on bude muset jet na zastupitelský úřad, jinak volit nemůže. A to tedy považuju za druhý obrovský v tu chvíli faul, protože v tu chvíli tedy říkáme: máme dva druhy voličů. A to si myslím, že se tedy mělo určitě popřípadě nějakým způsobem, když tedy to tady předkládáte, tak že člověk, kteří žije v České republice a může tam jet pracovně do toho zahraničí, tak on volit nemůže. Respektive může, ale pouze na zastupitelském úřadě. A ten člověk, který žije v zahraničí, tak bude moci volit korespondenčně.

Řekla jsem tady řadu důvodů, řekla jsem tady především věci, které se týkají toho, že jsem přesvědčena o tom, že tento zákon měl jít novelou ústavního zákona, že se tady měla popřípadě... a určitě třeba by tady byla ústavní většina, která by to podpořila, nepodpořila, to je otázka. Je jasné, že tu většinu tady v tuhle chvíli koalice nemá, proto to tlačí tímto způsobem. A jsem také přesvědčena o tom, že stanovisko Legislativní rady vlády v rámci korespondenční volby a v rámci novely zákona o správě voleb je velmi důležité, protože tento zákon musí schválit obě komory Parlamentu. Samozřejmě, kdyby se Senát rozhodl, že ho nebude projednávat, tak ho neprojedná. Myslím si, že je velmi důležitý, že volby jsou důležitým demokratickým nástrojem, a proto jsem také přesvědčena o tom, že to stanovisko Legislativní rady vlády je velmi důležité.

Proto bych si v tuto chvíli dovolila navrhnout procedurální návrh, který zní, že žádám o přerušení projednávání tohoto sněmovního tisku 596 do doby stanoviska Legislativní rady vlády, nejdéle však do 30. 9. 2024. A poprosím vás, abyste o tomto procedurálním návrhu dal nebo dala bezprostředně hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. Vidím zde zájem o zřejmě protinávrh.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, já vznáším protinávrh tak, abychom přerušili jednání Poslanecké sněmovny pouze na 10 minut. Domnívám se, že vázat to přerušení na doručení stanoviska Legislativní rady vlády, která je poradním orgánem vlády, není koncepční. My bychom se měli vázat maximálně tak na různá stanoviska výborů, které jsou orgánem Poslanecké sněmovny, nikoliv orgány vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dobře. Vidím zde tedy návrh přerušit na 10 minut. Pan poslanec, pan předseda.

Poslanec Viktor Vojtko: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi také dát protinávrh k návrhu paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, a to konkrétně na přerušení jednání do 18 hodin 56 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Takže 18.56. Pan předseda ještě má zájem vystoupit? Tak postupně. Pan předseda.

Poslanec Aleš Dufek: Kolegové, kolegyně, já se domnívám, že je rozumné, abychom tady vznesli protinávrh a přerušili naše jednání do 19 hodin 04 minut. To mi přijde jako takové optimální.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, 19.04. Poprosím pana poslance.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi vznést také protinávrh na přerušení, mně to přijde zbytečně dlouhá doba i s ohledem na ta konstruktivní jednání s opozicí a můj návrh na přerušení je do 19.01.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Nula jedna. (Ano.) Děkuji. Takže můžeme se pustit do hlasování.

Nejdříve budeme hlasovat návrh 19.01. Je zde zájem o odhlášení. Prosím, abyste se přihlásili.

A já zahajuji hlasování. Nejdříve protinávrh 19.01. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 194, pro bylo 6, proti 100. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat návrh 19.04.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, 141 přihlášený, pro 7, proti 107. Zamítnuto.

Ted' budeme hlasovat návrh na 18.56.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 142, pro 10, proti 99. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat protinávrh pana předsedy Michálka – přerušit na 10 minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 144, pro bylo 6, proti 109. Zamítnuto.

A nyní návrh paní poslankyně Mračkové Vildumetzové a to je přerušit do doby stanoviska Legislativní rady vlády, nejdéle ovšem do 30. 9. 2024.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, 144 přihlášených, 67 pro, 73 proti. Zamítnuto.

Můžeme tedy pokračovat. Máme zde celou řadu faktických poznámek. Jako první se připraví paní poslankyně Peštová, poté pan poslanec Brázdil. Jenom připomínám, že máme zde potom ještě dvě přednostní práva, jako první byl pan ministr Šalomoun a jako druhá byla paní poslankyně Richterová. A já bych poprosil, aby se všichni ztišili. Ještě jednou, kolegyně, kolegové, prosím o klid. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nejdřív ještě bych chtěla zareagovat na pana poslance Bělora, prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče Bělore, prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste měl říct stanovisko výboru a to je nějaké usnesení, a ne že nám tady řeknete nějaký svůj krásný projev. Takže pro příště, jestliže budete vyzván, mluvte to, co bylo usneseno na výboru, to znamená usnesení, jaké usnesení přijal výbor k tomuto tisku. Tečka. Jenom prostě proto, abychom si to řekli.

A ještě bych chtěla zareagovat na svoji předřečnici, paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou. No my tady nemáme dva druhy voličů. My tady máme jeden druh voličů a to je ten druh voličů, který se nám za chvíli rozroste na třetí a čtvrtou generaci. A o to nám přece jde, když nám padá hvězda, jo? My potřebujeme dostat tyto hlasy, a proto tady děláme tato harakiri, která děláme. Takže nejsou to dva druhy voličů, je to jeden druh voličů, z kterého se stane druhá, třetí, čtvrtá generace. Budou to lidi, kteří neumí česky, nevědí, kde je Česká republika, ale budou mít právo říkat, jak my budeme žít! O tom to celé je. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní pan poslanec Brázdil, připraví se paní poslankyně Jílková.

Poslanec Milan Brázdil: Já bych ve své faktické chtěl reagovat na rozpravu, ne na jednotlivé, ale ty lidi, kteří tady vystupovali. Volby, tak o co jde? Tak získat voliče. Proč? No abych vládl. A když se mi nedaří, tak to musím udělat jakýmkoliv jiným, novým způsobem. To bych nezazlíval. No tak pár voličů, pár tisícovek voličů jsou někde v zahraničí, po celém světě. Tak poslaneckým návrhem uděláme takovouto věc. Zkusíme, třeba to zvrátíme

a nakonec padající hvězda bude znovu někde na obloze. Jak to asi bude dál pokračovat? My to tady ve Sněmovně... stoosmička to prosadí, Senát co? Možná by to mohl vrátit, ale třeba ne. To se odsouhlasí, prezident to podepíše. Ten snad nebude dělat nějaké vylomeniny, jak říkal minule, že by to dal k Ústavnímu soudu, ale nakonec, když to dá ANO, tak já budu potichu, říkal. No, nevadí, ten to podepíše. Možná přijde nějaká ústavní stížnost. Mezitím proběhnou volby.

A víte, jak se proti tomu jediné dá bránit? Vy všichni lidé v naší české zemi? Jediná varianta je, aby o vás nerozhodovali ti, kteří žijou v Horní Dolní někde v Africe či po celém světě, je prostě – vy, co mlčíte, často diskutujete v hospodách, vykládáte to všude možné, jak jste nespokojení, anebo je někdo spokojený musíte přijít ve větší míře k volbám. Tady jiná obrana nebude! Pokud tedy nechcete, aby za vás rozhodoval někdo, kdo v této zemi možná má v nějakém pokolení nějakého tatínka nebo něco podobného. Jestli vy budete chtít nechat jim to, oni tomu nerozumí, oni tady nežijí, oni se to doslechli z nějakých médií, jak se tu máme nebo nemáme, tak jediná obrana je pro vás všechny, kteří to dneska posloucháte, vy budete muset, já vás o to prosím, přijít a odvolit sami za sebe tak, abyste to nenechali na někom jiném, který této zemi možná už dávno nerozumí. To je má vize a já vás o to moc prosím. (Předsedající: Čas.) Přijďte!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Marie Jílková, připraví se pan poslanec Svoboda. Paní poslankyně Jílková? Nevidím. Tak můžeme dál, takže pane poslance Svobodo... také ne? Tak to bylo asi s tím hlasováním, dobře. Pak zde mám paní poslankyni Hanzlíkovou. Připraví se pan předseda Vondráček a poté paní poslankyně Peštová. Stále faktické.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych ráda zareagovala na pana poslance Michálka, kdy mě v jeho proslovu tedy velmi zarazilo to, že řekl, že čekat na stanovisko rady vlády není koncepční. Tak tedy nezlobte se na mě, ale pro mě není koncepční předkládat takovou systémovou a velmi důležitou změnu formou poslaneckého návrhu, a právě naopak je pro mě velmi koncepční využít standardní legislativní cestu včetně připomínkového řízení a včetně stanovisek odborníků rady vlády. Nedokážu si představit důležitější stanovisko, než je právě z rady vlády. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Určitě nepotřebuji celé dvě minuty. Chci v rámci faktické poznámky reagovat na průběh rozpravy a součástí průběhu rozpravy je i to hlasování. Já jsem si tam vyslechl v rámci těch protinávrhů něco o konstruktivním jednání, konstruktivním protinávru, o návrzích opozice a koalice k tomu návrhu paní poslankyně Mračkové Vildumetzové. Tak co ona po vás chtěla? Vždyť to stanovisko LRV může být hotové za týden. To mohlo být za týden hotové. A podívejte se na hodiny. Je sedm a v podstatě teprve teď se rozbíhá obecná rozprava. Opravdu je to důstojné toho návrhu, té korespondenční volby, abychom to řešili od sedmi od večera po nocích? Schválně jste to načasovali na dny mezi státním svátkem a víkendem, aby na to byl nějaký limitovaný čas. Zase se to tlačí silou a přitom si to zaslouží nějakou normální debatu. Ale normální debatu asi

těžko budeme vést o půlnoci. Takže já se jenom pozastavuji nad tím, jestli opravdu neexistuje nějaká rozumná míra domluvy mezi opozicí a koalicí a jestli ten zákon nemůžeme projednat v nějakých důstojnějších podmínkách než po nocích v pátek, nebo jak jsem slyšel v sobotu. Děkuji, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Peštová a připraví se pan poslanec Lubomír Wenzl, poté pan poslanec Patrik Nacher.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuju za slovo, pane předsedající. Já jsem také chtěla zareagovat na pana poslance Michálka, když se snažil to zbrzdit, abychom nemohli hlasovat o návrhu paní Mračkové Vildumetzové, prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, vy jste řekl, že to není koncepční, to stanovisko LRV. Já jsem si to i napsala, já si všechno píšu. A já jsem se jenom chtěla zeptat, tak na co jste si zřizovali tak nákladné, v uvozovkách, Ministerstvo pro legislativu? Na co jste tady říkali, že chcete, aby veškerá legislativa šla řádnými procesy, že budete dbát na to, aby nevznikaly ty paskvily, které vznikaly za nás? To znamená, že budete dbát na to, aby to prošlo všemi procesy, aby mezirezortní připomínková řízení, všechna připomínková místa se k tomu mohla vyjádřit, aby ta diskuse tam prostě byla tak, jak má být, samozřejmě přes tu Legislativní radu vlády, kde jsou ti odborníci, byť je to ten orgán poradní, to máte pravdu, ale máte tam děla! Máte tam opravdu lidi, kteří jsou fundovaní ve svých daných oborech v tom právu. Vidím tady pana ministra Šalomouna, určitě mi na to odpoví nic jiného než že ano, jsou tam samí odborníci. A já říkám, tak na co to potřebujete? Tak proč tady s tím děláme cavyky? Proč ty své návrhy sem ta ministerstva nedávají rovnou? Proč se vlastně na ta ostatní připomínková místa nevykašleme, protože vlastně my je vůbec nepotřebujeme? Proč se nekoukneme na to, jestli je to v souladu s dalšími zákony, které samozřejmě se prolínají mezi sebou? A vy jste právník a víte to moc dobře. A jak tady třeba mluvila paní Mračková Vildumetzová ohledně toho, že to zasáhne, když se to bude přepočítávat, čtyři kraje a že možná 600 000 lidí. A víte, proč se tady bavíme jenom v samém možná? Protože k tomu není žádná studie dopadů. Nikdo prostě nevíme, kolik lidí v tom zahraničí je, a vůbec ani nevíme, kolik je v té třetí a čtvrté generaci, o kterou vám vlastně jde. Takže my se tady bavíme, jenom furt v něčem fabulujeme, kolik by to asi mohlo být a pro koho to vlastně asi děláme, a přitom ústava říká jednoznačně: tajná volba. Na co si to tady furt všichni hrajeme? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Wenzl.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych s dovolením chtěl zareagovat na úvodní vystoupení za předkladatele pana Cogana, vaším prostřednictvím, a na pana poslance Bělora. Mně tam chyběla jedna věc, nebo možná jsem špatně poslouchal. Ale touto novelou přece nedochází k tomu, že by teď teprve mohlo být umožněno občanům, kteří žijí v zahraničí, aby mohli volit. Můžou volit už v dnešní době, ale ano musí buď se dostavit na zastupitelský úřad, anebo se vrátit a navštívit Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Janulík.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Víte, co je nejhorší pro politika? Když začne být směšný. A politik je směšný v momentě, kdy není schopen udržet svoji vlastní myšlenku, je nekonzistentní a mění to podle toho, jak mu to vyhovuje. Vy si moc dobře vzpomínáte, že když jste tady žádali o důvěru této vlády a my jsme kritizovali počet ministrů, a já jsem říkal, ten počet ministrů je takový, že se nevejde tady do tohoto řádku, protože pan ministr Šalomoun vždycky musí sedět nahoře, jak tam sedí teď. A vy jste říkali, že to je na úkor kvality a že zrovna ten ministr pro legislativu bude hlídat tu legislativní kvalitu. Legislativní kvalitu. To jste říkali. Máte to v programovém prohlášení. A pak sem přijdete s novelou zákona o správě voleb, vynecháte ministra Šalomouna, vynecháte legislativní čistotu, vynecháte Legislativní radu vlády a hrdinsky to tady šoupnete jako poslaneckou iniciativu tak, abyste se vyhnuli těm připomínkovým místům. (Z koaličních řad: Přesně tak.) Tak v tom případě vaše programové prohlášení neplatí, když říkáte přesně tak. Vy si z toho prostě děláte ubohou bžundu. Já jsem chtěl říct tedy sprostější výraz, ale nechci dostat pokutu kvůli vám. Protože vám to tady řeknu soukromě, co si o tom myslím. Prostě jste směšní. Vy máte 18 ministrů, uměle vytvořeného ministra navíc, kterého stejně ty čtyři roky vynecháváte, a tohle je úplně konkrétní příklad. Doteď jste mi neodpověděli, proč to není vládní návrh a proč je to návrh poslanecký. Doteď se k tomu tady nikdo nepřihlásil, tak se toho chopte laskavě!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení času přesně. Pan poslanec Janulík.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. Já možná ten čas ani nebudu potřebovat. Je to trapné. Prostě celá léta jsme volili, jak jsme volili. Vždycky to bylo dobré, vždycky to bylo v pořádku. Klasické tradiční strany podle toho fungovaly, všechno bylo dobré, a teď najednou to, co bylo, tak byla doba temna, bezpráví pro voliče a najednou to tedy teď bude všechno krásné, jak nám tady bukanýři vysvětlují, když si puknou travičku, jako že doteď to stálo za houby a teď to tedy bude všechno úplně krásné. Ta účelovost z toho ne že kape, ta z toho stříká. A divím se prostě tady starým bardům kvazi ctihodným, že se za to nestydí. Protože mě opravdu, jak to říkal klasik v Černých baronech, zase se mi chce zvracet!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a máme zde další faktické. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová a poté pan vicepremiér Ivan Bartoš. (Poslankyně Mračková dává přednost.) Tak dostáváte, pane vicepremiére, přednost. Pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Děkuju. Děkuju za slovo. Já nevím, jestli pan Janulík tady hlásil něco směrem k Pirátské straně a mluvil o bukanýrech a o nějakých šlukách, tak já tady potkávám poslance i z vašich řad, z kterých je cítit alkohol, bývalý předseda Sněmovny tady tancoval s kytarou opilý na tady tom místě, kde teď sedí pan Michal Šalomoun. Prosím vás, odpusťte si to. Já nepiju alkohol, neužívám žádné

návykové látky a vy se tady takhle otvíráte a ještě říkáte, že se vám chce zvracet? Prosím vás, uklidněte se! Děkuji a zamet'te si před vlastním prahem! Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěla především reagovat na to hlasování. Já musím říct, že když jsem vystupovala v té obecné rozpravě, tak jestli tady byl, bych možná napočítala na jedné ruce z řad vládních poslanců. Myslím si, že moje vystoupení v rámci druhého čtení v rámci korespondenční volby bylo opravdu velmi věcné. Snažila jsem se otevírat mnoho věcí, ať už je to to, že ty hlasy půjdou mezi ty čtyři kraje, a tak dále. Ale hlavně ten procedurální návrh, který jsem vám tady předložila, znovu si prosím uvědomte, jak a pro co jste hlasovali. Přerušení do doby stanoviska Legislativní rady vlády. To stanovisko mohlo být zítra a mohlo být za tři dny. A to stanovisko by jasně tedy řeklo, jestli ten zákon je tedy v souladu s těmi ústavními zákony, anebo ne. To, co jsem tady celou dobu říkala, podle mého názoru si myslím, že byste si tady měli na tom měli získat samozřejmě ústavní většinu. Ale jak je vidět, vy touto cestou... Vlastně vám vůbec nejde o lidi. Vám vůbec nejde o to, co máte v programovém prohlášení, že říkáte, jak budete precizně dělat tu legislativu. Udělali jste si na to ministra, to už tady říkal můj kolega. A pak, když tady je takovýto podle mého názoru velmi vstřícný a férový názor, nebo návrh... Máme tady Legislativní radu vlády? Máme. Máme tam třicet odborníků? Zřídili jsme si to. Vždycky to vedl ministr spravedlnosti, teď k tomu máme speciálního ministra. A když tady takovýto vstřícný návrh dám, tak co udělá koalice? Hlasuje proti. Tak to je ten vstřícný přístup vůči té opozici. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za přesné dodržení času. Paní poslankyně Peštová a připraví se pan poslanec Mašek – stále jedeme faktické. Já jenom připomínám, že máme dva s přednostním právem přihlášené ihned po faktických. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já chci zareagovat na pana ministra Bartoše. Já jsem tedy čekala, když jste se tak rychle vrhl k tomu pultíku, tak že nám budete odpovídat na ty dotazy. Já jsem vůbec nečekala, že to bude úplně jiný výpad. Jestli mám zopakovat, o co mi šlo. Tak my jsme se tady bavili o té ústavnosti, bavili jsme se o té Legislativní radě vlády, o tom ministerstvu, které zde je. Bavili jsme se i o tom, co tady řekl Patrik Nacher, prostřednictvím pana předsedajícího, to znamená, že ten ministr je ve své podstatě obcházen. Je to tak, obcházen. A pokud dojde k tomu, že po vás někdo chce nějaké stanovisko, tak je to až na základě toho, že to tam doputuje z Poslanecké sněmovny, vy k tomu nějaké stanovisko dáte a pak to skončí tak, jak jsme se už několikrát spolu bavili, pane ministře, prostě jste kolektivní orgán, a kolikrát když řeknete, že to je špatně, tak jste stejně přehlasován. Říkám, to byly ty další věci, co nás tady zajímalo.

Ale já s tou ústavností mám taky problém. Já když se koukám na ten článek číslo 18 ústavy a když se podívám na ty volby do Poslanecké sněmovny, to znamená ty zákonodárné do Poslanecké sněmovny a do Senátu, tak tam je jednoznačně řečeno, že se konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva. Takže já s tím mám taky problém. Já si osobně myslím, že to, co chcete dělat, že to už je opravdu na změnu

ústavy. Já tedy vím, že vy jste kaskadéři, že dokážete i tu ústavu, protože teď je otevřená kvůli vodě, že určitě jste schopni nějakým pozměňovacím návrhem to tam obohatit. Ale v každém případě já osobně si myslím, že to stanovisko by tam mělo být a že opravdu se jedná o změnu ústavy. Mělo by se jednat o změnu ústavy.

Můj názor, byla bych ráda, kdybychom se k tomu vyjádřili. Chápu, že vy nechcete reagovat, že prostě zase nás tady necháte. Ale já prostě, já jsem urputná, já se vás tady budu ptát neustále. (Předsedající: Čas prosím.) Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Mašek, zatím poslední s faktickou.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Také bych chtěl zareagovat na kolegu Michálka a další kolegy, kteří tady oddálili vlastně hlasování o tom, jestli budeme čekat na vyjádření Legislativní rady vlády, a zároveň se pan Michálek vyjádřil, že to v podstatě není potřeba. Já si myslím, že to je trošku dehonestující, protože jde o zákon, který podává skupina poslanců, a obchází tím, jak tady řekli moji předřečníci, tak obchází tím standardní připomínkové řízení. A vlastně jste naznačil, že tedy Legislativní rada vlády, k tomu potřeba její stanovisko není, a vlastně to dehonestuje i zde přítomného ministra pro legislativu, pana Šalomouna. A já bych ho chtěl tímto vyzvat, aby on to vzal na sebe a šel nám sem tedy říct na mikrofon, že to stanovisko Legislativní rady vlády v podstatě potřeba není, a jestli on tedy si za tím opravdu stojí. Možná se do budoucna to jeho vyjádření na mikrofon bude hodit. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr Šalomoun je v čekačce, je s přednostním právem, ale před ním ještě jedna faktická, zatím tedy jedna – pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, poslouchejme se. Já jsem řekl, že není vhodné vázat jednání Poslanecké sněmovny na to, kdy rozhodne poradní orgán vlády, protože to je poradní orgán jiného útvaru, nikoliv Poslanecké sněmovny, ale od toho oddělené entity, a tím bychom vázali jednání moci zákonodárné na jednání moci výkonné. To považuji, že by bylo i v rozporu s principy dělby moci a nikdy se nic tady takového neschvalovalo. Takže prosím opravdu, poslouchejme se. Není to žádná výhrada vůči Legislativní radě vlády.

A kdyby vás opravdu zajímalo stanovisko Legislativní rady vlády, stanovisko pana ministra Šalomouna, tak jste přece mohli dostat, mohli jste se obrátit na pana ministra, od toho tady je a od toho máte ústavní právo obrátit se na členy vlády a vyžádat si stanovisko od pana ministra jako předsedy Legislativní rady vlády. A myslím si, že by vám vyhověl, klidně by se nad tím mohli sejít ti lidé, v tom není vůbec žádný problém. Já si myslím, že nikdo z nás se nebojí, že by to neobstálo. Ale nebudeme přece kvůli tomu přerušovat jednání této Poslanecké sněmovny. To přece je úplný nesmysl. Z vaší strany, a to si řekněme na rovinu, je to prostě jenom padesátá pátá berlička, jak zpomalit, oddálit, odsabotovat projednání tohoto návrhu zákona. To je to, o co tady přece reálně běží. Samozřejmě vy hledáte další a další berličku, protože vymýšlet různé obskurní nápady, se kterými tady vystupovat je náročné, já

vám to přeju, užijte si to ty dva dny. Ale myslím si, že bychom měli s naším časem nakládat hospodárně. Jsme tady pro občany a nikoliv proto, abychom mlátili prázdnou slámu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Nyní paní poslankyně Peštová, poté s faktickou paní poslankyně Mračková Vildumetzová, poté pan poslanec Nacher a poté paní poslankyně Taťána Malá a další. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče Michálku, prostřednictvím pana předsedajícího, tady se přece nikdo nepřel, co je moc výkonná a co je moc zákonodárná... respektive, ano, co je moc zákonodárná a co je moc výkonná. My to víme dost dobře. Ale když se podíváte na tuto novelu, kdo ji podepsal, tak to podepsali ministři, kteří vykonávají tu moc výkonnou, současně, v souběhu, i zákonodárnou. Protože ve své podstatě ministr předkládá na vládu to, co zpracujou ti úředníci. To znamená veškerý ten proces, který proběhne na tom ministerstvu, od věcného záměru přes to paragrafové znění přes ta dvě kolečka, to, co tady říkám, toho legislativního procesu, to tam vlastně zprocesujou ti úředníci, a ten, kdo předkládá na vládu, tak je ten ministr.

Takže ten ministr vlastně sedí půl zadní strany části těla na moci výkonné a současně, protože on je i poslanec, tak je i zákonodárce. Takže o čem se tady bavíme? A my když říkáme, že vy tady obcházíte krásně tenhle ten legislativní proces, že to sem strkáte do té Poslanecké sněmovny, tak se nemůžete divit, že chceme to stanovisko Legislativní rady vlády, respektive to, aby se nám k tomu vyjádřil pan ministr Šalomoun. Nic víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. A poprosím paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Dovolila bych si reagovat na pana Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího. Znovu říkám, že ten návrh byl, abychom jako opozice – já si myslím, že to je zcela férové – dostali stanovisko Legislativní rady vlády. Můžete se smát, pane Michálku, máte na to určitě nárok. Musím říct, že Sněmovna je suverén. Pokud Sněmovna o této věci rozhodne a pokud Legislativní rada vlády – a mě nezajímá stanovisko předsedy Legislativní rady vlády, v té Legislativní radě vlády je 30 odborníků, odborníků na ústavní právo a na další práva, a mě zajímá, aby Legislativní rada vlády se k tomu návrhu (vyjádřila). A já si myslím, že to je velmi důležitý zákon pro občany. Vy tady pořád říkáte, že... Vždyť vám přece o ty občany vůbec nejde. Kdyby vám o ty volby jako takové šlo, tak se přece snažíte o to, aby to bylo tak, jak to má být. Ale vám jde jenom o to, aby to platilo v roce 2025 v rámci sněmovních voleb. Vůbec o nic jiného vám nejde.

Takže prosím vás, nechte si prosím vaše nějaké tady perličky a tyhle ty věci. Vy v minulém funkčním období, já jsem tady seděla, pane Michálku, prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste říkali: všechno musí být v souladu s legislativou. Proč to máte v tom programovém prohlášení? Proč máte v programovém prohlášení, že všechno budete dělat řádným legislativním procesem? Tohle vám připadá, že volební zákon by se měl takto dělat? Ano, vy mi řeknete, že to je v pořádku, že to je v souladu. Ale předložili to ministři. Na tom

návrhu jsou podepsáni ministři. Nepřipadá vám to nestandardní? Nepřipadá vám to nestandardní? Připadá vám to, jako že členové vlády předkládají zákon. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Patrik Nacher a poté Taťána Malá.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Také si dovolím reagovat na Jakuba Michálka, vaším prostřednictvím. Já mám pocit, že my si rozumíme. Jakub moc dobře ví, jak to je. On nás tady zkouší. My to můžeme tady vysvětlovat zleva, zprava. Ta podstata je přece jasná. Když my tady přijdeme s poslaneckým návrhem u mnohem méně důležité věci, tak vy vždycky řeknete, nechte to být, my to vyřešíme vládní novelou, ať je to komplexní a ať to projde všemi připomínkovými místy, ať je to koncepční a jakoby rozsáhlé, správně jakoby udělané, připravené. A když se vám to nehodí, tak u takovéto důležité věci, která je na hraně změny ústavy, můžeme se o tom tady bavit, tak najednou to vynecháte a uděláte poslanecký návrh. A my na tohle upozorňujeme úplně od začátku.

Já se těším, jak vystoupí pan ministr Šalomoun. Ale upřímně, ať tady vystoupí jakkoliv, říkám to dopředu, tak mně to nebude stačit. Mně to nebude stačit, protože vy jste se zavázali i vznikem tohoto úřadu, tohoto ministerstva, že budete tu legislativu dělat čistěji a lépe než ta předchozí vláda. Proto tady vznikl tento nový ministr. A výsledkem toho je, že vy tady necháte podepsat pět předsedů klubů a nespočet ministrů poslanecký návrh, abyste vynechali ten proces, aby to nebyl regulérní vládní návrh, kde by se k tomu museli vyjádřit odborníci, LRV a podobně. A takhle tímhle způsobem mimochodem fungujete napříč. Takhle podobně je to u insolvenčního zákona. Ministr spravedlnosti má poradní orgán, který mu doporučí A, a vy stejně uděláte B. Vy si tady z toho fakt děláte jako úplnou šaškárnu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Malou, poté paní poslankyni Hanzlíkovou.

Poslankyně Taťána Malá: Hezký dobrý večer. Já musím taky reagovat na pana kolegu Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího. My bychom se strašně rádi pana ministra Šalomouna ptali třeba na interpelacích ústních, kterých tady řada nebyla, že jo? Nemáme je moc často. A když už je máme, tak tady pan ministr není. To je první věc.

Druhá věc – k tomu, že je to poslanecký návrh. Já si moc dobře pamatuju, protože to není tak dlouho, když jsme tady řešili novelu trestního zákoníku, změnu definice znásilnění, kde jsme se dohodli na tom, že je to tak zásadní změna práva, právní úpravy, že bude vhodné to udělat vládním návrhem, aby to prošlo Legislativní radou vlády, aby to prošlo připomínkovým řízením.

A pak bych chtěla ještě reagovat na kolegyni Janu Mračkovou Vildumetzovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Paní kolegyně, ono je úplně jedno, že budou mít stanovisko Legislativní rady vlády. On už to tady načal Patrik Nacher. My k insolvenčnímu zákonu máme taky stanoviska všech odborných skupin, že je to prostě úplná blbost a úplný nesmysl a že to nebude fungovat a že je to právní úprava, která je k ničemu a možná je taky v rozporu s ústavním pořádkem. Ale ono je to prostě té pětikoalici úplně ukradené.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Hanzlíková.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo. Také bych ráda reagovala na pana poslance Michálka, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Pan Michálek nám tady znovu vysvětlil, jak to myslel. On to řekl v podstatě trochu jinými slovy, ale to samé. A mně opravdu přijde zvláštní, že se tady koaliční poslanci podivují nad tím, jak je pro nás důležité tady mít stanovisko Legislativní rady vlády. A pan poslanec Michálek nám vlastně doporučil, že jsme se měli obrátit na pana ministra Šalomouna. Ale já si velmi dobře pamatuji, že při projednávání v prvním čtení tady pan ministr seděl a z naší strany tady padaly desítky dotazů, bylo tady spousta pochybností, pokud jsme začali trochu podrobněji probírat ten volební proces, tak se tam objevovaly ty nedostatky a ty pochybnosti byly opravdu velké. A nepamatuji si, že by pan ministr Šalomoun nám nějakým způsobem to vysvětlil a podobně.

A chtěla bych ještě navázat na paní kolegyni Vildumetzovou, že skutečně úplně něco jiného je stanovisko Legislativní rady vlády, kde těch odborníků je opravdu spousta a jsou to lidé s celoživotními zkušenostmi, než nějaké stanovisko jednoho člověka, ač ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali všechny faktické, tak nyní máme dva přihlášené s přednostním – pan ministr Šalomoun a poté paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, pane ministře.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem rád, že jsem se konečně dostal na řadu. Hlásil jsem se hnedka, jak tady byla paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Měl bych k jejímu vystoupení pár poznámek.

Pokud jsem se trochu ošíval k tomu, že v Legislativní radě jsou ti nejlepší právníci, tak jsou tam opravdu špičkoví právníci. Ale myslím, že i ti nejlepší nebo stejně neméně špičkoví jsou i v jiných pozicích, zejména vrcholně justičních. Takže ne že by Legislativní rada vlády byla tímhletem jako katalogem. Ne že by tam všichni byli ústavní právníci. Pár jich tam sice máme, máme samozřejmě pracovní komise Legislativní rady vlády a myslím, že to zastoupení je velice jako odborně zastoupené.

Pokud jste tady uváděla, že jsme jako jediná vláda, která má speciálního ministra, předsedu Legislativní rady vlády, není tomu tak. Vlády byly nadesignovány zhruba tak, že polovička vlád kumulovala post předsedy Legislativní rady vlády a ministra spravedlnosti, polovička vlád to tak neměla. Třeba vláda Miloše Zemana, tam předsedou Legislativní rady vlády byl pozdější předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský a ministr spravedlnosti byl pozdější první veřejný ochránce práv Otakar Motejl. Odborná veřejnost se spíš shoduje na tom, že by tyto posty měly být vlastně oddělené, aby se ta oponentní role předsedy Legislativní rady vlády úplně nestírala.

Pokud se týká toho požadavku, že by ten návrh měl být podroben nějaké oponentuře ve strukturách Legislativní rady vlády, tak k tomu ale došlo. Došlo k tomu tedy v tom materiálním slova smyslu, ne teď v tom ryze formalistním. A teď se pokusím vysvětlit, jak to vlastně bylo. A navazuje to i na předchozí vládu a její programové prohlášení, že tedy udělá ten zákon o správě voleb a vlastně tam zařadí korespondenční volbu. A to se skutečně stalo. Tehdejší ministr vnitra Hamáček na tom začal pracovat a dal dohromady to, co známe dneska pod názvem zákon o správě voleb, kdy ten leitmotiv je ten, že máme tuším šestery volby, pět

volebních zákonů. A na začátku každého volebního zákonu jsou takové ty věci, jak se ustanovuje volební komise, jak se distribuují, tisknou volební lístky, jak se potom vhadzují do urny, kolik máme volebních dnů a podobně. Každý ten zákon to nějak řeší zhruba podobně, ne úplně stejně, tak je tady namísto udělat vlastně ten zastřešující zákon o správě voleb.

To opravdu pan ministr Hamáček udělal a v tomhle zákoně byly čtyři takové novinky. Jednak tam bylo hlasování pouze v pátek, že tedy ne ty dva volební dny, ale jeden. Pak tam bylo to korespondenční hlasování ze zahraničí. To je to, o čem se bavíme teď. Pak tam bylo pro lidi, kteří by tedy také měli problém hlasovat ve volební den, ale nebyli by v zahraničí, takzvané hlasování v předstihu. Pak se změnilo to, že už by se nedoručovaly dopředu volební lístky, že by se vlastně nechávaly jenom v té volební místnosti. K tomu samozřejmě probíhalo standardní připomínkové řízení a ty připomínky se vlastně nikdy netýkaly té korespondenční volby. Nikdo nedetekoval to, že by s tou korespondenční volbou, tak jak je nadesignována, byl problém. A vlastně nebyl problém ani s tím, na co se mě ptáte ohledně té ústavnosti, jestli takhle, jak je to nadesignováno, že by bylo potřeba ještě udělat nějakou změnu ústavy, aby to do toho padlo nějak ústrojněji. Nikdo tohleto nenamítal. Ty námitky se týkaly především toho hlasování v předstihu, protože všechny trochu děsilo, co bude s tím, že ta urna bude předtím týden u nějakého starosty v kanceláři. Takže tohleto mělo svůj samostatný osud. Pak třeba vaše kolegyně paní profesorka Válková, tehdejší zmocněnkyně pro lidská práva, ta měla velké námitky ohledně toho nedoručování volebních lístků v předstihu, zejména z pohledu zdravotně postižených spoluobčanů.

Tohleto po připomínkovém řízení samozřejmě šlo do struktur Legislativní rady vlády, které v té době předsedala Marie Benešová. Prošlo to několika pracovními komisemi a nikdo neměl problém s korespondenční volbou. Byl problém opravdu s tím hlasováním v předstihu. A výsledkem toho je stanovisko, že to vlastně nešlo na velkou Legislativní radu vlády. A nešlo to tam ze dvou důvodů. Marie Benešová vyhodnotila, že tak jak je ten zákon napsán a jak byl podroben expertize v pracovních komisích, tak vlastně není důvod něco projednávat ještě na té takzvané velké radě, protože prostě ty komise byly v zásadě jednotné, že to je v pořádku. To byl jeden důvod. Ten druhý důvod souvisel vlastně s covidem-19 a tehdy byl tuším ten první velký lockdown, takže už nemělo smysl to tam dávat ani z těchto důvodů. Takže určitá úspora času a pragmatismus v tom byl, ale není pravda, že by to neprošlo nějakou evaluací pracovními komisemi Legislativní rady vlády. Prostě prošlo. A nikdo ani v připomínkovém řízení, ani na těch pracovních komisích, tam jsou taky velmi zvučná jména, nedetekoval, že by to mělo problémy přinést.

Potom jaký to mělo dál osud? Tak vlastně to bylo připraveno a bylo to předloženo na vládu někdy na jaře roku 2020, ale tehdejší premiér Andrej Babiš to vlastně na porad jednání vlády už nezařadil. Proto vláda o tom nerozhodla a ani to vlastně neposlala do parlamentu. Potom po volbách, když nastoupila vláda Petra Fialy, tak ministr vnitra Vít Rakušan vlastně vzal ten zákon o správě voleb, který už byl připraven, a vlastně v obdobné textaci to poslal jako vládní návrh zákona. Ale je pravda, že z toho byla vyňata ta korespondenční volba, protože bylo jasné, jaká je atmosféra ve Sněmovně, protože na drtivé většině toho obsahu zákona o správě voleb tady dohoda je. To, že jste to neschválili, protože vám tam vadila ta jednodenní volba, rozumím, ale pak se vlastně Poslanecká sněmovna dohodla, že to půjde v devadesátce, akorát se tam vrátí ty dvoudenní volby a ta korespondenční volba tam nebude.

Tahleto aktivita vlastně spočívá v tom, že to, co bylo z toho zákona o správě voleb vyňato, tak je teď vlastně navrženo, aby se tam zase vrátilo. Pokud vás zajímá srovnání těch paragrafů, tak kdybyste se podívali a srovnali si současný tisk s tím návrhem, který vyšel z Ministerstva vnitra pod Hamáčkem, tak ten § 56 je úplně stejný. Pokud se podíváte na § 57 který je také stejný, tak § 57a dnešního návrhu byl tehdejší § 58. Nynější navrhovaný § 57b byl tehdejší § 59; § 57c byl tehdejší § 60; § 57d byl tehdejší § 61. Takže i ta textace je v zásadě úplně stejná. A tahle textace opravdu proběhla připomínkovým řízením i tou

evaluací v Legislativní radě vlády. Takže si myslím, že opravdu ta oponentura z hlediska odborné veřejnosti, která je zainteresována v Legislativní radě vlády, tam provedena byla.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Poprosím s faktickou paní poslankyni Peštovou, poté se připraví paní poslankyně Mračková Vildumetzová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. No, pane ministře, dal jste nám krásný exkurz, jakým způsobem tady probíhala novela ještě za minulé vlády, ale neodpověděl jste nám vůbec na nic. Když už tedy se k tomu exkurzu vrátím, tak procházelo to, máte pravdu, bylo to v komisích LRV. Také jsem to hledala, také jsem se na to koukala, a na velké plénium to nešlo. Podle toho, jak jsem připravovala zákony, tak takhle velká změna, když se dělala, tak šla automaticky na LRV. Na LRV nešly opravdu změny malého charakteru, když třeba to byly i transpozice, které byly nekonfliktní, a v rámci mezirezortu jsem šla na Legislativní radu vlády s tím, že mám maximálně jeden dva rozpory, většinou jsem tam šla bez rozporů, tak to taky nešlo na velké plénium. Ale tato změna by měla jít určitě na plénium. Pak jsem se koukala, jestli to bylo zařazené na vládu, a na vládu to zařazené nebylo. Ten bod nebyl nikdy zařazen na vládu. To znamená, že se to ztratilo někde mezi komisemi a plénem a dál už to nešlo. To znamená, že tam někde se to ztratilo. Tak jenom když už ty informace dáváme, tak celé.

V každém případě jste řekl správně, že v té době byl covid, takže byly úplně jiné priority a ve své podstatě jiné novely zákonů, které se musely přijímat, a v úplně jiném režimu. To je fakt. Takže věřím tomu, že tato priorita to opravdu nebyla. Proto zřejmě nedošlo k tomu, aby to šlo přes velké plénium na vládu, protože vyhodnotili priority, vyhodnotili ty zákony, které jsou v danou chvíli prioritní, a tento mezi ně nepatřil. Tak asi takhle bych to shrnula.

Ale neodpověděl jste na nic z toho, na co jsme se ptali. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Na tu ústavu a další. Já se ještě přihlásím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Jana Mračková Vildumetzová.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedající, děkuji za slovo. Určitě děkuji za reakci z vaší strany, pane ministře. Ale víte, vy mi tady říkáte, že ten zákon byl tedy předložený již za pana Hamáčka. Já jsem v té minulé vládě nebyla, takže nemůžu vědět, jestli ty věci, které říkáte, se zakládají na pravdě, nebo ne. Ale z logiky věci, když vy mi říkáte, že to tedy všechno bylo tak skvělé, že to všechno bylo odsouhlasené, tak já tedy za prvé zastávám názor, a chodila jsem na Legislativní radu vlády, když jsem byla v pozici náměstkyně ministra vnitra, a vím, jak bylo těžké něco prosadit na Legislativní radě vlády, aby vám všichni řekli ano, ten zákon je v pořádku. To vám můžu říct, že pro mě to byla škola života, když jsem tam šla, jakým způsobem to tam probíhá. A opravdu ten náměstek si říká, jestli já vůbec dosáhnu nějakého stanoviska.

Ale když tedy říkáte, že to bylo všechno tak perfektně připravené, prakticky k tomu byla všechna kladná stanoviska, tak já prostě nechápu, proč, když ministr vnitra dal ten zákon o správě voleb v rámci digitalizace, tak proč souběžně s tím nedal jako vládní návrh tento druhý zákon, kde chce prosadit korespondenční volbu. Tak jako to, co tady říkáte, mně moc

nedává logiku. Protože vy říkáte, že to všechno bylo skvěle připravené, odsouhlasené, tak já nechápu, proč to tedy nemohlo projít tím standardním legislativním procesem a proč se k tomu ta velká Legislativní rada vlády nemohla vyjádřit souhlasným stanoviskem a stanoviskem, že to je v souladu s ústavou. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Patrik Nacher a Olga Richterová, s faktickou.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji. No pane ministře, vy jste vystoupil, jak již bylo řečeno, vy jste nám neodpověděl na naše otázky. Jako historický exkurz, to si nechte pro vládní poslance. Ale nás zajímá pohled váš, Legislativní rady vlády na tento návrh. Ne to, že teď se vám hodí, tak vyzobete, že někdy takovýhle návrh byl někdy historicky, to mi připomíná ten migrační pakt. Vy na té předchozí vládě nenecháte nit suchou, ale když se vám to hodí, tak u migračního paktu vezmete jednu větu, jeden odstavec a řeknete: vždyť už i vláda Babiše to chtěla a tak dále, jo? No tak se rozhodněte. Ale takovýhle selektivní vyzobávání je fakt jako infantilní.

A mě tedy v tom případě zajímá úplně konkrétní dotaz, protože to se týká tohohle tisku 596, mě nezajímá názor na nějaký návrh z roku 2019 nebo 2020 – jak je možné, že celá novela o správě voleb se týká účinnosti 1. 1. 2026 a jenom ta pasáž týkající se korespondenčních voleb už od 1. 1. 2025? Jestli mi to můžete nějak jakoby vysvětlit. Jaký to dává smysl? Jaký to dává smysl, že vy selektivně vezmete jednu pasáž, která se týká korespondenčních voleb, a tu o rok uspíšíte oproti celému zbytku toho zákona? No jednoznačně, že jo, protože mezitím jsou parlamentní volby. Ale jaké to má jakoby legislativní opodstatnění, legislativní čistotu? To je úplně konkrétní dotaz. A prosím pěkně, pojďme se bavit o tomto návrhu, o tisku 596. Ne o tom, co se kdy dělo v minulosti. Protože tím to jenom rozředujete, zkoušíte naši pozornost. My vás pozorně posloucháme, my se na to nenecháme nachytat, my se budeme furt ptát na tento tisk. Ne na nějaké historické tisky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Tak nyní paní místopředsedkyně s faktickou a stále tady mám ještě na čekačce přednostní právo jedno vaše. Tak prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já děkuji... (Obrací na předsedajícího kvůli spuštění času.) Prosím, faktická, takže... (Předsedající: Ano, ano, ano.) Děkuju moc.

Já se chci opravdu důrazně ohradit proti tomu, jakým způsobem je tady dehonestováno vystoupení pana ministra Šalomouna, pana ministra pro legislativu. Protože on sem normálně férově vzal to stanovisko, které je dohledatelné. To stanovisko předsedkyně Legislativní rady vlády, kterou byla paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová. (Ukazuje dokument. Hluk a neklid v levé části jednacího sálu.) Je to stanovisko číslo jednací 80/20 z 21. dubna 2020. A rozebral, že materiálně, čili ve své obsahové podstatě je to stanovisko totožné s tím tiskem, s tím obsahem toho, co bylo dnes předloženo. Takže on sám říkal: neberte to formalisticky, berte to obsahově a to připomínkové řízení proběhlo.

A proč já tady vystupuji? No protože mě to šťve. Mě šťve, že když vám tady odpoví, řekne, že to, co bylo z toho zákona o správě voleb vyřazeno, se tam vrací, popíše ty konkrétní

paragrafy, které byly posouzeny, byly ohodnoceny těmi komisemi jednotlivými Legislativní rady vlády, když popíše, že byl tehdy covid a že se paní ministryně spravedlnosti rozhodla to stanovisko podepsat, nebyl na to žádný nátlak, byla to její svobodná vůle, tak vám to stejně není dost. A to, že prostě vy se tady snažíte zamlžit, že to legislativní stanovisko existuje, že snažíte zamlžit, že jde jenom o to, že vy prostě korespondenční volbu nechcete a my ji chceme, a tak si hledáte jakoukoliv záminku, tak to pardon, na to fakt nepřistoupíme. My tady, jak jsme tady strany zastoupené ve vládě, tu volbu slibujeme od roku 2018. Za Piráty jsme to tehdy spolupředkládali a tento slib daný voličům v roce 2018 prostě chceme splnit co nejdříve a také ho splníme!

A víte co? Dřív se ANO ke korespondenční volbě i euru hlásilo. Ted' je razantně proti. A takhle je to u vás se vším. I stanovisko Legislativní rady vaší vlády pod premiérem Andrejem Babišem klidně popřete! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A je zde celá řada faktických poznámek. Jako první je pan předseda Benda, poté paní poslankyně Peštová, poté paní poslankyně Lenka Knechtová.

Poslanec Marek Benda: Já bych za prvé chtěl poprositi, abychom ty faktické poznámky nepřeháněli, abychom se nedostali do stavu, že někdo reaguje sám na sebe. (Pobavení v plénu.)

Za druhé bych chtěl poprositi, aby zejména kolega Nacher, zejména kolegyně Peštová, ale i někteří další z opozice, mi neubírali mé ústavní právo. Článek 41 ústavy říká co? Nevíme, že? Říká: návrh zákona může podat poslanec, skupina poslanců, vláda nebo Senát nebo zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku. Já jsem představitel této skupiny poslanců, tento návrh jsem podal. A přestaňte tady zkoušet Legislativní radu vlády. To je snad mé právo. Bojujte se mnou, jestli s ním věcně nesouhlasíte. Ale přestaňte zkoušet pana ministra Šalomouna! Ten má přesně 30 dní na to, aby se vyjádřil. V té době nepochybně Legislativní radu vlády nesvolá a taky se nikdy k návrhům, které podávají jiné subjekty, nevyjadřuje. A jestli vy tady předvádíte ten taneček, který předvádíte, který má vést jenom k zdržování a jenom k obstrukci, tak to nemá s vládou nic společného. Já jsem navrhovatel, já za tím návrhem stojím a vy mi neberte mé právo tím navrhovatelem být!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Berenika Peštová a poté paní poslankyně Knechtová, poté pan poslanec Foldyna, pan poslanec Nacher a další.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ano, máte pravdu, rychle jsem vyhledala, protože opravdu tu ústavu z hlavy neumím, ale článek 41 vám to umožňuje. Ale samozřejmě nepamatuje na to, že vy jako poslanec nemusíte dávat všechny náležitosti, jako musí dávat právě ta moc výkonná, to znamená tu studii dopadů, předkládací zprávu, důvodovou zprávu, a nemusíte jít tím kolečkem, co musí jít oni. To znamená, že vy se krásně elegantně smykem vyhnete těm připomínkovým místům a těm jednotlivým ministerstvům.

A ještě jsem chtěla zareagovat na paní poslankyni Richterovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Paní poslankyni Richterová, je krásné, když tady vzýváte paní exministryni

Benešovou, vy konkrétně, Piráti, kteří jste si žádali její hlavu a chtěli jste ji odvolat a vyzývali jste tady, aby byla okamžitě odvolána, tak teď najednou její stanoviska jsou vám tak platná a hlavně se o ně opíráte. Je to krásný, že uznáváte, jaká to byla kapacita! Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Knechtovou. Připraví se pan poslanec Foldyna.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych také ráda zareagovala na průběh rozpravy a především na paní místopředsedkyni Olgu Richterovou, vašim prostřednictvím. Já si myslím, že si tady můžeme povídat každý z nás, co nás jako štve, ale o to tady, paní místopředsedkyně, určitě nejde, prostřednictvím pana předsedajícího. Jde o to, abychom si ty věci zdůvodnili a vysvětlili. A já si myslím, že na tu otázku, proč se tam rozděluje ta účinnost, nám rozhodně neodpoví nějaké původní stanovisko nebo nějaký vhled do historie. A to rozhodnutí děláte vy, děláte ho 9. května roku 2024 a myslím si, že byste – co nám, ale občanům – měli tohleto vysvětlit a měli byste jim jasně vyslat zprávu, proč to děláte. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Foldyna, poté pan poslanec Nacher, poté paní poslankyně Adámková.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já si dovolím jednu poznámku k tomu, co jsem tady slyšel od paní místopředsedkyně Sněmovny za Piráty, paní Richterové: My ten zákon chceme! Ne. Ono je to jinak. My ho potřebujeme! (Hovoří velmi důrazně, hlasitě.) Protože my se mylně domníváme, že nám to zachrání klesající preference, protože veřejnost samozřejmě stávající vládu a stávající garnituru nechce. Nechce proto, že v této zemi se lidem žije hůř a hůř. V těch výkazech Eurostatu a všech dalších klesá životní úroveň českých občanů.

Prostě je to velký problém a vy ho neumíte řešit, tak se mylně domníváte, že prostě vytvoříte nový zákon, že tato země v této situaci, kdy je tady tisíc jiných problémů, potřebuje notabene sakra nový volební zákon. Furt fungoval ten starý, žádný problémy nebyly, ale vy jste přišli na to, že země potřebuje nový volební zákon. Tak se zabýváme nějakým volebním zákonem místo toho, abychom se zabývali tím, proč nejsou některé preparáty ve zdravotnictví, proč důchodci žijou špatně. Proč vám klesají preference? No protože vás lidi už nechťejí! Tak to chcete zachránit tímhle zákonem o korespondenční volbě. To je legrační, fakt.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nyní pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem myslel, že už nebudu reagovat, ale musím. Tak na paní místopředsedkyni Olgu Richterovou, vašim prostřednictvím. Já jsem nevěřil svým uším. Ona nám tady připomínala nějaké věci, názory na euro, na korespondenční volbu, a přitom tady ona je vládní politička, kde vládní představitelé ještě před rokem a půl říkali, že

nebudou zvyšovat daně – zvyšujete je, to máte v rámci jednoho volebního období. Že nebudete zvyšovat věk odchodu do důchodu, to říkal premiér opakovaně, a další vládní politici – navrhuje to zvyšovat. Vy měníte stanovisko v rámci jednoho volebního období a máte tu drzost někomu jinému říct, že změnil stanovisko na euro v rozhovoru z roku 2009 a politika roku 2024, za patnáct let? To myslíte vážně? Mám najít, jaká byla vaše stanoviska jako Pirátů při vzniku Pirátské strany třeba na NATO? Mám se pak podívat do historie, jak jste se dívali na NATO? Vy? Antifa a tyhle věci? Tak budeme se teď jako vracet k tomu? To nemyslíte vážně. Dodržujte vlastní sliby aspoň v rámci jednoho volebního období. To po vás nechceme tolik. To jsou čtyři roky. A pak nás můžete testovat, jestli my máme nějaký názor – já mám třeba na euro názor stejný v rámci osmi, deseti, dvanácti let.

No a potom na ctihodného kolegu Marka Bendu. Já mu neupírám právo, ať si tady navrhuje každý den nějaký zákon. Úplně v pohodě. Já jenom říkám jednu věc, že vy jste odůvodnili ministra pro legislativu legislativní čistotou a tím, že to všechno bude chodit řádným procesem, tudíž jako že to budou vládní návrhy. A tomhle případě, který je extrémně citlivý, jste to ausgerechnet vynechali, právě aby tam nebyla jako připomínková místa, a uděláte to zrovna náhodou jako poslaneckou iniciativu. A to mi vadí. Ale na to máte právo. Každý den tady navrhuje cokoliv.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Adámková, poté paní poslankyně Maříková, poté pan vicepremiér Bartoš. Máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, tak obvykle neplýtvám příliš svými vystoupeními, ale tady musím říci, že musím zareagovat na oba ctěné předřečníky, jak paní místopředsedkyni Richterovou, tak pana poslance Bendu. Já s vámi souhlasím. Poslanec má skutečně právo, aby takto podával. Prosím pěkně, jenom si to pamatujte. Protože musím říci opakovaně, i v minulém období, kdy podobné věci byly řečeny, že se budou podávat vládními návrhy, že nemá smysl se tím zabývat, čili prosím pěkně, chovejme se k sobě slušně, já vám vůbec neupírám opravdu právo, podávejte opravdu návrhy jakékoliv, některé možná budou dobré, možná je podpořím, vůbec to nezpochybňuji, jenom prosím pěkně pamatujte si to a pak nám to nevyčítejte.

A jinak jsem chtěla poděkovat paní místopředsedkyni Richterové za obranu pana ministra Šalomouna. Ale já myslím, že on se umí ochránit sám. Takto to vypadalo, jako když potřebuje ještě někoho z Pirátů, aby se ho zastával. To jistě není potřeba. On je velký odborník a já si ho velmi vážím. Řekl to všechno správně, takže mně se to takhle, musím říci, i líbí, jak se doplňujete.

A co se týče změny názoru, prosím vás, v průběhu let se opravdu mění. A já nechci připomínat to, co říkal pan předseda Fiala, kterého si také jako odborníka na politologii vážím, a jaké sliby splňoval. Ani jedno z toho není pravda.

Takže prosím pěkně, držme se konzistentně názoru, dodržujme pravidla a buďme k sobě slušní. Trošku to začíná dělat problém z vaší strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Maříková.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěla také reagovat na pana poslance Bendu, ale ten zbaběle utekl, místo aby si vyslechl argumenty opozice. My mu neupíráme to právo, aby jakékoliv návrhy předkládal formou poslaneckého návrhu, ale vy to tady prezentujete jako jednu ze svých priorit, řekla to tady i paní místopředsdkyně Richterová, že ten zákon chcete, no a pokud je to jedna z vašich priorit, tak by se očekávalo, že ho předložíte jako vládní návrh. Ale tím by ten proces byl samozřejmě mnohem delší a museli byste projít tou Legislativní radou vlády. A je zcela evidentní, že tomu jste se chtěli vyhnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A nyní už vicepremiér Bartoš.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já jsem také už nechtěl reagovat – tak jenom Marek Benda. Já bych byl pro zhodnocení, co se stalo, jestli utekl, nebo zbaběle utekl. Jednáme tady už poměrně hodně hodin, poslanci různě odcházejí. Já jsem třeba chtěl upozornit, že už dvakrát jsem vypínal na toaletě tekoucí vodu v umyvadle, dejte si na to pozor. Marek Benda je tady v sále.

A jenom bych chtěl zareagovat na pana poslance Foldynu, prostřednictvím pana předsedajícího. Já když se koukám na volební průzkumy, tak podpora Pirátů je stabilní nad 10 %. Nemyslím si tedy, že podsouvat, že tady to je nějaká záchrana pro nadcházející volby, je legitimní. Zároveň se podívejte, že v momentě, kdy je umožněn občanům v zahraničí lepší způsob a dostupnost volby, tak to není tak, že ty hlasy se kumulují u nějakého typu stran. Rozkládá se to úplně stejně. Já třeba nesouhlasím s politikou současné reprezentace Slovenska, kde ty korespondenční volby jsou, a pan Fico v těch volbách byl úspěšný. Takže to není o tom, že voliči některé strany, kteří jsou v zahraničí, volí jinak.

Zároveň bych chtěl trochu zmínit – tady se hovoří o druhé, třetí generaci, jako kolik lidí je v zahraničí na studijních pobytech, pracovně, my je vysíláme do zahraničí, aby tam získali zkušenosti a přinesli je zpátky do České republiky. Takže to „vy tady dáváte volební právo někomu, koho Česká republika nezajímá“, není pravda. Je to chucpe. To volební právo je definováno ústavou a to právo ten člověk má.

Zazněla tady spousta nepravdivých věcí. Jenom k tomu, co tady zaznělo od Michala Šalomouna či Olgy Richterové. Chtěla zdůraznit pouze to, že obsah tohoto legislativního návrhu již prošel všemi potřebnými komisemi, jeho věcná podstata se nemění. A já si nemyslím, že paní Benešová byla super ministryně, nicméně byla to ministryně vaší vlády a z těchto kruhů vycházelo i kladné stanovisko k tomu návrhu. Proto požadovat toto stanovisko znovu je podle mě redundantní. A měli jsme to v programovém cíli Pirátské strany a my prostě dodáváme to, co jsme slíbili.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Králíček. Poté pan poslanec Radek Vondráček.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, páni ministři, já bych se chtěl zdvořile zeptat pana vicepremiéra, když tedy tvrdí, že to není žádná záchranná akce a tak dále. Proč tedy není ta účinnost korespondenční volby stejná jako celého zákona? Proč tam

vypichujete tu korespondenční volbu od roku 2025 a není to celé od roku 2026, jak se ptal tady můj ctěný dvojí metr kolega Nacher. Proč tedy to je takhle zvláště? Tak pan Michálek nás tady osočuje z toho, že my tady děláme různé obstrukce, že ten zákon nechceme. No nechceme. Ano, tak ho srovnajte, ať je od 1. 1. 2026, pojďme se na tom dohodnout a je to jasné. Tak my zase říkáme, že pro vás, nebo ne možná pro Pirátskou stranu, ale pro některé další strany je to záchranná akce, protože chcete více hlasů. Dáte to šesti, možná s pozměňovacím návrhem deseti generacím v zahraničí. Tak nám řekněte, proč to není stejné od 1. 1. 2026 a pouze korespondenční volbu předsouváte o rok dopředu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nyní pan předseda Vondráček, poté pan vicepremiér Bartoš.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Já vás nezdržím. Já nechci zdržovat, jenom dvě korekce pana ministra Bartoše. Pane ministře, vy jste řekl, že zavedení dostupnějšího a lepšího hlasování ze zahraničí. Dostupnějšího ano, ale prosím, lepšího určitě ne. Korespondenční hlasování vždycky bude méně kvalitní než to prezenční. Připust'ťe si tu myšlenku. Máte pro to nějaký důvod, prosazujete to, ale rozhodně to není lepší. Je to nižší kvalita hlasování.

Za druhé, když už tedy argumentujeme s protistranou nějakým způsobem, tak by bylo dobré vybrat si nějaké lepší odkazy. Vy říkáte, že pan Fico uspěl. V těch posledních volbách mělo Progresívne Slovensko 60 % v zahraničí, takže Robert Fico v zahraničí neuspěl. Čistě jenom korekce do debaty, věcná. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Dobrý večer. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Bartoš. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Prostřednictvím paní předsedající bych odpověděl panu poslanci Králíčkovi: neboť implementace korespondenční volby jako takové není z pohledu digitalizace a využití služeb Portálu občana až takový oříšek, zatímco i v té velké změně, v té velké legislativní změně, už to vyžaduje významnější implementace na straně Ministerstva vnitra a těch systémů, tam jsou ty seznamy, které jsou na území České republiky, možnost volit v každém dalším, a i v argumentaci Ministerstva vnitra bylo, že v procurementu a realizaci tohoto projektu je důležité mít to včas. A to je umožněno, pouze pokud se ten projekt bude řešit kvalitě jako celek, zatímco v gesci seznamů, které vedou ambasády pro účely volby v zahraničí, je ta implementace jednodušší. Tolik říkám oborově, jak já nahlížím na ten samotný problém.

Jinak já jsem chtěl jenom, a možná upravím v reakci, prostřednictvím paní předsedající, na pana Vondráčka, možná jsem to dezinterpretoval, já jsem chtěl říci, že v momentě, kdy je umožněno občanům volit v zahraničí komfortněji, což, přízně si to, než cestovat z Nového Zélandu někam na ambasádu určitě korespondenční volba poskytuje, tak ta distribuce, když se podíváte na ty hlasy, není to tak, že my jsme měli taky suprové výsledky ve volbách v zahraničí za Pirátskou stranu, nicméně to neznamená, že v danou chvíli tyto hlasy se budou kumulovat u nějakých partají, ale vychází to, vychází to tak, že se tyto hlasy rozkládají.

A ještě u té korespondenční volby samozřejmě ten způsob toho, jakým se následně potom v těch komisích sčítají ty hlasy, tak v danou chvíli samozřejmě v té obálce je to ta samá obálka ve svém způsobu, tedy anonymní, jako je při okrskové volební komisi, neboť v tom sčítání se mají ty obálky, kde jsou ty lístky dány, stejně tak jako v té volební komisi. Ten fakt odškrtnutí na tom seznamu, když to přirovnám, je úplně stejný, jako přijdu do volební místnosti, ukážu tam občanský průkaz nebo v budoucnosti elektronickou identitu (Předsedající: Čas.), oni si mě odškrtnou (Předsedající: Čas.), a volím. To je to doručení. (Předsedající: Čas, pane ministře.). A následně se sčítá podle anonymních obálek.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Králíček a připraví se pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: No, pane vicepremiére, to jste mi odpověděl jenom technicky. Já chápu, že technicky ty korespondenční volby pro vás asi nebudou problém. Jedno, druhé JŘBU, a je to tam. Ale proč tedy, když děláte zásadní změny v tom volebním zákoně, a toto je zásadní změna, proč to nejde ruku v ruce? Já vím, že to technicky bude rychlejší, ale to, a teď to nemyslím jízlivě, to u čehokoliv, ať už máte eDoklady, ať už máte digitalizaci stavebního řízení, vždycky budete mít komponentu, která bude rychleji než zbytek toho zákona. Ale mně by logicky dávalo, když děláte zásadní změny ve volebním systému, tak datum bude stejné. Ale vy tady spěcháte na tu korespondenční volbu, tak jako pan Michálek říká opět zase, že my tady děláme různé kolotoče, veletoce, abychom to zdrželi, tak vy na to strašně moc spěcháte, no protože chcete větší poměr, abychom my náhodou neměli šanci. Vy si ty voliče budete vytvářet v zahraničí, protože je doma prostě nemáte. Tak to přiznejte, a je to. Jinak to dejte k 1. 1. 2026 jako celý zákon a můžeme si zkrátit jednání druhého i třetího čtení a všichni máme volno.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A nyní je na řadě s faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Prosím o pozornost. Já souhlasím s panem ministrem Bartošem. Já se také domnívám, že se ty hlasy nařadí, až ta korespondenční volba bude, protože nebudou volit jenom ti lidé z velkých měst, kteří jsou nějak složení demograficky, tíhnou třeba k určitým ideologiím, a ten výsledek už nebude tak uspokojivý pro strany současné vládní koalice. Takže v tom jsme zajedno. Tak ale proč tak urputně lpíte na tom, aby to bylo už v tom roce 2025, když máte podobný názor? Vždyť tím otupíte spoustu kritiky a ukážete konstruktivní přístup, když ten zákon bude od 1. 1. 2026 jako všechny ty ostatní. A upozorňuji na to, že v systému je nahrán můj pozměňovací návrh, který posouvá účinnost od 1. 1. 2026. Možná bychom ušetřili hodinu debaty, minimálně hodinu, možná dvě, protože jsme to řešili už v rámci prvního čtení. Když se na tom shodnete, i ta vaše snaha pomoci krajanům v zahraničí bude více věrohodná. Jinak si stejně většina republiky myslí, že to děláte jenom proto, že naháníte hlasy do těchto voleb, protože klesají preference ve vnitropolitické... jaksi na vnitropolitické scéně a snažíte se to nahnat jinde. Tak udělejte něco sami pro sebe, zvyšte věrohodnost toho, co říkáte, a hlasujte pro můj pozměňovací návrh 1. 1. 2026. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A vracíme se do rozpravy a s přednostním právem se přihlásila paní místopředsedkyně Richterová. Paní místopředsedkyně, prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Kolegyně, kolegové, já chci velice stručně a věcně jenom k tomu, aby nezapadlo, o co tady jde. V tom bodě, který projednáváme, jde zkrátka o servis pro naše občany, o servis, který jsme jim slibovali, že jim doručíme od roku 2018. Předkládali jsme ten návrh, dokonce jsme byli ve shodě s tehdejší vládou, která ten návrh připravila, my jsme ten návrh převzali, a protože se mezitím ta shoda rozpadla, tak jsme ho předložili na několik částí.

A o co teď jde? Prostě ti lidé, kteří jsou v zahraničí, ať už tam studují, pracují, prostě žijí, tak byť jsou to Češi a Češky, stejní občané jako my, co sedíme tady, tak dneska mají výkon svého ústavního práva mnohem dražší, těžší a náročnější. Takže když před chvílí vicepremiér Ivan Bartoš říkal, udělejme to těm lidem komfortnější, tak přesně o to jde. Pohodlnější, ale taky levnější a někdy prakticky možné, protože prostě někde ty lidé jezdí tisíce kilometrů a on opravdu ne každý na to ty peníze má. Co je podstatné, když si vezmete, že dnes naši občané, aby mohli odvolit v zahraničí, jedou tisíce kilometrů, jedou prostě nějakým přeplněným vlakem, jedou opravdu daleko, tak je to něco úplně jiného, než když u nás máme ty tisíce volebních místností, většina lidí chodí volit pět deset minut od svého bydliště, tak komfortní volební místnosti, jako jsou u nás, jsou myslím opravdu málokde. Ale tohle srovnání bychom měli mít před očima. Takže proto tady vystupuju, abych připomněla, že kvůli těm lidem, kteří jezdí stovky a tisíce kilometrů, aby měli aspoň trochu snazší možnost volit, to zavádíme, a slibujeme to my za Piráty třeba od roku 2018.

Co se týče té druhé věci, o kterou jde, pak je to, že je obecně správné zjednodušovat život, a to ta korespondenční volba prostě přináší. Že to je další věc, tak jako se o to snažíme v jiných věcech, tak zase tohle je prostě ten princip, kterého se držíme i u správy voleb.

A k té poslední otázce, proč od 1. ledna 2025. Protože ti lidé tam žijí a pracují právě teď. My chceme, aby neztráceli vazby na naši zemi, chceme, aby si třeba tady podrželi nějakou nemovitost. Často jsou lidé, kteří plánují, že se sem vrátí, já mám takové kolegy třeba ze střední a vysoké školy; že se sem vrátí na důchod, jezdí sem s dětmi na prázdniny. Ty vazby k té zemi mají a je v našem zájmu, aby je neztratili. Stejně tak tady mnozí investují, ty peníze, které vydělají v zahraničí, chtějí nějak zhodnocovat. Opět je na nás, aby tím, že jim dáme najevo, že o ně stojíme, aby co nejvíc zvažovali, že je nainvestují zde.

A poslední, co je opravdu hodně důležité si uvědomit: My jsme dneska v době, kdy si ti lidé mohou vybrat úplně z celého světa, co udělají se svou zkušeností, energií a penězi. A prostě ta soutěž probíhá každý měsíc. Každý měsíc, každý rok, který ztratíme, o který se budou rozvolňovat ty vazby, je zbytečný. Za nás není důvod korespondenční volbu jakkoliv odkládat. Vidíme, že to opozice současná už zhruba pět let blokuje. Nebo čtyři a půl. My to prostě považujeme za správnou věc a chceme lidem zjednodušit život. Bude to férovější pro všechny občanky a občany České republiky, prostě včetně těch, kteří žijí a pracují a studují v zahraničí. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Mám tu faktickou poznámku paní poslankyně Peštové. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuju za slovo, paní předsedající. No, paní poslankyně Richterová, prostřednictvím paní předsedající, předtím tam ty lidi nežili, oni tam žijou teprve teď, jo? Když si to tedy ujasníme. Vy jste řekla, že tam žijí teď. Předtím tam nežili, teď tam žijí a teď jim to chceme ulehčit, ne? A proč tady máte připravenou tu další novelu, to znamená tu třetí, čtvrtou generaci, že chcete dát to občanství české, aby to běželo jak na běžícím pásu?

Ale když už jsme u toho, tak já doufám, paní poslankyně, a to si vohlídám, že zvednete ruku pro můj poslanecký návrh, který tady dávám, to znamená, že musí tyto generace prokázat vztah k naší republice. (Hovoří hlasitě, důrazně.) To znamená, buď tady budou mít trvalé bydliště, nebo budou tady vlastnit nějakou nemovitost, to znamená, že budou platit daň z nemovitosti, nebo mají vůči České republice nějakou daňovou povinnost, anebo budou platit sociální anebo zdravotní pojištění. A to si vohlídám! Protože jestliže má o mém osudu rozhodovat někdo, kdo je třetí, čtvrtá generace a neumí už ani česky, notabene ani neví, kde leží Česká republika, a zná z doslechu od svého prapradědečka, že kdysi dávno tady žil, no tak sorry, to mě docela vadí!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A vracíme se do rozpravy, na řadě je pan poslanec Bělor. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Roman Bělor: Děkuji, vážená paní předsedající. Já budu vlastně reagovat na dřívější příspěvek paní kolegyně Peštové, ale vlastně budu reagovat na ten poslední, poněvadž se to vlastně zreplikovalo. Já musím říct, že my skutečně jako odmítáme takovou tu tezi, kterou vy tady neustále opakujete, o tom, že si tady chceme vytvořit jakousi globální pěstírnu voličů nebo něco takového, s tím, že do té debaty o té korespondenční volbě vlastně mícháte ještě neprojednávaný zákon, vlastně korekce zákona o občanství. To mi připadá velmi nefér. To jsou věci, které spolu souvisí pouze tím, že se týkají Čechů v zahraničí. Ale ten zákon o občanství se týká skutečně spíš těch starých krajanů. A opravdu nerozumím tomu, proč to děláte. Spíš se mi líbí to, že pan Vondráček správně řekl, že se ti voliči, kteří využijí korespondenční volbu, možná namíchají, možná ten výsledek pak bude zcela překvapující pro vás a celá tahle ta debata se zpětně ukáže jako zcela absurdní.

Nicméně dám paní kolegyni Peštové za pravdu, prostřednictvím paní předsedající, v té věci, že jsem tady jako zpravodaj byl možná až příliš neformální a příliš stručný, to je pravda. Já jsem nechtěl příliš zdržovat a číst tady celé to usnesení, jako to všichni dělají, takže to běžné vyslovení doporučení v Poslanecké sněmovně k souhlasu jsem tady nepřečetl, za což se jako neomlouvám, ale omlouvám se za to, že jsem neřekl to číslo a datum, to je možná chyba. Takže bylo to usnesení zahraničního výboru číslo 136 z 28. schůze 14. března 2024 teď. V tom máte pravdu.

Ale potom jsem uvedl další část svého krátkého expoé tím, že jsem řekl, že nad rámec svého zpravodajství, což tam možná nemělo být, poněvadž jsem vlastně to měl říct až teď, a nebudu to už opakovat, a tam šlo o to, což ovšem reflektovalo i tu debatu na podvýboru pro krajany i na zahraničním výboru, a to je to, že se musíme na ty krajany dívat jako na lidi, kteří odcházejí do světa po roce 1989 jako svobodní občané, je to jiná diaspora, než je ta, která odcházela prostě pod terorem nacismu a komunismu, a že jsou to lidé, kteří prostě pro nás mohou udělat mnoho, ale musíme se k nim chovat slušně a vytvářet jim podmínky pro výkon jejich práva volit a účastnit se života v České republice, i když třeba dočasně jsou v zahraničí. A i když se vrátí nebo nevrátí, jsou pro nás důležití. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku paní poslankyně Peštové. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já děkuji, že jste to uznal. V každém případě vy jste byl pouze zpravodaj a měl jste zmocnění tady říct to stanovisko toho výboru. Nic víc. Ano, chápu, že jste to pochopil, ale děkuji.

A vy jste se tady ptal, proč máme tendenci tady dávat dohromady dva zákony, které podle vás spolu nesouvisí. Ale ony právě spolu souvisí, jo? Ono všechno souvisí se vším. Každý zákon se prolíná třeba do dalšího zákona. A tadyhle jsme to jednoduše identifikovali. Prostě dělá se novela jednoho zákona a tamta přijde ne plíživě, to přijde jako rána hned druhá. A půjde to stejným tempem, jako jde toto stejným tempem. Vždyť si vezměte, jako kolik zákonů tady máte vlastně v Poslanecké sněmovně, koukněte se, kolik jich vám tady visí, kdy sem ty zákony přišly z jednotlivých ministerstev. A na ně se ještě nedostala ani řada do prvního čtení. Vy prostě máte taky priority. Prostě ty, které tlačíte a které potřebujete, tak ty jdou raketově, ale ty ostatní tam stále visí a nejsou ani v prvním čtení. Takže všechno souvisí se vším a identifikovali jsme to správně.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A jsme opět v rozpravě. Nyní je na řadě paní poslankyně Pošarová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, často si s oblibou říkáme a připomínáme, aniž bychom přesně věděli, co to znamená, že naše západní civilizace stojí na pevných pilířích antického světa a antické filozofie, která nám mimo jiné stvořila a definovala i představu a podobu politické demokracie, tedy představu takové společnosti, ve které si vládnou občané, společnosti, ve které si tito občané svědomitě vybírají vládnoucí moc, která po předem jasně určený a vymezený čas spravuje jejich společné záležitosti. Dnes nám v České republice vládnou politici, kteří tuto vznešenou a staletími prověřenou představu ničí a devastují. Na počátku 21. století s úlisným výsměchem a pod rouškou údajné svobody a ochrany lidských práv destruuji usilovnou práci předchozích generací.

Poslanecký návrh zákonodárců stran vládní pětikoalice, konkrétně Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na zavedení korespondenční volby pro české občany žijící v zahraničí, který 25. ledna letošního roku prošel zde v Poslanecké sněmovně do druhého čtení, znamená začátek konce demokracie a smyslu volebního práva, tak jak jsme jej doposud chápali, a otevírá doširoka lákavou cestu pro manipulaci voleb a pro falšování volebních výsledků.

Podle Ústavy České republiky se volby do Poslanecké sněmovny konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva. Součástí této ústavní a současně i hodnotové koncepce je i svoboda občana učinit volbu podle vlastního přesvědčení, bez jakýchkoliv manipulací a bez nátlaku okolí. Pokud do našeho právního řádu zaneseme korespondenční volbu, toto vše padá a stává se to možná nadobro minulostí. Do

jisté míry se tato koncepce bohužel již částečně bortí. Voliči nejen v České republice, ale i v celé Evropě jsou již dlouhou dobu vystavováni manipulacím ze strany hlavních mainstreamových médií, cenzuře či omezování svobody projevu anebo i trestnímu stíhání za své veřejné projevy. Demokracie má tedy již značné trhliny, které se naše vláda nyní agresivně pokouší prohloubit.

Korespondenční volby jsou dále zcela v rozporu s naším ústavním pořádkem. Každý český občan žijící v zahraničí, který požádá příslušné velvyslanectví o zaslání volebních dokumentů, jejichž součástí je doručovací obálka, úřední obálka, identifikační lístek, volební lístek a případně voličský průkaz, totiž ztrácí svoji anonymitu. Takový občan si již nikdy nemůže být jistý, že jeho volba nebude spojena a ztotožněna s jeho jménem uvedeným na identifikačním lístku. Padá tím imperativ tajnosti volby ve vertikální rovině, tedy tajnost volby občana vůči veřejné moci. A stejně tak mizí i svoboda volby, a to proto, že korespondenční způsob hlasování porušuje zásadu tajnosti volby v horizontální rovině, tedy tajnost volby mezi soukromými osobami. Korespondenční volič již v okamžiku aktu volby nebude muset být pouze sám za volební plentou, a je tedy docela dobře možné, že bude volit pod přímým či nepřímým nátlakem a v přítomnosti dalších, třetích osob. V procesu korespondenční volby, jak jej předkládají vládní poslanci, bude dokonce možné využít prostředníka, třetí osobu, která má právo vyžádat si jménem oprávněného voliče volební dokumenty a celou volbu tedy potenciálně klidně provést namísto něho. To je něco strašného a nepředstavitelného. Otevírá se tak cesta pro kupčení s hlasy, respektive s identifikačními lístky.

To bude velice žádané zboží, zvláště v některých politických kruzích. Tím bude porušena zásada rovnosti volebního práva, protože již nebude platit klíčový ústavní princip, že jeden volič má jeden hlas. Jelikož tito prostředníci získají oproti jiným oprávněným voličům neoprávněnou a nezákonnou výhodu, budou mít více volebních hlasů, což otevírá prostor pro volbu v zastoupení, čímž se současně prolamuje i zásada přímosti volebního práva. Na zastupitelských úradech, pokud vládní návrh zákona vstoupí do praxe, budou 25 dní před oficiálním datem voleb volně ležet obálky s volebními a identifikačními lístky a zaměstnanci těchto institucí, z nichž někteří budou tvořit takzvané zvláštní okrskové volební komise, k nim budou mít po celý tento čas prakticky neomezený přístup.

Do konečných volebních výsledků se budou dokonce započítávat i hlasy osob, které v době mezi odesláním korespondenčního hlasu a uzávěrkou volebních místností zemrou. Takže zde v případě těsného celkového výsledku voleb jen s velice malou nadsázkou existuje možnost, že o podobě budoucí české vlády rozhodnou hlasy ze záhrobí.

Podobných podivností je v poslaneckém návrhu na zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí ještě daleko a daleko více. Jsou a jistě ještě budou předmětem nejrůznějších právních rozborů. Tento absurdní lapsus, stejně tak jako mnohá další ustanovení tohoto pětikoaličního veledíla, je zejména důsledkem skutečnosti, že zavedení korespondenční volby je předkládáno formou poslanecké legislativní iniciativy, nikoliv prostřednictvím řádného vládního návrhu zákona, který by prošel standardním připomínkovým řízením, včetně jeho posouzení ze strany Legislativní rady vlády. To je u takto zásadního materiálu něco neslýchaného. Přitom právě Legislativní rada vlády, když na sklonku roku 2021 posuzovala téměř identický návrh vládních senátorů ohledně zavedení korespondenční volby, konstatovala jeho protiústavnost a identifikovala v něm řadu dalších zásadních nedostatků, pochybení a protimluvů, kvůli kterým jasně doporučila, aby nebyl realizován. Text vládních poslanců je vskutku místy doslova absurdním a diletantským slohovým cvičením, bohužel s drtivými dopady, které mají potenciál rozložit náš funkční volební systém, zejména pokud se týče voleb do Poslanecké sněmovny.

A my se můžeme již nyní ptát, proč se tohle vše děje? Proč má naše vláda takovou nadstandardní péči o voliče žijící v zahraničí, většinou trvale desítky let? Proč se této voličské skupině tak podbízí? A proč právě nyní? Odpověď se nabízí sama. Protože se současné vládní

strany bojí dalších voleb do Poslanecké sněmovny, ale i jiných voleb, které nás čekají. Mají strach, že své pozice neuhájí, a proto hledají způsob, jak si do příštího roku vyrobit účinný nástroj pro manipulaci s volbami, s voliči a s demokracií jako takovou.

Výsledky hlasování ze zahraničí ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2021 dopadly velmi výrazně ve prospěch stran současné vládní koalice. Předvolební koalice Pirátů a hnutí STAN zde dosáhla 50,5 % hlasů a koalice SPOLU – ODS, TOP 09, KDU-ČSL – 34,3 % hlasů. A to je také ten hlavní a v podstatě jediný důvod, proč se tyto strany nyní znovu obracejí do zahraničí a hledají svou politickou a mocenskou záchranu mezi občany, kteří pod taktovkou jejich vlády fakticky nežijí a většinou nikdy žít nebudou, což je trestuhodné.

A to ještě návrh zákona o korespondenční volbě ze zahraničí doprovází ještě (jistě?) jen shodou náhod jiná novela z pera vládních poslanců, o které už tady také byla řeč, totiž novela zákona o státním občanství České republiky, která by umožnila nabytí našeho státního občanství i potomkům dětí českých emigrantů do zahraničí z let 1948 až 1989 i ve čtvrté generaci, tedy pravnukům těchto osob, a to pouze na základě jejich prohlášení, že tento požadavek zákona splňují, což je mimo jiné výroba dalších prvovoličů a voličů příštích generací, protože jejich potomci už budou mít české občanství automaticky po rodičích. Účinnost této novely je navrhována k 1. 7. 2024, účinnost korespondenčního hlasování od 1. 1. 2025. Ještě někdo pochybuje o neuvěřitelně drzé účelovosti této vládní legislativní strategie? Množství, míra a intenzita nedostatků a chyb poslanecko-vládního návrhu zákona o korespondenční volbě pro Čechy v zahraničí, jakož i množství, míra a intenzita protiústavnosti, rizik a totálních deformací spravedlnosti a férovosti českých volebních systémů skrze zavedení tohoto typu volby do českého právního řádu je (jsou) tak vysoké, že jakákoliv zákonná forma protestu proti této prioritě Fialovy pětikoaliční sestavy je legitimní, žádoucí a nutná.

Neakceptovatelný je i způsob úpravy přepočítávání zahraničních hlasů na poslanecké mandáty a po zavedení korespondenční volby by to bylo ještě mnohem horší, a to ve třech ohledech. Jednak v tom smyslu, že o složení poslanců za určitý volební kraj ve zcela rozhodující míře – čím menší kraj, tím více – rozhodnou zahraniční, nikoliv domácí hlasy, a také tím způsobem, že příslušné kraje, kam zahraniční hlasy poputují, budou ve Sněmovně enormně i několikanásobně nadreprezentovány, tedy že získají výrazně více poslaneckých mandátů, než by jim příslušelo dle počtu obyvatel. A konečně i tak, že velké množství poslanců za kraj, do kterého budou zařazeny zahraniční hlasy včetně korespondenčních, bude pocházet z politických subjektů, které by tam před zavedením korespondenční volby zahraničí získaly naopak výrazně méně mandátů.

Nejnovější vládní nápad zařazovat zahraniční hlasy do čtyř největších českých krajů je snad nejhorší možnou variantou tohoto přepočítávacího mechanismu. Je to otevřený pokus o to umělou konstrukcí zabetonovat si svou většinu v Poslanecké sněmovně metodou dvojité volební manipulace – zavedením korespondenční volby v zahraničí a převodem těchto hlasů do krajů, kde to vládním stranám nejlépe volebně vyhovuje.

A pak je zde i faktor klíčové role poštovních a doručovacích služeb v korespondenční volbě. Budou všichni jejich zaměstnanci ctít tajnost volby a stihnou tyto subjekty všechny zaslané korespondenční hlasy řádně a včas doručit na místo určení? Nevíme a neví to nikdo. Korespondenční volič tedy ztratí tu jistotu, kterou ve standardním fyzickém procesu volby měl, tedy jistotu, že opravdu hlasoval, respektive jistotu, že jeho hlas byl odevzdán a započítán, což rozhodně není marginální problém. A takových problémů a nenapravitelných excesů je ve vládním návrhu téměř nekonečná řada. Pošleme jej proto, kam patří, na smetiště dějin!

Ráda bych tedy nyní požádala o vlastně prodloužení účinnosti, tedy přerušení tohoto bodu, a to na 20. prosince 2026. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Takže jde o procedurální návrh? Ano. Tak. S protinávrhem, prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení kolegové, jelikož pokročil čas a myslím si, že bychom to měli dotáhnout, s tím, že bychom přihlédlí na nějakou přestávku, tak já bych přerušil tento bod a dávám protinávrh proti procedurálnímu návrhu s tím, že bychom ho přerušili do 20.45. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Ano, další s procedurálním návrhem. Prosím.

Poslanec Viktor Vojtko: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych dal protinávrh k procedurálnímu návrhu, který tady zazněl. Konkrétně bych poprosil o přerušení do 20.32 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Prosím, paní kolegyně, další protinávrh.

Poslankyně Jarmila Levko: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já si také myslím, že krátkou pauzu bychom si možná zasloužili, abychom si mohli promyslet, kudy dále tuto rozpravu povedeme, nicméně právě proto, abychom došli v nějaké rozumné době k ukončení druhého čtení, tak bych navrhovala, abychom přerušili tuto schůzi do 21.05 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan předseda Dufek.

Poslanec Aleš Dufek: Kolegové a kolegyně, máme nějak spočtené, že je potřeba podat čtyři až pět protinávrhů, jsem čtvrtý v pořadí, takže navrhuji přerušení do 20.58 hodin. (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Ano, hlásí se pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já si na rozdíl od ctěné kolegyně nemyslím, že si zasloužíme nějakou pauzu. Kdo chce hovořit v sále, hovoří v sále,

zbytek se v klidu a míru může věnovat jiným činnostem. Takže navrhuji, abychom přerušili do 20.30.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Vnímám zájem o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila. Prosím, ještě pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Když tady koalice říká, že potřebuje tak čtyři až pět návrhů, tak já také jeden přidám. Navrhuji přerušení projednávání tohoto bodu do 31. 12. 2024.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Dobře, děkuji. Takže nyní budeme tedy hlasovat v tom pořadí, jak byly předloženy návrhy. První tedy od pana předsedy Fialy, do 31. 12. 2024 – přerušení projednávání tohoto tisku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 10, přihlášeno 126 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Nyní hlasujeme návrh pana předsedy Bendy. To už je nehlasovatelné, ano, děkuji.

Takže pan předseda Dufek navrhuje do 20.58 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 11, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 13, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Další návrh je do 21.05.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 12, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 10, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Další návrh – 20.32. Tak to máme co dělat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 13, přihlášeno 141 poslankyň a poslanců, pro 5, proti 120. Návrh nebyl přijat.

Další návrh do 20.45 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 14, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, pro 10, proti 118. Návrh nebyl přijat.

A poslední návrh, od paní poslankyně Pošarové, přerušit do 20. prosince 2026.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 15, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy vracíme zpět do rozpravy a na řadě je pan poslanec Strýček. Pane poslanče, prosím, jenom vydržte chvíličku, než kolegové, kteří chtějí odejít, opustí sál. Prosím, ještě chvíličku vydržte... Tak já myslím, že můžeme. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych tady také chtěl rád říct několik připomínek k předloženému zákonu, nebo novele zákona o správě a výkonu voleb se zaměřením na korespondenční volbu. Je paradoxní, minule, když jsem tady hovořil, tak byl prázdný sál, dneska už je tedy vás tady víc, takže doufám, že si to tady vyslechnete. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Ano, rozumím. Kolegyně, kolegové, prosím, pokud máte něco důležitého, abyste rozhovory vedli v předsáli. Děkuji. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: On se nám tady v poslední době v české politice rozšířil takový trošku nešvar, a to to, že se v podstatě mění volební pravidla právě před nějakými přicházejícími volbami. V případě konkrétně této novely zákona o výkonu a správě voleb je to v podstatě za druhou polovinou volebního období a samozřejmě všichni víme, že je to nasměřováno k parlamentním volbám roku 2025. Takže aby tady ta tradice nebyla porušena, máme tady opět návrh na změnu volebního zákona, nebo novelu volebního zákona. Potvrzuje to i skutečnost, že ten celý zákon o výkonu a správě voleb nabývá účinnosti od 1. 1. 2026, ale tato jeho novela paradoxně předsouvá možnost korespondenční volby již od roku 2025.

S ohledem na skutečnost, že vlastně zavedení korespondenční volby bylo obsaženo v programovém prohlášení vlády, je pro mě osobně docela zarážející, že tento návrh novely zákona přichází na Sněmovnu formou poslaneckého návrhu, přičemž mezi navrhovateli jsou předseda vlády Petr Fiala spolu s ostatními předsedy koaličních stran. Ta odpověď na to je za mě zcela jasná. My tady o tom můžeme diskutovat, jak chceme, ale je to úplně zcela jasné. Prostě je to snaha vyhnout se legislativnímu kolečku, v rámci kterého by mohla vzniknout řada nepříjemných připomínek z jednotlivých připomínkových míst, která by mohla přijetí tohoto zákona zabrzdit, nebo přinejmenším zkomplikovat, eventuálně dát za pravdu odpůrcům tohoto návrhu zákona.

To byl takový první pohled v podstatě, co se týče časování a předložení. Já bych se potom na to ještě rád podíval vlastně z celkové té argumentace ke korespondenční volbě a dále dvojího pohledu na zavedení korespondenční volby.

Co se týče té argumentace ke korespondenční volbě, tak tato volba je pro Čechy dlouhodobě žijící v zahraničí, nebo zavedení této volby se samozřejmě na první dojem může jevit jako nevinná modernizace volebního zákona a posun vpřed, ale jak jistě všichni víme, přináší s sebou také řadu rizik. Asi nejčastějším nebo největším rizikem vlastně při této legislativní změně – hovoří zástupci TOP 09, konkrétně předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Adamová Pekarová, pozadu nezůstávají ani zástupci hnutí STAN v čele s Vitem

Rakušanem. Tady zaznívají vlastně argumenty, že korespondenční volba ze zahraničí zvýší volební účast, umožní lidem snadno vykonat jejich volební právo, ušetří lidem čas a peníze, navíc už dlouho existuje v řadě západních zemí. Samozřejmě musím uznat, že samozřejmě na tom pravdy něco je, ale toto jsou nejčastější důvody, kterými pětikoalice zdůvodňuje nutnost zavedení korespondenční volby ze zahraničí a které pouští do veřejného prostoru.

Co se však již ve veřejném prostoru podle mě záměrně neobjevuje, jsou informace o rizicích, která s případným zavedením korespondenční volby přicházejí. Nemluví se o tom, jaké požadavky na volbu v Česku klade ústava, tedy že veškeré volby se konají tajným hlasováním. Kterýkoliv občan tohoto státu nemusí být ani odborníkem na ústavní právo, aby byl schopen se zastánců korespondenční volby zeptat na to, jak chtějí zavést tento způsob volby pro Čechy žijící v zahraničí a zároveň jim zachovat ústavně garantovanou tajnost hlasování. Ona totiž ta plenta ve volební místnosti nestojí jen tak pro nic za nic. Volič vhadzuje lístek za plentu (?) právě z důvodu, aby nikdo neviděl, pro kterou stranu či kandidáta hlasuje, a aby nebyl nijak ovlivňován. A toto je zásadní problém, který hrozí při zavedení korespondenční volby ze zahraničí. Jednoznačně zde hrozí porušení ústavního principu tajnosti volebního práva. Nebyla by tedy zaručena tajnost hlasování, neměli bychom jistotu, že o volbě nerozhoduje volič pod nátlakem jiné osoby či skupiny osob. Korespondenční hlasování by mohlo umožnit prvky takzvaného rodinného hlasování, při kterém některý z členů rodiny disponuje hlasy ostatních členů rodiny a přímo realizuje či kontroluje jejich volbu. Ta logika věci je zcela jasná. Když se nehlasuje ve volební místnosti, tak prostě není možnost garantovat, že volič hlasuje sám, svobodně, na základě pouze svého rozhodnutí a zda mu někdo nekouká za zády.

Já bych se vrátil ještě k jedné věci, ona tady ta debata kolem toho probíhala. Protože když se mluvilo o tom celkovém zákonu o výkonu a správě voleb, který tedy ještě předložilo minulé Ministerstvo vnitra, tam zaznělo, a bylo to uvedeno dokonce i v připomínkové zprávě samotného ministra vnitra pro koaliční radu minulé vlády ke korespondenční volbě ze dne 9. 4. 2019, a tam jsou přímo uvedena rizika, která tato volba může přinést. A nejpodstatnější z nich je i podle názoru ministerstva nemožnost zajistit ústavně garantovanou tajnost hlasování, protože volič provádí hlasování v takzvaném nekontrolovatelném prostředí mimo volební místnost. Není proto možné garantovat, že nehlasuje pod nátlakem jiné osoby nebo že se nejedná o kupčení s hlasy, a tedy že hlasování probíhá svobodně a tajně. Toto je, prosím vás pěkně, stanovisko samotného Ministerstva vnitra z 9. 4. 2019, které bylo tenkrát podstoupeno koaliční radě minulé vlády a týkalo se té korespondenční volby. Mě tedy osobně zaráží skutečnost, že v důvodové zprávě k tomu sněmovnímu tisku 596, která bezpochyby pochází z dílny Ministerstva vnitra, se v bodě 4 vysloveně uvádí, že korespondenční hlasování je v souladu s Ústavou ČR. Tak já tomu teď trochu nerozumím. A nabízí se tedy otázka, co vedlo odborníky na Ministerstvu vnitra k tak radikální změně názoru. Rozumím tomu, že se změnou politické garnitury a ministra přichází často dobrovolně nebo méně dobrovolně i ke změně názoru, ale podle mého názoru tady tato změna názoru je velmi razantní a zcela zásadní.

Dalším argumentem, který v té připomínkové zprávě byl, je zmíněno riziko, které rovněž výslovně uvádí Ministerstvo vnitra pro koaliční radu tehdejší vlády, a to je přeprava listovní zásilky, jejíž doručování není pod kontrolou státních orgánů ani voliče, ale je zcela závislé na soukromoprávních subjektech. Tím dochází k narušení bezprostřednosti hlasování, což může být považováno za ústavní problém spočívající v takzvaném outsourcingu volebního práva. Realizace volebního práva může být tedy vystavena nahodilosti doručování listovní zásilky držitelem poštovní licence. To je stav v demokratickém právním státě obhajitelný pouze vyvážením jinými zájmy, podstatnými zájmy pro výkon volebního práva.

A další, třetí bod, který bych rád zmínil, je v podstatě takový dvojí pohled na zavedení korespondenční volby. Zástupci pětikoalice je ve veřejném prostoru neustále zdůrazňován názor, že jak hnutí ANO, tak i SPD nechtějí zavedení korespondenční volby, protože je

v zahraničí nikdo nevolí. To sice může být pravda, ale celé to možná i plyne z toho, že voliči v zahraničí, kteří zde dlouhodobě nežijí, nemají skutečný přehled a dostatek informací o tom, co se v současné době v podstatě v České republice pod vládou Petra Fialy děje a jaká je skutečná situace České republiky a českých občanů. Samozřejmě mnozí ani ten přehled mít nemohou, protože řada médií, která pracují ve prospěch pětikoaliční vlády, pouští do veřejného prostoru jen ty zaručeně správné informace ve prospěch vládnoucí pětikoalice a doslova, co všichni víme, samozřejmě straší lidi možným návratem vlády Andreje Babiše. V souvislosti s tím politolog Petr Drulák hovoří o zavedení korespondenční volby jako útoku na demokracii a jako jeden z důvodů uvádí i to, že občané žijící trvale v zahraničí disponují také občanstvím své druhé vlasti, kde jsou však o dění informováni lépe a přesněji než o dění v Česku, a je tedy zbytečné zvyšovat pravděpodobnost, že se stanou jazýčkem na vahách při politickém rozhodování, jehož následky v konečném důsledku sami neponesou.

Když se podíváme na tu druhou stranu mince, tak za poslední desetiletí v podstatě nejméně důvěryhodná vláda, s minimální voličskou podporou, což se týká zejména TOP 09 a KDU-ČSL, které se dlouhodobě potácejí na hranici samostatného vstupu do Poslanecké sněmovny, se snaží pod tlakem neustále klesajících volebních preferencí protlačit do Poslanecké sněmovny korespondenční volbu ze zahraničí, a řešit tak pokles voličské podpory získáním více hlasů ze zahraničí, což samozřejmě u poměrně značné části veřejnosti podkope důvěru ve férovost voleb. Prosazováním korespondenční volby nyní, kdy jsou volební preference těchto stran, zmíněných stran, již na historicky nízké úrovni a vláda Petra Fialy navíc prokazatelně ztrácí důvěru a podporu svých vlastních voličů, je tak podle mého názoru trochu zahrávání si s vnímáním demokracie u nás. Vláda s dlouhodobě nejnižší důvěrou tlačí korespondenční volbu na sílu a téměř na poslední chvíli ve snaze vyškrábnout hlasy co nejvíce voličů v zahraničí, když doma už následkem zoufalé vládní politiky nic víc vyškrábnout nejde. Po zkušenostech se změnou volebního zákona a účelovým vytvořením předvolebních koalic před minulými parlamentními volbami v tomto možná část společnosti opět logicky spatřuje takzvaný, nebo pověstný záchranný kruh, který si vláda hodila sama sobě, aby politicky přežila.

Politická reprezentace by podle mého názoru neměla vytvářet ve veřejnosti dojem, že si opět našla fintu, jak volby a voliče přechytračit. Měnit parametry voleb jen kvůli tomu, aby si jedna konkrétní koalice zachránila ve volbách krk, nevzbuzuje důvěru ve férovost voleb. Důvěru ve férovost demokratických voleb skutečně nejde vyměnit za nějaké vyšší procento hlasů navíc. V tomto případě by opravdu nemělo platit ono příslovečné účel světi prostředky. Nicméně tuto skutečnost nám potvrdila i předsedkyně Poslanecké sněmovny, která v televizním pořadu Ptám se já na přímý dotaz moderátorky, co bude ona jako předsedkyně TOP 09 dělat s klesajícími preferencemi, tak zcela jasně odpověděla: Tak za prvé tady máme zavedení korespondenční volby. – Takže to je zcela jasné. Přes veškeré tady debaty anebo nedebyty o tom, proč se to zavádí, tak je to zcela jasné. Prostě klesají preference a potřebujeme vyškrábnout někde hlasy v zahraničí.

Jedno americké pořekadlo říká: If it ain't broke, don't fix it. Jinými slovy, neopravuj to, co funguje. Od listopadové revoluce, a to bych chtěl zdůraznit, od listopadové revoluce nebyly v dějinách České republiky občany zpochybněny výsledky jakýchkoliv voleb a důvěra v náš volební systém je tak až výjimky univerzální. Při situaci, kdy by o výsledcích voleb rozhodly hlasy ze zahraničí zasílané poštou, by mohla vzít dnešní důvěra ve volby za své. Reálně hrozí to, že v kontextu debat o podvodech zejména při korespondenční volbě prezidenta USA přestanou lidé důvěřovat celému volebnímu procesu a jakékoliv těsnější výsledky mohou být odmítány jako zfalšované, a nejen možná ty nejtěsnější. Tady prostě může dojít k tomu, já už jsem před tím několikrát varoval při mém minulém (vystoupení?), že může dojít vlastně k tomu, že dojde k rozkolísanosti celého volebního systému. Protože podle mého názoru uvěří-li totiž jen nezanedbatelná část lidí, že je možné volby zfalšovat, tak i kdyby k tomu nedošlo a nebylo tomu tak, bude pro legitimitu voleb znamenat to samé, jako

kdyby se skutečně podvádělo. To znamená to je veliké riziko vlastně, že bude docházet k napadání výsledků voleb.

Hnutí ANO je často kritizováno, že ve svém volebním programu rovněž mělo zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí, a nyní se staví proti zavedení tohoto způsobu volby. Ono už to tady zaznělo i z úst místopředsedkyně Poslanecké sněmovny paní Richterové. Ano, to je sice pravda, my jsme to měli ve volebním programu, ale v minulém volebním období vláda Andreje Babiše, pokud si pamatuji, nikdy zavedení korespondenční volby ze zahraničí nenavrhl a bylo to hlavně z toho důvodu, že tady hovořily zkušenosti z amerických prezidentských voleb, z prezidentských voleb z Rakouska, a co tam bylo nejdůležitější, je, že nepředložila tady ten zákon hlavně z důvodu na základě vyjádření Ministerstva vnitra týkajícího se možného porušení ústavnosti korespondenční volby a dále i kvůli možnosti zpochybnění a opakování voleb, a tím pádem i poklesu důvěry v demokratičnost a politiku.

Já bych tady ještě zmínil, že samozřejmě my jsme byli, nebo nám bylo vytýkáno, že jsme změnili názor, co se týče korespondenční volby. Na druhé straně, co již ve veřejném prostoru tolik nezaznívá, je změna názoru předsedy vlády Petra Fialy na korespondenční volbu, i když tomu není tak dávno. On sám prohlásil – cituji: „Nové formy hlasování představují riziko. Pro demokracii je důležitá důvěra lidí a také přijetí porážky jako legální a legitimní. Platí dvakrát měř a jednou řež, než se rozhodneme pro jiné způsoby hlasování. USA bojují s nedůvěrou v regulérnost korespondenčních hlasů posílenou rozdílnými zákony v jednotlivých státech, což ovlivňuje sčítání a zdržuje vyhlášení výsledků. Netrpělivost, podezřívavost a rozhořčení jsou pochopitelné bez ohledu na to, zda jsou namístě. Toho ať si všímají sociální inženýři, co u nás chtějí pořádně něco měnit.“ Tolik z citace pana premiéra.

Jak jsem již uvedl na začátku svého vystoupení, uvedená novela zákona zde přichází formou poslaneckého návrhu bez jakéhokoliv odborného připomínkového řízení, bez nedostatečného prostoru pro diskusi. S ohledem na změny volebního systému, které jsou vždy zejména pro veřejnost velmi citlivé, tento návrh absolutně postrádá například testovací fázi, tak jak je tomu zvykem u jiných států. Zásadní změna ve volebním systému bude místo hledání konsenzu prosazena na sílu. Konsenzus by se hledal určitě lépe, kdyby pětikoalice tak okatě nespěchala ve prospěch zavedení korespondenční volby kvůli parlamentním volbám v roce 2025.

To je asi za mě všechno. Ještě bych se zmínil, že do systému jsem nahrál pod číslem sněmovního dokumentu 4244 svůj pozměňovací návrh, který předkládám spolu s kolegou Jirkou Maškem a který se týká data a času přijetí doručovacích obálek na zahraničním úřadě. K tomuto pozměňovacímu návrhu se samozřejmě přihlásím v podrobné rozpravě s jeho odůvodněním. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Dále je na řadě paní poslankyně Maříková. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Korespondenční volba se stala tématem vášnivých diskusí a kontroverzí, které odrážejí složitost demokratického procesu. Návrh zákona o možnosti hlasovat korespondenčně pro občany České republiky žijící v zahraničí přinesl do veřejného prostoru mnoho otázek a obav. Diskutuje se o rizicích spojených s touto formou hlasování, jako je falšování hlasů, odcizení, nátlak na voliče či technické chyby. Zároveň je kladen důraz na principy volebního práva, jako je všeobecnost, rovnost a tajnost hlasování. Tento legislativní krok, který přináší značné

změny do českého volebního systému, vyvolává řadu důležitých otázek týkajících se demokracie a transparentnosti volebního procesu.

Je zásadní, aby byla veřejnost informována a měla možnost se aktivně zapojit do diskuse ohledně této klíčové změny. Otevřená a důkladná debata by měla být prioritou, aby bylo možné zhodnotit všechny aspekty nového zákona a minimalizovat rizika spojená s jeho implementací. Je důležité, aby tvůrci tohoto předpisu zdůraznili důvody pro jeho zavedení. A do této doby to stále neudělali. Navíc by měla být zajištěna nezávislá a objektivní analýza dopadů nového zákona a jeho souladu s ústavou a mezinárodními standardy. Veřejnost by měla mít možnost se seznámit s veškerými faktory a následky této změny, aby mohla vyjádřit svůj názor a případné obavy. Transparentnost a participace jsou klíčové pro legitimní a důvěryhodný volební proces, který je základem demokracie. Je třeba dbát na zachování důvěry ve volby a respektovat pluralitu názorů v rámci společnosti. Každý krok, který ovlivní volební systém, by měl být pečlivě promyšlen a podroben důkladnému a kritickému hodnocení s cílem zajistit spravedlivé a transparentní volby. Otevřená komunikace a široká podpora veřejnosti jsou klíčové pro úspěšné provedení takové legislativní změny. A to v tomto případě prostě není. Je důležité, aby veškeré obavy a námitky byly vyslyšeny a zodpovězeny, aby bylo dosaženo co nejširší shody a legitimacy nového volebního systému. Pouze prostřednictvím důkladné a transparentní diskuse lze zajistit, že nová pravidla budou reflektovat potřeby a hodnoty české společnosti a přispějí k posílení demokratických principů a procesů. Jedině tak lze minimalizovat rizika spojená s implementací nového zákona a ochránit demokratický volební systém v České republice.

Zásadní otázkou zůstává, zda je tato změna skutečně nepostradatelná pro demokracii a zda stojí za možná rizika spojená s tímto způsobem hlasování. Je důležité zvážit, zda se tímto krokem nenarušuje integrita volebního procesu a zda se neotvírá prostor pro zneužití či manipulaci s hlasy voličů. Každá inovace ve volební systém by měla být pečlivě promyšlena a zvážena s ohledem na dlouhodobé důsledky pro demokratické principy a procesy.

Korespondenční hlasování může být dvousečnou zbraní. Zatímco zvyšuje dostupnost pro voliče mimo domovský obvod, přináší s sebou i rizika, jako je možnost manipulace nebo zneužití hlasů. Je klíčové zajistit, aby každá změna volebních postupů byla pečlivě zvážena a chránila integritu demokratického procesu. Důsledné monitorování a kontrola jsou nezbytné pro zachování důvěryhodnosti voleb a ochranu demokratických hodnot. Je důležité si uvědomit, že každá změna ve volebním systému může mít dalekosáhlé důsledky. Korespondenční hlasování může být pro některé voliče velkou výhodou, ale je třeba pečlivě zvážit, zda neohrožuje základní principy demokracie. Bezpečnost a transparentnost voleb by měly být vždy na prvním místě, aby byla zachována legitimita volebního procesu a důvěra veřejnosti v demokratický systém.

Navzdory všem rizikům se rozhodla pětikoalice prosadit nový zákon o korespondenční volbě, který považuje za klíčový bod jejich programu. Je tolik důležitý, že návrh zákona není předložen jako oficiální vládní návrh, ale je podán jako iniciativa poslanců. Tím se vyhnuli složitému připomínkovému procesu a zásahu Legislativní rady vlády, která by mohla zákon značně pozměnit, jak již bylo tady naznačeno.

Vláda pětikoalice plánuje zavést možnost hlasovat korespondenčně pro občany, kteří jsou v době parlamentních voleb mimo hranice státu. V současné době je hlasování možné na diplomatických úřadech. Občané žijící v zahraničí mají tedy možnost volit stejnou formou jako občané žijící v České republice. Naopak zavedením korespondenční volby ze zahraničí budou občané žijící v zahraničí zvýhodněni, což může být nyní účelové a může vést k pozdějšímu zavedení korespondenční volby také zde v České republice.

Ze současného návrhu zákona není známo, pro jaké územní obvody, popřípadě části územních obvodů zastupitelských úřadů budou moci voliči využít korespondenční volby. To bude v rukách Ministerstva zahraničí, které bude vycházet z dostupnosti a poskytování

poštovních služeb v příslušném území. Zda bude vycházet pouze z dostupnosti poštovních služeb, nebo bude skrytě ovlivněno také jinými faktory, se můžeme jen domnívat. Už to samo o sobě je problematické, že územní obvody v zahraničí bude vybírat Ministerstvo zahraničí. Je důležité si uvědomit, že vláda České republiky se obměňuje každé čtyři roky, a každá vláda má tedy i možnost rozhodovat o územních obvodech podle místa, kde se nacházejí třeba jeho (její) voliči, tudíž že bude ovlivňovat volby ze zahraničí. Takový postup může být diskriminační vůči těm, kdo nebudou mít možnost hlasovat korespondenčně a budou nuceni navštívit příslušný konzulát.

Hlasování pomocí poštovních služeb nese určitá rizika. Neexistuje zde záruka, že výběr bude probíhat bez zásahů, a zvyšuje se tak prostor pro manipulaci s volebními výsledky. Při rozhodování ve svém domově jsme izolováni. Navíc není možné ověřit podmínky, za kterých volič vloží svůj hlas do obálky. Dokonce nelze zjistit, kdo obálku skutečně uzavírá. Pokud má někdo skutečný zájem o to, jak se jeho rodná země řídí, i když v ní není fyzicky přítomen, měl by se odtrhnout od pohovky a udělat základní krok pro podporu své země, navštívit příslušnou ambasádu a vyjádřit své právo hlasovat, stejně jako je to možné v současnosti. Tato možnost je k dispozici pouze jednou za čtyři roky a slouží jako oslava práva a svobody, s nimiž by se mělo nakládat s úctou. Volby nejsou soutěží o popularitu. Je to o zodpovědnosti a uvědomění si, že každý hlas ovlivňuje podobu země a budoucnost těch, kteří v ní žijí. Proto je důležité, aby ten, kdo chce skutečně ovlivnit dění ve své zemi, projevil ochotu vykonat své hlasovací právo stejně jako občané v České republice, kteří se musejí vydat k volební urně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A pokračujeme v rozpravě. Nyní je na řadě pan poslanec Brož. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes diskutujeme o zásadním návrhu změny zákona, který by zavedl možnost korespondenčního hlasování pro české občany žijící v zahraničí. Chci zdůraznit, že rozumím záměru usnadnit našim krajanům účast ve volbách, ale s ohledem na způsob legislativního projednávání, mezinárodní zkušenosti a potenciální rizika spojená s touto metodou volby je nezbytné provést důkladnou analýzu možných důsledků. Já jsem se zaměřil na nějaké legislativně právní aspekty a rozdělil jsem to do několika bodů.

Za prvé jsou to obecné ústavněprávní zásady volebního práva České republiky. Tady můžeme říct, že politická participace neboli možnost zapojení do správy veřejných záležitostí je neodmyslitelně spojena s principem lidové suverenity v České republice, která je podle čl. 1 ústavy charakterizována jako demokratický právní stát. Článek 2 ústavy zdůrazňuje, že veškerá státní moc pramení z lidu. Tento právní základ umožňuje občanům České republiky aktivně se podílet na výkonu státní moci především prostřednictvím využívání jejich volebních práv. Hlavní ústavněprávní zásady volebního práva v České republice jsou všeobecnost, rovnost, přímost, tajnost a požadavek svobodného hlasování ve volbách, jež je prosté jakéhokoliv nátlaku. Tyto základní principy nalezneme na řadě míst v Ústavě České republiky i v Listině základních práv a svobod.

Za druhé – mezinárodněprávní principy volebního práva. Obdobné základní principy výkonu volebního práva nalezneme i v mezinárodněprávních dokumentech, jimiž je Česká republika rovněž vázána. Je to například čl. 21 Všeobecné deklarace lidských práv nebo čl. 25 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Za třetí – k jednotlivým ústavněprávním principům výkonu volebního práva. Univerzálnost volebního práva zaručuje, že všichni dospělí občané České republiky mají

právo volit bez diskriminace na základě rasy, barvy kůže, národnostní nebo etnické příslušnosti, jazyka, pohlaví, náboženského vyznání, politických či jiných názorů, sociálního původu, majetkového stavu, rodu nebo jiných sociálních faktorů. Co se týče návrhu zákonodárců, zdá se, že v této oblasti plně respektuje tento návrh ústavní principy, avšak shoda s ústavními zásadami zde končí.

Bod 3 rozdělím na několik podbodů. Za a) se jedná o ústavní princip rovnosti. Zavedením korespondenční volby pro občany v zahraničí, ale ne pro ty, kteří jsou v den voleb mimo své bydliště v rámci České republiky, vzniká nerovnost. Proč by měli občané žijící v zahraničí mít privilegovaný přístup k hlasování, zatímco ti, kteří jsou na služební cestě nebo v nemocnici, musí hlasovat osobně nebo prostřednictvím voličského průkazu? Rovnost v právním slova smyslu vychází z principu svobody a rovnosti každého člověka v důstojnosti a právech jakožto jedna z nejvýznamnějších hodnot před zákonem. Občané České republiky, kteří žijí na jejím území, nemají žádnou možnost hlasovat korespondenčně, a to ani v případě, že se v dané dva dny voleb nacházejí pracovně na druhé straně republiky, v zahraničí nebo jsou fyzicky indisponováni a k volbám se nemohou dostavit. Komfort volby některých nemůže obstát jako důvod pro protiústavní diskriminaci velké části občanů České republiky.

Za b) se jedná o princip přímosti volby, to je osobního hlasování. Ústavou chráněný princip přímé volby znamená, že je volba prováděna přímo voličem, právo volit nesmí být v žádném případě převedeno na jinou osobu. V některých členských státech Evropské unie je přitom možné volit v zastoupení, například v Belgii, Francii nebo Nizozemsku, ale v České republice tato možnost občanům dána není. Předložený poslanecký návrh přesto v § 57 stanoví následující bod 3. Žádost podle odst. 2 lze podat osobně nebo prostřednictvím osoby, která se prokáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem voliče. To je tedy v rozporu s tímto popsaným principem.

Za c) se jedná o princip tajnosti hlasování. Korespondenční hlasování může být náchylné k porušení tajnosti hlasování. O tom už dneska bylo hodně mluveno. V rodinném prostředí nebo tam, kde existují sociální nebo ekonomické závislosti, může dojít k nátlaku na voliče, aby hlasoval jinak, než chtěl. To je v přímém rozporu s principem svobodných a tajných voleb, který je základním pilířem našeho demokratického státu a demokratického systému. Princip tajného hlasování vyžaduje, aby byly zabezpečeny takové podmínky pro výkon volebního práva, které znemožňují zjistit, jak konkrétní volič hlasoval.

Za d) je to požadavek svobodného hlasování. Podle čl. 21 Listiny základních práv a svobod má každý občan právo účastnit se správy veřejných věcí přímo nebo prostřednictvím svobodně zvolených zástupců.

Svobodné volby, které odborná literatura vyhodnocuje jako pátý a zároveň nejdůležitější princip voleb, jsou základem volebního práva, jehož dodržení zajišťují další čtyři principy v kombinaci s dalšími zásadami liberální demokracie.

V bodě 4 se jedná o další problematické aspekty navrhované korespondenční volby. Je to například chybějící prvek laické kontroly reprezentované zástupci politických stran a hnutí. V takzvaných zvláštních volebních okrskových komisích ve zvláštních volebních obvodech na zastupitelských úřadech nejsou na rozdíl od volebních komisí při volbách na území České republiky zastoupeni zástupci politických stran a hnutí, kteří by měli představovat prvek takzvané laické kontroly řádného průběhu voleb. V případě korespondenční volby budou volební komise v zahraničí, tedy tyto zvláštní okrskové volební komise, tvořeny zástupci zastupitelských a konzulárních úřadů, to je de facto zaměstnanců Ministerstva zahraničních věcí jakožto ústředního úřadu moci výkonné, v jehož čele stojí zástupce jedné politické strany.

Za dalším bodem je hrozba destabilizace systému, narušení důvěry veřejnosti v řádný průběh voleb. Asi se shodneme na tom, že v současné době veřejnost důvěru ve volby má, až na nějaké excesy a výjimky.

Přínosem navržené korespondenční volby ze zahraničí má být podle předkladatelů poslaneckého návrhu čistě a pouze to, že někteří občané České republiky žijící v zahraničí mají dalekou cestu na zastupitelské úřady. Přínos této zásadní změny v našem právním řádu je však marginální, naproti tomu záporů je celá řada. U každé nově navrhované právní úpravy je potřeba poměřit přínosy a zápory a u změn s ústavním dopadem to platí dvojnásob. V tomto případě je jednoznačné, že zápory zavedení korespondenční volby významně převýší její přínos.

Dalším bodem je problematika legitimacy hlasování občanů trvale žijících mimo Českou republiku, protože dle čl. 21 Listiny základních práv a svobod občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. O svých zástupcích by měli rozhodovat zejména obyvatelé, kteří na území České republiky skutečně žijí. Lze předpokládat, že jinak bude například ohledně otázky zvýšení daní nebo branné povinnosti hlasovat osoba, které se dotknou osobně, a osoba sledující toto pouze mediálně.

Dalším bodem jsou nedostatky legislativního procesu přijímání předloženého poslaneckého návrhu, který zavádí korespondenční volbu (volbu). O tom tady již bylo hodně řečeno, proč je to právě tímto způsobem.

A za posledním bodem je integrita volebního systému, protože korespondenční hlasování klade značné výzvy k integritě voleb. Historie ukázala, že bez dostatečných kontrolních mechanismů může dojít k manipulaci s hlasováním jinými lístky, padělání podpisů, a dokonce k odcizení hlasů. Ve Spojených státech amerických při volbách v roce 2020 se objevily obavy z podvodů a zneužívání korespondenčních hlasů, což vyvolalo rozsáhlé debaty a právní spory ohledně výsledků voleb. Ovšem stejně tak ve Spojeném království vedly problémy s korespondenčními volbami, jako byly masivní podvody ve volbách v Birminghamu v roce 2004, ke ztrátě veřejnosti v důvěru ve veřejné volby. To je něco, co bychom určitě neměli u nás dopustit, a byl to důsledek nedostatečné regulace a kontroly procesu.

Já bych na základě výše uvedeného, to, co jsem říkal, a jsou to opravdu právníko-legislativní záležitosti, možná právě proto ten návrh je daný jako poslanecký, ne jako vládní, protože kdyby přišly všechny ty připomínky v průběhu procesu, tak byste je určitě vyřizovali dalších deset let a troufám si tvrdit, že Legislativní rada vlády by určitě minimálně zvedla mnohokrát ukazováček výstražně, ne-li, že by mnoho věcí nedoporučila. Na základě toho všeho, protože si myslím, že tenhle návrh je šitý opravdu horkou jehlou, tak si dovoluji navrhnout procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 8. 4. 2025.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Zagonguji pro kolegy, ano. A už vidím přihlášky s protinávry. Tak pánové, prosím, tak jak jste se hlásili.

Poslanec Michal Zuna: Tak já děkuji za slovo, paní předsedající. Já si dovolím dát protinávrh k tomuto návrhu. Tak se nám z toho opět začíná stávat folklor, že po každém druhém vystupujícím padá procedurální návrh. I přesto tu lhůtu považuji za velmi dlouhou a můj protinávrh je na přerušení do 21.20.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Tak prosím další protinávrh.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, jelikož pokročil čas a neustále zde padají procedurální návrhy, tak si myslím, že to není zapotřebí. Hlasovali jsme to několikrát, ale budiž, dávám protinávrh na procedurální návrh, a to přerušení do 21.38. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s protinávrhem. Prosím.

Poslankyně Romana Bělohávková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych dala protinávrh na přerušení jednání do 21.37 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Dobře. Děkuji. Ano, pan Bělobrádek ještě s protinávrhem. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil navrhnout, abychom přerušili tuto schůzi do 21.14. Děkuji. Dávám protinávrh k původnímu návrhu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak to už bude asi nehlasovatelné. Ano, další protinávrh. Prosím.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já si dovolím přednést svůj protinávrh. A protože jsem starší člověk, tak si dovolím trochu, abychom si oddychli, a navrhuji 22.00.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: 22.00. Vnímám zájem o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila. Ano, prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, paní předsedající. Já bych dal protinávrh na přerušení tohoto tisku do 31. 12. 2025. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak, děkuji. Ano, s náhradní kartou 34 hlasuje paní poslankyně Urbanová.

Nyní tedy budeme hlasovat o posledním podaném protinávru – do 31. 12. 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno 131 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Nyní máme návrh na přerušení do 22.00.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro 17, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Návrh pana poslance Bělobrádka je nehlasovatelný, takže budeme hlasovat další protinávrh – do 21.37.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 5, proti 121. Návrh nebyl přijat.

Další návrh je do 21.38.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 4, proti 121. Návrh nebyl přijat.

Další protinávrh – do 21.20.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno 138 poslankyň a poslanců, pro 4, proti 120. Návrh nebyl přijat.

A první návrh, který padl od pana poslance Brože, přerušit do 8. 4. 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 64, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Vracíme se opět do rozpravy. A nyní je na řadě pan poslanec Koten. (Poslanec Koten přichází k řečnickému pultíku. Hluk v jednacím sále, někteří poslanci odcházejí ze sálu.) Pane poslanče, opět poprosím chvíli o strpení, než kolegové, kteří chtějí opustit sál, tak učiní. (Vyčkává se na snížení hluku.) Kolegyně, kolegové, prosím, abyste své rozhovory přesunuli do předsálí, jinak nemůžeme pokračovat. Děkuji.

A máte slovo, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Tak děkuji moc. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, tady to je takové jako ty vlny na těch koncertech. Napřed tady takhle jako je ta vlna,

že ti poslanci honem přiběhnou hlasovat, a pak se to tady zase celé vylidní, když je ta korespondenční volba. My jsme se tady sešli k té vaší korespondenční volbě, kterou se tady snažíte za každou cenu protlačit, a je v podstatě úplně jedno, jestli je výborový týden, nebo jestli je jakýkoliv jiný týden. A jestli je sněmovna, tak vy to dáte zrovna na výborový týden, aby nemohly jednat ani výbory. Tak moc vám na tom záleží.

Co se týká té korespondenční volby, no, lidé mají v dnešní době možnost hlasovat na ambasádách, nikomu žádné právo není upíráno a navíc tedy mohou hlasovat naprosto úplně stejným způsobem, jako hlasují lidé tady v České republice, to znamená tajně, nikdo je nemůže ovlivnit, protože jsou za plentou, mají všechny hlasovací lístky, takže nikdo ani není schopen ověřit, kdo jak hlasoval. A samozřejmě tato volba se nedá žádným zásadním způsobem ovlivňovat.

Předpokládám, že to budete tlačit tou svou stoosmičkou tak daleko, jak daleko vám to tedy dovolíme, ale nakonec si to zase budete chtít prohlasovat hrubou silou. Já bych se vůbec nedivil, kdyby to opět skončilo u Ústavního soudu, ale vzhledem k tomu, že ten Ústavní soud je vám nakloněn, tak předpokládám, že ten výsledek rozhodnutí už je jasně dán.

Nicméně já bych tady řekl, jak by to mělo celé fungovat. Občan by si v cizině on-line nebo osobně vyžádal od české ambasády registrační kartu, kterou by dostal poštou nebo osobně na ambasádě, a to s předstihem minimálně 40 dní před volbami. Vyplnil by hlasovací lístek, ten by vložil do hlasovací obálky, následně by tuto obálku vložil do o něco větší poštovní obálky a přidal by do ní tu registrační kartu. Až na ambasádě by poštovní obálku otevřeli, ověřili by kartičku a tu volební obálku by prý neotvírali a hodili by ji na ambasádě do volební urny k ostatním hlasovacím obálkám od lidí, kteří na ambasádu v den voleb přijdou hlasovat osobně.

Podle znalce na ústavní právo, který jistě na toto téma se již vyjadřoval v tisku, je s korespondenčním hlasováním problém hned ve třech rovinách.

Za prvé narušení tajnosti volby. Tím prvním problémem je podmínka tajnosti voleb. Pokud dojde k zaslání hlasovacího lístku v hlasovací obálce s přiloženým registračním štítkem uvnitř poštovní obálky, potom je princip tajnosti z hlediska ústavního principu nenávratně porušen, protože v tom okamžiku lze ztotožnit osobu, jak hlasovala. Podle ústavního práva se abstrahuje od toho, jestli úředník na ambasádě je nebo není poctivý, jestli nakoukne do hlasovací obálky, jak pan Novák z Horní Dolní hlasoval a komu to hodil, nebo nenakoukne. Princip tajnosti voleb totiž nemůže a nesmí být založen na důvěře, ale pouze na principu nezpochybnitelné anonymity. Na důvěře totiž tajnost voleb v českém právním řádu není založena. Volby jsou založeny na takzvané zaručené anonymitě hlasovacích lístků a potažmo obálek, ve kterých jsou lístky do urny vloženy. Volič vhadzuje obálku se svým hlasem do volební urny, a nezáleží tedy na tom, jestli volební obálku pan Novák zalepí lepidlem, protože z hlediska principu tajnosti voleb na tom nezáleží, jestli je ztotožněn samotný volební lístek anebo volební obálka, ve které je lístek zalepen. Z hlediska ústavního principu tajnosti českých voleb by muselo dojít ke změně principu voleb, které by byly tajné jen pro lidi, kteří přijdou k urně v den voleb hlasovat osobně a za plentou vyplní lístek a vloží do obálky, zatímco pro lidi hlasující korespondenčně by princip tajnosti voleb již z hlediska ústavy garantovaný nebyl.

No a pojďme si představit, k čemu by to vedlo. Někdo ze zaměstnanců ambasády by nakoukl do volební obálky známého podnikatele, který zrovna je v zahraničí a rozhodl se pro korespondenční volbu. Zaměstnanec ambasády by to potom prozradil nějakému českému novináři, že tento známý podnikatel hlasoval pro extremistickou a protiimigrační stranu. Novinář by se odvolal na důvěrný zdroj bez určení místa. Podnikatel by podal trestní oznámení na neznámého pachatele, a to buď za pomluvu, anebo za prozrazení jeho volby. Vedlejším efektem by bylo, že by to podnikatelovi narušilo jeho obchodní aktivity, partneři by mu rušili zakázky, že hlasuje pro takovou stranu a že je extremist a sympatizant s nějakou

onálepkovanou partají. Jinými slovy, pokud někdo zavede korespondenční volbu, tak dojde k narušení principu utajení voleb a je otázkou času, kdy k tomu opravdu dojde.

Hrozba číslo dvě, takzvaný family voting a kšeftování s korespondenčními hlasy ve velkém. Je jedno, od kolika nebo do kolika obálek hlasovací obálku vložíte. Pokud bude v obálce registrační štítek oprávněného voliče, v tom okamžiku je volební obálka ztotožněna a je jen otázkou času, kdy zvědavost nějakého úředníka zvítězí nad jeho odpovědností. Uvidí třeba obálku od herce nebo známého zpěváka. To je tedy první problém. Druhým problémem je ovlivňování voleb. Při korespondenční volbě reálně hrozí takzvaný family voting, jev, kdy ostatní členové domácnosti přemlouvají voliče, aby hlasovali jinak.

Korespondenční hlasování navíc otevírá cestu k obchodování s hlasy na internetu. Nákupci hlasů mohou vykupovat tyto volební lístky od lidí ve finanční nouzi, ale třeba i od lidí, kteří nouzi nemají, ale chtějí si vydělat třeba 50 amerických dolarů za jeden hlas a na hlasu jim nezáleží. Bodejť by jim také záleželo, když žijí desítky tisíc kilometrů daleko!

Nejčastější hlášky bývalého premiéra slovenské vlády, který na podzim minulý rok sliboval Romům na východě Slovenska 500 eur za to, když budou pro něj hlasovat. Není to tak dávno, kdy Igor Matovič, bývalý slovenský premiér, nabízel romským voličům na východě Slovenska celých 500 eur za to, že pro něj budou hlasovat, a pokud se mu s jeho hnutím podaří vstoupit do vlády, potom vláda Romům těchto 500 eur schválí. Tady by to fungovalo ve větším. Nákupci spustí na internetu výkupní akci, že nakoupí volební lístky s obálkami za tolik a tolik peněz. Oprávněný volič, který volební lístky dostal domů od ambasády poštou s registračním štítkem, ty lístky, štítek a obálky vezme a pošle je výkupčímu. Ten vyplní obálky podle objednávky zadavatele, který si u něho výkupní kampaň na tajňáčku objednal. Zde je tedy prostor pro nevládní neziskové organizace. Výkupčí potom odešle obálku poštou na ambasádu a tam nic nebudou tušit. Prostě otevřou poštovní obálky, vyjmou z nich volební obálky s registračními kartami, zkontrolují je a volební obálky hodí do urny. Že byly obálky vyplněny výkupčím hlasů nebo nějakou nevládní neziskovou organizací, to se však nikdy nedozví.

Máme tu hrozbu číslo tři, takzvaná amerikanizace českých voleb s využitím mrtvých, ale jinak korektně registrovaných duší. Třetím problémem je samozřejmě hlasování mrtvých duší. Tady nemluvíme už o nějakých výkupech hlasů zvenčí systému, ale o manipulaci voleb zevnitř. Nikdo totiž přesně neví, kolik Čechů žije v zahraničí, pouze se to odhaduje. Většina odhadů se kloní k názoru, že v cizině žije přibližně půl milionu Čechů, ale objevují se i názory, že by jich mohlo být 750 tisíc, dokonce včetně hlasů mimo Spojené státy 1 milion 400 tisíc. V roce 2023 přišlo osobně na české ambasády k volbám prezidenta necelých 23 tisíc Čechů. Kdyby se volilo dálkově pomocí pošty, bylo by voličů násobně mnohem víc. Když se někde najednou po spuštění korespondenčních voleb objeví 100 nebo 200 tisíc hlasů, nepůjde v podstatě identifikovat, jestli jde opravdu o lidi, kteří se rozhodli poslat korespondenční hlas, nebo někdo prostě zadal do počítačového systému ambasády objednávku na zaslání hlasovacích lístků uměle, zevnitř systému, a potom v den voleb do volebních urn na vybraných ambasádách z poštovních pytlů přisype i několik desítek nebo stovek tisíc hlasů.

Ted' tady nemluvíme o falšování voleb zvenčí, ale o manipulaci voleb, která by mohla nastat zevnitř systému a režimu, jako jsme viděli na uniklých videích z voleb amerického prezidenta v listopadu 2020. Ženy přitahovaly ke sčítacím stolům poštovní pytle narvané poštovními hlasovacími obálkami, které rozlepovaly, kontrolovaly jejich doručovací karty a vhadzovaly volební obálky do sčítacích košů. V podstatě všechny poštovní hlasy bez výjimky jako zázrakem byly v těchto pytlích pouze pro Joea Bidena ve stovkách sčítacích okrsků v Pensylvánii, v Ohiu, v Coloradu, v Michiganu, v Georgii, ve Wisconsinu. Ze statistického hlediska to bylo vyloučené, aby stovky procent hlasů z pytlů od pošty obsahovaly jen a jen hlasy pro Joea Bidena.

Zasílání hlasů poštou otevírá bezbřehý prostor pro manipulaci voleb. Jenže ten systém to zařídí. Volby byly zmanipulovány zevnitř amerického volebního systému na mrtvé duše, prostě byly objednány volební poštovní lístky a obálky, informace byly zaneseny do systému, a potom jen stačilo vyplnit ty lístky, vložit je do obálek a hromadně odeslat poštou. Mnoho Američanů se dokonce divilo, že když přišli hlasovat osobně, tak jim volební komise sdělila, že už hlasovali korespondenčně. Ani jeden z amerických soudů kvůli tomu volby nezpochybnil a výsledky voleb nezrušil. Soudy se totiž po (na) tom spiknutí v roce 2020 proti Trumpovi spolupodílely.

Můžeme se tedy jenom dohadovat, kolik desítek tisíc hlasů by najednou poštou začalo přicházet na české ambasády a jak by české soudy stížnosti zamítaly jednu po druhé jako neopodstatněné, protože samozřejmě ty hlasy by přišly z ciziny, kde české soudy nemají žádnou jurisdikci. Není divu, že pětikoalice chce zavést korespondenční volby, protože těmi se dají ošéfovat výsledky voleb nejenom v Americe, ale proč to tedy nezavést i v Česku? Ne? Nebo budeme za hlupáky a budeme věřit tomu, že nikdo ze zaměstnanců ambasád nebude nakukovat do volebních obálek, až uvidí, že jde o obálku od známého politika nebo miliardáře nebo jiné zájmové osoby, kterou je potřeba mediálně zahájit (?) a s nějakým výsledkem? Nebo budeme věřit, že režim bude generovat desítky tisíc voličů z ciziny do systému korespondenčních voleb a nebude jejich jména a sám o sobě (?) si posílat hlasy tak, jako jsme to viděli ve Spojených státech?

Můžeme být tak naivní, ale konceptuálně gramotní lidé vědí, k čemu (to) povede a co je účelem. Já si myslím, že jedno video z fotbalové šatny po uvědomění si, že loď této vlády jde ke dnu jako Titanic a je nutné se z ní evakuovat, tak že je nutné vzhledem k tomu, že volby budou již na podzim příští rok do Sněmovny, tak je dobré se odpojit, distancovat se a prosadit korespondenční volby. Ty totiž mají zajistit hlasy pro liberály z ciziny, tedy hlasy od těch skutečných voličů, tak zřejmě i od těch mrtvých duší.

My sice namítáme, že zavedení korespondenční volby vyžaduje ústavní většinu ve Sněmovně a souhlas 120 poslanců, protože se jedná o změnu organizace voleb, ale tato vláda tvrdí, že to stačí ošetřit běžným zákonem. Očekává se proto žaloba k Ústavnímu soudu na postup vlády, ale Ústavní soud to může potvrdit úplně stejně jako valorizace důchodcům, potvrdil to snížení. Takže já jsem si myslel, že Ústavní soud má rozhodovat tak nějak podle práva, ale vzhledem k tomu, že podobný judikát už jsme zde viděli v roce 2021 pro rozhodnutí Ústavního soudu snížit kvorum pro vstup koalic do Sněmovny, tak tehdy tedy... Nyní sklízíme plody tohoto rozhodnutí a tento judikát silně posílil mandátové přerozdělení ve prospěch stávající pětikoalice.

Ještě bych tady zmínil jednu věc, která je na to přímo navázána, to poštovní hlasování nebo korespondenční hlasování a stovky tisíc českých občanství pro krajany v celém světě. To je v podstatě další navazující tisk na tuto korespondenční volbu. Je to pravděpodobně plán na uchválení moci v České republice po volbách v roce 2025. Novela zákona tak zavádí institut prominutí důkazního břemene, kdy český krajan čestným prohlášením prohlásí, že v jeho minulosti byl on sám či někdo z jeho rodičů, prarodičů nebo praprarodičů českým občanem.

A teď se podržte. V roce 2020 proběhl v USA cenzus, tedy sčítání lidu, ve kterém se k českému občanství a k českému původu hlásí 1,4 milionu krajanů, nejvíce přitom ve státech Texas, Illinois, především Chicago a Bay Area, Kalifornie. V sousední Kanadě žije podle dalších údajů kanadských úřadů asi 200 000 Čechů. To vše je obsaženo ve sněmovním tisku číslo 585. V hlavičce se jedná o návrh poslanců Romana Bělora, Vladimíra Balaše, Ondřeje Benešika, Evy Decroix, Jakuba Michálka, Martiny Ochodnické, Hayata Okamury za KDU-ČSL, a to je vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013, o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, zákon o státním občanství České republiky. V důvodové zprávě se uvádí, že zákon má vyřešit takzvanou důkazní nouzi žadatelů o české občanství z řad českých krajanů, kteří chtějí znovu získat občanství České republiky, ale

nemají k dispozici už dokumenty o předešlém občanství, popřípadě nemají doklady o jeho pozbytí. Poštovní hlasování by tak mohlo ovlivnit zcela zřejmě volby.

Dále ve jménu ochrany klimatu by se mohla zrušit osobní účast u voleb... A já si myslím, že se mi tady přeházely stránky...

No, úkol zněl jasně: prosadit korespondenční volbu i za cenu toho, že ty volby budou nelegitimní, že zůstane pachutí toho, že hlasovali lidé, kteří nemají s Českou republikou absolutně nic společného, popřípadě ty volby byly někým zvenčí nebo zevnitř zmanipulovány. Proto mi dovolu, abych podal návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní by měl vystoupit pan poslanec Radovan Vích. Je připraven i přítomen. Prosím. Následuje pan poslanec Milan Wenzl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý večer, vážené poslankyně, vážení poslanci. Změna zákona o správě voleb, který byl zcela nedávno schválen pod č. 88/2024, je tu tedy dnes znovu, dnes ve druhém čtení, tentokrát ve velmi radikální podobě. Tomu prvnímu zákonu tedy budu říkat nosič, protože je nosným médiem pro tu dramatickou legislativní změnu, která má podle mého názoru zásadní znaky porušení ústavy a Listiny základních práv a svobod, jak dále rozeberu. Ten nosič byl schválen vcelku bez problémů, protože v něm právě nakonec nebyla ta korespondenční volba, velmi kontroverzní téma, o kterém pětikoalice věděla, že s ním opoziční poslanci ve Sněmovně zcela zásadně nesouhlasí. Ono to není téma, které by bylo mezi veřejností právě známé a pochopené správně. Bohužel hlavně politici vědí, co to v praxi přináší a jaké komplikace už nastaly v jiných státech, kde byla korespondenční volba zavedena.

Dva jasné příklady, kde to vyvolalo velké potíže, nastaly ve dvou prezidentských volbách, a to v Rakousku a ve Spojených státech amerických. V Rakousku se to dnes svádí na nelepící obálky, ale ve skutečnosti tam nastaly významné problémy ohledně toho, kdo vlastně počítal některé hlasy, co přišly korespondenčně, tedy pokud opravdu přišly. V některých okresech neseděla čísla celkového počtu voličů zapsaných v seznamech voličů, jinde se přišlo na to, že nesčítaly volební komise, ale pracovníci z neziskových organizací, a tak dále. A jestli jen sčítali, nebo i vyplňovali, se raději ani nezkoumalo a byly vyhlášeny nové volby. V nich ovšem došlo k dalšímu pochybení, kdy byli oprávnění voliči rozšířeni o mládež od 16 let, takže se nejednalo o pravé opakování voleb, protože to vlastně bylo za jiných podmínek. A samozřejmě to vyhrál ten správný kandidát podle těch, kdo změnili ty volební zákony. Těžko říct, jestli protikandidát by za nezměněných podmínek uspěl, či nikoliv, ale to už se nedozvíme.

Nejmarkantnějšími volebními podvody ovšem trpěly poslední prezidentské volby ve Spojených státech. Tam to došlo tak daleko, že došlo až k významným potížím při předávání moci. Problémy s korespondenční volbou a volbou přes volební terminály byly tak značné, že už i česká média po čase raději rozebrala, jak mohlo dojít k tomu, že hlasovali lidé, kteří byli podle veřejné evidence již dávno mrtví. Tedy až do českých médií se nakonec dostaly články rozebírající a ospravedlňující hlasování zemřelých osob, viz například článek s názvem Shoda jmen a překlady, kde za zesnulými voliči ve Spojených státech stojí hlavně chyby, jejich hlasy často patří někomu jinému, zveřejněný na serveru iRozhlas dne 20. listopadu. 2020.

A já si dovolu citaci: Volební komise v Michiganu veřejně uznala chybu, že byl připsán hlas muži jménem William Bradley, který zemřel v roce 1984. Hlasovací lístek byl zaměněn s lístkem, který předložil jeho syn. Ten se jmenuje stejně, bydlí ve stejném domě, ale

jeho druhé jméno je Tarnell. Úředníci v Michiganu uvedli, že hlasování syna bylo omylem připsáno otci. William Tarnell Bradley v rozhovoru pro The New York Times uvedl, že kvůli pandemii hlasoval poprvé poštou. Řekl, že na hlasovacím lístku nebylo potřeba uvést datum narození a že lístek jednoduše vyplnil, podepsal a poslal už v polovině září. BBC při kontrole zmíněného seznamu odhalila několik možných chyb, které potvrdili úředníci zodpovědní za volby ve svých okresech. Nejčastěji šlo o shodu jmen u dvou lidí: jednoho, který žije a hlasoval v Michiganu, a druhého, který zemřel a žil jinde.

V jednom případě narazili novináři na seniorku, která v září hlas odeslala poštou, ale do sčítání na začátku listopadu zemřela. V takovém případě Michigan ani Pensylvánie hlas neuznávají. Jiná žena, která měla zemřít v roce 2006, podepsala v roce 2020 výroční prohlášení jisté společnosti.

Jako problematická se ukázala i rodinná shoda jmen. Dva další muži na seznamu 31 jmen před nějakou dobou zemřeli, přesto byly podle hlasovací databáze odevzdány hlasy jejich jménem se správnými poštovními směrovacími čísly a roky narození. U obou mužů existovali synové se stejným jménem, aktuálně registrovaní na stejné adrese jako jejich zesnulí otcové, jak píše BBC. V jejich případě byl však zaslán hlasovací lístek zemřelých otců, v jednom případě ale syn nehlasoval a započítal se tak otců hlas, v druhém to bylo naopak.

Sporné voličské seznamy jmen se objevily také v Pensylvánii, tam mělo hlasovat až 21 000 zemřelých, a to hlavně pro demokratického kandidáta Joea Bidena. Podle listu The New York Times seznam sdílel na sociálních sítích osobní právník prezidenta Trumpa Rudy Giuliani. Obdobně tak učinil republikánský politik Matt Gaetz. Podle analýzy listu mohlo jejich příspěvky na sociálních sítích vidět až 11,3 milionu lidí.

Podle generální prokuratury v Pensylvánii soud dosud nezjistil žádný důkaz, že by v letošních volbách hlasoval kdokoli, kdo je po smrti. Zveřejňované seznamy jsou ukázkou chybovosti v údajích, píše agentura AP. Mnohdy jde například o překlep v datu narození, některé státy mají dokonce přednastavené datum narození u voličů, kteří registrace kdysi vyplňovali na papír, a po převedení do elektrické podoby údaje nebyly opravené. Zajímavým případem jsou pensylvánští voliči s registrovaným datem narození 1. 1. 1800. Podle údajů agentury AP se datum používá z důvodů anonymity například obětí domácího násilí. Konec citace.

Při posledních prezidentských volbách ve Spojených státech amerických byl největší problém to, že ty volební stížnosti nebyly nakonec dostatečně řešeny soudy. Neproběhla v dostatečné míře soudní jednání, často byly volební stížnosti smeteny ze stolu. To by se dalo nazvat jako *denegatio iustitiae* neboli odmítnutí spravedlnosti.

Ty volební nedostatky viděl celý svět, objevila se na to téma i řada vtipů, ale humorné to zcela určitě není. Jednomu kandidátovi, Donaldu Trumpovi, chodily na mítinky tisíce lidí, chtělo by se říct, živých lidí, druhý kandidát, Joe Biden, měl problém naplnit rezervované prostory – ale kupodivu právě Joe Biden nakonec vyhrál. Už to je podivné, ještě víc je ale zarážející, že ten kandidát demokratů Joe Biden vyhrál právě až po započtení korespondenčních hlasů. Do té doby jasně vedl Donald Trump. Když jsme sledovali to sčítání hlasů ve chvíli, kdy už přibývaly jen korespondenční hlasy v několika státech, bylo velice podivné, že jednomu kandidátovi se hlasy jen hrnuly, zatímco druhý prakticky nula. To zkrátka statisticky není možné, i kdyby jeden kandidát vyzýval ke korespondenčnímu hlasování a ten druhý k osobní účasti u voleb.

Tento rok jsou ve Spojených státech amerických zase prezidentské volby. Pokud by vznikla stejná situace, dá se předpokládat, že už by to neskončilo tak klidně jako minule. A slovo „klidně“ je použito ironicky, protože finále protestů proti podivnému sčítání zejména korespondenčních hlasů byl takzvaný útok na Kapitol, který skončil úmrtím několika osob.

To také chceme vyvolat takhle zásadní neklid v naší společnosti? Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Ale třeba to je ten záměr vyvolat takovou nejistotu ohledně sčítání volebních lístků, že to povede k nepokojům, které budou potlačeny, a teprve potom bude ustavena ta jediná správná, nedotknutelná vláda, proti které se nesmí protestovat, natož zpochybňovat výsledky voleb. Tím by volby, jak je dnes známe, skončily. Konec demokracie ve smyslu vlády lidu. Vládli by už jen ti pečlivě předvybraní v Evropské unii, Spojených státech a Velké Británii prověření politici.

Děsivé je, že zavedení korespondenční volby není jediným návrhem pětikoalice, který může zásadně ovlivnit volby do Poslanecké sněmovny a všechny následující volby. Do sněmovny byl pětikoalicí předložen ještě jeden návrh zákona, a sice návrh skupiny poslanců o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 585. Zase je to jen návrh skupiny poslanců, čímž vládní pětikoalice obešla mezirezortní připomínkové řízení, stejně jako u korespondenční volby pro přinášející(?) novelu zákona o správě voleb. Tedy opět připomínám, ten zákon o správě voleb ještě neplatí, tak ani není co novelizovat.

Zásadní rozdíl mezi touto vládou pětikoalice a předchozími vládami České republiky spočívá také v tom, že se často skrývá za návrhy skupiny poslanců, aby se vyhnula přísnému mezirezortnímu připomínkovému řízení. Ty návrhy zákonů za jiných vlád standardně připravovali odborní pracovníci ministerstev, tedy jejich konkrétní odborné útvary spolu s legislativními odbory, politici přinášeli jen celkové politické zadání. U této vlády je novinka, že návrhy zákonů přicházejí z nitra politických stran za využití advokátů, a nikoliv jako vládní návrhy, aby je projednala Legislativní rada vlády. A v čem je tedy rozdíl? Advokáti jsou zvyklí vymyslet verzi maximálně výhodnou pro jejich klienta, někdy až na hranu daného zákona. Naproti tomu úředníci ministerstev, pokud pracují dobře, se na věc dívají z dlouhodobé perspektivy, vnímají navázanost na další legislativu a praktické postupy. Dost často jsou to lidé pevných zásad, kteří zejména v pozicích referentů pracují za nevelký plat, ale s vědomím své odpovědnosti za řízení státu. Takový pohled je u advokátů ne zcela obvyklý. A podle toho ta předkládaná legislativa pětikoalice také vypadá. Proto při projednávání návrhu zákonů ve Sněmovně opakovaně testují hranu jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez ohledu na celkový ústavněprávní pohled.

Když se vrátím k novele zákona o nabývání státního občanství, která úzce souvisí s korespondenčním hlasováním ze zahraničí, je to návrh zákona tvářící se nevinně, ale může mít své velké dopady na volební výsledky po jejím přijetí. O této novele zákona se už hovořilo na tiskových konferencích, jak my za SPD zde ve Sněmovně i v mediálním prostoru, zejména o ní mluvil předseda hnutí SPD pan Tomio Okamura. Ten návrh má přinést usnadnění získávání českého občanství pro takzvané krajany, tedy potomky občanů Československa. Usnadnění získání státního občanství České republiky pro tuto skupinu je podivně zjednodušené. Přitom pro udělení státního občanství České republiky byly posledními novelami zákona o státním občanství přidány velice složité podmínky, jako náročná jazyková zkouška, včetně zkoušky z takzvaných reálií, plus alespoň pět let nepřetržitého pobytu na území České republiky. Velice přísně se to kontroluje, prověrky jsou velmi náročné.

Pro krajánky bylo dosud nezbytné dokládat, že opravdu jsou potomci českých občanů. Dokládá se to rodnými listy, oddacími listy a dalšími dokumenty. Ale nyní do tohoto zákona přibyla velmi nebezpečná konstrukce například v § 32 odst. 3, kde se uvádí – cituji: Fyzická osoba, jež je vnukem bývalého občana podle odst. 1, může státní občanství České republiky nabýt prohlášením, pokud nebyla českým státním občanem ani státním občanem Slovenské republiky. Do prohlášení lze zahrnout i dítě.

V čem je problém, naznačuje výňatek z důvodové zprávy k návrhu zákona, a sice že se navrhuje odstranit stávající časové omezení použitelnosti úpravy § 33, v jehož důsledku je tato úprava v současné době neúčinná. Současně se navrhuje rozšířit osobní působnost daného ustanovení tak, aby kromě dětí občanů, které se narodily v zahraničí v letech 1949 až 1969,

mohli občanství prohlášením nabýt i potomci těchto dětí v linii přímé až do čtvrté generace. Potomek ve třetí generaci do svého prohlášení bude moci zahrnout i své nezletilé děti a stanoví se náležitosti takového prohlášení.

Najednou se odnikud tedy vynoří potenciálně obří skupina takzvaných novoobčanů, krajánek, kteří nemusí splňovat nic z toho, jak podají čestné prohlášení, nemusí ani trvale žít na území České republiky, mluvit českým jazykem ani znát realie. Prostě jejich sepětí s Českou republikou může být prakticky nulové. Jen podepíší nějaké prohlášení a dodají dokumenty. To je přece zcela nepřijatelné!

Můžeme jim také říkat chvilkoobčané, protože vládní pětikoalice je velice potřebuje v okamžiku voleb, pak už zase ne, jen až zase přijdou další volby. Oni neponesou žádnou odpovědnost za rozhodnutí, které učiní pro zemi, od které jsou třeba fyzicky vzdáleni tisíce kilometrů a nikdy tam nebyli. Nebudou platit žádné daně, odvody osob samostatně výdělečně činných, budou dál občané toho jiného státu, ve kterém se narodili nebo jehož občanství nabyli jiným způsobem.

Občané mají brannou povinnost. Loni se to hodně řešilo. Myslíte ale, že tito novoobčané by nám přišli pomoci v případě napadení České republiky nepřitelem? O tom se dá s úspěchem pochybovat. Spíš by rychle hledali cestu, jak se občanství České republiky zase rychle zbavit. Takže vládní pětikoalice na nás chystá dvojitý volební podraz.

Neziskové organizace už se jistě trénují v pomoci s vyplňováním korespondenčních hlasovacích lístků. Vždyť jsme tu pomoc studentům v Praze už viděli, jak jim pomáhaly získávat voličské průkazy, a Ministerstvo vnitra trénuje to zjednodušené novoobčanství krajanům, a nejen jim, z celého světa.

Zajímalo by mě, jak se bude přistupovat k takové žádosti třeba od pána řekněme z Indie, který prostě podepíše to čestné prohlášení, že jeho předek byl občanem České republiky nebo byl Čech. U počtu obyvatel Indie, kdyby se to víc rozmohlo, jasně vidíme nesmyslnost takového úředního postupu. Je nutné pozměňovacím návrhem zamezit takovému možnému výkladu novely zákona o státním občanství. Otvírání této cesty může také otevřít možnosti dovyložení takové úpravy jak Soudním dvorem Evropské unie, tak Evropským soudem pro lidská práva a vlastně také českým Ústavním soudem. Je to otvírání Pandořiny skříňky směrem ke krajánkům z řad sudetských Němců, kteří se také tak rádi soudí. S aktivním volebním právem samozřejmě takový novoobčan získá i pasivní volební právo. To se pětikoalici tolik stýská po politické straně složené ze sudetských Němců, která jim bude konkurovat ve volbách do Poslanecké sněmovny nebo třeba do Senátu? Podle mého se jedná o zpochybnění a narušení volebního systému jako takového.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, na základě uvedených skutečností nemohu tento sněmovní tisk svým hlasováním podpořit. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Milan Wenzl a následuje paní poslankyně Jana Hanzlíková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Wenzl: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, korespondenční hlasování pro volby do Poslanecké sněmovny pro Čechy žijící v zahraničí se v parlamentu objevují už více než 20 let. Základním principem voleb v České republice je osobní tajné hlasování, jehož hlavním smyslem je zajistit svobodnou volbu každého voliče. Při korespondenční volbě bude porušen princip tajnosti, a tím je porušen volební zákon

o tajném hlasování. Většina korespondenčně hlasujících lidí s dvojím občanstvím dlouhodobě v České republice nežije, neplatí zde daně a nenese důsledky svých volebních rozhodnutí. Asi bychom se měli zamyslet nad tím, že když chce někdo, kdo zde nežije, rozhodovat o naší republice a má dvoje občanství, tak by mohl i nějaké to procento daní odvádět do naší kasy. Co říkáte, pane ministře?

Já chodím mezi lidmi a ptám se, co je zajímavá, co by chtěli, abychom řešili. Více než korespondenční hlasování pro Čechy žijící v zahraničí, více zajímá naše občany žijící v Čechách zvýšená kriminalita, která se jich bezprostředně dotýká, migrace, schválený a odhlasovaný migrační pakt. Obecně lze konstatovat, že otázka bezpečnosti je v dnešní době naprosto klíčová. Myslím si, že korespondenční hlasování, které bude stát velké množství financí, není to, co občany zajímá a co jim usnadní život. Občané chtějí slyšet, kdy se zlevní elektřina, kdy se zlevní voda, kdy se zlevní plyn a kdy budou levnější potraviny, kdy bude dostatek léků a kdy se zlevní, kdy budou mít důchodci dostatečně zvýšený důchod, aby mohli důstojně žít, kdy bude dostupné bydlení, kdy bude doba, kdy matky samoživitelky nebudou muset žebrot o příspěvek na bydlení a kdy nebudou muset dokládat a vyplňovat množství tiskopisů a čekat x měsíců, než jim někdo něco schválí a možná i něco pošle. Kdy vláda přestane likvidovat podnikatele, restaurace a malé provozovny zvyšováním daní, DPH, zdražováním energií a surovin. Minulý týden všichni dostali do schránek nový výpočet daní z nemovitosti a pořád se z toho nemůžou vzpamatovat. Hlavně že pan premiér tvrdí, že nenechají nikoho padnout, ale asi pan premiér neví, kolik už jich padlo a ještě padne. Pane premiére, máte nějakou statistiku, kolika restauracím a provozovnám jste už pomohli a nenechali je padnout? Určitě nemáte!

Ale vraťme se k projednávání korespondenční volby. V případě korespondenčního hlasování jsou porušeny základní ústavou zaručené principy svobodných voleb. Návrh novely zákona, který má toto změnit, je proto nepochybně v rozporu s ústavou, si myslím. Vláda se upnula k myšlence, že ji u moci udrží krajané ze zahraničí, kteří u nás nežijí a nemají negativní zkušenosti s jejich vládnutím. Občané s dvojím občanstvím žijí v zahraničí, ale neprožívají naše každodenní problémy a dopady zvýšených cen energií, konsolidačního balíčku, omezování zdravotní péče, boje o zachování dostupného školství a každodenní aroganci mocných. O dění v našem státě by tak měli rozhodovat lidé, kteří v něm dlouhodobě nežijí? To snad ne, to bychom neměli dopustit!

Návrh novely volebního zákona, který to má změnit, je asi nepochybně v rozporu s ústavou, si myslím. Stejně je logicky nepřijatelné, aby jedna část voličů byla zvýhodněna možností hlasovat korespondenčně, zatímco většině rezidentů by byla tato možnost upřena a byli by si v případě potřeby hlasovat mimo své bydliště nuceni vyřizovat složité volební průkazy. Ale to paní předsedkyni Pekarovou moc nezajímá, protože nám vyhrožuje v přímém přenosu v televizi, že korespondenční volbu prosadí i za cenu, že budeme v Poslanecké sněmovně třeba i v sobotu. A asi má pravdu, protože když vidím, kolik koaličních poslanců zde sedí, tak vím, že už to vypadá tak, že si to prosadí.

Ústavní soud by nepochybně shledal takovou právní úpravu diskriminační. To voliče ze zahraničí vůbec nezajímá a netíží. Oni tady nežijí, ale chtějí o nás rozhodovat. Když chtějí volit, tak přece můžou, nic jim v tom nebrání ani teď. Klidně můžou přijet i do České republiky. Ale oni nepojedou, protože někteří už ani česky neumí, ale chtěli by rozhodovat o naší republice, o občanech, kteří tady žijí a někteří díky vládě živoří. Podle statistického úřadu z roku 2021 v Kanadě žije asi 300 000 lidí s českými kořeny, v Austrálii z veřejně dostupných informací asi 118 000 českých krajanů, ve Velké Británii 45 000, v Irsku 14 900, v Německu je počet českých krajanů až 200 000, v Rakousku 135 000, ve Francii 50 000, v Itálii 4 000, v Chorvatsku 10 500, v Rumunsku 18 000. V Americe se k českým kořenům dnes hlásí bezmála 1,3 milionu lidí, dalších 300 000 uvádí původ československý.

Ale proč to říkám? Je možné, že si většina z nich požádá o dvoje občanství, proto je zcela možné, že desítky a možná stovky tisíc občanů s dvojím občanstvím začnou využívat

a budou do České republiky cestovat za zdravotní a medicínskou turistikou do českých nemocnic, do českých ordinací. V Americe je zcela běžné, že na provedení třeba srdečního bypassu si musí brát půjčky, anebo druhou hypotéku na svůj dům, stejně tak na léčbu onkologických nemocí a další náročné zákroky, aby to uhradili. Každý krajan, i ten, který se vůbec zde nenarodil, bude moci získat české občanství, pokud v prohlášení uvede, že jeho rodič, prarodiče nebo praprarodiče měli zde občanství i v minulosti, bude moci občanství získat i pro své současné dítě. Krajané, kteří třeba ani jednou nebyli v České republice, kteří třeba neumí česky, budou moci volit a rozhodovat o tom, kdo bude v České republice vládnout, přičemž jako občané České republiky budou moci čerpat zdravotní péči, což pro mnoho krajanů je velice lákavá nabídka. Korespondenční volba má tak z těchto krajanů udělat armádu voličů pětikoalice a voliči za to dostanou českou zdravotní péči. Tak proč, když budou chtít využívat naše zdravotnictví, nemůžou odvádět nějaké procento ze svých daní do našeho rozpočtu? To by určitě o dvoje občanství nebyl tak velký zájem.

Pokud korespondenční volba projde v tomto znění, kdo zase na to doplatí? No přece my všichni. A kdo za to bude zodpovědný? No přece vláda, která vládne tak mizerně, že jí už důvěřují pouze 2 % občanů, a tak se musí po voličích ohlížet někde jinde. Já jsem proti korespondenční volbě v této podobě, a pokud se bude hlasovat ve třetím čtení, tak já budu proti. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Hanzlíková, následuje pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se ve svém příspěvku částečně vrátím k tomu, o čem tady byla řeč při projednávání v prvním čtení, k čemu byly největší diskuse a na co také reagují některé pozměňovací návrhy. Zároveň ale musím říct, že i přes poměrně dlouhé diskuse zůstalo mnoho nezodpovězených otázek a pochybností, na které jsme nedostali odpověď ani od navrhovatelů, ani od pana ministra Rakušana, ani ostatních členů vlády, a to ani při tom poměrně dlouhém projednávání v prvním čtení, ani při diskusi, která proběhla vlastně v dnešní den. A to za mě přímo souvisí s výhradou, která tady zazněla opakovaně, a to je způsob předložení tohoto návrhu formou tedy poslaneckého návrhu.

Stále tady opakujeme, že to předložení znamená předložení bez vnitřního a vnějšího připomínkového řízení, kdy se opravdu k tomu nevyjadřují ostatní rezorty ani profesní komory a další odborníci, ale především se k tomu tedy nevyjadřuje Legislativní rada vlády, což tady také mnohokrát zaznělo. Není to jenom výhrada od nás, ale je to velmi těžko pochopitelné i z toho důvodu, že sama vláda má v programovém prohlášení, že bude legislativní návrhy předkládat standardní cestou, takže v podstatě tím, že i systémové anebo velmi závažné změny předkládá tímto způsobem, tak sama porušuje své programové prohlášení. Při projednávání v prvním čtení jsme tu od zástupců vlády i řady koaličních poslanců slyšeli, že tento návrh patří k jejich dlouhodobému záměru a k téměř největší prioritě. Pak ale ve světle toho je zase pro mě rozhodnutí o předložení poslaneckým návrhem velmi nelogické. Stejně tak se můžeme podívat nad tím, proč tedy, když je to tak velká priorita, nebyl uveden v legislativním plánu.

Pro mě jako pro poslance sociálního výboru je tedy především zarážející, že při všech problémech, s kterými se potýkají občané této země a které tedy já vidím, že by bylo nutné řešit, je pro vládu největší priorita právě korespondenční volba, a jak tady říkal některý z mých předřečníků, tak je to tak velká priorita, že to projednáváme i ve výborovém týdnu. Nabízí se tedy otázka, proč vláda takto nespěchala a takto na sílu netlačila například zvýšení

příspěvku na péči, což je moje srdeční záležitost, a nechala lidi se zdravotním postižením na to čekat více než dva roky. V podstatě čekají ještě stále, protože to bude platné tedy až od 1. července.

Tyto výtky nepřicházejí jenom od nás jako od opozice, ale velmi zajímavá je analýza Institutu pro politiku a společnost, kdy se vlastně uvádí: Hned prvním překvapením je okolnost, že se jedná o návrh poslanců a nikoliv celé vlády. Vzhledem k tomu, že sliby zavedení korespondenční volby obsahovaly předvolební programy koalic SPOLU i PirSTAN a objevuje se téměř ve stejné podobě i v programovém prohlášení vlády Petra Fialy, je trochu zarážející, že návrh předkládají samotní koaliční poslanci, a to i přes fakt, že mezi předkladateli jsou premiér i ostatní předsedové koaličních stran. Na otázku, proč tomu tak je, se nachází odpověď snadno. Vláda se chtěla vyhnout povinnému připomínkovému kolečku, které vládní návrh zákona nutně provází. Patrně uvnitř pětikoalice panuje obava, že připomínky jednotlivých ministerstev by mohly přijetí zákona zkomplikovat a dodat argumenty odpůrcům návrhu.

Co je za mě ale ještě důležitější, tak to je to, že v případě, kdy je zvolen způsob předložení návrhu formou poslaneckého návrhu, je mnohem větší riziko, že takový návrh nebude zpracován zcela kvalitně nebo nebude zcela v souladu s dalšími právní normami, v tomto případě dokonce nebude v souladu s ústavou a s Listinou základních práv a svobod. A právě na toto riziko upozorňuje i mnoho ústavních právníků a je také uvedeno ve zprávě samotného Ministerstva vnitra. Někteří ústavní právníci důrazně upozorňují, že volební legislativa musí být nastavena tak, aby organizace voleb zajišťovala základní principy volebního práva. Článek 18 ústavy jasně vymezuje jako základní atributy volebního práva všeobecnost, rovnost, přímost a tajnost výkonu volebního práva. Tajnost tedy, že nesmí být možné spojit voliče s odevzdaným hlasem. Volič má právo se rozhodovat svobodně a nezávisle na jakýchkoliv vnějších vlivech, a to i soukromých subjektů. Přímost, kdy volba musí být prováděna přímo voličem. Zásada přímosti je odvozena od principu nezcizitelnosti volebního práva. Rovnost, tedy princip, podle kterého má každý volič jeden hlas a váha všech hlasů je stejná. Toto pravidlo se promítá do praktické konstrukce volebního systému.

V souvislosti s korespondenčním hlasováním jsou rizikové zejména principy tajnosti a přímosti, protože u těchto principů jsou rizika porušení mnohem výraznější.

Co se týká tajnosti voleb, v případě ochrany voliče před veřejnou mocí je tedy nemožnost spojit voliče s jeho hlasem zajištěna skrze povinnost každého voliče odebrat se nikým nedoprovázen ve volební místnosti za plentu. Tedy samozřejmě s výjimkami v případě osob například zrakově postižených. Vzhledem k tomu, že volič svůj hlas následně odevzdá v obálce přímo do volební urny, nelze jím vhozený hlas k voliči zpětně přiřadit. Veřejná moc reprezentovaná ve volební místnosti volební okrskovou komisí tak nemá možnost v žádném okamžiku zjistit, jak konkrétní volič hlasoval. V případě ochrany před ovlivněním i ze strany třetích subjektů, typicky členů rodiny, ale i dalších osob, poskytuje hlavní ochranu taktéž odebrání se za plentu. Jelikož se volič v době výběru hlasů nachází za plentou sám, je osobní volba, tedy volba učiněná bez nátlaku, zajištěna.

Přímost – tedy volba je prováděna přímo voličem, právo volit nesmí být žádným způsobem převedeno na jinou osobu. Toto je ve volební místnosti plně zaručeno, protože volič přichází osobně, je identifikován podle platného dokladu a za plentu odchází sám. U korespondenčního způsobu tomu tak není, tudíž nelze zcela zaručit volbu tajnou, osobní a svobodnou.

Pokud to shrnu, tak největší úskalí vidí ústavní právníci v požadavcích, které ústava a Listina základních práv a svobod klade na volby a samotné hlasování, to znamená, aby byla volba osobní, byla zaručena tajnost hlasování a volba byla svobodná. To je tedy, jak již jsem zmínila, u korespondenční volby problém.

Dalším velkým problémem je potom samotná legitimizace korespondenční volby. K tomu se velmi dobře vyjadřuje ústavní právník Zdeněk Koudelka, kterého ocituji: Korespondenční hlasování zjednoduší volby zahraničním voličům, a tak bude více těch, kteří rozhodnou o poslancích a prezidentovi, ale jsou to lidé, kteří nežijí ve státě, o němž rozhodují, neponesou tak důsledky svého volebního rozhodnutí. Konec citace.

Další ústavní právník, Ondřej Praus, se k tomuto vyjadřuje: Pak je tu ale argument legitimacy. Když někdo žije trvale v zahraničí, nevidím jako prioritu zjednodušovat mu volbu. Přece jen na něj nedopadají rozhodnutí politické reprezentace přímo jako na lidi, kteří zde žijí.

K tomu je potřeba zmínit, že tedy koalice nejenom se snaží zavést korespondenční volbu, ale zároveň je tady snaha o zvýšení počtu voličů, a to pomocí zákona o státním občanství, podle kterého by měli lidé na základě prohlášení možnost získat české občanství až do čtvrté generace. Také o tom hovořili tady moji předřečníci. Toto popírá všechny věci, které dříve Česká republika požadovala, tedy aby dotyčný uměl česky, aby se vracel a podobné záležitosti. Musím říct, že v souvislosti s podepisováním petice proti korespondenční volbě jsem hovořila s mnoha lidmi, dokonce i s těmi, kteří mají v zahraničí své příbuzné, ale všichni byli pro to korespondenční volbu nezavádět, protože si uvědomovali, že možnost volby jejich příbuzní mají, a neměli s tím žádný problém.

Otázka legitimacy je opravdu velmi důležitá a podporuji zde pozměňovací návrh paní poslankyně Peštové, která se vlastně tuto oblast snaží zlepšit, a ona si ho určitě představí sama. Já tedy ocituji jenom kousek: Návrh zákona však zcela odhlíží od okolnosti, že korespondenční hlasování usnadní volbu také osobám, které nemají žádnou relevantní vazbu na Českou republiku v tom smyslu, že se rozhodování volených orgánů těchto občanů zásadně netýká. Jde zejména o osoby, které na území České republiky nemají trvalý pobyt, pobývají dlouhodobě v zahraničí, nevlastní zde nemovitou věc, neplatí v České republice daně ani tomuto státu neodvádějí jiné, jinak povinné odvody.

Toto je velký problém, ale není to jediný. To, co jsem zmínila, musím doplnit ještě o další rizika, která jsou spojená s formou korespondenční volby, což je riziko manipulace a podvodů. Korespondenční hlasování vzhledem ke způsobu a organizaci procesu volby je náchylnější k manipulaci a voličským podvodům, například prostřednictvím falešných nebo duplicitních hlasů nebo nátlaku na voliče. Další rizika se pak nacházejí v ochraně soukromí a anonymitě. Zajištění anonymity a soukromí voličů není možné při korespondenční volbě zajistit a to významně ovlivňuje důvěru veřejnosti v integritu volebního procesu. Další rizika jsou v logistických a organizačních problémech. Korespondenční volby mají složitější logistiku a organizaci volebního procesu včetně distribuce a sběru hlasovacích lístků, což přináší jak vyšší náklady, ale také potenciál pro logistické chyby.

Tohle všechno jsou důvody k tomu, že na závěr svého příspěvku si dovoluji navrhnout přerušení projednávání tohoto tisku do 30. 9. 2025. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 30. 9. 2025 je návrh paní poslankyně. Nyní se hlásí s protinávrhem, předpokládám tedy, pan předseda Dufek. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Přiznám se, že tohle jsem nečekal. Nicméně dobře, musíme reagovat protinávrhem. Já osobně navrhuji, abychom přerušili jednání tohoto tisku do 22.30 hodin. Myslím si, že těch 15 hodin... těch 15 minut by nám mělo stačit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní vidím pana poslance Vomáčku přihlášeného, je další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, můj kolega Dufek řekl: Já jsem to nečekal. Já jsem to trošičku čekal a dovoluji si zde navrhnout, abychom projednávání přerušili do 22.35 hodin. (Námítky v sále: To už bylo! – Předsedající: 35 nebylo.) Tak jste mě zhloupili, dobře, 38 minut. Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.38. Pan poslanec Exner.

Poslanec Martin Exner: Dobrý večer, dámy a pánové. Už jsme asi všichni unavení, hlavně v té levé části. My úplně unavení nejsme, ale myslím si, že si to zaslouží přerušení jednání do 23.00 hodin. Děkuji. Navrhuji 23.00 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 23.00. Pan poslanec Flek.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, připojím se k řadě protinávrhů a poprosím o návrh na přerušení – protinávrh do 22.48. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.48. Nyní pan poslanec Tesařík.

Poslanec Antonín Tesařík: Děkuji za slovo, paní předsedkyně, dobrý večer. Mně to teď úplně nejlíp nechodí, já jsem po operaci kolene a musím říct, že v předchozím hlasování jsem se prošel ne úplně příjemně. (Předsedající: Prosím návrh.) Předkládám protinávrh, a to přerušení do 22.50.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.50. Nevidím žádný další – a vidím, paní poslankyně Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji a dávám protinávrh 18. 9., což jsou moje narozeniny, 2025. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 18. 9. 2025. Pan poslanec Balaš. Prosím.

Poslanec Vladimír Balaš: Dámy a pánové, myslím si, že opravdu čas pokročil a že je možná čas na nějakou procházku na zdravém vzduchu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Omlouvám se, pane kolego, ale já vás ani neslyším. Prosím, kolegyně a kolegové, o ztišení.

Poslanec Vladimír Balaš: Dámy a pánové, čas pokročil, myslím si, že je dobře projít se na zdravém vzduchu, čerstvém, a navrhuji přerušení do 23.30. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 23.30. Děkuji. To je z protinávrhů vše. Neeviduji zájem o odhlášení, ale mám tady faktickou poznámku pana poslance Balaše, což je právě zřejmě, předpokládám, to, které bylo teď využito.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrzích, tak jak byly předneseny, nejdříve tedy od posledního návrhu.

Pan poslanec Balaš navrhl přerušení tohoto bodu, projednávání tohoto bodu, do 23.30 hodin.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 této schůze je přihlášeno 141 přítomných, pro 7, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Peštová navrhla přerušení bodu do 18. 9. 2025. Ted' už eviduji zájem o odhlášení, proto vás prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Jakmile se počet přihlášených ustálí, tak budeme hlasovat.

Já zopakuji, to datum bylo 18. 9. 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 přihlášeno 134 přítomných, pro 61, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Tesařík navrhuje přerušení tohoto bodu do 22.50.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V 24. hlasování číslo 24 je přihlášeno 134 přítomných, pro 8, proti 108. Návrh tedy nebyl přijat.

Pan poslanec Flek navrhl, abychom přerušili bod do 22.48.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 je přihlášeno 134 přítomných, pro 8, proti 110. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Exner navrhoval do 23.00.

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno je 134 přítomných, pro 40, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Vomáčka navrhl přerušení tohoto bodu do 22.38 hodin.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 přihlášeno 134 přítomných, pro 4, proti 114. Návrh byl taktéž zamítnut.

Pan poslanec Dufek navrhl přerušení do 22.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 je přihlášeno 134 přítomných, pro 14, proti 105. Návrh byl zamítnut.

A konečně prvotní návrh, paní poslankyně Hanzlíková navrhla přerušení do 30. 9. 2025

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 přihlášeno 134 přítomných, pro 59, proti 71. Návrh byl taktéž zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Nacher, kterého tady nevidím. Nemýlím se, takže pan poslanec se řadí na závěr. Než přistoupíme k dalšímu řečníkovi, což je pan poslanec Hrnčíř, kterého už vidím, ten se chystá, tak ještě načtu omluvy. Babiš Andrej se omlouvá od 18.30 z pracovních důvodů, Klíma Pavel do 18.30 z důvodu zahraniční cesty, Letocha Petr od 20.00 hodin z osobních důvodů. A z členů vlády pan ministr Lipavský od 20.00 hodin z pracovních důvodů, nicméně je tady, takže předpokládám, že stahuje svoji omluvu. Stahujeme omluvu.

Prosím, kolegyně a kolegové, abyste v případě, že máte cokoli k řešení, opustili jednací sál a ztišili se. Pana poslance prosím o vystoupení. Máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dříve než se vyjádřím k samotnému návrhu zákona, musím poznamenat, že se zde bavíme o návrhu, který neprošel standardním připomínkovým řízením a neprojednala jej ani Legislativní rada vlády. Přesto byl protlačen do druhého čtení v zoufalém spěchu a obavě, že by se jinak nestihl schválit pro další parlamentní volby, které jsou již příští rok. A já se ptám, na co ten spěch? Nemá to souvislost s tím, že vám tak zoufale klesá popularita? S tím, že všechny vládní strany v průzkumech trvale a soustavně padají dolů a některé jsou již pod hranicí volitelnosti? S tím, že vládě již věří pouhá 2 % českých občanů a náš premiér je nejméně oblíbeným, nebo druhým nejméně oblíbeným lídrem světa? A pokud ne, tak opakují

– proč ten spěch? Zejména v případě, že je tento návrh zákona v rozporu s volebními principy, které jsou zakotveny v ústavě.

Náš volební systém se opírá o ústavní principy všeobecné, rovné, přímé a tajné volby. Všeobecné, tedy, že právo volit mají všechny osoby, které dosáhly potřebného věku a jejich způsobilost k výkonu volebního práva nebyla omezena. Rovné, tedy že každý hlas má stejnou váhu. Přímé, tedy že volba probíhá bez zprostředkovatelů a volí přímo daná osoba. Tajné, tedy že nelze spojit voliče s jím odevzdaným hlasem, a není tak možné adresovat projev vůle voličů. Jak chcete zajistit dodržení těchto principů v případě korespondenční volby? Že to nelze? No právě, to nelze. Váš návrh zákona je tak v přímém rozporu s ústavou a takový paskvil by se měl okamžitě smést ze stolu. To, že jej zde tak úporně tlačíte, vyvolává otázky, a samozřejmě nejen u mě.

Dám vám pár příkladů, na které se mě občané ptají, abyste pochopili, jak zoufale špatný váš návrh vlastně je. Každý občan, který přijde k volbám, je ve volební místnosti volební komisí ztotožněn, člen komise zkontroluje vaše jméno, bydliště, platnost průkazu, kterým se prokazuje. Něco je špatně? Zapomněl jste si občanku? Smůla. K volbám připuštěn nebudete. Jak je tedy možné, že v případě korespondenční volby stačí jakési vágní čestné prohlášení o vašem bydlišti? Jak chcete v tomto zajistit spravedlnost a rovnost? Nebo to bude od příštích parlamentních voleb už jinak? Každý si vběhne do náhodně vytipované volební místnosti, dá komisi čestné prohlášení, že se jmenuje Karel Hynek Mácha a bydlí na náměstí 1. máje, a komise ho nechá volit? A v případě, že ne, tak proč, proč má najednou občan bydlící na druhém konci světa výhodnější podmínky než ten, který vás, promiňte mi, ten výraz, živí ze svých daní?

A zejména, a to se ptají snad všichni, proč je takový zájem, aby volili lidé, kteří nemají s Českou republikou nic společného, kteří k naší zemi nemají sebemenší vztah a závazek? Lidé, kteří zde nemají trvalé bydliště, žádný majetek, neplatí zde daně ani žádnou formu odvodu. Tito lidé totiž nebudou svou volbou nijak zasaženi ani ovlivněni, zatímco naši občané, kteří zde žijí, samozřejmě ano. Bude to obrovská masa hlasů, která může trvale změnit ráz a směřování naší republiky, jakási forma o nás bez nás. To je prostě špatně. Víme, jak takové rozhodování o nás bez nás vypadá, a já bych před tím velmi varoval. Když použiji příměr, je to, jak kdyby o rodinné firmě, která je vybudována na důvěře, tradici, vízi a má jasné směřování, znenadání rozhodovali náhodní kolemjdoucí bez jakékoliv vazby na tuto firmu a bez jakéhokoliv finančního postihu, kdyby tuto společnost svým špatným rozhodnutím uvedli do likvidace. Nechali byste náhodné kolemjdoucí rozhodovat o své pečlivě vybudované rodinné firmě s více jak stoletou tradicí? Pokud ne, tak proč chcete, aby na úplně stejném principu naprostí cizinci rozhodovali o naší krásné zemi?

Dále je tu obří nedůvěra občanů k takto provedeným volbám a příklady ze zahraničí jim často dávají za pravdu. Stačí vzpomenout na minulé prezidentské volby v USA nebo v Rakousku, kdy ty v Rakousku se musely dokonce kvůli nesrovnalostem opakovat. Vzpomeňme na nepokoje v USA poté, co se ukázalo, že v některých státech byly volební lístky rozeslány všem občanům podle volebního seznamu z roku 2016, a to včetně těch, co již zemřeli. Pokud nikdo úředníkovi, který měl na starosti volební seznamy, smrt této osoby nenahlásil, jméno mrtvého opět figurovalo na seznamu oprávněných voličů. Hrozba zneužití těchto mrtvých duší se nedá ignorovat. Ještě dlouho po volbách kolovaly na sociálních sítích podobenky nového prezidenta Joea Bidena, jak děkuje svým voličům, stojí přitom nad náhrobky na hřbitově.

Přitom v demokratické zemi je naprosto klíčové, aby občané měli důvěru v proces vyhodnocování výsledků voleb. Je důležité, aby se mohli spolehnout, že vyhlášené výsledky jsou opravdu takové, jak bylo rozhodnuto oprávněnými voliči při regulérním hlasování. Aby občané výsledky voleb respektovali, musí být tyto volby zakotveny právě na těchto volebních principech, které jsou obsaženy v ústavě. Znovu tedy varuji před prolomením těchto principů nejen z hlediska regulérnosti voleb, ale i z hlediska důvěry občanů v takto provedené volby.

Když to trochu odlehčím, každá politická strana nebo hnutí doufá, že volič zůstane doma, tedy pokud chce volit stranu jinou. O tom koluje bezpočet vtipů. Ale při zásadním ohrožení důvěry občanů v demokratičnost voleb se může stát, že zůstanou doma téměř všichni. Pak by o naší zemi rozhodovali právě jen lidé, kteří k nám, k naší kultuře, průmyslu, tradicím a půdě nemají vůbec žádný vztah.

Proto je korespondenční volba nepřijatelná. Narušuje, nebo alespoň zpochybňuje hned několik ústavních principů, ohrožuje důvěru občanů, v demokratické volby a vystavuje naši zemi riziku, že o nás, jak už jsem zmínil před chvílí, zas jednou bude rozhodovat někdo cizí. Všechno toto jsou důvody, proč já osobně a ani nikdo jiný z hnutí SPD korespondenční volbu podpořit nemůžeme. Z výše uvedených důvodů. Já bych chtěl podat procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 24. prosince příštího roku, tedy 2025. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 24. prosince 2025. Pan poslanec Hrnčíř navrhuje. Nejdřív se hlásil pan poslanec Flek, jestli jsem si dobře všimla. Dává přednost panu poslanci Vomáčkovi s protinávrhem.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji za slovo, děkuji panu kolegovi, že mi dal přednost a umožnil mi zde vystoupit. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych si dovolil podat protinávrh, a to je přerušení této schůze – (Předsedající: Tohoto bodu.). Tohoto bodu, děkuji za opravu, přijímám ji. Tohoto bodu do 22.44 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.44 dnes. Pan poslanec Flek.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení pánové, z důvodu, aby měli možnost kolegové dorazit z kanceláří, kde pracují a pozorují to v televizi, rád bych dal protinávrh k návrhu na přerušení, a to do 22.44. (Předsedající: To už teď zaznělo.) Omlouvám se, tak tedy oprava, do 22.45. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, to je v pořádku. Paní poslankyně Bělohávková.

Poslankyně Romana Bělohávková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pohyb je zdravý a my si ho dneska dopřáváme. Já bych si dovolila podat protinávrh k navrženému termínu ukončení, přerušení tohoto bodu, a to do 23.55 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, 23.55. Pan poslanec Philipp.

Poslanec Tom Philipp: Vážené dámy, vážení pánové, i já se připojím k přerušovačům tohoto bodu. Je to škoda, že ho nemůžeme v klidu projednávat bez těchto průběžných běhů. Kardiologicky to jako lékař nemohu doporučit, protože jsou to krátké běhy. Lepší je, když je ten běh dlouhý. (Předsedající: Poprosím o protinávrh.) Já navrhuji přerušení tohoto bodu, s dovolením, do 22.57 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.57. Paní poslankyně Levko.

Poslankyně Jarmila Levko: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Tak já bych si také dovolila dát protinávrh a myslím si, že by vlastně, abychom měli dostatek času se tu sejít, bylo dobré začít zítra, takže já navrhuji přerušení do zítřejšího dne 0.15 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 0.15. Takže 10. 5. 00.15. Rozumím tomu správně? Ano? To znamená 5 minut po půlnoci. Sedí to, tento návrh. Je to poslední návrh, který eviduji. Nyní tedy budeme hlasovat, a to o předložených protinávrzích. Eviduji zájem o odhlášení, takže tak činím. Prosím, abyste se svými kartami opětovně přihlásili. Ano, tady se ještě bude vydávat náhradní karta. Tak paní poslankyně Levko má 29 náhradní kartu, bude hlasovat tedy paní poslankyně Jarmila Levko s kartou 29.

Takže nyní už se počet přihlášených ustálil a já sdělím, jaký návrh je jako první hlasován. Je to přerušení tohoto bodu, projednávání tohoto bodu do 10. 5. 15 minut po půlnoci, to znamená 00.15.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování 30 je přihláшено 134 přítomných, pro 43, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Philipp navrhuje přerušení tohoto bodu do 22.57.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování 31 je přihláшено 134 přítomných, pro 7, proti 116. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Bělohávková navrhuje přerušení do 23.55.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 32 je přihláшено 135 přítomných, pro 11, proti 112. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Flek navrhl přerušení tohoto bodu do 22.45.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 33 přihláшено 135 přítomných, pro 8, proti 114. Návrh byl taktéž zamítnut.

Pan poslanec Vomáčka navrhuje přerušení tohoto bodu do 22.44.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 34 této schůze je přihlášeno 135 přítomných, pro 10, proti 110. Takže návrh byl zamítnut.

A konečně návrh pana poslance Hrnčíře, kterým je přerušení tohoto bodu do 24. 12. 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 35 je přihlášeno 136 přítomných, pro 63, proti 67. Návrh byl zamítnut.

Vypořádali jsme se tedy se všemi návrhy na přerušení i s protinávrhy. Nyní tedy vystoupí v obecné rozpravě další přihlášený, kterým je pan poslanec Volný, následuje pan poslanec Metnar.

Prosím, kolegyně a kolegové, opět o ztišení, o případné přesunutí se do předsálí, aby byla dost důstojná atmosféra. Prosím, ještě, pane kolego, posečkejte, já ještě počkám... No, ještě ten hluk je příliš velký... Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Tak zdravím, kolegové, kolegyně. My jsme tady dneska už slyšeli od mých předřečníků spousty chytrých slov od ústavních právníků a ten pohled legislativní je naprosto jasný. Ale já jsem zemědělský inženýr, já se na to chci podívat naprosto selským rozumem. Já si myslím, že teď projednáváme a naše pětikoalice se snaží projednat a protlačit naprosto nestydatý, nestydatý zákon. A nešťítí se používat, nechci říct nepravosti, možná že to jsou i lži, ale v každém případě mi to nedává, nedává dohromady žádný smysl.

Já vám řeknu dva takové případy, kdy je to naprosto na hlavu postavené. Na jedné straně tady od pana předkladatele, když měl to hlavní slovo, tak tady vykládal, že je potřeba dát to, tu možnost volit těm aupairkám, co tam vychovávají v Anglii ty děti, těm studentům zahraničním, těm montérům a dlouhodobým zaměstnancům všude po světě. Možná dobrá myšlenka, ale v druhém kroku se tady projednává, kolik který bývalý český občan může zastupovat svých potomků, příbuzných. Jestli to bude deset, nebo tři, což jsme navrhovali my, nakonec jste to domluvili na sedm. Ale tady vidíte tu absolutní nesrovnalost, kdy na jedné straně mluvíme o au pair, o studentech, o montérech, a na druhé straně už tam zahrnujeme obrovské penzum lidí, které se nám namnožilo z těch původních českých občanů, což nerozporuji, v tom zahraničí.

Druhá taková velká nepravda je, že od samého začátku tady pětikoalice vykládá, že tato korespondenční volba je i v Německu. Já vám řeknu takový zajímavý příběh. Moje maminka je Němka. Vyrůstal jsem se sestrou, ta má tři děti, já mám čtyři děti, ona má pět vnoučat, já mám zatím tři vnoučata. Takže když to vezmu, že i v tom Německu to mají stejně tak, jak to chceme my tady, tak já bych měl německé občanství po mamince, moje echt Češka manželka by měla občanství a volební právo, moje čtyři děti by měly občanství a mohly by volit do Bundestagu a moje vnoučata, zatím mám tři, budu jich mít daleko víc, by také mohla volit do Bundestagu. No to aby se v tom Berlíně divili, kdo jim tam rozhoduje o tom, kdo jim bude vládnout další léta.

Prosím vás, je to naprosto na hlavu postavený a myslím si, že takto chytře postavený podvod mohl vymyslet jenom – tonoucí se stěbla chytá. Opravdu to je dobře vymyšlené, protože, a doufám, že občané na to nenaletí, protože v prvním kroku, to projednáváme dnes, je volební právo. No a proč by ti lidi, kteří jsou venku a kteří tam dělají ty au pair a kteří se

vystěhovali a žijí tam, jsou to bývalí Češi, proč by nemohli volit? Dejme jim tu možnost. Hra na city. A lidi by si řekli no jo, tohle je vlastně pravda. No proč by těch pár lidí, těch aupairek a těch studentů, tam nemohlo korespondenčně volit?

Ale druhým krokem, co máte už připravený, a mluvíte o tom naprosto bezostyšně, máte připravené rozdávat českého občanství. A zase budeme říkat, no a proč by ti lidi, kteří chtějí, neměli to české občanství? Vždyť je to přece hezký, jsme Češi a oni taky, jestli cítí, že jsou Češi. A když si to dáte dohromady, tak je to prostě tikající bomba, která, jak si tamhle kolegové od pana Okamury myslí, že budou ve vládě, s tímhle přístupem a s tímto zákonem se tam nikdo jiný než vy nedostane. A to je ten cíl, které vy hledáte. A je to příliš okaté a doufám, že na to lidi nenaskočí. Tak oni ale nemají co jiného dělat. Máte z toho smyčku. A bohužel je asi pravda, že v současné době už vám nic jiného nezbývá. Já se moc omlouvám, že jsem tak upřímný, prostě to takhle cítím a myslím si, že to tak je. A opravdu by se mi líbilo, kdybych mohl volit do Bundestagu, to bych byl hrdina v té Chodové Plané jako občan Německé republiky, ale bohužel to tak asi nebude.

Prostě já tomu nevěřím, že to je upřímně míněno a že to je takový ten dobrý skutek pro ty naše au pair a pro ty naše studenty, a proto navrhuji, aby se tento bod, projednávání, přerušil do 31. 12. 2025. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano. Pan poslanec tedy navrhuje přerušení do 31. 12. 2025. Ale já se musím podívat, jestli jsme náhodou něco takové už neměli tady navrženo jednou, hlasovali jsme to a zamítli. Myslím si, že totiž bychom pak hlasovali totéž, co už bylo... Ano, tady už to... (Hlas z pléna: Už tady bylo.) Tak to už tady bylo.

Poslanec Jan Volný: Navrhuji přerušení do 30. 12. Díky za upozornění, kolegové. (Pobavení, potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 30. 12. 2025. Já si i toto ověřím. Je už složité se ve všech těch zaznělých návrzích tady stíhat orientovat. Jinak toho 31. 12. už jste navrhoval vy, pane kolego, jednou. To tady, pokud poznámky od kolegů, kteří řídili schůzi předtím, nematou, tak je to tak.

Bude se teď moci navrhnout jiný návrh. Pan poslanec Flek.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, paní předsedkyně. Opět tedy znovu, vážené kolegyně, vážení kolegové, opět znovu bych rád dal čas svým kolegům, aby mohli dorazit do sálu ze svých kanceláří, a proto navrhuji protinávrh k návrhu, a to přerušení pouze na 10 minut, tudíž 22.57. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.57 již také dnes zaznělo. Takže já se omlouvám, ten návrh by byl nehlasovatelný.

Poslanec Josef Flek: V pořádku, to je moje chyba. Děkuji za upozornění. Tak poprosím 23.03.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, to je návrh, který nezazněl, 23.03. Pan poslanec Dufek.

Poslanec Aleš Dufek: Mám pocit, že se nám za chvíli vyčerpají minuty v tento den, takže já osobně navrhuji přerušení bodu do 23. hodiny 3. minuty a 38. sekundy, jestli by to šlo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ne, my tady opravdu neměříme čas na vteřiny, to se omlouvám, na minuty to zvládáme.

Poslanec Aleš Dufek: 23. hodiny 49. minuty.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě jednou – kolik? Čtyřicet devět. 23.49. Pan poslanec Kučera. A poprosím o ztišení.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Dovolte mi, abych vznesl protinávrh na přerušení jednání této schůze do...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Projednávání tohoto bodu máte na mysli? (Poslanec Kučera: To jsem řekl.) Omlouvám se, tady je opravdu velký hluk.

Poslanec Michal Kučera: Projednávání tohoto bodu do 23.47.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 23.47. Tento návrh tady ještě neeviduji. Paní poslankyně Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Dám si 19. 12. 2025. Devatenáctého.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně Peštová navrhuje 19. prosince 2025, což je v pořádku, protože bylo 20. prosince. Pan poslanec Cogan.

Poslanec Josef Cogan: Já si dovoluji dát pozměňovací návrh k původnímu návrhu, a to do 22.52.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 22.52. Omlouvám se, ale musím zkontrolovat, jestli to už nebylo. Nebylo.

Pan poslanec Major s faktickou poznámkou, to není přihlášení, odhlašuji. Je to poslední protinávrh k původnímu návrhu na přerušení. Omlouvám se, kolegyně a kolegové, ta hladina hluku je dosti vysoká. Prosím o ztišení.

Budeme hlasovat nejdříve protinávrh poslance předsedy Cogana na přerušení tohoto bodu do 22.52 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 36 je přihlášeno 143 přítomných, pro 7, proti 122. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Peštová navrhuje přerušení tohoto bodu do 19. 12. 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 37 je přihlášeno 143 přítomných, pro 66, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kučera navrhuje přerušení tohoto bodu do 23.47.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 38 je přihlášeno 144 přítomných, pro 5, proti 119. I tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Dufek navrhl přerušení tohoto bodu do 23.49 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 39 je přihlášeno 144 přítomných, pro 9, proti 120. I tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Flek navrhuje přerušení do 23.03 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 40 je přihlášeno 144 přítomných, pro 9, proti 114. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Volný navrhl přerušení tohoto bodu do 30. prosince 2025.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 41 je přihlášeno 146 přítomných, pro 66, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Vypořádali jsme se se všemi návrhy i protinávrhy. Nyní tedy poprosím o vystoupení v obecné rozpravě pana poslance Lubomíra Metnara a vás, kolegyně a kolegové, prosím o ztišení, případně přesuňte své rozhovory do předsálí. (Hluk trvá.)

Poslanec Lubomír Metnar: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak již bylo opakovaně řečeno, domnívám se, že zavedením korespondenčního hlasování v podobě, jaká je navrhována skupinou poslanců, by došlo k zásahu do samotné podstaty filozofie volebního práva v naší demokracii.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Omlouvám se, pane kolego, ale přece jenom požádám kolegyně a kolegy, aby se ztišili... Prosím.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji vám. Jsou nám předkládána zdůvodnění a argumenty navenek působící líbivě, lákavě, logicky, při hlubším pohledu je však patrné, že tomu tak není. Podívejme se například na hlavní argument, že korespondenční hlasování údajně zjednoduší volby zahraničním voličům, a tak bude více těch, kteří budou moci rozhodovat o osobnostech Poslanecké sněmovny České republiky a o prezidentovi České republiky. Nikoli na okraj přitom v této souvislosti poznamenejme, že tito lidé nežijí ve státě, o němž takto spolurozhodují, čím vlastně nenesou důsledky svého volebního rozhodnutí.

Připomeňme si proto, o jaké pilíře a principy bychom coby ústavní činitelé se měli opírat. Hlavní ústavněprávní zásady volebního práva v České republice jsou všeobecnost, rovnost, přímost, tajnost a požadavek svobodného hlasování ve volbách bez jakéhokoliv nátlaku. Tyto základní principy jsou obsaženy na řadě míst v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Obdobné základní principy výkonu volebního práva jsou součástí řady mezinárodních dokumentů, jimiž je Česká republika rovněž vázána.

Všeobecnost volebního práva stanovuje, že právo volit mají všichni zletilí občané České republiky bez jakéhokoliv omezení. Rovnost v právním smyslu vychází z principu svobody a rovnosti každého člověka v důstojnosti a právech jakožto nejvýznamnějších hodnot před zákonem. Prosím, vezměme v potaz tyto skutečnosti a nepřekrucujme a nepodsouvejme je ve prospěch jedné skupiny. Navíc způsobem, který potenciální legislativně technickou anonymizací naruší samotnou podstatu volebního procesu a principu rovnosti voleb jako takových, neboť princip rovnosti je základem našeho právního řádu a je v České republice ústavně garantován jak v rovině obecné, tak je explicitně formulován i pro oblast voleb a výkonu volebního práva.

Dle článku 21 Listiny základních práv a svobod platí, že volební právo je všeobecné a rovné, přičemž občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Zavedením korespondenční volby pouze pro občany České republiky, kteří dlouhodobě pobývají, či dokonce trvale žijí na území jiného státu, jak je navrženo v poslaneckém návrhu, však vznikne faktická nerovnost mezi občany České republiky žijícími na našem území a těmi, již žijí v zahraničí. Nejedná se tedy de facto o zjednodušení výkonu volebního práva pro určitou skupinu, ale o její privilegizaci, a to ještě po technické stránce velmi diskutabilním způsobem.

Na druhé straně tak budou občané České republiky, kteří žijí na jejím území, bez možnosti tento, připomínám, logisticko-technicky přinejmenším sporný volební postup

praktikovat a využít. Jako občané žijící v České republice máme dle stávající právní úpravy sice možnost požádat si o voličský průkaz, ale musíme tak učinit v předstihu před volbami, tedy musíme dopředu s jistotou vědět, kde v den voleb budeme, a podle toho si vyřídit voličský průkaz. Administrativně i časově celkem zatěžující proces, že? A co když mezitím z neovlivnitelných důvodů rodinných, pracovních a podobně nakonec budeme v čase voleb někde jinde po republice? Podle předpokládaného návrhu v žádném takovém nastalém případě nebudeme moci volit korespondenčně. Tedy v takových situacích asi nepůjdeme volit vůbec, na rozdíl od českých občanů žijících v zahraničí, kteří budou mít k dispozici korespondenční volbu. To přece nedává smysl a je to nerovné. Nehledě na již zmiňovaná technicko-logistická anonymizující úskalí takto navrhované volby, k čemuž se ještě vrátím. Tedy jak již zde bylo i mými kolegy opakovaně řečeno, navrhovaná legislativní úprava v sobě potenciálně skrývá i protiústavní diskriminaci českých občanů žijících na území České republiky.

A nyní se tedy zastavme u zmiňované technicko-logistické pasti tohoto poslaneckého návrhu. Co totiž znamená ústavou chráněný princip přímé volby? Že je volba prováděna přímo voličem, právo volit nesmí být žádným způsobem převedeno na jinou osobu. Co však říká předložený poslanecký návrh zákona? Že se volič žijící v zahraničí nemusí osobně vůbec dostavit na příslušný zastupitelský úřad. Žádost o výkon volebního práva formou korespondenční volby za něj může podat i jiná osoba. Následně takový volič nebo jím pověřená osoba obdrží nezbytné podklady pro hlasování a tyto může bez dalšího již odeslat poštou. Jakýkoliv požadavek osobního výkonu volebního práva tak u korespondenční volby odpadá. Nebude možnost garantovat ani ověřit, že volič hlasoval přímo, osobně. Tedy pro českého občana v zahraničí budou platit naprosto odlišné podmínky nežli pro občany žijící v republice, nadto v rozporu s ústavou. Aneb na území České republiky se musí každý volič prokázat volebním průkazem a osobně se odebrat za plentu, kde pod dohledem volební komise vloží hlasovací lístek do obálky a následně tuto vhodí do zapečetěné volební urny, zatímco u navrhované korespondenční volby pro občany žijící v zahraničí může dojít až k anonymizaci, prostě nebude možné zkontrolovat, kdo hlasovací lístek do obálky vložil a kdo obálku jménem voliče odeslal. Přímá volba je tím popírána od základu. Jak již bylo řečeno, je to v navrhované podobě nerovné, diskriminační a v rozporu s ústavou. Princip tajného hlasování navíc vyžaduje, aby byly zabezpečeny takové podmínky pro výkon volebního práva, které znemožňují zjistit, jak konkrétní volič hlasoval. I tento zásadní demokratický princip poslanecký návrh potenciálně ohrožuje.

Zůstaňme ještě chvíli u komentáře k Listině základních práv a svobod. Platí totiž – cituji: Důležitým pravidlem je, že tajné hlasování musí být povinností, nikoliv právem voliče. Opačný přístup totiž může vést k nátlaku na voliče, aby hlasoval veřejně, a tedy i určitým očekávaným způsobem. Voliči samozřejmě nic nebrání, aby veřejnosti sám sdělil, jak bude hlasovat či jak hlasoval. Jinými slovy, princip tajnosti hlasování znamená, že nesmí být možné spojit voliče s odevzdaným hlasem, a to ani ze strany státu, ani mezi jednotlivými voliči. Hlasování musí svým individuálním výsledkem být utajeno před všemi. Tento princip rozhodně poslanecký návrh taktéž nesplňuje.

Dovolte mi na tomto místě opět připomenout, že princip svobodných voleb je coby pátý princip voleb ostatním principům nadřazen. Jedná se o základní a klíčový princip volebního práva, který je naplňován působením ostatních čtyř principů voleb, ale současně i důsledným uplatňováním zásad liberálního demokratického státu. V korespondenční volbě, tak jak je nastavena předloženým poslaneckým návrhem zákona, ale bude svoboda hlasování těžko garantovatelná a kontrolovatelná. Výhrůžky, nátlak nebo potenciální korupce jsou skutečností, které vylučují princip svobodného hlasování. Při takto navržené korespondenční volbě totiž stát není schopen garantovat ani kontrolovat, že volba proběhla právě tak, jak požaduje ústavní pořádek České republiky.

A tak opakuji, zatímco při volbách na území České republiky se bude volič při vkládání hlasovacího lístku odebírat sám za plentu, při korespondenční volbě v zahraničí osobní volbu, která je prostá nátlaku, nikdo nezkontroluje. Nebo snad ignorance toho, že ústavní pořádek a ústavněprávní principy obsažené zejména v Ústavě České republiky, jakož i v Listině základních práv a svobod jsou zákonu nadřazené? To je, žádný zákon nemůže svou navrženou právní úpravou porušovat ústavní principy rovnosti, tajnosti, přímosti a svobodného výkonu volebního práva. Pokud už bychom tedy nakrásně měli na půdě Poslanecké sněmovny o zavedení této formy korespondenčního hlasování, s níž v navrhované podobě důrazně nesouhlasíme, hovořit, tak prosím až po zcela jiném legislativním procesu, a to po změně ústavy. Pro ústavně konformní zakotvení korespondenční volby, tak jak byla skupinou poslanců předložena, by byla totiž zjevně potřeba nejprve změna Ústavy České republiky. A to jsme na zcela jiném poli a ve zcela jiném procesu.

Ano, v této souvislosti opravdu nemůže obstát ani zavádějící tvrzení předkladatelů poslaneckého návrhu, že korespondenční volba je zavedena v řadě států světa, když tito předkladatelé nijak nedokládají soulad s ústavním pořádkem těchto zemí ani náležitosti korespondenční volby v jiných právních rádech. Co rovněž nelze v neposlední řadě akceptovat, je, že návrh tak zásadního zákona byl předložen jako poslanecký návrh a nikoliv jako návrh vládní, přičemž nezpochybňuji zákonný poslanecký mandát. Problémem však je, že tudíž neproběhlo standardní mezirezortní připomínkové řízení, vypořádání připomínek dotčených subjektů a tak dál, což je u takto významné legislativní změny dle našeho názoru nemyslitelné. Takto zásadní návrh s ústavněprávními dopady by měl být předložen spíše právě vládou, projít celým legislativním procesem a teprve poté se eventuálně ocitnout ve Sněmovně. A jak již bylo opakovaně řečeno, s ohledem na zřejmý zásah do ústavních principů by o tomto a obdobných návrzích zákona měla na půdě Poslanecké sněmovny hlasovat ústavní většina.

Na závěr mi dovolu říci, že není třeba plýtvat časem nás zde v sále i našich voličů a pitvat důvody, proč tento poslanecký návrh vůbec vznikl. V uvozovkách pouze varujeme před jeho přijetím, neboť je v této podobě diskriminační a protiústavní, což je v právním státě nepřijatelné. Proto se zavedením korespondenční volby, a tedy i s tímto návrhem nesouhlasíme. A dovolu mi tedy na závěr podat procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 6. října roku 2025.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Zaznamenala jsem váš procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 6. října roku 2025. Hlásí se pan poslanec Lochman, s protinávrhem pravděpodobně.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Jsme v novele zákona o správě voleb, v sněmovním tisku 596, druhém čtení. Je hezké, že nám pan kolega představil, jak umí hezky číst, nicméně o tom, že mají nápad, že by se to mohlo zde odložit, já myslím, že ho nepotřebujeme, navrhuji proto protinávrh...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, prosím, přednese svůj protinávrh.

Poslanec Ondřej Lochman: Navrhuji tedy protinávrh a doufám, že toto divadlo brzy ukončíme, abychom přerušili tento pouze na deset minut, a to do 23.18. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, dáváte tedy návrh na přerušení do 23.18 hodin. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Major: Přestože se nás pan poslanec Metnar snažil ošálit, tak nás neošálil. Já dávám návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 23.22.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, dáváte tedy návrh na přerušení do 23.22 hodin. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Romana Bělohávková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, já dávám procedurální protinávrh na přerušení tohoto bodu do 24.08 hodin.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Prosím, máme zde nějaký další protinávrh? Prosím, pan poslanec Philipp.

Poslanec Tom Philipp: Vážené kolegyně a kolegové, já vám to říkám, ty krátké běhy nejsou zdravé, zvlášť ve 23.09 nejsou zdravé. Co se týká návrhu, dovolím si dát návrh na přerušení tohoto bodu do 24.10 hodin.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenala jsem tedy návrh. Prosím, pan poslanec Zuna.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím o klid v sále! Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já si dovolím dát protinávrh na čas, který není tak dlouhý, a sice na 23.16.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, dáváte návrh na přerušení do 23.16 hodin. Prosím, paní poslankyně Berenika Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Protože spousta těch protinávrhů už je nehlasovatelných, tak abychom si aspoň zahlasovali, tak 1. 5. 2025. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenala jsem váš návrh na přerušení do 1. 5. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Klíma: Dovolím si vznést protinávrh na přerušení tohoto bodu do 23.23 hodin.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Do 23.23 hodin. Ano, děkuji. Máme zde ještě nějaký další návrh? Není tomu tak. Ano, budeme tedy hlasovat o všech přednesených návrzích. Já zagonguji. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Začneme hlasovat, až se počet přihlášených ustálí.

Nejprve o protinávru pana poslance Klímy, který navrhuje přerušit projednávání tohoto bodu do 23.23 hodin. Počet přihlášených se nám ustálil.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 4, proti 123. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Peštové, která navrhuje přerušit projednávání do 1. 5. roku 2025.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 65, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Michala Zuny, který navrhuje přerušit projednávání do 23.16 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 8, proti 123. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Philippa, který navrhuje přerušení do 24.10 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 9, proti 117. Návrh byl zamítnut.

Dalším protinávrhem je návrh paní poslankyně Bělohávkové, která navrhuje přerušení do 24.08 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 6, proti 116. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem byl návrh pana poslance Majora, který navrhuje přerušení do 23.22 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 7, proti 121. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Lochmana, který navrhuje přerušení bodu do 23.18 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 2, proti 119. Návrh byl zamítnut.

Posledním návrhem je návrh pana poslance Metnara, který navrhuje přerušení bodu do 6. 10. roku 2025.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu. Nyní je přihlášen s přednostním právem pan ministr Lipavský. Prosím, máte slovo... Kolegyně, kolegové, prosím o klid! Ještě než vám, pane poslanče, udělím slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Kohajda od 20.45 do 23.08 hodin z pracovních důvodů. A zopakuji svoji žádost, abyste se prosím zklidnili, a pokud máte nějaké rozhovory, abyste je přenesli do předsálí. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já jsem většinu dne, nebo podstatnou část dne dnes tady na plénu Poslanecké sněmovny byl. Velmi pozorně jsem si dělal poznámky a myslím si, že nyní je vhodný čas, abych zde vystoupil a možná některé věci uvedl na pravou míru nebo dovysvětlil, tak jak je potřeba.

Dovolím si začít tím, co říkal pan předseda hnutí ANO Babiš ještě předtím, než začalo projednávání té schůze. On nějakým způsobem hovořil i o zahraniční politice. Přišlo mi docela trefné, že se věnoval i cestě čínského prezidenta Si po Evropě...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane ministře, že vás přerušuji. Děkuji kolegům, kteří přesouvají své rozhovory do předsálí. A ještě jednou vás vyzývám ke klidu. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Děkuji. A ptal se na to, jakým způsobem to hodnotím, a měl nějaké komentáře. Tak já myslím, že je prostě právo čínského prezidenta cestovat do různých zemí, a můžeme pozorovat velmi intenzivní vztahy mezi Německem a Čínou, mezi Francií a Čínou, podobně i s Maďarskem, nicméně když třeba mluvil o tom, že továrna na čipy bude v Drážďanech, že není v Česku, tak ono když se podíváte na mapu, tak Drážďany jsou necelé dvě hodiny od Prahy. (Reakce poslanců hnutí ANO.) To znamená, Česko z toho bude profitovat, protože to budou příležitosti i pro naše firmy, a samozřejmě česká diplomacie a Ministerstvo průmyslu a obchodu se tímto velmi intenzivně zabývá.

Co se týče dotazu k cestě bezpečnostního poradce Pojara a dalších osob do Číny, tak z logiky věci on se tam setkal se svým protějškem, který v tuto chvíli tedy má i pozici ministra zahraničních věcí, a myslím si, že je užitečné čas od času právě takový kontakt i s Čínou mít.

Také padl dotaz na delegaci z Ministerstva zahraničních věcí v Sýrii. To byla cesta pana státního tajemníka. My se Sýrií udržujeme diplomatické vztahy. V Praze je v tuto chvíli chargé d'affaires. My jsme tam dlouho teď měli paní velvyslankyni a věřím, že prostě v těch diplomatických vztazích budeme z velmi pragmatických důvodů pokračovat. A Česko tam dělá celou řadu projektů, které pomáhají lidem v Sýrii. To znamená, je užitečné být v kontaktu i s tímto režimem, ačkoliv se téměř na ničem v zahraniční politice se Sýrií neshodneme.

Co se týče těch poznámek, které zaznívaly v předchozích projevech na adresu poslaneckého návrhu ke korespondenční volbě, tak já nebudu reagovat jmenovitě ve většině případů, nicméně objevují se určitá témata nebo určité dotazy, u kterých si myslím, že zaslouží řekněme dovysvětlení. Velmi často padají dotazy, které směřují k důvěrnosti té volby, směřují k tomu, nakolik bude vlastně důvěryhodný proces, kdy čeští občané budou hlasovat za pomoci obálky. A já bych chtěl říct, že ten systém bude nastaven tím způsobem, který rozhodně tu důvěrnost ochrání a půjde jí maximálně naproti, a rozhodně bude dodržena tajnost volby.

Tak za prvé je potřeba si uvědomit, že na zastupitelských úřadech budou zřízeny standardní volební komise, tak jako budou zřizovány zde v Česku. Je pravdou, že členy těchto volebních komisí většinově mohou být zaměstnanci zastupitelského úřadu, ale neplatí to nutně. Koneckonců když se podíváte, jaké je dneska složení volebních okrskových komisí, tak tam dost často máte také například zaměstnance z obvodních úřadů a ze státní správy, tak aby prostě všechno probíhalo tak, jak má.

Poté co tedy volič vloží hlasovací lístek do úřední obálky, do té doručovací obálky vloží volič jím podepsaný identifikační lístek a tu úřední obálku, a volič, kterému byl vydán voličský průkaz, vloží voličský průkaz do té doručovací obálky. Tu zalepenou doručovací obálku potom pošle na zastupitelský úřad, ve kterém je zapsán právě v tom seznamu voličů. Komise na tomto zastupitelském úřadě... Zastupitelský úřad poté, co převezme tu zalepenou doručovací obálku, na místě, na úřadě, na ambasádě v tom určené (?) ji uloží a následně, poté

co skončí to hlasování, to znamená na tom úřadě poběží ještě ta normální volební komise, tak tyto doručené obálky, stále ještě zavřené, předá zvláštní okrskové volební komisi. Komise, tedy ta komise, tak jak bude sestavena, obálku rozlepí a zapíše dle identifikačního lístku, že volič podle (?) odvolil, ale ta obálka s tím hlasovacím lístkem je stále zavřená a tu vhazuje do volební urny, a tím se zaručuje – a kde se zamíchá s těmi dalšími hlasy, i s těmi hlasy, které tam třeba odhlasovali lidé, kteří přišli fyzicky na ten úřad. To jsou ty volby, tak jak je dneska známe v zahraničí. To znamená, tam se tyto obálky smísí všechny dohromady, a tím pádem nebude možné ztotožnit s konkrétním voličem.

Můžeme samozřejmě konstruovat libovolné množství scénářů, kdy dojde k nějakému podvodu, podvrhu, ale k takovým scénářům může docházet již dnes, a znamená to, že se na to musí domluvit celá volební komise. Já si myslím, že právě existují jiné mechanismy, které tomu budou bránit.

Co se týče výtky k územním obvodům, že by je vybíralo Ministerstvo zahraničních věcí, tak za prvé je tady pozměňovací návrh, který to rozdělení volebních obvodů přenesl na celou vládu. Musím říct, že k tomuto návrhu, který je z koaličních řad, mám neutrální až pozitivní stanovisko z jednoho jednoduchého důvodu. Já věřím tomu, že vláda by to tedy pravděpodobně na návrh Ministerstva zahraničních věcí nebo ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí udělala technicky správně. Tam jde o to, aby se nějakým způsobem nepomíchaly řekněme ambasády s těmi teritorii, ale to je asi tak všechno, co je potřeba ohlídat. Jinak vlastně vzhledem k tomu, že se všechny ty hlasy potom sčítají ze světa a přiřazují do jednoho konkrétního kraje, tak nevím, jakým způsobem by to dělení do těch teritoriálních okrsků mohlo hrát roli. Uvědomuji si, že tam je jiný pozměňovací návrh, který dělí svět na takové velké čtyři celky s tím, že potom každý ten celek je přiřazen jinému kraji. I tento návrh vlastně není problematický a je potřeba opět jenom ohlídat, že například Jamajka, která by posílala obálku na zastupitelský úřad ve Washingtonu, prostě bude v té správné skupině, protože samozřejmě kdyby jeden zastupitelský úřad měl hlasovat ve dvou skupinách, tak by to technicky nešlo rozdělit. Ale to se dá ohlídat tím, že prostě bude správně nastavena buď ta vyhláška, nebo usnesení vlády, které o tom rozhodne. Takže myslím si, že technicky je to velmi jednoduše proveditelné. Je potřeba ohlídat několik základních parametrů.

Také zde zaznívaly různé scénáře, konstrukty toho, že může dojít k nakupování hlasů. Ale víte co? Úplně stejně může k nakupování hlasů dojít před volební místností, když se někdo bude snažit zmanipulovat volby v Česku. Tomu je potřeba bránit jinými prostředky. A myslím si, že naopak ta korespondenční volba je udělána způsobem, že tomu rozhodně naproti v žádném případě nejde, a musíme si vždycky uvědomit, že je také na jednotlivci, aby si uchránil své právo volby.

Zazněl také scénář méně pěkný, co se stane, když hlasující v průběhu té korespondenční volby zemře. Je potřeba si uvědomit, že to je za prvé vyšší moc, a máme dneska dvoudenní volby, tak nelze vyloučit, že volič, který šel v pátek do volební místnosti, ho postihne něco neblahého, už bude mít odhlasováno a nedožije se například druhého dne voleb. Přesto ten hlas je platný, hlasoval v dobré vůli, měl na to právo a myslím si, že ani korespondenční volby se toto vlastně netýká, protože se stále bavíme o relativně krátkém časovém úseku. Ne že bych to někomu chtěl přát. Takže měl jsem potřebu i na toto zareagovat.

Na závěr svého vystoupení bych chtěl ještě zmínit několik bodů, které se netýkají přímo novely nebo tohoto zákona o korespondenční volbě, nicméně jsou zde také zmiňovány, protože tyto komentáře mířily k jiné poslanecké novele zákona o státním občanství. A tady byly, opět použiju tuto vazbu, konstruovány různé scénáře, že by mohlo být velké množství občanů nebo osob, které mají nárok na české občanství a dneska nejsou českými občany, pokud by se rozšířila ta pravidla tak, jak to navrhuje ten zákon.

Za prvé bych asi chtěl reagovat na ty sudetské Němce, protože to byla vysloveně nepravda. Je potřeba si uvědomit, že sudetští Němci, nikdo z nich dneska ani historicky neměl nárok na české nebo československé občanství z jednoho prostého důvodu, protože oni byli německé národnosti a prostě se to na ně nevztahuje. Takže tím bych asi vyloučil tu spekulaci o nějaké sudetoněmecké straně.

To platí vlastně, i pokud máte zájem nabýt občanství po rodičích. Jsou lidé, kteří se narodili v zahraničí českým rodičům, typicky to jsou třeba váleční uprchlíci nebo lidé, kteří odcházeli před totalitou a mezi lety 1945 až 1969 prostě neměli možnost nabýt to občanství, takže pro tyto lidi chceme ta pravidla nějakým způsobem rozlišit, aby si mohli o to občanství požádat. Pravděpodobně se jedná o stovky, možná nižší tisíce. Rozhodně to nejsou čísla, která by nějakým zásadním způsobem měla možnost ovlivnit výsledek voleb tak, jak se o nich zde bavíme. Ale pro ty jednotlivce je to velmi důležité, protože oni cítí vztah k této zemi, ale vlastně nemají možnost se stát českými občany. Takže není to jenom o nějakém čestném prohlášení, tak jak tady také zaznělo, že náhodný člověk z nejlidnatější země na světě se začne cítit Čechem, ale musíte opravdu dokázat, že vaši rodiče nebo prarodiče byli českého československého občanství a že vy na to máte ten nárok. Myslím si, že tedy je to změna, kterou by i tato Sněmovna měla přijmout, a já ji plně podporuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní mám zde několik faktických poznámek. Jako první vystoupí pan poslanec Radek Vondráček, připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil k faktické poznámce, abych reagoval na rozpravu, ještě předtím, než vystoupil takový inspirační zdroj faktických poznámek, jako je pan ministr Lipavský. Já jsem chtěl reagovat ještě na to, co se dělo předtím.

Za prvé. Chtěl bych se důsledně ohradit proti tomu, abyste nám tu zaváděli 25hodinový pracovní den – 24.08, 24.10 je nesmysl, ty byly nehlasovatelné. Tak prosím vás, ať už se to příště neopakuje. To za prvé.

Za druhé. Každé hlasování trvá 20 vteřin. Ty vaše protinávrhy, když se sečtou, tak už je vystoupení jednoho opozičního poslance. Mohli jste být o kousek dál. Chcete korespondenční volbu, chcete si ji prosadit, tak prosím vás, nemusíte tolik courat. Stačilo by, kdybyste dali tři protinávrhy, a pak nebudeme mít debaty o tom, co je důstojné a není důstojné. O to jsem vás chtěl požádat, to bylo předmětem mé faktické poznámky.

No ale když už to tak vyšlo, tak v druhé polovině bych rád skutečně tady zdůraznil, že umístění továrny na čipy je velkým úspěchem české diplomacie, řekl bych úplně signature úspěchem, zhruba stejně dobrým, jako je vyjednaná výslovně uvedená výjimka pro Českou republiku v migrační paktu. Vlášdo, děkujeme! (Potlesk a veselí v sále.) Ještě pár takových zásadních úspěchů této vlády a ani korespondenční volba vám to nenažene. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další s faktickou vystoupí pan poslanec Juchelka, připraví se paní poslankyně Peštová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc. No, pane ministře, nevím, jestli jste více ministr zahraničí České republiky, nebo ministr průmyslu Německa, kdy tady říkáte, že pouze 2 hodiny to máme do Drážďan, abychom tam nakoukali to, co se tam děje za investici v hodnotě 5 miliard eur, což je 250 miliard korun z hlediska výstavby továrny na čipy. Já bych byl rád, kdybychom ji naopak měli tady, kdybyste vy usiloval ve své zahraniční politice o to, abychom tedy měli co nejvíce investic do průmyslu hlavně, protože jsme jednou z průmyslových velmocí Evropské unie, ale prozatím to vypadá, že jste skutečně bych řekl euroministr, který spíše straní Německu než České republice.

A taktéž vaše poznámka, kdy před volebními místnostmi někdo stojí a kupuje hlasy? To myslíte vážně? Vy jste pravděpodobně nezažil tu dobu minulou, když si asi to představujete, jako když veksláci stáli před Tuzexem a prodávali bony. Takhle to skutečně nefunguje. Ty podvody se dějí jinak, ne před volebními místnostmi. To samozřejmě nikdo, kdo má aspoň pět pohromadě, tak by nikdy v životě neudělal.

Takže vás moc prosím, abyste se zpátky vrátil na zem a reálně se stal ministrem zahraničí České republiky, a ne tím, kým jste. A to je eurohujerem.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášená paní poslankyně Berenika Peštová, připraví se paní poslankyně Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem si chtěla pana ministra zeptat, jak tady říkal, ty lidi, kteří tedy utekli v tom pětáctýřicátém roce do zahraničí, že jo, že potom už neměli možnost se přihlásit k tomu občanství, teď jejich pravnoučata, praprawnoučata by rádi tedy, cítí se být... A teď jsem se chtěla zeptat: Oni se cítí být Čechoslováky, protože ti jejich praparodiče tam utekli, když jsme byli Československá republika? Tak co se cítí? Čechy? Slováky, Čechoslováky? Co jim vlastně budeme dávat za občanství? To je jedna věc.

A tadyhle bych vám ráda teď, jak se tady dohadujeme, tak jsem dostala krásnou zprávu od pána, který žije v Německu a napsal mi: Napíšu to znovu a jasně. Jsem sice Čech, ale žiji v Německu. Do České republiky jezdím dvakrát až třikrát do roka. Ale daně, zdravotní pojištění, banku a jiné náležitosti mám v Německé republice, i když jsem Čech. Nevidím důvod, proč bych měl volit v České republice, když tam nežiju, daně neplatím a můj život žiji tady v Německu. O tom si mají rozhodovat občané dané země, ve které žijí. Ti nejlíp vědí, co za politiku a politické strany volí a koho si chtějí vybrat.

Takže to je jen tak jenom, že nás sledují i ze zahraničí. Něco obdobného jsem dostala i z Ameriky. Taky paní sleduje, taky je v šoku z toho, jakým způsobem tady to projednáváme, a řekla mi, napsala mi tam jasně, že pro amíky není žádný problém ujet x kilometrů v autě. Ona sama bydlí v Saint Louis a jezdí volit do Chicaga. Stojí ji to pět hodin cesty tam autem a pět zpátky a na cestě zpátky se ještě zastaví v české restauraci a dá si české pivo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní poslankyně Věra Adámková je přihlášená k další faktické poznámce, připraví se pan poslanec Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Velmi krátká reakce. Za prvé, korespondenční volbu navrhuje a samozřejmě tam ta představa je, aby došlo k většímu komfortu lidí, kteří by mohli eventuálně volit. Tomu bych i rozuměla. V tom případě prosím není třeba zdůrazňovat, že Drážďany jsou 2 hodiny cesty, čili že tam můžu pracovat, ale nemůžu volit z těch Drážďan. To totiž odpovídá trochu nepochopení základní reality života. A jinak o tom, že Drážďany jsou opravdu kousek od Prahy, by mohly hovořit věže Emauzského kláštera.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Mašek vystoupí s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Eva Fialová.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Já bych též chtěl zareagovat pana ministra Lipavského, a to ve vztahu k tomu, jak tady komentoval cesty čínského prezidenta. Samozřejmě ten skutečně si může jezdit, kde chce, a může jednat, s kým chce. Zajímavé na tom je, že jste přiznal, že intenzivně jedná s Německem, intenzivně jedná s Francií a určitě jedná o obchodu, mezistátním obchodu. To, že my jsme z té hry vypadli, je trochu smůla a naši roli teď v Evropě přebírá Srbsko, které se stává mostem té spolupráce, a my jsme mimo. Takže to považuji za zásadní pochybení, pane ministře.

K těm Drážďanům, protože to zmínili mnozí předřečníci, tak se nechci skoro vracet, nicméně je smutné, že ta továrna, která byla slibována do České republiky, skončila v Německu. A je jenom slabá útěcha, že naši občané budou mít jenom 2 hodiny cesty na to, aby si tu továrnu mohli prohlídnout zvenku.

A potom, pane ministře, vy jste tady poměrně podrobně rozebíral, jak se bude manipulovat na tom zastupitelském úřadu, ta speciální komise jak bude manipulovat s tou obálkou, jak to bude vnímat, co kam bude házet, co kam bude odkládat. Tam je ale podstatnější to, a tomu by se měla věnovat diskuse, jak se budou ty volební lístky vydávat, komu se budou posílat. Vy jste tam vpašovali do svého pozměňovacího návrhu, že se nebudou posílat na prokazatelné bydliště, jenom na adresu, kterou ten člověk udá, respektive co je ještě horší, že se budou vydávat nějakému prostředníkovi, který udá nějaké adresy a nějaká jména. A pak je s velkou otázkou, jestli ten prostředník zároveň neprovede za ty dotyčné i tu volbu. Já budu rád, když tomuhle se budete věnovat, protože tam je velmi slabé místo, a ten poměr jedna ku sedmi, původně jste chtěli ku deseti, respektive vůbec neomezovat (Předsedající: Čas.), je také špatný. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní je přihlášena paní poslankyně Eva Fialová k faktické poznámce, připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já také chci reagovat na pana ministra. Nejdřív jsem si chtěla odpustit poznámku ke Drážďanům. Tak já jsem bohužel, nebo zaplat' pánbůh mezi těmi šťastnějšími a budu tam jenom za hodinu, protože jsem z Ústí nad Labem. A až bude vrtka, tak za 25 minut. Juchů! Ale teď už konkrétně k identifikaci.

Pane ministře, vy jste mluvil o tom, že není možné identifikovat toho dotyčného člověka, že odeslal tento korespondenční lístek do hlasování. My jsme na výboru pro veřejnou

správu a regionální rozvoj diskutovali přímo s ministerstvem o tom, že to možné je v případě toho, že ty lístky se netisknou centrálně, protože v současné chvíli je distribuují od nás ministerstvo, jsou na nějaké gramáži, mají nějakou barvu a tak dále. Když si je bude tisknout člověk doma, tak se může stát, že bude mít jinou barvu anebo jinou gramáž. A v případě, že se vám stane to, že tam bude jenom jeden občan, který bude volit z domova korespondenčně, tak bude jasně identifikovatelný, když bude mít jiný druh papíru, na který se ten hlasovací lístek vytiskne, že hlasoval přesně on, takže tím pádem ztrácíme tu tajnost. Takže jsem prosila ministerstvo, aby vypsalo nějaký buďto metodický pokyn, anebo podpořím velice návrh pana Karla Raise, mého kolegy, který připravil to, ať centrálně se tisknou všechny tyto hlasovací lístky, protože k tomuto opravdu dojít může, a ministerstvo mi to potvrdilo na našem výboru. Můžete si ten záznam přehrát. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Helebrant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. No, my jsme teď viděli v přímém přenosu, pane ministře, jak je dvouhodinová cesta autem relativní. Dvě hodiny do Drážďan je úspěch, ale zároveň dvě hodiny jet někam jít volit je důvod pro to, měnit volební zákon. Tak se rozhodněte, jestli ty dvě hodiny jsou hodně, nebo málo. To je potřeba vždycky, když vás člověk pozorně poslouchá, že si pak protiřečíte.

No a pokud jde o tu volbu toho mrtvého, na to jsem tady upozorňoval já v prvním čtení. Ten problém je přece někde jinde. Tady nikdo nezpochybňuje, že když jsou volby dvoudenní, někdo odvolí ten první den a pak zemře, tak se zúčastní těch voleb po zahájení těch voleb, což je ve 14 hodin v pátek, že jo. Naproti tomu tady můžete volit 35 dnů před těmi volbami, pošlete ty lístky a zemřete 14 dní před těmi volbami. Ty volby ještě nejsou zahájeny, ty lístky jsou někde uloženy, nejsou otevřeny, a najednou se tam započítá ve volbách, které ještě nebyly zahájeny, hlasy od někoho, kdo zemřel před volbami, před zahájením těch voleb. To jsou fakt velké rozdíly. To znamená, tohleto bych nespojoval. A vyřešené to tedy opravdu není. Vyřešené to není. Protože v té chvíli my diskriminujeme někoho, kdo by tady chtěl třeba volit a zemřel třeba týden před volbami. Tak v této logice by mohl ty lístky uchovat doma v šuplíku, rodinný nějaký přítel nebo příbuzný by mohl ty jeho hlasy dodatečně nebo v den voleb vlastně odevzdat. Pak by to bylo souměřitelné. A takovouhle možnost samozřejmě nikdo místní nemá. Takže s tím jste se fakt nepopasovali.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Wenzl je přihlášen k faktické poznámce. Ano, směřuje k kultíku. Připraví se pan poslanec Brož. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já bych chtěl reagovat na pana ministra Lipavského s tím, jestli by možná nejenom mně mohl osvětlit, co je ten úspěch, že něco vznikne na území Německa, že to je dvě hodiny cesty jízdy z Prahy do Drážďan, ale výsledek je ten, že my se tedy za dvě hodiny můžeme jet podívat, nebo bude nám dvě hodiny trvat podívat se na něco, co mohlo vzniknout tady v České republice, pakliže by vláda byla aktivnější.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Lubomír Brož a připraví se paní poslankyně Renáta Zajíčková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já budu reagovat na pana ministra. Pane ministře, vy jste v tom projevu v podstatě řekl a potvrdil to, že vaši vládu absolutně nezajímají staří lidé. Vy jste posměšně mluvil o možných scénářích, o kterých se bojíme, které jsou nemožné. Ale my to zažíváme denně. Staří lidé za námi chodí a říkají mi: Já si ani ten váš letáček nevezmu, ale hodím vám to tam. Ale kdyby to viděl můj vnuk, no to by bylo peklo, ten by se mnou už nikdy nepromluvil v životě. Takže vůbec tyhle scénáře nezesměšňujte a tohle to je opravdu skutečná realita. Místo toho, abyste se zasadili o to, jak tuhle tu hrozbu prostě nějakým způsobem eliminovat, tak ji vlastně zesměšňujete. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou vystoupí paní poslankyně Zajíčková, připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Já bych chtěla reagovat na paní poslankyně Peštovou, prostřednictvím vás, paní předsedající. Ona tady citovala dva nějaké vzkazy od občanů. Já bych jenom chtěla říct, a teď to je reakce na ten první vzkaz, kdy se paní z Německa tuším rozčilovala, proč jako vlastně by měla jít volit, když neplatí daně v té zemi a nemá s tou zemí už vlastně nic společného. Tak já bych chtěla jenom připomenout, že volit, to je právo, ne povinnost. Takže pokud se ta daná dáma necítí na to jít volit do České republiky, necítí se být občankou České republiky, přestože občanství určitě ještě má, tak jít volit nemusí. Takže to jenom bych chtěla připomenout, že to je fakt, který si myslím, že je důležité, aby tady zazněl.

Pak ta druhá citace byla od nějaké dámy z Ameriky, která zase vítá, že může tedy pět hodin cestovat po Americe. Tak já mám tedy zase osobní zkušenost úplně jinou, kdy prostě mladí lidé musí cestovat šest sedm hodin, aby mohli jít volit, stojí je to docela dost peněz, docela dost času a určitě uvítají, že mohou volit korespondenčně. Když se podíváte na mapu světa, podíváte se na Ameriku, Afriku, Asii a podíváte se, kde tam jsou ta místa, kam se může jít volit, tak to je opravdu hodně řídké ve srovnání s Evropou.

Takže prosím vás, pojďme to ukončit. Protože to, co tady zaznívá a neustále se opakuje dokolečka dokola, je fakt jako trapné. Prostě většina západních zemí má korespondenční volbu v nějaké formě, funguje to, je to ověřené, jenom my si tady budeme hrát na to, že my jsme ti nejchytřejší a my to tady všechno vlastně známe nejlíp. Je to trapný!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Kobza vystoupí s faktickou poznámkou. Po něm je... Pardon, pane ministře. Jenom upozorňuji, že jste přihlášen z místa, nikoliv elektronicky, čili ostatní faktické poznámky mají přednost. Když tak stačí zmáčknot. Jo, vy nemůžete, ano pravda. Pokud se můžeme domluvit, pan ministr se přihlásil po panu poslanci Kobzovi a vzhledem k tomu, že se nemůže přihlásit elektronicky, a na základě toho, co už zde kdysi probíhalo, bychom mu umožnili vystoupení s faktickou poznámkou. Pro pana poslance Nachera. Pan ministr není poslancem, čili nemá kartu a nemůže se přihlásit. V pořádku.

Nyní tedy vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Kobza a poté pan ministr Lipavský. Děkuji.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych rád reagoval na vystoupení pana ministra, protože v tom technickém popisu postrádám, jakým způsobem vlastně bude zabezpečena bezpečnost těch obálek, které budou v poště od toho momentu, kdy je ten zmocněnec, kdokoliv hodí do schránky a odešle.

Mě by zajímalo, jakým způsobem chtějí zabezpečit, aby s těmito obálkami nebylo možné provést jakoukoliv manipulaci, aby nebylo možné je znovu otevřít. Jakým způsobem tuto bezpečnost těch obálek hodlají certifikovat, když si to lidi mají vytisknout doma, a jakým způsobem vlastně dohlédnout na to, jestli ty obálky, když už konečně budou doručeny do volební komise, budou kontrolovány, jestli s nimi nebylo manipulováno, a do jaké míry budou uznávány nebo neuznávány za právoplatně podané nebo neprávoplatně podané nebo platné nebo neplatné. Protože já se domnívám, že to je slabý moment, nebo nejslabší moment vlastně všeho, co jsem tady dneska slyšel za celý den, že vlastně nikdo neví, jakým způsobem nebo co se s těmi obálkami bude dít mezi tím momentem hození do schránky a doručení, kde s nimi bude manipulováno spoustou lidí, kteří nejsou autorizováni, nejsou členy volebních komisí, nejsou zmocněnci ani... Prostě jsou to cizí lidi, kteří dostanou tu obálku do ruky a budou s ní nakládat, takže to bude mimo kontrolu. Takže já bych moc rád věděl, jakým způsobem toto bude zabezpečeno, protože pokud to zabezpečeno nebude, tak já pro to určitě nebudu hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec, pan ministr Lipavský, připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. Než pan ministr dorazí k pultíku, omlouvá se paní poslankyně Opltová po celý jednací den ze zdravotních důvodů. A mám zde další sdělení, paní poslankyně Šebelová ruší svoji omluvu od 23 hodin. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Děkuji za možnost vystoupit. Já začnu tím nejvýznamnějším a to byl dotaz paní Bereniky Peštové, ať jí uvedu nějaký příklad. Tak já tady budu citovat z jednoho článku na lidovky.cz. Můj otec Jiří Josef Fuchs, syn Karla a Heleny Fuchsových, se narodil v Brně v roce 1930. V květnu 1939 byl spolu se svou sestrou Anitou poslán rodiči do Anglie v Kindertransportu organizovaném sirem Nicholasem Wintonem, aby unikli nacistům. Jeho rodiče a téměř celá širší rodina zahynuli, popisuje serveru lidovky.cz Naomi Yandellová. Ona sama se narodila ve Velké Británii, ve Spojeném království, v roce 1961 jako dcera československého občana. Navzdory tomu, že je tedy Wintonovo vnouče, v uvozovkách, tak sama české občanství nemá a vlastně cesta k tomu získání je téměř nemožná. Z logiky věci, když se dělilo Československo podle národnosti a podle toho, kde člověk bydlel, tak měl možnost se přihlásit k české nebo slovenské národnosti. Takže logicky pokud její prarodiče byli z Brna, tak by získala občanství České republiky.

Jinak co se týče továrny na čipy, asi to není úplně téma pro dnešní večer, ale myslím si, že nikdy nebylo realistické, aby tato investice vznikla v Česku. A právě naše výborné vztahy s Tchaj-wanem, demokratickým partnerem v Indo-Pacifiku, přispívají k tomu, abychom se mohli na tom dobře podílet. Tak já bych to úplně nezlehčoval.

No a co se týče těch dalších věcí, tak se omlouvám, ale vypršel mi čas. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Berenika Peštová, připraví se pan poslanec Koten. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, ano, je to dojemný příběh. Ale ve své podstatě, co to mění na tom, co jsem tady řekla? Paní se narodila v roce 1969 v Anglii, nebo 1961, pardon, tak je to přece úplně jedno slovo (?). Osm let. Takže 1961 v Anglii, platí daně do Česka, má tady nějaký vztah k České republice, má tady nějakou nemovitost, má tady... platí sem sociální, zdravotní? Rozumíte mi? O to jde. Proto to je ten můj pozměňovací návrh – (Ministr hovoří mimo mikrofon.) Musíte zase počkat, pane ministře. To je ten můj pozměňovací návrh, kde říkám, že musíte prokázat, že máte vztah k naší zemi. A je mi úplně jedno, jestli tady budete platit daň z nemovitosti, nebo tady máte trvalý pobyt, nebo platíte sociální, zdravotní, nebo platíte jiné daně, ale prostě musíte prokázat, že k té dané zemi máte vztah. Jako co si mám myslet o občanech, kteří žijí od toho roku třeba 1961 úplně někde jinde? Nevím, jestli paní ještě umí česky, nebo neumí česky, to nebudu studovat. V každém případě platí tam daně, určitě tam má nějakou nemovitost, má vztah k dané zemi. A s tím já nemám absolutně žádný problém. Ale mám problém s tím, že tento člověk mi bude říkat, koho budu mít ve vládě a kam ta země půjde.

To je to, co jsem tady řekla i na paní Zajíčkovou, a to je ten pán, co mi napsal: Žiji dlouhodobě v Německu, platím tam daně, mám tam banku, mám tam všechno, platím sociální, zdravotní. A já si ani nedovedu představit, že bych vám měl ovlivňovat váš život. Vy víte, koho chcete volit. Vy víte, koho chcete mít ve svém čele vašeho státu. Ten pán neřekl nic špatného, jenom řekl, že volí tam a nedovede si představit, proč by měl ovlivňovat náš život. Takže to není nic proti ničemu. A to, že paní v Americe řekla, že pro amíky není 100, co 100, 500 kilometrů nic, tak to prostě je. Oni si sednou do auta a jedou. Ano, pro nás je to třeba (Předsedající: Čas.) nepředstavitelné, ale pro ně je to běžné. Oni denně jezdí takhle za prací.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Pan poslanec Koten je nyní na řadě, poté pan poslanec Nacher a pro pana ministra – jste přihlášen k faktické poznámce po panu poslanci Juchelkovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Já bych tady rád zareagoval na své ctěné předřečníky. Úplně dopředu té mé faktické poznámky bych chtěl říci, že ti lidé, kteří volí v České republice, tak mají vztah k České republice, platí tady obvykle daně a vybírají si v těch volbách toho správce těch daní. To znamená, vybírají si někoho, kdo ty jejich peníze neprošustruje, nedá je třeba na F-pětatřicátky nebo na něco podobného anebo je nepošle na Ukrajinu, nevyvede. Takže je celkem logické, že v České republice by měli volit co nejvíce tedy občané České republiky, nicméně ti lidé, kteří zde nežijí, kteří zde neplatí daně, i když měli nějaký vztah třeba před 30, 50, 70 lety k České republice, tak žijí někde jinde, platí daně někde jinde, mají sociální, zdravotní zajištění také někde jinde. Nechápu, když tedy vaše vláda není schopna se postarat o občany v České republice, proč máte takovou neuvěřitelnou péči pro to, abyste se starali o občany, kteří s Českou republikou mnohdy nemají absolutně nic společného, vyjma tedy toho, že ty hlasy, které budou korespondenční a dají se velmi dobře

manipulovat, no a vy se je budete snažit nějakým způsobem získat třeba pomocí nějakých nevládních neziskových organizací, které k tomu už určitě jsou předurčeny a už stojí někde v takzvaných startovacích pozicích, tak mě nic jiného skutečně nenapadá. Takže v případě, že to chcete vyvrátit, tak posuňte platnost toho zákona po příštích parlamentních volbách. Protože pokud to nechcete udělat, no tak samozřejmě to směřuje k tomu, že bude podvod podobně jako v Americe.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Nacher vystoupí s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Lesenská. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já bych chtěl reagovat na svoji ctěnou kolegyni Králíč... pardon, Zajíčkovou, se omlouvám. Já jsem byl teď v družném hovoru s Robertem Králíčkem, tak se omlouvám. (Pobavení v sále.) Takže paní kolegyni Zajíčkovou, vaším prostřednictvím. Já jsem čekal na ten argument, kdy zazní, on zazněl, že vždycky něco funguje v 18 zemích Evropské unie. Tak v 18 nebo v 19 zemích Evropské unie fungují hromadné žaloby na mnohem širší platformě než u nás. Vzali jste si z toho příklad? Ne! Ne, nevzali. Jedete si českou cestou – úplně na prd. Hromadné žaloby, úplně na prd. Zákon o referendu – také ve většině zemí. Máme ho? Nemáme. Vždyť to tady, co vy děláte s tím zákonem? Nic! EET, mi tady radí paní předsedkyně, ve většině zemí. Máte? Nemáte! Ve většině zemí se volí jenom jeden den, ne ve dvou dnech. Budeme to tady taky jako zavádět, když si na to všichni zvykli, že se volí u nás v pátek a v sobotu?

A já jsem proti. Proč? Proč? No tak právě, tak není argument, že něco funguje ve většině zemí. Vy si vždycky vyzobáváte, tady se vám to hodí, u hromadných žalob to promlčíte, psst, hlavně o tom nemluvte. Pojedeme si tou třetí českou cestou, hlavně zase odrbat ty spotřebitele, že jo. Hlavně jste zlobbovaní bankami, pojišťovnami. Takže toto tady prosím neargumentujte, anebo to používejte pak všude pro všechno. Funguje to ve většině zemí Evropské unie, tak to použijeme taky. Pak je to fér. Ale takhle si to vyzobávat, to opravdu říká, že nemáte žádné argumenty. Nemáte. Toto je fakt slabý, slabý čajíček. Slabý.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Juchelka. Paní poslankyně Lesenská je nyní na řadě, poté pan poslanec Juchelka a pak pan ministr s faktickými poznámkami. Jenom tady na dotaz pana ministra. Nekončí se, nekončí se o půlnoci, protože bylo prodlouženo jednání i hlasování po jedenadvacáté hodině, tudíž i po čtyřicetáté, protože jednací den končí v 8.59.

Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Já moc děkuji za slovo, paní předsedající. Pan kolega Nacher tady konstatoval korespondenční volbu v dalších a dalších zemích, já k tomu přidám to, že vlastně mně chybí porovnání korespondenční volby v těchto zemích s jejich ústavou. Ale to jsme se nikde v poslaneckém návrhu nedočetli.

Ale já jsem chtěla využít přítomnosti pana ministra k něčemu jinému, protože interpelace už nebyly, ani nepamatuju, a mě by strašně zajímalo, protože oprávněný volič v zahraničí může korespondenční volbu, nebo vyžádat si sadu ke korespondenční volbě buď zasláním na adresu, nebo osobně vyzvednout na zastupitelském úřadě, anebo ho za něj může

vyzvednout někdo další na základě plné moci. Ta plná moc musí mít ověřené podpisy. Jak v které zemi se ověřují podpisy? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Juchelka vystoupí s faktickou poznámkou, poté pan ministr Lipavský. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc a bude to samozřejmě na pana ministra. Na stránkách Poslanecké sněmovny je článek, který se jmenuje: Nová továrna na čipy v Drážďanech bude významným impulsem pro intenzivnější česko-saskou spolupráci. A je tady citace těch úžasných a obligatorních prázdných vět i paní předsedkyně Sněmovny, že česko-saské vazby mají hluboké kořeny v oblastech společenských i ekonomických. Sasko je našim přirozeným partnerem, si představte, což se dnes ukazuje mimo jiné v oblasti polovodičů. Výstavba nového závodu pro výrobu pokročilých čipů je pro naše firmy i výzkumníky příležitostí, továrna totiž bude potřebovat řadu specialistů zapojených do celého dodavatelského řetězce a naše vysoce kvalifikované firmy napojené na tyto řetězce z toho budou profitovat. Tak mě zajímá, kdy po tom jednání s předsedou Saského zemského sněmu Matthiasem Rößlerem, jaké jsou z toho tedy konkrétní věci, jestli je tady můžete říct, když tady tak obhajujete tu drážďanskou, drážďanskou továrnu na čipy, se pro české firmy konkrétně udály, pane ministře zahraničí, jak z toho budou konkrétně ty české firmy profitovat v těch Drážďanech, které firmy z toho profitovat budou nebo kolik pracovních míst jste tam pro české občany zajistili v té drážďanské továrně za těch 5 miliard eur, když tady jako český ministr obhajujete zahraniční investici ne v České republice, ale v Německu. To je neuvěřitelné.

A ještě k paní poslankyni Zajíčkové. Mně ta její argumentace připadá úplně stejná, jako když si z toho dělali legraci teď nedávno v jednom videu. Když Věrka skočí z okna, ty skočíš taky? A mami, ale oni všichni měli z testu z matematiky trojku. Takže to je zhruba asi jako na stejné argumentační úrovni.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Lipavský, připraví se paní poslankyně Balašíková. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, no, asi se moc neposloucháme. Já jsem tady rozhodně neobhajoval nějakou německou investici. Mluvil jsem o tom, že tam jsou i příležitosti pro české firmy, a samozřejmě tato investice nikdy do Česka nemířila. Takže tady nevytvářejte nějaké falešné, falešné dilema.

Jinak co se týče manipulací s volbami, pane poslanče Juchelko, máte pravdu, asi jsem v tomto nezkušený, ale vy, jak jste o tom hovořil, tak to znělo, kdybyste s tím nějaké zkušenosti, měl. To jenom dojem, který vaše vystoupení na mě vyvolalo. Já bych si samozřejmě nic takového nepřál.

Proběhla tady také debata o tom, co se stane, když bude volit jenom jeden volič korespondenčně. No, úplně stejný scénář může nastat, když vám v nějakém malém volebním okrsku bude hlasovat malý počet voličů nebo jenom jeden volič, tak to dopadne úplně stejně. A myslím si, že každý systém je plný různých krajních případů, to nikdo nezpochybňuje. Na

druhou stranu víme, že nikdy ani tyto krajní případy nelze eliminovat, ale to neznamená, že se na tu věc nepodíváme jako na celek. Takže já si myslím, že ten systém je dobře připravený a nemá smysl se zabývat tímto skutečně okrajovým scénářem, kdy by přišla pouze jedna obálka.

Úplně na závěr ještě padl dotaz pana poslance Kobzy, jakým způsobem se postavit ke službám poštovních společností. Tak bylo řečeno, že v některých zemích volby probíhat nebudou, tedy v zemích, ve kterých bude vyhodnoceno, že prostě není funkční poštovní systém. A mně už dobíhá čas (Předsedající: Čas.), takže případně někdy jindy. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní paní poslankyně Renáta Zajíčková s faktickou poznámkou a bude následovat paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Mně to nedá, já musím reagovat. Tak nejdříve na paní kolegyni Bereniku Peštovou. (Předsedající: Prostřednictvím.) Prostřednictvím vás, paní předsedající. (Předsedající: Děkuji.) Ano, ti, co tam žijí, OK, to беру, to vnímám. Samozřejmě nemusí mít potřebu toho jít volit, neplatí daně, nemají žádnou vazbu v České republice. OK. Ale my přece tu korespondenční volbu neděláme jenom pro tuto skupinu obyvatel. Ta korespondenční volba bude sloužit lidem, kteří tam studují, kteří tam pracují dočasně, rok, dva, tři a mají vazbu v České republice a znají, co se v České republice dělá, a mají zájem na tom, aby v České republice byl u vlády ten nebo onen. Takže i pro ně tuto korespondenční volbu děláme. Ad jedna.

Pak jste hovořila zase o té Američance a tak dále, tomu taky rozumím. Ale my teď máme čerstvou zkušenost se svojí kolegyní Janu Berkovcovou. Dneska jsme se vrátili ze Švýcarska, kde jsme měli včera setkání s komunitou švýcarských občanů, bylo jich 30. Žijí od roku 1968 ve Švýcarsku a věděli o České republice tolik věcí, tolik, že možná některý občan České republiky toho tolik neví jako oni. Jsou to občané České republiky, přestože od šedesátých let nežijí v České republice, jezdí sem a mohou samozřejmě a chtějí ovlivňovat dění v České republice.

A za třetí budu reagovat, prostřednictvím paní předsedající, na pana Nachera. Ano, Patriku, i vy to děláte, vy, když tady představujete zákon o referendu, já vám pustím, nebo pustíte si vaše první slova, nebo pana kolegy Tomio Okamury, jak prostě tady prezentuje referendum a ukazuje na to, jak je to úžasný v tom Švýcarsku, jak to tam funguje. Jo, funguje, to jsme se o tom taky přesvědčili. Ale to je úplně jiná mentalita, úplně jiný svět a to není přenositelné. A já jsem ta, která se chce řídit tím, co je tady v České republice možné a reálné. Já mluvím o zkušenosti ze zahraničí. (Předsedající: Čas.) Já neříkám, že máme dělat to, co dělají v zahraničí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čas, paní poslankyně. Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová vystoupí s faktickou poznámkou a poté je na řadě pan poslanec Vít Vomáčka. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já bych také chtěla reagovat na paní Zajíčkovou, prostřednictvím paní předsedající, kdy jasně tedy říká, že lidé

žijící v zahraničí mají právo volit, vždycky to právo měli, mají spoustu lidí. Já jsem dneska ve svém projevu to jasně říkala, že mnoho lidí si myslí, že ho dodnes neměli. Vždycky ho měli a museli volit na zastupitelském úřadě, jako my chodíme do volební místnosti.

Že to není jejich povinnost, že to, co se tady děje, že vám připadá trapné. No víte, mně připadá velmi trapné to, že my vlastně budeme mít dvě kategorie voličů. Takže vy když do té Ameriky pojedete, nevím, na pracovní cestu, nebo jak jste dneska říkala, byste jela do Švýcarska, a zrovna by byly volby, tak víte, jak by to bylo? Ti lidé, kteří žijí v zahraničí, tak budou volit korespondenčně, a vy, když pojedete do té země, tak budete muset jet na zastupitelský úřad. Tak já si myslím, že to asi není moc fér, ne? Že nejdříve jste říkali, že v tom návrhu bude, že pokud člověk bude v dostatečném předstihu vědět, že do zahraničí pojede, tak že bude i on popřípadě volit touto formou. Takže mně třeba toto připadá velmi trapné a především neférové.

A druhé, a to jsem zmiňovala dnes ve svém projevu, že to, že navrhuje, aby se přepočítávaly, jako přepočítávaly ty hlasy jenom těm čtyřem velkým krajům, tak doufám, že jste si všichni spočítali, znovu to říkám, dneska ty čtyři kraje tady mají 94 poslanců. Jestliže se budou připočítávat ty hlasy, 600 000 to může být až, tak prakticky tyto čtyři kraje tady budou vládnout v Poslanecké sněmovně, a to mi tedy připadá taky velmi neférové. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Vomáčka s faktickou poznámkou. Poté paní poslankyně Eva Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, já tady předstupuji opět s pokorou a opět jenom s takovou úvahou. Sedíme tady dneska od 11 hodin. Já nebudu hodnotit vystoupení jednotlivých řečníků, jestli byla k tématu, nebo nebyla k tématu. Na druhou stranu my neustále mluvíme a vyzýváme, třeba ekonomové, hlavně o to, aby naše podniky byly efektivní. Chceme po státní správě, aby byla efektivní, chceme po samosprávách, aby byly efektivní. Já když se podívám, že je 00.11 a sedíme tady od 11 hodin, nejsem přesvědčen, že by zákonodárny sbor byl efektivní. Takže jestliže něco kritizujeme, podívejme se sami na sebe. Rozumím tomu, že každý poslanec se tady chce projevit, chce říci svůj názor, ale ta efektivita tohoto sboru dnešním dnem je opravdu prachbídna. Zamysleme se nad tím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní paní poslankyně Fialová je přihlášená k faktické poznámce a po ní paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Škoda, že mi pan ministr Lipavský utekl, ale on reagoval na moji poznámku ohledně jednoho voliče v jednom okrsku, a já jsem narážela na to, jak zajistíme identifikaci a tajnost korespondenční volby v případě, že dorazí jeden třeba korespondenční hlas vytištěný na jiné barvě papíru nebo případně při jiné gramáži, než co vydává samotný zastupitelský úřad. Tak bych byla ráda, abychom se poslouchali, protože v tom případě je tady porušen ten princip identifikace a tajnosti té dané volby s korespondenční volbou.

A jenom bych chtěla ještě také zareagovat, prostřednictvím paní předsedající, na paní Zajíčkovou ohledně toho, jak tady orodujeme za naše občany v zahraničí. Tak já mám

takovou úvahu. Ten člověk zná, každý, kdo se chce přestěhovat do zahraničí, zná naši ústavu, zná naše zákony a byla to jeho dobrovolná volba, že za těchto podmínek půjde do zahraničí, a věděl moc dobře, pokud bude chtít jít volit, že bude muset jet na zastupitelský úřad. Nevidím důvod, proč to stále takhle měnit a říkat, že jim chceme ulehčovat tu situaci. Já tomu rozumím, nicméně šli do toho zahraničí dobrovolně a věděli, za jakých podmínek tam jdou.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní poslankyně Berenika Peštová vystoupí s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tak nejdřív na moji ctěnou kolegyni, paní poslankyni Zajíčkovou, prostřednictvím vás. Ale my si přece, my si v tom rozumíme. Myslím si, že mluvíme stejně. Já nemám absolutně žádný problém s těmi, kteří tam jedou na nějakou kratší dobu, jestli to je rok, dva, a budou se sem vracet, protože tady ta vazba, to znamená, mají tady to trvalé bydliště, platí tady daně, mají tady nemovitost, platí sociální, zdravotní, prostě mají vazbu k naší zemi. Oni tam pouze jedou na nějakou určitou dobu a vracejí se sem.

Nemůžu souhlasit s tím, co tady řekla paní poslankyně Richterová, prostřednictvím paní předsedající, když řekla: oni se sem vrátí na důchod. To si snad ze mě dělá srandu, to jsem málem tamhle spadla z té židle. Oni se sem vrátí na důchod a budou tady žít s námi, ale do té doby to budou sypat tam, ty peníze. To je prostě pro mě absolutně nelogické. To je to, co říkám, a to je to, co jste dneska říkala o tom Švýcarsku. Oni určitě mají občanství švýcarské, že jo? Takže oni si platí tam ten svůj krásný život. Já tedy neříkám, že je krásný, protože si myslím, že tam je to taky kruté jako, než získáte občanství, než se tam nějakým způsobem vypracujete, takže tam to taky asi není nic jednoduchého. Ale věřím tomu, že ten život je zajímavý. Pro mě je to Švýcarsko taky země zajímavá. Ale určitě si budují svůj život tam, ne tady. Oni nepřispívají do našeho systému, oni se nesnaží přispívat, aby se potom s námi na ten důchod, jak říkala paní Richterová, měli dobře.

A k panu poslanci Vomáčkovi, prostřednictvím. My jsme přece zákonodárci, a tak jako je to o tom, že my se tady budeme bavit, přijímá se tady něco takovým turbem, to, co tady vy děláte. V prosinci sem dáte novelu zákona, kterou si tady vypracují poslanci, obejdou všechno, co můžou obejít, tak se nemůžete divit, že ta diskuse tady bude dlouhá. A buďte rád, jako to si myslím, že tahle diskuse ještě tak dlouhá není. Když se kouknete do historie (Předsedající: Čas.), tak se tady i spalo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Juchelka s faktickou poznámkou. Poté paní poslankyně Jana Berkovcová. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Budu krátký, jenom vaším prostřednictvím panu ctěnému poslanci Vomáčkovi. Co se týká efektivity, tak efektivita znamená, že tady jakoby bude jako po másle a rychle a že tady rychle uděláme všechno a nebudeme kolem toho řečnit. Tak s tím já zásadně nesouhlasím. Určitě si zvykejte, že žijeme v parlamentní demokracii, a to znamená, že tady tento řečnický pultík znamená, že si tady můžeme opravdu obhajovat své názory k té dané problematice. My mluvíme k věci. Vy jste tady měl dvouminutové vystoupení, kdy k věci jste vůbec nemluvil, a tady jste nás moralizoval a péroval, abychom k věci mluvili.

Takže zvykejte si na to, že pokud budete takhle, jak říká má ctěná kolegyně Berenika Peštová, dělat turbo rychlé zákony, budete je prosazovat v mimořádných schůzích Sněmovny v tuto chvíli ve čtvrt na jednu v noci bez jakéhokoliv vašeho respektu k zaměstnancům Poslanecké sněmovny, tak je to jenom vaši zodpovědnost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní poslankyně Jana Berkovcová vystoupí s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Brož. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Já tady chci navázat na svoji kolegyni paní poslankyně Zajíčkovou. Skutečně co se týká dojmu ze švýcarské cesty, kde jsme byli se školským výborem, tak jediný dojem, který jsem si přivezla z této cesty, byl dojem z jejich vysoce kvalitního odborného vzdělávání, duálního systému vzdělávání. To byl ten důvod, proč jsme do Švýcarska se školským výborem jeli. A ze setkání s krajany, českými krajany, které bylo nesmírně zajímavé, ale toto setkání ve mně vůbec nepodpořilo myšlenku podpořit vůbec ideu korespondenční volby. Vůbec ne. Tady chci doplnit to, že se jednalo, ano, o české občany ve vysokém věku, kteří emigrovali před 50 lety, samozřejmě tady se v Čechách narodili, to znamená, mají tady citovou vazbu k Čechám. Pokud ještě stále by chtěli volit, nikdo jim asi to právo neupírá, ale oni sami i přiznávají, že jejich děti třeba leckdy už ani česky neumějí. A to jsou zase ten další názory, které tady přinášíme. Takže jenom abychom si neřekli, že jsme úplně na stejné lodi. Nejsme.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Brož je přihlášen k faktické poznámce. Po něm vystoupí paní poslankyně Knechtová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl zareagovat na pana poslance Vomáčku, prostřednictvím paní předsedající. On už tady sice není, ale já s ním v nějaké podstatě mohu souhlasit o té efektivitě jednání. Ale uvědomme si, že to, proč tady jsme, je proto, že takhle zásadní, takhle klíčová volba, norma zákonná týkající se demokracie, prostě svobody voleb, tak jsem přišla jako poslanecký návrh. A já nezpochybňuji možnost poslaneckých návrhů, ale kdyby to prošlo tím klasickým připomínkovým řízením, tak by tři čtvrtiny možná těch věcí, o kterých my tady pořád diskutujeme, byly vyřešeny a my bychom se tady o ničem nemuseli bavit. Tak to je celá ta podstata. Akorát jsem zapomněl, ono by to možná trvalo o půl roku déle a to už by asi pro vás bylo špatně. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní poslankyně Knechtová vystoupí s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych taky ráda zareagovala na průběh rozpravy ohledně tématu efektivit. V komunální politice se vám nestane, že by v době, kdy zasedají komise a výbory, bylo

svoláno zastupitelstvo. My jsme ve výborovém týdnu, a v současné době vlastně řešíme na mimořádné schůzi poslanecký návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou, po něm vystoupí paní poslankyně Zajíčková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já bych chtěl reagovat na pana kolegu, ctěného poslance Vomáčku, který zmizel někam jak pára nad hrncem (Předsedající: Prostřednictvím.), takže mě asi neslyší, to je jedno. On tady otevřel docela zajímavé téma efektivitu Poslanecké sněmovny, nicméně je potřeba připomenout, že tu agendu tady určujete vy jako koaliční většina. Takže místo abychom se tady bavili o něčem, co je skutečně akutní nebo aktuální, jako jsou třeba ceny energií, migrační pakt a podobně, tak sem prostě ve výborovém týdnu prsknete druhé čtení korespondenční volby. Takže vy tady tvoříte tu agendu. Pro vás. v této době – á, kolega Vomáčka už je zpátky – v této době, kdy zuří válka na Ukrajině, tak priorita pro vládní většinu je druhé čtení korespondenční volby. Takhle se ty věci mají. Vy jste si to sem dali. My jsme dneska měli třeba rozpočtový výbor. Tady všichni běháme jak blázni.

Jinými slovy, já si беру slova pana Vomáčky k srdci, svého kolegy, a proto navrhuju přerušit toto druhé čtení do přítomnosti ministra Rakušana, protože mě zajímá jeho pohled jako ministra vnitra na tuto tematiku.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Navrhoval jste přerušení do? Ano, návrh na přerušení do přítomnosti. (Námitky v sále, hluk.) Ano, zaznamenala jsem procedurální návrh. Prosím, pan poslanec Flek.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, díky tomu, že čas opět pokročil a máme tady test zdatnosti v běhu, dám čas svým kolegům. Já bych dal protinávrh procedurálního návrhu, a to do přítomnosti ministra Bartoše. Děkuji, děkuji za...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Zaznamenala jsem váš protinávrh, pane poslanče Fleku. Prosím, pane předseda Dufek s protinávrhem.

Poslanec Aleš Dufek: Myslím si, že se tady nebudeme teď přít o půl jedné, jestli musíme tady dávat jednotlivé návrhy do přítomnosti jednotlivých osob. Já si myslím, že návrh, který váže tu podmínku na přítomnost určité osoby, je naprosto srovnatelný s návrhem na jakousi časovou podmínku. Takže já dávám... (Námitky v sále.) Já si myslím, že jo. Dobře, ale nechci se hádat, to znamená, já dávám návrh do přítomnosti pana poslance Tomia Okamury, který tady měl dneska dvouhodinový projev, takže prostě chtěl bych, aby to sledoval celé. (Smích, potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pan poslanec Vomáčka, prosím.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuju za slovo. Já jsem se hlásil, ale pan premiér je tak pilný, že mě předběhl, takže než jsem se dostal za pultík, tak on sem přiběhl. Chtěl jsem navrhnout, abychom toto jednání pokračovali, až tady bude pan premiér, takže tím pádem stahuju tento návrh.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Který jste ani nepodal. Výborně. (Smích.) Dobrá. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Máme zde několik návrhů, o kterých budeme hlasovat. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených. Já mezitím přečtu omluvu. Omlouvá se pan ministr Blažek. Pardon, bere zpět svoji omluvu pan ministr Blažek. Tak toliko sdělení.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance, pana předsedy Dufka, který navrhoval přerušit projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana poslance Tomia Okamury. Hlasujeme nejdřív o protinávrzích, jestli se na tom shodneme, ano? Děkuji. Takže nejprve o návrhu pana poslance, pana poslance Dufka. Prosím o klid.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Flek navrhuje přerušit projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra Bartoše. Ten je přítomen. Ano, všichni vidíme, že pan ministr je zde, čili tento návrh nebudeme hlasovat.

Pan poslanec Nacher navrhl, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra Rakušana.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 56, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Vyčerpali jsme všechny procedurální návrhy, budeme tedy pokračovat ve faktických poznámkách a k ní je také přihlášena paní poslankyně Renáta Zajíčková. Já se omlouvám, tak už naskočily stopky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Děkuji. Já tentokrát budu hodně krátká. Mě samozřejmě velmi těší, že jsem, že vyvolávám takové reakce na to, co tady říkám. Ale k té efektivitě, o které se tady teď poslední minuty hovoří. Víte, mně vlastně tato debata, kterou teď tady vedeme, přijde, že je správně. Tady se teď opravdu bavíme o tom, co ten zákon obsahuje, jaká tady jsou rizika, jaké toho jsou přínosy a podobně. Akorát si říkám jednu

jedinou věc. Škoda že jsme se k této debatě dostali až po šesti hodinách od zahájení dnešní schůze. Šest hodin jsme tady poslouchali windfall tax, zdravotnictví, Ursulu von Leyenovou a další. To je ta neefektivita. Ano, pojďme se o tomhle tom bavit, a pojďme se o tom bavit, když začne jednání, a ne že tady prostě hodiny posloucháme témata od Šumavy k Tatrám o věci, která vůbec nesouvisí s projednáváním dnešního bodu. To je ta neefektivita! (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Pavel Klíma je přihlášen k faktické poznámce a po něm vystoupí paní předsedkyně Schillerová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Klíma: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já musím reagovat na paní poslankyni Janu Berkovcovou, vaším prostřednictvím. Já jsem se před chvilkou dozvěděl, že na setkání s krajany na švýcarské ambasádě před dvěma dny snad nabyla dojmu, že bychom neměli usilovat o korespondenční volbu. Takhle jsem to tady zaslechl. Jelikož jsem byl na úplně stejné akci, tak já jsem tedy po besedě s těmi našimi krajany, většinou osmašedesátníky, došel k úplně opačnému závěru. Nevím, paní kolegyně, prostřednictvím paní předsedající, kdo z těch hostů vám tohle to říkal. Jestli to byla ta dáma, která mně a paní Zajíčkové děkovala za to, co děláme, a ať se snažíme dál, aby se ANO dál nedostalo do vlády, tak to by mě fakt zajímalo. Děkuju za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní předsedkyně Schillerová je přihlášená s faktickou, poté pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Tak čeho jsme teď byli svědky? Můj ctěný kolega Patrik Nacher vznesl naprosto legitimní návrh na to, aby bylo přerušeno do přítomnosti ministra vnitra. Ten ministr vnitra tady má sedět. I když je to poslanecký návrh, tak je to zákon, který měl být správně v jeho gesci. To, že tu není, považuji za ostudné. Vy jste z toho udělali okamžitě frašku, abyste stihli dojít, tak jste navrhli tady přítomného, a do přítomnosti pana ministra Bartoše, ten tu byl, pak tu zase nebyl, pak jste tam navrhli do přítomnosti pana Tomia Okamury. Udělali jste z toho prachsprostou frašku, tak jako to projednáváte, jak jste to poslali do legislativního procesu, jak se k tomu stavíte, jak jste posměšní vůbec k naší naprosto konstruktivní debatě a našim konstruktivním návrhům.

A paní poslankyně Zajíčková, říkám to dobře, prostřednictvím paní místopředsedkyně, nekádrujte nás, co my tady můžeme a nemůžeme říkat. Kdyby byly řádně interpelace, kdybyste reagovali na to, co reagovat máte, tak nemusíme tady upozorňovat na skutečné problémy lidí této země! A určitě to není korespondenční volba! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Juchelka, poté Berenika Peštová, s faktickými poznámkami.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, já budu také k paní poslankyni Zajíčkové a také navážu samozřejmě, vaším prostřednictvím, i na svoji ctěnou kolegyni Alenu Schillerovou. My máme jenom jednu za čas tady interpelace, já jich mám v tuto chvíli pět, které čekají na nějaké projednávání. Dokonce jsem je teď musel dávat písemně. A kdyby ty interpelace tady byly, tak my nemusíme upozorňovat na ty jednotlivé problémy, které v České republice jsou. Vy tady dáváte mimořádné schůze Sněmovny právě nejen k těmto kontroverzním legislativním návrhům, ale taktéž k úplně běžné agendě, protože jednoduše nestíháte. A jsme tady už druhý týden kvůli mimořádným schůzím Sněmovny, této vládní koalice, která prostě nestíhá svůj legislativní proces, poněvadž si ho ztěžuje sama, například tím, že tady tento zákon máme jako poslanecký návrh, není to vládní návrh, neprošel řádným připomínkovým řízením. Už u prvního čtení jste si uvědomili a řekli aha, tady jsou nějaké chyby, které napravíme tedy v tom druhém čtení. Potom s námi jdete do nějakých dohod ohledně šesti pozměňovacích návrhů, ale ty další samozřejmě házíte přes palubu. Jednoduše děláte tady toto, legislativu, na koleni, děláte ji turborychle, není vůbec v žádném případě kvalitní, protože neprobíhá právě ani vnější, ani vnitřní připomínkové řízení. A teď, v tuto chvíli, nás chcete pérovat z toho důvodu, že my si tady můžeme říkat, co chceme, a říkáme to, to, co trápí občany České republiky, to, co nemůžeme říkat při interpelacích, protože jednoduše nejsou, protože každý čtvrtek tedy máme něco jiného než právě interpelace i přesto, že probíhá sněmovní týden? To je naopak vaše vizitka, ne naše!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vystřídali jsme se v řízení schůze, budeme pokračovat v sérii faktických poznámek. Nyní vystoupí paní poslankyně Berenika Peštová, Ondřej Lochman, Robert Králíček a další. Máte slovo. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Tak ono dost už toho řekli mí předřečníci. Já jenom bych chtěla upozornit na to, že bych rozuměla těm mimořádným schůzím, kdyby se jednalo třeba o ty transpozice směrnic, kde vám hrozí infringement, kde vám hrozí odůvodněné stanovisko, kde vám hrozí pokuta od Evropské komise za to, že jste špatně, nebo respektive byste nestačili tu transpoziční lhůtu, to znamená, že vystavujete Českou republiku tomu, že bude platit. Tomu bych rozuměla. Ano, to jsou ty mimořádné schůze. My když svoláváme mimořádné schůze, tak je to k těm tématům, jak říkali mí předřečníci. Ale vy to děláte úplně k něčemu jinému. Vy to děláte k tématům, která jsou pro vás zajímavá, jsou sexy a vy je potřebujete protáhnout. Takže proto tady sedíme. Já se divím, že jsem ještě neslyšela třeba, že nám tady vyčísлите, kolik ta Sněmovna stojí za tu dobu, co tady sedíme. To nám vždycky předhazujete, teď tady nic takového není. To jsem očekávala. Ale v každém případě já si myslím, že se tady snažíme jednat konstruktivně, říkáme vám to, co my jsme tam identifikovali, co je špatně. No a že tady vystoupí předřečníci, kteří mají přednostní právo, nemůžete se divit. Vy tady máte pět klubů a vy jste to v minulých obdobích řešili tím, že jste si vzali vždycky dvě hodiny pauzu, krát pět, bylo deset hodin, takže jste zablokovali Sněmovnu. Bohužel my jsme jenom dvě uskupení a máme ty hodiny čtyři, takže my musíme hodně s tím šetřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka, vystoupí s ní pan poslanec Ondřej Lochman, připraví se pan poslanec Robert Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, pane předsedající. Vážení kolegové, já bych chtěl jenom připomenout, že když se podíváme do programového prohlášení té minulé vlády, tak co tam najdeme? Korespondenční volbu. A pak tady slyšíme, že pan, prostřednictvím předsedajícího, Aleš Juchelka říká, že se tady dělá něco narychlo. Mohli jste ji prosadit. Najednou jste otočili, nechcete ji prosadit a teatrálním způsobem, teatrálním způsobem se tady snažíte těm krajanům, kteří by mohli konečně moci volit tak jako jiní občané v EU – a řekněme si, když vy říkáte, to je kontroverzní zákon, tak ve 24 zemích EU to funguje, je to tak kontroverzní, že to v téměř celé EU funguje – a vy se tady snažíte úplně teatrálním způsobem neustále protahovat, rušit, obstruovat zákon, který umožní většině krajanů jednodušeji hlasovat. Styďte se! (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Robert Králíček, připraví se paní poslankyně Jana Berkovcová. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: Tak já budu nejdříve reagovat na vtipné vystoupení pana Lochmana. Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, vy, kteří měníte názory z týdne na týden, nás tady fakt budete poučovat, že bychom změnili názor během několika let? To je přece směšný. Nejdřív začněte u sebe, pak pérňte nás.

Potom budou reagovat na pana poslance Klímu, který tady není, prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče Klímo, prosím, nechte paní Berkovcové její názory a její dojmy. Já chápu, že máte totalitní manýry, abychom tady poslouchali to, co si vy přejete, ale je to její věc, jaký si ona donesla dojem. A vy jste tady jenom potvrdil tou poslední větou, kdy vám paní řekla, že by chtěla zabránit tomu, aby vládlo hnutí ANO, jenom zoufale hledáte hlasy v zahraničí. Nejde vám o žádný komfort. Jde vám o to, abyste tam zoufale našli hlasy!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Berkovcová, potom paní poslankyně Berenika Peštová a další. Všechno jsou to faktické poznámky. Prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Já děkuji svému kolegovi panu poslanci Králíčkoví, protože mě tak hezky bránil, tak kdybych to věděla, tak už bych se nehlásila. Nicméně dokud se mě budou kolegové koaliční poslanci brát do úst, tak já se musím přihlásit a musím reagovat. Znovu opakuji, že cíl naší cesty do Švýcarska byl poznat jejich vzdělávací systém. Tento dojem jsem si odvezla. Pokud kolegové získali nějaký dojem, který je upevnil v té myšlence pro korespondenční volbu, je to jejich věc. Já jsem ani po setkání s krajany nedošla k žádnému závěru, který by mě přesvědčil, abych korespondenční volbu podpořila. V tom se naše dojmy rozcházejí. A tímto bych to už prosím ukončila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Berenika Peštová, potom pan poslanec Ondřej Lochman a další. Jsou to faktické poznámky. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já zdravím svého kolegu pana poslance Lochmana, prostřednictvím pana předsedajícího. Jsem ráda, že jste se tady ukázal za celý den, že jste nám vysvětlil, co tady říkáme nebo neříkáme. Kdybyste zde seděl, jako jsme seděli my, a zapojil se do debaty, tak jste tady neměl ten svůj plytký výstup. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Ondřej Lochman, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Pan poslanec Lochman stahuje faktickou poznámku. A nyní pan poslanec Patrik Nacher. Prosím. Prosím, nepokřikujte po sobě v sále.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem vždycky na odchodu ze sálu, že už se nebudu vyjadřovat, a pak vždycky vystoupí nějaký koaliční poslanec, nějakým způsobem nás tady zase buď pozuráží, nebo onálepkuje, nebo řekne, že měníme názory, jako to udělal kolega Lochman. Tak pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy, vy jste měli ve vládním prohlášení, že nebudete zvyšovat daně. Vy jste zvýšili, takže jste si museli svoje vládní prohlášení změnit ještě v tom volebním systému, ve volebním období. Takže vy nemáte právo, nemáte, nám říkat, jestli my v rámci různých volebních období měníme názory, nebo ne, když vy je měníte v rámci jednoho volebního období. Změnili jste programové prohlášení. Slibovali jste, že nebudete zvyšovat daně. Premiér sliboval, že nebude zvyšovat věk odchodu do důchodu. To všechno vy navrhuje jinak než to, co jste tady říkali ne před volbami, ne před válkou na Ukrajině. Všechno bylo po. Takže tam žádná změnová záležitost nebyla. Prostě jste změnili názor. Tak nás tady nepoučujte, co kdo z nás někdy řekl před 5, 8, 10, 15 lety. Já byl třeba proti korespondenční volbě vždycky. A toto je fakt jako podobně plytký argument, jako že to funguje ve 24 zemích. Já už jsem na to reagoval u kolegyně Zajíčkové, vy jste tady nebyl. Tak to takhle dodržujte i u ostatních věcí. Já jsem vám tady dal příklad krásný. Hromadné žaloby fungují ve většině zemí Evropské unie. A co jste udělali vy? Pustili jste sem vybrakovanou záležitost, která těm spotřebitelům vůbec nepomůže, to jste udělali. A to, že to funguje ve většině zemí, vás vůbec

nezajímalo, protože jste se nechali zlobbovat. Tak nás tady nepoučujte, co funguje ve většině zemí, když se tím sami neřídíte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Lochman. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Jenom krátkou poznámkou, až nám zas budete říkat, že nemáme na něco právo, tak omlouvám se, tady to není klub hnutí ANO. My máme právo na to, abychom tady mohli mluvit. Patriku, neříkejte nám, že nemáme právo. My můžeme tady mluvit a můžeme porovnávat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, prosím, oslovujte mým prostřednictvím. Děkuji vám.

Poslanec Ondřej Lochman: Vaším prostřednictvím, pane kolego. Tak to k tomu.

A potom hlavně, pojdme se vrátit ke korespondenční volbě. Já jsem vás slyšel většinu času. Když nejsem tady, tak sedím v kanceláři a rád poslouchám to, co tu slyším, rád poslouchám vaše argumenty a rád bych slyšel ty argumenty ke korespondenční volbě. K ní jich tady moc dneska nezaznělo. Slyšeli jsme toho mnoho, mnoho, od Šumavy k Tatrám, jak tu zaznělo, kdysi tu jeden kolega říkal od Aše k Tatrám, mnoho. Když se budeme držet korespondenční volby, bude to jenom dobře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je zde řada dalších faktických poznámek. Jako první vystoupí pan poslanec Jiří Kobza, potom paní poslankyně Berenika Peštová, Jaroslav Bžoch a další. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já budu velmi, velmi stručný. Chtěl jsem se jenom připomenout, že jsem nedostal odpověď od pana ministra, jakým způsobem budou zabezpečeny obálky s hlasovacími lístky po dobu od vhození do schránky, než budou doručeny do volební komise; jakým způsobem bude certifikován materiál těch obálek, aby s nimi nebylo možné manipulovat; jakým způsobem bude certifikováno lepidlo, aby nešly oddělit, a tak dále. Moc by mě to zajímalo a uvítal bych tu odpověď. Děkuji vám. Vidíte, jak jsem byl stručný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další paní poslankyně Berenika Peštová, potom pan poslanec Jaroslav Bžoch a další. Jsou to všechno faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče Lochmane, já tedy nevím, od které minuty jste viděl tedy ten přímý přenos tady. Pokud jste koukal od určité minuty, tak opravdu byste slyšel, že my se tady celou dobu bavíme věčně a nikdo vám nebere právo mluvit. Já nevím, jestli jste u té televize mluvil, jestli jste si tam povídal. Kdybyste přišel sem mezi nás, tak jste se do té debaty mohl zapojit. Já vidím, že neposloucháte, jste otočený zády, prostřednictvím pana předsedajícího, tak si to nechám napříště. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní pan poslanec Jaroslav Bžoch, připraví se pan ministr Vlastimil Válek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. K panu kolegovi Lochmanovi, vaším prostřednictvím. Pane kolego, my vám tady neříkáme, jestli tady můžete mluvit, nebo nemůžete. To je vaše specialita. Vy nám často říkáte, co máme dělat, co nemáme dělat. My se tady lišíme v tom, že my říkáme, že nemáte právo nás kádrovat za to, že sami měníte názory.

Vy nás vůbec neposloucháte. A pak sem přijdete a začnete nás zase poučovat o tom, co máme dělat, co nemáme dělat. To je ale vaše parketa, to je přesně to, co vy děláte. Vy měníte názory a nás pořád poučujete, a ještě tady říkáte něco co, tady vůbec nezaznělo. Nikdo vás tady nepoučuje o tom, že nemáte co říkat. Pro nás je výhoda, když vy tady mluvíte častěji. Protože čím častěji tady mluvíte, tím budete mít (míň) voličů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan ministr Vlastimil Válek, potom paní poslankyně Vladimíra Lesenská a opět pan poslanec Lubomír Bžoch. Brož, omlouvám se. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuju, pane předsedající. Já určitě nikoho nebudu poučovat, toho jsem dalek. Já jsem spíš konstruktivně chtěl potvrdit a říct, že opravdu tady zaznělo, a já to vím, že je to pravda, to, co řekl, vaším prostřednictvím, pan poslanec Nacher, Patrik Nacher, že vždycky byl proti korespondenční volbě. Tak to jenom potvrzuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Vladimíra Lesenská, připraví se pan poslanec Lubomír Brož. Prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Lochmanovi. Je škoda, že jste z toho zahraničí také neokoukali technické provedení korespondenční volby.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Brož, připraví se pan ministr Lipavský, faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, pane předsedající. Vlastně není překvapivé, že moje faktická poznámka míří na pana Lochmana, vaším prostřednictvím. Já vůbec nechápu, jak můžete vy tady vystoupit s tím, že vám někdo upírá právo na vaše názory. To tady absolutně vůbec nepadlo. A ještě že s tím přijdete poté, kdy vy řeknete nám, abychom se styděli za to, že máme jiné názory než vy a že neskáčeme podle vás. Vy jste tady ten největší totalitář a už poněkolkáté jste toto prokázal. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana ministra Jana Lipavského. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych se vrátil k lepidlu a k dotazům,

ktelé kladl pan poslanec Kobza. Co se týče kvality poštovních služeb, tak existuje řekněme odborné vyhodnocení toho, jakou kvalitu mají služby zajišťované v jednotlivých státech, a myslím si, že i na tomto plénu jsme již velmi detailně rozebírali, že prostě budou teritoria a země, ve kterých korespondenční volba probíhat nebude například z toho důvodu, že na těchto územích probíhá válečný konflikt anebo že tam prostě poštovní služby nefungují v takové kvalitě, abychom mohli věřit tomu, že bude korespondenční volba zajištěna. A myslím si, že tuto znalost naše zastupitelské úřady mají. Jedná se o jednotky zemí, které prostě jsou v takové situaci.

A argument, který zde opakovaně zazníval, že celá řada jiných evropských zemí, členských států Evropské unie, má korespondenční volbu, nám jasně ukazuje, že v jiných zemích nemají problém využívat poštovní služby k zajištění korespondenční volby. Není se tedy potřeba nořit do detailu certifikace lepidla a jiných otázek, ale prostě pracovat s touto empirickou zkušeností, která si myslím, že je veskrze pozitivní. Takže to je ta odpověď na vaši otázku a těším se na další debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Žádné další faktické poznámky nejsou, budeme pokračovat v obecné rozpravě. Nyní vystoupí paní poslankyně Lenka Dražilová, připraví se pan poslanec Karel Rais, Igor Hendrych a další v pořadí. Máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych na úvod chtěla říct, že vlastně mám pro snahu koalice rychle měnit volební zákony pochopení. Při pohledu na předvolební průzkumy je celkem jasné, že je potřeba něco udělat. A protože práce jim, jak vidíme, tak úplně nejde, tak změna volebního zákona je celkem logická. Tvrdit, že hlavním důvodem změny volebního zákona je umožnit volby těm, kteří žijí v zahraničí, je pouze divadlo pro jejich zbylé domácí voliče. Už dnes totiž mohou volit všichni, kteří volit chtějí. A argumentovat tím, že v některých státech to mají voliči daleko, je sice možné, ale ani zde nevíme, kolika zemí se to přesně týká a zda by náhodou nebylo jednodušší zřídit mobilní volební místnosti tak, aby to i tito lidé měli blíž.

Mimo jiné se tím otevírá jedna zásadní otázka. Je ještě stále volební právo právem v tom pravém slova významu, nebo je to nárok, či dokonce povinnost? Ústava pracuje s termínem právo a to čeští občané mají a opravdu jim ho nikdo ani dnes nebere. Dokonce ho mají tak komfortní, že nemusí jako občané jiných, také demokratických zemí kvůli volbám cestovat domů, ale mohou využít volební místnosti na zastupitelských úřadech. Snaha o zavedení korespondenční volby v této podobě tak není ničím jiným než touhou vládních stran udělat z těchto voličů jistý elitní občanský klub.

Místo volebního práva se nám tady vládní poslanci snaží vnutit myšlenku, že volby jsou jako za socialismu povinné a stát musí této části obyvatel umožnit naplnění tohoto práva. To je ovšem absurdní. V občanském zákoníku se v § 3 píše, a teď budu citovat: Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí rodiny. – A já se tedy analogicky ptám: co pro naplnění tohoto práva dělá vláda? Je právo na štěstí méně než volební právo? Pokud se v případě voleb vládní koalice tváří, že je to de facto povinnost, tak by i (pro) štěstí měl stát vytvořit takové podmínky, aby mohlo být tohle právo naplněné. No a v tom je samozřejmě ta záhada. Zatímco v případě štěstí nám to přijde všem přitažené za vlasy, tak v případě voleb se vládní poslanci tváří, že je všechno v pořádku. Ale není. Stávající volební zákony pamatují na to, aby všem občanům bylo toto právo umožněno. A to, že kvůli tomu někteří musí vyvinout nějakou aktivitu, není nic špatného.

Účelovost celého jednání vládní koalice z tohoto návrhu prostě číší. A nejde jen o to, že dlouhodobě vládní strany dostávají ze zahraničí více hlasů než dnešní opoziční strany. O čem to vypovídá? Tedy kromě toho, že lidé v zahraničí evidentně nezažívají denní realitu způsobenou touto vládou? Devět čtvrtletí za sebou klesající reálné mzdy, nejdražší ceny energií, rekordní inflace, hrozící výpovědi bez udání důvodu, odírání seniorů a odchod zahraničních investorů. A tak bych mohla pokračovat.

Více hlasů ze zahraničí má vládním stranám vykompenzovat ztrátu domácích voličů. To je jediný důvod, proč tu sedíme a řešíme zavedení již od roku 2025, a ne od roku 2026, kdy má vstoupit v platnost další novela volebního zákona. Proč je spěch zrovna u korespondenční volby, nikdo z vládních poslanců věrohodně nevysvětlil a ani nevysvětlí, protože to nejde.

Základní problém této novely je už v samotné podstatě a projevech vládních politiků. Ti totiž opakovaně říkají, že demokratický a správný systém je pouze ten, kde vládou demokraté, kterými jsou oni. Naopak systém, kde vládou jiní, je populistický, a proto špatný. Pokud mají tuto rétoriku, tak je celkem namístě obava, co všechno je legitimní udělat pro to, aby se u moci udrželi oni demokratičtí politici. Je to falšování voleb? Je to změna zákona? Je to rozdělování společnosti? Je to nálepkování? Co všechno je v pořádku pro to, aby se u moci udrželi takzvaní demokraté?

Podle předkladatelů návrhu na zavedení korespondenčního hlasování v zahraničí by samotné hlasování mělo proběhnout tak, že lístek bude vložený do zalepené hlasovací obálky, která pak bude spolu s identifikačním lístkem podepsaným voličem (vložená) do takzvané doručovací obálky. Tento postup nejen podle mého názoru zcela porušuje ústavní právo tajné volby. Příslušný zastupitelský úřad totiž bude jednoduše vědět, kdo a jak hlasoval. A vlastně proč jen příslušný zastupitelský úřad? Jaká je jistota, že si zástupci vládnoucí koalice nenechají rovnou vytáhnout seznam všech obyvatel v zahraničí, jak hlasovali? (V sále hlučno.)

Ohánět se demokracií a důvěrou v tento stát, který neváhal zavést například cenzuru, je naivní. I kdyby totiž k podobnému zneužití nedošlo, tak se tím nabízí obrovský prostor pro spekulace a pro ty, kteří těží z destabilizace společnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní poslankyně. Přece jenom, kolegové v pravé části sálu, požádám o ztišení. Kolegyně, kolegyně... Prosím, pokračujte.

Poslankyně Lenka Dražilová: Těmto lidem otevírá tato vláda náruč a nabízí jim, opakují, obrovský prostor. V zásadě zde totiž zavádíme systém, který je podobný tomu, jako kdyby volič předával obálku se svým hlasovacím lístkem členovi volební komise před volební místností na chodbě. Žádná nezávislá kontrola neexistuje. Postup závisí na chování, vůli a pečlivosti člena komise.

Vládní návrh na zavedení korespondenční volby není správný. Korespondenční volič ztrácí jistotu, kterou dnes ve standardním fyzickém procesu má. Jistotu ztrácejí i občané, protože se již nikdy nedozvědí, kolik a jakých hlasů bylo odevzdáno a započítáno. Ano, můžete namítnout, že tyto informace nejsou ani nyní. Ale kardinální rozdíl je v tom, že zatímco nyní volbám lidé věří, tak koaliční poslanci pracují na tom, aby v budoucnu lidé naopak volbám nevěřili.

V tuhle chvíli nemám žádný procedurální návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám, paní poslankyně, děkuji. Vzhledem k tomu, že je 00.59 a dohoda velkého grémia byla taková, že dnes ukončíme jednání v jednu hodinu v noci, tak já přerušuji 102. schůzi Poslanecké sněmovny do dnešního dne, to je pátku 10. května 2024 do 9.00 hodin ráno. Kolegyně, kolegové, já vám děkuji a přeji vám klidný zbytek dnešní noci.

(Jednání skončilo 10. 5. v 01.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. května 2024
Přítomno: 158 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 102. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babiš Andrej celý jednací den z pracovních důvodů, Bělohávková Romana od 14 hodin z osobních důvodů, Berki Jan celý jednací den z osobních důvodů, Brázdil Milan celý jednací den z pracovních důvodů, Dvořák Jaroslav celý jednací den ze zdravotních důvodů, Fifka Petr celý jednací den z osobních důvodů, Gazdík Petr celý jednací den ze zdravotních důvodů, Golasowská Pavla celý jednací den z pracovních důvodů, Haas Karel celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Heller Šimon celý jednací den z rodinných důvodů, Hofmann Jan celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Kasal David celý jednací den z pracovních důvodů, Kott Josef celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, paní místopředsedkyně Kovářová od 9.15 do 12 hodin z pracovních důvodů, Králíček Robert do 12 hodin z pracovních důvodů, Lacina Jan celý jednací den ze zdravotních důvodů, Lang Hubert celý jednací den ze zdravotních důvodů, Letocha Petr do 15 hodin z pracovních důvodů, Navrátil Jiří celý jednací den ze zdravotních důvodů, Němečková Crkvenjaš Zdenka celý jednací den z rodinných důvodů, Olšáková Eliška celý jednací den bez udání důvodu, Opltová Michaela celý jednací den ze zdravotních důvodů, Pastuchová Jana celý jednací den z rodinných důvodů, Potůčková Lucie celý jednací den bez udání důvodu, Pražák David celý jednací den bez udání důvodu, Teleky Róbert celý jednací den z osobních důvodů, Válková Helena celý jednací den ze zdravotních důvodů, Voborská Milada celý jednací den bez udání důvodu, Vondrák Ivo celý jednací den z pracovních důvodů, Ženíšek Martin do 10 hodin z pracovních důvodů. (Hluk v jednacím sále.)

Z členů vlády se omlouvají pan ministr Baxa do 11.30 a od 15 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Bek celý jednací den z pracovních důvodů, pan ministr Blažek celý jednací den z rodinných důvodů, pan ministr Hladík celý jednací den z osobních důvodů, pan ministr Jurečka celý jednací den z rodinných důvodů, pan ministr Kupka celý jednací den z rodinných důvodů, paní ministryně Langšádlová od 16 hodin do 17.30 z pracovních důvodů, pan ministr Rakušan celý jednací den z osobních důvodů, pan ministr Síkela celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Šalomoun od 12 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Válek od 9 hodin do 12 hodin z pracovních důvodů.

A nyní budeme pokračovat v jednání. Mám zde přihlášky s přednostním právem. Jako první je přihlášena paní předsedkyně Schillerová. Prosím paní předsedkyni, aby se ujala slova. Kolegyně, kolegové, prosím, prosím o ztišení v sále, abychom mohli začít. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Krásné ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové... (Poznámky z pléna, že není dosaženo požadované kvorum.) Aha, pardon, není prý kvorum, teď mě upozorňují kolegové.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak já si jenom potřebuju ujasnit, vy to chcete k bodu, nebo před bodem? (Poslankyně Schillerová: K bodu.) K bodu. Tak se omlouvám, takže ještě prosím chvíličku o strpení, paní předsedkyně, protože projednávání tohoto bodu jsme přerušili v obecné rozpravě. Připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán zahraničnímu výboru. Iniciativně tento tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 596/2 až 596/8. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele pan poslanec Vít Rakušan a zpravodaj garančního výboru z ústavně-právního výboru, pan poslanec Radek Vondráček. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které s přednostním právem je přihlášena paní předsedkyně Schillerová. (Hluk v jednacím sále přetrvává. Poznámky z pléna: Co to kvorum?) Kvorum je pouze při hlasování. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Já bych tedy byla ráda, aby se to vyjasnilo se sněmovní legislativou, jestli to je takto v pořádku. Můžete nám prosím ocitovat konkrétní ustanovení jednacího řádu?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak malý okamžik, prosím o strpení. (Z pléna zaznívají návrhy na přerušení schůze.)

Poslankyně Alena Schillerová: Takže než se to najde, já bych dala návrh na přerušení tohoto dnešního jednání, a to až do 1. září tohoto roku. A prosím, necht' se okamžitě dá hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Jde o procedurální hlasování. Zagongovala jsem na kolegy. Tak hlásí se s protinávrhem pan předseda Dufek.

Poslanec Aleš Dufek: Tady se zjevně někteří nepřihlásili, takže já dávám procedurální návrh, abychom hlasovali o přerušení této schůze do 9.10 hodin, protože to je zcela účelová situace vyvolaná. (Nesouhlasné výkřiky a poznámky v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak prosím.

Poslanec Tom Philipp: Ani ranní krátké běhy nejsou zdravé. Dobrý den, vážení kolegové a kolegyně. Dávám návrh na přerušení bodu do 9.15 hodin. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Vnímám zájem o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, dovoluji mi, abych dal návrh na přerušení tohoto bodu, a to do 9.27 hodin. Děkuji. (Poznámky z pléna: Nemůžeme hlasovat. Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím, ještě pan poslanec Lacina. Prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Dobré ráno. Pan Lacina je omluvený, ale v pořádku, paní předsedající. Pan poslanec Lochman. Jak se na to dívám, tak já navrhuji přerušení do 9.20 tohoto bodu novely zákona o správě voleb, sněmovní tisk 596.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji za protinávhrhy, nicméně musím konstatovat, že není kvorum pro hlasování, takže přerušuji schůzi... (Nesouhlasné výkřiky opozičních poslanců: Konec schůze!)

Takže prosím tedy o poradu předsedů všech klubů, protože to si musíme tedy říci, jak to bude. (Nesouhlasné poznámky z pléna: Jestli není kvorum, tak je konec schůze.) Já bych chtěla bych požádat všechny předsedy klubů, jestli by mohli přijít sem ke mně nahoru. Děkuji. (Probíhá porada předsedů klubů s předsedající.)

Kolegyně, kolegové, nyní vás opět všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Vzhledem k tomu, že máme kvorum, můžeme tedy hlasovat o procedurálních návrzích, které tady zazněly. Zagonguji na kolegy.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na přerušení schůze do 9.20.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 127 poslankyň a poslanců, pro 4, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Další návrh byl do 9.27.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 130 poslankyň a poslanců, pro 5, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Další návrh je do 9.15.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 54, přihlášeno 130 poslankyň a poslanců, pro 5, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Dále zde byl návrh pana předsedy Dufka, ten už je nehlasovatelný, protože byl do 9.10 hodin.

A jako poslední návrh paní předsedkyně Schillerové.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přihlášeno 131 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Takže nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které mám přihlášky s přednostním právem. Jako první paní předsedkyně Schillerová. Paní předsedkyně, prosím. A poprosím kolegy a kolegyně, abychom se ztišili v sále. Ještě vydržte chvíli, paní předsedkyně... Kolegyně, kolegové, prosím, abyste své rozhovory přesunuli do předsálí... Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. No, to jste se zase předvedli. Svoláte si mimořádnou schůzi... (Bušení do lavic.) Bouchejte si jak chcete, mě neumlčíte! Svoláte si mimořádnou schůzi a ani nepřijdete v devět do práce? Takhle to tady vedete? Tak to je tedy opravdu neuvěřitelné, co vy tady předvádíte. Držíte tady zaměstnance do jedné do noci a pak nejste schopni ani přijít v devět do práce na vámi svolanou mimořádnou schůzi, kterou my nechceme! (Velký hluk, zleva potlesk, z druhé strany bušení do lavic.) Jen si zabouchejte, budete mít příležitosti ještě dost až začnu mluvit.

Vážené dámy, vážení pánové, poslat ekonomiku do recese, připravit domácnosti o minimálně 25 % jejich úspor, vyhnat přes čtvrt milionu lidí na úřad práce pro příspěvek na bydlení, zvýšit rekordně daně a stříhnout si k tomu 1 100 miliard korun nových dluhů za čtyři roky, s takovou vizitkou by trochu soudná vláda už na nic dalšího raději nesahala a nějak ten zbývající rok a půl bez prudších pohybů doklepla. Bohužel ne tak naše pětikoaliční vláda, která se k tomu všemu ještě rozhodla poškodit českou demokracii způsobem, který nepamatujeme od roku 1989. Protože co jiného je předložený zpackaný zákon o korespondenční volbě, který je v navrhované podobě dokonce ještě nesrovnatelně horší než verze předložená do prvního čtení? A to například proto, že od korespondenčně hlasujících nemá být dokonce vůbec požadován ani doklad o bydlišti v zahraničí, tedy základní důkaz toho, že pro korespondenční hlasování v jejich případě vůbec existuje nějaký legitimní důvod. To je, dámy a pánové, naprosto fatální úlet!

Tak jak už třetím rokem letí Česká republika v jednom ekonomickém žebříčku za druhým dolů, tak letí pomyslné akcie kupců s volebními hlasy kvůli tomuto zákonu strmě nahoru. Sesbírat podpisy na vyloučeném sídlišti, nacpat obálky do pytlů a pak je naházet do poštovních schránek v nejbližší pohraniční obci? Já se ptám, protože za mě je to nově docela dobře možné. Už v parlamentních volbách příští rok na podzim.

Hromadná akce odvol za bábu, odvol za dědu? No jasně, ODS už to má ostatně vyzkoušeno ze své úspěšné akce Přemluv bábu. Vždyť láskyplní prarodiče si přece nebudou kazit vzácný okamžik nedělního oběda se svými vnoučaty nějakým konfliktem kvůli politice. Nějak bylo, nějak bude. A chleba levnější stejně nebude. Tak mi to tam, Eliško, naklikej, nachystej a raději mi už konečně řekni, kdy bude ta svatba nebo miminko. Asi tak si nějak

představují rozhovory o víkendu s mladými. Kdo a za jakých okolností hlasoval, jestli hlasoval svobodně, nebo ne, a dokonce jestli hlasoval on, nebo jestli to tam vložil někdo jiný, to se již při korespondenční volbě samozřejmě nikdo nikdy nedozví. A aby se rodinné volení a kšeftování s hlasy třeba v pohraničních regionech usnadnilo na maximum, v zákoně dokonce není ani požadavek na úřední ověření podpisu, takže bude stačit podpis docela obyčejný, jakákoliv paraфа, kterou si někdo vymyslí, jak mu zrovna bude klouzat tužka po papíře.

Nemůže být nejmenších pochyb, že předložená podoba korespondenční volby zmrzačí náš volební systém a ohrozí důvěru ve volby a připraví Českou republiku o demokratickou jistotu nevyčísitelné hodnoty, neboť průběh voleb v naší zemi po celá desetiletí na rozdíl od mnoha a mnoha jiných zemí nikdo nikdy relevantně nezpochybnil. Samozřejmě, abych nebyla chytána za slovo, jak jsem včera viděla v rámci nočních přestřelek faktických poznámek, mluvím o novodobé historii naší země.

Jenže co se divíme? Vždyť návrh zákona s takto zásadními ústavněprávními dopady nebyl předložen ani jako zákon vládní, ale jako poslanecký návrh. Návrh skupiny poslanců, doslova spíchnutý horkou jehlou. Neproběhlo u něj ani standardní mezirezortní připomínkové řízení, ani vypořádání připomínek dotčených subjektů, nebyla k němu zpracována RIA a neprojednaly jej pracovní komise ani Legislativní rada vlády.

Takže čeho jsme tady dnes svědky? Naprosto paradoxní situace. Zatímco česká ekonomika se jako jediná v Evropské unii dosud nedostala na svou předpandemickou úroveň, množství příjemců sociálních dávek je na historických maximech, máme nejvyšší energetickou inflaci v EU, výběr daní nejhorší od roku 2012, hospodářství stagnuje a v kupní síle nás předběhli už i Estonci, Chorvati a Řekové, pro pětikoalici je hlavní prioritou prosazení korespondenční volby. Zkrátka a dobře, zoufalí politici tváří v tvář chřadnoucí volební podpoře napříč společenským spektrem hodlají zničit jeden z nejkvalitnějších a nejnezpochybnitelnějších volebních systémů na světě v domnělé snaze urvat si za každou cenu několik desítek tisíc hlasů krajanů žijících v zahraničí, kteří jejich pustošivými kroky ještě jako jediní nebyli dotčeni.

Ale aby bylo jasno, hnutí ANO se opravdu neobává, že tato zoufalá pětikoaliční snaha ovlivnit volební výsledek ve svůj prospěch povede ke kýženému výsledku. Ne, dokud se nezačnete starat o situaci v České republice, vaše volební preference nahoru nevyženete ani náhodou. Jde ale o něco jiného. Jde o to, že navržený poslanecký zákon je v rozporu s hlavními ústavněprávními zásadami volebního práva v České republice, jimiž jsou vedle všeobecnosti rovnost, přímost, tajnost a požadavek svobodného hlasování ve volbách, které je prosté jakéhokoliv nátlaku. Jde o to, že uvažované změny podle našeho nejhlubšího přesvědčení vyžadují změnu ústavy. Dalece přesahují jedno volební období a naše země nesmí být vystavena situaci, kdy se kvůli tvrdohlavosti části politického spektra bude volební systém měnit s každými novými parlamentními volbami. A jde bohužel také o hrozící destabilizaci základního pilíře, na kterém naše demokratické zřízení stojí. A povinností nás politiků by mělo v první řadě být, abychom nikdy aktivně nepřipravili půdu pro znevěrohodnění voleb, což tento zákon přináší.

Dovolte mi nyní položit několik naprosto zásadních otázek, z nichž každá jedna je dostatečně silným argumentem proti korespondenční volbě. A budu opravdu velmi zvědavá na jejich zodpovězení.

Za prvé, hodláte nahradit bezpečnou a nezpochybnitelnou volbu v zahraničí, při které se dnes musí volič dostavit na ambasádu a následně za dohledu příslušné komise jít rádně sám osobně za plentu, systémem posílání poštovních obálek kdoví odkud. Ptám se tedy, kde mají občané České republiky záruku, že za našeho občana žijícího v cizině nevybere a neodešle volební lístek rodina nebo kdoví kdo?

Za druhé, ústavou chráněný princip přímé volby znamená, že je volba prováděna přímo voličem. Předložený poslanecký návrh zákona ale umožňuje podat žádost o korespondenční volbu prostřednictvím osoby, která se prokáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem voliče. Jinými slovy, volič žijící v zahraničí se nemusí osobně vůbec dostavit na příslušný zastupitelský úřad. Žádost o výkon volebního práva formou korespondenční volby za něj může podat i jiná osoba. Následně takový volič nebo jím pověřená osoba obdrží nezbytné podklady pro hlasování, identifikační lístek, obálky a tak dále a tyto může bez dalšího již odeslat poštou. Ptám se tedy, jak je v navržené korespondenční volbě ze zahraničí garantována možnost ověření, že volič hlasoval přímo a osobně, tak jak požaduje ústavní pořádek České republiky a jak je důsledně vymáháno a kontrolováno v případě provádění voleb na našem území?

Za třetí, poslanecký návrh přichází s jakousi tvrzenou pojistkou osobního výkonu volebního práva, kdy při korespondenční volbě bude v takzvané doručovací obálce sice muset být přiložen identifikační lístek, který má volič osobně podepsat, ale zfalšovat podpis není složité. Z jakého důvodu není v návrhu zákona požadavek na ověření podpisu, ale pro podpis hlasovacího lístku stačí podpis obyčejný, tedy de facto jakákoliv paraфа kdoví koho? A i kdyby se jednalo o skutečný podpis zákonného voliče, který vykonává své volební právo, jak hodláte zkontrolovat a garantovat, že za voliče hlasovací lístek před odesláním nikdo nevyměnil? Třeba člen rodiny, osoba, která odesílá obálku, nebo dokonce někdo, kdo zaplatil voliči za to, že hlasovací právo vykoná za něj.

Za čtvrté, hodláte umožnit korespondenční volbu jen malé části oprávněných voličů, tedy těch, kteří pobývají v zahraničí. Přitom tím způsobíte faktickou nerovnost mezi občany České republiky žijícími na našem území a těmi, již žijí v zahraničí. Občané České republiky, kteří žijí na našem území, nemají žádnou možnost hlasovat korespondenčně, a to ani v případě, že v dané dva dny voleb se nachází pracovně na druhé straně republiky nebo v zahraničí. Nevolám po tom, jenom říkám, že tady je protiústavní diskriminace. A já se ptám, z jakého titulu hodláte zvýhodňovat krajany, kteří v Česku dlouhodobě nežijí a rozhodují se hlavně na základě titulků z mnohdy tendenčních a k vládě shovívavých médií? Není důvodem skutečnost, že z posledních výsledků voleb vyplývá, že podpora vládních stran je mezi krajany v zahraničí významně vyšší než podpora vládních stran u nás doma?

Za páté, tajnost hlasování. Dnešní podmínky jsou garancí naprosté tajnosti a svobody hlasování. Za plentou jsme vždy pouze sami, bez členů rodiny nebo šéfů, bez kamarádů a podobně. Neexistuje způsob, jak zjistit, pro koho jsme hlasovali. Ve chvíli, kdy vkládáme hlasovací lístek do obálky, ke které přiložíme další doklad, kterým se ověří naše totožnost, a vložíme ho do jiné obálky, tak záruky ohledně tajnosti padají. A já se ptám, pokud volba přestane být tajná, přestože to ústavní dokumenty naší země vyžadují, jsou takové volby ještě v souladu s ústavou? A pokud ne, jakým právem se tuto změnu opovažujete prosazovat bez elementární snahy alespoň o dosažení ústavní většiny?

Za šesté, zahraniční zkušenosti z posledních let – třetina Američanů dnes hovoří o ukradených volbách. Většina... velká část politiků i veřejnosti je přesvědčena, že byl prostřednictvím korespondenčního hlasování spáchán obrovský volební podvod. Je to věc Ameriky, jen čerpám z veřejných zdrojů. Korespondenční volba také už přinutila vládu opakovat prezidentské volby v Rakousku.

Špatné zkušenosti přicházejí také ze Španělska. V roce 2023 místní soud zahájil vyšetřování případu podvodu při hlasování poštou poté, co si nezvykle vysoký počet lidí vyžádal dokumentaci pro dálkové hlasování v regionálních a komunálních volbách. Ve Spojeném království zase vládní šetření z roku 2016 zjistilo, že hlasování poštou je – cituji: „považováno za nejzranitelnější metodu hlasování ve Spojeném království a poskytuje nejlepší příležitost k volebním podvodům. Byly předloženy důkazy o nátlaku na zranitelné členy některých menšin a etnických komunit, zejména ženy a mladé lidi, aby volili podle vůle

starších. Rizika nepatřičného ovlivňování, krádeží poštovních hlasů a manipulace s nimi po odevzdání stále existují.“ Konec citace. A mohla bych pokračovat.

Proto mě opravdu zajímá, jak vysvětlíte občanům České republiky, že korespondenční volba nenaruší nebo nějakým zásadním způsobem nepoškodí robustní volební systém v České republice v situaci, kdy volební komise budou počítat desetitisíce obálek s volebními hlasy kdoví odkud a kdoví kým adresované? Nezapomínejme prosím, že i demokracie má své silné nepřátele. Nezapomínejme, že tito nepřátelé mají své mocné nástroje, kterými jsou schopni ovlivňovat chod nejen státních institucí, ale i mechanismy, které jsou tradičně zaběhlé. Je opravdu nezbytně nutné otevírat možnosti pro jakékoli síly, aby ovlivňovaly zvnějšku rozhodování našich občanů?

Za sedmé. I dnes je v zahraničí možné volit na zastupitelských úřadech, na velvyslanectvích a na konzulátech, takže jak naši krajané, tak naši občané v zahraničí možnost volby mají. Nezpochybnitelnou cestou by naopak bylo ve dnech voleb rozšířit možnosti, kde se dá volit. Zastupitelské úřady si například mohou pronajmout další místa, a tím by se přiblížily voličům. Jak vysvětlíte občanům, že jste dali přednost nákladnějšímu řešení, navíc spojenému s bezpečnostním rizikem v podobě ohrožení důvěry ve výsledky voleb jako takových?

Za osmé. Návrh na zavedení korespondenční volby je předkládán nejen jako návrh poslanecký, ale je předkládán s dělenou účinností. Podle záměru předkladatelů má stávající poslanecká novela zákon nejen novelizovat, ještě neúčinný zákon o správě voleb, ale má zavést korespondenční volbu ještě o celý rok dříve, než bude zákon o správě voleb účinný, tak aby bylo korespondenčně možno volit už do Poslanecké sněmovny v příštím roce. Návrh je tak zjevně nesystémový a zcela účelový. Jeho jediným cílem je evidentně pomoci vládní koalici alespoň k nějakým dalším hlasům, když její volební preference setrvale klesají. Pokud by byla potřeba věc skutečně řešit, předkladatel návrhu by byla vláda prostřednictvím ministra vnitra – který se ani neuráčil přijít na tuto mimořádnou schůzi. Návrh by také musel připravit rezort, který disponuje experty na tuto problematiku. Ptám se, proč takto zásadní věc nepřichází do parlamentu jako vládní návrh? Proč ministr vnitra Vít Rakušan obešel připomínkové řízení i Legislativní radu vlády? Proč se nemohla vyjádřit připomínková místa? Nebylo tomu tak proto, že uvnitř samotné pětikoalice panuje obava, že připomínky jednotlivých ministerstev by mohly přijetí zákona zkomplikovat a dodat argumenty odpůrcům návrhu?

Dámy a pánové, máte co vysvětlovat. A obávám se, že vysvětlit to ve skutečnosti nemůžete. Účelovost vaší akce z tohoto zákona stříká na všechny strany. Vyzývám vás proto, abyste tento nepodařený poslanecký návrh v zájmu politické stability a ochrany demokracie v České republice stáhli, zasedli s námi a s dalšími stranami, s námi jako nejsilnějším subjektem v zemi, k jednacímu stolu, ale nejenom o technických úpravách, a o zavedení korespondenční volby jednali způsobem, který povede k nalezení udržitelného a přijatelného řešení, a to samozřejmě v rámci řádného legislativního procesu. Jinak se nevyhnete blamáži, že tyto vámi silově prosazené návrhy budou v případě, že se vrátíme k moci, bez milosti zrušeny. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A teď tady musíme vyřešit jeden problém. Mám zde faktickou poznámku na paní Schillerovou pana poslance Krejzy, jestli to platí? (Hlásí se poslankyně Mračková Vildumetzová.) Moment, to je právě to, co musíme vyřešit. Ale asi není, takže odmazávám. Takže k hlasování paní poslankyně Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já se strašně omlouvám. U hlasování číslo 55 jsem hlasovala pro, na sjetině mám proti. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Můžeme pokračovat. Ještě pan Okleštěk. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Já mám stejný případ, v hlasování 55 jsem hlasoval pro, na sjetině mám proti, ale já zpochybňuji hlasování. (Předsedající: Zpochybňujete hlasování.) Ano prosím, zpochybňuji hlasování. Já jsem chtěl, jenomže paní Schillerová začala hovořit. Omlouvám se za to.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Takže já zagonguji pro kolegy, budeme hlasovat o zpochybnění hlasování. (Námitky v pravé části sálu.) Vnímám námitku. Rozhodneme hlasováním o tom, jestli přijmeme zpochybnění hlasování. Ano, vnímám zájem o odhlášení. Všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a o námitce, zpochybnění hlasování – s náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan poslanec Vondráček – rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Hlasujeme o námitce na zpochybnění hlasování zatím, neopakujeme hlasování, jenom pro kolegy, co přicházejí do sálu. Kdo je proti?

V hlasování 56 přihlášeno 109 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 13. Návrh byl přijat.

Takže nyní budeme opakovat hlasování číslo 55. Takže opakujeme hlasování číslo 55. (Ruch v sále.) Návrh paní předsedkyně Schillerové na přerušení schůze do 1. září 2024. Já se omlouvám, kolegové, ale rozhodli jsme o té námitce hlasováním. To znamená, pokud jsme přijali námitku k hlasování, tak budeme hlasovat o této námitce.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 57 přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Vracíme se tedy do rozpravy, do které s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Okamura. Pane předsedo, prosím. (Velký hluk v sále.) Kolegové, kolegyně, ano, vnímám. Prosím o zklidnění v sále. Kolegyně, kolegové, nemůžeme pokračovat v projednávání. Prosím o zklidnění v sále. Děkuji. Pane předsedo, prosím. (V sále je stále velký ruch.) Tak ano, pan předseda ještě vnímá velký hluk v sále. Prosím o přesunutí vašich rozhovorů do předsálí. Děkuji.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dnes tady ve Sněmovně máme druhé čtení vládního návrhu zákona na zavedení korespondenčních voleb. A hned na úvod

svého vystoupení podávám jménem SPD návrh na zamítnutí tohoto zákona, takže se o mém návrhu bude hlasovat ve třetím čtení.

Důvodem je to, že navrhovaná změna je protiústavní a je jasné, že by oslabila už tak mizivou důvěru v už tak minimální demokracii v naší zemi, tak jako tomu je všude, kde je korespondenční volba zavedena. Zásadním důvodem je, že korespondenční hlasování umožňuje zákulisní ovlivňování voličů, ať už vydíráním, tak uplácením, a zvyšuje riziko volebních podvodů při následném zpracování. Jde o zcela účelový legislativní zmetek, jehož cílem je získat o pár procent víc hlasů ze zahraničí pro vládní pětikoalici, která je zoufalá. Podle průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění Akademie věd vládě plně věří už pouze 2 % občanů. To je hanebné zneužití parlamentní většiny a ještě je to zneužití třeba protiústavní a protidemokratické.

Na úvod ještě musím zdůraznit jeden zásadní fakt. Není pravda, že pár tisíc hlasů navíc nic neovlivní. Podle dostupných dat se posledních parlamentních voleb zúčastnilo 65 % voličů, kteří odevzdali 5,375 milionu hlasů. Fialova vládní koalice v nich získala 2,334 milionu, což je 43,4 % hlasů. Parlamentní opozice získala 2,298 milionu hlasů, tedy 42,8 % hlasů. Politickou orientaci České republiky tak určilo jen 36 000 hlasů navíc ve prospěch Fialovy pětikoalice, tedy 0,67 % všech platných hlasů. Výpočet nezahrnuje přepočítání na volební kraje, proto je mírně zkreslený, ale čísla jsou jasná. O směřování naší země, to, že budeme žít v energetické chudobě nebo že budeme směřovat k vyvolání války s Ruskem, rozhodlo 36 000 hlasů ve prospěch Fialovy vládní pětikoalice. A je jasné, že pětikoalice dnes přichází o hlasy. Proto je pro ni životně nezbytné úbytek nějak nahradit. A místo, aby vláda začala dělat něco pozitivního pro občany, tak chcete zmanipulovat volební zákony.

My v SPD nezapomeneme na to, co jste provedli. Příprava útočné války i likvidace české ekonomiky, to jsou zločiny, které nás přímo ohrožují na našich životech. Je to hazard, na který nikdo z vás, kdo jste ve vládě, nemá právo. Nikdo z vás k tomu nemá od voličů mandát.

Pokud jde o dnes projednávaný zákon o zavedení korespondenční volby, v principu nejde jen o to, že korespondenční hlasování, tak jak ho navrhuje vy v tom zákoně, tak je v rozporu s českou ústavou. Ale prosím, uvědomte si všichni, jak zde sedíte, že nemůže být tajné, a proto nikdo nikdy nezaručí, že to hlasování bylo svobodné. Tady bych chtěl zdůraznit, že, jak vládní koalice říká, že někde korespondenční volba je, ale tam mají také jiné ústavy a mají také jiné zákony. My tady rozporujeme váš návrh k návrhu korespondenční volby, který je v rozporu s českou platnou ústavou.

Odborníci se shodují v tom, že největší komplikace jsou spojené s otázkou osobní volby, tedy jak zajistit, aby na voliče při výkonu volebního práva nebyl vyvíjen nátlak ze strany jiné osoby, ať už osoby cizí, či rodinného příslušníka. A dovoluji vám upozornit na méně často zmiňovaný problém, a to že korespondenční volba umožňuje, aby volbu za voliče vykonal někdo úplně jiný. Druhým ohledem (?) tajnosti volebního práva je pak zajištění tajnosti hlasování, tedy poskytnutí takové právní úpravy, která neumožní v průběhu volebního procesu spojit konkrétního voliče s jím odevzdaným hlasem. To, že tyto obavy jsou zcela oprávněné, vám postupně doložím na konkrétních příkladech od nás i ze světa.

Vážené dámy a pánové, u korespondenční volby, jak už z veřejných debat odborníků víme, jsou nepopiratelná dvě rizika. Váš zákon odporuje ústavní podmínce, aby byly volby tajné. Nikdy nebude jistota, zda ten hlas dal občan svobodně, nebo byl třeba někým přinucen nebo uplacen, aby ho dal někomu, komu by ho svobodně nedal. Ostatně kvůli kupčení s hlasy se již v minulosti u nás volby na základě rozhodnutí soudu opakovaly například v Ústeckém kraji. Proč to říkám? Musím zdůraznit fakt, kterého jste si vědomi, a podle mého osobního soudu to je právě ten důvod, proč jste s tím přišli. Kupčit s hlasy, přesněji mít možnost faktickou kontrolu nad tím, pro koho volič hlasuje, mít možnost voliče, v uvozovkách, koupit nebo i hlasy upravit dle libosti, to je přece pro vás lákadlo, ten cíl tohoto zákona, důvod, proč

ho navrhuje. Vaši ideologičtí partneři si to vyzkoušeli ve Spojených státech. A je mi jasné, že nějaká nedemokratičnost a protiústavnost vás od přijetí zákona neodradí.

To, co zde mohu udělat, je, že ukážu na vaše zločinné úmysly, na důvod, proč porušíte základní právo občana v demokracii, právo na svobodné volby. A také musím upozornit na to, že je zcela jasné, že dnešní návrh zákona je jen špička ledovce. Je to jen první kolečko otráveného salámu, který má zlikvidovat poslední možnost občanů nějak významně ovlivnit volby. Víme, že tu byly návrhy, jak dát právo korespondenčně volit cizincům jen na základě čestného prohlášení, že mají předky z Československa. A je zcela jasné, že pokud tento zákon projde a uzná ho Ústavní soud, tak ho uzná jen z té horší části. To znamená ten zákon o korespondenční volbě. Nepochybně ho také označí za diskriminační, protože odírá právo korespondenční volby občanům žijícím v České republice, a nařídí nápravu. V momentě, kdy korespondenční volba bude platit i v České republice, máte vyhráno. Takový je nepochybně plán. Plán, který může vést i k občanské válce, protože masivní manipulace, jak ještě zmíním na příkladech, například z USA, vzbudí jen masivní odpor.

Čili tento moment bych chtěl zdůraznit. Protože ten váš plán je podle mého názoru takový, že prosadíte korespondenční volbu, která je v rozporu s českou ústavou, protože v české ústavě je napsáno mimo jiné, že volby mají být rovné. Logicky na to už upozorňují ústavní právníci, Aleš Gerloch a další, že ten váš návrh je právě v rozporu nejenom s tím, že volby mají být tajné, což je také v ústavě napsáno, ale že mají být rovné. A vámi obsazený Ústavní soud, protože je obsazen samozřejmě soudci, kteří byli zvoleni Senátem a navrženi prezidentem Pavlem, a už tam mají většinu ti soudci za stávajícího složení Senátu. Podle mého názoru Ústavní soud neřekne, že je to v rozporu s ústavou, zrušte to. Možná to řekne, možná to neřekne, to nevím, ale váš plán je ten, že řekne ano, je to v rozporu s ústavou, tak udělejte korespondenční volbu i pro české občany v Čechách. V rozporu s ústavou je ta rovnost. Není v rozporu s ústavou to, že nemáme korespondenční volbu.

Ale vraťme se v první řadě ke kupčení s hlasy, které váš návrh zákona ulehčí alespoň v zahraničí, ale jak jsem uvedl, zcela nepochybně v dalších krocích bude z vaší strany na řadě i změna hlasování u nás v České republice. To, že se za hlasy platí už dnes, je zcela prokázaný fakt. Hovoří o tom nejen všechna veřejná média, ale je to doloženo i důkazy a soudními rozsudky. Z těch známých kauz je zřejmé, že hlasy v rámci naší republiky prodávají primárně někteří sociálně slabí, poněkud Romové v krizových lokalitách, a hlasy nakupují jednak strany, které mají k menšinám nejbližší, anebo ti, kterým jde hlavně v komunále, v komunálních volbách a v komunální politice, o nějaký velký kšeft.

V čem je problém? Že nakupování hlasů lze jen těžko kontrolovat. Dovolte k oživení vaší paměti pár příkladů. V prosince 2015 dostal Vietnamec Chanh Bui Duy u soudu podmíněný trest za maření voleb. Po předchozím zapírání přiznal, že lidem vyplácel 300 až 500 korun za hlas. Vylíčil, jak ho kontaktoval neznámý muž a předal mu 5 000 korun, aby sehnal deset voličů. Každému měl dát 300 korun a zbytek si nechat. Vietnamec Chanh Bui Duy byl obžalovaný z maření přípravy a průběhu voleb a referenda, hrozil mu trest šesti měsíců až tří let vězení. Nakonec dostal a byl odsouzen k osmi měsícům podmíněně odloženým na zkušební dobu dvou let. A kde odsouzený muž uplácel? Uplácel voliče v Bílině v Ústeckém kraji, aby volili sociální demokracii, tedy ČSSD, dneska SOCDEM. Respektive oni existují pod dvěma jmény vlastně, SOCDEM a ČSSD. To je dnes. Čert aby se v tom vyznal. Ve dvou volebních okrscích, kde žije silná romská komunita a kde se podle svědků uplácelo nejvíce. Bílinští sociální demokraté získali mimořádně vysoký počet hlasů. Krajská soudkyně Markéta Lehká pak při posuzování stížnosti na volby v Bílině našla 48 lístků vyplněných stejnou rukou, díky nimž bílinští sociální demokraté získali mandát na úkor nezávislých. Rozhodla proto, že se volby v Bílině musí opakovat. Kupodivu v těchto volbách, v těch následných, sociální demokracie už rekordy netrhala.

V Krupce na Teplicku se třikrát opakovaly komunální volby a i napotřetí se objevil důkaz, že hlasování nebylo čisté. Budu citovat z veřejných médií: „Organizace Transparency

International získala nahrávku, která vypovídá o tom, že kdosi opět nabízel úplaty za hlas. Jednotliví nákupci měli údajně přidělen určitý počet lístků a k tomu odpovídající množství peněz. Někteří místní lidé sice už dříve mluvili o tom, že slyšeli o kupování hlasů za 300 korun, ale šlo jen o zprostředkovaná svědectví. Transparency International se seznámila s nahrávkou, která ale není určena ke zveřejnění a případně ji dostane policie,“ řekl ČTK Stanislav Beránek z této nevládní neziskové organizace. „Z nahrávky vyplývá,“ říká ten pan Beránek z Transparency, „jakým způsobem bylo organizováno nakupování hlasů. Jednotliví nákupci zřejmě měli přidělený určitý počet lístků a k tomu odpovídající počty peněz. Pořád jsme u zhruba 300 korun za hlas,“ dodal.

V městečku Krupka na úpatí Krušných hor v Ústeckém kraji se zhmotnily slabosti české volební legislativy. I kvůli tomu pak poslanci upravili trestní zákon, podle něhož za kupčení s hlasy hrozí až tříleté vězení. V případě voleb v Krupce se kupčení s hlasy podle soudu prokázalo. Sdružení Zdravá Krupka, které proti kupčení nejvíce bojovalo, na svém webu uvedlo, že se ve městě šíří zvěsti o tom, že Romům kdosi slibuje 300 korun za hlas. „Já zatím žádné konkrétní poznatky nemám, ale vím o manželech, kterým prý někdo nabízel za jejich hlasy 600 korun,“ řekl ČTK aktivista Pavel Horák. A znovu říkám, že to popisují s tím, že to není domněnka, ale tam už to bylo odsouzeno také, stejně jako v Bílině. Při prvním pokusu o regulérní volby se už několik minut po otevření volebních místností na parkovišti uprostřed problémového sídliště Horní Maršov shromáždilo několik desítek lidí, kterým kdosi rozdával vyplněné volební lístky i s třístakorunovým úplatkem a mikrobusy je pak odvážely do volebních místností.

Důkazů pro soud se nakonec našlo dost i při opakování voleb. Dva lidé tehdy před nahrávacími zařízeními České televize, Českého rozhlasu a ČTK uvedli, že za svůj hlas dostali stokorunu. To se jim prý zdálo málo. Údajně je jeden z organizátorů kupčení o část peněz ošidil. Opozice vinila z obchodování s hlasy především místostarostu a následně starostu za sociální demokracii Zdeňka Matouše. Má podle ní i důvod. Prý se snaží udržet u moci, aby mohl maskovat údajné podvody při stavbě průmyslové zóny Nové Modlany. Podle reportérů České televize Matouš koupil v roce 2005 levně pozemky, které pak díky změně územního plánu získaly na ceně. Vydělat měl asi 43 milionů korun. Drtivá většina uplácení voličů, která řešily soudy, se týkala komunálních voleb. Ale podle Janusze Konieczného z Nadačního fondu proti korupci se třeba v Brně kupování hlasů týkalo i senátních voleb. Voliči, které doprovázeli, v uvozovkách, volební koordinátoři, přišli hlasovat výměnou za náramky, které jim umožnily vstup a pohoštění zdarma v klubu Musilka.

Nakupování voličských hlasů se podle nevládních organizací stalo v Česku běžným jevem, byť se týká především takzvaně sociálně vyloučených lokalit. Takže samozřejmě na toto my upozorňujeme, protože to je realita, to už je realita voleb v České republice. Jsou to případy, které jsou souzeny, odsouzeny samozřejmě, kde jsou rozsudky. Takže samozřejmě ta vámi navržená korespondenční volba v podstatě ulehčuje tuto situaci, a záměrně. Děláte to záměrně. A pak je tu samozřejmě druhé riziko a to je počítání hlasů. Z USA víme, že to je také bod, ve kterém dochází k manipulacím.

Všichni, jak tu jsme, víme, že zákon o zavedení korespondenční volby je z vaší strany čistě účelový zákon, který má stranám pětikoalice pomoci zmírnit tragické fiasko, které je čeká u sněmovních voleb. Zákon je účelový paskvil, který nemá legitimitu ani legalitu. Je zcela protiústavní. To je fakt, na kterém se shodla i většina ústavních právníků. Korespondenční volba nemůže nikdy zajistit tajnost hlasování, kterou vyžaduje česká ústava. S tím se prostě, kolegové a kolegyně z vládních stran, nepoperete. Tajnost zajistí jen hlasování ve volební místnosti, kde je člověk za plentou skutečně sám. Tohle prostě nijak neošidíte. Váš návrh je protiústavní, jelikož ústava říká jasně, že volby mají být tajné. A vy to víte. Samozřejmě víte, že korespondenční hlasování umožňuje volební podvody. Korespondenční hlasování bylo z těch důvodů ve Francii zrušeno, v Rakousku se kvůli podezření z podvodu volby musely opakovat a v USA vyvolaly málem občanskou válku. To vše víte a přesto to

navrhujete. Zjevně vás okouzila naděje, že když korespondenční hlasování umožnilo vítězství tak zoufalému kandidátovi, jako je Biden, tak máte šanci i vy.

Já vidím tu druhou stranu, tedy že korespondenční hlasování skutečně rozpoltí společnost ještě víc. A vaše pokusy o podvody povedou jen tomu, že část voličů prostě výsledek voleb potom odmítne přijmout. Pokud chcete zmírnit fiasko ve volbách, pokud chcete hlasy, stačí přece jediné: přestaňte lhát, přestaňte okrádat voliče, přestaňte vyvolávat válku a začněte hájit naše občany, zkuste nepodvádět, nekrást. A uvidíte, že lidé to ocení. Nelhat a nekrást – to je zásada, kterou partajím doporučoval už otec naší republiky prezident Masaryk, jehož odkaz každodenně svou prací špiníte.

Rizika korespondenčního hlasování nebo pochybnosti o důvěryhodnosti jimi ovlivněných výsledků voleb patří v USA mezi dvě témata, která byla nejčastěji cenzurována na digitálních platformách a která jsou stále předmětem cenzurních zásahů. Už proto bychom měli korespondenčnímu hlasování věnovat zvýšenou pozornost. Studie nevládní organizace Heartland Institute posuzovala dopad, který by pravděpodobně měly korespondenční hlasy odevzdané podvodným způsobem na hlasování pro tehdejší kandidáty Bidena a Trumpa a jak by ovlivnily celkové výsledky voleb v roce 2020. Studie vycházela z údajů prosincového průzkumu, který provedl institut ve spolupráci s agenturou Rasmussen Reports. Průzkum odhalil, že zhruba každý pátý volič, který hlasoval poštou, připustil potenciální podvodné jednání. Když výzkumníci provedli další analýzy údajů, dospěli k závěru, že podvody při korespondenčním hlasování významně ovlivnily prezidentské volby v roce 2020. O tom, zda ony prezidentské volby s rekordním počtem korespondenčních hlasů lze označit za férové nebo podvodné, se dosud vedou spory v celé americké populaci. Volební hlasy se až na malé výjimky nepře počítávaly, protože to ze způsobu volby nebylo a není možné.

Kvůli silnému podezření z volebních podvodů nařídil soud opakovat stranické volby demokratické strany v Bridgeportu, největším městě státu Connecticut. Kauzu odstartovala videa z bezpečnostních kamer, která zachycují několik osob, jež do určených boxů házejí větší množství korespondenčních hlasů. Dvě členky strany – to znamená demokratické strany, což je Biden – se na záběrech objevily nejméně patnáctkrát. Tyto dvě členky strany odmítly vypovídat. Soud tak nařídil opakování voleb za přísnějších kontrolních opatření. Korespondenční hlas za jiného člověka totiž podle zákonů může odevzdat jen pověřený příbuzný anebo pečovatel. Bridgeport má za sebou velmi dlouhou historii zneužívání korespondenčního hlasování. Podobné případy jsou dokumentovány již od osmdesátých let.

Podle předsedkyně Evropské komise von Leyenové a eurokomisařky Jourové z hnutí ANO má být letos online cenzura prioritou Evropské unie. Ze strany Bruselu probíhá vydírání členských zemí, a někde se dokonce vládní strany snaží kriminalizovat opozici a vyloučit ji z příštích voleb – například Německo, v Německu, mimo Evropu v USA. Vy na prosazení zločinné politiky Bruselu jdete tím, že se snažíte zvýšit možnosti, jak volby ve svůj prospěch manipulovat, nakupovat hlasy, nebo dokonce volby falšovat. Přitom pro váš návrh neexistuje relevantní důvod. Naši občané v zahraničí právo volit mají a využívají ho. Neexistuje skutečně legitimní důvod, proč stávající zákon o volbách měnit, a to takovým způsobem, kterým to děláte vy, který zpochybňuje vůbec podstatu voleb a demokracie v České republice.

Korespondenčním hlasováním, tak jak je navrženo v předloženém zákoně, se otevírá prostor pro kupčení s hlasy či vyplňování volebních lístků za asistence druhých lidí, třeba i pod nátlakem. Obálky s hlasy jsou před vyhlášením výsledků delší dobu skladovány, proto nelze vyloučit, že s nimi bude účelově manipulováno. Znovu zdůrazňuji, o co jde. Vaše podvody vám nepomohou. Voliči je prostě nepřijmou. A popravdě, výsledky korespondenčního hlasování nepřijmou, i kdybyste nepodváděli. Chápu, že ve skutečnosti demokracii zcela upřímně nenávidíte. Ale věřím, že chápete, že alespoň nějakou hru na demokracii prostě hrát musíte. Vždyť co by vám ve vládní pětikoalici zbylo? Lhaní o demokracii je přece základem vaší orwelllovské propagandy.

Pár faktů o prezidentských volbách v USA a také o následných důsledcích. Průzkum v USA provedený Radou pro veřejné záležitosti z října 2023 zjistil, že pouze 37 % Američanů věří, že volby jsou, že volby v roce 2024 budou čestné a ověřené – pardon, čestné a otevřené – zatímco 43 % vyjádřilo vážné pochybnosti o integritě voleb. Chápete? De facto jen třetina Američanů dnes věří, že volby v jejich zemi nejsou falšované. Velký počet Američanů, zejména republikánských a nezávislých voličů, je stále přesvědčen o tom, že volby v roce 2020 byly zmanipulovány. Organizace NCSL varuje, že pokud volič označí hlasovací lístek doma, a ne v přítomnosti volebních úředníků, může být větší příležitost k nátlaku ze strany rodinných příslušníků nebo jiných osob. Ano, na to upozorňuje i SPD. (Hluk v sále.)

Konzervativní think tank Heritage Foundation, který průběžně eviduje prokázané případy volebních podvodů, dosud zdokumentoval více než 1 500 případů a 1 276 odsouzení za trestné činy spojené s volbami. – Můžu požádat tady o klid? Děkuji. – Každý z případů v této databázi představuje případ, kdy veřejný činitel, obvykle státní zástupce, považoval situaci za natolik závažnou, aby podle ní jednal, uvádí se ve zprávě. A každý z nich skončil zjištěním, že se dotýčný dopustil protiprávního jednání v souvislosti s volbami v naději, že ovlivní jejich výsledek nebo že výsledky voleb byly dostatečně zpochybněny a musely být zrušeny.

Podle Hanse von Spakovského, vedoucího právníka Heritage Foundation, jsou čísla citovaná ve zprávě pravděpodobně podhodnocena. Problém těchto 1 500 případů je v tom, že jsou jen špičkou ledovce, protože podvody je velmi těžké odhalit, řekl deníku Epoch Times. Mnohokrát je to nalezeno náhodou, zejména ve státech, jako je New York nebo Kalifornie, kde není vůbec žádný požadavek na voličský průkaz, říká. Mnohé z těchto případů citovaných ve zprávě se týkaly podvodného použití hlasovacích lístků pro nepřítomné voliče. V případě jednoho obyvatele Michiganu, který byl usvědčen z volebního podvodu, zaměstnanec zařízení pro asistované bydlení vyplnil zhruba dva tucty žádostí za nepřítomné voliče a zfalšoval individuální podpisy obyvatel.

Zpráva volební laboratoře Massachusetts Institute of Technology, MIT, z roku 2021 uvádí, že – cituji – i mnoho vědců, kteří tvrdí, že podvody jsou obecně vzácné, souhlasí s tím, že podvody při korespondenčním hlasování jsou častější než při osobním hlasování.

Existují dva hlavní rysy korespondenčního hlasování, které vyvolávají tyto obavy, uvádí zpráva. Za prvé, hlasovací lístek je odevzdán mimo zraky veřejnosti, proto jsou možnosti nátlaku a vydávání se za voliče větší. Za druhé, přenosová cesta pro hlasovací lístky není tak bezpečná jako tradiční osobní hlasování. Tyto obavy se týkají jak zachycování hlasovacích lístků, tak žádostí o hlasovací lístky bez souhlasu voliče. Zpráva mimo jiné zmiňuje případ manažera kampaně v kongresových volbách v Severní Karolíně, který shromáždil prázdné korespondenční hlasovací lístky a poté je vyplnil pro svého vlastního kandidáta. To nakonec vedlo k tomu, že volby byly zrušeny. Mohl bych pokračovat donekonečna, protože v USA stále probíhají šetření a soudy spojené s volebními podvody.

Vážené dámy a pánové, jakkoliv se to snaží česká média a většina politiků u nás vytěsnit, volební podvody v USA umožněné korespondenčním hlasováním vyvolaly obrovské napětí v americké společnosti. Rozpoltily zemi na dva nesmiřitelné tábory, vyvolaly vlnu násilí z obou znesvářených stran a symbolicky vyvrcholily útokem na Bílý dům. 6. ledna 2021 došlo k útoku na Kapitol Spojených států amerických ve Washingtonu DC. Před sídlem nejvyššího amerického zákonodárského sboru se sešli příznivci končícího amerického prezidenta Donalda Trumpa k protestům proti výsledku prezidentských voleb z podzimu 2020 a na podporu Trumpova požadavku, aby republikánský viceprezident Mike Pence a Kongres odmítli vítězství Joea Bidena. Část demonstrantů zaútočila na budovy obou komor Kongresu a dočasně pronikla i do obou jednacích sálů narychlo evakuovaných budov. Komplex byl opětovně zabezpečen až po dvou hodinách. Kromě jiného byla nalezena tři improvizovaná výbušná zařízení, jedno na půdě Kapitolu a po jednom v kancelářích republikánského národního výboru a demokratického národního výboru poblíž Kapitolu. Z kanceláří senátorů

měla být ukradena různá zařízení, dokumenty, osobní počítače a podobně. Zničena byla technika novinářských týmů.

Jako perličku můžeme říct, že s demonstranty sympatizovali i mnozí policisté. Dva z nich byli vyhozeni ze služby. Jeden demonstrantům pomáhal s orientací v budově, druhý se s nimi nadšeně fotografoval. Tohle zmiňuji hlavně pro ty z vás, kteří máte lichý pocit, že vás před trestem za případné zločiny ochrání armáda nebo policie. Od mnoha našich sympatizantů v armádě i policii víme, že paní Černochová, ministryně obrany, pan Rakušan, ministr vnitra, i premiér Fiala z ODS trhají rekordy v neoblíbenosti. Volební podvody v USA, které vás z pětikoalice inspirovaly, jsou, jak víte, dostatečně prokázané. Nepochybně vám ovšem učarovalo – jako americkým takzvaným demokratům z demokratické strany – že to funguje.

Republikán Donald Trump přednesl těsně před Vánocemi 22. prosince další zásadní poselství k národu, a vlastně nejen americkému, v němž shrnul všechno, co i nám hlavní média cenzurují, od skandální volební noci 3. listopadu. Dovolte mi ho citovat. Je to projev samozřejmě povolební, po těch volbách, po té volební noci. Americký prezident a konzervativní politik by mohl snad oslovit alespoň některé z vás, kteří ještě neztratili zdravý rozum a chtěli by snad zachovat demokracii v České republice. Vás z pětikoalice, k vám mluvím.

Cituji projev exprezidenta Spojených států amerických Donalda Trumpa. „Vážení američtí spoluobčané, dnes vám vysvětlím, proč jsem tak odhodlaný použít každý legální a ústavní prostředek, abych zastavil krádež amerických prezidentských voleb. Je mojí povinností jakožto prezidenta, abych chránil vaše posvátné právo volby. V tomto roce demokraté porušili ve swing states pod zástěnou víru (ve?) své vlastní i federální zákony.“ Znovu říkám, je to ten povolební projev Donalda Trumpa po posledních prezidentských volbách. „V tomto roce demokraté porušili ve swing states pod zástěnou viru své vlastní i federální zákony, aby umožnili a ulehčili volební podvod v měřítku v naší zemi dosud nevídaném.“

Jenom pro ty, kdo to nevědí, tak swing states je několik vybraných amerických států, které z historických analýz vlastně rozhodovaly výsledek celých voleb tím, že tam vždycky byl velice těsný výsledek mezi republikány a demokraty. Nejsou to často ty největší státy, naopak často to bývají nebo jsou to ty státy, které nejsou největší, ale je jich asi sedm osm, které právě historicky podle analýz, protože je tam těsný výsledek, tak tam podle toho, kdo ty volby vyhraje, jestli republikáni, nebo demokrati, tak se to právě potom odrazí na výsledku a bývá to podle té dosavadní historie rozhodující o tom, kdo vyhraje prezidentské volby. To jenom kdyby náhodou někdo z vás nevěděl, co to jsou ty swing states. Snad jsem to vysvětlil trochu laicky, ale je to tak.

„Pravda je, že jsme zvítězili zdrcujícím způsobem, vyhráli jsme na celé čáře. Dnes vám předložím fakta, která musí znát každý Američan. Pojdme zpět k volební noci. O půlnoci jsme měli suverénní náskok.“ To je opravdu zajímavé, tenhle projev Donalda Trumpa, a je opravdu k velkému zamyšlení. „O půlnoci jsme měli suverénní náskok ve všech swing states. Získali jsme rekordní výsledky na Floridě a v Ohio. V Iowě jsme vyhráli o 8,2 %, o 320 000 více hlasů jsme získali v Michiganu, o 112 000 hlasů více ve Wisconsinu. V Georgii jsme zvítězili o 356 000 hlasů, o 700 000 hlasů v Pensylvánii. Měli jsme více hlasů ve všech swing states. Nepřekonatelná čísla, všichni to věděli, včetně demokratů. Kdokoliv, kdo dělal skutečné prognózy, to věděl, američtí politici mi gratulovali.“

Najednou to začalo mizet. V mnoha státech bylo náhle přerušeno sčítání. Uprostřed noci docházelo ke statisticky nemožnému převrácení výsledků v jednom státě po druhém. V 6.31 hlásil náhle Michigan přírůstek 147 224 hlasů, 94 % ve prospěch Bidena. Ve 4.42 v noci hlásil Wisconsin 143 279 hlasů, téměř všechny pro Bidena. Náhlý zvrat hlásila i Georgia v 1.43 v noci. Opět téměř všechny hlasy pro Bidena. Bylo to přesně tolik hlasů, kolik bylo třeba pro vítězství Bidena ve všech důležitých swing states.

Tyto anomálie jsou jen špička ledovce.“ A stále je to projev Donalda Trumpa. „Vyhráli jsme v 18 z 19 volebních obvodů, což za posledních 40 let stačilo ke zvolení všech prezidentů. Vyhráli jsme na Floridě, v Ohiu, v Iowě s historickým náskokem. To znamená, že Biden by byl první kandidát od roku 1960 a druhý kandidát v historii USA, který by se stal prezidentem, a přitom prohrál v těchto třech státech. A nebylo to jen takhle těsné. S Bidenem ztratili demokraté 25 z 26 křesel ve Sněmovně reprezentantů. To je rekord. Demokraté měli získat 15 křesel, a přitom kvůli mému úspěchu a takzvanému coat-tails, jak to nazývají, ztratili 14 křesel. Představte si, že jste hodlali získat totální vítězství, a přitom jste totálně prohráli.

Moje kampaň dostala více hlasů než jakýkoliv jiný kandidát v historii. Hlasovalo pro mě téměř 75 milionů lidí. Dostali jsme o 12 milionů hlasů více než v roce 2016. Největší nárůst hlasů pro úřadujícího prezidenta, který kdy byl zaznamenán. Největší nárůst hlasů pro Trumpa. Dostal jsem také nejvíce hlasů od nebílých Američanů než kterýkoliv jiný republikánský kandidát za posledních 60 let. V podstatě jsme získali větší podíl afroamerických a latinskoamerických voličů všude, s výjimkou zkorumpovaných a demokratickou mašinerií vedených v městech ve swing states, ve městech proslulých podvody, jako jsou Milwaukee, Detroit, Filadelfie a Atlanta. Žádný dosavadní prezident, který dosáhl takovýchto vítězství, neprohrál znovuzvolení. Něco takového se ještě nestalo. Navzdory takovýmto ohromujícím výsledkům nám chtějí namluvit, že Joe Biden, který sotva opustil svůj sklep, aby se zapojil do kampaně, získal o 11,7 milionu hlasů více než Barack Obama a porazil Baracka Obamu ve všech státech? Je to historicky, matematicky, politicky a logicky nemožné. Nestalo se to. Biden nevyhrál. Vyhráli jsme my zdrcujícím vítězstvím.“ Stále cituji projev Donalda Trumpa.

Během posledních sedmi týdnů jsem předložil dostatek důkazů, jak demokraté provedli monstrózní podvod vůči americkému lidu a vlastně vůči celému světu. Za prvé jsme ukázali, že vysocí úředníci v prakticky každém ze swing states porušili federální zákony, aby změnili průběh voleb, odstranili bezpečnostní pojistky za účelem nelegálního vítězství Joea Bidena a obešli přitom zákonodárce. Například v Pensylvánii radikální demokratický státní tajemník odstranil všechna opatření na ověření podpisů, a tím porušil zákony Pensylvánie, nemluvě o podvržených korespondenčních hlasech. V Michiganu zaplavil státní tajemník ilegálně celý stát volebními formuláři, přestože michiganské zákony korespondenční hlasování striktně omezují. Ve Wisconsinu postavili demokraté více než 500 nikým nehlídaných nezajištěných volebních urn, které byly zjevně ilegální a sloužily ke sbírání volebních lístků, a zajistili tak cestu k volebnímu podvodu. I státní tajemník v Georgii umožnil podvod svými zásahy do integrity volebních lístků a systému přezkoušení podpisů. V Georgii se vůbec děly podivuhodné věci. To vše dohromady stačilo k zmanipulování voleb ve prospěch demokratů.

Za druhé,“ a stále pokračuji v citátu projevu Donalda Trumpa, který popisuje ty problémy s korespondenčními volbami, proto tady o tom hovořím, „za druhé, počty odmítnutých korespondenčních hlasů značí, že byly ilegálně započítány statisíce hlasů. Počty odmítnutých. To také přispělo ke změně volebních výsledků. V roce 2016 bylo v Georgii odmítnuto pro chybu 6,4 % korespondenčních hlasů. Slyšíte dobře, 6,4 % korespondenční hlasů bylo odmítnuto, a to už jsou volby 2016. Letos bylo odmítnuto méně než 1 %,“ znovu říkám, je to projev Donalda Trumpa po volbách v roce 2020, „tedy třicetkrát. Stejný efekt se projevil v Pensylvánii a dalších státech. Přijali všechny hlasy. Mnohé z nich určitě ilegálně.

V roce, kdy korespondenčních hlasů bylo zdaleka nejvíce, byla zázračně nepatrná chybovost. Nejnižší v historii. Jediné vysvětlení je, že byly započítány desetitisíce chybných hlasů. Mnohé Američany šokovalo, že ve swing states nebyly učiněny ani nejmenší pokusy ověřit občanství, bydliště, identitu nebo oprávněnost volit korespondenčně. Potenciál pro podvody byl neomezený. A to je to, co právě zažíváme.

Za třetí. Stovky a stovky svědků vystoupily, aby pod přísahou svědčili o podvodech a švindlech, které viděli na vlastní oči. Svědkové vypovídali o tom, jak byly antedatovány

tisíce volebních lístků, jak se znovu a znovu započítávaly celé stohy a vykládaly stovky beden volebních lístků, které měly všechny stejný podpis a byly pro Bidena. Další svědkové vypovídali o tom, jak viděli netknuté volební lístky bez záhybu, všechny pro Bidena. Jak byly asi zaslány poštou nepřeložené lístky? Republikánským pozorovatelům bylo bráněno v kontrole v momentech, kdy byly započítávány statisíce hlasů ve městech vedených demokracií. V Georgii byli pozorovatelé nuceni opustit místnost, že prý prasklo vodovodní potrubí, což se nestalo, a za jejich nepřítomnosti byly započítávány celé bedny hlasů vytažených zpod stolů, což zaznamenaly bezpečnostní kamery. V některých městech byli pozorovatelé donuceni opustit sčítací místnosti v podstatě fyzickým násilím.

Nemluvě o znepokojivé situaci ohledně sčítacích strojů Dominion. Jen v jediném okrsku Michiganu bylo 6 000 hlasů přesměrováno od Trumpa k Bidenovi. A tento systém byl použit na většině území Spojených států. Neexistuje žádné uspokojivé vysvětlení pro to, že tyto stroje umožňují stisknutím knoflíku měnit hlasy. V Arizoně dal Senát před krátkou dobou příkaz forenzně přezkoušet všechny tyto volební stroje a podobná přezkoušení se musí udělat i v ostatních státech. A nakonec se dalo Trumpovi za pravdu, protože v Texasu bylo použití strojů Dominion zakázáno.

Jak jsem právě předložil, máme dlouhý seznam volebních podvodů, které jsme odhalili. Nic takového se ve Spojených státech nikdy dít nemělo,“ říká dále ve svém projevu, povolebním projevu v roce 2020, Donald Trump. „To je fraška a výsměch demokracii. Je to ostuda naší republiky. V roce 2016 jsme je překvapili. Tehdy vyhrál Donald Trump. Od té doby měli čtyři roky, aby vypracovali plán na zmanipulování voleb. Manipulace voleb 2020 byl jen poslední krok v dlouholeté snaze demokratů a médií svrhnout vůli amerického lidu a zničit naše hnutí všemi myslitelnými prostředky. Každý prostředek dobrý. Už měsíce před volbami otevřeně konspirovala média, technologičtí giganti a demokratická strana, aby zmátli veřejnost. Na začátku tohoto roku bylo prokázáno, že rodina Joea Bidena obdržela miliony dolarů od čínské komunistické strany. Ale média a technologické společnosti tyto informace zcela cenzurují. V naší zemi už není svobodný tisk. Je to tisk útlaku, tisk, který nikdy nezveřejní pravdu. Je to největší a nejvíce šokující skandál týkající se prezidentského kandidáta v celých dějinách USA. Ale průzkumy ukazují, že polovina z těch, kdo volili Joea Bidena, o tomto skandálu nikdy neslyšela.

To není první případ, kdy média a Bidenova kampaň bezostyšně obelhaly americkou veřejnost. Trvaly také na tom, že nebudeme mít očkovací látku proti koronaviru dříve než v polovině příštího roku, a přesto ji máme už před koncem tohoto roku a miliony vakcín se právě distribuují. Je to v podstatě medicínský zázrak. A přesto média a demokracie obelhávali veřejnost ve snaze ukrást volby. Také u předvolebních průzkumů, aby zabránila mému volebnímu vítězství, zmenšovala média moje šance o 15, 16, 17 % ve státech, kde jsem vyhrál nebo kde jsem byl blízko vítězství.

Pokud nebude tento volební podvod důkladně vyšetřen a viníci označeni, budou volby 2020 platit provždy jako nejvíce nelegitimní a zkorumpované v dějinách naší země. Američané musí mít ve volby důvěru. Závisí na tom osud naší demokracie. Je načase, aby americký lid pozvedl svůj hlas a požadoval, aby tato nespravedlnost byla napravena. Naše volby musí být férové, poctivé, transparentní a oproštěné od podvodů. Tyhle volby jsme vyhráli zdrcujícím rozdílem a lidé ve Spojených státech to vědí. Demonstrují po celé zemi, jsou rozzlobení, mají strach. Nemůžeme dovolit, aby byly uznány kompletně zfalšované volby. Bůh vám žehnej a Bůh žehnej Americe!“ To byl projev Donalda Trumpa po posledních prezidentských volbách v USA.

Vážené dámy a pánové z vládní pětikoalice, jste ve jménu vítězství lži ochotni nést riziko, že už tak rozpolcenou zemi uvedete do varu a zcela znedůvěryhodníte stávající systém, který sice není zcela demokratický ani spravedlivý, ale stále se demokraticky alespoň tváří a ke spravedlnosti se hlásí?

Na závěr, dámy a pánové – samozřejmě na závěr této pasáže – shrnu vaše argumenty či protiargumenty a vyvrátím je. A dovolím si citovat z argumentace z webu vašeho podpůrného spolku Milion chvilek. Ne proto, že jsou absurdní a hloupé ty argumentace, ale dali si práci a všechny vaše argumenty pěkně shromáždili, a lhaní z nich krásně čouhá jak sláma z bot. Takže budu vyvracet jeden argument za druhým.

Na webu toho spolku Milion chvilek píšou: Za prvé, že tajnost volby prý není ohrožena ve větší míře, než je tomu u volby ve volebních místnostech. Jaká je skutečnost? Z výše uvedených argumentů je jasné, že to je nesmysl. Pokud vypisují volební lístek a volím doma, může být u mě klidně sto lidí. Jak už jsme si řekli, je jedno, zda s klackem, nebo s pětistovkou v ruce, nebo jsou to přátelé, příbuzní. To, že pokusy ovlivňovat volby u nás jsou, jsme si doložili na soudních rozsudcích, a že se falšují korespondenční volby v zahraničí, už víme také.

Argument druhý, co tady píše váš podpůrný spolek Milion chvilek. Plenta, která je ve volebních místnostech, má zaručovat tajnost před státem a ta prý bude zachována i u volby poštou. Co k tomu říct? Větší idiocii, pravda, ani Milion chvilek nevymyslí. Plenta zajišťuje svobodné volby. Svobodné volby, tedy že nikdo mě neovlivní. Ne stát, ale ani kupci hlasů anebo třeba přísný zaměstnavatel. To už mnohokrát soudy konstatovaly. Jinak byste mohli zavést rovnou burzu na prodej hlasů a nakupovat či prodávat veřejně.

Další argument z toho webu Milion chvilek, který podporuje Fialovu vládní pětikoalici. Nepohybliví, starší či nemocní voliči ani dnes nevolí za plentou, ale rovnou do přenosné volební schránky, kterou k nim přinesou členové volební komise, a je prý zajímavé, že se hnutí ANO ani SPD nesnaží změnit tento způsob volby. A jaký je můj komentář k tomuto? Volba do volební urny je skutečně unikátní výjimka pro jednotlivé případy, kdy člověk skutečně nemůže do volební místnosti dojít a má zájem volit. Pochopitelně může hlas do urny vyplnit a vhodit v naprostém soukromí, pokud o to požádá. Jen doplním citát ze stránek Ministerstva vnitra. I při hlasování do přenosné volební schránky dbají členové okrskové volební komise o zachování tajnosti hlasování. Takže jak vidíme, lhaní jde Chvilcům milionově. Je vidět, že se učí od těch nejlepších, tedy od vás z vládní pětikoalice.

Další argument z webu Milion chvilek, který podporuje vaši vládu. K situaci, kdy například rodinný příslušník předem připraví členům rodiny vybrané volební lísky a po odvolení si všechny ty v uvozovkách – uvozovky jsou tady nesprávné – zkontroluje, může dojít i v současnosti. Hezký blábol – to už je můj komentář – ale na špatném hrobě. Ve volební místnosti jsou vždy připraveny prázdné volební lístky, respektive neoznačené, a každý si může za plentou vyplnit a vhodit, co si vybere, a není šance to nijak ovlivnit.

Je to až neuvěřitelné, jak ten web Milion chvilek vlastně říká nepravdy a manipulativní polopravdy. Ale to zcela koresponduje s tím, jak vládne Fialova vládní pětikoalice. Říkali jste, že nebudete zvyšovat daně, hned je zvýšíte. Premiér to říkal ještě před pár měsíci v televizi Nova, stejně jste je po pár měsících zvýšili, a tak dále, a tak dále. Říkáte, že jsme ve válce, premiér Fiala, přitom v žádné válce nejsme, jenom straší a společně s paní ministryní obrany Černochovou nás zatahujete do války. To prostě je problém.

Další argument Milionu chvilek pro demokracii. Milion chvilek – ono to není pro demokracii, to je proti demokracii, jak vidíme. Zavedení korespondenční volby neruší možnost hlasovat v zahraničí na zastupitelských úřadech, a každý se tak může rozhodnout, kterou z variant využije. Ano, neruší. Ale když už máme volby na ambasádách, není důvod je duplikovat. Pokud někdo, kdo žije v zahraničí, to už je můj komentář, má zájem o tuhle zemi, měl by podle mého názoru ze svého času něco obětovat. Třeba jít osobně volit. Pokud mu za to volby nestojí, nedá se svítit. Je to každého svobodná volba. Ale to, co chci říct, to, co je důležité, zásady demokratičnosti a transparentnosti voleb stojí nad něčím pohodlným. To je snad jasné. Volby nemají být pohodlné. Volby mají být férové a spravedlivé, neovlivnitelné, co nejméně zfalšovatelné, jinak ztrácejí smysl.

Další argument z webu Milion chvilek, který podporuje Fialova vládní pětikoalice. Podporuje ho jak koalice, tak oni koalici. V nedávno vedené debatě o zkrácení dvou volebních dnů na jeden také zvítězil snazší přístup k volbám nad možným ohrožením tajnosti, které spočívá v tom, že volební urna zůstává přes noc ve volební místnosti. A můj komentář? Ano, dvoudenní volby jsou z hlediska toho, že volební urna zůstává přes noc bez dozoru, problém. Ostatně jsme poslední zemí v EU, která má dvoudenní volby. Nebo poslední ze dvou, ale myslím, že už jenom poslední, předtím to byla ještě Itálie. Ale přece to, že je tu možnost falšovat volby přes noc, není ovšem argument pro zavedení další šance na falšování, ale naopak to je argument na to dvoudenní volby změnit na jednodenní. Tento argument je tady opravdu slabomyslný.

Další argument z toho webu Milion chvilek. Jestli je návrh na zavedení korespondenční volby v souladu s ústavou, nakonec případně posoudí Ústavní soud, což by důvěře občanů prospělo. Tak co k tomu říct? Toto je argument typu toho, co jsme již zažili z minulé vlády za covidu, tedy ve smyslu: zavádíme nezákonná protiústavní opatření a vy se sud'te. A když soud nezákonné nařízení zruší, my zavedeme další a bude platit aspoň do doby, než to dá někdo k soudu a soud nerozhodne.

Jste normální? My jsme samozřejmě byli v minulém volebním období proti, proti takovému způsobu jednání. Ale my jsme byli v opozici. Takže pětikoalice a spolek Milion chvilek, vy navrhuje, oni podporují protiústavní volební zákon. Prostě porušíte zákony a řeknete si, protlačíme to na sílu vládní většinou a ať se lidi pak soudí. To vám přijde normální takhle okatě šlapat na ústavu a lidská práva? A já právo na demokracii a na spravedlnost a svobodnou volbu považuji za lidské právo.

Další argument toho Milionu chvilek je, že korespondenční volba funguje i někde v zahraničí. Takže jaký je k tomu můj komentář? To, že někde, a jedno kde, nějaká forma korespondenčního hlasování je, nijak skutečně, nijak opravdu neřeší problém, že korespondenční hlasování v podání české vládní pětikoalice, ten váš konkrétní zákon, porušuje princip tajnosti zakotvený v české ústavě. Je to jako s Green Dealem, eurem nebo válkou na Ukrajině. To, že něco dělá nebo má většina zemí, třeba Evropské unie, naprosto neznamená, že je to správné nebo že to je správné pro nás. Dám příklad, příklady i z historie. V jistou dobu bylo standard jíst lidské maso, lidské oběti nebo otroctví. A blbci zcela jistě i tehdy argumentovali: podívejte, lidskou pečení si dopřává většina našich sousedů, tak proč my ne? Otroky mají všude, tak proč my ne? Není slabomyslnější argument než to, že nějakou blbost dělá i soused. Víím, že jiný nemáte, ale svědčí to pouze o jediném: že žádný skutečný argument nemáte.

A opět se zaměříme na podstatu problému. Snaha o falšování voleb tu je a bude vždycky, u nás, v USA, kdekoli na světě, kde je společnost rozdělená na dvě téměř stejné poloviny. Řešením samozřejmě není falšování ulehčit, ale naopak udělat maximum pro to falšování ztížit. To například udělali i ve zmiňované Francii a jedno, v jaké míře. A pravda, neudělali v USA. Falšování ovšem naprosto podkopává důvěru v demokracii, v právo a spravedlnost. To je to, co ničíte, když váš zákon projde a nakonec prosadíte hlasování poštou v České republice.

Víte o tom, že kontinuálně rostou počty sebevražd, pokusů o sebevraždu a deprese, a to hlavně u mladých lidí? Vaše pseudoliberalní politika, která říká, že pohlaví si můžu vybrat, že je jedno, zda je táta chlap, nebo lesbická žena, vede k jedinému. V důsledku to dětem a mladistvým nějaké rozhodování neulehčí, ale traumatizuje je dilema, kým vlastně jsou. V normální společnosti je kluk klukem a holka holkou. Ale vaše snaha vyjít vstříc lidem, kteří jsou nemocní a abnormální, pochopitelně následně deformuje a znejistuje i ty, kteří by žádný problém v normální společnosti neměli. To, že se pár procent lidí narodí jako bisexuálové, jste nevyřešili, ale vaše snaha prosadit princip, že pohlaví je vlastně volba, že rodina není táta a máma, přesněji, kde táta je chlap a máma žena, naopak problémy ještě zhoršuje.

Mimochodem, tady jenom dodám, protože jsem to ještě nekomentoval, ten rozsudek soudu, který jsme zaznamenali před několika dny. (Hlas z pléna: Nález.) Nález soudu. Nejsem právník, já si na to ani nehraju, ale občané vědí, co mám na mysli, že v podstatě v České republice bude možné změnit pohlaví bez operačního zákroku. To znamená, když se muž rozhodne, krátce řečeno, zjednodušeně řečeno, že chce být ženou, tak bez operace bude možno po určitém postupu toto realizovat. Tak je to samozřejmě – já prostě se nad tímto nálezem, rozsudkem podivuju. Protože v okamžiku, že muž, který má pocit, že je žena, tak pak bude chodit na ženské toalety nebo do ženských šaten nebo bude se účastnit jako sportovec v ženské kategorii, kde samozřejmě ta fyzická síla je potom úplně jiná, což vidíme už na příkladech ze zahraničí, a samozřejmě je to velmi frustrující pro skutečné ženské závodnice. Tak to je svět, na který já si zvykat nechci. A musím říci, že tento rozsudek velice pobouřil nejen voliče SPD, ale pobouřil i veřejnost, hlavně ženy. Ale i muže. Ale samozřejmě to je opravdu směr, který podle mě není správný. Protože jestli má někdo problémy s identitou, tak s ním máme mít soucit. Samozřejmě každý se narodí s nějakými predispozicemi, každý jsme nějaký, něco se týče nemocí a tak dále, někdo má to v rodině, někdo ono. Ale prostě překopávat to, že někdo je muž a žena na základě pocitu? Já myslím, že prostě máme mít soucit a je potřeba, aby odborníci s takovým pacientem pracovali, s takovýmto člověkem, a pomohli mu. Ale není možné přepisovat přece bez chirurgického zákroku, jenom že si to někdo myslí, tak udělat z muže ženu například, což byl tento konkrétní příklad. Takže to je – a mít to jako oficiálně, že to bude žena.

To opravdu jako je zvláštní, zvláštní svět, kam to dneska směřuje. Mně už je přes padesát a přes veškeré útoky různých aktivistů na moji osobu – jako nezlobte se na mě, já jsem vyrostl v normálním světě a já už si na to prostě, mně je přes padesát, já už si na to nejenom že nezvyknu, ale ani si na to prostě zvykat nebudu. Tohleto jsou prostě věci, kde mě už nikdo ani nepřesvědčí, na to už je mi příliš mnoho let a mám na tohleto opravdu konzervativní pohled. A myslím, že je to úplně jasné. Mně je to prostě jasné a já svůj názor měnit nebudu. Prostě, jak už jsem říkal, každý jsme se narodili s tím, že máme – už to nebudu opakovat, ale máme buď ženské, nebo mužské orgány pohlavní, pindíka nebo pipinku, jak já říkám dětsky, jak to říkali nám i rodiče třeba. A tak to prostě je a tak to příroda zařídila a všechno ostatní je samozřejmě odchylka, to je zcela jasné, nebo anomálie bych řekl cizím slovem. A nelze z toho dělat samozřejmě tímto způsobem nějakou normu. To prostě ten svět opravdu se ubírá zvláštním způsobem, s kterým já prostě se nemůžu ztotožnit.

A na druhou stranu jsou tady strany, které původně se tvářily konzervativně, před lety o tom mluvily, jako je ODS, ale s tímhletem problém nemají, že jo. To prostě, ty tady prosazují – vlastně ODS, to se rovná TOP 09 dneska. ODS rovná se TOP 09 paní Pekarové. To tady vidíme všichni ve Sněmovně. Ostatně společně kandidujete. ODS rovná se TOP 09 paní Pekarové, to je stejný program. Proto jste v koalici spolu a proto kandidujete spolu do Evropského parlamentu. Paní Pekarová rovná se ODS, ODS rovná se paní Pekarová.

Ten program je úplně totožný. Takže ODS prosazuje euro, prosazuje Green Deal, prosazuje zánik České republiky, společná kandidátka s TOP 09, s lidovci, jo, tak to prostě je. To je ODS. A my samozřejmě chceme se vši pokorou nabídnout konzervativní program SPD i voličům ODS. Ostatně nejen proto je lídrem naší kandidátky pro volby do Evropského parlamentu pan inženýr doktor Petr Mach, ekonom. Protože my jsme konzistentní v našich názorech, v našich konzervativních názorech.

To samé v podstatě, o čem jsem tady mluvil, tak to vlastně platí v případě tohoto zákona o korespondenční volbě. Chcete vyjít vstříc opravdu statisticky zanedbatelné skupině obyvatel, jakoby to říkáte, že jí chcete vyjít vstříc, ovšem tím skutečným cílem jsou manipulace u voleb, a hlavně že se snažíte za každou cenu ohnout volební zákon, abyste získali nějaké hlasy navíc, protože většina občanů vám už nevěří, a váš zástupný argument je, že se snažíte být statisticky v podstatě zanedbatelné menšině, a to myslím bez urážky, ostatně sám jsem před vstupem do politiky trávil mnoho času v cizině a mohu se do této,

v uvozovkách, menšiny zařadit, no a kvůli této menšině občanů, kteří žijí v zahraničí a kteří už můžou volit na českých zastupitelských úřadech, tak ohrozíte a znejistíte naprosto drtivou většinu občanů této země. Ta výhoda pro pár tisíc lidí zavede nejdřív diskriminaci milionů voličů a současně zvýšíte riziko, že pro miliony lidí volby budou nedemokratické a nedůvěryhodné.

Poměr výkon a cena to je skutečně strašný. Zničit poslední zbytky důvěry ve stát a demokracii pod tak ubohou záminkou je skutečně nedůstojné. Pod záminkou toho z hlediska pohledu na tu demokracii a na důvěru ve volební systém, že si chce vládní pětikoalice, které to prostě nejde a která selhala, a věří jí plně pouze 2 % voličů, tak vy v podstatě chcete zničit poslední zbytky důvěry ve stát a demokracii, jenom abyste si udrželi teoretickou šanci se udržet u moci. No a samozřejmě je zcela zřejmé, že tím vaším cílem, jak už jsem tady vysvětlil, je volby falšovat a vyhrávat. A pak se samozřejmě každý krok k vítězství počítá.

Ale dámy a pánové, my to víme a je si toho vědoma i většina občanů této země. A věřte, dějiny nás učí, že žádný podvod, lhaní a křivárna vás stejně neochrání před pádem a před odsudkem dějin. Vše vyjde najevo. Po léta říkám, že otázka nezní, zda skutečnou demokracii u nás prosadíme, ale je to jen otázka kdy.

A už jsem to tady vysvětloval několikrát. Mezi ty pilíře demokracie, které SPD prosazuje, je zákon o referendu a zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, tedy atributy přímé demokracie. To je představa SPD a to jsou ty kroky ke skutečné demokracii v České republice. Přímá volba, ty zákony tady leží z pera SPD ve Sněmovně už třetí volební období jak na přímou volbu, odvolatelnost politiků, tak na zákon o referendu. Vy nám je tady vytrvale blokuje, nechcete to. Přitom přímá volba například starostů nebo hejtmanů funguje v okolních zemích, je to i na Slovensku, v Polsku, v Německu je to samozřejmě, kde jsou primátoři voleni přímo. Tuhle jsem například četl o primátorovi Kolína nad Rýnem, západní Německo. Takže to jsou prostě standardní mechanismy, odvolatelnost politiků, zcela standardní věc v mnoha demokratických zemích.

Když už pořád jezdíte do té Ameriky, teď tam byl premiér Fiala, hodinová návštěva u Bidena, odměna za ten předražený nákup F-35, tak by se tam také mohl zeptat, jak funguje přímá volba a odvolatelnost v Americe. Nejznámějším příkladem odvolatelnosti – to je také zajímavé, jak se mě někdo v minulosti ptal, jak byste si odvolatelnost představoval. Taky byste se mohli poučit v té Americe, ať vám to tady nemusím pořád vysvětlovat. Nezkoušejte mě, já vám rád odpovím. Nejznámějším příkladem odvolání politika byl stát Kalifornie, světově medializovaný, protože na základě odvolání předešlého guvernéra kvůli rozpočtovým problémům se v přímé volbě stal guvernérem poprvé Arnold Schwarzenegger, takže to byl typický příklad. Nikoliv že Schwarzenegger byl odvolán, ale on na základě odvolání předešlého guvernéra se stal v přímé volbě guvernérem. Takže to byl široce medializovaný případ, který by bylo dobré si také zapamatovat.

Takže i ve Spojených státech – já proti Americe nic nemám a proti Američanům samozřejmě nic nemám, ostatně já jsem byl jediným českým politikem už v roce 2015, který veřejně podpořil Donalda Trumpa, a uvedli mě i v zahraničí na stránkách podporovatelů Donalda Trumpa. Jsem rád, že to vyhrál. Navštívili mě tady i ve Sněmovně zástupci republikánů, kteří tenkrát objížděli evropské podporovatele Trumpa z řad politiků. Dali jsme si tady na jedničce oběd s tím Američanem a bylo to velice příjemné, popovídali jsme si a pak se mi potom ozval ještě jednou a máme na sebe kontakty. Takže mě určitě nemůže nikdo podezírat z toho, že bych snad neměl rád Američany. Naopak, já jsem veřejně podpořil Donalda Trumpa. Ostatně já jsem nikdy nepodpořil žádného politika z východní Evropy, tím myslím z Ruska. Jo, Orbán jo, jeho názory máme rádi. Ale samozřejmě z té západní Evropy dále jsem nepodpořil nikdy nikoho ani nenavštívil na rozdíl od politiků ODS, kteří byli u Putina. A od pana Kalouska. Ano, západní politiky, máme řadu přátel, počínaje Marine Le Pen, Matteo Salvinim a dalšími západoevropskými politiky, kteří mají vynikající dvouciferné volební výsledky. Takže tam ano. Ale co se týče Donalda Trumpa, tak samozřejmě já jsem ho

veřejně podpořil a doufám, že bude znovu prezidentem, protože po tom senilním Bidenovi to je ostuda. Já si říkám, jestli vůbec věděl, s kým na té hodinové schůzce je, jako když tam byl Fiala. Každý má samozřejmě právo být nemocný, ale tohle už je opravdu za hranicí důstojnosti podle mě. Ale to si ještě řekneme.

V tomto ohledu vše, co vy děláte, vaše úsporná snaha zavést maximum totality, vaše lhaní, vaše podvody, vaše překrucování historie i současnosti nám v praxi pomáhá, aby občané viděli, co jste zač. Lidé si pamatují. Lidé srovnávají fakta s vaším lhaním a propagandou a stále roste počet těch, kteří otevírají oči a přestávají vám věřit. Kyvadlo dějin je neúprosné. Ano, vždy se vychýlí směrem k nějaké totalitě, ale pak se zase vrátí v momentě, kdy toho začnou lidé mít dost. A vy se opravdu snažíte, aby vás lidé smetli, a děláte vše, aby lidé chtěli skutečnou demokracii, kde se volí nejen tajně a svobodně, ale kde také lidé volí a odvolávají politiky, kde lidé své zemi vládnou přímo a mohou rušit nebo přijímat zákony, kde lidé skutečně přímo rozhodují o tom, v jakém svazku jejich země je, a je jedno, zda to je Evropská unie, či NATO, nebo neutralita, přátelství a spolupráce se všemi. Demokracie znamená, že vy nediktujete lidem, co smí a nesmí, ale lidé diktují vám, svým zaměstnancům a zástupcům, co máte a musíte dělat vy.

To je, vím, vážené dámy a pánové z vládní koalice, skutečně za hranicí vašich přání. Ale tak skutečná demokracie funguje a v ní by skutečně váš návrh zákona neprošel. Ale i v demokracii dělají lidé chyby. A pravda, že pokud by takový zákon prošel a objevil by se jiný pokus volby poštou falšovat, pak by v demokracii lidé ihned takový zákon zrušili. Demokracie totiž neznamená, že se nedělají chyby. Ostatně i slušný člověk může omylem zvolit gaunera, protože to prostě předem netušil, tak jak jsme viděli u již odsouzených, zkorumpovaných politiků ODS, a nejnověji byl letos v souvislosti s dotacemi odsouzen politik TOP 09. Ale ve skutečné demokracii, když zvolím někoho, kdo lže, podvádí a je absolutně neschopný, lze takového člověka ihned odvolat. Jinými slovy, kouzlo demokracie je, že má opravné prostředky na zcela přirozené lidské chyby a omyly.

Vaše vláda je nejdražší omyl v historii této země, a to doslova. Jak už jsem včera tady znovu citoval oficiální slova, pardon, oficiální statistiky, že jste rekordně zadlužili Českou republiku, vaše vláda vládne pouze jednu devítinu období od roku 1989, přitom za vaší krátké vlády stoupl český dluh o jednu třetinu. To znamená, vy jste doslova nejdražší omyl v historii této země. Je to neuvěřitelné, ale způsobili jste více škod než kterákoliv vláda před vámi. A to je skutečně po vládě Nečase s Kalouskem laťka, o které jsme si mysleli, že nepůjde překonat. Podle statistik jste skutečně nejhorší vláda v Evropě a premiér Fiala byl opakovaně v mezinárodním žebříčku nejhorším premiérem dokonce na celém světě.

Argument chvilkových milionářů, tedy té ziskové organizace Milion chvilek, jak jsme si všimli i podle článků, na tezi „spoluobčané v zahraničí tady nežijí, proč by tedy měli volit?“ zní: „Právo volit má každý člověk starší 18 let s českým občanstvím. Nemalá část Čechů žijících v zahraničí zahrnuje studenty na studijních pobytech, pracujících na pracovních stážích a obecně lidi, kteří se po dokončení svých povinností vrací zpět do České republiky, mají zde rodiny či majetek. Jedná se o lidi, kterým není jedno, jakým směrem se Česká republika ubírá, a mají ústavní právo se na tom podílet, jen jim v současnosti znemožňujeme volební právo uplatnit.“

Tak to je samozřejmě... a můj komentář: to je samozřejmě absurdní lež. Právo, ale i možnost volit mají. Mohou volit na zastupitelských úřadech nebo jet do České republiky. Další argument je – volebních okrsků je na území České republiky kolem 15 000 a volební místnost má tak většina voličů v docházkové vzdálenosti. Popravdě, ve svém okolí mám mnoho lidí, kteří pracují a žijí v Praze, ale pobyty mají stovky kilometrů daleko a nemají problém sednout na vlak a jet odvolit do místa bydliště. Další argument – je to jen první krok k zavedení volby poštou na území České republiky – to je argument Milionu chvilek. Ano, to je pravda. Tady výjimečně souhlasím. A už jsem o tom mluvil. A jak už jsem uvedl, kouzlo tkví v detailu. Jak zavedete korespondenční volbu pro české občany v zahraničí, bude to na

základě současné ústavy diskriminační vůči občanům v České republice, protože je v ústavě napsáno, že volby mají být rovné. Ústavní soud tedy bude muset buď zrušit váš návrh zákona, nebo bude muset nařídit zrovnoprávnění všech voličů, což znamená zavést korespondenční volbu i v České republice. Což je podle mého názoru i vaším cílem, jak už jsem říkal, který umožní nakonec skutečně masivní falšování voleb ve váš prospěch. Podle mě je to váš zcela zásadní konečný cíl. Nejde o hlasy Čechů v zahraničí, i když i pár desítek tisíc hlasů navíc skutečně rozhoduje, jak už jsem řekl v úvodu svého vystoupení, ale to není váš primární cíl. Primární cíl je, abyste zavedli korespondenční volbu i v České republice a masivní falšování.

Ale pojďme zpátky k principu. Pomůže váš zákon demokracii? Přispěje k tomu, aby volby byly transparentnější, spravedlivější a demokratičtější? Rozhodně ne. Problém skutečně tkví v tom, že Ústavní soud bude muset kromě jiného řešit diskriminační charakter vašeho návrhu, jelikož podle ústavy mají být volby rovné. Dovolte mi odcitovat komentář jednoho nevoliče SPD, čtenáře provládního Seznamu. Cituji: „Je mi zle z toho, jak tato vláda řeší takové triviální hovadiny, jako je korespondenční volba nebo manželství pro všechny, když se jim pod rukama hroutí stát kvůli fundamentálním problémům.“ Konec citátu. Těžko k tomu něco trefnějšího dodat. A chápu, vážené dámy a pánové, tyto názory vašich bývalých voličů jsou zjevně právě tím vaším nejsilnějším motivem korespondenční podvody umožnit.

Jak už jsem říkal, tak váš návrh zákona vykazuje zásadní vady. Váš návrh neprošel standardním připomínkovým řízením, neprojednala jej Legislativní rada vlády. Vykazuje tak zásadní věcné a technické vady, ale jak jsem říkal, je zcela v rozporu s českou ústavou, která definuje základní principy volebního práva, to znamená všeobecnost, rovnost, přímost a tajnost hlasování. Toto váš návrh porušuje. Navíc, jak jsem říkal, tak čeští občané v zahraničí mohou i v současnosti hlasovat fyzicky na našich zastupitelských úřadech.

Hnutí SPD uzákonění korespondenčního hlasování principiálně odmítá jako útok na svobodu, regulérnost a legitimitu voleb. Korespondenční hlasování rovněž umožňuje rozsáhlé manipulace, jak už jsem tady doložil i na konkrétních příkladech. I proto, jak už jsem uvedl, některé země – Francie konkrétně v roce 1975 tento typ hlasování zrušila.

A tady bych chtěl upozornit ještě na další moment, o kterém jsem samozřejmě hovořil už v rámci prvního čtení, že strany vládní koalice se zavedením korespondenčního hlasování pro volby v zahraničí, v souběhu s tím, tady navrhuji ještě jeden zákon a to je zákon o nabývání státního občanství, kdy vy chcete rozšířit možnosti získat české občanství potomkům emigrantů až do čtvrté generace, což je samozřejmě velký problém. Protože podle odhadů expertů, už jsem to říkal v prvním čtení, se může jednat až o 1,2 milionu lidí, to je čtvrtá generace potomků. Lidí, kteří nikdy nežili v České republice, nikdy tady neplatili daně, neumí česky, a dokonce tady často ani nikdy nebyli. Takže těm všem vy chcete dát možnost na základě pouhého čestného prohlášení, to chci zdůraznit, tak jim chcete dát české státní občanství a chcete zvýšit počet voličů tak, abyste se udrželi u moci a aby volili Fialovu vládní pětikoalici.

Samozřejmě s tím my zásadně nesouhlasíme, protože podle mého názoru, a stojím si za tím pochopitelně, jak jinak?, tak přece není možné, aby masově, ale vůbec ovlivňovali naše životy v České republice lidi... Dobře, máme nějaký stávající zákon, to je nějaký stávající stav, který je tady zaběhnutý. Ale nad rámec toho, abyste vy vytvářeli nové voliče, kteří, znova říkám, tady nikdy nežili nebo tady nikdy neplatili daně, neumí česky a nemají žádný vztah k České republice kromě toho, že jsou potomci čtvrté generace, kdy jejich pradědeček emigroval někam do Ameriky, tak já s tím prostě nesouhlasím, aby tyto lidé měli volební právo, řeknu to na rovinu.

A nejsem sám, kdo s tím nesouhlasí, protože jsou to samozřejmě i názory renomovaných ústavních právníků. Já si myslím, že není možné a není správné, aby životy v České republice, nás, co tady skutečně žijeme každý den, ovlivňovali lidé, kteří za své rozhodnutí neponesou odpovědnost. My všichni, protože žijeme v České republice, tak za tu

naši volbu důsledky neseme tím, že tady vznikne nějaká politická reprezentace, která pak bude vládnout na základě dohody v Poslanecké sněmovně, a samozřejmě potom ty důsledky musíme nést všichni, ať pozitivní, nebo negativní, a občané mají potom možnost rozhodnout opět ve volbách. A lidé, kteří tady ale nikdy neplatili daně ani neumí česky, tak abyste vy jim dávali volební právo a oni potom masově – protože to už se týká opravdu obrovského množství lidí, už dnes jsou to statisíce, a vy to chcete ještě rozšířit, tuto možnost, tak aby opravdu zásadně potom mohli ovlivnit životy v České republice, a přitom tady nežijí, tak s tím já prostě nesouhlasím. Samozřejmě vůbec tady nemluví o tom, když jsou to studenti nebo někdo pracuje v zahraničí přechodně, to tak je a je to v pořádku, ale tito lidé můžou volit i teď a samozřejmě to tady asi nikdo z nás, předpokládám, nijak zásadně nerozporuje, když student studuje, jde si odvolit, pak se vrátí nebo hlasuje někde na ambasádě a podobně, tak proč ne, nebo pokud někdo přechodně pracuje v zahraničí.

No a samozřejmě to, o čem hovořím, tak potvrzují i renomovaní ústavní právníci. Například docent Zdeněk Koudelka, ústavní právník z Masarykovy univerzity v Brně, přesně říká, že „korespondenční hlasování zjednoduší volby zahraničním voličům, a tak bude více těch, kteří rozhodnou o poslancích a prezidentovi, ale nežijí ve státě, o němž rozhodují, neponesou důsledky svého volebního rozhodnutí. Demokracie je však o tom, aby si občané zvolili ty, kteří o nich rozhodují. Zvolí-li jim je někdo z ciziny, je tento princip porušen. Občané, již v Čechách, na Moravě a ve Slezsku nežijí, budou mít více práv než ti, kteří zde žijí. Korespondenční hlasování oslabuje ty, kteří u nás žijí a například platí daně, a posiluje lidi v cizině, kteří nám mohou vnutit svou politickou vůli, aniž by s námi žili.“ To je citát ústavního právníka Masarykovy univerzity v Brně, docenta Zdeňka Koudelky.

Další ústavní právník – Aleš Gerloch, emeritní děkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Cituji: „Je možné uvést dvě skupiny negativních faktorů, které jsou s tímto způsobem hlasování spojeny, komentují všichni váš vládní návrh na korespondenční volbu. První z nich spočívají v ohrožení ústavních zásad, na nichž jsou demokratické volby založeny. Jsou jimi principy svobodného hlasování, neboť voliči mohou být snadno ovlivněni jinými osobami při vyplňování hlasovacího lístku. S tím související princip osobní povahy volby a tajnosti hlasování, kterou je mimořádně obtížné zajistit. Pokud korespondenčně mohou hlasovat jen někteří voliči, dochází rovněž k narušení principu rovnosti volebního práva, pokud by takový postup nebylo možné zcela přesvědčivě zdůvodnit. Je zřejmé, že postup, co se týče korespondenční volby, tak jak navrhuje vláda, nezaručuje dodržení ústavních principů, mimo jiné volební komise na zastupitelském úřadu není složena ze zástupců kandidujících politických sil, ale vytváří řadu komplikací místo údajného zjednodušení průběhu voleb. Náhlé dílčí zásahy do výkonu volebního práva nemohou být jiné než problematické.“ Citát Aleše Gerlocha, emeritního děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Takže krátce a stručně shrnuto bych úplně na závěr zopakoval to, co jsem řekl v první větě, že jsem hned na úvod svého vystoupení podal jménem SPD návrh na zamítnutí tohoto zákona, takže se o mém návrhu bude ve třetím čtení hlasovat. Za hnutí SPD říkám, že tak jak to vidíme teď ve druhém čtení, i ty pozměňovací návrhy, tak my nebudeme podporovat, nemáme v plánu podporovat tento zákon jako celek, takže nemáme v plánu hlasovat ani pro ty pozměňovací návrhy, protože to u nás proběhne ještě nějakou diskusí. My se nechceme vůbec účastnit jakékoli spolupráce na tomto protiústavním manipulativním zákoně, který umožňuje falšování voleb a volební manipulaci, což je cílem Fialovy vládní pětikoalice. Takže potom už si umím představit – ale vy jste hlasovali pro to, no heďte, my tady pro nic hlasovat nechceme, my to chceme zamítnout, my vůbec nechceme tento zákon na zavedení korespondenčních voleb, protože, myslím, že jsem to tady už v prvním čtení zdůvodnil, teď ve druhém čtení taky – takže my prostě chceme, aby se hlasovalo o našem návrhu na zamítnutí tohoto zákona a to je naším cílem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za váš příspěvek a vzhledem k tomu, že nevidím žádnou další faktickou poznámku, tak poprosím pana poslance Karla Raise, který je řádně přihlášený. Mám zde tedy ještě jednu přednostní, ale stále zde nevidím pana předsedu Fialu. Tak máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegové a kolegyně, já bych se chtěl věnovat tomu, k čemu si myslím, že je druhé čtení určeno, a to je objasnit svůj vlastní pozměňovací návrh, na který včera spousta lidí reagovala, protože máme stejný problém, ať už to byla kolegyně Pošvarová, Brož, Eva Fialová poměrně hodně o tom mluvila, dokonce citovala některé věci z toho mého zákona, a pan kolega Mašek. V podstatě mi jde o to, aby byla naplněna podmínka, kterou před nás staví ústava, a ta se týká tajnosti volby. Jde mi o tisk hlasovacích lístků. Tak jak je to podáno v návrhu, podle mě ten hlasovací lístek si má vytisknout volič a to nezaručuje u malých zvláštních volebních okrsků, kde mohou korespondenční volbu užít jen jednotlivci, tajnost volby, protože i po smíchání volebních lístků s dalšími bude na základě například jiné barvy nebo odstínu papíru nebo, jak říkala kolegyně Fialová, gramáže, tak může být zřejmé, kdo tam tento lístek vložil.

Nejedná se o nějaký ojedinělý jev. Vzal jsem v podstatě data z Českého statistického úřadu při poslední prezidentské volbě v roce 2023 a mám tady čísla, počty voličů ve zvláštních seznamech jednotlivých zemí. Ve skutečnosti samozřejmě hlasovala jenom část těch lidí, takže to, co uvádím, to jsou maximální teoretické počty hlasujících. Namátkou vyberu některá: Konžská lidová republika 7 voličů, Uzbekistán 11 voličů, Ghana 13 voličů, Nigérie 14 voličů, Írán 15 voličů, Bělorusko 16, Mongolsko taky 16, Pákistán 18, a tak by mohl ten výčet, celkem ho mám dost dlouhý, pokračovat až někam v podstatě – Kuvajt 33 voličů, Kuba 38 voličů, Libanon 38 voličů, Irák 39 voličů, Peru 49 voličů a tak dále. V téměř třiceti zemích nedosahuje počet potenciálních voličů ve volebních seznamech ani padesáti.

Tajnost volby a nemožnost identifikovat hlasujícího a jeho volbu v korespondenční volbě je zcela zřejmě objektivně ohrožena. Proto navrhuji, aby hlasovací lístky společně s dalšími písemnostmi doručil daný zastupitelský úřad, aby všechny hlasovací lístky měly stejnou podobu, aby v podstatě byla provedena jistá standardizace. Samozřejmě jistou výjimku má druhé kolo prezidentské volby, kdy čas na vytištění a doručení hlasovacích lístků je krátký. Pak pro zachování tajnosti voleb stejné podoby hlasovacího lístku budou voliči doručeny čtyři archy papíru ze strany zastupitelského úřadu a je možné, aby volič vyrobil tři chybové tisky, na kterých nakonec vytiskne příslušný hlasovací lístek.

Také se domnívám, a také už to tady padlo několikrát, naposledy od kolegy Okamury, že je potřeba, aby ti voliči uměli česky. Čili pokyny k volbě doručí zastupitelský úřad voliči v zahraničí v českém jazyce. Toto upřesnění reaguje zejména na objektivní schopnost voliče porozumět obsahu hlasovacích lístků, které jsou také česky. A také bude pro případný soudní přezkum pak možné objektivně posoudit, zda sdělení týkající se voleb, které volič v zahraničí obdržel, bylo politicky neutrální a nebylo například návodné. Vše bez toho, aby bylo nutno pracovat s případnými odchylkami překladů do češtiny. Domnívám se, jak už tady zaznělo několikrát, že českých voleb by se měli zúčastnit samozřejmě čeští voliči nebo lidé, kteří jsou schopni zvládnout českou gramatiku. V neposlední řadě se stanoví, že jiné hlasovací lístky než ty, které by voličům byly dodány společně i s dalšími písemnostmi zastupitelským úřadem, případně vytištěné na dodaných arších pro druhé kolo prezidentské volby, nelze při volbě užít pod sankcí neplatnosti.

Toto je stručně popsán pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému pod číslem 4131 a ke kterému se samozřejmě v podrobné rozpravě přihlásím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vám děkuji a poprosím pana poslance Igora Hendrycha. Mezitím je čas pro omluvy: pan poslanec Černý od 9 do 12 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Farhan od 10 do 11.15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Feranec celý jednací den z rodinných důvodů, paní poslankyně Fischerová celý jednací den z rodinných důvodů, paní poslankyně Ožanová celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Lipavský z pracovních důvodů celý den a pan ministr Výborný od 15 z pracovních důvodů.

Máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, bylo tady mnohé řečeno, já se budu asi možná opakovat, ale opakování je matka moudrosti, zvláště v tomto případě, kdy jde o tak závažnou normu, kterou zde projednáváme.

Úplně na začátek si dovoluji ještě krátce zareagovat, mohu si to dovolit, protože jsem řádně přihlášen, na to, co tady řekla včera paní místopředsedkyně Richterová, která hovořila o tom, že je naší v podstatě jakousi povinností, abychom usnadnili voličům – českým občanům v zahraničí – snazší, lehčí způsob volby, protože v současné době je podle ní dražší, těžší a náročnější. V obecné rovině lze souhlasit s tím, že to je dražší, těžší a náročnější, ale je třeba si uvědomit důležitý kontext a v podstatě realie, které se této problematice týkají, jak už se tady zmiňovala spousta mých kolegů. Jedná se o občany České republiky, kteří jsou v drtivé většině případů současně občany jiné země. V té jiné zemi platí daně, v té jiné zemi se zasluhují, pokud jsou ekonomicky aktivní, o její rozvoj a naopak v České republice v podstatě události pozorují pouze zpovzdálí, daně zde neplatí, nežijí zde a na jejím rozvoji se nepodílejí.

Já si troufnu říci, a to tady právě mnohokrát nezaznělo, že se jedná o lidi, které můžeme hovorově česky označit za Čechoameričany, Čechobrity, Čechofrancouze, Čechoněmce... Že je to hovorový výraz, který se běžně používá pro lidi, kteří mají dvojí občanství a žijí převážně v jiné zemi. Myslím si, že se nemůže nikdo z nich urazit, pokud žije ve Spojených státech a má občanství Spojených států amerických, když ho nazveme „Američan s českým pasem“. Já si myslím, že ho to nemůže urazit. Platí tam daně, chodí tam volit, předpokládám. Pokud má volební právo jako občan Spojených států například, tak může volit i ve Spojených státech amerických, respektive v té zemi, v které mu bylo uděleno občanství.

A já se domnívám, a nejsem sám, stejné debaty jsem vedl s občany, kdy jsme relativně nedávno, byla to mediálně známá událost, tak jsme získávali v rámci hnutí ANO podpisy pod petice, mimo jiné i proti právě korespondenční volbě, oficiální petice, která měla dorazit do Poslanecké sněmovny. Občané České republiky, kteří chodili vlastně dobrovolně s námi diskutovat a tu petici konkrétní podepisovat, tak se konkrétně tady nad tímto faktem pozastavovali a říkali: vždyť ti lidé jsou z 90, 95 možná 98 % občané jiné země kromě České republiky. A mohli by projevit alespoň elementární zájem nebo elementární loajalitu právě tím, že využijí té stávající možnosti. A ta stávající možnost je volit na jakémkoli zastupitelském úřadě. Tím prokážou vztah k České republice, protože v podstatě jiným způsobem ho prokazují velmi obtížně. A ne každý občan České republiky, je jich skutečně minimum, má tu výsadu, že má občanství ještě další země. Takže k tomu bych se opravdu ohradil, že je nezbytně nutné to těmto konkrétním občanům nějakým způsobem extrémně ulehčovat. Oni tu možnost mají a tu loajalitu k České republice mohou prokázat tím, že sednou do auta, sednou na vlak, a pokud mají zájem volit, tak zkrátka odvolí.

Další věc, kterou považuji za důležitou a která už tady také padla několikrát, byť trochu vždycky z jiného úhlu pohledu – mně se velmi líbila jakási kvantifikace, kterou tady v prvním

čtení přednesl můj ctěný kolega pan poslanec Radek Vondráček, který upozornil na to, že současná vládní koalice získala v posledních volbách do Poslanecké sněmovny při 42 % hlasů 108 mandátů. A zároveň poukázal na jiný případ, že vláda Mirka Topolánka získala 48 % všech hlasů a získala pouze 100 mandátů. Z toho se odvíjí v podstatě další logika, kterou připouští představitelé vládní koalice, že připuštěním korespondenční volby v té podobě, která je aktuálně navržena, se může stát to, že ten rozdíl, který bude způsoben tou korespondenční volbou, mohou být v průměru dva mandáty. Pan poslanec Lochman, který tady poměrně aktivně včera vystupoval, tak tuším, že v televizi Prima někdy v tom lednu, když bylo první čtení, tak hovořil o tom, že by to mohlo udělat jeden až dva mandáty, náš pan poslanec Vondráček, který se touto problematikou zabývá velmi detailně, tak tvrdí, že by mohlo jít až o dva až tři mandáty.

V této logice, jak už tady bylo také několikrát zmíněno, se může skutečně stát, že lidé ze zahraničí, kteří mají pas jiného státu a žijí v té zemi jiné, tak mohou rozhodovat volby v České republice, protože ta společnost v podstatě je – známá věc dle sociologů a politologů – svým způsobem rozdělená na půl a tohle může dělat ten zásadní rozdíl. A to si nemyslím, že je úplně dobrý signál pro jakousi demokracii v České republice. A myslím si, že i do budoucna to může být opravdu zajímavý fenomén, pokud v rámci globalizace, kterou tady žijeme už dlouhá desetiletí, se bude zvětšovat počet lidí, kteří budou žít mimo svou původní vlast a budou mít možnost ovlivňovat prostřednictvím voleb její fungování, tak pokud by se jednalo o daleko vyšší řád, než je dneska možný, tak by to opravdu mohl být jako velice, velice negativní fenomén, který myslím bude diskutován i v jiných zemích, nejen v České republice, jestli je to dobře nebo není, byť v mnoha zemích, a to víme, ta korespondenční volba je. Ale pokud by to mělo opravdu nějak dramaticky ovlivňovat situaci v té konkrétní zemi, tak si myslím, že nad tím budou uvažovat politici i v jiných zemích. Že to asi není úplně dobře.

Ještě bych k tomu přidal jednu takovou zajímavou tezi, myslím, o které jsem mluvil v prvním čtení, a to je vlastně, na základě čeho se lidé v zahraničí de facto rozhodují, koho budou volit. Logicky tím, že v té vlasti, naší, bavíme se o našich realitách, jakoby nežijí, tak rozhodují na základě zprostředkovaných informací. Sociální realitu, kterou my tady žijeme, znají pouze zprostředkovaně. A zprostředkovaně ji znají především z médií, ze sociálních sítí. Jak jinak? A k tomu se váže v podstatě problematika, kterou popisují už dlouho sociologové médií, a nejenom ti naši, ale i zahraniční, první teze vznikly někdy v sedmdesátých letech, které v podstatě tvrdí, že ta média, ony ještě v té době neexistovaly sociální sítě, do značné míry zkreslují sociální realitu. A já si myslím, že jsme si toho vědomi i my.

Na jedné straně jsou tady média bulvární. Já myslím, že o těch není třeba dlouho hovořit. Pak jsou tady média, relativně nový fenomén, která tady představují deepfake informace, anebo obecně jsou to různé manipulativní weby a tak dál, které zkreslují tu sociální realitu vyloženě záměrným způsobem. A pak může dojít i ke zkreslení nezáměrnému, a to tím způsobem, že ani renomovaní novináři nebývají vždy nestranní. Já jsem tady minule citoval a v podstatě jsem odkazoval i na konkrétní zdroje těch sociologů, sociologů médií, kteří se touto problematikou dlouhodobě zabývají a přebírají ti naši teze ze západní literatury, ze západních výzkumů a dneska se toho tedy zdržím, abych tady citoval toho nějak mnoho. Nicméně přesto si dovoluji přechíst jeden zdroj, a to je – budu chvilku citovat: Zpravodajský diskurz je lidský konstrukt. Novináři jsou součástí společnosti, ve které působí. Ačkoliv většinou nejsou otevřeně předsudeční, nemohou být nedotčeni kulturním prostředím a jeho ideovou orientací, nemohou být nedotčeni rozdělením politické, ekonomické, kulturní a sociální moci ve společnosti a nemohou si ho být zcela nevědomi. Často jej nemohou ani ignorovat. Ve chvíli, kdy začnou pracovat, nemohou odložit svou identitu, subjektivitu a začít fungovat neutrálně jako roboti bez názoru a hodnotových preferencí. – Kdyby někoho zajímalo, tak jsem schopen doložit zdroj těchto informací, jak jsem řekl, z odborného zdroje.

Co jsem tím chtěl říct? Tím jsem chtěl říct, že skutečně ani (i) ti, kteří se snaží o nějakou míru objektivního podání informací, se mohou mýlit. Mohou v tom projektovat de facto své vlastní nějaké sociokulturní vzorce, kulturní vzorce, v podstatě nějaké své vlastní vize, jakkoliv by se při studiu žurnalistiky měli naučit tohle abstrahovat a naučit se nějakým autokorekcím. Bohužel to tak velice často není, jakkoli to samozřejmě novináři obvykle popírají, protože to samozřejmě je jakýsi útok na jejich profesionalitu a tak dál. Nicméně ti, kteří se tomu analyticky věnují, tak tvrdí něco jiného. Plyne z toho, že skutečně ta sociální realita, která je prezentována v zahraničí, je do značné míry zkreslená. Na základě těchto zkreslených informací pak dochází k tomu, že volič v zahraničí jde a volí.

Když to na závěr ještě jednou nějakým způsobem zestručním, tak k čemu mám výhrady a co se mi nelíbí? Že v podstatě lidé bez bližšího vztahu k naší zemi, často i s neznalostí českého jazyka, se zprostředkovanými a velmi často zkreslenými informacemi, představami o sociální realitě v České republice mohou být tím jazýčkem na vahách a mohou rozhodnout volby v České republice. A tohle považuji za velmi, velmi problematický jev, a proto nejsem v žádném případě zastáncem korespondenční volby. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji, pane poslanče. A poprosím dalšího a to je pan poslanec Ryba. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Drahoslav Ryba: Děkuji za slovo, pane předsedající. Protože na 88. schůzi mi nebylo umožněno vystoupit, podruhé tedy, přestože jsem byl řádně přihlášen, tak moje vystoupení bude trochu delší, ale tedy oproti mým zvyklostem, čili nijak nebude přesahovat ostatní vystoupení.

Kromě toho, že naše spoluobčany trápí zcela jiné problémy než korespondenční hlasování, jako je znehodnocení úspor, obrovská drahota, pokles reálných příjmů a podobně, tak si nemyslím, že vaše úmysly jsou zcela čisté. Důvody, proč chcete zavést korespondenční volbu, jsou podle mého názoru zcela jiné.

V úvodu svého vystoupení si dovoluji citovat bývalého diplomata a současného českého politologa Petra Druláka. Cituji: Myslím si, že tento zákon Česká republika nepotřebuje a že tím otevíráme skutečně Pandořinu skříňku, která může přinést velké problémy. Pokud mluvíme o volbách v zahraničí, tak již dnes je možné na zastupitelských úřadech a na konzulátech volit, takže naši krajané v zahraničí možnost volby mají, na tom se určitě všichni shodneme. V okamžiku, kdy připustíme možnost korespondenční volby, tak podle mého názoru ohrožujeme nezávislost a svobodu hlasů, protože když volíme tímto klasických způsobem, který známe všichni, tak za tou plentou jsme skutečně svobodní a nikdo neví, jaký hlas tam dáme. Když volíme poštou, tak to, kdo je u té obálky, kdo koho ovlivňuje, pod jakým je tlakem, to už nikdo nikdy nekontroluje. A pak je tu samozřejmě otázka pro sčítání hlasů, jak se tyto hlasy vyhodnocují. To znamená, že se otevírají otázky, které jsou podle mě velmi nebezpečné pro demokracii, sdělil ke korespondenční volbě Drulák.

Česká republika je přitom jednou z pěti posledních zemí, která nemá uzákoněno hlasování poštou. Jak tomu rozumět? Je pravda, že to je určitý trend. Je to trend, který jde napříč západními demokratiemi, ale ten trend je nebezpečný. Já bych třeba upozornil na to, že Francie měla až do sedmdesátých let možnost korespondenční volby a zrušila ji. Zrušila ji právě z obav před manipulacemi. To, že je něco západním trendem, ještě neznamená, že to je dobře. A já považuji za znepokojivé, že například v posledních volbách do Německého spolkového sněmu polovina hlasů přišla korespondenční volbou. Pro mě je to otázka, do jaké míry ta volba byla skutečně svobodná, dodal tedy Drulák. Podle Drulákových slov existují

u korespondenční volby dvě rizika. Před jedním z nich se nezabezpečíte nikdy, a to, za jakých okolností je onen hlas vložen do obálky, to prostě nikdy nezkontrolujete. To prostě nevíte. A pak je tu samozřejmě druhé riziko a to je sčítání hlasů. Tam si myslím určitě se dají nastavit institucionální podmínky tak, aby byla zaručena anonymita, aby ty hlasy byly správně sčítány, a na druhou stranu všechny tyto podmínky jsou prolomitelné. Takže to riziko zůstává, jakkoliv samozřejmě věřím, že ta bezpečnostní opatření mohou být poměrně robustní, zmínil Drulák.

Jak následně dodal, je nutné podívat se na to, jak vlastně Češi ze zahraničí volí. Ty volby vyznívají jednoznačně pro strany současné koalice. Kdyby rozhodovali Češi v zahraničí, tak máme koalici Pirátů a STAN a ani by k tomu nepotřebovala ty další strany. A já se obávám, že tohle je jedna z motivací, která vede předkladatele tohoto zákona spíše než péče o Čechy v zahraničí. To znamená, že očekávají, že když budou mít Češi v zahraničí tuto možnost, tak ty strany, které jsou součástí současné koalice, z toho budou jen profitovat, zmínil Drulák.

Já si dovoluji ještě několik poznámek k minulé americké volbě prezidenta, i když to tady bylo několikrát již citováno, protože být na první pohled ta souvislost možná není vždycky zřejmá, ale já se pokusím vysvětlit, že to velice úzce s našimi volbami souvisí. Americké prezidentské volby s pomocí korespondenčních hlasů ukázaly, kolik problémů může způsobit anonymita při hlasování. Nedohledatelnost voličů je extrémně nebezpečná, protože se dá naprosto snadno s jejich hlasy manipulovat. S velkým zájmem jsem si přečetl článek Christiana Adamse z roku 2022 o tom, jak to bylo s posledními americkými volbami. Zamýšlí se nad tím, jestli proběhly regulérně dle zákona, nebo byly zmanipulované. Samozřejmě soudy nakonec rozhodly, že nebyly zmanipulované. Jeho text realisticky popisuje, čím se zásadně lišily od těch předchozích. O tom, zda je lze označit za férové, nebo podvodné, ať si udělá obrázek každý sám. Připomínám jen, že volební hlasy se až na výjimky nepře počítávaly. Logicky, protože to ze způsobu volby nebylo ani možné.

Pan Adams ve své analýze říká, že k výsledku prezidentských voleb v roce 2020 přispěly dvě věci: jednak finanční injekce soukromých filantropických fondů do vládních volebních úřadů a za druhé pozastavení odsouhlasených volebních pravidel. Pojdme se podívat na tu první část.

Krátce před volbami v roce 2020 darovali Mark Zuckerberg a jeho manželka stovky milionů dolarů Centru pro techniku a občanský život a to přidělilo granty tisícům vládních volebních úředníků, aby jim pomohlo uspořádat volby v roce 2020. Centrum tak přeměnilo volební kanceláře v klíčových okresech, ne všude, s velkými rezervoáry Bidenových hlasů na stroje formule 1 zvyšující volební účast. Je pravda, že peníze dostaly i některé malé, takzvané červené republikánské volební okrsky, ale v uvozovkách, jenom aby se neřeklo. Republikánské volební okrsky použily granty na tiskárny a na papír. To nejdůležitější se přitom odehrávalo ve velkých městech, kde stovky milionů dolarů protékající volebními úřady poháněly místní úsilí co nejvýše zvýšit volební účast na úroveň, o které si před rokem 2020 mohla Demokratická strana nechat jenom zdát.

Tak například Filadelfie. Roční rozpočet volebního úřadu ve Filadelfii byl asi 9,5 milionu dolarů. Centrum poslalo Filadelfii v roce 2020 najednou navíc 10 milionů dolarů s tím, aby je utratila do volebního dne. A Filadelfie tyto peníze fakt utratila. Najali nové městské zaměstnance, takzvanou čerstvou krev z místních aktivistických skupin, aby chodili ode dveří ke dveřím a roznášeli hlasovací lístky. Jelikož pracovali pro volební úřad, bylo vše legální. A pak si také zaplatili reklamu do španělských a městských rozhlasových stanic: Jděte do těch voleb, můžete hlasovat i poštou a už žádné svědky nepotřebujete. Vládní úřad ve Filadelfii použil grant ve výši 10 milionů dolarů k uskutečnění snu u některých demokratů a proměnil vládní volební úřad v masivní nástroj na volební účast.

Ptá se sám sebe, zda je tohle nelegální? No, v podstatě asi ne. Protože za prvé, proč byste nemohli dát vládě své peníze? Na to se přece nevztahuje žádný zákaz. Kromě tedy jednotlivých států, které to potom zakázaly, ale až později. A za druhé, vládní volební úřad ve Filadelfii při rozhazování těchto peněz nikde nezmiňoval přece Demokratickou stranu, nezmiňoval ani Bidena. Nebylo to totiž potřeba. Je to jasné. Naoko nestranná, ale úžasné dobře financovaná kampaň, která měla ve Filadelfii zajistit svou vysokou volební účast, logicky doručila hlasy pro Bidena. A přesně to se stalo. Neutrální aktivita, která naoko neupřednostňovala jednu nebo druhou stranu, byla poháněna filantropickými dolary a jejím cílem bylo ve Filadelfii přimět rekordní počty voličů k účasti ve volbách. Zcela náhodou ve Filadelfii téměř všichni hlasovali pro Bidena. Přitom v republikánských volebních okrscích nebylo vyvinuto žádné podobné úsilí. V řídce obydlených volebních okrscích není možné přeměnit dolarové granty na stroje zvyšující volební účast tak jako v hustě obydlených městech.

A nebyla to jen Filadelfie. Stejně to probíhalo v sousedních tmavě modrých demokratických volebních okrscích, jako je v Delaware, Montgomery, Bucks. I tyto volební okresy dostaly od centra masivní granty. A stejný model byl použit také v Pittsburghu, Detroitu, Milwaukee, Madisonu, Phoenixu a řadě dalších jiných měst. Teď už by to mělo být snad jasné každému. Bylo to d'ábelsky geniální. Za peníze od Zuckerberga byla legálně zvýšena volební účast v těch státech, které převážně volily Bidena. Čím vyšší byla v těchto městech volební účast, tím přesvědčivější bylo Bidenovo vítězství.

Myšlenka a hlavně cíl korespondenční volby v zahraničí, o které tedy dnes hovoříme, je naprosto stejná: zvýšit volební účast v jedné konkrétní lokalitě, kde je předpoklad vyšší volitelnosti současné koalice. Tento nápad je, řekl bych, ještě vylepšen tím, že zatímco v Americe to zaplatil pan Zuckerberg s manželkou, tak v České republice to zaplatí český stát, potažmo každý z nás. Vládní koalici rozhodně z mého pohledu nejde o pomoc našim občanům v zahraničí, ale pouze o snahu ovlivnit naše volby.

Ptám se tedy, proč je tato novela zákona o správě voleb předkládána skupinou poslanců a nejedná se o vládní návrh, který by prošel celým připomínkovým řízením? Proč se to tlačí takto na sílu, přestože to vykazuje řadu nedostatků a chyb? Proč vládní koalice tak spěchá, aby mohl být tento zákon použit už v nejbližších volbách do Poslanecké sněmovny? Skutečně může někdo uvěřit tomu, že se nejedná pouze o snahu ovlivnit tyto volby? Proč před jeho projednáváním není projednána změna ústavy, která jasně hovoří o tajných volbách, což korespondenční volby dle mého názoru rozhodně nejsou? Na žádnou z těchto otázek a mnoho dalších jsme prozatím neobdrželi odpověď přesto, že v prvním čtení tady byla citována řada ústavních právníků, kteří zpochybňovali nebo minimálně vyjadřovali pochybnosti o souladu s naší ústavou. Ale nebojte se, k těm se již nebudu vracet.

Snad se jen zmíním, protože jsem tady včera zaslechl mnoho řečí o změnách jaksi pohledu na korespondenční volbu od hnutí ANO, kde tedy já jsem tady v minulé Sněmovně neseseděl, ale jenom zdůrazním to, že i třeba Petr Nečas, bývalý premiér České republiky za ODS, hovořil dlouze o tom, jak jsou korespondenční volby špatné a jak je nemůžeme dopustit. Nebudu ho citovat, protože si myslím, že těch citací už tady bylo dost.

Už budu končit, ale dovolím si ještě jednu větu na závěr. Zavedení korespondenční volby pro naše občany v zahraničí rozhodně není žádný bohubíby úmysl, ale je to snaha udržet se u moci za každou cenu, ať to stojí, co to stojí, a to i přes riziko porušení naší ústavy, a dokonce i za cenu možné ztráty důvěry občanů v demokratické volby a v demokracii vůbec. A to si myslím, že je to riziko nejzásadnější, které bychom neměli pomíjet. Z tohoto důvodu dávám návrh na přerušení tohoto bodu do konce tohoto volebního období. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, už jsme tady dlouho neměli procedurální návrh a už několikrát jsme se i vyjádřili, že nepovažujeme za vhodné přerušovat projednávání tohoto bodu na zbytečně dlouhou dobu. A právě z toho důvodu tedy dávám procedurální, respektive protinávrh k tomuto procedurálnímu návrhu na přerušení do 12.00.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Píši si 12.00. Teď nevím, kdo z vás byl první, ale třeba tady pan poslanec, prosím.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji panu kolegovi, že mi dal přednost. Je to gentleman, jsem starší člověk. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já zde nechci obstruovat a nechci to velmi dlouho prodlužovat, proto navrhuji přerušení tohoto bodu do času 12.05 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: 12.05, píši si. Prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jelikož jsem byl rád, že se konečně dostalo i na nás řadové poslance, myslím si, že by to bylo škoda teď v tuto chvíli nějakým způsobem přerušovat, ale dobře, abychom dorazili všichni do svých lavic ze svých kanceláří, tak bych vás tedy poprosil – dávám protinávrh na procedurální návrh a to na přerušení tohoto bodu do 12.22. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: 12.22 si píši. Prosím.

Poslanec Viktor Vojtko: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já si také dovolím dát protinávrh k procedurálnímu návrhu, který zde zazněl, a to na přerušení tohoto bodu do 12.03 hodin.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, 12.03. Ano, ještě.

Poslanec Jan Kuchař: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Věřím, že od těch devíti hodin mají někteří toho, co jsme tady slyšeli, dost. Já toho mám také dost, takže bych si dal obědovou pauzu do 13 hodin.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Takže do 13 hodin. Můžeme se pustit do hlasování. Ano, prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo. Já mám protinávrh a má to specifické datum – do 10. března 2025.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Do 10. 3. 2025. Děkuji, teď už je to vše. Zahajuji hlasování. Nejdříve tedy jedeme zezadu, čili do 10. 3. 2025. Beru to tak, jak to šlo postupně zezadu. Vidím, že je zájem o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili. Můžeme se pustit do hlasování.

Nejdříve odložit do 10. 3. 2025.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno bylo 128, pro 52, proti 71. Zamítnuto.

Dále budeme hlasovat dnes do 13.00.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Námitka poslankyně Schillerové.)

Ukončuji toto hlasování. Prohlašuji ho za zmatečné a poprosím o...

Poslankyně Alena Schillerová: Jestli by mohl pan poslanec – Kuchař to byl, doufám, že jsem se nespletla – specifikovat svůj návrh. Protože on si bral pauzu, jak my jsme to zavnímali. On neměl žádný protinávrh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Poprosím pana poslance Kuchaře, aby specifikoval, o co se jedná.

Poslanec Jan Kuchař: Upravím svůj protinávrh. Já jsem mluvil o své obědové pauze, nikoliv o vaší, a to přerušení bylo do 13 hodin. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Takže budeme hlasovat nyní o obědové pauze pana poslance Kuchaře do 13 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 130, pro 21, proti 95. Pan poslanec Kuchař nepůjde na oběd.

Máme další hlasování a to je do 12.03.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přihlášeno bylo 130, pro 3, proti 112. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat do 12.22.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 62, přihlášeno bylo 130, pro 3, proti 116. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat do 12.05.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 63, přihlášeno bylo 130, pro 1, proti 117. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat o přerušení do 12 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno bylo 130, pro 3, proti 113. Zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat návrh pana poslance Ryby – to byl ten první – přerušit do konce volebního období.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno bylo 130, pro 55, proti 68. Zamítnuto.

Můžeme tedy pokračovat dále. Další z řádně přihlášených je pan poslanec Jiří Kobza. Poprosím ho o jeho příspěvek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, pane ministře, dovoluji mi vystoupit na této mimořádné schůzi k vládnímu návrhu na zavedení korespondenčního hlasování do naší volební legislativy, konkrétně do systému voleb do Poslanecké sněmovny, prezidenta republiky a českých zástupců v Evropském parlamentu.

Průzkumy veřejného mínění opakovaně ukazují vysokou narůstající nespokojenost veřejnosti s vládnutím Fialovy pětikoalice a potvrzují docela významnou převahu opozice nad vládní koalicí, co se týče volebních preferencí. Vládní koalice oprávněně ztrácí víru ve svoji vlastní schopnost získat vyšší přízeň domácích českých voličů, protože není ochotna ani schopna změnit svoji neúspěšnou politiku, která naši zemi přivedla k největšímu pádu životní úrovně v Evropě, k rekordní inflaci, k absurdním a nesmyslně vysokým cenám energií a k dlouhotrvající hospodářské recesi. Proto se vládní politici domnívají, že by je u moci snad mohli udržet krajané v zahraničí, respektive jejich identity, kteří zde dlouhodobě vůbec nežijí a nemají jednak negativní zkušenosti s jejich vládnutím a jeho dopady a vycházejí pouze z kusých informací hlavních českých médií, které zdaleka nejsou nestranná, a z vládní ideologické propagandy. Proto je hlavním smyslem předložené novely volebního zákona, který chce pětikoalice na sílu protlačit Sněmovnou a riskovat ústavní stížnost, jejíž

projednávání a jejíž výsledek mohou vážně narušit integritu a legitimitu voleb do Poslanecké sněmovny v příštím roce.

Vláda Petra Fialy věří, že se jí touto cestou podaří pro sebe získat hlasy velké části statisíců lidí s českým občanstvím, kteří žijí trvale v cizině a často ani neumí česky. Nezapomínejme ovšem, že zákon o korespondenčním hlasování je jenom součástí systému chystané volební deformace demokratické volby jako takové. Tou druhou je změna zákona o státním občanství a zabývejme se tedy oběma dohromady. Budu o tom mluvit později.

Kalkulují s tím, že dosud hlasování na zastupitelských úřadech v zahraničí dopadlo v minulých volbách vždy jednoznačně ve prospěch liberálních a progresivistických politických uskupení. V minulosti, kdy volební výsledky bývaly mnohdy velmi těsné a bývalo obtížné sestavit po volbách jasnou a koherentní vládní většinu, by dnes jimi očekávaný balík hlasů ze zahraničí zřejmě mohl sehrávat rozhodující roli. Zaslepení těmito účelovými kalkulacemi však vládní politici předloženým návrhem házejí doslova do kanálu základní principy, na nichž demokratické volby stojí, a také důvěru občanů vně a otvírají prostor k volebním manipulacím až k falšování volebních výsledků. Tento návrh je proto zcela nepřijatelný z mnoha formálních a obsahových hledisek. Jeho zcela největším negativem je to, že jeho přijetí by znamenalo protiústavní narušení některých základních principů volebního práva. Nelze rovněž vyloučit to riziko, že mnohé osoby budou v korespondenční volbě nuceny hlasovat pod nátlakem a pod dozorem jiných osob dle jejich vůle, a nikoliv dle vůle své vlastní. Už jenom toto by měl být jasný důvod, proč by tento návrh jako protiústavní měl být smeten pod stůl.

Velmi špatné a pro poměry v naší zemi devastující by bylo, kdyby o politických poměrech nyní rozhodovali hlasy lidí, kteří zde s námi nežijí, kteří u voleb rozhodují nikoliv na základě vlastní žité zkušenosti, ale v důsledku různých předsudků, cizí propagandy, kteří neponesou důsledky svého rozhodnutí, protože žijí jinde, v jiné zemi platí daně, jinde dostávají důchody a jinde za jiných podmínek čerpají zdravotní péči. A ještě horší je, když tito lidé by dali svoji identitu k dispozici různým aktivistům, kteří potom by ty volby takzvané vyřešili za ně.

Stejně tak je logicky nepřijatelné, aby jedna část voličů byla zvýhodněna možností hlasovat korespondenčně, zatímco většině domácích rezidentů by byla tato možnost upřena a byli by v případě potřeby hlasovat mimo své bydliště nuceni složitě si vyřizovat volební průkazy. Jde o ničím neodůvodněnou diskriminaci jedné skupiny občanů České republiky na straně jedné, respektive o ničím neodůvodněné zvýhodnění jiné skupiny českých občanů v procesu voleb. Umožnění korespondenčního hlasování pro nerezidenty tudíž otevírá dveře pro uzákonění korespondenčního hlasování pro všechny. A to je cesta k volebním manipulacím, k narušení důvěry veřejnosti v legitimitu voleb, k oslabení autority politické demokracie, a tím i k politické krizi. Krátce řečeno, tento návrh je cestou do pekel. Přiznejme si to.

Namísto voleb jako svátku demokracie bychom odevzdali rozhodování o poměrech v zemi do rukou poštovních a kurýrních zásilkových služeb, a to i k otevření cesty k naprosto hrůzné variantě voleb elektronických. Korespondenční způsob hlasování je navíc velmi rizikový i z hlediska možné manipulace při sčítání hlasů tohoto typu. To jsme mohli velmi dobře vidět při posledních prezidentských volbách v Americe i při posledních prezidentských volbách v Rakousku, kdy dokonce musely být výsledky první volby anulovány právě z důvodu manipulace s korespondenčními hlasy a kdy se následně musely tyto volby opakovat.

Tady je zapotřebí připomenout to, o čem jsem už mluvil včera ve faktické poznámce, že ta obálka s volebním lístkem od momentu, kdy ten hlasující ji vhodí do poštovní schránky, do momentu, než bude otevřena ve volební komisi, je vystavena možnostem manipulace po cestě, je vystavena možnostem, protože bude patrné, že se jedná o volební obálku, je otázka,

jakým způsobem by tyto obálky byly schváleny, certifikovány, jakým způsobem bude certifikováno lepidlo, kterým se budou uzavírat, aby je nebylo možné otevřít a znovu zavřít, případně nahradit jinou obálkou a ovlivnit hlas, který je uvnitř. Toto technické opatření samozřejmě tento návrh absolutně neřeší.

Zahraníční zkušenosti jsou pro nás poučením i varováním a hlavně poselstvím, že něco takového nesmíme připustit i u nás, v České republice. Proto hnutí SPD nikdy nepodpoří změny volebních zákonů tímto směrem. Nikdy nepodpoříme zavedení možnosti korespondenčního hlasování do naší legislativy.

Jedním z nejhlasitějších argumentů zastánců korespondenčního hlasování kromě péče o komfort amerických a australských krajanů je tvrzení, že tato forma hlasování je umožněna i v řadě jiných zemí. To ale nic nemění na relevantnosti výše uvedených zásadních protiargumentů. Právě naopak. Dobře totiž víme, že v některých zemích korespondenční hlasování zásadně a překvapivě ovlivnilo volební výsledky, a to vždy ve prospěch progresivistických sil, ať už hovoříme o Americe, Rakousku, Španělsku, což je velmi podivné, a jen na základě toho už lze i klidně učinit určitá zevšeobecnění. Před očima a v živé paměti máme i politickou tragédii, kterou korespondenční hlasování způsobilo při posledních prezidentských volbách v Americe. Tam nejen bývalý a zřejmě i budoucí prezident Trump, ale i velká část politiků i veřejnosti je stále přesvědčena, že byl prostřednictvím korespondenčního hlasování spáchán obrovský volební podvod. Celá země je v důsledku toho fatálně rozdělena, americká demokracie otřesena a pošpiněna v očích široké veřejnosti a čelí nové urputné volební konfrontaci.

Ale jsou zde i další velice konkrétní výhrady vůči korespondenčnímu hlasování vycházející přímo z obsahu předloženého vládního návrhu zákona. Tak namátkou, žádost o vydání písemnosti ke korespondenčnímu hlasování lze podat osobně, nebo – pozor – prostřednictvím osoby, která se prokáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem voliče. To znamená, další riziko možnosti zneužití hlasu, riziko takzvané volby v zastoupení, kterou náš zákon výslovně zakazuje. Třetí osoba může zneužít údaje a identitu skutečného oprávněného voliče a volit za něj jeho jménem. A ten, kdo volil skutečně, ani nemusí být občanem České republiky, nemusí mu být ani 18, různé osoby mohou de facto volit v korespondenční volbě vícekrát. Žádost o vydání písemnosti ke korespondenčnímu hlasování lze podat prostřednictvím datové schránky voliče. Opět třetí osoba. Někdo z rodiny, další lidé se mohou jednoduše přihlásit do datové schránky oprávněného voliče a je zde i velké riziko zneužití osobní elektronické komunikace.

Další nepochopitelná záležitost předloženého návrhu je, že zvláštní okrsková volební komise má vyřadit ty doručovací obálky, ve kterých identifikační lístek není podepsán voličem. Za prvé, toto je nesplnitelná podmínka, protože komise nemá žádný nástroj, jak zjistit, že lístek podepsal zrovna oprávněný volič, nemá podpisový vzor, nemá k ruce grafologa. A za druhé, skutečně je zde úplně jasné riziko, že za oprávněného voliče bude hlasovat – včetně toho, že se místo něj podepíše – někdo jiný.

A jdeme dál. U voliče, který hlasoval korespondenčně, ale není uveden ve výpisu voličů, si zvláštní okrsková volební komise vyžádá u zastupitelského úřadu údaje nezbytné pro posouzení obsahu doručovací obálky a dopíše údaje o voliči do výpisu voličů. Zastupitelský úřad poskytne zvláštní okrskové volební komisi na vyžádání údaje o takovém voliči ze seznamu voličů v rozsahu nezbytném pro doplnění voliče do výpisu. To je opět něco nepřijatelného. Měněním voličských seznamů v průběhu voleb může klidně dojít ke zneužití ve smyslu, že si tam komise, respektive nějaký úředník na ambasádě, nějaké hlasy přidá, přičemž v České republice smí volit jen ten, kdo je v konkrétním voličském seznamu anebo má řádný volební průkaz. Takže je to další narušení rovnosti volebního práva.

Okamžikem odeslání korespondenční zásilky, doručovací obálky, tedy s hlasem, ztrácí volič jakoukoliv kontrolu nad tím, jak bude s jeho hlasem naloženo. Při volbě klasickým

osobním způsobem naopak volič dobře ví, že jeho hlas skončil ve volební urně, a že tedy volební komise, vícečlenná a složená ze zástupců různých politických stran, musí s jeho hlasem počítat.

Pochybnosti o ústavnosti vládního postupu jen potvrzuje to, že předložený návrh zákona, který jako poslanecký návrh neprochází klasickým připomínkovým legislativním řízením. Korespondenční volba a vůbec jakékoliv nestandardní, dálkově neprezenční a neosobní způsoby volby ústavních orgánů jsou antidemokratické, protiústavní mechanismy, které devastují svobodnou politickou soutěž, umožňují dalekosáhlé manipulace, rozdělují a rozeštvávají společnost a rovněž ubíjejí a ničí víru občanů v demokracii a spravedlnost. Toto považuji za velice podstatný a velmi nebezpečný faktor.

Subjekty vládní pětikoalice protlačují myšlenku neprůhledné a neústavní korespondenční volby již delší dobu bez jakéhokoliv skutečně relevantního věcného odůvodnění, ale hlavně bez toho, že by se jedinou větou vypořádaly s odůvodněním a mnoha argumenty podloženými námitkami, že jde o návrh zcela protiústavní, popírající v české ústavě zakotvené charakteristiky a základní principy volebního práva. Chatrné tvrzení, že cílem korespondenční volby je zajistit osobám s českým občanstvím trvale žijícím v zahraničí vyšší komfort volby, aby nemusely zhruba jednou za dva tři roky cestovat k provedení volebního aktu na příslušný zastupitelský úřad, samozřejmě důvodem k porušení české ústavy rozhodně není. A je naprosto evidentní, že i kdyby nyní vládní koalice protlačila korespondenční volbu Sněmovnou a Senátem silou, tak se tato nakonec ocitne před Ústavním soudem, jak jsem o tom zde hovořil minule. Ale je to tak zásadní, že to musím zopakovat. Může totiž nastat paradoxní a nepřijatelná situace, kdy ústavní stížnost bude podána před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2025, ale Ústavní soud se do voleb nestihne rozhodnout, a tyto volby tedy proběhnou podle této novely včetně použití korespondenčního hlasování, a následně pár měsíců po proběhnutí volbách rozhodne Ústavní soud o tom, že novela zavádějící korespondenční hlasování je protiústavní a zruší ji. Dovedete si je představit, co bude následovat? Bude Sněmovna rozpuštěna a budou vypsány nové volby? Podle platných zákonů nikoliv, ovšem v tom momentu legitimita takové Sněmovny a vlády z ní vzešlé, včetně všech jejich předchozích a budoucích rozhodnutí, bude vůči občanům nulová.

A musím zmínit ještě jeden argument, který jsem zde v prvním čtení této novely předložil jako první z poslanců. Vláda nejenom že porušuje základní ústavní principy zavedením korespondenčního hlasování, ale rovnou si ruku v ruce s tím hodlá vyrobit novelou zákona o nabývání českého státního občanství statisíce nových Čechů, nových voličů z řad cizinců z různých částí světa, mnohdy bez jakéhokoliv vztahu a jakékoliv vazby na Českou republiku, bez znalosti českého jazyka a bez znalosti českých reálií. Vláda totiž navrhuje, aby ze dne na den získaly české státní občanství masy cizinců, a to pouze na základě jakéhosi jejich pofidérního prohlášení o tom, že některá jejich prababička byla Češka. Mně to připomíná citát z jednoho starého filmu: „Moje babička byla doprá sokolovna.“

Půjde o potomky lidí, kteří pozbyli státní občanství Československé republiky v době od 25. února 1948 do 28. března 1990, a zároveň o potomky dětí, které se narodily bývalým československým občanům v zahraničí v letech 1949 až 1969, a to až po čtvrtou následující generaci, tedy celkem de facto jde již o pátou generaci lidí narozených a trvale žijících v zahraničí. A půjde i o jakési perpetuum mobile výroby voličů, protože na základě již platného zákona o státním občanství se českým občanem automaticky stává každé dítě, jehož alespoň jeden rodič je státním občanem České republiky bez ohledu na to, jakým způsobem toto občanství nabylo.

Toto hromadné rozdávání českého občanství má i další konsekvence různého typu. V první řadě práva těchto nových Čechů a obrovské náklady s tím spojené, které budou jak administrativní, tak finanční. Jak se s tímto náparem nových českých novoobčanů popasuje český sociální systém, když se na něj tito lidé obrátí jako plnohodnotní čeští občané se žádostí

o nepojistné sociální dávky a příspěvky? Jak to bude se zdravotní péčí pro tyto občany? A co školství? Mimochodem, napadá mě, jestli také dostanou povolávací rozkaz v případě, že dojde k mobilizaci, o které hovořila paní ministryně. Je tu i palčivá otázka, zda se toto opatření bude týkat i potomků někdejších českých Němců, kteří naši první Československou republiku rozbili, ale nevzdali se českého občanství – československého.

Volební právo je, kolegyně a kolegové, nejdůležitější okamžik projevu občanství. Téma korespondenční volby není nové. Nespadlo z nebe minulý rok. Pravidelně se opakuje ve veřejné debatě mnoho a mnoho let. Vždycky je nastolují skupiny politiků, kteří chtějí usnadnit volební akt pro osoby, které pobývají v zahraničí. Otázky, na které si v této souvislosti musíme odpovědět, zní: Má se voličům usnadňovat akt voleb? Má se časem volit i elektronicky? Nebo se má ponechat v platnosti současný stav, kdy k volebnímu aktu patří ochota obětovat svůj komfort, svůj čas a dojít zhruba jednou za dva tři roky do volební místnosti? Má se vůbec volební účast zvyšovat o občany, u nichž převládá slabší ochota snášet kvůli volbám jednou za čas cestu na velvyslanectví, a jednoznačně mají tedy i nižší motivaci zajímat se o veřejné dění v Československu? V České republice. Protože jsou to bývalí občané Československa. Budou všechny korespondenční volební lístky po dobu přepravy, skladování, sčítání chráněny před manipulací?

A teď si ještě vypůjčím jeden velice zajímavý přírůbek senátorky Kovářové, která se ptá, zda je návrh na korespondenční hlasování pro zahraniční Čechy výsledkově neutrální. A já k tomu říkám, pravidla hry, třeba některého sportovního utkání, vznikají konsenzuálně. Hraje pak ten, kdo s pravidly souhlasí, a změna pravidel může proběhnout jen za souhlasu obou nebo všech hráčů nebo účastníků toho utkání, všech soupeřů. Je nemyslitelné, aby si před finále mistrovství světa ve fotbale jeden ze soupeřů proti vůli druhého prosadil změnu pravidel tak, aby změna vyhovovala zrovna jemu. Pokud nad navrhovanou změnou pravidel hry není všeobecná shoda, pravidla se nemění. A právě pokusu o takto vynucenou změnu jsme nyní v případě korespondenční volby svědky.

Korespondenční volba ostře dělí politickou scénu i veřejnost. Tato změna není prosazována neutrálně, analyticky a nestranně. Stalo se z ní ryzí politikum. Je protlačována silou s vědomím aktuální převahy těch, kdo ji prosazují. A my máme věřit tomu, že navrhovatelé nehájí jen své partikulární zájmy? Máme věřit, že jde o změnu s neutrálním dopadem? O změnu, která vylepší systém jako celek? V sázce je mnoho. Mnohem víc než jeden či dva mandáty plus ve prospěch kohokoliv. V sázce je především důvěra společnosti ve spravedlnost volebního aktu. Má být prosazena změna, kterou bude část veřejnosti zásadně odmítat, a tím bude odmítat a respektovat výsledky voleb? Má být prosazena změna, která u části veřejnosti přinese zásadní nedůvěru k celému volebnímu politickému systému? Já na to odpovídám, že určitě ne. Nikdy. A proto si dovoluji navrhnout přerušení projednávání tohoto bodu do 22. 10. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě prosím upřesnění – tohoto roku, myslíte? (Ano.) 2024 tedy, abych upřesnila. Ano, děkuji, pane poslanče. Vidím, že je tady zájem. Já si ještě zapíšu pro jistotu: 22. 10. 2024, navrhuje pan poslanec Kobza. Pan předseda Dufek – s protinávrhem, předpokládám.

Poslanec Aleš Dufek: Já jsem myslel, že se to nebude opakovat, že nám dojdou zase ty termíny jak včera, takže já teď střelím od pasu termín, že navrhuji přerušení tohoto bodu do 12.38 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 12.38 hodin dnes. Pan poslanec Flek.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, samozřejmě i pane ministře. Omlouvám se, abych na vás nezapomněl. (Předsedající: Jsou tady dva páni ministři dokonce.) Dva, omlouvám se. Tři! Abych se dostal k protinávru procedurálního návrhu, poprosím vás o přerušení tohoto bodu pouze na 25 minut. Nebo na... Teď tedy jsem se dostal do pasti s počítáním. (Hlas z pléna: 26 minut). Dvacet šest minut, tak děkuji. Takže do 13.05, jestli dobře počítám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tedy jestli dobře počítám, tak to tak není, ale teď to ujasníme: 13.05.

Poslanec Josef Flek: Dáme na 13.05. (Slabý potlesk zleva.) Ano, děkuji. Děkuji vám za opravu i za potlesk z opozičních lavic.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, 13.05, to bude jednodušší. Ano, matematické schopnosti to určitě nebyly, co způsobilo ten potlesk. Ale chápeme. Dobré.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další protinávrh má pan poslanec Hayato Okamura.

Poslanec Hayato Okamura: Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, paní předsedkyně, abychom mohli nadále důstojným způsobem věcně projednávat toto důležité téma, tak navrhuji přerušení projednávání do 12.35 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 12.35, ano. A ještě se hlásí pan poslanec Kuchař. Doufám, že jsem nespletla příjmení.

Poslanec Jan Kuchař: Ne, ne, ne. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já ten oběd v klidu nevzdám. Takže já bych poprosil procedurálně jako protinávrh pauzu... Nebo pauzu, omlouvám se, ať opět nejsem nařknut, že tady já, ač ne předseda klubu, vyvolávám pauzu na

oběd, ale přerušení této schůze do 13 hodin. Já myslím, že za 40 minut se dokážeme všichni v klidu najíst bez běhání ze schodů a do schodů.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já to ale ještě upřesním, pane poslanče: přerušení projednávání tohoto bodu... (Poslanec Kuchař: Protinávrh.) Ano, to vím, ale vy jste řekl schůze, to je rozdíl. (Poslanec Kuchař: Do 13 hodin) Do 13 hodin. (Poslanec Kuchař: Ano.) Do 13.00. Nikoho dalšího... a ještě pan poslanec Philipp.

Poslanec Tom Philipp: Už mě štvete. Mám tam studenty a už jsem to podruhé musel přerušit s nimi. Tak já dávám návrh na přerušení bodu do 13.15.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: 13.15, ano, to tam ještě nezaznělo. Tak nikoho dalšího nevidím s protinávrhem. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí a budeme hlasovat o předložených nejdříve protinávrzích.

Pan poslanec Philipp navrhuje je přerušení projednávání tohoto bodu do dnešních 13.15. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 je přihlášeno 141 přítomných, pro 3, proti 119. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kuchař navrhuje přerušení projednávání tohoto bodu do dnešních 13 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 je přihlášeno 141 přítomných, pro 9, proti 110. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Okamura Hayato navrhuje přerušení projednávání tohoto bodu do 12.35.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 je přihlášeno 142 přítomných, pro 4, proti 112. Návrh byl taktéž zamítnut.

Pan poslanec Flek navrhl přerušení projednávání tohoto bodu do dnešních 13.05.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 je přihlášeno 142 přítomných, pro 5, proti 117. I tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Dufek navrhuje přerušení projednávání tohoto bodu do 12.38.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 je přihlášeno 143 přítomných, pro 6, proti 108. I tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kobza navrhl přerušení projednávání tohoto bodu do 22. 10. 2024.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 71 je přihlášeno 143 přítomných, pro 60, proti 68. I tento návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě, protože jsme se vypořádali se všemi návrhy i protinávry k hlasování.

Pan poslanec Lochman s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo. A poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, vážená paní předsedající. Mně se zdá, že je ten průběh lehce nedůstojný. Já bych navrhoval, protože se tady opakují ty jednotlivé argumenty a ty jednotlivé připomínky, tak já si myslím, že by bylo ještě vhodné prověřit, kolik z nás by tady vlastně chtělo projednat tuto věc ve výboru, v tom garančním, a tak podávám návrh na to, abychom – a prověříme si to, kolik lidí z nás vlastně chce to ještě projednat ve výborech – abychom tedy to prošli ještě jednou, a proto podávám návrh na vrácení do garančního výboru, a to podle § 93 jednacího řádu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je to § 93 odst. 2 vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. (Poslanec Lochman: Odstavec dva.) Je to ono? Ano, tak eviduji váš návrh, pane poslanče.

Nyní je přihlášen pan poslanec Benda s faktickou poznámkou? S přednostním právem. Tak prosím. Kolegyně a kolegové, prosím ještě jednou o ztišení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, pokládám projednávání dnešního a včerejšího dne za velmi nedůstojné. Pokládám ho za jednání, které se blíží obstrukčnímu jednání ze strany opozice, řekneme-li to takhle. Mnoho hodin tady bylo stráveno úplně zbytečnými řečmi. Opakovaně padly jenom návrhy, u kterých je jasné, že nemají v Poslanecké sněmovně šanci na získání většiny a mají jenom zdržovat a nutit poslance, aby chodili do sálu.

Proto navrhuji, abychom přijali usnesení – tak jako opakovaně v minulosti, učím se od nejlepších, to znamená od pana kolegy Faltýnka – že Poslanecká sněmovna stanoví, že hlasování o podaném návrhu na vrácení garančnímu výboru k novému projednání, případně k dalším návrhům u sněmovního tisku 596, návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny, Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony, proběhne dnes v 18 hodin. Potom by následovala podrobná rozprava.

Myslím, že je asi všem jasné, že v okamžiku, kdy něco takového odhlasujeme, tak není možné již hlasovat o dalších návrzích na přerušení do desátého, patnáctého, dvacátého, čtyřicátého. Všechny tyto návrhy se stanou nehlasovatelnými. Myslím si, že je skutečně nutné a že je v souladu s judikaturou Ústavního soudu přistoupit k tomuto omezení rozpravy,

protože ta rozprava nemá charakter věcné rozpravy. Upřímně řečeno, zažil jsem oba dva výbory, které projednávaly návrh zákona. Zahraniční výbor se mu věnoval asi 25 minut, ústavně-právní výbor na dvou nebo více schůzích, ale v závěru asi 45 minut. A teď tady zažíváme takovéhle divadýlko, které mi nepřipadá důstojné této Sněmovny. Proto podávám tento procedurální návrh.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře. Procedurální návrhy se hlasují podle jednacího řádu bezprostředně. Nyní tedy budeme hlasovat. Přivolala jsem kolegyně a kolegy z předsálí. Zopakují... (O slovo se hlásí poslanec Vondráček.) Protinávrh k návrhu? Jenom pokud jde o protinávrh nebo námitku.

Poslanec Radek Vondráček: Námitka proti postupu předsedající. A čistě věcně, ta obecná rozprava ve druhém čtení slouží k tomu, abyste odůvodnili svoje pozměňovací návrhy, které předložíte v podrobné rozpravě. Je to novum, všichni víme, že se to za třicet let nestalo, to, co teď Marek Benda navrhl, ale myslím si, že to koliduje s těmi principy, na kterých stojí druhé čtení. Co se stane s těmi, na které nepřijde řada? Já tam svítím teď na tabuli. Já tedy bych měl podle toho, tak předpokládá jednací řád, že od toho je obecná rozprava ve druhém čtení, to mi nikdo nemůžete rozporovat, Já bych měl odůvodnit, já tam mám dva pozměňovací návrhy a na mě třeba vyjde řada.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, pokud podáváte námitku, tak...

Poslanec Radek Vondráček: Já ji odůvodním. Já nemám jinak přednostní právo, já to říkám opravdu věcně. Neděláme dobře pro tu Sněmovnu. Děkuju za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zazněla námitka proti postupu předsedající. To znamená, budeme nejdříve hlasovat o této námitce, kterou přednesl pan poslanec Vondráček.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Eviduji zájem o odhlášení. Prohlašuji tedy toto hlasování (číslo 72) za zmatečné. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Jakmile se počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o námitce, která tady zazněla proti mému postupu, jakkoliv jsem ještě ani nedořekla, co budu navrhopvat hlasovat. Nicméně počet přihlášených se už ustálil.

Zahajuji hlasování o této námitce. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 73 je přihlášeno 144 přítomných, pro 62, proti 80. Návrh byl zamítnut, námitka byla zamítnuta.

Nyní tedy procedurální návrh, který přednesl pan předseda Benda. Ten navrhuje, abychom stanovili hlasování o podaném návrhu, tedy návrhu na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání podle § 93 odst. 2 jednacího řádu u sněmovního tisku 596, tedy návrhu poslanců Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony, aby proběhlo dnes v 18 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 74 je přihlášeno 146 přítomných, pro 79, proti 66. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že budeme hlasovat o podaném návrhu na vrácení zákona garančnímu výboru dnes v 18 hodin.

Nyní tedy pokračujeme v rozpravě. Přihlášen ještě s faktickou poznámkou je pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, ještě bych chtěl podat jeden procedurální návrh jménem koaličních klubů, a to aby se dnes pokračovalo v jednání i hlasování i po 19. a 21. hodině, abychom se náhodou nedostali do situace, kdy bude ukončena obecná rozprava a přejdeme do podrobné rozpravy a byla by zase nějakým způsobem obstruována.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, další procedurální návrh. Paní předsedkyně, vnímám vaši přihlášku, nicméně nyní budeme hlasovat, protože procedurální návrhy se hlasují bezprostředně.

Zahajuji tedy hlasování o procedurálním návrhu, že budeme jednat a meritorně hlasovat dnes po 19. i 21. hodině. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 75 je přihlášeno 145 přítomných, pro 80, proti 65. Tento návrh byl také přijat. Konstatuji, že budeme dnes jednat i hlasovat po 19., případně i 21. hodině.

Nyní vystoupí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Nová doba. Nová doba. První čtení – poprvé za 35 let v novodobé historii bylo u tohoto tisku dáno pevné hlasování. Ve druhém čtení zase tady dáno pevné hlasování kličkou, ale protože je tady riziko, že by se nestihli v podrobné rozpravě přihlásit, tak se tady prodlužuje. Je to něco nebývalého, ale řekněme si pravdu. Chcete jít na hokej. To je celá ta pravda. Chcete jít na hokej. Svolali jste si mimořádnou schůzi, a to je pro vás důležitější.

Já se v tuto chvíli musím poradit se svými kolegy. Beru půl hodiny na poradu klubu hnutí ANO a musíme se poradit, jak dál. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, konstatuji, že paní předsedkyně klubu hnutí ANO si bere přestávku v délce 30 minut, to znamená, že se sejdeme zpátky ve 13.05 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.05 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je 13.05, měli bychom tedy pokračovat. Nejdříve je tady faktická poznámka, faktické poznámky mají přednost, a má ji pan předseda Benda, ale myslím, že tady není v sále, takže faktická poznámka propadá. A hlásí se s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. No, my jsme teď využili tu půlhodinovou pauzu naprosto bezezbytku k poradě a k zvážení situace, která se tady nestala za 35 let, 34. Nestala, nikdy. Prostě vy tady skutečně ty hranice posouváte někam, kde jsme si to neuměli ani představit. Ale já v tuto chvíli tady nechci vyčítat, nechci plísnit. Já vás chci poprosit, paní předsedkyně, abyste svolala mimořádné grémium Poslanecké sněmovny. Abyste umožnila, aby tam přišli zástupci jednotlivých stran 1+1, abychom si každý mohli vzít jednoho zástupce k sobě a abychom si prostě ty věci vysvětlili, vyříkali a řekli si, co dál. Takže mám na vás tuto prosbu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já ještě eviduji přihlášení s přednostním právem pana předsedy Okamury a jenom avizuji, že následně vyhovím této prosbě. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Tak to jsme rádi. My jsme se samozřejmě v rámci opozice poradili, ANO s SPD i dohromady, a výsledkem toho je právě, že bychom chtěli požádat o to svolání grémia, protože ta situace je skutečně vážnější ohledně toho jednacího řádu a ohledně toho postupu vládní pětikoalice, než se možná někomu ve vládní pětikoalici zdá, i pro to období, že tady je do voleb ještě třeba rok a půl. A ono se to postupně blíží už, nebo respektive to přesahuje už i ty nejzazší demokratické meze, i ta pravidla, ty zvyklosti, které tady vždycky byly. Takže já jsem chtěl jenom zdůraznit, že je to společný návrh, a jsem rád, že paní předsedkyně reaguje tím, že to svolá, protože jsme měli v minulosti zkušenosti, že to bylo jinak, a to kvitujeme. Takže 1+1 prosím vás. Já myslím, že je na to potřeba vyhradit čas více než 10 minut, například. Já si myslím, že ten čas, paní předsedkyně... (Obrací se k předsedající.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já mám tak jako na mysli 30 minut. To by mohlo být dostačující.

Poslanec Tomio Okamura: Třicet minut, to jsem chtěl říct. Přesně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak kolegyně, kolegové, já tedy svolávám grémium vedení Poslanecké sněmovny s tím, že za každou stranu je možné ještě, aby přišel i předseda strany, nebo jak bylo avizováno, plus jeden, a to tedy od 13.07 do 13.37. Tedy na půl hodiny. Poprosím tedy o pauzu v délce 30 minut a prosím, aby se tedy ve stodvacítce grémium sešlo.

(Jednání bylo přerušeno v 13.07 hodin.)

(Předsedající pětkrát požádali o prodloužení přestávky. Jednání pokračovalo ve 14.20 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezké odpoledne. Vystřídali jsme se v řízení schůze a zároveň došlo k jisté dohodě v rámci grémia. S přednostním právem je v tuhle chvíli přihlášen Radim Fiala, ale zároveň se hlásil Marek Benda v kontextu toho, že vystoupí po poradě grémia. Takže poprosím pana předsedu Bendu, má slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já si myslím, že usnesení, které jsem navrhl, bylo správně. Myslím si, že to potvrdila většina této Poslanecké sněmovny a že kdykoli může být přijato znovu. Současně chci, abychom situaci zklidnili. Jednání, které proběhlo na politickém grémiu, směřovalo k nějaké dohodě o tom, abychom situaci zklidnili a byli schopni to dnes nějak důstojně dokončit, a proto jako jeden z těch, kteří hlasovali pro dané usnesení, navrhuji v tuto chvíli jeho revokaci.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, zazněl návrh, o kterém bychom měli hlasovat bezprostředně. Jestli se k samotnému návrhu nebo protinávru nikdo nehlásí... tak ano, zaznamenal jsem žádost o vaše odhlášení. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Já mezitím zagonguji, aby mohli dorazit kolegové z předsálí. Počet poslanců se ustálil.

Zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o revokaci usnesení, tak jak zaznělo u mikrofonu od pana předsedy Bendy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takovou revokaci? ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 bylo přihlášeno 138 poslanců, pro hlasovalo 125, proti 1. Návrh na revokaci byl přijat.

V tuto chvíli se vrátíme do rozpravy a s přednostním právem vystoupí pan zpravodaj Vondráček, pak máme přihlášeného s přednostním právem pana poslance Fialu.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nakonec jsem to s nervy nevydržel a využil jsem své pozice zpravodaje a předběhnu v té frontě. Děkuji panu předsedovi Fialovi, že mi umožní mé vystoupení.

Já jsem chtěl v obecné rozpravě odůvodnit dva své pozměňovací návrhy. Ten jeden, velice prostý, ale nejdůležitější, je posunutí účinnosti k 1. 1. 2026. Ta situace se nám nelíbí, kdy je v tom původním návrhu přidána vlastně sedmá část, jakési kvazi přechodné ustanovení, a my tu korespondenční volbu vlastně máme v tom zákoně dvakrát a vlastně ad hoc ji máme pro ty parlamentní volby v roce 2025. Už jsme se o tom bavili mockrát. Vzhledem k té atmosféře, která tu je, se k tomu dál vyjadřovat nebudu. (V sále je hlučno.)

A mám druhý pozměňovací návrh. Navrhuji, aby se z korespondenčního hlasování vyňaly evropské volby, a to z toho důvodu, že skutečně není stoprocentně zajištěna duplicita...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, já vás přeruším. Poprosím ostatní kolegyně a kolegy, aby se ztišili, rozpustili hloučky u poslaneckých lavic, případně přenesli své rozhovory do předsálí. Platí to jak pro pravou část Poslanecké sněmovny, tak pro levou část. Kolegové, kolegyně, prosím, abyste se ztišili, aby řečník mohl pokračovat ve svém projevu. Děkuji.

Poslanec Radek Vondráček: Já jsem samozřejmě původně plánoval podrobnější odůvodnění, respektuji nějaké dohody. Obsahem mého návrhu je zrušit možnost korespondenčního hlasování do Evropského parlamentu. Cílem pozměňovacího návrhu je naplnit zásadu zakotvenou v právním řádu České republiky, § 5 odst. 3 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu i Evropské unie, že každý volič může v týchž volbách do Evropského parlamentu volit jen jednou. Vícenásobná volba je kvalifikována jako přestupek s pokutou do 10 000 korun. To jednání je samozřejmě protiprávní, ale ten systém ho v zásadě umožňuje. Jestliže český občan dlouhodobě pobývá v Německu, může tam volit do Evropského parlamentu německé kandidáty a my, když má třeba dvojí občanství, tak se nedozvíme, že zároveň korespondenčně volí i české kandidáty. Volí dvakrát a je to třeba představitel konzervativního nazírání na svět, nebo naopak progresivistického, takže on vlastně využije dva hlasy do téhož parlamentu. A to je něco, čemu bychom se měli vyhnout. Takže po celé Evropě můžete volit tam, kde žijete. Tím odpadá hlavní důvod té korespondenční volby. No a aby nevznikala nerovnost mezi zahraničím mimo Evropskou unii a v Evropské unii, tak já zkrátka navrhuji tu korespondenční volbu nepoužívat pro evropské volby. Občané s pobytem v jiném členském státě EU mohou hlasovat v těchto volbách osobně v místě svého pobytu, v týchž volebních okrscích jako tamní občané. Odpadá tedy důvod pro korespondenční hlasování v cizině, cestování do sídla našeho velvyslanectví či konzulátu. Přitom není řešeno, o jaký pobyt má jít. Nejde tedy jen o trvalý pobyt, ve smyslu našeho práva může být i přechodný.

Údaje o zapsání do seznamu voličů občanů jiného členského státu v jiném členském státě se sice mají předávat komunikačním centrálám těchto států, u nás je to Ministerstvo vnitra, ale tento proces není vždy spolehlivý. Neřeší situaci, kdy občan EU, neobčan České republiky, má více občanství členských států EU a uvede jen jedno, respektive občan České republiky a zároveň druhého členského státu neuvede těmto státům záměr volit i na území druhého státu, a tak jej orgány České republiky posuzují jen jako našeho občana, aniž vědí o občanství jiného členského státu EU, a orgány jiného členského státu jen jako svého občana bez přihlídnutí k občanství České republiky. Tak mu mohou dva státy umožnit podle svých právních řádů hlasování, aniž by si tyto informace vzájemně sdělovaly.

Krátká odbočka. My vedeme seznamy voličů, ale už se neposkytují seznamy, kdo kdy volil, zpětně. Takže ta zpětná kontrola je opravdu složitá a potvrdila nám to volební komise v Estonsku, když jsme se tam s výborem na to dotazovali. Pakliže právo Evropské unie umožňuje volit každému občanu Evropské unie na celém území v místě jeho skutečného pobytu, bez ohledu na občanství konkrétního členského státu, je správnější upřednostnit hlasování ve volbách v místě a státě, kde občan EU žije, před státem, kde nežije. Odpadne i značná a zde nedůvodná byrokratická zátěž spojená s korespondenčním hlasováním, což se na straně České republiky projeví finančními úsporami. Korespondenční hlasování má sloužit k tomu, aby se nahradila nemožnost volit v místě pobytu, což je jen u nečlenských států EU v tomto případě. Rovněž se tím omezí, byť ne zcela vyloučí, možnost hlasovat u našich voličů žijících v cizině dvakrát ve volbách do Evropského parlamentu. Proto se navrhuje, aby korespondenční hlasování ve volbách do Evropského parlamentu nebylo umožněno, protože na území EU našim voličům nic nebrání účastnit se voleb v místě jejich pobytu. Děkuji, zkrátil jsem na minimum.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji pěkně. A nyní vystoupí pan poslanec Fiala s přednostním právem. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, než se dostanu ke korespondenční volbě, nemohu si odpustit jednu poznámku. Dnes ráno se mě novináři ptali, jestli si myslím, že začátek hokejového mistrovství světa bude mít na chod Poslanecké sněmovny nějaký vliv. Já jsem řekl velmi naivně, že si to nemyslím, že si přece nikdo nedovolí odejít a jít na hokej místo toho, aby byl v práci. Mýlil jsem se. Je evidentní, že koalice se pokusila ukončit tuto schůzi tak, aby stihli hokejový zápas Česko – Finsko, a že to je pro spoustu lidí tady v tom sále důležitější než naše dnešní jednání a, v uvozovkách, nějaká korespondenční volba. No, je to pro ponaučení, člověk se neustále učí.

A teď už ke korespondenční volbě.

Vážené kolegyně, kolegové, velmi podrobně jsem tady už k vládnímu návrhu na zavedení korespondenčního hlasování – to vlastně není vládní návrh, je to poslanecký návrh – na zavedení korespondenčního hlasování pro jednu vybranou skupinu občanů, to znamená pro držitele českého státního občanství žijící hlavně dlouhodobě nebo trvale v zahraničí, vyjádřil už v rámci prvního čtení. Nezastírám, bylo to vystoupení kritické, protože předložený návrh považuji za veskrze nekvalitní, nebezpečný a také protiústavní. Některé své argumenty proti tomuto návrhu zopakuji a některé nové k tomu dnes přidám, a to jak k principům celého návrhu, tak k jeho dílčím součástem, i vůči změnám, která v něm vládní koalice zvažuje učinit a které považuji za změny k horšímu, pokud to vůbec ještě horší být může.

Novela vládních poslanců na změnu zákona o správě voleb, tedy v překladu návrh na zavedení korespondenčního hlasování do českého volebního systému, je podle mého názoru nejnebezpečnějším průlomem do našeho ústavního systému v historii novodobé České republiky. Lépe řečeno, jde o snahu o úplné pošlapání některých nejzákladnějších principů, na kterých naše ústavní právo a naše ústavní demokratické zřízení stojí. Pokud by byl tento návrh schválen a uveden do praxe, nebude již možné hovořit v souvislosti s volbami a vládní většinou na jejich základě vzniklou o standardní demokracii. Protože přece standardní, klasická a tradiční demokracie se opírá o jeden základní princip, a to o to, že volby jsou svobodné, soutěživé a spravedlivé, znemožňující jakékoliv manipulace a podvody při hlasování anebo sčítání hlasů. Respektive jde o takové nastavení volebního systému, volebního procesu a volebních pravidel, které umožňuje včasné odhalení jakýchkoliv pokusů

o volební podvody a manipulace a kde jsou přítomné takové kontrolní a přezkumné mechanismy, které znemožní, aby pokusy o tyto podvody a manipulace měly vliv na konečnou podobu volebních výsledků. Toto vše by zavedením korespondenčního hlasování padlo, a tím pádem bychom už nemohli hovořit o vládní či parlamentní většině vzniklé zcela demokratickým a nezpochybnitelným způsobem. To by bylo pro náš politický systém a důvěru občanů v něj naprosto devastující, protože demokracie nemůže existovat bez důvěry občanů v demokratický systém. A pokud to porušíme, tak to právě bude znamenat pro demokratický systém devastující vliv. A já vás žádám, nezahrávejme si s tím. Když tohoto nebezpečného džina vypustíme z pomyslné lahve, nebo vypustíte z pomyslné lahve, už nikdy jej tam bezezbytku nevrátíte zpět a škody, které na naší demokracii napáchá, budou bohužel nevratné.

Rovněž si v této souvislosti musíme zas a znovu definovat některé základní termíny, tedy hlavně základní principy volebního práva obsažené v české ústavě, o kterých zde hovoříme.

Je to za prvé rovnost volebního práva. Tedy princip, podle kterého má každý volič jeden hlas a váha všech hlasů je stejná, což zahrnuje i pravidlo, že každý volič má v každých konkrétních volbách stejné možnosti a stejné podmínky hlasování. A já se ptám, jestli to tady je také tak? Myslím si, že ne.

Za druhé je to přímost volebního práva. Tedy princip, dle kterého je příslušné hlasování prováděno vždy přímo, konkrétním a jasně identifikovatelným voličem. Právo volit nesmí být žádným způsobem převedeno na jinou osobu. V České republice nelze naštěstí volit v zastoupení.

Za třetí jde o tajnost hlasování. Tato zásada znamená, že nesmí být možné jakkoliv spojit voliče s odevzdaným hlasem a že nikdo nesmí vědět, jak konkrétní volič hlasoval. Absolutně nikdo jiný kromě voliče samotného. Já mám pocit, že to tady vlastně vůbec nejde. Buď bude ta volba kontrolovatelná, taková byla za komunistů před rokem 1989, anebo bude tajná. A tajnou volbu máme teď, když jsme každý za plentou. Jak chcete vědět, jestli ten člověk, který vám poslal korespondák, je oprávněný volič, nebo ne? No tím, že ho zkontrolujete. Takže pokud bude kontrolovatelná, nebude tajná. To je ten zásadní rozdíl.

Všechny tyto zásadní ústavní principy volebního práva návrh vládních poslanců na zavedení korespondenčního hlasování hrubě porušuje. Naprosto sporný a pochybný je už samotný deklarovaný úmysl předkladatelů tohoto návrhu, tedy zjednodušení volební praxe pro české občany v zahraničí. Je pochybný zejména v tom ohledu, zda má být akt volby skutečně co nejjednodušší a má-li být jednoduchost voleb a snadná dostupnost možnosti volit jejich největší hodnotou a zda se tak má dít na úkor jejich souladu s ústavou a se zásadami volebního práva. Chápu, že pro pětikoalici asi ano. A zde si musíme položit zásadní otázku: je právo volit skutečně právem, nebo nárokem? Protože v těchto dvou termínech je nebetyčný rozdíl. Z ústavy, z Listiny základních práv a svobod a z volebních zákonů jednoznačně vyplývá, že jde o právo. A toto právo čeští občané žijící nebo se momentálně nacházející v zahraničí přece mají. Mohou volit na konzulátech, mohou volit na ambasádách. Mají právo volit některé české ústavní orgány. Je jen na nich, zda tohoto svého práva využijí, či nikoliv. Náš stát a naše zákony jim to umožňují. V jiných státech, a mám na mysli státy demokratické, tomu tak není a lidé žijící mimo tyto státy, buď (byť) mají jejich občanství, volit do jejich vrcholných orgánů prostě nemohou.

Takže toto právo pro všechny české občany už existuje. To, co tu dnes projednáváme, je snaha vládní pětikoalice učinit z tohoto univerzálního práva pro jednu skupinu českých občanů, tedy pro Čechy v zahraničí, absolutní nárok, který jim stát má a musí zaručit. A to už je přece něco jiného než občanské a politické právo, kterým právo svobodně volit bezpochyby je. Je to ničím neopodstatněné privilegium, a to zejména v případě desítek tisíc zahraničních Čechů, kteří v České republice nežijí, nikdy zde nebyli ani nebudou, a tudíž ani nikdy

neponesou důsledky své volby. Anebo když to otočíme, vládní návrh svou podstatou říká, že volební právo Čechů v zahraničí není právem, ale povinností, kterou jim český stát ukládá. A jelikož jde o povinnost stát si ji musí vynutit, respektive vytvořit takové podmínky, aby všichni tito lidé mohli volit a svou povinnost tím splnit.

Podle mě je to zásadně chybný a pomýlený postoj. A já to považuji za důležité říci hned na začátku svého projevu, protože jsem se nad institutem korespondenčního hlasování, ale i elektronického hlasování, o kterém se tu a tam rovněž hovoří, dlouze zamýšlel. Mé úvahy se nesly v tom duchu, zda tyto návrhy skutečně slouží k naplnění nějakých základních, ústavou garantovaných, lidských, občanských, politických či sociálních práv, která neumíme naplnit jiným způsobem, a došel jsem k závěru, že nikoliv. Právo volit každý občan České republiky má již dnes – de iure i de facto. Jsem o tom hluboce přesvědčen. Korespondenční volba tedy není naplněním žádného ústavního, občanského či politického práva, ale politickým a ideologickým konstruktem, politickou a ideologickou agendou určité části politického spektra a vysoce účelovým instrumentem, jak ovlivnit výsledky voleb k obrazu svému.

Jak jsem již předeslal, volební právo v České republice stojí na ústavních zásadách rovnosti, přímosti a tajnosti hlasování, které zároveň probíhá osobně a zcela svobodně. Všechny tyto zásadní zásady korespondenční a rovněž i elektronické, jakékoliv další dálkové hlasovací experimenty explicitně porušují. Češi žijící nebo se v době voleb zdržující v zahraničí navíc mají možnost účastnit se voleb, pokud o to mají opravdový zájem, standardním fyzickým způsobem na příslušném nejbližším zastupitelském úřadu České republiky v zemi, kde pobývají, a není tedy nutno a radno jejich procedurální volební právo rozšiřovat, notabene za použití prostředků, které jsou jednoznačně podle mého názoru za hranou ústavnosti. Kdyby volby do takových orgánů, jako je Poslanecká sněmovna, byly každý týden, tak bych to asi pochopil. Ale jestli jsou ty volby jednou za čtyři roky, tak jednou za čtyři roky každý občan hrdý na Českou republiku, chtějící využít svého práva volit, může na ambasádu nebo konzulát přijet. Dokonce se zde nabízí i možnost, že v době voleb těch konzulátů bude víc, hlavně u velkých zemí, jako jsou Spojené státy americké nebo Austrálie.

Tajnost volby může být garantována pouze tehdy, jestli má akt výkonu hlasovacího práva osobní a individuální charakter, když tento akt probíhá prostřednictvím fyzického vhození volebního lístku do volební urny tak, jak to známe a děláme doted', za plentou za přítomnosti nezávislé a politicky pluralitní volební komise, která celý proces hlasování kontroluje dle předem daných zákonných pravidel. To u korespondenčního hlasování prostě není možné zaručit, jelikož nelze absolutně vyloučit možnost, že některé osoby hlasují pod dozorem, či dokonce pod nátlakem jiných osob, anebo že prostě někomu podepíší svůj hlasovací lístek a ten někdo jich bude mít třeba tisíc nebo pět tisíc nebo deset tisíc a půjde je do té urny hodit nebo půjde je poslat právě tou korespondenční metodou. Kolik takových hlasů bude?

Rovnost volebního práva znamená, že každý ve volbách odevzdaný hlas má stejnou váhu a že každý volič má v rámci výkonu volby naprosto stejné možnosti a podmínky. Tyto zásady korespondenční způsob hlasování rovněž narušuje. A narušuje je i předložený návrh zákona, protože zavádí dvojí typ volby: ústavně správný fyzický způsob, kdy jdeme za plentu a hodíme lístek do urny, a naproti tomu neústavní způsob podle mého názoru – korespondenční, kontrolovatelný a zároveň určitou skupinu občanů neoprávněně zvýhodňující oproti jiné skupině, jelikož takzvaní zahraniční Češi budou mít na výběr ze dvou způsobů, jak ve volbách hlasovat. Buď mohou dojet na tu ambasádu nebo na ten konzulát, tuto možnost už přece mají dnes, anebo prostě budou volit korespondenčním způsobem.

Při korespondenčním způsobu hlasování, tak jak je vládními poslanci konkrétně navrženo, nelze rovněž vůbec vyloučit ústavně nepřipustnou a zákonem zakázanou variantu, že určitá osoba hlasuje v daných volbách vícekrát, což je opět porušení principu rovnosti volebního práva. Nelze vyloučit ani možnost, že pod jménem a pod identitou určité osoby disponující aktivním volebním právem hlasuje někdo úplně jiný, kdo například ani toto

volební právo z nejrůznějších důvodů nemá, čímž je zase narušen princip přímosti hlasování, jelikož v jeho korespondenční podobě absentuje prvek osobního kontaktu voliče a volební komise, která je schopna každého voliče ztotožnit a vyloučit eventualitu vícenásobné volby jednou a tou samou osobou.

Mimořádně nebezpečné dopady by mělo zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí i na samotný volební systém v České republice, respektive na podobu volebních výsledků a složení Poslanecké sněmovny. Jde o to, jak by zavedení korespondenčního hlasování ještě více prohloubilo již tak katastrofální dopady přepočtu hlasů ze zahraničí na volební výsledky. Nyní je tomu tak, že před každými volbami do Poslanecké sněmovny je vylosován jeden český volební kraj a všichni voliči hlasující v zahraničí vybírají z kandidátek politických stran zaregistrovaných v tomto kraji, což je ovšem nejen naprosto nelogické, ale rovněž to může výrazně asymetrickým a neakceptovatelným způsobem ovlivnit konečný výsledek voleb. Ostatně už se tomu tak v minulosti stalo a já jsem to zde v prvním čtení návrhu podrobně popisoval.

V roce 2006 a 2017 totiž způsob přepočtu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty v konkrétním vylosovaném kraji zvrátil výsledek voleb, a tím i podobu následné vlády vygenerované českými voliči tady v České republice, a to šlo vždy jen o jeden jediný mandát, protože zahraničních hlasů bylo do 20 000. Pokud by po zavedení korespondenční volby přibýlo ze zahraničí byť jen 100 000 hlasů, bavíme se o dalších čtyřech mandátech a to už může s výsledky voleb i podobou vlády zamávat skutečně zásadním způsobem. Tento systém přiřazování zahraničních hlasů do náhodně vylosovaných českých krajů je od základu špatný bez ohledu na to, jestli se hlasuje jen fyzicky, nebo korespondenčně.

Vládní poslanci nejprve navrhovali, aby se po zavedení korespondenční volby zahraniční hlasy nově přidělovaly do vylosovaných dvou ze čtyř největších krajů, a před několika dny bylo zveřejněno, že došlo k dílčí úpravě a že zahraniční hlasy mají být napříště rozděleny do všech čtyř těchto největších českých krajů, tedy do Prahy, Středočeského kraje, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, přičemž ve třech z těchto krajů dlouhodobě získávají strany současné vládní koalice nejlepší výsledky. Asi je náhoda, že si je chtějí ještě takto uměle vylepšit. Jde tedy o typické sociální a volební inženýrství, o snahu navýšit své volební zisky administrativními zásahy do podoby a nastavení volebního systému. A je tu i další věc, která s tím souvisí. Ve čtyřech největších českých volebních krajích se už teď volí celkem 95 poslanců, tedy skoro polovina Sněmovny. Poté, co by sem byly přidělovány i zahraniční hlasy včetně korespondenčních, tvořili by poslanci v nich zvolení výrazně nadpoloviční část Sněmovny a zástupci zbylých deseti krajů by naopak byli ve značné menšině, což opět odporuje zásadě rovnosti volebního práva i v tom smyslu, jak ji definoval náš Ústavní soud, který konstatoval, že volič nesmí být diskriminován na základě toho, v jakém kraji žije či volí.

Navíc bez nadsázky platí, že ve čtyřech největších krajích se české volby do Sněmovny rozhodují. Dle mého názoru jde o nepřípustné znevýhodnění deseti menších volebních krajů a o další jasně protiústavní moment projednávaného návrhu. Celý mechanismus přidělování zahraničních hlasů pro jejich následný přepočet na mandáty je od základu špatný a je nutné jej co nejrychleji změnit bez ohledu na to, zda bude uzákoněna korespondenční volba. Přitom alternativy existují. Nejspravedlivější z nich by bylo rovnoměrně rozdělit zahraniční hlasy do všech čtrnácti volebních krajů, nejelegantněji tak, že volič na ambasádě ukáže svůj český občanský průkaz a dostane sadu volebních lístků toho volebního kraje, ve kterém má trvalé bydliště. Ale to by přece v této variantě nemohlo fungovat, protože jestli budou mít volební právo i potomci lidí, kteří odcházeli například v roce 1939 z České republiky, tak ti už žádný občanský průkaz nemají, nikde tady nebydleli, nikde tady nežili a nikoho tady už asi ani nemají. Pokud jej nemá, bude mu na základě země, kde na ambasádě volí, pevně přiřazen jeden z našich čtrnácti volebních krajů. Přičemž otázkou je, zda má mít vůbec právo volit do

české Sněmovny člověk, který v České republice nemá trvalé bydliště a není s ní nikterak svým životem a osudem spojen.

I na problému přepočtu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty je velice dobře vidět, jaké obrovské problémy přináší poslanecký návrh na zavedení korespondenční volby. Že zdaleka nejde jenom o to, jak bude vypadat doručovací obálka, nebo o nějaké další technikálie, ale že jeho autoři otevřeli pověstnou Pandořinu skříňku, aniž by si byli vědomi všech jeho dopadů, včetně potenciálu zcela rozmetat náš funkční volební systém do Poslanecké sněmovny.

Když jsem přečetl to sousloví Pandořinu skříňku, tak jsem si vzpomněl, jak před posledními volbami do Poslanecké sněmovny jsme se dozvěděli, že existuje nějaký seznam, jmenoval se Pandora Papers, určitě si na to vzpomínáte, který podle České televize podepsalo 600 novinářů, a je tam mnoho českých podnikatelů a oligarchů. A kromě Andreje Babiše nám řekli, že nám je postupně budou představovat a že nám řeknou, kdo na tom seznamu je. Tak kromě Volodymyra Zelenského už jsem se nedozvěděl žádné další jméno, které by na tom seznamu Pandora Papers bylo od té doby. Podle mě to zase byla účelová hra, která měla prostě ovlivnit volby do Poslanecké sněmovny. Ale to jsem říkal už ten večer v České televizi. Takže bych chtěl požádat těch 600 novinářů, aby alespoň jeden z nich měl tolik slušnosti a ty seznamy někde zveřejnili, abychom se dozvěděli, kdo je tedy ještě z dalších Čechů, možná tedy i poslanců, na Pandora Papers, jak nám to ti novináři slibovali.

Tedy dále k návrhu samotnému. Žádost o vydání příslušných písemností ke korespondenčnímu hlasování může volič v zahraničí podat u zastupitelského úřadu, u kterého je zapsán ve zvláštním seznamu, přičemž tento volič může podat žádost buď osobně, ale i prostřednictvím osoby, která se prokáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem voliče. Což je zase něco bezprecedentního, co nemá v České republice obdoby. Kdybych si chtěl z toho dělat srandu, a napadá mě spousta věcí, tak bych řekl, že se za chvíli bude volit takovým způsobem, že tak jako si dneska zavoláte donášku jídla, tak prostě bude firma, která bude mít tu urnu na zádech a bude chodit od baráku k baráku, zeptá se: Nejste náhodou Čech? Tak tam můžete hodit hlasovací lístek. Tak nějak to bude fungovat. Zvýhodňuje to jednu skupinu voličů a zavdává to prostor k dalším možným podvodům.

Jak má vypadat tato žádost? Žádost musí obsahovat jméno a příjmení voliče, datum narození, adresu, kde má volič bydliště mimo území České republiky, a adresu, na kterou mají být písemnosti ke korespondenčnímu hlasování zaslány. Tedy zase několik adres bez jistoty, kdo si tyto písemnosti převezme, kdo s nimi bude dál nakládat. Třeba nějaká neziskovka s politickým programem, která na to dostane slušný budget, aby se o to mohla postarat.

Na základě této žádosti pak zašle zastupitelský úřad nejpozději 25 dnů přede dnem voleb voliči identifikační lístek, úřední obálku, doručovací obálku a informaci o způsobu hlasování. Pokud o to volič požádá nebo neuvedl adresu pro doručení, vydá zastupitelský úřad tyto písemnosti osobně voliči nebo opět třetí osobě, která se prokáže písemnou plnou mocí a úředně ověřeným podpisem voliče. Čili je zde ohromné reálné riziko vytvoření prostoru pro mnohonásobnou i protizákonnou volbu v zastoupení.

Hlasovací lístek pro korespondenční hlasování si potom volič vytiskne z elektronické verze hlasovacího lístku přístupné na internetových stránkách Ministerstva vnitra. Potom volič vloží hlasovací lístek do úřední obálky. Do doručovací obálky vloží volič jím podepsaný identifikační lístek a úřední obálku. Volič, kterému byl vydán voličský průkaz, vloží voličský průkaz do doručovací obálky. Zalepenou doručovací obálku volič zašle zastupitelskému úřadu, u kterého je zapsán ve zvláštním seznamu.

No, myslím, že pro spoustu lidí bude ta volba natolik složitá, že to možná sami dobrovolně přenechají nějaké neziskovce. Bude tento odstavec zákona popisující způsob korespondenční volby všem občanům nezpochybnitelně jasný, přehledný a pochopitelný? Já

už si to nepamatuji teď. Nepovede to naopak ke spoustě chyb, záměn obálek, neplatnosti velkého množství hlasů nebo k jejich sporné platnosti?

Doručenou doručovací obálku označí zastupitelský úřad časem přijetí a do předání zvláštní okrskové volební komisi ji uschová na bezpečném místě, které za tímto účelem vyhradí vedoucí zastupitelského úřadu. Třeba v garáži. Z toho je tedy také jasně patrné, že hlasování bude probíhat už před oficiálně vyhlášenými dvěma dny voleb v České republice. Půjde tedy o takzvanou volbu v předstihu, což opět není nic žádoucího a ústavně konformního, tentokrát i z pohledu voliče. Zvláštní okrskové volební komisi potom předá zastupitelský úřad doručovací obálky, které byly doručeny nejpozději do ukončení hlasování ve zvláštním volebním okrsku. Zase, kdo to zkontroluje? Kdo zajistí, že tam nebudou nějaké obálky zařazovány dodatečně? Třeba 100 000 obálek?

Zvláštní okrsková volební komise odloží doručovací obálku a její obsah, jestliže: a) v doručovací obálce není identifikační lístek vydaný příslušným zastupitelským úřadem nebo úřední obálka; b) identifikační lístek není podepsán voličem; c) v doručovací obálce je více úředních obálek nebo více identifikačních lístků; anebo d) voliči byl vydán voličský průkaz a voličský průkaz není v doručovací obálce.

Opět se ptám, kdo zkontroluje, zda byly vyřazeny všechny obálky a jejich obsahy, tedy hlavně volební lístky, které jsou s tímto volebním zákonem nekompatibilní? Kdo zkontroluje, jestli náhodou nebyly úmyslně vyřazeny volební lístky, které jsou správné? Vždyť si velmi dobře pamatujeme, jaké dohady okolo neplatných hlasů jsou i v dosavadních klasických volbách v České republice. Jaké jsou někdy nejasnosti okolo toho, co ještě je a co už není platný či neplatný hlas. To naše právo je v tom, že dáme občanku, vezmeme si lístek a za plentou ho hodíme do urny (?). Jak je to jednoduchý proces proti tady tomu korespondenčnímu hlasování. Myslím si, že to bude opravdu problém, pokud nebudou existovat poradci pro lidi, jak se má hlasovat. Já si z toho, omlouvám se, dělám trochu legraci, ale prostě se obávám, že to takhle bude.

Jak vůbec navrhovaná korespondenční volba naplní v zákoně jasně vyslovený požadavek, který zní, že volič hlasuje osobně a jakékoliv zastoupení není přípustné? Opět nijak, naopak jej porušuje. Navíc voliči hlasující korespondenčně si budou hlasovací lístky tisknout sami ze zveřejněného elektronického náhledu. Mohly by tak vzniknout i pochybnosti o platnosti, respektive originalitě takových hlasovacích lístků. Lépe řečeno o tom, zda nebyly vytištěny, zkopírovány či napodobeny jiným způsobem, jinou cestou.

Podstatou a úplným základem volebního práva ve svobodné a demokratické společnosti je jeho tajnost. Požadavek skutečně tajného a svobodného volebního práva byl i jedním ze symbolů přechodu k demokracii v naší zemi na počátku 90. let 20. století.

Všimněme si, že Ústava České republiky stanoví povinnost tajného hlasování na první místo. A když jsme u tohoto tajného hlasování, toto ustanovení mimo jiné znamená, že volič odevzdává hlas takovým způsobem, že přitom nemůže být pozorováno, jaký volební lístek použije nebo jaké úpravy v něm provádí. Stejně tak nesmí být nikdy zjištěno, komu svůj hlas odevzdal. Jde o to vyloučit jakýkoliv osobní, rodinný, politický, sociální, hospodářský, náboženský či jiný nátlak na voliče, a to jak přímý, předcházející volbě, tak i následný. Navíc dle současné právní úpravy má volič celý proces hlasování osobně pod kontrolou, a to hlavně proto, že sám osobně vkládá svůj hlasovací lístek do příslušné volební urny. To, koho konkrétní volič volil, proto nemůže zjistit ani člen volební komise.

Korespondenční volba je brutálním omezením principu tajnosti voleb a prostředkem nátlaku na občany, popřením principu svobodné volby. Dle předkladatelů má být v případě korespondenčního hlasování jeho tajnost zajištěna jakousi předvyplněnou doručovací obálkou, vlastnoručně podepsaným identifikačním lístkem a hlasovací obálkou. V podstatě ale korespondenční doručení zalepené doručovací obálky bude naprosto podobné tomu, jako kdyby dnes volič předával zalepenou úřední obálku se svým hlasovacím lístkem členovi

volební komise před volební místností s pokynem, ať jeho hlas do té volební urny tedy hodí. Toto má být zaručení tajnosti volby? Copak asi udělá onen pomyslný člen volební komise? Hodil by ten volební lístek do volební urny například tehdy, pokud by věděl, že občan, který mu jej vložil do ruky, je voličem či členem jiné politické strany, než je on sám?

Další věc. Kdo všechno bude mít vůbec obálku s hlasovacím lístkem při korespondenčním hlasování k dispozici? Podle návrhu zákona to bude poštovní doručovatel, potom zastupitelský úřad, který ji má nejprve uchovat na bezpečném místě určeném vedoucím zastupitelského úřadu a po ukončení hlasování pak předat zvláštní okrskové volební komisi. Zatímco u dosavadního způsobu voleb vkládal hlasovací lístek do volební schránky přímo sám volič bez jakéhokoliv zprostředkování, korespondenční volba přinese minimálně tři nové mezičlánky, kde se ten lístek může různě deformovat. Zabýval se někdo riziky postupu i třeba z hlediska ochrany osobních údajů? Nebo z pohledu zapojení různých zahraničních poštovních a doručovacích služeb, často privátních, a jejich spolehlivosti a rychlosti? S lehkou nadsázkou lze totiž konstatovat, že o podobě výsledku českých voleb a podobě české vlády bude rozhodovat to, jak fungují pošty v Egyptě, na Maledivách a zda stihnou doručit odevzdané hlasy včas.

V případě masového zapojení do korespondenčních voleb osob s českým občanstvím žijících trvale v zahraničí anebo potomků emigrantů ve čtvrté generaci, kterým chce vládní koalice jiným návrhem narychlo a čistě náhodou zrovna teď také přiznat české občanství, půjde v podstatě o hlasování dle toho, jaké budou mít k dispozici informace, o to, jak budou o situaci v České republice referovat určitá vybraná zpravodajská média, často zahraniční. Skutečnou situaci v naší zemi tito občané znát nebudou, protože ji sami neprožívají takřkajíc na vlastní kůži a z vlastní zkušenosti jako my všichni. A na druhé straně tito lidé neponesou za svou volbu žádné důsledky a žádnou odpovědnost a také nepocítí žádné dopady, jak už jsem tady o tom hovořil. Dovedete si, kolegové, představit, že by o umístění skládky nebezpečných odpadů na pozemku konkrétně vaší obce, třeba té, kde bydlíte vy osobně, hlasovali i lidé, kteří v této obci vůbec nežijí, a bylo by vám to jedno, že by o tom hlasovali například lidé z obcí, které jsou okolo? Jak by to asi dopadlo? Bylo by vám to jedno?

Součástí identifikačního lístku pro korespondenční volbu má být i vlastnoručně podepsané, ovšem nikoliv úředně ověřené písemné prohlášení, že tento volič hlasuje osobně. Takže to vlastně může podepsat kdokoli. Kdo ale relevantně zkontroluje, že tomu tak ve skutečnosti bylo? Nikdo. Prostě to absolutně není možné! Přitom to navrhovaný zákon vyžaduje, tedy vyžaduje to, aby volební komise zařadila mezi platné hlasy jen ty, které jsou doprovázeny identifikačním lístkem podepsaným voličem. Ovšem reálně to prověřit možné není. Zákon je v tomto ohledu nespelnitelný či nenaplnitelný, což je jeho další zásadní legislativní a možná i ústavněprávní vada. Lze si docela dobře představit stav, kdy budou nejmenované agilní subjekty z oblasti neziskového sektoru v rámci ambasad a v prostředí zahraničních krajanských komunit zcela nezištně a bezplatně působit jako poradci v oblasti korespondenčního hlasování, kdy pomohou lidem získat, vyplnit i odeslat potřebnou volební dokumentaci, protože ten nový volební systém je přece složitý a pomáhat si musíme. Jenom nám to tady podepište ve jménu liberální demokracie.

Tajnost hlasování, jeden z naprosto klíčových ústavních základů volebního práva, ke kterému se zde opakovaně a zcela záměrně vracím, lze chápat jednak ve vertikální a rovněž tak i v horizontální rovině, kdy vertikální rozměr zahrnuje ochranu voliče před veřejnou mocí a horizontální rozměr pak jeho ochranu před ovlivňováním ze strany soukromých subjektů. U klasického způsobu hlasování obě roviny do značné míry splývají, neboť jsou obě dvě v české právní úpravě zajištěny stejnými postupy. V případě ochrany voliče před veřejnou mocí je tajnost hlasování, tedy nemožnost spojit voliče s jeho hlasem, zajištěna skrze povinnost každého voliče odebrat se nikým nedoprovázen do volební místnosti za plentu. Jelikož volič svůj hlas následně odevzdá v generické obálce do volební urny, nelze jím vhozený hlas k voliči zpětně žádným způsobem přiřadit. Veřejná moc reprezentovaná ve

volební místnosti volební okrskovou komisí tak nemá možnost v žádném okamžiku zjistit, jak konkrétní volič hlasoval. V případě ochrany před ovlivněním ze strany třetích subjektů, typicky členů rodiny, nadřízených, ale i dalších osob, poskytuje hlavní ochranu taktéž odebrání se za plentu. Jelikož se volič v době výběru hlasů nachází za plentou sám, je osobní volba, tedy volba učiněná bez nátlaku, zajištěna.

Korespondenční volba naopak všechny tyto ochranné mechanismy postrádá. Zastánci a propagátoři korespondenčního hlasování nám nesmyslně tvrdí, že férovost tohoto způsobu volby je garantována tím, že volič vloží svůj hlasovací lístek do zalepené obálky, kterou pak vloží do další, větší obálky, ke které připojí listinu se svými identifikačními údaji. To je sice moc hezké, ale jak víme, že tento konkrétní hlas je projevem svobodné vůle člověka, jehož údaje jsou k hlasu připojeny? Nevíme. Nemůžeme to vědět a nikdy to také vědět nebudeme. A tím je férovost tohoto typu volby, následně i výsledek celých voleb zásadně, ale zásadně zpochybněna. Rovněž tak nepůjde někdy zkontrolovat, kolik členů zvláštních volebních komisí na ambasádách podlehl pokusu rozlepit úřední obálku s korespondenčním hlasem ještě před jejím vložením do volební urny, dle identifikačního lístku se dozvěděli, jak konkrétní lidé hlasovali, a třeba i jejich kolegové z ambasády. Nehledě na to, že kvůli složitosti a nepřehlednosti popisu hlasovacího aktu návrhu zákona mnoho voličů vloží do doručovací obálky pouze svůj identifikační lístek a volební lístek bez úřední obálky, což umožní členům volební komise spojení voliče s jeho hlasem, který pak budou navíc muset hodit do koše, protože bude stejně neplatný.

To, že absence reálného nástroje, jak zajistit, aby volič ve své volbě nebyl ovlivněn další osobou, nebyl na něj činěn nátlak a nedocházelo k případům, aby za voliče nehlasoval někdo jiný, je největší slabinou korespondenčního hlasování. A to připouští i jeho zastánci, například z řad příslušníků právní či politologické obce. Předložená novela navíc nejeví ani sebemenší snahu pokusit se do korespondenční volby vnést nějaké ze zahraničí známé prvky a pojistky, které by se aspoň osobní charakter hlasování snažily maximálním možným způsobem zajistit. Jde například o institut nezávislého svědka anebo o institut kontrolní otázky po australském vzoru, o kterém jsem zde též minule detailně hovořil.

Problematicčnost a protiústavnost předloženého návrhu dosahuje takových rozměrů, že není možné jej žádným způsobem legislativně napravit, protože jsou zakódovány v samotných základech myšlenky korespondenční volby jako takové. Protože volební právo je vrcholným občanským a politickým právem, které nesmí být vystaveno sebemenšímu riziku zneužití. Všichni občané mají mít ve volbách stejné a rovné podmínky a musí existovat všeobecně sdílená jistota, že volba probíhá u všech voličů pouze jedním stejným způsobem a že je garantováno, že hlasují jasně identifikovatelní jedinci, kteří mají beze všech pochybností volební právo. Korespondenční hlasování toto všechno mění a neguje. Nezajišťuje tajnost ani rovnost volby, negarantuje, že každý občan bude hlasovat jen jednou, ani to, že hlasují občané, kteří mají aktivní volební právo, ani to, že fakticky hlasují pouze občané České republiky. Negarantuje prostě nic. A pod to já se nikdy nepodepíšu.

Je rovněž nepřijatelné, a proto to zdůrazňuji opakovaně, aby byť i jen teoretickou šanci zvrátit volební výsledek vygenerovaný občany z České republiky měli občané trvale žijící v zahraničí. To se mimochodem stalo v předposlední prezidentské volbě v Rakousku, kterou doprovázely i prokázané podvody a manipulace, kvůli kterým se její druhé kolo muselo dokonce opakovat. Budiž nám to mementem a varováním. Tehdy tam v tom opakovaném druhém kole těchto prezidentských voleb zvítězil poměrně těsnou většinou 30 000 hlasů kandidát Strany zelených Alexander Van der Bellen před národně konzervativním Norbertem Hoferem z naší partnerské Svobodné strany Rakouska, a to právě jen a jedinečně díky zahraničním korespondenčním hlasům. Bez započtení těchto zahraničních hlasů by vyhrál Norbert Hofer.

A znovu ještě jednou zdůrazněme toto: Češi žijící v zahraničí možnost účastnit se českých voleb už dávno mají na našich zastupitelských úřadech. To je zcela ústavně

konformní, a kdo chce, tak této možnosti využije. Cesta na ambasádu jednou za několik let není nepřiměřenou cenou za možnost hlasovat o politickém vývoji v zemi, kde ani trvale nežijí. Korespondenční hlasování by také výrazně oslabilo podíl občanů České republiky trvale žijících na jejím území, platících tady daně a nesoucích důsledky těchto voleb na správě věcí veřejných ve prospěch těch osob, které trvale či dlouhodobě žijí v zahraničí. Zavedení korespondenční volby tak může postupně změnit i fundament našeho demokratického politického systému, protože by bylo tvrdým zásahem do tradičního mechanismu, od kterého se odvíjí legitimita všech demokraticky volených institucí.

V Kodexu správné praxe ve volebních záležitostech, *Practice in electoral matters*, přijatém Evropskou komisí pro demokracii, takzvanou Benátskou komisí působící při Radě Evropy, na jejíž stanoviska se zde někteří zastánci korespondenčního hlasování odvolávají, se mimo jiné uvádí i toto: Poštovní hlasování může být rozšířené v jednom státě a ve druhém zakázané, a to kvůli možným podvodům. Mělo by být povoleno pouze tehdy, jestliže poštovní služby jsou zabezpečené před úmyslným zásahem, ale spolehlivé ve smyslu, že řádně fungují. Nemělo by být naopak podporováno, jestliže problémy s poštovními službami se připojují k ostatním obtížím vlastním tomuto typu hlasování, včetně zvýšeného rizika family votingu, tedy rodinné volby, nebo přesněji volby pod nátlakem.

Tento Kodex správné praxe Benátské komise ve volebních záležitostech se rovněž velmi zajímavě vyjadřuje k otázce rovnosti volebního práva. Rovnost počtu hlasů, *equal voting rights*, a rovnost váhy hlasů, *equal voting power*, podle tohoto kodexu zaručuje splnění podmínky stejného počtu hlasů pro každého oprávněného voliče, rovnoměrného rozdělení mandátů mezi volební obvody i shodné hodnoty všech odevzdaných hlasů. Podmínkou rovnosti je i shodná četnost uplatnění voličského hlasu v rámci voleb do jedné instituce. Nerovné volební právo dle tohoto kodexu, a teď pozor, totiž vzniká v situaci, kdy mají někteří voliči možnost odevzdat svůj hlas na více místech či mohou hlasovat opakovaně, popřípadě pokud má určitá část voličů na výběr z více způsobů hlasování. To je přece všechno korespondenční volba. Toto přesně naplňuje navrhovaná korespondenční volba na český vládní způsob, která je tudíž s Kodexem správné praxe ve volebních záležitostech Benátské komise při Radě Evropy v rozporu.

Velmi důležitým aspektem demokratického volebního systému je i to, že má přispívat k důvěře občanů v demokratický proces. Bez důvěry občanů ve volby nemůže existovat demokracie. Tento proces včetně mechanismu voleb musí být nadto pochopitelný všem občanům, což současný klasický prezenční způsob volby splňuje. Je to rovněž způsob prověřený a fungující, který ve své podstatě nikdy nečelil významným složitostem ohledně jeho důvěryhodnosti. Tato srozumitelnost a pochopitelnost volebního procesu je proto i významnou společenskou hodnotou. S prvkem korespondenční volby se tento původně jasný systém zatemňuje a hodnota srozumitelnosti, pochopitelnosti, a tím i uvěřitelnosti a důvěryhodnosti se pro voliče vytrácí. A já na to tady upozorňuju. Říkal jsem to už mnohokrát. Významně to tak může ovlivnit důvěru lidí v demokracii jako takovou.

Za stěžejní atribut svobodných voleb považují princip tajného a svobodného hlasování. To, co máme dnes v České republice, to, co jsme tady započali po roce 1989, to jsou férové, svobodné, transparentní volby. A to jsme přece chtěli. V otázce výkonu svobodného volebního práva v podmínkách demokratického právního státu se nejedná pouze o zákonnou úpravu podmínek volební procedury, ale rovněž o řádné technické zabezpečení celého volebního procesu, což u korespondenčního hlasování není možné garantovat, čímž nepochybně reálně hrozí zásadní narušení principu tajnosti volebního práva, a tím i ústavnosti celého volebního procesu. A to je zároveň vedle ohromného a velice reálného rizika podvodu při hlasování a sčítání hlasů asi nejsilnější argument pro (proti?) aplikaci korespondenčního, ale i každého jiného dálkového způsobu hlasování v jakýchkoliv volbách do právního řádu České republiky.

Korespondenční hlasování v zahraničí v podání pětikoalice je i fundamentálním a principiálním sporem o to, zda je dominantní hodnotou právo volit držitele (?) mezi občany, kteří žijí na území, kde budou v této moci podléhat, nebo jestli se má zvýšit role těch, kteří nám nutí svou politickou vůli, aniž by s námi žili a aniž by na ně důsledky hlasování jakkoliv dopadaly: No tak co. No, tak jsme zvolili blbě, no, tak stejně tam nežijeme, tak vlastně o nic nejde.

Myšlenku korespondenčního hlasování zásadně kritizují i mnohé veřejné autority, a to včetně těch, kteří rozhodně nejsou voliči ani sympatizanty SPD, ale naopak jde o podporovatele současných vládních stran. Tak například politolog profesor Stanislav Balík korespondenční volbu označuje za hodně nebezpečnou hru, jejímž výsledkem může být devalvace českého funkčního volebního demokratického systému.

Mám úplně stejný názor. Podle Stanislava Balíka reálně hrozí, že v kontextu debat o podvodech se zaslanými lístky v minulých prezidentských volbách v Rakousku či Spojených státech amerických přestanou lidé důvěřovat celému volebnímu procesu a jakékoli těsnější výsledky budou odmítány jako zfalšované. Vlastně to, co se stalo ve Spojených státech amerických.

Podle právníka Petra Kolmana absolutně neobstojí argument, že Česká republika je jednou z mála zemí, která korespondenční volby nezavedla, protože tento způsob hlasování podle něho zcela degraduje volby a ze svátku demokracie dělá nákup v e-shopu.

Zastánci korespondenční volby pro Čechy v zahraničí také často zlehčují protiargument spočívající v tom, že občané trvale žijící v zahraničí neplatí v České republice daně, nesmyslným a drzým tvrzením, že daně přece neplatí ani důchodci žijící u nás doma, což je něco naprosto nehorázného, protože ti důchodci tady dostávají důchod, denně chodí do obchodu, do lékárny, platí tady nájem. To je přece něco neskutečného! Protože ti důchodci tady platili daně celý život. Jednak tito lidé platili daň z příjmu a povinné pojistné odvody v průměru 40 let a mají takřkajíc předplaceno, a hlavně každý, kdo žije v naší republice, včetně důchodců, zde platí daně, i když zrovna nepracuje nebo nepodniká, protože přece platí daň z přidané hodnoty, spotřební daně u různých výrobků a služeb, které si nakupuje, což jsou ohromné peníze, často měsíčně vyšší, no určitě vyšší, než je daň z příjmu. A navíc na ně samozřejmě dopadají následky jejich volby. Nesrovnávejme tedy nesrovnatelné.

Dámy a pánové, okamžikem odeslání korespondenční zásilky, tedy doručovací obálky s volebním hlasem v úřední obálce, ztrácí korespondenční volič jakoukoliv kontrolu nad tím, jak bude s jeho hlasem naloženo, a dokonce si to nemůže ani dodatečně ověřit. Tuto možnost nemá ani ten, kdo se rozhodl nevolit. Korespondenční volič musí ke svému hlasovacímu lístku přiložit své identifikační údaje, byť v oddělené obálce. Cesta ke ztotožnění voliče s jeho hlasem je tedy otevřená, a to je podle mě ústavně zcela, ale zcela nepřipustné.

V návrhu také není vůbec žádná pojistka proti tomu, aby člověk, který odvolil korespondenčně v zahraničí, například v Německu, poté, tedy podruhé, volil i fyzicky u nás v Aši nebo v Mariánských Lázních anebo někde jinde. Navíc jsem před několika dny v tisku zaznamenal, že vládní poslanci budou dokonce navrhopvat to, že každý korespondenční volič ze zahraničí se po odeslání svého hlasu bude moci ještě jednou rozmyslet a přijít volit znovu i na ambasádu osobně, přičemž objektivně neexistuje způsob, jak bez porušení zásady tajnosti hlasování jeho původní korespondenční hlas najít, ztotožnit a vyřadit. Vůbec tuto myšlenku a úvahu nechápu. To je porušení ústavy. Navíc pokud takových občanů bude vyšší počet, není v silách zvláštních okrskových volebních komisí na ambasádách všechny tyto hlasy nalézt bez toho, aby se opozdilo vyhlášení výsledků voleb. Jde o něco totálně absurdního, což jenom podtrhuje celou šílenost tohoto vládního návrhu.

Kdyby nic jiného, tak už jen jeden dílčí argument nás opravňuje poslat projednávaný návrh do pekel. Korespondenční hlasování je útokem na tradiční prověřené systémové

hodnoty. Je to revolucionářský projekt sociálního inženýrství, liberalismu a progresivismu. Jde o ránu zezadu našemu tradičnímu konzervativnímu a důvěryhodnému volebnímu systému.

Mimochodem, vládní návrh a samotný princip a podstata korespondenčního hlasování poškodí i ty, v jejichž jménu je předkládán, totiž potenciální zahraniční korespondenční voliče. Tito voliči totiž nebudou mít absolutně žádnou jistotu toho, že jejich hlas byl skutečně doručen na místo určení, odevzdán do volební urny a řádně započítán. Tuto jistotu jim dává pouze dosavadní tradiční osobní tajná volba.

Co se týče skutečného počtu potenciálních zahraničních voličů s českým státním občanstvím, o tom se vedou různé diskuse, ale já uvedu konkrétní údaje i jejich zdroje. Dámy a pánové, například podle informace Organizace spojených národů se v roce 2015 ve světě zdržovalo mimo hranice České republiky 932 582 českých občanů, z toho 543 000 v sousedním Německu. To jsou zajímavá čísla – proto uvádím i zdroj – která už opravdu jsou schopna zvrátit výsledek vygenerovaný voliči v České republice. Je to milion lidí. Dle sčítání lidu ve Spojených státech amerických v roce 2020 se k českým kořenům a k české identitě ve Spojených státech hlásilo 1,4 milionu osob, 1,4 milionu lidí. Uvedl to vloni v září na svém webu Český rozhlas. S čím to tedy hazardujeme? A ten mnou zmíněný vládní návrh, sněmovní tisk číslo 585, na rozšíření nabývání českého státního občanství potomkům emigrantů má potenciál přidat k tomu ještě zhruba milion dalších nových Čechů.

Dámy a pánové, snažil jsem se zde jako vždy hovořit pouze k věci, k obecným ústavněprávním i zcela konkrétním aspektům problematiky korespondenční volby a vládního návrhu zákona, který chce aplikovat (co?) do našeho právního řádu, a tím i do našich volebních systémů včetně těch naprosto klíčových. Uváděl jsem konkrétní argumenty, konkrétní příklady a jejich konkrétní dopady, případně konkrétní citace s uvedením jejich autorů a zdrojů, ale to spíše pro ilustraci nebo na podporu svých argumentů. Drtivá většina tohoto mého projevu představovala můj osobní pohled zákonodárce, potažmo i ústavodárce na danou problematiku.

Když to tedy shrnu, naše základní ústavní dokumenty vyžadují, aby jakékoliv volby byly osobní, tajné a svobodné. Ve jménu zachování elementární politické demokracie, svobodné soutěže politických stran, ve jménu férovosti a ústavnosti volebního procesu a ve jménu ochrany a garance základních ústavních občanských práv je zcela namístě snahy o zavedení možnosti korespondenční volby do českého právního řádu v podobě předloženého, mimořádně nekvalitního a věcně i legislativně problematického a vadného návrhu jednoznačně odmítnout. My v tomto druhém čtení dáme samozřejmě a dali jsme už a dáme i v podrobné rozpravě návrh na zamítnutí celého tohoto tisku.

Demokracie je totiž založena na svobodných a hlavně důvěryhodných volbách. Pokud lidé nebudou věřit, že volby jsou skutečně důstojné, spravedlivé a kontrolovatelné a že se pomocí voleb dá změnit vláda z progresivistické na konzervativní nebo z konzervativní na progresivistickou, a pokud ten, kdo byl ve volbách poražen, tu porážku nedokáže přijmout, protože nebude volebnímu mechanismu bezezbytku důvěřovat, jde o začátek konce demokracie v naší zemi. Na to chci upozornit. Pokud lidé budou mít pocit, že ve svobodných volbách nejsou schopni změnit vládu, tak vezmou vidle. A to je konec, to je špatně. A minimálně také o konec (?) začátku studené občanské války. A já před tím chci velmi důrazně varovat. Pak už nebude cesty zpět.

Přátelé, hlasujme o tomto návrhu tak, abychom toho nikdy v budoucnu nemuseli litovat a abychom před soudem historie a našich potomků obstáli se ctí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. My nyní přistoupíme k dalšímu přihlášenému, nicméně než se tak stane, tak načtu omluvy, které v mezičase dorazily.

Omlouvá se paní poslankyně Andrea Babišová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Petr Bejtl z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Martin Kolovratník od 14 hodin z pracovních důvodů, Jana Mračková Vildumetzová od 11.15 hodin z rodinných důvodů, Patrik Nacher od 12.10 do 14.10 hodin z pracovních důvodů, Jiří Slavík od 15.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, Milan Wenzl od 14 hodin ze zdravotních důvodů. A z členů vlády Martin Dvořák z celého jednacího dne z osobních důvodů.

Než dám slovo panu poslanci, tak ještě vnímám, že tu mám faktickou paní poslankyně Balaščíkové, ta však není přítomna v sále, tak odmazávám. Pane poslanče, můžete se ujmout slova a vystoupit. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. No, kolegové, já nebudu zdaleka takový obsažný a tak dlouhý, myslím, že všechno podstatné bylo řečeno. Já se pokusím to jenom trochu shrnout, a to ještě neřekl bych ani svými slovy, ocituji tady některé veličiny. Budete se divit.

Tak když si vezmeme, že vládě důvěřuje v současné době stěží nějakých pár procent občanů, to jsou tak možná rodinní příslušníci, tak v této pro ni samozřejmě nelehké situaci se snaží prosadit tady tu korespondenční volbu pro občany České republiky, ale žijící v zahraničí. Už to samo o sobě vzbuzuje jisté kontroverze, ale dobře. Ale tím vlastně chce dát hlas zhruba půl milionu občanů, ty odhady jsou různé, dlouhodobě nebo trvale nebo krátkodobě žijících mimo území České republiky a volících převážně doprava. Neprožívají naše každodenní problémy, to znamená dopady dramatické inflace, dopady zvýšených cen energií, konsolidačního balíčku, v podstatě už i redukci zdravotní péče, boj o zachování dostupného školství. A taková ta každodenní bych řekl skoro arogance mocných. A z logiky věci, jak to tady kolegové mnohokrát popsali, by vlastně o dění v tom státě mohli rozhodnout lidé, kteří tady vlastně ani nežijí. Z logiky říkám proto, že všichni víte, jaké jsou ty propočty, jaké jsou ty chutě a nápady a co by... A proč to tak je, to je jasné. Protože to je snad jediná šance pro koalici na nějaké přežití, slušně řečeno.

Všichni... zejména tedy opozice korespondenční volbu odmítá. V době, kdy my jsme nebyli v opozici, tak jsme o ní opravdu tehdy přemýšleli, ale samozřejmě mělo to úplně jiné důvody a jiné konsekvence. A jak bylo mnohokrát řečeno, od té doby uběhlo snad šest nebo sedm let, takže jaksi názory se vyvíjí, a jak říkám, hlavně to mělo jinou motivaci. Mělo to takovou tu čistou bych řekl motivaci. My jsme se nepotřebovali nějak zachraňovat.

V roce 2005 měla stejný názor i ODS. To víme, že? Čas však běží a s uplynulým časem se změnil i ty názory, což proč ne? Nicméně i tehdy nám to tak nějak bylo vyčítáno, a vždycky je to vyčítáno, že upravovat volební systém, aby se zvrátily negativní preference, je velmi, velmi jaksi špatné. Mělo by to být samozřejmě předmětem konsenzu, tak jako všechno, o čem říkáme, aby to nebylo jenom na jedno volební období, aby samozřejmě ty věci měly nějaký dlouhodobější dopad a tak dál. Ale ten... to buldočí... a naprosto brutální snaha to prostě prosadit vás bohužel usvědčuje. To, že to způsobí mnoho problémů, tak jak to tady bylo řečeno, viz to Rakousko, Spojené státy, ta Francie to tehdy zrušila v těch sedmdesátých letech, protože to samozřejmě zavdává spousty, spousty pochybností a možností, jak to falšovat. No. A teď si představte, že třeba tento názor takhle prezentovala tehdy Komunistická strana Čech a Moravy. Jako naprosto překvapivé.

No a teď vám přečtu názor opačný, nebo z jiného konce. „Návrhy zavést korespondenční hlasování pro volby do Sněmovny pro Čechy žijící v zahraničí se v parlamentu objevují již více než 20 let. K prosazení této změny voleb se však nikdy nenašla potřebná většina. Je zcela jistě politickým uměním menší koaliční strany TOP,“ jak já říkám 0,9, „že tuto svoji prioritu prosadila do koaliční smlouvy současné koalice.“ Tady kolega, kterého pak budu jmenovat, říká, že věří, že se to ještě zváží, že se to neprosadí. „Hlavní

argument proti korespondenční volbě představuje skutečnost, že základním principem voleb v České republice je osobní a tajné hlasování, jehož hlavním smyslem je zajistit svobodnou volbu pro každého voliče. Volební zákon chápe tajné hlasování jako povinnost a volební komise nesmí umožnit hlasovat nikomu, kdo by se neodebral za plentu. Například britští autoři Birch a Watt dobře popisují, proč je tajné hlasování tak důležité: V soukromí hlasovací kabiny není volič odpovědný nikomu kromě svého vlastního svědomí. Jestliže úprava lístků probíhá společně v rámci jedné rodiny – to je takzvaně ten family voting, to známe – mezi přáteli, svědomí jednotlivých voličů může ustoupit druhým z důvodů loajality.“

Jeden z ústavních právníků podotýká, že „nelze nic namítat proti tomu, aby se o politických otázkách diskutovalo, a to ani tehdy, pokud jeden druhého přesvědčuje o tom, koho volit. Nakonec je to však pouze volič, který v soukromí volební místnosti rozhodne o tom, komu svůj hlas odevzdá. Pokud se však volební akt přesune do jiného, nekontrolovaného prostředí, tato volnost vůle se výrazným způsobem omezí. Vedle omezení svobody hlasování jednotlivých voličů existuje i riziko kupování hlasů.“ To jsme všechno už slyšeli, byli jsme svědky těchto případů a víme, že někteří kolegové se tady možná i tak díky něčemu podobnému tady ocitli k podivení všech znovu a ocitají se tady znovu a znovu a znovu. A to vysvětlení možná tkví tady v tomto.

Kolega říká, že je daleko vyšší riziko zneužití: „V minulosti jsou známy případy, kdy volby, respektive utvoření vládní koalice rozhodly desítky tisíc hlasů, respektive jeden poslanec.“ To je nevýhoda našeho systému, ale doteď to léta letoucí nevýhoda nebyla a hlasovali jsme tak, jak jsme hlasovali, a docela to fungovalo. „Většina korespondenčně hlasujících lidí v České republice dlouhodobě nežije,“ zase ten argument, že zde „neplatí daně, nenese důsledky svých volebních rozhodnutí, alespoň ne přímo. Rovněž nedávné zkušenosti s hlasováním v USA, zase Rakousko, zpochybňování sčítání hlasů...“ a tak dál.

„Z mnoha důvodů se tak obrovsky zvýší možnost napadnout volby u soudu. Z parlamentní zkušenosti vidíme, že potenciální přijetí korespondenčního hlasování je první krok salámové metody, která skončí u hlasování od domácího počítače, jak se to představují některé digitální politické strany.“ Nikdo z těch digitalistů tady není.

„Schválení korespondenčního hlasování bych považoval za stejnou chybu,“ kolega uvádí, „jako schválení přímé volby prezidenta. I u této parlamentní iniciativy stála TOP 09.“

Takže to byl názor, bych řekl, který byl skoro totožný s tím komunistickým, ale byl od oděsáckého senátora. Takže ať si z toho občané a voliči udělají obrázek sami. Vidíte, že ten převládající názor ve společnosti, když se dělají různé průzkumy, je jasný. Prostě máme jiné problémy – korespondenční volba nikoho bych řekl netrápí. A je s podivem tedy, že tady v pátek skoro v 16 hodin sedí takové torzo těch mohykánů. Ti, co by tady měli sedět, co to svolali, ti tady vůbec nejsou. A tak uvidíme, jak to dopadne. Jestli na to samozřejmě použijete ten buldozer tak jak na všechno, tak potěš pánbůh. Už jsme to... už jsme se zase, teď jsme se posunuli zase o kus dál. Jak by řekl Jára Cimrman: „Ocitli jsme se zcela mimo šachovnici.“ Takže vám děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Brázdil...(Ze sálu se ozývá, že je poslanec omluven.) Omluven. Pan poslanec Zdeněk Kettner, prosím, vystoupí jako další a pan poslanec Helebrant se připraví s následným vystoupením. Pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Když se tak jako rozhlédnu, tak skutečně tady budu trpět. Částečně to bude vypadat, jako že nejsem úplně při smyslech, protože tady

trpím samomluvou. Myslím si, že kolegové, pokud chtějí, tak určitě to poslouchají, ale myslím si, že to bude takové házení hrachu na tu pověstnou stěnu, protože všichni víme, jak to je.

Prosím vás, už si aspoň přestaňte hrát na nějaké demokraty, za ochránce demokracie, za jedinou demokratickou pravdu a záchranu nějaké demokracie! Každým dalším krokem, který děláte, tak vy si z té demokracie děláte trhací kalendář a nic vám není svaté! Co se týká té korespondenční volby, nemusíte být až tak příliš zběhlí vpravo a podobně, stačí se podívat, jaké jsou výsledky voleb ze zahraničí, jaké máte současné volební preference, a je jasné, že to je čistokrevný kalkul. Chladnokrevný čistý kalkul. Nic jiného! Prostě hrůza.

Kdyby vám šlo o nějaké zlepšování, prohlubování demokracie, tak proč se například tak vehementně bráníte referendu? Není ryzejší projev demokracie než ta demokracie přímá a právě to referendum. Tady najednou berete zpátečku. Prostě vy s tím pojmem demokracie, já mám prostě pocit, že vy byste v rámci demokracie byli schopni obhajovat i vraždu, pokud by byla provedena správně a podle vás podle těch správných pohnutek.

Spousta argumentů tady padla. Když se koukneme, my skutečně máme ten volební zákon provázaný s Ústavou České republiky a ten článek 18 hovoří jasně. Několikrát to tady bylo zmíněno – tajnost, přímost, rovnost, všeobecnost a tak dále. A tam několik těch principů tou korespondenční volbou bude popřeno. Já si pamatuji na tu zběsilou, hroznou kampaň „Přesvědč dědka, bábu“. Takovým způsobem, jak to máte vy nastavené, že prostě stačí někomu dát plnou moc, může odvolit někdo jiný, tak vy ve své podstatě už takovou kampaň dělat nemusíte, protože už ten dědek a bába, jak tam tenkrát bylo řečeno v těch spotech, vy je ani nebudete potřebovat fyzicky někam dotáhnout, vám prostě stačí, když ho necháte někam podepsat, a vesele si jedeme. Tak je to i jednoznačné, tam už ty různé politické neziskovky, ty už se na to úplně třesou. To je vlastně tvrdý byznys a většina těch politických neziskovek má různé odnože, které pracují v sociálních službách, pracují se seniory, v exekučních řízeních, pracují s bezdomovci a to je ta nejzranitelnější skupina, která skutečně, když to teď jakoby přeženu, oni vám to podepíší i za rohlík, protože co si budeme povídat, když otevřeme tu pověstnou Pandořinu skříňku, tak pak si začneme říkat no jo, ale korespondenční volba je pouze pro ty ze zahraničí. A to je diskriminace našich voličů, takže vlastně i tady u nás to tak můžeme udělat. A svobodné demokratické volby, tak jak je známe, ten promyšlený systém, jaký máme, ten systém, který je kontrolovatelný bez jakýchkoli pochyb, kdy v těch volebních komisích všechny politické strany mohou mít zastoupení, je tam ta zpětná kontrola, je tam ta zpětná dohledatelnost, je tam zachovaná ta anonymita, to všechno ty korespondenční volby prostě vesele spláchnou. A opravdu skutečně ten váš nápad, kdy stačí jenom čestné prohlášení, že se někdo cítí být Čechem, to, že ten zákon vůbec nijak nepočítá s tím, a ani to není možné, že když si někdo napíše, že bydlí tamhle v Jihoafrické republice, a když my budeme mít nějakou pochybnost, tak že se obrátíme na Jihoafrickou republiku, a vy si myslíte, že ti jejich úředníci řeknou jo, super, jdeme zkontrolovat tamhle nějakého našeho občana, který bydlí tamhle někde v buši, jestli tam skutečně bydlí – vždyť je to úplný výsměch! Za mě je to jednoznačně konec těch uvěřitelných, prověřených demokratických voleb, kterým většina obyvatel až na nějaké konspirační teoretiky skutečně věří. Vy děláte všechno pro to, že i ta jedna z posledních kapek těch skutečně demokratických systémů bude zpochybňována, bude napadána, a je to cesta do pekel. Ale jak se říká, že tonoucí se stébly chytá, myslím si, že tohle je vám úplně jedno. Vy si prostě jdete za svým, tvrdě, je to chladný kalkul, a i kdybychom tady řekli tisíc logických argumentů, proč je to špatně už jenom z principu, vy si najdete tisíc a jednu výmluvu jak děti v první třídě na základní škole, že vy jste vlastně ti nejlepší a že všechno je v naprostém pořádku.

To znamená, opět apeluji, přestaňme si zahrávat s těmi posledními zbytky demokratických principů, které jsou tu osvědčené a které fungují. Nepouštějme se na ten tenký led, protože se může stát, že se na tom tenkém ledu nakonec potopíme a utopíme úplně všichni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Jako další vystoupí pan poslanec Tomáš Helebrant, připraví se pan poslanec Martin Kukla. Prosím.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, se zavedením korespondenční volby nesouhlasím a mám za to, že volební systém tak, jak je tu nastaven nyní, funguje dobře, transparentně a v souladu s Ústavou České republiky. V případě korespondenčního hlasování se objevuje obrovská spousta problematických situací a scénářů, které zásadně kvalitu výkonu volebního práva ohrožují. Je zde flagrantně ohrožen princip tajnosti, protože tajnost voleb nespočívá jen v tom, že členové volební komise neuvidí, koho jsem volil. Tajnost voleb podle mě spočívá i v tom, že nikdo jiný, například rodinní příslušníci nebo známí, zkrátka nikdo neví a nemůže bez mé svobodné vůle vědět, koho jsem volil. Sebelepší systém také nedokáže zaručit, že při korespondenčním hlasování nebude možné konkrétního člověka spojit s daným hlasem. Z toho by sice v demokratické společnosti neměly pro hlasujícího plynout žádné důsledky, ale když pozoruji vývoj ve společnosti, říkám si, co by se asi stalo, kdyby se podařilo u některého voliče spojit jeho hlas se stranou, která třeba není v médiích úplně populární. U korespondenční volby se může stát, že si zjistí to, jak kdo hlasoval, a to i proti vůli daného voliče.

Pětikoalice má pocit, že korespondenční volba je strašně důležitá pro lidi a já si myslím, že to jen dokresluje to, že pětikoalice žije ve své bublině. Lidi ale dnes a denně řeší úplně jiné věci a mají úplně jiné potřeby. Často slyším, že se opozice snaží Sněmovnu blokovat, ale je to právě opak. To pětikoalice blokuje Sněmovnu nápady, jako je tento. Proč neřešíme důležitá témata?

Jeden z důležitých principů korespondenční volby, který můžeme porušit, je princip přímosti voleb. Korespondenční hlasování doslova otevírá prostor pro to, aby jeden člen rodiny odeslal hlasy za všechny, protože je přesvědčen o tom, že ten či onen volil dle jeho názoru špatně. Je v pořádku spolu nesouhlasit a ostatně i zde samozřejmě všichni známe někoho, s kým politicky nesouhlasíme, ale ctíme jeho právo, aby volil, koho chce. Jak jsem již řekl, při korespondenčním způsobu hlasování můžeme ovlivnit situaci, kdy některému voliči bude z výše popsaných důvodů jeho právo upřeno a zásadně ovlivněno. Důležité je také připomenout, že českým občanům žijícím v zahraničí toto právo upřeno není a mají právo volit už nyní. Mají právo volit z ciziny na velvyslanectvích nebo ambasádách a konzulátech. Tento proces možná pro někoho je trošku komplikovaný a složitější, ale volby také nejsou každý den, a tak si myslím, že to není taková těžkost, kterou by nemohli jednou za čas podstoupit.

Nejen z těchto důvodů jsem jednoznačně proti zavedení korespondenční volby a tento návrh nepodpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu poslanci. Jako další vystoupí pan poslanec Martin Kukla, připraví se může pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, původně jsem už ani nechtěl vystupovat, ale myslím si, že to lidem, ne vám, ale lidem venku, dlužím, protože jsem teď byl zhruba čtrnáct dní u petičního stánku, potkával jsem se s lidmi a přesně vím, co si myslí o korespondenční volbě. Jsou to i lidé, kteří řeknou, že ANO nevolí, ale když jsem jim řekl, že tady máme petici proti zavedení eura, proti korespondenční volbě, tak mi to většina z nich ráda podepsala.

A to je přesně to. Jsem tady byl včera po celou dobu, nebyl jsem nikde zalezlý v kanceláři, jak tady mnozí koaliční poslanci říkají, že něco dělají pro lidi. Tak se běžte na ulici těch lidí zeptat, jestli chtějí korespondenční volbu, nebo ne. My tady řešíme teď... 13 000 při minulých volbách bylo ze zahraničí, nebo kolik, kolik je to procent? To jsou promile těch voličů. Je potřeba si říci, proč se tady vlastně dneska scházíme. Proč pětikoalice svolala tuhle mimořádnou schůzi? No, je to úplně jednoduché. Volební preference klesají, obliba premiéra klesá a statistika říká, že možná poslední šance je získat pár hlasů ze zahraničí. No tak co udělá pětikoalice? Tak na úkor českých občanů, právě těch, kteří musí v České republice jít za plentu volit, tak ti zahraniční, ti mají právo teď také jít volit, ale musí pro to něco udělat. Musí dojet někam na zastupitelství a tam odvolit. No já také musím dojet tam, kde mám trvalé bydliště, a odvolit tam. Nevyřizuji si žádný volební lístek a také pro to něco musím udělat. Takže je to úplně jasné, proč pětikoalice svolává mimořádnou schůzi a za každou cenu, vidíte to tady, za každou chce protlačit pětikoalice korespondenční volbu.

Já si myslím, že tady máme.... nebo jsme tady řešili mnohem závažnější témata. Vždyť si vzpomeňme, co pětikoalice slibovala. Že nebude zvyšovat daně, nebude zvyšovat věk odchodu do důchodu, bude přidávat důchodcům. No a jak to všechno dopadlo, ať posoudí posluchači a voliči sami. Já myslím, že těch témat, jako je zdražení energie, inflace, nedostatek léků, nedostatek zdravotního personálu, likvidace průmyslu, likvidace zemědělství, degradace sportu a školství, propouštění lidí z firem a hlavně také ty kauzy vládní pětikoalice, všechno jsme tady již navrhovali, ale pětikoalice nám to vždy zamítla.

Takže můj pohled na korespondenční volbu je zcela jasný. Budu hlasovat proti. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Taktéž děkuji panu poslanci Kuklovi. Nyní vystoupí... protože v sále není přihlášený pan zpravodaj, já ho posunu na konec řady. Nyní vystoupí pan poslanec Lubomír Wenzl, připravit se může paní poslankyně Lenka Knechtová. Prosím.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážení kolegyně, vážené kolegyně, já k tomuto projednávanému bodu bych se taky chtěl krátce vyjádřit. Úvodem bych chtěl říci to, že víceméně mi není jasné, proč tento bod nebo tato novela je řešena na mimořádné schůzi Sněmovny. Já bych pochopil a rozuměl tomu, kdyby byla mimořádná schůze Sněmovny v případě, že by naši zemi, a nechci samozřejmě nic přivolávat, postihla nějaká živelní katastrofa a bylo potřeba rychle přijmout nějaká opatření. Pochopil bych a přivítal, pakliže by byla mimořádná schůze svolána za účelem nalezení společného řešení negativních dopadů činnosti této vlády na firmy, občany naší země, jako je například zvýšení daňové zátěže, drahé energie, problémy ve školství, ve zdravotnictví, v sociální oblasti, kdy hrozí podle mého názoru riziko snížení dostupnosti zdravotní péče pro občany. V připravované novele zákona o veřejném zdravotním pojištění má údajně vypadnout to, že vlastně každý občan bude mít ze zákona, nebo respektive bude mít nárok na jeden plně hrazený lék ze systému zdravotního pojištění. A mohl bych tak pokračovat dále. Dnes přece ale předkladatelé novely to záměrně podle mě neuvádí.

Je umožněno občanům České republiky, kteří mají české státní občanství, volit v zahraničí, a vyjádřit tím svůj názor na další směřování naší země. Naopak já to tak vnímám, a jsem přesvědčen, že nejen já, že ze strany předkladatelů je tato věc předkládána a prezentována tak, kdy někdo z občanů může nabýt dojmu, že doposud tak tomu není a že dochází jakoby k nějakému narovnání práv našich spoluobčanů, kteří v době voleb jsou v zahraničí. Otázkou je, zda tento předložený návrh o změně způsobu voleb opravdu umožní a přinese možnost většího zapojení našich občanů v zahraničí. Je zde další aspekt, který za celou dobu, kdy je projednáván tento návrh této novely zákona, nebyl dostatečně osvětlen a vysvětlen, kdy nedojde k tomu, že v případě změny volebního zákona nedojde ke snížení důvěry občanů, voličů, ve volební systém, k legitimitě volebních výsledků. Vážené kolegyně a kolegové, tato nyní projednávaná novela volebního zákona není jen nějakou drobnou technickou změnou, ale jedná se o rozhodnutí, které může otrást s důvěrou našich občanů v náš platný volební systém.

Možnosti, jak občan žijící nebo pobývající v zahraničí v době voleb může využít svého práva volit, jsou dvě. Buď tedy že, tak jak je tomu doposud, navštíví zastupitelský úřad v zahraničí, anebo provede vlastní volbu zde v České republice. Já za sebe říkám ne přijetí navrhované změny o způsobu voleb, a to z několika důvodů.

První, jak už jsem zmínil, může umožnit korespondenční volba hlasování v zastoupení, což je přece dle ústavy nepřípustné. Dále korespondenční volba umožňuje, a bylo zase zmíněno, aby jeden a ten samý volič s dvojím státním občanstvím hlasoval dvakrát. Jednou v tuzemských volbách a jednou ve volbách v cizí zemi, jejímž je také občanem, viz příklad volby do Evropského parlamentu. Dále ten, kdo trvale žije v zahraničí, bude spolurozhodovat o tom, kdo bude v České republice vládnout, a přitom neponese tento občan důsledky za to své rozhodnutí. Je to správné? Přece ten, kdo žije trvale v zahraničí, nemůže znát skutečné aktuální poměry v zemi a musí se tak orientovat především podle médií. A tuto skutečnost lze mediálně zneužít.

Mohl bych pokračovat dál, ale opravdu, řečeno bylo už zde hodně. Každopádně, vážené kolegyně, kolegové, předkladatelé této novely, zanechme debat i o této problematice a pojďme řešit problémy. Pojďme řešit problémy, které skutečně trápí občany a trápí naši zem. A já jsem přesvědčen, že korespondenční volba není problém, který by tížil naše občany a stát. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí paní poslankyně Lenka Knechtová a připravit se může pan poslanec Petr Sadovský. Prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v úvodu svého příspěvku musím upozornit, že první čtení sněmovního tisku 596 bylo ukončeno předčasně a nezákonně. Při zdůvodnění procedurálního návrhu bylo uvedeno, že do doby pevného termínu hlasování je ještě poměrně značný časový prostor. Přesto já i moji další přihlášení kolegové a kolegyně se nemohli vyjádřit v rozpravě v rámci prvního čtení. Upozorňuji, že k tomu došlo pouhým subjektivním hodnocením, že je dostatečný čas. Přitom projednáváme sněmovní tisk 596, návrh poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony. Žádný vládní návrh, jak by si tento významný zákon zasloužil. Poslanecký návrh, který neprošel řádným připomínkovým řízením.

Korespondenční volba a naše ústava prakticky nejdou v současné době dohromady. A přitom už v prvním čtení nebyl dostatečný prostor pro diskusi. Přitom jen tady na plénu Sněmovny, ale i na petičním výboru Poslanecké sněmovny bylo veřejné projednávání petice č. 62 při zavedení takzvané korespondenční volby, která získala 12 796 podpisů. A tím pádem i ve veřejném prostoru jsou otázky k problémovému návrhu, a je proto potřeba se jimi zabývat, body probrat a vyřešit před projednáním tisku a zejména před jeho implementací.

Například Institut pro politiku a společnost se zabýval návrhem a tématem jeho exkluzivity. Zákon předpokládá, že volit poštou by měli pouze občané České republiky, ale pozor – v zahraničí. To je problematické zejména pro ty, kteří chtějí korespondenční volbu obhajovat. Argumentačně totiž předkladatelé vycházejí z takzvaného demokratického deficitu současných voleb v České republice. Koaliční poslanci v důvodové zprávě tvrdí, že zavedením možnosti hlasovat v zahraničí korespondenčně se odstraňuje nedůvodné rozdílné zacházení s voliči podle místa pobytu, což může být pravda. A Čech, který se během prezidentských voleb v roce 2023 nacházel například v africkém Mali, musel opravdu dvakrát letět tam a zpátky do Akkry v Ghaně. Avšak řešit jednu nerovnost vytvořením jiné je dle mého názoru problematické.

Pokud by daná novela volebního zákona byla přijata, měl by český občan v zahraničí více možností jak odvolit než občan, který se nachází na území České republiky. To lze nazvat nerovným přístupem k volebnímu procesu. Takový stav nezbytně vyvolává otázku, proč návrh tedy nezavádí korespondenční volbu pro všechny občany České republiky a proč diskriminačně cílí pouze na ty v zahraničí? I v České republice mohou nastat situace, kdy by volba poštou byla pro konkrétního občana nejlepší a nejvhodnější variantou. Jedná se o rozpor, který předkladatelé zatím uspokojivě nevysvětlili. Pokud se snad bojí zneužití korespondenční volby v ČR, pak ale stejná obava je namístě i u voličů v zahraničí.

Ostatně je argumentace mateřským státem při pohledu na realitu volebního procesu v České republice úsměvná. V situaci, kdy český stát ani po třiceti letech po revoluci neposkytuje zrakově postiženým občanům volební lístky v Braillově písmu či jiné kompenzační pomůcky a oni jsou nuceni ve volbách využívat služeb asistenta, se zdá starost o občany v zahraničí jako účelová a poněkud cynická. Jen pro připomenutí, v České republice žije současnosti zhruba 83 000 těžce zrakově postižených, z toho 19 000 je nevidomých a prakticky nevidomých. A všichni tito lidé se během volebního aktu neobejdou bez pomoci další osoby. Tito občané už přes třicet let nevolí v tajném režimu, ale navíc dodnes politické reprezentaci nestáli ani za zmínku. Je to patrně dáno tím, že od zrakově postižených nemáme tak spolehlivá data svědčící o stranických preferencích jako u občanů žijících v zahraničí. V samotném návrhu je skutečných připomínek daleko víc.

Já děkuji, kolegyně a kolegové, za pozornost a ráda bych se připojila k návrhu na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Návrh na zamítnutí se bude hlasovat ve třetím čtení. A co se týče vystoupení, tak nyní vystoupí pan poslanec Petr Sadovský, připraví se pan poslanec Roman Kubiček. Prosím.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, děkuji i kolegyni Lence Knechtové, že tady poděkovala těm, co ji poslouchali. Ono jich tady moc nebylo, takže to nebylo moc velké poděkování.

Chtěl bych říct, že Sněmovna jedná o jednom z nejdůležitějších bodů tento rok. Když byla volební kampaň, zaznívala ze strany koalice spousta slibů, závazků, které splní vůči

svým voličům. A když se na to podíváme, tak se jim to hroutí jako domečky z karet. Ale o tom asi mluvit nebudu a ani nechci. To je zodpovědnost vůči jejich voličům. Voliči si udělají obrázek o tom, co jsou zač. Ano, máte tady ve Sněmovně většinu, takže si v pohodlně prosadíte, co potřebujete. To znamená, že i pravděpodobně tento zákon. Ale já bych před tím chtěl opravdu důrazně varovat.

Je pravda, a nijak to nezakrývám, že i předchozí vláda to měla v programovém prohlášení. A dokonce se tím návrhem zabývalo i Ministerstvo spravedlnosti. A ty největší důvody jsou natolik zásadní, že se od toho nápadu upustilo. Vy ho teď vrátíte do hry. Protože tady máte většinu, tak pravděpodobně projde. Ale pojďme si aspoň v krátkosti, protože tady stejně nikdo není, říct, co tento poslanecký zmetek obnáší. Řeknu vám, co uvádělo Ministerstvo vnitra.

Nejpodstatnějším z rizik je nemožnost zajistit ústavně garantovanou tajnost hlasování, protože volič provádí hlasování v nekontrolovaném prostředí mimo volební místnosti. Není proto možné garantovat, že nehlasuje pod nátlakem jiné osoby nebo že se nejedná o kupčení s hlasy. Já vím, že to tady zaznělo kolikrát, ale tady cituju přímo z Ministerstva spravedlnosti. Toto riziko lze výrazně omezit pouze tím, že je korespondenční hlasování umožněno jen vybrané skupině voličů, zatímco v případě univerzálního zavedení je riziko výrazně vyšší.

Další riziko představuje přeprava listovní zásilky, jejíž doručování není pod kontrolou státních orgánů, není pod kontrolou voliče, ale je zcela závislé na soukromoprávních subjektech. Tím dochází už k narušení bezprostřednosti hlasování, což lze považovat za ústavní problém v realizaci volebního práva. Realizace volebního práva jako takového bude vystavena nahodilosti doručování listovní zásilky držitelem poštovní licence. Při představě, že to bude Česká pošta, je mi zle. To je stav, který je v demokratickém právním státě obhajitelný pouze vyvážením jinými zájmy podstatnými pro výkon volebního práva.

Korespondenční hlasování s sebou přináší jako doplňková práva i formu hlasování a zvyšování finanční nákladnosti, zvýšení administrativní zátěže pro volební orgány. A je toho spousta. A i přesto, že tento způsob s sebou nese jisté riziko kupčení s hlasy za předpokladu, že volič bude chtít zákonnou úpravu obejít, že požádá o korespondenční hlasování, ačkoliv ve skutečnosti se bude nacházet na území České republiky, toto riziko prostě by bylo sníženo maximálně požadavkem zápisu do zvláštního seznamu voličů. Je toho spousta.

Byly tady z ministerstva předloženy i otázky, které se předložily tehdejší koaliční radě, zda vůbec zavést. Jsou to otázky, komu má být umožněno hlasování – voličům zapsaným do seznamů, voličům na území České republiky, které tíží překážka výkonu volebního práva například v době hospitalizace, a spousta dalších věcí. Ale tak to byly jenom takové skromné připomínky. Je toho daleko víc, co nám tenkrát ministerstvo vytkl.

Když pominu, že korespondenční volba je nejen drahá, náročná na organizaci, ale co je naprosto zásadní, jak jsem říkal, nemáte zaručenou osobní volbu. Realizace volebního práva jako takového bude vystavena nahodilosti a doručování listovních zásilek, jak jsem říkal, držitelem poštovní licence. Je to neobhajitelné a nemůže to ničím vyvážit. Máme příklad v sousedním Rakousku. Muselo se opakovat druhé kolo prezidentských voleb. Rozhodl o tom rakouský Ústavní soud, který výsledek druhého kola prezidentských voleb kvůli nesrovnalostem sčítání volby zrušil a opakovaly se.

Já chápu, že podle průzkumu by velká část Čechů s možností volby v zahraničí volila strany pravicové sdružené v dnešní pětikoalici. Ale to je ošemetné lákadlo. Ano, mohou si tím zlepšit své volební výsledky. Ale nemá přednost ústavnost a záruka, že hlasy nebudou manipulovány nebo zneužity?

Mohl bych o tom mluvit tady ještě dlouho, ale pro dnešek si myslím, že to stačí. To je vše. Doufám, že jsem vás nezdržel, že jsem nezdržel těch šest lidí, ano, sedm. (Počítá koaliční poslance v sále. Reaguje navrhovatel poslanec Dufek.) Omlouvám se, Aleši. Osm. Devět. (Ve

vládní lavici mává ministr Výborný a volá, že nezdržel.) Ano, pan ministr. Doufám, že jsem vás nezdržel. Držím vám palce a doufám, že to neprojde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Roman Kubiček, připraveného již poté vidím následně přihlášeného pana poslance Nachera.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se pokusím být velmi stručný, protože mnoho tady již zaznělo a nechci opakovat věci, které tady již byly řečeny. Jedná se o tajnost korespondenční volby a svobodu. To jsou základní témata, o kterých tady proběhla velká diskuse. Ta rychlost přijetí korespondenční volby poslaneckým návrhem, která by podle mého názoru měla vyžadovat celospolečenský konsenzus, to znamená projednání koalice, opozice a jednoznačné shodnutí se na systému té volby.

Naprostu respektuji právo korespondenční volby například pro dlouhodobě vyslané pracovníky do zahraničí, studenty a tak dále. Pro to by ta korespondenční volba měla sloužit, nicméně pro občany dlouhodobě nepobývajících a nemajících vztah k České republice už mi to takový smysl nedává. Otázka toho, jakým způsobem ta volba bude provedena, je velmi pofidérní. Vím, že jste se bavili a diskutovali a přijali jste i některé pozměňovací návrhy, které tuto volbu upravovaly. Nicméně pořád nechápu, proč nebyla provedena takzvaná zkušební volba v nějakém území, kde bychom si ověřili, jestli je to funkční, jestli kontrolní mechanismy jsou dostatečné, jestli nějakým způsobem dochází k manipulaci, protože u té korespondenční volby se o tom po celém světě mluví.

Také jsem zaslechl od koaličních poslanců, že vlastně co se děje? Vždyť 20 zemí už tu korespondenční volbu má. Nicméně ty podmínky korespondenční volby jsou v každé zemi jiné. Není to tak, že to, co děláme my, je konsenzus pro celou Evropu. Ale spousta lidí je z té korespondenční volby v jiných zemích vyjmuta. Není to automatické právo každého z těch lidí. Říkám znovu, chápu studenty na dlouhodobém pobytu, chápu vyslané pracovníky, tomu všemu rozumím.

A taková poznámka, kterou si asi neodpustím. Když se podívám na volební výsledky z let 2013, 2017 a 2021, je naprostě zřejmé a účelové, proč je tato korespondenční volba zavedena. Je tady nějaké spoléhání se na to, že ti krajáci dodají těch hlasů dostatek na to, abychom si vylepšili volební výsledek. Nicméně zvednu prst. Protože ve volbě v roce 2021 měla koalice PirSTAN přes 50 %, no a koalice PirSTAN nebude, tak aby někteří z těch stran, kteří očekávají ten brutální výsledek, nebyli pak zklamáni. To samé platí pro koalici ODS, TOP 09, KDU-ČSL. Když nebudete kandidovat spolu, tak ten výsledek může být pro vás velmi tristní. Takže i vy byste se měli zamyslet nad tím, jestli je toto pro vás vždy velká výhoda. Pochopitelně máte dostatek hlasů na to, abyste to prohlašovali, budou načteny pozměňovací návrhy.

Já myslím, že jsme tu diskusi vedli velmi dlouho, proto jsem slíbil, že nebudu až tolik zdržovat. Takže děkuji za pozornost těm, kteří tady vydrželi do těchto chvil.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Jako dalšího vystupujícího zvu k pultíku pana poslance Patrika Nachera. Avizuji přihlášku pana poslance Nového, nicméně ho nevidím v sále. (Hlásí se, že je přítomen.) Výborně. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená paní místopředsedkyně, drazí kolegové, kolegyně, já to zestručním. Jenom v zásadě kromě úvodních pár vět na pozměňovací návrh, který je nahrán v systému, od toho to druhé čtení je, samozřejmě předtím před závorkou to návštěví je, že tady stále ve vzduchu jsou nezodpovězené otázky, nejsou tady odpovědi na naše položené otázky, které se točí furt dokola: proč celý zákon platí od 1. 1. 2026 a jenom ta výše týkající se korespondenčních voleb je od 1. 1. 2025? Proč jde o poslanecký návrh a nejde o klasický vládní návrh, zvlášť když jste dopředu věděli, že to je tak citlivá věc? Vy víte, že sem posíláte citlivou věc, tak to máte mít o to více posichrované tím, že to je vládní návrh, projde připomínkovými místy. Tím vy se obrátíte dopředu na tu kritiku, protože už to vlastně zažijete od těch připomínkových míst, projde to přes Legislativní radu vlády a tak dále. Tím utlumíte potenciální kritiku ze strany opozice. Vy prostě jdete do toho rizika a dáte to tady jako poslanecký návrh čistě proto, aby se to časově stíhalo.

Stejně tak moc nerozumím tomu, proč permanentně jako koalice řešíte věci, které nejsou problematické. My ve věcech, ve kterých jsme na chvostu Evropy, Evropské unie, tak ty vás nechají v klidu, jako jsou třeba ceny elektřiny. My jsme byli loni čtvrtí největší vývozci, přitom ji máme nejdražší při přepočtu na kupní sílu. A to vás nechává v klidu. Jo, to je pohoda. Migrační pakt taky v pohodě, to vás nechává v klidu. Sice jste se s tím tady na začátku chlubili, poté se zdržíte a vaši vlastní europoslanci jsou proti, ale vlastně teď je to úplně dokonalý nebo dobrý dokument a chválíte jej, nebo tedy někteří vládní politici.

Naproti tomu věci, které u nás fungují... Jedna z nich je, že po revoluci se tady nestalo, že by někdo zpochybnil výsledky voleb. To je tady potřeba znovu připomenout. Jestli něco u nás funguje, tak bezproblémové předávání moci, ať už na úrovni, nevím, prezidenta, prezidentských voleb, tak Poslanecké sněmovny, Parlamentu, vlády. To je jedna z mála věcí, která tady funguje. Rychle se sčítají výsledky. Nikdo ty výsledky nezpochybňuje, až na nějaké detaily. Vy věc, která funguje – jsme za to rádi a je jedno, jestli jsme teď v koalici, nebo v opozici – tak vy sem dáte nějaký moment, který potenciálně hrozí, že k těmto zpochybněním začne docházet. Já tomu fakt nerozumím, proč vy věci, které fungují, řešíte a věci, které nefungují a řešit byste je měli, necháváte být.

Ještě jedna poznámka k tajnosti voleb. On tady na to, mám pocit, odpovídal i ministr Šalomoun, který teď někam zmizel. Ono to má dvě roviny. Tajnost volby před státem. To je to, co vy furt říkáte, že to je v jedné zalepené obálce, někdo to vytáhne, hodí do urny a neztotožní se to s tím dotyčným člověkem, takže ti úředníci na velvyslanectví nebudou vědět, kdo pro koho volil. Ale pak je tajnost volby z pohledu okolí, z pohledu toho osobního prostoru. Minimálně já, ale předpokládám, že i moji kolegové kritizují, že tady je ohrožena tajnost volby z tohoto úhlu pohledu. Protože ta tajnost volby je dána opravdu jenom tím, že ať vám tady můžu říct a slíbit, že budu volit kohokoliv, tak za tou plentou udělám takové změny, že už se nikdo nikdy nedozví, koho jsem ve skutečnosti volil. V tom je ta tajnost. Tam hodím cokoli do té obálky, obálku hodím do urny, tam se to zamíchá a nikdo už to se mnou nespojí a člověk si pak svobodně zase může říct, že volil někoho jiného. V tom je právě ta svoboda v době, kdy se tady evidentně vyvíjí tlak a nátlak na určité skupiny obyvatel, aby toho nevolili a toho volili, protože ten je trendy, to je in, a toho nevolte. Podívejte se, to není jenom o občanech, to je i o umělcích. Vždycky ti umělci, když podporují toho správného prezidentského kandidáta, tak je to super, a když toho špatného, tak s ním přestanou ti ostatní natáčet.

Podívejte se, co se stalo na Slovensku. To není jenom česká doména. Ti umělci, kteří podporovali Pellegriniho, tak se najednou dostali na blacklist, odchází od nich sponzoři a podobně. To znamená, že ten společenský tlak na správnou volbu a špatnou volbu tady evidentně je. Prostě nevěřím, že všech 108 koaličních poslanců to nevidí, že to takhle je. To, že vám to teď zrovna aktuálně vyhovuje, přece neznamená, že to je správně.

A to, co my říkáme, že ta tajnost volby je ohrožena že ten společenský tlak je vytvářen, že v momentě, kdy vy to vyplníte doma před celou rodinou, tak je tam ten společenský tlak. A už tady kolegové o tom hovořili. To je to přemluv bábu, dědu a tak dále. To už pak nebude opravdu zapotřebí. Ty případy, kdy tady před minulými parlamentními volbami, neukáží ti vnučku, vnuka, když budeš volit ANO, to tady přece bylo. A vy byste jako správní demokrati měli být první, co byste proti tomu měli protestovat. Ale vám to vyhovuje. V momentě, kdy dochází k téhle rodinné volbě, kolektivní volbě v nějakém prostředí, tak prostě ta tajnost je ohrožena. Ne z pohledu státu, že ten stát vidí, koho volíte, ale z pohledu toho tlaku okolí. Tak tolik na tu tajnost.

Jinak zbytek těch politických věcí, na které skutečně jste mi doted' neodpověděli, všechny ty věci týkající se i toho, jak to funguje v jiných zemích, když to tak rádi srovnáváte, jestli jste chodili na ty semináře, tak víte, že ve většině těch zemí to nastupovalo postupně, byly nějaké testovní volby. Nikde, já jsem to tedy nezaznamenal, nechci se mýlit, nikde nebyla první korespondenční volba ta nejdůležitější, a to volby do Poslanecké sněmovny. Takže když už tedy to srovnáváte s tím zahraničím, tak to aspoň udělejte dobře.

Ale já bych se vrátil k tomu pozměňovacímu návrhu, který jsme předložili – Jana Mračková Vildumetzová, Renata Oulehlová a já – který řeší, když už jste tedy tady otevřeli tu tematiku komfortu a toho, aby ti lidé se cítili dobře u voleb, tak řeší lepší přístupnost voleb pro osoby se zdravotním postižením, zejména pro zrakově postižené, pro osoby nevidomé, a to tím, aby povinnou náležitostí toho hlasovacího lístku byl grafický kód, takzvaný QR kód, který by po načtení přes mobilní zařízení nějakou čtečkou umožnil tomu člověku se vlastně samostatně v té místnosti pohybovat, rozhodovat a mít stoprocentní jistotu, co vkládá ten člověk do obálky.

Takže pokud to opravdu myslíte vážně – kolega kývá, že ne, takže to asi možná vážně nemyslíte. Pokud to myslíte vážně, že chcete pomáhat desetitisícům lidí, tak tady máte na stole pozměňovací návrh, který by měl usnadnit volbu a osamostatnit volbu pro lidi se zrakovým postižením. Bavíme se tady o počtu lidí, řekněme 50 až 80 tisíc lidí, nechtejte mě za slovo, s využitím nějakých moderních technologií, které předtím nebyly, v této chvíli jsou. Takže nemůže být ani reakce na to, že to nebylo, proč bychom zaváděli něco nového a tak dál. Přesně předtím ty možnosti nebyly, teď jsou. A ukáže se při tom hlasování o pozměňovacích návrzích, a je jich tam celá řada, kolegové se k nim přihlásí, že jestli vám jde o tu podstatu a chcete řešit ty technické věci a v tomhle případě chcete pomoci těm několika desítkám tisíc lidí se zrakovým postižením, anebo jenom tady hrajete divadlo a jenom selektivně, výčtově vám jde jenom o ty lidi v zahraničí. A ti lidi, kteří jsou v České republice a mají ten přístup obtížnější, jsou závislí na nějaké další osobě... Docela by mě zajímal názor tady zpravodaje, předsedy klubu KDU, kterého si jinak vážím, jaký je jeho názor za zpravodaje na pozměňovací návrh, který by umožnil samostatně hlasovat pro lidi se zrakovým postižením. To by mě tedy fakt zajímalo. Protože se obávám, že to dopadne jako s insolventci, že vy nebudete řešit obsah těch pozměňovacích návrhů. Vy to prostě vezmete koalice – opozice. To je z opozice, to tam nedáme, na shledanou! Já se budu rád mýlit a omluvím se tady na mikrofon, když to takhle nebude. Ale zatím moje zkušenost je stoprocentní. Stoprocentní! A za dva týdny, až tady bude insolvenční zákon, tak si to tady fakt jako užiju, protože všechny ty tři pozměňovací návrhy, jak jsem pochopil, tak přes všechny sliby koalice nakonec, protože není na nich shoda všech pěti, to je vaše nová mantra, že se musíte shodnout všech pět a pak pro to hlasujete, tak vy to nepodpoříte. Takže mě by jenom zajímalo, jestli opravdu podpoříte a jestli by mi mohl pan zpravodaj, to je jedna věta, jestli se mu to líbí, nebo ne, že když už tedy jde o usnadnění voleb, tak jestli podpoříte pozměňovací návrh s grafickým prvkem, který by umožnil a zpřístupnil volby pro zrakově postižené.

Teď tady na mě kolegové ukazují něco na mobilu – nevím. Čas. Nevím, proč mi ukazujete čas. To si zkoušejte prosím na někoho jiného.

Já vám děkuji za pozornost a poprosím možná pana zpravodaje, jestli by aspoň jednou větou, protože jsem se čistě věnoval většinu svého příspěvku tomu pozměňovacímu návrhu, o tom je druhé čtení, jestli by se k tomu mohl někdo postavit a aspoň jednou větou, říct: přečteme si to, řekneme si to, jsme pro, jsme proti principiálně, nechceme to řešit. Já děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu poslanci a s přednostním právem panu předseda.

Poslanec Aleš Dufek: Byl jsem přímo vyzván tedy kolegou poslancem – který se teď baví s někým jiným. Ale ten návrh jsem četl. Má hlavu a patu. Já si myslím, určitě stojí za to ho posoudit.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní se dostáváme k řádně přihlášenému panu poslanci Novému, připravit se může paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, ujměte se slova. Já ještě poprosím kolegy... Skutečně poprosím pana poslance Nachera a další, aby se posunuli o kousek dál od pultíku. Ono to opravdu ruší, jak je to hovoření slyšet. Děkuji. Prosím.

Poslanec Miloš Nový: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, problematiku takzvané korespondenční volby jsme již v rámci prvního čtení velmi intenzivně projednávali v průběhu ledna tohoto roku, přičemž zde vystoupily desítky poslanců. Tento týden následuje čtení druhé. Z tohoto důvodu nepovažuji za účelné, abych opakoval to, co již zde bylo v mnoha případech několikrát řečeno. Jak je patrné z mých předchozích vystoupení, většinou se ve svých projevech snažím o spojení základních ekonomických principů s projednávaným tématem. Ani dnes neučiním výjimku.

Obhajobu navrhované korespondenční volby budu jako teoretický ekonom ilustrovat na porovnání přínosů a nákladů a dále na pojmu, který jsem si v přepracované formě vypůjčil z teorie veřejné volby a který jsem pracovně nazval, v uvozovkách, racionální neúčast. Co mám na mysli? Výborným příkladem aplikace principu porovnání přínosů a nákladů je právě projednávaná korespondenční volba. Lze jej popsat následujícím způsobem. Budou-li mé přínosy z účasti ve volbách vyšší než náklady související s mojí účastí, pak je racionální, abych se jako volič k volbám dostavil, a naopak, budou-li náklady vyšší než příjmy, pak je žádoucí, pak je racionální se voleb nezúčastnit.

V čem spočívají přínosy spojené s účastí ve volbách? Obecně lze konstatovat, že ve třech faktech. Tím prvním je skutečnost, že jsem svým hlasem rozhodl o výsledku voleb. Při velkém množství voličů, je ale jasné, že mé hlasování o výsledku voleb nerozhodne.

Druhým přínosem je pozitivní pocit, že mi osud mé země není lhostejný, pocit, že jsem jako součást velké entity voličů rozhodl o směru, kterým se moje země, moje vlast, bude ubírat. Na tomto místě je potřebné zdůraznit, že citový vztah k rodné zemi, jež nazýváme vlastenectví, je u některých voličů velmi silný.

Třetím faktem stojícím na straně přínosů je vědomí, že moje účast ve volbách zabrání tomu, aby o mém hlasu rozhodli jiní v případě, že bych se voleb nezúčastnil. V případě mé neúčasti je totiž můj propadlý hlas přerozdělen mezi zúčastněné politické strany, a to

v poměru, jak rozhodli ti z voličů, kteří se voleb zúčastnili. Právě proto politologové vždy vyzývají veřejnost k minimálně pasivní účasti ve volbách.

Přístupme k druhé straně našeho rozhodovacího principu a tím jsou náklady spojené s účastí ve volbách. Zatímco v případě tuzemských voleb lze tyto náklady spočívající v ceně dopravy a v ceně obětovaného času počítat maximálně v řádech stakorun, pak v případě voleb v zahraničí jsou tyto náklady o několik řádů výší. V této Sněmovně v průběhu rozpravy zazněly desítky konkrétních příkladů, jak vysoce nákladné jsou daleké, mnohdy letecké cesty na nejbližší zastupitelský úřad, kde dosud bylo možno volby vykonat. Porovnáme-li tedy přínosy a náklady, pak v drtivém případě většiny našich občanů v zahraničí lze konstatovat, že náklady mnohdy v řádech desítek tisíc korun by vysoce převažovaly nad přínosy. Účast ve volbách by tak byla neracionální. Řečeno opačně, ekonomicky racionální by byla neúčast. O tomto výsledku jednoznačně svědčí velmi nízká volební účast našich občanů v zahraničí.

My ale nechceme, aby účast ve volbách byla neracionální. My nechceme, aby za naše absentující voliče volili jiní. My nechceme, aby volební hlasy propadaly. Řešení je jediné: výrazným způsobem snížit náklady spojené s účastí ve volbách. Právě z tohoto důvodu má korespondenční volba, jež řádově snižuje náklady voličů, své opodstatnění. Právě z tohoto důvodu vás vyzývám k její plné podpoře. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Přeji hezké odpoledne, vystřídali jsme se při řízení schůze. A nyní je na řadě paní poslankyně Adámková. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, v tomto pozdním pátečním odpoledni není možné neříci několik slov. Vzhledem k tomu, že se dostávám na pořad poměrně pozdě, tak své povídání poněkud zkrátím, protože to, co tu někdo říkal opakovaně, nebudu opakovat. Ono i tak zbývá několik bodů, které bych potřebovala vysvětlit. Ptala jsem se tak již v předchozím, bohužel ne zcela šťastně zkráceném prvním čtení, ale odpovědi stále nemám. Proto se ptám i nyní ve druhém čtení a předpokládám, že dopadnu stejně. Nicméně ptají se a píší naši občané a mají plné právo na to, abychom jim odpověděli. Tedy vy. Mám ráda bez emocí provedená srovnání, protože ty emoce samozřejmě nám mohou nějakým způsobem zabarvit výsledky, a proto bych dala veřejně dostupnou SWOT analýzu přínosů a negativ jednotlivých typů voleb.

Jinak musím říci, že myšlenka korespondenční volby není nová. To opravdu ne. Jenom, protože to je tak problematické, tak se s tím zatím nevypořádaly vlády několik desetiletí před vámi. A myšlenka, že by byly hloupé, doufám, že vás nenapadla. Nebylo tomu tak. Nebylo to lehké. Navíc i v těch vládách byly současné strany vládní koalice, a jistě se snažily tímto problémem zabývat, leč nenašly řešení. Nacházíme ho nyní ve velmi pokřiveném jednání, ale to je za vámi a předpokládám, že to budete umět vysvětlit.

Takže podívejme se na snadnost volby v zahraničí klasickou metodou, říkáme tomu, a korespondenční volbou. Ta korespondenční volba bezesporu má vyšší pohodlnost. Může jistě přispět tomu, že přijde více lidí k volbám. Takže kdybychom jí dali v té evaluaci 0 až 5, tak toto hodnocení má 4. Podíváme-li se na klasický způsob volby, jsme na dvojce. No a teď tam máme ale další věci, a to tedy třeba důvěryhodnost toho volebního procesu, která je vysoká v případě klasického volebního systému, hodnocená čtyřkou. Důvěryhodnost volebního procesu řekněme korespondenční volbou je tři.

A tady mám dvě osobní glosy. Korespondenční volba opravdu není nic nového. To jistě ne, a mnoho mezinárodních institucí nebo společností, jejichž jsem členem, tento typ voleb

pořádá. Ono není jinak možné, abychom všichni třeba v Evropské společnosti kardiologické nebo pro hypertenzi se někde sjeli. Je to velmi nepohodlné a bylo by to možné pouze na sjezdech. Takže se volila korespondenční volba. A přestože bychom řekli, že se jedná o zájmové věci, což je pravda, je to profesní záležitost, tak se opakovaně stalo, že tyto volby byly zrušeny pro nepřehlednost, anebo tedy bohužel i pro snahu o podvod. Nebudu tady už znovu připomínat ani rakouské, ani americké volby, nicméně mohu vám říci, že z voleb amerických máme naprosto konkrétní přímé informace od lidí, kteří se jich zúčastnili.

Co se týče rovných podmínek, to znamená rovné podmínky doma i v zahraničí, tak jak nám říká ústava, klasická volba řekněme čtyři v té škále evaluace a korespondenční volba tři. Nicméně by to byla jistě minimálně pro 100 000 lidí řekněme šance, nikoliv jistota. Ale je to tady hodnoceno nižším stupněm. A důvod je proto, že vy jste v tom návrhu absolutně opomněli české občany žijící v České republice, kteří mají nějaký jiný problém a jistě by korespondenční volbu uvítali.

Proto moje otázka zní: jestliže nemáte postranní úmysly a je to opravdu dělané s cílem pomoci co největšímu množství lidí, aby mohli volit, rozšiřte, máte stále k tomu možnosti, rozšiřte korespondenční volbu i pro české občany, kteří se jí zúčastnit nemohou, anebo mi vysvětlíte důvod. Takto to na mě činí dojem, že to je velmi účelové jednání zejména pro dvě strany z koalice – a to je topka a Piráti – aby vyzískaly, možná, to já také nevím, jak to dopadne, své hlasy. Rozšiřte to, prosím pěkně, protože tato účelová jednání, a věřte, že to už ukázala historie opakovaně, obvykle nemají dlouhé trvání. Rozšiřte to pro všechny možné, není s tím žádný problém, si myslím, máte to zcela v ruce.

No a co se týče prodloužení času vyhodnocení voleb, u klasického způsobu je to evaluace jedna, neboť není. Spočítají se hlasy za kontroly všech zúčastněných, a máme výsledky. U korespondenční volby máme řadu technických problémů. A já je tu nebudu znovu opakovat, slyšeli jsme dneska a včera mnohokrát, vy je jistě víte. Jenom buďte tedy tak laskaví a přímí, připust'te je a napravte je, když už jste tedy otevřeli tuto Pandořinu skříňku. Protože to sčítání hlasů korespondenčně není v tom zákoně podle mě řádně ošetřeno, aby se opravdu zhodnotil počet, aby se zkontrolovalo, že tam nedošlo k nějakému poškození, a podobně. Nehovořím ani o mrtvých duších, což je samozřejmě také nepřijatelné.

No a co se týče další věci, kterou slyšíme, že to je zvýšení komfortu třeba těch lidí na cestách a tak dále, možná ano, možná ne. Myslím si, že když někdo někam cestuje, taky s tím počítá. Ono ta možnost volit je opravdu privilegium, to nikdo nikoho nenutí, je to právo, ale není to povinnost, což je velmi důležité si zopakovat.

Neodpustím si tedy informaci, opět veřejně dostupnou, ředitele Společnosti pro obranu svobody projevu, kde se ukázalo v těch amerických volbách v roce 2020, že zhruba každý pátý volič, který hlasoval poštou, připustil, připustil podvodné jednání. To je prosím pěkně 20 % osob. To je strašné číslo. A představte si, že ono to možná nedopadne, jak vy si představujete, a že by to bylo ve váš neprospěch. A já bych strašně chtěla vidět, jak tady pak budete argumentovat tím, že vlastně je to špatný zákon a že ho musíme zrušit. Ono už to třeba nepůjde. Já jenom chci říct, že je jedno české přísloví, takové hezké, a to je: Nečín jinému, co nechceš, aby ti jiní činili. A kdo jinému jámu kopá, občas do ní sám spadne. Zvažte podání tohoto zákona v tomto stylu, v jaké máte, napravte tam ty věci. Může se tam dát řada samozřejmě pozměňovacích zákonů a možná, možná, že by byl k přínosu. Zatím tam ten přínos nevidím prosím pěkně.

A pak bych chtěla říct jenom mladším kolegům, kteří samozřejmě mají jiné nápady, entuziasmus. Věřte mi, že v roce 1989 na Václavském náměstí, já jsem měla to štěstí, že jsem tam mohla být, ale je to mé rodné číslo. Vy máte to štěstí že ne. Tak jsme chtěli, aby tam byla ta svoboda slova. A tady vidím, že by byla potřeba, kdybyste opravdu si znovu promysleli tento zákon. Není dobře napsán. A vy to víte, že není dobře napsán, a odmítáte tam slyšet ty relevantní připomínky. Není to k dobru věci a myslím, že si neposloužíte ani sami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A další na řadě je paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. A už předem říkám panu poslanci Jakobovi, prostřednictvím vás, ať mi potom tady neukazuje ten mobil, protože já jsem na to docela dost alergická. Já jsem tady byla včera do rána, dneska jsem tady, takže si myslím, že si ten čas zasloužím k tomu, abych si odůvodnila svůj vlastní pozměňovací návrh, který jsem podala i s paní poslankyní Ožanovou.

Je to velice tristní, když tady vidím ty prázdné lavice. Opravdu špatně se mi hovoří, nebudu žádné procedurální změny dávat, aby aspoň někdo přišel, alespoň z těch, co předkládají ten skvělý návrh novely zákona. V každém případě nebudu se opakovat. To, co jste tady předvedli dneska, to, co jste předvedli vůbec, to torpédování, a jakou rychlostí tady ten zákon běží, to je prostě nad moje chápání. Říkala jsem to tady už několikrát, už jenom z toho důvodu, že tu legislativu jsem historicky předkládala a vím, jaké jsou tam lhůty a jakým procesem to musí projít. A když vidím, co s tím děláte vy, tak už prostě si říkám, že už tady je možné úplně všechno v tomto státě.

Ten pozměňovací návrh, který předkládáme, tak vznikl z předběžné opatrnosti, protože samozřejmě víme, že zde je připravený další zákon, novela zákona, kdy chcete udělovat občanství třetí a čtvrté generaci žijící v zahraničí, to znamená lidem, kteří už s naší zemí nemají skoro vůbec nic společného, jenom to, že mají nějakého praprapředka, který kdysi dávno tuto zemi opustil a už se nevrátil. Ale prostě máte tendenci, že těmto lidem chcete nějakým způsobem pomoci a chcete, aby ovlivňovali chod tohoto státu, potažmo chod toho, kam se budeme ubírat my jako stát i jako občané. Takže v tomto pozměňovacím návrhu není... myslím si, že není žádný kontroverzní. Nevidím tady žádného... a vidím pana ministra Šalomouna, tak aspoň třeba mi dá zpětnou vazbu on, jestli ho četl nebo jestli ho viděl.

V každém případě v zákoně v § 57a odst. 2 současné znění je: Žádost o vydání písemnosti ke korespondenčnímu hlasování může volič podat ode dne vyhlášení voleb u zastupitelského úřadu, v jehož zvláštním volebním okrsku může podle údaje seznamu volič hlasovat. A náš pozměňovací návrh je: „čárka, pokud a) má místo trvalého pobytu na území České republiky, b) vlastní nemovitou věc umístěnou na území České republiky, c) má vůči České republice daňovou povinnost nebo d) je účasten důchodového nebo nemocenského pojištění a je plátcem zdravotního pojištění v České republice.“

Tímto vlastně on prokáže, že k České republice má vztah, to znamená, že je nějakým způsobem s Českou republikou svázán. A pokud dojde k tomu, což vlastně já předpokládám, jelikož ten zákon, ta novela tady je, že budete se pokoušet dávat to občanství třetí a čtvrté generaci, tak bez tohoto prokázání oni nebudou moci ovlivňovat chod této země, respektive náš život. Je to zcela logické. Občané, kteří žijí venku, je to nějaká ta druhá nebo třetí, čtvrtá generace, já jim to neberu, jsou součástí dané země, platí tam daně, platí tam zdravotní, platí tam sociální, mají tam nemovité věci, samozřejmě také za ně určité platí nějaké daně z nemovitosti. A pokud jsou spjatí s tou zemí, tak jim záleží samozřejmě na tom, kam ta země se bude ubírat, tudíž jde jim o to, aby ten jejich život oni si ovlivnili. A nevidím jeden rozumný důvod, proč má někdo ovlivňovat chod země, kde nežije, kde se nepodílí na chodu, ale bude ovlivňovat chod té země.

Další věc, která mě zajímá, tu jsem tam nikde neviděla, ani v pozměňovacích návrzích. Já jsem očekávala, že tedy ta diskuse tady bude, že tady předkladatelé mi na to budou

odpovídat. V momentě, když dojde k napadení voleb, to znamená, že to dojde k Nejvyššímu správnímu soudu, tak samozřejmě správní soud musí postupovat podle správních lhůt a samozřejmě podle toho, co je napadeno. Můj dotaz je, jestliže dojde k napadení z hlediska toho, že bylo nějaké falzo (falzum) nebo plagiát, nebo prostě podpis, který je ověřen v zahraničí, není toho daného člověka, a bude to napadeno, a bude to napadeno třeba u našeho Nejvyššího správního soudu, neboť se prokáže, že by ten člověk mohl volit dvakrát, jednou tam a jednou u nás, jak bude Nejvyšší správní soud postupovat. Protože samozřejmě je vázán určitými lhůtami, takže musí do určité doby rozhodnout.

To je jedna věc. A druhá věc... (Poslankyně Schillerová kýchla.) ... Na zdraví. A druhá věc je, jak budou spolupracovat země, kde dojde vlastně k tomuto falzu. Protože my jako naše země, právně si neumím představit, že vyžádáme si, aby v Americe, Amerika spolupracovala a ověřila a zjistila, jestli ta pravost podpisu je či není. To znamená, že bude muset konat. A na základě čeho my jí uložíme, aby konala, když nám tady běží nějaké správní lhůty? Jen mě to docela zajímalo. To jsou spíš takové technikálie, ale nikdo mi na to nedokázal odpovědět a čekala jsem, že se tady rozpoutá nějaká diskuse. Ale jak vidím, tak prostě právníků je tady nula, nula, kromě pana ministra Šalomouna nikdo. (Jeden poslanec z lavic koalice souhlasně pokyvuje hlavou.) Také? Takže můžete odpovídat. Takže určitě se nějaká diskuse rozpoutá, protože mě to zajímá. Jako já bych na to docela ráda slyšela nějakou odpověď. Takže to jsou moje dotazy.

A ještě bych docela ráda tedy samozřejmě věděla od vás, zda má či nemá tento pozměňovací návrh u vás nějakou šanci, protože když k tomu přistupuji tak, že když říkáte, že vám jde o komfort těch občanů v zahraničí, to znamená, aby mohli volit ti, co tam jedou na nějaký ten Erasmus a podobně, na nějakou tu ne dlouhou dobu ve smyslu, já nevím, patnáct, dvacet let, ale bavíme se třeba o jednom roce nebo dvou letech, tak aby měli umožněnou a usnadněnou tu volbu, tak vám určitě tento pozměňovací návrh nemůže žádným způsobem vadit, protože je to předběžná opatrnost, a ráda bych slyšela ten názor. Takže děkuji předem za to, že nějaká diskuse k tomu vznikne.

Děkuji, že mi neměříte čas, protože to nesnáším. Nashle. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Lochmana. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Na základě té diskuse, která se zklidnila, tak já bych jenom chtěl říct, že беру zpět ten návrh, který jsem zde podával na vzetí zpět, nebo že беру zpět to, aby znovu projednával tento zákon garanční výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, poznamenala jsem si, a můžeme se tedy vrátit zpátky do obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Mašek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, projednáváme tady poslaneckou novelu závažného zákona, zákona o správě voleb. Už v předchozí diskusi včera tady odpovídal pan ministr Šalomoun na to, že Legislativní rada vlády za minulé vlády, čili za ministra vnitra Chovance, se tomu věnovala na

úrovni komisi a že tam nebyl nějaký větší rozpor. Můj dotaz je právě ten, proč, když tam ten rozpor nebyl, není se čeho bát tedy, proč to nešlo nyní vládním návrhem? Bylo by to jistě lepší pro další diskuse a pro lepší průchod takového zákona Sněmovnou.

Korespondenční volba, jak tady už bylo zmíněno, snahy o ni v České republice byly zhruba 25 let. Bylo to i doporučení Rady Evropy někdy před 18 lety a řada států se k tomu opravdu postavila čelem – ale po důkladné přípravě. Což si myslím, že se v současnosti neděje, a ta motivace je dána především blížícími se parlamentními volbami a vidíme tady tu snahu současné pětikoalice si ty výsledky nějakým způsobem vylepšit, protože doma se jí opravdu příliš nedaří.

Nyní bych se věnoval dvěma pozměňovacím návrhům, protože to chápeme tak, že ta korespondenční volba, tak jak je v současnosti předkládaná, neumí zajistit ty podstatné ústavní parametry, čili to osobní provedení volby, tajné provedení volby a svobodné provedení volby. Už ze své podstaty tak, že nyní je umožňováno, že jiný člověk, než je ten volič, si může na zastupitelském úřadu vyzvednout až sedm sad volebních lístků a tyto může zprostředkovat těm voličům, kteří by potom měli volit, ale tady je určitá hrozba, že se tak nestane.

Jeden pozměňovací návrh je proto veden větší přísností k identifikaci toho člověka, toho prostředníka. Konkrétně se to týká odstavce II, kdy v návrhu na zavedení korespondenční volby s sebou přináší možnost, aby písemnosti ke korespondenčnímu hlasování byly vydány i jiné osobě než vlastnímu voliči. A my navrhujeme, a tady bych chtěl názor pana ministra Šalomouna, aby zastupitelský orgán byl oprávněn zjišťovat i některé osobní údaje v rozsahu nezbytném pro základní identifikaci této osoby, a bude tak dán i zákonný podklad pro ověření totožnosti osoby, které jsou písemnosti vydávány. Ohledně prokazování totožnosti lze připomenout subsidiární použití § 36 odst. 5 správního řádu – „Účastník, jeho zástupce nebo podpůrce je povinen předložit na výzvu oprávněné úřední osoby průkaz totožnosti.“

Znamenalo by to, že v § 23 předkládaného zákona by se změnil bod g), a znamenalo by to, že údaje o vydání písemností ke korespondenčnímu hlasování v rozsahu datum a čas vydání, jméno, příjmení a datum narození osoby odlišné od voliče, které byly vydány, a za třetí, elektronický obraz plné moci, na základě které byly vydány. Je to určitá pojistka proti manipulaci, aby to neskončilo tak, že někdo sice přinese plné moci, posbírá sedm lístků, odejde, ale už tam nebude žádná záruka, možná další kontrola, jak s tím bylo naloženo, protože potom by to mohlo vést k manipulaci, že už všechno ostatní zařídí ta osoba nebo někdo jiný, a ne ten konkrétní volič.

Takže to je jedna věc. A druhá s tím souvisí, protože tady se sice o tom, že se předávají plné moci, nebo předkládají plné moci, při vyzvedávání tím prostředníkem, plné moci od těch jednotlivých voličů, tak tady to jde, ale my jsme navrhovali ještě ověřený podpis na identifikačním lístku při vlastní volbě, což by zaručilo tu osobnost a tajnost té volby. A můj dotaz na pana ministra Šalomouna je, proč tady s tím nesouhlasíte, s tím, aby byl ověřený podpis na identifikačním lístku. Takže bych byl rád za to, abyste na to řekl svůj názor. A jestli byste řekl, zda tyto návrhy mají smysl ve smyslu zpřísnění těch podmínek voleb a zamezení eventuální manipulace, protože samozřejmě součástí těch pozměňovacích návrhů je i možnost sankcionovat tuto manipulaci, ale ono je potřeba ji také někomu z mého pohledu dokázat, aby tam ten paragraf nebyl zbytečně. To je jedna část problému a představení těch pozměňovacích návrhů, ke kterým se hodlám potom přihlásit.

Potom bych ještě navázal na kolegyni Vildumetzovou a to je to rozdělení hlasů do čtyř krajů. Tady vidím opravdu velký problém, protože dosud to bylo tak, že volilo naposledy tuším 13 000 tisíc občanů v zahraničí, nebo těch, kteří se hlásili k českému občanství, a tady se předpokládá, že to bude několiknásobek, možná desetinásobek. A ty hlasy mají být rozděleny losem do čtyř největších krajů. A kdyby to byl vícenásobek, tak potom desetitisíce by přibýly do jednotlivých krajů a to skutečně pohne volbami v těch krajích a těmi mandáty.

Myslím si, že to je nespravedlivé. My jsme měli připravený pozměňovací návrh, aby se to rozdělovalo podle počtu oprávněných voličů do všech čtrnácti krajů, nicméně na pracovní skupině jsme s tím neuspěli, takže jsme ten pozměňovací návrh nepodávali. Zdůvodnění tam bylo takové, že by se těžko zajišťovala možnost využití preferenčních hlasů. Ale to je iluzorní, protože preferenční hlasy ti lidé v zahraničí, z nichž někteří nebudou ani vědět, kde je Česká republika, asi těžko využijí.

Takže my máme tyto pozměňovací návrhy. Já se k nim přihlásím v podrobné rozpravě. Nicméně na pana ministra Šalomouna bych byl rád, pokud měl možnost seznámit se s těmito pozměňovacími návrhy, které jsou v systému pod číslem 4298 a 4299, a eventuálně jeho názor, když nemůžeme získat názor Legislativní rady vlády, tak jeho názor na toto řekl bych zajištění větší bezpečnosti průběhu voleb a zamezení možných manipulací. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Mám zde faktickou poznámku paní poslankyně Peštové. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji, paní předsedající. Je to smutné. My se tady obracíme neustále na pana ministra Šalomouna, který s tím ve své podstatě nemá nic společného, protože toto je poslanecká iniciativa a ten, kdo by měl odpovídat, tak jsou předkladatelé. Já jsem tady vyzývala, pan kolega mi říkal, že je právník, takže mi určitě odpoví, koukám, že mi asi nikdo nebude odpovídat, já nevím, jak jste si to představovali. Takže my tady budeme sedět, nebo vy tady budete sedět v nějakých šesti sedmi, my si tady něco řekneme a nikdo nám na nic neodpoví. Takže to je vlastně průběh celého druhého čtení. Tam jsme se dopracovali jako, jo. Takhle to mám brát, že takhle bude fungovat teď vlastně přijímání veškeré legislativy. Bude tady pět šest poslanců z vládnoucí koalice, opozice si tady bude říkat co chce a nikdo jí ani neodpoví na její dotazy. Tomu říkáte demokratický přístup. Tak to děkuju!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A vracíme se zpět do rozpravy. Nyní je na řadě pan poslanec Vondráček. Ruší. Dobře, děkuji. Takže na řadě je pan poslanec Novák. Taktéž ruší. Na řadě je paní poslankyně Lesenská. Taktéž ruší. Výborně. Zeptám se, zda je ještě zájem z pléna do obecné rozpravy? Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu.

Ještě mi, kolegové, dovolu, než zahájím podrobnou rozpravu, abych se vrátila k dopolednímu jednání, na které upozornil pan předseda Michálek, že došlo k určitému renoncu, kdy skutečně paní předsedkyně Schillerová měla vystupovat s přednostním právem s opakovanou přihláškou. Tímto se tedy velmi omlouvám panu předsedovi Okamurovi a panu předsedovi Radimu Fialovi za to, že nebylo dodrženo správné pořadí. Děkuji panu předsedovi Michálkovi za upozornění.

Dostáváme se do podrobné rozpravy, ve které mám jako prvního s přednostním právem přihlášeného pana zpravodaje Vondráčka. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nejprve bych se chtěl jménem nepřítomného pana poslance Karla Raise přihlásit k jeho pozměňovacímu návrhu, který se týká centrálního tisku volebních lístků na velvyslanectvích, čímž se jaksí zamezí tomu, aby

byla ohrožena anonymita v některých okresech, kde skutečně volí pouze jednotky voličů. Ten pozměňovací návrh je v systému veden jako sněmovní dokument 4131.

Dále se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 4334, to je ten podstatný pozměňovací návrh, kterým měním účinnost navrženého zákona od 1. 1. 2026, to znamená, aby se korespondenční volba, jestliže ji koalice prosadí, uplatnila až v okamžiku, kdy budeme mít elektronický systém voleb.

Dále se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu 4335. Ten se týká vynětí eurovoleb z korespondenčního hlasování. To znamená, korespondenční hlasování by se uplatnilo u voleb prezidenta České republiky a u voleb do Poslanecké sněmovny. V obecné rozpravě jsem odůvodnil, proč tak navrhuji, aby se zabránilo případnému protiprávnímu jednání, kdyby jedna osoba bez možnosti nějaké kvalitní kontroly mohla hlasovat jak korespondenčně a volit kandidáty, kteří kandidují v České republice, tak by ta osoba mohla volit kandidáty v zemi Evropské unie, kde zrovna pobývá, a to nemusí pobývat trvale, ale stačí přechodně. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Nyní je na řadě pan... Ano, prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Ještě drobnost, omlouvám se všem. V systému jsou ještě uvedeny pozměňovací návrhy 4332 a 4333. Tam došlo k mé lidské chybě, jsou to špatně nahrané pozměňovací návrhy, k těm se nehlásím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě v podrobné rozpravě pan poslanec Strýček, ale jeho pozměňovací návrhy bude dále načítat pan poslanec Mašek, takže se můžeme dostat dál. Na řadě je pan poslanec Rais. Pan poslanec Rais je omluven a jeho pozměňovací návrhy načetl pan poslanec Vondráček. Výborně. Pan poslanec Vondráček již načetl tedy svoje, takže nyní je na řadě v podrobné rozpravě paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Já bych se chtěla přihlásit ke sněmovnímu tisku... nebo ke sněmovnímu dokumentu 4306, který předkládám společně s paní poslankyní Ožanovou, která je omluvená. Je mi líto tedy, že jsem žádnou odpověď a žádnou diskusi k tomu neměla. V každém případě odůvodnila jsem to ani ne před necelou půlhodinou v obecné rozpravě, co je smyslem tohoto pozměňovacího návrhu. To znamená, je to prokázání občanů, kteří žijí v zahraničí, a z předběžné opatrnosti na další zákon, který je připravený, a ti občané budou získávat občanství třetí a čtvrté generace, aby prokázali, že mají vztah k České republice. Ještě jednou zopakuji: ten vztah budou prokazovat, buď že mají zde trvalé bydliště, nebo vlastní nemovitou věc umístěnou na území České republiky, nebo mají vůči České republice nějakou daňovou povinnost, nebo jsou účastní důchodového nebo nemocenského pojištění, anebo jsou plátcí zdravotního pojištění v České republice. Já děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Další je na řadě pan poslanec Mašek, který tedy dle dohody bude načítat i pozměňovací návrhy pana poslance Strýčka. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit za poslance Strýčka k sněmovnímu tisku (dokumentu) 4244, který je nahrán v systému, kolega Strýček ho tady odůvodnil v obecné rozpravě. Jedná se o doplnění povinnosti zastupitelského úřadu vyznačit na doručovací obálce od voliče, který hlasuje korespondenčně, kromě času přijetí také datum přijetí, což tam chybělo. Jedná se o zpřesnění stávajícího poslaneckého návrhu zákona.

A dále bych se chtěl přihlásit k dalším dvěma sněmovním tiskům (dokumentům) spolu s poslancem Strýčkem, čili Mašek – Strýček, a je to sněmovní tisk (dokument) 4298, kde jde o zpřesnění způsobu evidence vydaných písemností. Návrh na zavedení korespondenční volby s sebou přináší možnost, aby písemnosti ke korespondenčnímu hlasování byly vydány jiné osobě než voliči, a aby se eliminovalo možné riziko zneužití, je předkládán tento návrh. Je to tedy sněmovní tisk (dokument) 4298 a je také nahrán v systému a odůvodnil jsem ho v obecné rozpravě.

A potom je to poslední tisk (dokument) 4299, také odůvodněn v obecné rozpravě, a je nahrán v systému i se zdůvodněním. A tam se jedná o povinnost úředně ověřeného podpisu voliče na identifikačním lístku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Kubíček, který ruší... Dobře. A paní poslankyně Oulehlová. Prosím.

Poslankyně Renata Oulehlová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Chtěla bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je nahrán v systému pod číslem 4305, je to pozměňovací návrh paní poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové, Renaty Oulehlové a Patrika Nachera a tento pozměňovací návrh představila podrobně v rozpravě paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. A vidím, že se z místa ještě hlásí pan předseda Tomio Okamura. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Tak já bych chtěl v podrobné rozpravě tedy ještě jednou načíst svůj návrh na zamítnutí tohoto zákona, takže se o mém návrhu bude ve třetím čtení hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí z místa? Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, nepadl. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 102. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Připomínám, že v úterý 21. května bude ve 14 hodin zahájena 103. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji za spolupráci a přeji příjemný víkend.

(Schůze skončila v 17.06 hodin.)